

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Milindapañhapāḷi

1. Milindo nāma so rājā, sāgalāyaṃ puruttame;
Upagañchi nāgasenaṃ, gaṅgā ca [gaṅgāva (sī. pī.)] yathā sāgaram.

Āsajja rājā citrakathim, ukkādhāraṃ tamonudam;
Apucchi nipuṇe pañhe, ṭhānāṭṭhānagate puthū.

Pucchā visajjanā [vissajjanā (sī. pī.)] ceva, gambhīratthūpanissitā;
Hadayaṅgamā kaṅṅasukhā, abbhutā lomahaṃsanā.

Abhidhammavinayogāḷhā, suttajālasamattitā;
Nāgasenakathā citrā, opammehi nayehi ca.

Tattha ñāṇaṃ pañidhāya, hāsavitvāna mānasam;
Suñātha nipuṇe pañhe, kaṅkhāṭṭhānavidālaneti.

2. Taṃ yathānusūyate – atthi yonakānaṃ nānāpuṭabhedanaṃ sāgalaṃ nāma nagaram
nadīpabbatasobhitaṃ ramaṇīyabhūmippadesabhāgaṃ āramuyyānopavanatāḷakapokkharāṇisampannaṃ
nadīpabbatavanarāmaṇeyyakaṃ sutavantanimmitaṃ nihatapaccatthikaṃ [nippaccatthikaṃ (ka.)]
paccāmittānupapīḷitaṃ vividhavicitradaḷhamattālakotthakaṃ varapavaragopura [pavarapacuragopura (sī.)]
toraṇaṃ gambhīraparikhāpaṇḍarapākāraparikkhittanteपुराṃ. Suvibhattavīthiaccaracatukkasiṅghāṭakaṃ
suppasāritānekavidhavarabhaṇḍaparipūritantarāpaṇaṃ vividhadānaggasatasamupasobhitaṃ
[satasamupasobhitaṃ (sī. pī.)] himagirisikharasaṅkāsavaraḥavanāsatasahassappaṭimaṇḍitaṃ
gajahayarathapattisamākulaṃ abhirūpanaranārīgaṇānucaritaṃ ākiṇṇajanamanussaṃ
puthukhattiyabrāhmaṇavessasuddaṃ vividhasamaṇabrāhmaṇasabhājana [sabhājana (sī. pī.), sammābhājana
(ka.)] saṅghaṭitaṃ bahuvividhavijjāvanta [vijjādharma (ka.)] naracira [naravira (sī. pī.)] nisevitaṃ
kāśikakoṭṭumbarikādīnānāvīdhavattāhāpaṇasampannaṃ suppasāritarucirabahuvīdhapupphagandhāpaṇaṃ
gandhagandhitaṃ āsīsanīyabahuratanaparipūritaṃ disāmukhasuppasāritāpaṇaṃ siṅgāravāṇijagaṇānucaritaṃ
kahāpaṇarajatasuvaṇṇakamṣapattharaparipūraṃ pajjotamānanidhiniketam pahūtadhanadhaññavittūpakaraṇaṃ
paripuṇṇakosakoṭṭhāgāraṃ bahvannapānaṃ bahuvīdhakhajjabhojjaleyyapeyyasāyanīyaṃ uttarakurusāṅkāsaṃ
sampannasassaṃ āḷakamandā viya devapuraṃ.

Ettha ṭhatvā tesam pubbakammaṃ kathetabbaṃ, kathentena ca chadhā vibhajitvā kathetabbaṃ.
Seyyathīdaṃ – pubbayogo milindapañhaṃ lakkhaṇapañhaṃ meṇḍakapañhaṃ anumānapañhaṃ
opammakathāpañhanti.

Tattha milindapañho lakkhaṇapañho, vimaticchedanapañhoti duvidho. Meṇḍakapañhopi mahāvaggo,
yogikathāpañhoti duvidho.

Pubbayogoti tesam pubbakammaṃ.

1. Bāhirakathā

Pubbayogādi

3. Atīte kira kassapassa bhagavato sāsane vattamāne gaṅgāya samīpe ekasmiṃ āvāse
mahābhikkhusaṅgho paṭivasati, tattha vattasīlasampannā bhikkhū pātova uṭṭhāya yaṭṭhisammajjaniyo

[[yatthisammuñjaniyo \(sī. pī.\)](#)] ādāya buddhaguṇe āvajjentā aṅgaṇaṃ sammajjitvā kacavarabyūhaṃ karonti. Atheke bhikkhu ekaṃ sāmaṇeraṃ “ehi sāmaṇera, imaṃ kacavaraṃ chaḍḍehī”ti āha, so asuṇanto viya gacchati, so dutiyampi...pe... tatiyampi āmantiyamāno asuṇanto viya gacchateva. Tato so bhikkhu “dubbaco vatāyaṃ sāmaṇero”ti kuddho sammajjanidaḍḍena pahāraṃ adāsi. Tato so rodanto bhayena kacavaraṃ chaḍḍento “iminā kacavarachaḍḍanapuññakammaena yāvāhaṃ nibbānaṃ pāpuṇāmi [[na pāpuṇāmi \(syā.\)](#)], etthantare nibbattanibbattaṭṭhāne majjhanhikasūriyo [[suriyo \(sī. pī.\)](#)] viya mahesakkho mahātejo bhaveyya”nti paṭhamaṃ patthanaṃ paṭṭhapesi. Kacavaraṃ chaḍḍetvā nahānatthāya gaṅgātithaṃ gato gaṅgāya ūmivegaṃ gaggarāyamānaṃ disvā “yāvāhaṃ nibbānaṃ pāpuṇāmi [[na pāpuṇāmi \(syā.\)](#)], etthantare nibbattanibbattaṭṭhāne ayaṃ ūmivego viya ṭhānuppattikapaṭibhāno bhaveyyaṃ akkhayapaṭibhāno”ti dutiyampi patthanaṃ paṭṭhapesi.

Sopi bhikkhu sammajjanisālāya sammajjanim ṭhapetvā nahānatthāya gaṅgātithaṃ gacchanto sāmaṇerassa patthanaṃ sutvā “esa mayā payojitopi tāva evaṃ pattheti, mayhaṃ kiṃ na samijjhissatī”ti cintetvā “yāvāhaṃ nibbānaṃ pāpuṇāmi [[na pāpuṇāmi \(syā.\)](#)], etthantare nibbattanibbattaṭṭhāne ayaṃ gaṅgāūmivego viya akkhayapaṭibhāno bhaveyyaṃ, iminā pucchitapucchitaṃ sabbaṃ pañhapaṭibhānaṃ vijātetuṃ nibbeṭhetuṃ samattho bhaveyya”nti patthanaṃ paṭṭhapesi.

Te ubhopi devesu ca manussesu ca saṃsaranā ekaṃ buddhantaṃ khepesuṃ. Atha amhākaṃ bhagavatāpi yathā moggaliputtatissatthero dissati, evametepi dissanti mama parinibbānato pañcavassasate atikkante ete uppajjissanti, yaṃ mayā sukhumāṃ katvā desitaṃ dhammavinayaṃ, taṃ ete pañhapucchanaopammayuttivasena nijjātaṃ niggumbaṃ katvā vibhajjissanti niddiṭṭhā.

4. Tesu sāmaṇero jambudīpe sāgalanagare milindo nāma rājā ahosi paṇḍito byatto medhāvī paṭibalo atītānāgatapaccuppannānaṃ mantayogavidhānakiriyānaṃ [[samantayoga ... \(sī. pī.\)](#)], karaṇakāle nisammakārī hoti, bahūni cassa satthāni uggahitāni honti. Seyyathidaṃ, suti sammuti saṅkhyā yogā nīti visesikā gaṇikā gandhabbā ticicchā dhanubbedā [[catubbedā \(sī. pī.\)](#)] purāṇā itihāsā jotisā māyā ketu [[hetu \(sī. pī.\)](#)] mantanā yuddhā chandasā buddhavacanena [[chandasāmuddavacanena \(sī. pī.\)](#)] ekūnavīsati, vitanḍavādī [[vādī \(sī. pī.\)](#)] durāsado duppasaho puthutitthakarānaṃ aggamakkhāyati, sakalajambudīpe milindena raññā samo koci nāhosi yadidaṃ thāmena javena sūrena paññāya, aḍḍho mahaddhano mahābhogo anantabalavāhano.

5. Athekadivasāṃ milindo rājā anantabalavāhanaṃ caturaṅginim balaggasenābyūhaṃ dassanakamyatāya nagarā nikkhamitvā bahinagare senaṅgadassanaṃ katvā [[senāgaṇanaṃ kāretvā \(sī. pī.\)](#)] sāretvā so rājā bhassappavādako lokāyatavitaṇḍa [[pavatta \(sī. pī.\)](#)] janasallāpaplava cittakotūhalo visārado vijambhako sūriyaṃ oloketvā amacce āmantesi “bahu bhāṇe tāva divasāvaseso kiṃ karissāma, idāneva nagaraṃ pavisitvā atthi koci paṇḍito samaṇo vā brāhmaṇo vā saṅghī gaṇī gaṇācariyo api arahantaṃ sammāsambuddhaṃ paṭijānamāno, yo mayā saddhim sallapituṃ sakkoti kaṅkhaṃ paṭivinetuṃ, taṃ upasaṅkamtivā pañhaṃ pucchissāma, kaṅkhaṃ paṭivinayissāmā”ti.

Evaṃ vutte pañcasatā yonakā rājānaṃ milindaṃ etadavocuṃ “atthi, mahārāja, cha satthāro pūraṇo kassapo makkhaligosālo nigaṇṭho nāṭaputto [[nāṭhaputto \(sī. pī.\)](#)] sañjāyo belatṭhaputto ajito kesakambalo pakudho kaccāyano, te saṅghino gaṇino gaṇācariyakā nātā yasassino titthakarā sādhusammaṭā bahujanassa, gaccha tvam mahārāja, te pañhaṃ pucchassu, kaṅkhaṃ paṭivinayassū”ti.

6. Atha kho milindo rājā pañcahi yonakasatehi parivuto bhadravāhanaṃ rathavaramāruya yena pūraṇo kassapo tenupasaṅkami, upasaṅkamtivā pūraṇena kassapena saddhim sammodi, sammodanīyaṃ kathaṃ sāraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinna kho milindo rājā pūraṇaṃ kassapaṃ etadavoca “ko, bhante kassapa, lokaṃ pāletī”ti? “Pathavī, mahārāja, lokaṃ pāletī”ti. “Yadi, bhante kassapa, pathavī [[paṭhavī \(sī. syā. pī.\)](#)] lokaṃ pāletī, atha kasmā avīcinirayaṃ gacchantā sattā pathaviṃ atikkamtivā gacchantī”ti? Evaṃ vutte pūraṇo kassapo neva sakkhi ogilituṃ, no sakkhi uggilituṃ, adhomukho pattakkhandho tuṅhībhūto pajjhāyanto nisīdi.

7. Atha kho milindo rājā makkhalim gosālaṃ etadavoca “atthi, bhante gosāla, kusalākusalāni kammāni, atthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko”ti? “Natthi, mahārāja, kusalākusalāni kammāni, natthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko. Ye te, mahārāja, idha loke khattiyā, te paralokaṃ gantvāpi

puna khattiyāva bhavissanti, ye te brāhmaṇā vessā suddā caṇḍālā pukkusā, te paralokaṃ gantvāpi puna brāhmaṇā vessā suddā caṇḍālā pukkusāva bhavissanti. Kiṃ kusalākusalehi kammehī’nti? “Yadi, bhante gosāla, idha loke khattiyā brāhmaṇā vessā suddā caṇḍālā pukkusā, te paralokaṃ gantvāpi puna khattiyā brāhmaṇā vessā suddā caṇḍālā pukkusāva bhavissanti, natthi kusalākusalehi kammehi karaṇīyaṃ. Tena hi, bhante gosāla, ye te idha loke hatthacchinnā, te paralokaṃ gantvāpi puna hatthacchinnāva bhavissanti. Ye pādacchinnā, te pādacchinnāva bhavissanti. Ye hatthapādacchinnā, te hatthapādacchinnāva bhavissanti. Ye kaṇṇacchinnā, te kaṇṇacchinnāva bhavissanti. Ye nāsacchinnā, te nāsacchinnāva bhavissanti. Ye kaṇṇanāsacchinnā, te kaṇṇanāsacchinnāva bhavissanti’nti. Evaṃ vutte gosālo tuṅhī ahoṣi.

Atha kho milindassa rañño etadahosi “tuccho vata bho jambudīpo, palāpo vata bho jambudīpo, natthi koci samaṇo vā brāhmaṇo vā, yo mayā saddhiṃ sallapitum sakkoti kaṅkhaṃ paṭivinetu’nti.

Atha kho milindo rājā amacce āmantesi “ramaṇīyā vata bho dosinā ratti, kaṃ nu khvajja samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā upasaṅkameyyāma pañhaṃ pucchitum, ko mayā saddhiṃ sallapitum sakkoti kaṅkhaṃ paṭivinetu’nti? Evaṃ vutte amaccā tuṅhībhūtā rañño mukhaṃ olokayamānā aṭṭhaṃsu.

Tena kho pana samayena sāgalanagaraṃ dvādasa vassāni suññaṃ ahoṣi samaṇabrāhmaṇagahapatipaṇḍitehi, yattha samaṇabrāhmaṇagahapatipaṇḍitā paṭivasantīti suṇāti, tattha gantvā rājā te pañhaṃ pucchati, te sabbe pi pañhavisajjanena rājānaṃ āradhetum asakkontā yena vā tena vā pakkamanti. Ye aññaṃ disaṃ na pakkamanti, te sabbe tuṅhībhūtā acchanti. Bhikkhū pana yebhuyyena himavantameva gacchanti.

8. Tena kho pana samayena koṭisatā arahanto himavante pabbate rakkhitatale paṭivasanti. Atha kho āyasmā assagutto dibbāya sotadhātuyā milindassa rañño vacanaṃ sutvā yugandharamatthake bhikkhusaṅghaṃ sannipātetvā bhikkhū pucchi “atthāvuso koci bhikkhu paṭibalo milindena raññā saddhiṃ sallapitum kaṅkhaṃ paṭivinetu’nti?

Evaṃ vutte koṭisatā arahanto tuṅhī ahesum. Dutiyampi tatiyampi puṭṭhā tuṅhī ahesum. Atha kho āyasmā assagutto bhikkhusaṅghaṃ etadavoca “atthāvuso tāvatimsabhavane vejayantassa pācīnato **ketumatī** nāma vimānaṃ, tattha **mahāseno** nāma devaputto paṭivasati, so paṭibalo tena milindena raññā saddhiṃ sallapitum kaṅkhaṃ paṭivinetu’nti.

Atha kho koṭisatā arahanto yugandharapabbate antarahitā tāvatimsabhavane pāturaheṣum. Addasā kho sakko devānamindo te bhikkhū dūratova āgacchante, disvāna yenāyasmā assagutto tenupasaṅkamī, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ assaguttaṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsī, ekamantaṃ ṭhito kho sakko devānamindo āyasmantaṃ assaguttaṃ etadavoca “mahā kho, bhante, bhikkhusaṅgho anuppatto, ahaṃ saṅghassa ārāmiko, kenattho, kiṃ mayā karaṇīya’nti?

Atha kho āyasmā assagutto sakkaṃ devānamindaṃ etadavoca “ayaṃ kho, mahārāja, jambudīpe sāgalanagare **milindo** nāma rājā vitaṇḍavādī durāsado duppasaho puthutitthakarānaṃ aggamakkhāyati, so bhikkhusaṅghaṃ upasaṅkamitvā diṭṭhivādena pañhaṃ pucchitvā bhikkhusaṅghaṃ viheṭheti’nti.

Atha kho sakko devānamindo āyasmantaṃ assaguttaṃ etadavoca “ayaṃ kho, bhante, milindo rājā ito cuto manussesu uppanno, eso kho, bhante, ketumativimāne mahāseno nāma devaputto paṭivasati, so paṭibalo tena milindena raññā saddhiṃ sallapitum kaṅkhaṃ paṭivinetum, taṃ devaputtaṃ yācissāma manussalokūpapattiyā’nti.

Atha kho sakko devānamindo bhikkhusaṅghaṃ purakkhatvā ketumativimānaṃ pavisitvā mahāsenam devaputtaṃ āliṅgitvā etadavoca “yācati taṃ, mārisa, bhikkhusaṅgho manussalokūpapattiyā’nti. “Na me, bhante, manussalokenattho kammabahulena, tibbo manussaloko, idhevāhaṃ, bhante, devaloke uparūparūpapattiko hutvā parinibbāyissāmī’nti. Dutiyampi...pe... tatiyampi kho sakkena devānamindena yācīto mahāseno devaputto evamāha “na me, bhante, manussalokenattho kammabahulena, tibbo manussaloko, idhevāhaṃ, bhante, devaloke uparūparūpapattiko hutvā parinibbāyissāmī’nti.

Atha kho āyasmā assagutto mahāsenam devaputtam etadavoca “idha mayam, mārisa, sadevakam lokam anuvilokayamānā aññatra tayā milindassa rañño vādam bhinditvā sāsanam paggahetum samattham aññam kañci na passāma, yācati tam, mārisa, bhikkhusaṅgho, sādhu sappurisa manussaloke nibbattitvā dasabalassa sāsanam paggaṇhāhī”ti. Evaṃ vutte mahāseno devaputto “ahaṃ kira milindassa rañño vādam bhinditvā buddhasāsanam paggahetum samattho bhavissāmī”ti haṭṭhapahaṭṭho udaggudaggo hutvā “sādhu, bhante, manussaloke uppajjissāmī”ti paṭiññam adāsi.

9. Atha kho te bhikkhū devaloke tam karaṇīyam tūretvā devesu tāvatimsesu antarahitā himavante pabbate rakkhitatale pāturaheṣum.

Atha kho āyasmā assagutto bhikkhusaṅgham etadavoca “atthāvuso, imasmim bhikkhusaṅghe koci bhikkhu sannipātam anāgato”ti. Evaṃ vutte aññataro bhikkhu āyasmantaṃ assaguttaṃ etadavoca “atthi, bhante, āyasmā **rohaṇo** ito sattame divase himavantaṃ pabbataṃ pavisitvā nirodham samāpanno, tassa santike dūtam pāhethā”ti. Āyasmāpi rohaṇo taṅkhaṇaññeva nirodhā vuṭṭhāya “saṅgho maṃ paṭimānetī”ti himavante pabbate antarahito rakkhitatale koṭisatānaṃ arahantānaṃ purato pāturaḥosi.

Atha kho āyasmā assagutto āyasmantaṃ rohaṇam etadavoca “kiṃ nu kho, āvuso, rohaṇa buddhasāsane bhijjante **[palujjante (sī. pī.)]** na passasi saṅghassa karaṇīyānī”ti. “Amanasikāro me, bhante, ahoṣī”ti.

“Tena, hāvuso rohaṇa, daṇḍakammaṃ karohī”ti. “Kiṃ, bhante, karomī”ti? “Atthāvuso rohaṇa, himavantapabbatapasse **gajaṅgalaṃ [kajaṅgalaṃ (sī. pī.)]** nāma brāhmaṇagāmo, tattha **soṇuttaro** nāma brāhmaṇo paṭivasati, tassa putto uppajjissati **nāgaseno**ti nāma dārako, tena hi tvam, āvuso rohaṇa, dasamāsādhikāni satta vassāni tam kulam piṇḍāya pavisitvā nāgasenaṃ dārakaṃ nīharitvā pabbājehi, pabbajiteva tasmim daṇḍakammato muccissasi”ti. Āyasmāpi kho rohaṇo “sādhu”ti sampaticchi.

10. Mahāsenopi kho devaputto devalokā cavitvā soṇuttarabrāhmaṇassa bhariyāya kucchisim paṭisandhim aggaḥesi, saha paṭisandhiggahaṇā tayo acchariyā abbhutā dhammā pāturaheṣum, āvudhabhaṇḍāni pajjalimṣu, aggasassaṃ abhinipphannaṃ, mahāmegho abhippavassi. Āyasmāpi kho rohaṇo tassa paṭisandhiggahaṇato paṭṭhāya dasamāsādhikāni satta vassāni tam kulam piṇḍāya pavisanto ekadivasampi kaṭacchumattaṃ bhattaṃ vā uḷukamattaṃ yāguṃ vā abhivādanaṃ vā añjalikammaṃ vā sāmīcikammaṃ vā nālattha, atha kho akkosaññeva paribhāsaññeva paṭilabhati “aticchatha bhante”ti vacanamattampi vattā nāma nāhosi, dasamāsādhikānaṃ pana sattannaṃ vassānaṃ accayena ekadivasam “aticchatha bhante”ti vacanamattaṃ alattha. Tam divasameva brāhmaṇopi bahi kamanta āgacchanto paṭipathe theram disvā “kiṃ, bho pabbajita, amhākaṃ gehaṃ agamithā”ti āha. “Āma, brāhmaṇa, agamamhā”ti. “Api kiñci labhitthā”ti. “Āma, brāhmaṇa, labhimhā”ti. So anattamano gehaṃ gantvā pucchi “tassa pabbajitassa kiñci adatthā”ti. “Na kiñci adamhā”ti. Brāhmaṇo dutiyadivase gharadvāre yeva nisīdi “ajja pabbajitaṃ musāvādena niggaḥessāmī”ti. Thero dutiyadivase brāhmaṇassa gharadvāraṃ sampatto.

Brāhmaṇo theram disvāva evamāha “tumhe hiyyo amhākaṃ gehe kiñci alabhitvāva “labhimhā”ti avocuttha, vaṭṭati nu kho tumhākaṃ musāvādo”ti. Thero āha “mayam, brāhmaṇa, tumhākaṃ gehe ( ) **[(pavisantā) (ka.)]** dasamāsādhikāni satta vassāni ‘aticchathā’ti vacanamattampi alabhitvā hiyyo ‘aticchathā’ti vacanamattaṃ labhimhā, athetaṃ vācāpaṭisandhāram **[paṭisantāram (sī. pī.)]** upādāya evamavocumhā”ti.

Brāhmaṇo cintesi “ime vācāpaṭisandhāramattampi labhitvā janamajjhe ‘labhimhā’ti pasamsanti, aññam kiñci khādanīyam vā bhojanīyam vā labhitvā kasmā nappasamsanti”ti pasīditvā attano atthāya paṭiyāditaḥhattato kaṭacchubhikkham, tadupiyañca byañjanaṃ dāpetvā “imaṃ bhikkham sabbakālam tumhe labhissathā”ti āha.

So punadivasato pabhuti upasaṅkamantassa therassa upasamaṃ disvā bhīyoso mattāya pasīditvā theram niccakālam attano ghare bhattavissaggakaraṇatthāya yāci. Thero tuṅhībhāvena adhvāsetvā divase divase bhattakiccaṃ katvā gacchanto thokaṃ thokaṃ buddhavacanaṃ kathetvā gacchati. Sāpi kho brāhmaṇī dasamāsaccayena puttaṃ vijāyi, “nāgaseno”tissa nāmamaṃsu, so anukkamena vaḍḍhanto sattavassiko jāto.

11. Atha kho nāgasenassa dārakassa pitā nāgasenaṃ dāraḥ etadavoca “imasmim̐ kho, tāta nāgasena, brāhmaṇakule sikkhāni sikkheyyāsī”ti. “Katamāni, tāta, imasmim̐ brāhmaṇakule sikkhāni nāmā”ti? “Tayo kho, tāta nāgasena, vedā **sikkhāni** nāma, avasesāni sippāni **sippaṃ** nāmā”ti. “Tena hi, tāta, sikkhissāmī”ti.

Atha kho soṇuttaro brāhmaṇo ācariyabrāhmaṇassa ācariyabhāgaṃ sahaṣṣaṃ datvā antopāsāde ekasmim̐ gabbhe ekato mañcakaṃ paññapetvā ācariyabrāhmaṇaṃ etadavoca “sajjhāpehi kho, tvaṃ brāhmaṇa, imaṃ dāraḥ mantānīti. Tena hi ‘tāta dāraḥ’ uggaṇhāhi mantānī”ti. Ācariyabrāhmaṇo sajjhāyati nāgasenassa dārakassa ekeneva uddesena tayo vedā hadayaṅgatā vācuggatā sūpadhāritā suvavatthāpitā sumanasikatā ahesuṃ, sakimeva cakkhuṃ udapādi tīsu vedesu sanighaṇḍukeṭubhesu [**sanighaṇṭukeṭubhesu (ka.)**] sākkharappabhedesu itihāsaṃcamesu padako veyyākaraṇo lokāyatamahāpurisalakkhaṇesu anavayo ahoṣi.

Atha kho nāgaseno dāraḥ pitaraṃ etadavoca “atthi nu kho, tāta, imasmim̐ brāhmaṇakule ito uttarimpi sikkhitabbāni, udāhu ettakānevā”ti. “Natthi, tāta nāgasena, imasmim̐ brāhmaṇakule ito uttariṃ sikkhitabbāni, ettakāneva sikkhitabbāni”ti.

Atha kho nāgaseno dāraḥ ācariyassa anuyogaṃ datvā pāsādā oruyha pubbavāsānāya coditahadayo rahogato paṭisallīno attano sippassa ādimajjhapariyosānaṃ olovento ādimhi vā majjhe vā pariyoṣāne vā appamattakampi sāraṃ adisvā “tucchā vata bho ime vedā, palāpā vata bho ime vedā asārā nissārā”ti vipaṭisārī anattamano ahoṣi.

12. Tena kho pana samayena āyasmā rohaṇo vattaniye senāsane nisinno nāgasenassa dārakassa cetasā cetoparivittakamaññāya nivāsetvā pattacīvaramādāya vattaniye senāsane antarahito gajaṅgalabrāhmaṇagāmaṣṣa purato pāturaḥosi. Addasā kho nāgaseno dāraḥ attano dvāraḥkoṭṭhake ṭhito āyasmantaṃ rohaṇaṃ dūratova āgacchantaṃ, disvāna attamano udaggo pamudito pītisomanassajāto “appeva nāmāyaṃ pabbajito kañci sāraṃ jāneyyā”ti yenāyasmā rohaṇo tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ rohaṇaṃ etadavoca “ko nu kho, tvaṃ mārisa, ediso bhaṇḍukāsāvavasano”ti. “Pabbajito [**pāpakānaṃ malānaṃ pabbājetuṃ pabbajito (sī. pī.)**] nāmāhaṃ dāraḥ”ti. “Kena, tvaṃ mārisa, pabbajito nāmāsi”ti? “Pāpakāni malāni pabbājeti, tasmāhaṃ, dāraḥ, pabbajito nāmā”ti. “Kimkāraṇā, mārisa, kesā te na yathā aññesa”nti? “Soḷasime, dāraḥ, palibodhe disvā kesamassuṃ ohāretvā pabbajito. “Katame soḷasa”?” “Alānkārapalibodho maṇḍanapalibodho telamakḥhanapalibodho dhovanapalibodho mālapalibodho gandhapalibodho vāsanapalibodho harīṭakapalibodho āmalakapalibodho raṅgapalibodho bandhanapalibodho kocchapalibodho kappakapalibodho vijāṇanapalibodho ūkāpalibodho, kesesu vilūnesu socanti kilamanti paridevanti urattāḷim̐ kandanti sammohaṃ āpajjanti, imesu kho, dāraḥ, soḷasasu palibodhesu paliguṇṭhitā manussā sabbāni atisukhumāni sippāni nāsenti”ti. “Kimkāraṇā, mārisa, vatthānipi te na yathā aññesa”nti? “Kāmanissitāni kho, dāraḥ, vatthāni, kāmanissitāni gihibyañjanabhaṇḍāni [**kamanīyāni gihibyañjanāni (sī. pī.)**], yāni kānici kho bhayāni vatthato uppajjanti, tāni kāsāvavasānaṃ na honti, tasmā vatthānipi me na yathā aññesa”nti. “Jānāsi kho, tvaṃ mārisa, sippāni nāmā”ti? “Āma, dāraḥ, jānāmaḥ sippāni, yaṃ loke uttamaṃ mantāṃ, tampi jānāmī”ti. “Mayhampi taṃ, mārisa, dātuṃ sakkā”ti? “Āma, dāraḥ, sakkā”ti. “Tena hi me dehi”ti. “Akālo kho, dāraḥ, antaragharaṃ piṇḍāya pavitṭhamhā”ti.

Atha kho nāgaseno dāraḥ āyasmato rohaṇassa hatthato pattaṃ gahetvā gharaṃ pavesetvā pañītena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappetvā sampavāretvā āyasmantaṃ rohaṇaṃ bhuttāvim̐ onītapattapāṇim̐ etadavoca “dehi me dāni, mārisa, manta”nti. “Yadā kho tvaṃ, dāraḥ, nippalibodho hutvā mātāpitaro anujānāpetvā mayā gahitaṃ pabbajitavesaṃ gaṇhissasi, tadā dassāmī”ti āha.

Atha kho nāgaseno dāraḥ mātāpitaro upasaṅkamitvā āha “ammatātā, ayaṃ pabbajito ‘yaṃ loke uttamaṃ mantāṃ, taṃ jānāmī’ti vadati, na ca attano santike apabbajitassa deti, ahaṃ etassa santike pabbajitvā taṃ uttamaṃ mantāṃ uggaṇhissāmī”ti. Athassa mātāpitaro “pabbajitvāpi no putto mantāṃ gaṇhatu, gahetvā puna āgacchissatī”ti maññamānā “gaṇha puttā”ti anujāniṃsu.

13. Atha kho āyasmā rohaṇo nāgasenaṃ dāraḥ adāya yena vattaniyaṃ senāsanaṃ, yena vijambhavatthu tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā vijambhavatthusmim̐ senāsane ekarattaṃ vasitvā yena rakkhitatalaṃ tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā koṭisātānaṃ arahantānaṃ majjhe nāgasenaṃ dāraḥ pabbājesi. Pabbajito ca pañāyasmā nāgaseno āyasmantaṃ rohaṇaṃ etadavoca “gahito me, bhante, tava veso,

detha me dāni manta’’nti. Atha kho āyasmā rohaṇo ‘‘kimhi nu khohaṃ nāgasenaṃ vineyyaṃ paṭhamaṃ vinaye vā suddanta vā abhidhamme vā’’ti cintetvā ‘‘paṇḍito kho ayaṃ nāgaseno, sakkoti sukheveva abhidhammaṃ pariyaṇṇitū’’nti paṭhamaṃ abhidhamme vinesi.

Āyasmā ca nāgaseno ‘‘kusalā dhammā, akusalā dhammā, abyākatā dhammā’’ti tikadukapaṭimaṇḍitaṃ dhammasaṅgaṇīpakaraṇaṃ, khandhavibhaṅgādi aṭṭhārasa vibhaṅgapaṭimaṇḍitaṃ vibhaṅgappakaraṇaṃ, ‘‘saṅgaho asaṅgaho’’ti ādinā cuddasavidhena vibhattaṃ dhātukathāpakaraṇaṃ, ‘‘kandhapaṇḍatti āyatanapaṇḍatti’’ti ādinā chabbidhena vibhattaṃ puggalapaṇḍattippakaraṇaṃ, sakavāde pañcasuttasatāni paravāde pañcasuttasatānīti suttasahassaṃ samodhānetvā vibhattaṃ kathāvattuppakaraṇaṃ, ‘‘mūlayamakaṃ khandhayamaka’’nti ādinā dasavidhena vibhattaṃ yamakappakaraṇaṃ, ‘‘hetupaccayo ārammaṇapaccayo’’ti ādinā catuvīsatividhena vibhattaṃ paṭṭhānappakaraṇanti sabbaṃ taṃ abhidhammapiṭakaṃ ekeneva sajjhāyena paṇṇaṃ katvā ‘‘tiṭṭhatha bhante, na puna osāretha, ettakenevāhaṃ sajjhāyissāmi’’ti āha.

14. Atha kho āyasmā nāgaseno yena koṭisatā arahanto tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā koṭisate arahante etadavoca ‘‘ahaṃ kho bhante ‘kusalā dhammā, akusalā dhammā, abyākatā dhammā’’ti imesu tīsu padesu pakkhipitvā sabbaṃ taṃ abhidhammapiṭakaṃ vitthārena osāressāmi’’ti. ‘‘Sādhu, nāgasena, osārehī’’ti.

Atha kho āyasmā nāgaseno satta māsāni satta pakaraṇāni vitthārena osāresi, pathavī unnadi, devatā sādhuṅkaramadaṃsu, brahmāno apphoṭesuṃ, dibbāni candanacuṇṇāni dibbāni ca mandāravapuppāni abhippavassīsu.

15. Atha kho koṭisatā arahanto āyasmantaṃ nāgasenaṃ paripuṇṇavīsativassam rakkhitatale upasampādesuṃ. Upasampanno ca paṇāyasmā nāgaseno tassā rattiyā accayena pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya upajjhāyena saddhiṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisanto evarūpaṃ parivitakkaṃ uppādesi ‘‘tuccho vata me upajjhāyo, bālo vata me upajjhāyo, ṭhapetvā avasesaṃ buddhavacanaṃ paṭhamaṃ maṃ abhidhamme vinesī’’ti.

Atha kho āyasmā rohaṇo āyasmato nāgasenassa cetasā cetoparivitakkamaññāya āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca ‘‘ananucchavikaṃ kho nāgasena parivitakkaṃ vitakkesi, na kho panetaṃ nāgasena tavānucchavika’’nti.

Atha kho āyasmato nāgasenassa etadahosi ‘‘acchariyaṃ vata bho, abbhutaṃ vata bho, yatra hi nāma me upajjhāyo cetasā cetoparivitakkaṃ jānissati, paṇḍito vata me upajjhāyo, yaṃnūnāhaṃ upajjhāyaṃ khamāpeyya’’nti. Atha kho āyasmā nāgaseno āyasmantaṃ rohaṇaṃ etadavoca ‘‘khamatha me, bhante, na puna evarūpaṃ vitakkessāmi’’ti.

Atha kho āyasmā rohaṇo āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca ‘‘na kho tyāhaṃ nāgasena ettāvata khamāmi, atthi kho nāgasena sāgalaṃ nāma nagaraṃ, tattha milindo nāma rājā rajjaṃ kāreti, so diṭṭhivādena paṇhaṃ pucchitvā bhikkhusaṅghaṃ viheṭheti, sace tvaṃ tattha gantvā taṃ rājānaṃ dametvā buddhasāsane pasādessasi, evāhaṃ taṃ khamissāmi’’ti.

‘‘Tiṭṭhatu, bhante, eko milindo rājā; sace, bhante, sakalajambudīpe sabbe rājāno āgantvā maṃ paṇhaṃ puccheyyūṃ, sabbaṃ taṃ visajjetvā sampadālessāmi, ‘khamatha me bhante’’ti vatvā, ‘na khamāmi’’ti vutte ‘tena hi, bhante, imaṃ temāsaṃ kassa santike vasissāmi’’ti āha’’. Ayaṃ kho, nāgasena, āyasmā assagutto vattaniye senāsane viharati, gaccha tvaṃ, nāgasena, yenāyasmā assagutto tenupasaṅkama, upasaṅkamitvā mama vacanena āyasmato assaguttassa pāde sirasā vanda, evaṅca naṃ vadehi ‘upajjhāyo me, bhante, tumhākaṃ pāde sirasā vandati, appābādhaṃ appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ pucchati, upajjhāyo me, bhante, imaṃ temāsaṃ tumhākaṃ santike vasitūṃ maṃ pahīṇī’’ti, ‘konāmo te upajjhāyo’’ti ca vutte ‘rohaṇatthero nāma bhante’’ti vadeyyāsi, ‘ahaṃ konāmo’’ti vutte evaṃ vadeyyāsi ‘mama upajjhāyo, bhante, tumhākaṃ nāmaṃ jānāti’’ti. ‘‘Evaṃ bhante’’ti kho āyasmā nāgaseno āyasmantaṃ rohaṇaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pattacīvaramādāya anupubbena cārikaṃ caramāno yena vattaniyaṃ senāsanaṃ, yenāyasmā assagutto tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ assaguttaṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi, ekamantaṃ ṭhito kho āyasmā nāgaseno āyasmantaṃ assaguttaṃ etadavoca ‘‘upajjhāyo me, bhante, tumhākaṃ pāde sirasā vandati, evaṅca vadeti appābādhaṃ appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ

phāsuvihāraṃ pucchati, upajjhāyo me, bhante, imaṃ temāsaṃ tumhākaṃ santike vasitūṃ maṃ pahiṇī”ti.

Atha kho āyasmā assagutto āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “tvaṃ kinnāmosī”ti. “Ahaṃ, bhante, nāgaseno nāmā”ti. “Konāmo te upajjhāyo”ti? “Upajjhāyo me, bhante, rohaṇo nāmā”ti. “Ahaṃ konāmo”ti. “Upajjhāyo me, bhante, tumhākaṃ nāmaṃ jānātī”ti.

“Sādhu, nāgasena, pattacīvaraṃ paṭisāmehi”ti. “Sādhu bhante”ti pattacīvaraṃ paṭisāmetvā punadivase pariveṇaṃ sammajjitvā mukhodakaṃ dantapoṇaṃ upaṭṭhapesi. Thero sammajjitattḥānaṃ paṭisammajji, taṃ udakaṃ chaḍḍetvā aññaṃ udakaṃ āhari, tañca dantakaṭṭhaṃ apanetvā aññaṃ dantakaṭṭhaṃ gaṇhi, na ālāpasallāpaṃ akāsi, evaṃ satta divasāni katvā sattame divase puna pucchitvā puna tena tatheva vutte vassavāsaṃ anujāni.

16. Tena kho pana samayena ekā mahāupāsikā āyasmantaṃ assaguttaṃ tiṃsamattāni vassāni upaṭṭhāsi. Atha kho sā mahāupāsikā temāsaccayena yenāyasmā assagutto tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ assaguttaṃ etadavoca “atthi nu kho, tāta, tumhākaṃ santike añño bhikkhū”ti. “Atthi, mahāupāsike, amhākaṃ santike nāgaseno nāma bhikkhū”ti. “Tena hi, tāta assagutta, adhvāsehi nāgasenena saddhiṃ svātanāya bhatta”nti. Adhvāsesi kho āyasmā assagutto tuṅhībhāvena.

Atha kho āyasmā assagutto tassā rattiyā accayena pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya āyasmataṃ nāgasenena saddhiṃ pacchāsamaṇena yena mahāupāsikāya nivesanaṃ tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā paññatte āsane nisīdi. Atha kho sā mahāupāsikā āyasmantaṃ assaguttaṃ āyasmantañca nāgasenaṃ paññitena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappesi sampavāresi. Atha kho āyasmā assagutto bhuttāviṃ onītapattapaṇiṃ āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “tvaṃ, nāgasena, mahāupāsikāya anumodanaṃ karohī”ti idaṃ vatvā uṭṭhāyāsanā pakkāmi.

Atha kho sā mahāupāsikā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “mahallikā khohaṃ, tāta nāgasena, gambhīrāya dhammakathāya mayhaṃ anumodanaṃ karohī”ti. Atha kho āyasmā nāgaseno tassā mahāupāsikāya gambhīrāya dhammakathāya lokuttarāya suññatappaṭisaṃyuttāya anumodanaṃ akāsi. Atha kho tassā mahāupāsikāya tasmimyeva āsane virajaṃ vītamalaṃ dhammacakkhuṃ udapādi “yaṃ kiñci samudayadhammaṃ, sabbaṃ taṃ nirodhadhamma”nti. Āyasmāpi kho nāgaseno tassā mahāupāsikāya anumodanaṃ katvā attanā desitaṃ dhammaṃ paccavekkhanto vipassanaṃ paṭṭhapetvā tasmimyeva āsane nisinno sotāpattiphale paṭiṭṭhāsi.

Atha kho āyasmā assagutto maṅḍalamāle nisinno dvinnampi dhammacakkhupaṭilābhaṃ ñatvā sādhu kāraṃ pavattesi “sādhu sādhu nāgasena, ekena kaṇḍappahārena dve mahākāyā padālītā”ti, anekāni ca devatāsahassāni sādhu kāraṃ pavattesuṃ.

17. Atha kho āyasmā nāgaseno uṭṭhāyāsanā yenāyasmā assagutto tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ assaguttaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinnaṃ kho āyasmantaṃ nāgasenaṃ āyasmā assagutto etadavoca “gaccha, tvaṃ nāgasena, pāṭaliputtaṃ, pāṭaliputtanagare asokārāme āyasmā dhammarakkhito paṭivasati, tassa santike buddhavacanaṃ pariyāpuṇāhi”ti. “Kīva dūro, bhante, ito pāṭaliputtanagara”nti? “Yojanasatāni kho nāgasena”ti. “Dūro kho, bhante, maggo. Antarāmagge bhikkhā dullabhā, kathāhaṃ gamissāmī”ti? “Gaccha, tvaṃ nāgasena, antarāmagge piṇḍapātaṃ labhissasi sālīnaṃ odanaṃ vīgatakalākaṃ anekasūpaṃ anekabyañjana”nti. “Evaṃ bhante”ti kho āyasmā nāgaseno āyasmantaṃ assaguttaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pattacīvaramādāya yena pāṭaliputtaṃ tena cārikaṃ pakkāmi.

18. Tena kho pana samayena pāṭaliputtako seṭṭhi pañcahi sakaṭasatehi pāṭaliputtagāmimaggaṃ paṭipanno hoti. Addasā kho pāṭaliputtako seṭṭhi āyasmantaṃ nāgasenaṃ dūratova āgacchantaṃ, disvāna yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ abhivādetvā “kuhiṃ gacchasi tāta”ti āha. “Pāṭaliputtaṃ gahapati”ti. “Sādhu tāta, mayampi pāṭaliputtaṃ gacchāma. Amhehi saddhiṃ sukhaṃ gacchathā”ti.

Atha kho pāṭaliputtako seṭṭhi āyasmato nāgasenassa iriyāpathe pasīditvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ

pañītena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappetvā sampavāretvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ bhuttāvīṃ onītapattapañīṃ aññātaraṃ nīcaṃ āsanaṃ gahetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinno kho pāṭaliputtako seṭṭhi āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “kinnāmosi tvaṃ tātā”ti. “Ahaṃ, gahapati, nāgaseno nāmā”ti. “Jānāsi kho, tvaṃ tātā, buddhavacanaṃ nāmā”ti? “Jānāmi khohaṃ, gahapati, abhidhammapadānī”ti. “Lābhā no tātā, suladdhaṃ no tātā, ahampi kho, tātā, ābhidhammiko, tvampi ābhidhammiko, bhaṇa, tātā, abhidhammapadānī”ti. Atha kho āyasmā nāgaseno pāṭaliputtakassa seṭṭhissa abhidhammaṃ desesi, desente yeva pāṭaliputtakassa seṭṭhissa virajaṃ vītamalaṃ dhammacakkuṃ udapādi “yaṃ kiñci samudayadhammaṃ, sabbaṃ taṃ nirodhadhamma”nti.

Atha kho pāṭaliputtako seṭṭhi pañcamattāni sakaṭasatāni purato uyyojetvā sayamaṃ pacchato gacchanto pāṭaliputtassa avidūre dvedhāpathe ṭhatvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “ayaṃ kho, tātā nāgasena, asokārāmassa maggo, idaṃ kho, tātā, amhākaṃ kambalaratanaṃ soḷasahatthaṃ āyāmena, aṭṭhahatthaṃ vitthārena, paṭiggaṇhāhi kho, tātā, idaṃ kambalaratanaṃ anukampaṃ upādāyā”ti. Paṭiggahesi kho āyasmā nāgaseno taṃ kambalaratanaṃ anukampaṃ upādāyā. Atha kho pāṭaliputtako seṭṭhi attamano udaggo pamudito pītisomanassajāto āyasmantaṃ nāgasenaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pakkāmi.

19. Atha kho āyasmā nāgaseno yena asokārāmo yenāyasmā dhammarakkhito tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ dhammarakkhitaṃ abhivādetvā attano āgatakāraṇaṃ kathetvā āyasmato dhammarakkhitassa santike tepiṭakaṃ buddhavacanaṃ ekeneva uddesena tīhi māsehi byañjanaso pariyāpuṇitvā puna tīhi māsehi atthaso manasākāsi.

Atha kho āyasmā dhammarakkhito āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “seyyathāpi, nāgasena, gopālako gāvo rakkhati, aññe gorasaṃ paribhuñjanti. Evameva kho, tvaṃ nāgasena, tepiṭakaṃ buddhavacanaṃ dhārentopi na bhāgī sāmāññassā”ti. “Hotu, bhante, alaṃ ettakenā”ti. Teneva divasabhāgena tena rattibhāgena saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi, saha saccappaṭivedhena āyasmato nāgasenassa sabbe devā sādhuṅkaramadaṃsu, pathavī unnadi, brahmāno apphoṭesuṃ, dibbāni candanacuṇṇāni dibbāni ca mandāravapupphāni abhippavassīṃsu.

20. Tena kho pana samayena koṭisatā arahanto himavante pabbate rakkhitatale sannipatitvā āyasmato nāgasenassa santike dūtaṃ pāhesuṃ “āgacchatu nāgaseno, dassanakāmā mayaṃ nāgasena”nti. Atha kho āyasmā nāgaseno dūtassa vacanaṃ sutvā asokārāme antarahito himavante pabbate rakkhitatale koṭisatānaṃ arahantānaṃ purato pāturaḥosi.

Atha kho koṭisatā arahanto āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavocuṃ “eso kho, nāgasena, milindo rājā bhikkhusaṅghaṃ viheṭheti vādappaṭivādena pañhapucchāya. Sādhu, nāgasena, gaccha tvaṃ milindaṃ rājānaṃ damehī”ti. “Tiṭṭhatu, bhante, eko milindo rājā; sace, bhante, sakalajambudīpe rājāno āgantvā maṃ pañhaṃ puccheyyumaṃ, sabbaṃ taṃ visajjetvā sampadālessāmi, gacchatha vo, bhante, acchambhitā sāgalanagara”nti. Atha kho therā bhikkhū sāgalanagaraṃ kāsāvappajjotaṃ isivātaṭṭhitaṃ akāṃsu.

21. Tena kho pana samayena āyasmā āyupālo saṅkhyeyyapariveṇe paṭivasati. Atha kho milindo rājā amacce etadavoca “ramaṇīyā vata bho dosinā ratti, kannu khvajja samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā upasaṅkameyyāma sākacchāya pañhapucchānāya, ko mayā saddhiṃ sallapitumaṃ ussahati kaṅkhaṃ paṭivinetu”nti. Evaṃ vutte pañcasatā yonakā rājānaṃ milindaṃ etadavocuṃ “atthi, mahārāja, āyupālo nāma thero tepiṭako bahussuto āgatāgamo, so etarahi saṅkhyeyyapariveṇe paṭivasati; gaccha, tvaṃ mahārāja, āyasmantaṃ āyupālaṃ pañhaṃ pucchassu”ti. “Tena hi, bhāṇe, bhadantassa ārocethā”ti.

Atha kho nemittiko āyasmato āyupālassa santike dūtaṃ pāhesi “rājā, bhante, milindo āyasmantaṃ āyupālaṃ dassanakāmo”ti. Āyasmāpi kho āyupālo evamāha “tena hi āgacchatu”ti. Atha kho milindo rājā pañcamattehi yonakasatehi parivuto rathavaramāruya yena saṅkhyeyyapariveṇaṃ yenāyasmā āyupālo tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmataṃ āyupālena saddhiṃ sammodi, sammodanīyaṃ kathaṃ sāraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinno kho milindo rājā āyasmantaṃ āyupālaṃ etadavoca “kimatthiyā, bhante āyupāla, tumhākaṃ pabbajjā, ko ca tumhākaṃ paramattho”ti. Thero āha “dhammacariyasamacariyatthā kho, mahārāja, pabbajjā, sāmāññaphalaṃ kho pana amhākaṃ paramattho”ti. “Atthi pana, bhante, koci gihīpi dhammacārī samacārī”ti? “Āma, mahārāja, atthi gihīpi dhammacārī

samacārī, bhagavati kho, mahārāja, bārāṇasiyaṃ isipatane migadāye dhammacakkaṃ pavattente aṭṭhārasannaṃ brahmacoṭṭinaṃ dhammābhisamayo ahoṣi, devatānaṃ pana dhammābhisamayo gaṇanapathaṃ vītivatto, sabbete gihibhūtā, na pabbajitā.

“Puna caparaṃ, mahārāja, bhagavatā kho mahāsamayasuttante desiyamāne, mahāmaṅgalasuttante desiyamāne, samacittapariyāyasuttante desiyamāne, rāhulovādasuttante desiyamāne, parābhavasuttante desiyamāne gaṇanapathaṃ vītivattānaṃ devatānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi, sabbete gihibhūtā, na pabbajitā”ti. “Tena hi, bhante āyupāla, niraṭṭhikā tumhākaṃ pabbajjā, pubbe katassa pāpakamma nissandena samaṇā sakyaputtiyā pabbajanti dhutaṅgāni ca pariharanti. Ye kho te, bhante āyupāla, bhikkhū ekāsanikā, nūna te pubbe paresaṃ bhogahāraṅkā corā, te paresaṃ bhoge acchinditvā tassa kamma nissandena etarahi ekāsanikā bhavanti, na labhanti kālena kālaṃ paribhuñjitum, natthi tesam sīlaṃ, natthi tapo, natthi brahmacariyaṃ. Ye kho pana te, bhante āyupāla, bhikkhū abbhokāsikā, nūna te pubbe gāmaghātakā corā, te paresaṃ gehāni vināsetvā tassa kamma nissandena etarahi abbhokāsikā bhavanti, na labhanti senāsanāni paribhuñjitum, natthi tesam sīlaṃ, natthi tapo, natthi brahmacariyaṃ. Ye kho pana te, bhante āyupāla, bhikkhū nesajjikā, nūna te pubbe panthadūsakā corā, te paresaṃ pathike jane gahetvā bandhitvā nisīdāpetvā tassa kamma nissandena etarahi nesajjikā bhavanti, na labhanti seyyaṃ kappetaṃ, natthi tesam sīlaṃ, natthi tapo, natthi brahmacariya”nti āha.

Evaṃ vutte āyasmā āyupālo tuṅhī ahoṣi, na kiñci paṭibhāsi. Atha kho pañcasatā yonakā rājānaṃ milindaṃ etadavocaṃ “paṇḍito, mahārāja, thero, api ca kho avisārado na kiñci paṭibhāsati”ti.

Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ āyupālaṃ tuṅhībhūtaṃ disvā apphotetvā ukkuṭṭhiṃ katvā yonake etadavoca “tuccho vata bho jambudīpo, palāpo vata bho jambudīpo, natthi koci samaṇo vā brāhmaṇo vā, yo mayā saddhiṃ sallapitaṃ ussahati kaṅkhaṃ paṭivinetu”nti.

22. Atha kho milindassa rañño sabbaṃ taṃ parisam anuvilokentassa abhīte amaṅkubhūte yonake disvā etadahosi “nissamsayaṃ atthi maññe añño koci paṇḍito bhikkhu, yo mayā saddhiṃ sallapitaṃ ussahati, yenime yonakā na maṅkubhūtā”ti. Atha kho milindo rājā yonake etadavoca “atthi, bhāṇe, añño koci paṇḍito bhikkhu, yo mayā saddhiṃ sallapitaṃ ussahati kaṅkhaṃ paṭivinetu”nti.

Tena kho pana samayena āyasmā nāgaseno samaṇagaṇaparivuto saṅghī gaṇī gaṇācariyo ñāto yasassī sādhusammato bahujaṇassa paṇḍito byatto medhāvī nipuṇo viññū vibhāvī vinīto visārado bahussuto tepiṭako vedagū pabhinnabuddhimā āgatāgamo pabhinnapaṭisambhido navaṅgasatthusāsane pariyattidharo pāramippatto jinavacane dhammatthadesanāpaṭivedhakusalo akkhayavicitrapaṭibhāno citrakathī kalyāṇavākkaraṇo durāsado duppasaho duruttaro durāvaraṇo dunnivārayo, sāgaro viya akkhobho, girirājā viya niccalo, raṇaṅjaho tamonudo pabhaṅkaro mahākathī paraṅgaṇaṅamathano paratitthiyamaddano bhikkhūnaṃ bhikkhunīnaṃ upāsakānaṃ upāsikānaṃ rājūnaṃ rājamahāmatānaṃ sakkato garukato mānito pūjito apacito lābhī cīvarapiṇḍapātāsenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārānaṃ lābhaggayasaggappatto vuddhānaṃ viññūnaṃ sotāvadhānena samannāgatānaṃ sandassento navaṅgaṃ jinasāsanaratanam, upadisanto dhammamaggaṃ, dhārento dhammapajjotaṃ, ussāpento dhammayūpaṃ, yajanto dhammayāgaṃ, paggaṇhanto dhammadhajaṃ, ussāpento dhammaketaṃ, dhamento [uppa]śento (sī. pī.) dhammasaṅkhaṃ, āhananto dhammabheriṃ, nadanto sīhanādaṃ, gajjanto indagajjitaṃ, madhuragiragajjitena ñāṇavaravijjūjalaparivethitena karuṇājālabharitena mahatā dhammāmatameghena sakalalokamabhitappayanto gāmanigamarājadhānīsu cārikaṃ caramāno anupubbena sāgalanagaraṃ anupatto hoti. Tatra sudam āyasmā nāgaseno asītiyā bhikkhusahashehi saddhiṃ saṅkhyeyyapariveṇe paṭivasati. Tenāhu porāṇā –

“Bahussuto citrakathī, nipuṇo ca visārado;
Sāmayiko ca kusalo, paṭibhāne ca kovido.

“Te ca tepiṭakā bhikkhū, pañcanekāyikāpi ca;
Catunekāyikā ceva, nāgasenaṃ purakkharuṃ.

“Gambhīrapañño medhāvī, maggāmaggaṃ kovido;
Uttamatthaṃ anupatto, nāgaseno visārado.

“Tehi bhikkhūhi parivuto, nipuñehi saccavādibhi;
Caranto gāmanigamaṃ, sāgalaṃ upasaṅkami.

“Saṅkhyeyyapariveṇasmiṃ, nāgaseno tadā vasi;
Katheti so manussehi, pabbate kesarī yathā”ti.

23. Atha kho devamantiyo rājānaṃ milindaṃ etadavoca “āgamehi, tvaṃ mahārāja; atthi, mahārāja, nāgaseno nāma thero paṇḍito byatto medhāvī vinīto visārado bahussuto citrakathī kalyāṇapaṭibhāno atthadhammaniruttipaṭibhānapaṭisambhidāsu pāramippatto, so etarahi saṅkhyeyyapariveṇe paṭivasati, gaccha, tvaṃ mahārāja, āyasmantaṃ nāgasenaṃ pañhaṃ pucchassu, ussahati so tayā saddhiṃ sallapituṃ kaṅkhaṃ paṭivinetu”nti. Atha kho milindassa rañño sahasā “nāgaseno”ti saddaṃ sutvāva ahudeva bhayaṃ, ahudeva chambhitattaṃ, ahudeva lomahaṃso. Atha kho milindo rājā devamantiyaṃ etadavoca “ussahati bho nāgaseno bhikkhu mayā saddhiṃ sallapitu”nti? “Ussahati, mahārāja, api indayamavarūṇakuverapajāpati suyāma santusitalokapālehipi pitupitāmahena mahābrahmunāpi saddhiṃ sallapituṃ, kimāṅgaṃ pana manussabhūtenā”ti.

Atha kho milindo rājā devamantiyaṃ etadavoca “tena hi, tvaṃ devamantiya, bhadantassa santike dūtaṃ pesehī”ti. “Evaṃ devā”ti kho devamantiyo āyasmato nāgasenassa santike dūtaṃ pāhesi “rājā, bhante, milindo āyasmantaṃ dassanakāmo”ti. Āyasmāpi kho nāgaseno evamāha “tena hi āgacchatū”ti.

Atha kho milindo rājā pañcamattehi yonakasatehi parivuto rathavaramāruya mahatā balakāyena saddhiṃ yena saṅkhyeyyapariveṇaṃ yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkami. Tena kho pana samayena āyasmā nāgaseno asītiyā bhikkhusahasseehi saddhiṃ maṇḍalamāle nisinno hoti. Addasā kho milindo rājā āyasmato nāgasenassa parisāṃ dūrato va, disvāna devamantiyaṃ etadavoca “kassesā, devamantiya, mahatī parisā”ti? “Āyasmato kho, mahārāja, nāgasenassa parisā”ti.

Atha kho milindassa rañño āyasmato nāgasenassa parisāṃ dūrato va disvā ahudeva bhayaṃ, ahudeva chambhitattaṃ, ahudeva lomahaṃso. Atha kho milindo rājā khaggarivārito viya gajo, garuḷaparivārito viya nāgo, ajagaraparivārito viya kotthuko [kotthuko (sī. pī.)], mahiṃsaparivuto viya accho, nāgānubaddho viya maṇḍūko, saddulānubaddho viya migo, ahituṇḍikasamāgato [abhiguṇṭhikasamāgato (sī. pī.)] viya pannago, majjārasamāgato viya undūro, bhūtavejjasamāgato viya pisāco, rāhumakhagato viya cando, pannago viya peḷantaragato, sakuṇo viya pañjarantaragato, maccho viya jālantaragato, vāḷavanamanuppaviṭṭho viya puriso, vessavaṇāparādhiko viya yakkho, parikkhāyuko viya devaputto bhīto ubbiggo utraṣṭo saṃviggo lomahaṭṭhajāto vimano dummano bhantacitto vipariṇatamānaso “mā maṃ ayaṃ pariṇato paṭibhavi”ti satiṃ [dhītiṃ (sī. pī.)] upaṭṭhapetvā devamantiyaṃ etadavoca – “mā kho, tvaṃ devamantiya, āyasmantaṃ nāgasenaṃ mayhaṃ ācikkheyyāsi, anakkhātāññevāhaṃ nāgasenaṃ jānissāmī”ti. “Sādhu, mahārāja, tvaññeva jānāhī”ti.

Tena kho pana samayena āyasmā nāgaseno tassā bhikkhuparisāya purato cattālīsāya bhikkhusahasānaṃ navakataro hoti pacchato cattālīsāya bhikkhusahasānaṃ vuḍḍhataro.

Atha kho milindo rājā sabbaṃ taṃ bhikkhusaṅghaṃ purato ca pacchato ca majjhato ca anuvilokento addasā kho āyasmantaṃ nāgasenaṃ dūrato va bhikkhusaṅghassa majjhe nisinnaṃ kesarasīhaṃ viya vigatabhayabheravaṃ vigatalomahaṃsaṃ vigatabhayasārajjāṃ, disvāna ākāreṇeva aññāsī “eso kho ettha nāgaseno”ti.

Atha kho milindo rājā devamantiyaṃ etadavoca “eso kho, devamantiya, āyasmā nāgaseno”ti. “Āma, mahārāja, eso kho nāgaseno, suṭṭhu kho, tvaṃ mahārāja, nāgasenaṃ aññāsī”ti. Tato rājā tuṭṭho ahoṣi “anakkhātova mayā nāgaseno aññāto”ti. Atha kho milindassa rañño āyasmantaṃ nāgasenaṃ disvāva ahudeva bhayaṃ, ahudeva chambhitattaṃ, ahudeva lomahaṃso.

Tenāhu –

“Caraṇena ca sampannaṃ, sudantaṃ uttame dame;

Disvā rājā nāgasenaṃ, idaṃ vacanamabravi.

‘Kathitā [kathikā (sī. pī.)] mayā bahū diṭṭhā, sākacchā osaṭā bahū;
Na tādisaṃ bhayaṃ āsi, ajja tāso yathā mama.

‘Nissamsayaṃ parājayo, mama ajja bhavissati;
Jayo ca nāgasenassa, yathā cittaṃ na saṅghita’nti.

Bāhirakathā niṭṭhitā.

2-3. Milindapañho

1. Mahāvaggo

1. Paññattipañho

1. Atha kho milindo rājā yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmātā nāgasenena saddhiṃ sammodi, sammodanīyaṃ kathaṃ sāraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdi. Āyasmāpi kho nāgaseno paṭisammodanīyeneva [paṭisammodi, teneva (sī.)] milindassa rañño cittaṃ ārādhesi. Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca ‘kathaṃ bhadanto ñāyati, kinnāmosi bhante’ti? ‘Nāgaseno’ti kho ahaṃ, mahārāja, ñāyāmi, ‘nāgaseno’ti kho maṃ, mahārāja, sabrahmacārī samudācaranti, api ca mātāpitaro nāmaṃ karonti ‘nāgaseno’ti vā ‘sūraseno’ti vā ‘vīraseno’ti vā ‘sīhaseno’ti vā, api ca kho, mahārāja, saṅkhā samaññā paññatti vohāro nāmamattaṃ yadidaṃ nāgasenoti, na hettha puggalo upalabbhatīti.

Atha kho milindo rājā evamāha ‘suṇantu me bhonto pañcasatā yonakā asītisahassā ca bhikkhū, ayaṃ nāgaseno evamāha ‘na hettha puggalo upalabbhatī’ti, kallaṃ nu kho tadabhinanditu’nti. Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca ‘sace, bhante nāgasena, puggalo nūpalabbhati, ko carahi tumhākaṃ cīvarapiṇḍapātasenaṃ sānagilānappaccayabhesajjaparikkhāraṃ deti, ko taṃ paribhuñjati, ko sīlaṃ rakkhati, ko bhāvanamanuyuñjati, ko maggaphalanibbānāni sacchikaroti, ko paṇaṃ hanati, ko adinnaṃ ādiyati, ko kāmesumicchācāraṃ carati, ko musā bhaṇati, ko majjaṃ pivati, ko pañcānantariyakammaṃ karoti, tasmā natthi kusalaṃ, natthi akusalaṃ, natthi kusalākusalaṃ kammānaṃ kattā vā kāretā vā, natthi sukata dukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko, sace, bhante nāgasena, yo tumhe māreti, natthi tassāpi pañātipāto, tumhākampi, bhante nāgasena, natthi ācariyo, natthi upajjhāyo, natthi upasampadā. ‘Nāgasenoti maṃ, mahārāja, sabrahmacārī samudācaranti’ti yaṃ vadesi, ‘katamo ettha nāgaseno? Kinnu kho, bhante, kesā nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Lomā nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Nakhā...pe... dantā...pe... taco...pe... maṃsaṃ...pe... nhāru...pe... aṭṭhi...pe... aṭṭhimiñjaṃ...pe... vakkāṃ...pe... hadayaṃ...pe... yakaṃ...pe... kilomakaṃ...pe... pihakaṃ...pe... papphāsaṃ...pe... antaṃ...pe... antaṅgaṃ...pe... udariyaṃ...pe... karisaṃ...pe... pittaṃ...pe... semhaṃ...pe... pubbo...pe... lohitaṃ...pe... sedo...pe... medo...pe... assu...pe... vasā...pe... kheḷo...pe... siṅghāṇikā...pe... lasikā...pe... muttaṃ...pe... matthake matthaluṅgaṃ nāgaseno’ti? ‘Na himahārāja’ti. ‘Kiṃ nu kho, bhante, rūpaṃ nāgaseno’ti? ‘Nahi mahārāja’ti. ‘Vedanā nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Saññā nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Saṅkhārā nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Viññānaṃ nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Kiṃ pana, bhante, rūpavedanāsaññāsaṅkhāraviññānaṃ nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Kiṃ pana, bhante, aññatra rūpavedanāsaññāsaṅkhāraviññānaṃ nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Tamaṃ bhante, pucchanto pucchanto na passāmi nāgasenaṃ. Nāgasenasaddo yeva nu kho, bhante, nāgaseno’ti? ‘Na hi mahārāja’ti. ‘Ko panettha nāgaseno, alikaṃ tvaṃ, bhante, bhāsasi musāvadaṃ, natthi nāgaseno’ti.

Atha kho āyasmā nāgaseno milindaṃ rājānaṃ etadavoca ‘tvaṃ khosi, mahārāja, khattiyasukhumālo accantasukhumālo, tassa te, mahārāja, majjhanhikasamayaṃ tattāya bhūmiyā uñhāya vālikāya kharāya sakkharakathalikāya [kharā sakkharakathalavālikā (sī. pī.)] madditvā pādenāgacchantassa pādā rujjanti, kāyo kilamati, cittaṃ upahaññati, dukkhasahagataṃ kāyaviññānaṃ uppajjati, kiṃ nu kho tvaṃ pādenāgatosi, udāhu vāhanenā’ti? ‘Nāhaṃ, bhante, pādenāgacchāmi, rathenāhaṃ āgatosmi’ti. ‘Sace, tvaṃ mahārāja, rathenāgatosi, rathaṃ me ārocehi, kiṃ nu kho, mahārāja, isā ratho’ti? ‘Na hi bhante’ti. ‘Akkho ratho’ti?

“Na hi bhante”ti. “Cakkāni ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Rathapañjaraṃ ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Rathadaṇḍako ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Yugaṃ ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Rasmiyo ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Patodalaṭṭhi ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Kiṃ nu kho, mahārāja, īsākkhacakkarathapañjararathadaṇḍayugarasmipatodā ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Kiṃ pana, mahārāja, aññatra īsākkhacakkarathapañjararathadaṇḍayugarasmipatodā ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Tamaḥaṃ, mahārāja, pucchanto pucchanto na passāmi rathaṃ. Rathasaddoyeva nu kho, mahārāja, ratho”ti? “Na hi bhante”ti. “Ko panettha ratho, alikaṃ, tvaṃ mahārāja, bhāsasi musāvādaṃ, natthi ratho, tvaṃsi, mahārāja, sakalajambudīpe aggarājā, kassa pana tvaṃ bhāyivā musāvādaṃ bhāsasi, suṇantu me bhonto pañcasatā yonakā asītisahassā ca bhikkhū, ayaṃ milindo rājā evamaḥa ‘rathenāhaṃ āgatosmī’ti, sace tvaṃ, mahārāja, rathenāgato’si, rathaṃ me ārocehī’ti vutto samāno rathaṃ na sampādeti, kallaṃ nu kho tadabhinanditu”nti. Evaṃ vutte pañcasatā yonakā āyasmato nāgasenassa sādhuḥkāraṃ datvā milindaṃ rājānaṃ etadavocuṃ ‘idāni kho tvaṃ, mahārāja, sakkonto bhāsassū’ti.

Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “nāhaṃ, bhante nāgasena, musā bhaṇāmi, īsaṅca paṭicca akkhaṅca paṭicca cakkāni ca paṭicca rathapañjaraṅca paṭicca rathadaṇḍakaṅca paṭicca ‘ratho’ti saṅkhā samaññā paññatti vohāro nāmamattaṃ pavattati”ti.

“Sādhu kho, tvaṃ mahārāja, rathaṃ jānāsi, evameva kho, mahārāja, mayhampi kese ca paṭicca lome ca paṭicca...pe... matthake matthaluṅgaṅca paṭicca rūpaṅca paṭicca vedanaṅca paṭicca saññaṅca paṭicca saṅkhāre ca paṭicca viññāṅca paṭicca ‘nāgaseno’ti saṅkhā samaññā paññatti vohāro nāmamattaṃ pavattati, paramatthato panettha puggalo nūpalabbhati. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, vajirāya bhikkhuniyā bhagavato sammukhā –

“Yathā hi aṅgasambhārā, hoti saddo ratho iti;

Evaṃ khandhesu santesu, hoti ‘satto’ti sammuti”ti [\[passa saṃ. ni. 1.171\]](#).

“Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena, aticitrāni pañhapaṭibhānāni visajjitāni, yadi buddho tiṭṭheyya sādhuḥkāraṃ dadeyya, sādhu sādhu nāgasena, aticitrāni pañhapaṭibhānāni visajjitāni”ti.

Paññattipaṅho paṭhamo.

2. Vassagaṇanapaṅho

2. “Kativassosi tvaṃ, bhante nāgasenā”ti? “Sattavassohaṃ, mahārājā”ti. “Ke te, bhante, satta, tvaṃ vā satta, gaṇanā vā sattā”ti?

Tena kho pana samayena milindassa rañño sabbābharaṇapaṭimaṇḍitassa alaṅkatapaṭiyattassa pathaviyaṃ chāyā dissati, udakamaṇike ca chāyā dissati. Atha kho āyasmā nāgaseno milindaṃ rājānaṃ etadavoca “ayaṃ te, mahārāja, chāyā pathaviyaṃ udakamaṇike ca dissati, kiṃ pana, mahārāja, tvaṃ vā rājā, chāyā vā rājā”ti? “Ahaṃ, bhante nāgasena, rājā, nāyaṃ chāyā rājā, maṃ pana nissāya chāyā pavattati”ti. “Evameva kho, mahārāja, vassānaṃ gaṇanā satta, na panāhaṃ satta, maṃ pana nissāya satta pavattati, chāyūpamaṃ mahārājā”ti. “Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena, aticitrāni pañhapaṭibhānāni visajjitāni”ti.

Vassagaṇanapaṅho dutiyo.

3. Vimaṃsanapaṅho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, sallapissasi mayā saddhi”nti? “Sace, tvaṃ mahārāja, paṇḍitavādaṃ [\[paṇḍitavādā \(sī. pī.\)\]](#) sallapissasi sallapissāmi, sace pana rājavādaṃ sallapissasi na sallapissāmi”ti. “Kathaṃ, bhante nāgasena, paṇḍitā sallapanti”ti? “Paṇḍitānaṃ kho, mahārāja, sallāpe āveṭhanampi kayirati, nibbeṭhanampi kayirati, niggahopi kayirati, paṭikammampi kayirati, vissāsopi [\[vissēsopi \(sī. pī.\)\]](#) kayirati, paṭivissāsopi kayirati, na ca tena paṇḍitā kuppanti, evaṃ kho, mahārāja, paṇḍitā sallapanti”ti. “Kathaṃ pana,

bhante, rājāno sallapantī’ ti? “Rājāno kho, mahārāja, sallāpe ekaṃ vatthum paṭijānanti, yo taṃ vatthum vilometi, tassa daṇḍaṃ āṇāpentī ‘imassa daṇḍaṃ paṇethā’ ti, evaṃ kho, mahārāja, rājāno sallapantī’ ti. “Paṇḍitavādāhaṃ, bhante, sallapissāmi, no rājavādaṃ, vissatṭho bhadanto sallapatu yathā bhikkhunā vā sāmaṇerena vā upāsakena vā āramikena vā saddhiṃ sallapati, evaṃ vissatṭho bhadanto sallapatu mā bhāyatū’ ti. “Suṭṭhu mahārājā’ ti thero abbhānumodi.

Rājā āha “bhante nāgasena, pucchissāmi’ ti. “Puccha mahārājā’ ti. “Pucchitosi me bhante’ ti. “Visajjitaṃ mahārājā’ ti. “Kiṃ pana, bhante, tayā visajjita’ nti? “Kiṃ pana, mahārāja, tayā pucchita’ nti.

Vīmaṃsanapañho tatiyo.

4. Anantakāyapañho

4. Atha kho milindassa rañño etadahosi “paṇḍito kho ayaṃ bhikkhu paṭibalo mayā saddhiṃ sallapitum, bahukāni ca me ṭhānāni pucchitabbāni bhavissanti, yāva apucchitāni yeva tāni ṭhānāni bhavissanti, atha sūriyo atthaṃ gamissati, yaṃnūnāhaṃ sve antepure sallapeyya’ nti. Atha kho rājā devamantiyaṃ etadavoca “tena hi, tvam devamantiya, bhadantassa āroceyyāsi ‘sve antepure rañña saddhiṃ sallāpo bhavissati’ ti. Idam vatvā milindo rājā utṭhāyāsanaṃ theram nāgasenaṃ āpucchitvā rathaṃ abhirūhitvā “nāgaseno nāgaseno’ ti sajjhāyaṃ karonto pakkāmi.

Atha kho devamantiyo āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “rājā, bhante, milindo evamāha ‘sve antepure rañña saddhiṃ sallāpo bhavissati’ ti. “Suṭṭhū’ ti thero abbhānumodi. Atha kho tassā rattiyaṃ accayena devamantiyo ca anantakāyo ca maṅkuro ca sabbadinno ca yena milindo rājā tenupasaṅkamimṃsu, upasaṅkamitvā rājānaṃ milindaṃ etadavocum “āgacchatu, mahārāja, bhadanto nāgaseno’ ti? “Āma āgacchatū’ ti. “Kittakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti? “Yattake bhikkhū icchati, tattakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti.

Atha kho sabbadinno āha “āgacchatu, mahārāja, dasahi bhikkhūhi saddhi’ nti, dutiyampi kho rājā āha “yattake bhikkhū icchati, tattakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti. Dutiyampi kho sabbadinno āha “āgacchatu, mahārāja, dasahi bhikkhūhi saddhi’ nti. Tatiyampi kho rājā āha “yattake bhikkhū icchati, tattakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti. Tatiyampi kho sabbadinno āha “āgacchatu, mahārāja, dasahi bhikkhūhi saddhi’ nti. “Sabbo paṇāyaṃ sakkāro paṭiyādito, ahaṃ bhaṇāmi ‘yattake bhikkhū icchati, tattakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti. Ayaṃ, bhaṇe sabbadinno, aññathā bhaṇati, kiṃ nu mayaṃ nappaṭibalaṃ bhikkhūnaṃ bhojanaṃ dātu’ nti? Evaṃ vutte sabbadinno maṅku ahoṣi.

Atha kho devamantiyo ca anantakāyo ca maṅkuro ca yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkamimṃsu, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavocum “rājā, bhante, milindo evamāha ‘yattake bhikkhū icchati, tattakehi bhikkhūhi saddhiṃ āgacchatū’ ti. Atha kho āyasmā nāgaseno pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya asītiyā bhikkhusahashehi saddhiṃ sāgalaṃ pāvīsi.

Atha kho anantakāyo āyasmantaṃ nāgasenaṃ nissāya gacchanta āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘nāgaseno’ ti, katamo ettha, nāgaseno’ ti? Thero āha “ko panettha ‘nāgaseno’ ti maññasi’ ti? “Yo so, bhante, abbhantare vāto jīvo pavisati ca nikkhamati ca, so ‘nāgaseno’ ti maññāmi’ ti. “Yadi paneso vāto nikkhamitvā nappaviseyya, pavisitvā na nikkhameyya, jīveyya nu kho so puriso’ ti? “Na hi bhante’ ti. “Ye panime saṅkhadhamakā saṅkhaṃ dhamenti, tesam vāto puna pavisati’ ti? “Na hi bhante’ ti. “Ye panime vaṃsadhamakā vaṃsaṃ dhamenti, tesam vāto puna pavisati’ ti? “Na hi bhante’ ti. “Ye panime siṅgadhamaṃ siṅgaṃ dhamenti, tesam vāto puna pavisati’ ti? “Na hi bhante’ ti. “Atha kissa pana tena na maranti’ ti. “Nāhaṃ paṭibalo tayā vādinā saddhiṃ sallapitum, sādhu, bhante, atthaṃ jappehī’ ti. “Neso jīvo, assāsapassāsā nāmete kāyasaṅkhārā’ ti thero abhidhammakathaṃ kathesi. Atha anantakāyo upāsakattaṃ paṭivedesīti.

Anantakāyapañho catuttho.

5. Pabbajjapañho

5. Atha kho āyasmā nāgaseno yena milindassa rañño nivesanaṃ tenupasaṅkami, upasaṅkamtīvā paññatte āsane nisīdi. Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ sapaṛisaṃ paṇītena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappetvā sampavāretvā ekamekaṃ bhikkhuṃ ekamekena dussayugena acchādetvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ ticivarena acchādetvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “bhante nāgasena dasahi, bhikkhūhi saddhiṃ idha nisīdatha, avasesā gacchantū”ti.

Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ bhuttāviṃ onītapattapāṇiṃ viditvā aññataraṃ nīcaṃ āsanaṃ gahetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinna kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “bhante nāgasena, kimhi hoti kathāsallāpo”ti? “Atthena mayaṃ, mahārāja, atthikā, atthe hotu kathāsallāpo”ti.

Rājā āha “kimatthiyā, bhante nāgasena, tumhākaṃ pabbajjā, ko ca tumhākaṃ paramattho”ti. Thero āha “kinti, mahārāja, idaṃ dukkhaṃ nirujjheyya, aññaṅca dukkhaṃ na uppajjeyyāti. Etadatthā, mahārāja, amhākaṃ pabbajjā, anupādā parinibbānaṃ kho pana amhākaṃ paramattho”ti.

“Kiṃ pana, bhante nāgasena, sabbe etadatthāya pabbajanti”ti? “Na hi, mahārāja, keci etadatthāya pabbajanti, keci rājābhiniṭā [rājābhīṭitā (sī.)] pabbajanti, keci corābhiniṭā [corābhīṭitā (sī.)] pabbajanti, keci iṇaṭṭā pabbajanti, keci ājīvikatthāya pabbajanti, ye pana sammā pabbajanti, te etadatthāya pabbajanti”ti.

“Tvaṃ pana, bhante, etadatthāya pabbajitosī”ti? “Ahaṃ kho, mahārāja, daharako santo pabbajito, na jānāmi imassa nāmatthāya pabbajāmīti, api ca kho me evaṃ ahosi ‘paṇḍitā ime samaṇā sakyaputtiyā, te maṃ sikkhāpessanti’ti, svāhaṃ tehi sikkhāpito jānāmi ca passāmi ca ‘imassa nāmatthāya pabbajjā’”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Pabbajjapañho pañcama.

6. Paṭisandhipañho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, atthi koci mato na paṭisandahatī”ti. Thero āha “koci paṭisandahati, koci na paṭisandahatī”ti. “Ko paṭisandahati, ko na paṭisandahatī”ti? “Sakilesa, mahārāja, paṭisandahati, nikkilesa na paṭisandahatī”ti. “Tvaṃ pana, bhante nāgasena, paṭisandahissasī”ti? “Sace, mahārāja, saupādāno bhavissāmi paṭisandahissāmi, sace anupādāno bhavissāmi na paṭisandahissāmi”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Paṭisandhipañho chaṭṭho.

7. Yonisomanasikārapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, yo na paṭisandahati, nanu so yoniso manasikārena na paṭisandahatī”ti? “Yoniso ca mahārāja, manasikārena paññāya ca aññehi ca kusalehi dhammehi”ti. “Nanu, bhante, yoniso manasikāro yeva paññā”ti? “Na hi, mahārāja, añño manasikāro, aññā paññā, imesaṃ kho, mahārāja, ajeḷakagoṇamaḥiṃsaotṭhagadrabhānampi manasikāro atthi, paññā pana tesāṃ natthī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Yonisomanasikārapañho sattama.

8. Manasikāralakkhaṇapañho

8. Rājā āha “kiṃlakkhaṇo, bhante nāgasena, manasikāro, kiṃlakkhaṇā paññā”ti? “Ūhanalakkhaṇo kho, mahārāja, manasikāro, chedanalakkhaṇā paññā”ti.

“Kathaṃ ūhanalakkhaṇo manasikāro, kathaṃ chedanalakkhaṇā paññā, opammaṃ karohī”ti. “Jānāsi, tvaṃ mahārāja, yavalāvake”ti. “Āma, bhante, jānāmī”ti. “Kathaṃ, mahārāja, yavalāvakā yavaṃ lunantī”ti? “Vāmena, bhante, hatthena yavakalāpaṃ gahetvā dakkhiṇena hatthena dāttaṃ gahetvā dāttena chindantī”ti.

“Yathā, mahārāja, yavalāvako vāmena hatthena yavakalāpaṃ gahetvā dakkhiṇena hatthena dāttaṃ gahetvā yavaṃ chindatī, evameva kho, mahārāja, yogāvacaro manasikārena mānaṣaṃ gahetvā paññāya kilese chindatī, evaṃ kho, mahārāja, ūhanalakkhaṇo manasikāro, evaṃ chedanalakkhaṇā paññā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Manasikāralakkhaṇapañho aṭṭhamo.

9. Sīlalakkhaṇapañho

9. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘aññehi ca kusalehi dhammehī’ti, katame te kusalā dhammā”ti? “Sīlaṃ, mahārāja, saddhā vīriyaṃ sati samādhi, ime te kusalā dhammā”ti. “Kiṃlakkhaṇaṃ, bhante, sīla”nti? “Patiṭṭhānalakkhaṇaṃ, mahārāja, sīlaṃ sabbesaṃ kusalānaṃ dhammānaṃ, indriyabalabojjhaṅgamaggāṅgasatipatiṭṭhānasammappadhānaiddhipādajhānavimokkhasa- mādhisamāpattīnaṃ sīlaṃ patiṭṭhaṃ, sīle patiṭṭhito kho, mahārāja, yogāvacaro sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya pañcindriyāni bhāveti saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriyanti, sabbe kusalā dhammā na parihāyantī”ti. “Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, ye keci bījagāmbhūtagāmā vuḍḍhiṃ virūlhiṃ vepullaṃ āpajjanti, sabbe te pathaviṃ nissāya pathaviyaṃ patiṭṭhāya vuḍḍhiṃ virūlhiṃ vepullaṃ āpajjanti. Evameva kho, mahārāja, yogāvacaro sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya pañcindriyāni bhāveti saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriya”nti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, ye keci balakaraṇīyā kammantā kayiranti, sabbe te pathaviṃ nissāya pathaviyaṃ patiṭṭhāya kayiranti. Evameva kho, mahārāja, yogāvacaro sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya pañcindriyāni bhāveti saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriya”nti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, nagaravaḍḍhakī nagaraṃ māpetukāmo paṭṭhamaṃ nagaraṭṭhānaṃ sodhāpetvā khāṇukaṇṭakaṃ apakaḍḍhāpetvā bhūmiṃ samaṃ kārāpetvā tato aparabhāge vīthicatukkasiṅghāṭakādīparicchedena vibhajitvā nagaraṃ māpeti. Evameva kho, mahārāja, yogāvacaro sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya pañcindriyāni bhāveti saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriya”nti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, laṅghako sippaṃ dassetukāmo pathaviṃ khaṇāpetvā sakkharakathalaṃ apakaḍḍhāpetvā bhūmiṃ samaṃ kārāpetvā mudukāya bhūmiyā sippaṃ dasseti. Evameva kho, mahārāja, yogāvacaro sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya pañcindriyāni bhāveti saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriyanti. Bhāsitampetaṃ, mahārāja, bhagavatā –

“Sīle patiṭṭhāya naro sapañño, cittaṃ paññaṇca bhāvayaṃ;
Ātāpī nipako bhikkhu, so imaṃ vijaṭṭhaye jaṭa”nti [passa saṃ. ni. 1.23].

“Ayaṃ patiṭṭhā dharaṇīva pāṇinaṃ, idaṇca mūlaṃ kusalābhivuḍḍhiyā;
Mukhañcidaṃ sabbajinānusāsane, yo sīlakkhandho varapātīmokkhiyo”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sīlalakkhaṇapañho navamo.

10. Sampasādanalakkhaṇasaddhāpañho

10. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇā saddhā”ti? “Sampasādanalakkhaṇā ca, mahārāja, saddhā,

sampakkhandanalakkhaṇā cā”ti. “Kathaṃ, bhante, sampasādanalakkhaṇā saddhā”ti? “Saddhā kho, mahārāja, uppajjamānā nīvaraṇe vikkhambheti, vinīvaraṇaṃ cittaṃ hoti acchaṃ vipassannaṃ anāvilāṃ. Evaṃ kho, mahārāja, sampasādanalakkhaṇā saddhā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, rājā cakkavattī caturaṅginīyā senāya saddhiṃ addhānamaggappaṭipanno parittaṃ udakaṃ tareyya, taṃ udakaṃ hatthīhi ca assehi ca rathehi ca pattīhi ca khubhitaṃ bhaveyya āvilāṃ luḷitaṃ kalalībhūtaṃ. Uttiṇṇo ca rājā cakkavattī manusse āṇāpeyya ‘pānīyaṃ, bhaṇe, āharatha, pivissāmī”ti, rañño ca udakappasādako maṇi bhaveyya. ‘Evaṃ devā”ti kho te manussā rañño cakkavattissa paṭissutvā taṃ udakappasādakaṃ maṇiṃ uduke pakkhipeyyuṃ, tasmīṃ uduke pakkhittamatte saṅkhasevālapaṇakaṃ vigaccheyya, kaddamo ca sannisīdeyya, acchaṃ bhaveyya udakaṃ vipassannaṃ anāvilāṃ. Tato rañño cakkavattissa pānīyaṃ upanāmeyyuṃ ‘pivatu, deva, pānīya’nti.

“Yathā, mahārāja, udakaṃ, evaṃ cittaṃ daṭṭhabbaṃ, yathā te manussā, evaṃ yogāvacaro daṭṭhabbo, yathā saṅkhasevālapaṇakaṃ kaddamo ca, evaṃ kilesā daṭṭhabbā. Yathā udakappasādako maṇi, evaṃ saddhā daṭṭhabbā, yathā udakappasādake maṇimhi uduke pakkhittamatte saṅkhasevālapaṇakaṃ vigaccheyya, kaddamo ca sannisīdeyya, acchaṃ bhaveyya udakaṃ vipassannaṃ anāvilāṃ, evameva kho, mahārāja, saddhā uppajjamānā nīvaraṇe vikkhambheti, vinīvaraṇaṃ cittaṃ hoti acchaṃ vipassannaṃ anāvilāṃ, evaṃ kho, mahārāja, sampasādanalakkhaṇā saddhā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sampasādanalakkhaṇasaddhāpañho dasamo.

11. Sampakkhandanalakkhaṇasaddhāpañho

11. “Kathaṃ, bhante, sampakkhandanalakkhaṇā saddhā”ti.? “Yathā, mahārāja, yogāvacaro aññesaṃ cittaṃ vimuttaṃ passitvā sotāpattiṃphale vā sakadāgāmiphale vā anāgāmiphale vā arahatte vā sampakkhandati yogaṃ karoti appattassa pattiyaṃ anadhigatassa adhigamāya asacchikatassa sacchikiriyāya. Evaṃ kho, mahārāja, sampakkhandanalakkhaṇā saddhā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, uparipabbate mahāmegho abhippavasseyya, taṃ udakaṃ yathāninnaṃ pavattamānaṃ pabbatakandarapadarasākhā paripūretvā nadiṃ paripūreyya, sā ubhato kūlāni saṃvissandantī gaccheyya, atha mahājanakāyo āgantvā tassā nadiyā uttānataṃ vā gambhīrataṃ vā ajānanto bhīto vitthato tīre tiṭṭheyya, athaññataro puriso āgantvā attano thāmañca balañca sampassanto gāḷhaṃ kacchaṃ bandhitvā pakkhanditvā tareyya, taṃ tiṇṇaṃ passitvā mahājanakāyopi tareyya. Evameva kho, mahārāja, yogāvacaro aññesaṃ cittaṃ vimuttaṃ passitvā sotāpattiṃphale vā sakadāgāmiphale vā anāgāmiphale vā arahatte vā sampakkhandati yogaṃ karoti appattassa pattiyaṃ anadhigatassa adhigamāya asacchikatassa sacchikiriyāya. Evaṃ kho, mahārāja, sampakkhandanalakkhaṇā saddhāti. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā saṃyuttanikāyavare –

“Saddhāya taratī oghaṃ, appamādena aṇṇavaṃ;
Vīriyena dukkhamacceṭi, paññāya parisujjhatī”ti [passa saṃ. ni. 1.246].

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sampakkhandanalakkhaṇasaddhāpañho ekādasamo.

12. Vīriyalakkhaṇapañho

12. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇaṃ vīriya”nti? “Upatthambhanalakkhaṇaṃ, mahārāja, vīriyaṃ, vīriyūpatthambhitā sabbe kusalā dhammā na parihāyanti”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, puriso gehe patante aññena dārunā upatthambheyya,

upatthambhitam santam evam tam geham na pateyya. Evameva kho, mahārāja, upatthambhanalakkhaṇam vīriyam, vīriyūpatthambhitā sabbe kusalā dhammā na parihāyantī”’ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, parittakam senam mahatī senā bhañjeyya, tato rājā aññamaññaṃ anussāreyya anupeseyya attano parittakāya senāya balaṃ anupadam dadeyya, tāya saddhim parittakā senā mahatim senam bhañjeyya. Evameva kho, mahārāja, upatthambhanalakkhaṇam vīriyam, vīriyūpatthambhitā sabbe kusalā dhammā na parihāyanti. Bhāsītampetam, mahārāja, bhagavatā – ‘vīriyavā kho, bhikkhave, ariyasāvako akusalam pajahati, kusalam bhāveti. Sāvajjam pajahati, anavajjam bhāveti. Suddhamattānaṃ pariharatī”’ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”’ti.

Vīriyalakkhaṇapañho dvādasamo.

13. Satilakkhaṇapañho

13. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇā satī”’ti? “Apilāpanalakkhaṇā, mahārāja, sati, upaggaṇhanalakkhaṇā cā”’ti. “Katham, bhante, apilāpanalakkhaṇā satī”’ti? “Sati, mahārāja, uppajjamānā kusalākusalasāvajjānavajjahīnappaṇītakāṇhasukkasappaṭibhāgadhamme apilāpeti ‘ime cattāro satipaṭṭhānā, ime cattāro sammappadhānā, ime cattāro iddhipādā, imāni pañcindriyāni, imāni pañca balāni, ime satta bojjhaṅgā, ayaṃ ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, ayaṃ samatho, ayaṃ vipassanā, ayaṃ vijjā, ayaṃ vimuttī”’ti. Tato yogāvacaro sevītabbe dhamme sevati, asevītabbe dhamme na sevati. Bhajītabbe dhamme bhajati abhajītabbe dhamme na bhajati. Evaṃ kho, mahārāja, apilāpanalakkhaṇā satī”’ti.

“Opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, rañño cakkavattissa bhaṇḍāgāriko rājānaṃ cakkavattim sāyam pātam yasam sarāpeti ‘ettakā, deva, te hatthī, ettakā assā, ettakā rathā, ettakā pattī, ettakam hiraññaṃ, ettakam suvaṇṇam, ettakam sāpateyyam, tam devo saratū”’ti rañño sāpateyyam apilāpeti. Evameva kho, mahārāja, sati uppajjamānā kusalākusalasāvajjānavajjahīnappaṇītakāṇhasukkasappaṭibhāgadhamme apilāpeti ‘ime cattāro satipaṭṭhānā, ime cattāro sammappadhānā, ime cattāro iddhipādā, imāni pañcindriyāni, imāni pañca balāni, ime satta bojjhaṅgā, ayaṃ ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, ayaṃ samatho, ayaṃ vipassanā, ayaṃ vijjā, ayaṃ vimuttī”’ti. Tato yogāvacaro sevītabbe dhamme sevati, asevītabbe dhamme na sevati. Bhajītabbe dhamme bhajati, abhajītabbe dhamme na bhajati. Evaṃ kho, mahārāja, apilāpanalakkhaṇā satī”’ti.

“Katham, bhante, upaggaṇhanalakkhaṇā satī”’ti? “Sati, mahārāja, uppajjamānā hitāhitānaṃ dhammānaṃ gatiyo samanveti ‘ime dhammā hitā, ime dhammā ahitā. Ime dhammā upakārā, ime dhammā anupakārā”’ti. Tato yogāvacaro ahite dhamme apanudeti, hite dhamme upaggaṇhāti. Anupakāre dhamme apanudeti, upakāre dhamme upaggaṇhāti. Evaṃ kho, mahārāja, upaggaṇhanalakkhaṇā satī”’ti.

“Opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, rañño cakkavattissa pariṇāyakaratanam rañño hitāhite jānāti ‘ime rañño hitā, ime ahitā. Ime upakārā, ime anupakārā”’ti. Tato ahite apanudeti, hite upaggaṇhāti. Anupakāre apanudeti, upakāre upaggaṇhāti. Evameva kho, mahārāja, sati uppajjamānā hitāhitānaṃ dhammānaṃ gatiyo samanveti ‘ime dhammā hitā, ime dhammā ahitā. Ime dhammā upakārā, ime dhammā anupakārā”’ti. Tato yogāvacaro ahite dhamme apanudeti, hite dhamme upaggaṇhāti. Anupakāre dhamme apanudeti, upakāre damme upaggaṇhāti. Evaṃ kho, mahārāja, upaggaṇhanalakkhaṇā satī. Bhāsītampetam, mahārāja, bhagavatā – ‘satiṅca khvāham, bhikkhave, sabbatthikam vadāmi”’ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”’ti.

Satilakkhaṇapañho terasamo.

14. Samādhipañho

14. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇo samādhi”’ti? “Pamukhalakkhaṇo, mahārāja, samādhi, ye

keci kusalā dhammā, sabbe te samādhipamukhā honti samādhininnā samādhipoṇā samādhipabbhārā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kūṭāgārassa yā yāci gopānasiyo, sabbā tā kūṭāṅgamā honti kūṭāninnā kūṭasamosaraṇā, kūṭaṃ tāsamaṃ aggamaṃkṛhāyati. Evameva kho, mahārāja, ye keci kusalā dhammā, sabbe te samādhipamukhā honti samādhininnā samādhipoṇā samādhipabbhārāti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, koci rājā caturaṅginiyā senāya saddhiṃ saṅgāmaṃ otareyya, sabbāva senā hatthī ca assā ca rathā ca pattī ca tappamukhā [tampamukhā (syā. ka.)] bhavyeyuṃ tanninnā tappoṇā tappabbhārā taṃ yeva anupariyāyeyyuṃ. Evameva kho, mahārāja, ye keci kusalā dhammā, sabbe te samādhipamukhā honti samādhininnā samādhipoṇā samādhipabbhārā. Evaṃ kho, mahārāja, pamukhalakkhaṇo samādhi. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā – “samādhiṃ, bhikkhave, bhāvetha, samāhito, bhikkhave, bhikkhu yathābhūtaṃ pajānāti”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Samādhipaṇho cuddasamo.

15. Paññālakkhaṇapaṇho

15. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇā paññā”ti? “Pubbeva kho, mahārāja, mayā vuttaṃ ‘chedanalakkhaṇā paññā’ti, api ca obhāsanalakkhaṇā paññā”ti. “Kathaṃ, bhante, obhāsanalakkhaṇā paññā”ti? “Paññā, mahārāja, uppajjamānā avijjandhakāraṃ vidhameti, vijjohāsamaṃ janeti, ñāṇālokaṃ vidaṃseti, ariyasaccāni pākaṭāni karoti. Tato yogāvacarō ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā sammappaññāya passati”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, puriso andhakāre gehe padīpaṃ paveseyya, pavitṭho padīpo andhakāraṃ vidhameti, obhāsaṃ janeti, ālokaṃ vidaṃseti, rūpāni pākaṭāni karoti. Evameva kho, mahārāja, paññā uppajjamānā avijjandhakāraṃ vidhameti, vijjohāsamaṃ janeti, ñāṇālokaṃ vidaṃseti, ariyasaccāni pākaṭāni karoti. Tato yogāvacarō ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā sammappaññāya passati. Evaṃ kho, mahārāja, obhāsanalakkhaṇā paññā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Paññālakkhaṇapaṇho pannarasamo.

16. Nānādhammānaṃ ekakiccaabhinipphādanapaṇho

16. Rājā āha “bhante nāgasena, ime dhammā nānā santā ekaṃ atthaṃ abhinipphādentī”ti? “Āma, mahārāja, ime dhammā nānā santā ekaṃ atthaṃ abhinipphādentī, kilese hanantī”ti.

“Kathaṃ, bhante, ime dhammā nānā santā ekaṃ atthaṃ abhinipphādentī, kilese hanantī? Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, senā nānā santā hatthī ca assā ca rathā ca pattī ca ekaṃ atthaṃ abhinipphādentī, saṅgāme parasamaṃ abhivijjanti. Evameva kho, mahārāja, ime dhammā nānā santā ekaṃ atthaṃ abhinipphādentī, kilese hanantī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nānādhammānaṃ ekakiccaabhinipphādanapaṇho soḷasamo.

Mahāvaggo paṭṭhama.

Imasmiṃ vagge soḷasa pañhā.

2. Addhānavaggo

1. Dhammasantatipaṇho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, yo uppajjati, so eva so, udāhu añño”ti? Thero āha “na ca so, na ca añño”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā tvaṃ daharo taruṇo mando uttānaseyyako ahosi, so yeva tvaṃ etarahi mahanto”ti? “Na hi, bhante, añño so daharo taruṇo mando uttānaseyyako ahosi, añño ahaṃ etarahi mahanto”ti. “Evaṃ sante kho, mahārāja, mātātīpi na bhavissati, pitātīpi na bhavissati, ācariyotīpi na bhavissati, sippavātīpi na bhavissati, sīlavātīpi na bhavissati, paññavātīpi na bhavissati. Kiṃ nu kho, mahārāja, aññā eva kalalassa mātā, aññā abbudassa mātā, aññā pesiyā mātā, aññā ghanassa mātā, aññā khuddakassa mātā, aññā mahantassa mātā, añño sippaṃ sikkhati, añño sikkhito bhavati, añño pāpakammaṃ karoti, aññassa hatthapādā chijjantī”ti? “Na hi, bhante. Tvaṃ pana, bhante, evaṃ vutte kiṃ vadeyyāsī”ti? Thero āha “ahaññeva kho, mahārāja, daharo ahosiṃ taruṇo mando uttānaseyyako, ahaññeva etarahi mahanto, imameva kāyaṃ nissāya sabbe te ekasaṅgahitā”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso padīpaṃ padīpeyya, kiṃ so sabbarattīṃ padīpeyyā”ti? “Āma, bhante, sabbarattīṃ padīpeyyā”ti. “Kiṃ nu kho, mahārāja, yā purime yāme acci, sā majjhime yāme accī”ti? “Na hi bhante”ti. “Yā majjhime yāme acci, sā pacchime yāme accī”ti? “Na hi bhante”ti. “Kiṃ nu kho, mahārāja, añño so ahosi purime yāme padīpo, añño majjhime yāme padīpo, añño pacchime yāme padīpo”ti? “Na hi bhante, taṃ yeva nissāya sabbarattīṃ padīpito”ti. “Evameva kho, mahārāja, dhammasantati sandahati, añño uppajjati, añño nirujjhati, apubbaṃ acarimaṃ viya sandahati, tena na ca so, na ca añño, purimaviññāṇe pacchimaviññāṇaṃ saṅgahaṃ gacchatī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, khīraṃ duyhamānaṃ kālantarena dadhi parivatteyya, dadhito navanītaṃ, navanītato ghaṭaṃ parivatteyya, yo nu kho, mahārāja, evaṃ vadeyya ‘yaṃ yeva khīraṃ taṃ yeva dadhi, yaṃ yeva dadhi taṃ yeva navanītaṃ, yaṃ yeva navanītaṃ taṃ yeva ghata’nti, sammā nu kho so, mahārāja, vadamāno vadeyyā”ti? “Na hi bhante, taṃyeva nissāya sambhūta”nti. “Evameva kho, mahārāja, dhammasantati sandahati, añño uppajjati, añño nirujjhati, apubbaṃ acarimaṃ viya sandahati, tena na ca so, na ca añño, purimaviññāṇe pacchimaviññāṇaṃ saṅgahaṃ gacchatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Dhammasantatipaṇho paṭhamo.

2. Paṭisandahanapaṇho

2. Rājā āha “bhante nāgasena, yo na paṭisandahati, jānāti so ‘na paṭisandahissāmī’ti? “Āma, mahārāja, yo na paṭisandahati, jānāti so ‘na paṭisandahissāmī’ti. “Kathaṃ, bhante, jānāti”ti? “Yo hetu yo paccayo, mahārāja, paṭisandahanāya, tassa hetussa tassa paccayassa uparamā jānāti so ‘na paṭisandahissāmī’”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kassako gahapatiko kasitvā ca vapitvā ca dhaññāgāraṃ paripūreyya. So aparena samayena neva kasseyya na vappeyya, yathāsambhatañca dhaññaṃ paribhuñjeyya vā visajjeyya vā yathā paccayaṃ vā kareyya, jāneyya so, mahārāja, kassako gahapatiko ‘na me dhaññāgāraṃ paripūressatī’ti? “Āma, bhante, jāneyyā”ti. “Kathaṃ jāneyyā”ti? “Yo hetu yo paccayo dhaññāgāraṃ paripūraṇāya, tassa hetussa tassa paccayassa uparamā jānāti ‘na me dhaññāgāraṃ paripūressatī’”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo hetu yo paccayo paṭisandahanāya, tassa hetussa tassa paccayassa uparamā jānāti so ‘na paṭisandahissāmī’ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Paṭisandahanapaṇho dutiyo.

3. Nāṇapaññāpañho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, yassa ñāṇaṃ uppannaṃ, tassa paññā uppannā”’ti? “Āma, mahārāja, yassa ñāṇaṃ uppannaṃ, tassa paññā uppannā”’ti. “Kiṃ, bhante, yaññeva ñāṇaṃ sā yeva paññā”’ti? “Āma, mahārāja, yaññeva ñāṇaṃ sā yeva paññā”’ti. “Yassa pana, bhante, taññeva ñāṇaṃ sā yeva paññā uppannā, kiṃ sammuyheyya so, udāhu na sammuyheyyā”’ti? “Katthaci, mahārāja, sammuyheyya, katthaci na sammuyheyyā”’ti. “Kuiṃ, bhante, sammuyheyyā”’ti? “Aññātapubbesu vā, mahārāja, sippaṭṭhānesu, agatapubbāya vā disāya, assutapubbāya vā nāmapaññattiyā sammuyheyyā”’ti. “Kuiṃ na sammuyheyyā”’ti? “Yaṃ kho pana, mahārāja, tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na sammuyheyyā”’ti. “Moho panassa, bhante, kuiṃ gacchatī”’ti? “Moho kho, mahārāja, ñāṇe uppannamatte tattheva nirujjhatī”’ti.

“Opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso andhakāragehe padīpaṃ āropeyya, tato andhakāro nirujjheyya, āloko pātubhaveyya. Evameva kho, mahārāja, ñāṇe uppannamatte moho tattheva nirujjhatī”’ti.

“Paññā pana, bhante, kuiṃ gacchatī”’ti? “Paññāpi kho, mahārāja, sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhatī”’ti.

“Bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘paññā sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhatī”’ti, tassa opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, yo koci puriso rattim lekhaṃ pesetukāmo lekhaṃ pakkosāpetvā padīpaṃ āropetvā lekhaṃ likhāpeyya, likhite pana lekhe padīpaṃ vijjhāpeyya, vijjhāpitepi padīpe lekhaṃ na vinasseyya. Evameva kho, mahārāja, paññā sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhatī”’ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, puratthimesu janapadesu manussā anugharaṃ pañca pañca udakaghaṭakāni ṭhapenti ālimpanaṃ vijjhāpetuṃ, ghare paditte tāni pañca udakaghaṭakāni gharassūpari khipanti, tato aggi vijjhāyati, kiṃ nu kho, mahārāja, tesam manussānaṃ evaṃ hoti ‘puna tehi ghaṭehi ghaṭakiccaṃ karissāmī’”’ti? “Na hi, bhante, alaṃ tehi ghaṭehi, kiṃ tehi ghaṭehī”’ti? “Yathā, mahārāja, pañca udakaghaṭakāni, evaṃ pañcindriyāni daṭṭhabbāni saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriyaṃ. Yathā te manussā, evaṃ yogāvacaro daṭṭhabbo. Yathā aggi, evaṃ kilesā daṭṭhabbā. Yathā pañcahi udakaghaṭakehi aggi vijjhāpīyati, evaṃ pañcindriyehi kilesā vijjhāpīyanti, vijjhāpitāpi kilesā na puna sambhavanti. Evameva kho, mahārāja, paññā sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhatī”’ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, vejjo pañcamūlabhesajjāni gahetvā gilānakaṃ upasaṅkamitvā tāni pañcamūlabhesajjāni pīsitvā [pimsitvā (sī. pī.)] gilānakaṃ pāyeyya, tehi ca dosā niddhameyyuṃ, kiṃ nu kho, mahārāja, tassa vejassa evaṃ hoti ‘puna tehi pañcamūlabhesajjehi bhesajjakiccaṃ karissāmī’”’ti? “Na hi, bhante, alaṃ tehi pañcamūlabhesajjehi, kiṃ tehi pañcamūlabhesajjehī”’ti? “Yathā, mahārāja, pañcamūlabhesajjāni, evaṃ pañcindriyāni daṭṭhabbāni saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriyaṃ, yathā vejjo, evaṃ yogāvacaro daṭṭhabbo. Yathā byādhi, evaṃ kilesā daṭṭhabbā. Yathā byādhito puriso, evaṃ puthujjano daṭṭhabbo. Yathā pañcamūlabhesajjehi gilānassa dosā niddhantā, dose niddhante gilāno arogo hoti, evaṃ pañcindriyehi kilesā niddhamīyanti, niddhamitā ca kilesā na puna sambhavanti. Evameva kho, mahārāja, paññā sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhatī”’ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”’ti. “Yathā, mahārāja, saṅgāmāvacaro yodho pañca kaṇḍāni gahetvā saṅgāmaṃ otareyya parasenaṃ vijetum, so saṅgāmagato tāni pañca kaṇḍāni khipeyya, tehi ca parasenā bhijjeyya, kiṃ nu kho, mahārāja, tassa saṅgāmāvacarassa yodhassa evaṃ hoti ‘puna tehi kaṇḍehi kaṇḍakiccaṃ karissāmī’”’ti? “Na hi, bhante, alaṃ tehi kaṇḍehi, kiṃ tehi kaṇḍehī”’ti? “Yathā, mahārāja, pañca kaṇḍāni, evaṃ pañcindriyāni daṭṭhabbāni saddhindriyaṃ vīriyindriyaṃ satindriyaṃ samādhindriyaṃ paññindriyaṃ. Yathā, mahārāja, saṅgāmāvacaro yodho, evaṃ yogāvacaro daṭṭhabbo. Yathā parasenā, evaṃ

kilesā datṭhabbā. Yathā pañcahi kaṇḍehi parasenā bhijjati, evaṃ pañcindriyehi kilesā bhijjanti, bhaggā ca kilesā na puna sambhavanti. Evameva kho, mahārāja, paññā sakiccayaṃ katvā tattheva nirujjhati, yaṃ pana tāya paññāya kataṃ ‘anicca’nti vā ‘dukkha’nti vā ‘anattā’ti vā, taṃ na nirujjhati’ ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā” ti.

Ñānapaññāpañho tatiyo.

4. Paṭisandahanapuggalavediyanapañho

4. Rājā āha “bhante nāgasena, yo na paṭisandahati, vedeti so kiñci dukkhaṃ vedana’nti? Thero āha “kiñci vedeti, kiñci na vedeti” ti. “Kiṃ vedeti, kiṃ na vedeti” ti? “Kāyikaṃ, mahārāja, vedanaṃ vedeti, cetasikaṃ vedanaṃ na vedeti” ti. “Kathaṃ, bhante, kāyikaṃ vedanaṃ vedeti, kathaṃ cetasikaṃ vedanaṃ na vedeti” ti? “Yo hetu yo paccayo kāyikāya dukkhavedanāya uppattiyā, tassa hetussa tassa paccayassa anuparamā kāyikaṃ dukkhavedanaṃ vedeti, yo hetu yo paccayo cetasikāya dukkhavedanāya uppattiyā, tassa hetussa tassa paccayassa uparamā cetasikaṃ dukkhavedanaṃ na vedeti. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā – ‘so ekaṃ vedanaṃ vedeti kāyikaṃ na cetasika’” ti.

“Bhante nāgasena, yo dukkhaṃ vedanaṃ vedeti, kasmā so na parinibbāyatī’ ti? “Natthi, mahārāja, arahato anumayo vā paṭiḅho vā, na ca arahanto apakkaṃ pāṭenti paripākaṃ āgamenti paṇḍitā. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“Nābhinandāmi maraṇaṃ, nābhinandāmi jīvitamaṃ;
Kālañca paṭikaṅkhāmi, nibbisamaṃ bhatako yathā.

“Nābhinandāmi maraṇaṃ, nābhinandāmi jīvitamaṃ;
Kālañca paṭikaṅkhāmi, sampajāno patissato” ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā” ti [passa theragā. 654].

Paṭisandahanapuggalavediyanapañho catuttho.

5. Vedanāpañho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, sukhā vedanā kusalā vā akusalā vā abyākatā vā” ti? “Siyā, mahārāja, kusalā, siyā akusalā, siyā abyākatā” ti. “Yadi, bhante, kusalā na dukkhā, yadi dukkhā na kusalā, kusalaṃ dukkhanti nuppajjati” ti. “Tamaṃ kiṃ maññasi, mahārāja, idha purisassa hatthe tattaṃ ayogulaṃ nikkhipeyya, dutiye hatthe sītaṃ himaṇḍaṃ nikkhipeyya, kiṃ nu kho, mahārāja, ubhopi te daheyyu’nti? “Āma, bhante, ubhopi te daheyyu’nti. “Kiṃ nu kho, te mahārāja, ubhopi uṇhā” ti? “Na hi bhante” ti. “Kiṃ pana te, mahārāja, ubhopi sītalā” ti? “Na hi bhante” ti. “Ājānāhi niggamaṃ yadi tattaṃ dahati, na ca te ubhopi uṇhā, tena nuppajjati. Yadi sītalamaṃ dahati, na ca te ubhopi sītalā, tena nuppajjati. Kissa pana te, mahārāja, ubhopi dahanti, na ca te ubhopi uṇhā, na ca te ubhopi sītalā? Ekaṃ uṇhamaṃ, ekaṃ sītalamaṃ, ubhopi te dahanti, tena nuppajjati” ti. “Nāhamaṃ paṭibalo tayā vādinā saddhiṃ sallapitumaṃ, sādhu atthaṃ jappehi” ti. Tato thero abhidhammasaṃyuttāya kathāya rājānaṃ milindaṃ saññāpesi –

“Chayimāni, mahārāja, gehanissitāni somanassāni, cha nekkhammanissitāni somanassāni, cha gehanissitāni domanassāni, cha nekkhammanissitāni domanassāni, cha gehanissitā upekkhā, cha nekkhammanissitā upekkhāti, imāni cha chakkāni, atītāpi chattimsavidhā vedanā, anāgatāpi chattimsavidhā vedanā, paccuppannāpi chattimsavidhā vedanā, tadekajjhaṃ abhisaññuhitvā abhisampiṇḍetvā aṭṭhasataṃ vedanā hontī” ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā” ti.

Vedanāpañho pañcama.

6. Nāmarūpaekattanānattapañho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, ko paṭisandahatī”ti? Thero āha “nāmarūpaṃ kho, mahārāja, paṭisandahatī”ti. “Kiṃ imaṃ yeva nāmarūpaṃ paṭisandahatī”ti? “Na kho, mahārāja, imaṃ yeva nāmarūpaṃ paṭisandahati, iminā pana, mahārāja, nāmarūpena kammaṃ karoti sobhanaṃ vā pāpakaṃ vā, tena kammaena aññaṃ nāmarūpaṃ paṭisandahatī”ti. “Yadi, bhante, na imaṃ yeva nāmarūpaṃ paṭisandahati, nanu so mutto bhavissati pāpakehi kammehī”ti? Thero āha “yadi na paṭisandaheyya, mutto bhaveyya pāpakehi kammehi. Yasmā ca kho, mahārāja, paṭisandahati, tasmā na mutto pāpakehi kammehī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso aññatarassa purisassa ambaṃ avahareyya, tamenam ambasāmiko gahetvā rañño dasseyya ‘iminā deva purisena mayhaṃ ambā avahaṭā’ti, so evaṃ vadeyya ‘nāhaṃ, deva, imassa ambe avaharāmi, aññe te ambā, ye iminā ropitā, aññe te ambā, ye mayā avahaṭā, nāhaṃ daṇḍappatto’ti. Kiṃ nu kho so, mahārāja, puriso daṇḍappatto bhaveyyā”ti? “Āma, bhante, daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Kena kāraṇenā”ti? “Kiñcāpi so evaṃ vadeyya, purimaṃ, bhante, ambaṃ appaccakkhāya pacchimena ambena so puriso daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, iminā nāmarūpena kammaṃ karoti sobhanaṃ vā pāpakaṃ vā, tena kammaena aññaṃ nāmarūpaṃ paṭisandahati, tasmā na mutto pāpakehi kammehī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso aññatarassa purisassa sālīṃ avahareyya...pe... ucchuṃ avahareyya...pe... yathā mahārāja koci puriso hemantakāle aggim jāletvā visibbetvā [visīvetvā (sī. pī.)] avijjhāpetvā pakkameyya, atha kho so aggī aññatarassa purisassa khettaṃ ḍaheyya [upaḍaheyya (ka.)], tamenam khettsāmiko gahetvā rañño dasseyya ‘iminā, deva, purisena mayhaṃ khettaṃ daḍḍha’nti. So evaṃ vadeyya ‘nāhaṃ, deva, imassa khettaṃ jhāpemi, añño so aggī, yo mayā avijjhāpito, añño so aggī, yenimassa khettaṃ daḍḍhaṃ, nāhaṃ daṇḍappatto’ti. Kiṃ nu kho so, mahārāja, puriso daṇḍappatto bhaveyyā”ti? “Āma, bhante, daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Kena kāraṇenā”ti? “Kiñcāpi so evaṃ vadeyya, purimaṃ, bhante, aggim appaccakkhāya pacchimena agginā so puriso daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, iminā nāmarūpena kammaṃ karoti sobhanaṃ vā pāpakaṃ vā, tena kammaena aññaṃ nāmarūpaṃ paṭisandahati, tasmā na mutto pāpakehi kammehī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso padīpaṃ ādāya pāsādaṃ abhirūhitvā bhuñjeyya, padīpo jhāyamāno tiṇaṃ jhāpeyya, tiṇaṃ jhāyamānaṃ gharaṃ jhāpeyya, gharaṃ jhāyamānaṃ gāmaṃ jhāpeyya, gāmajano taṃ purisaṃ gahetvā evaṃ vadeyya ‘kissa tvaṃ, bho purisa, gāmaṃ jhāpesī’ti, so evaṃ vadeyya ‘nāhaṃ, bho, gāmaṃ jhāpemi, añño so padīpaggi, yassāhaṃ ālokena bhuñjīm, añño so aggī, yena gāmo jhāpito’ti, te vivadamānā tava santike āgaccheyyūṃ, kassa tvaṃ, mahārāja, aṭṭaṃ [atthaṃ (sī. pī.)] dhāreyyāsi”ti? “Gāmajanaṃ bhante”ti. “Kiṃ kāraṇā”ti? “Kiñcāpi so evaṃ vadeyya, api ca tato eva so aggī nibbatta”ti. “Evameva kho, mahārāja, kiñcāpi aññaṃ māraṇantikaṃ nāmarūpaṃ, aññaṃ paṭisandhismim nāmarūpaṃ, api ca tato yeva taṃ nibbattaṃ, tasmā na mutto pāpakehi kammehī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso dahariṃ dārikaṃ vāretvā suṅkaṃ datvā pakkameyya. Sā aparena samayena mahatī assa vayappattā, tato añño puriso suṅkaṃ datvā vivāhaṃ kareyya, itaro āgantvā evaṃ vadeyya ‘kissa pana me tvaṃ, ambho purisa, bhariyaṃ nesī’ti? So evaṃ vadeyya ‘nāhaṃ tava bhariyaṃ nemi, añña sā dārikā daharī taruṇī, yā tayā vāritā ca dinnasunkā ca, aññāyaṃ dārikā mahatī vayappattā mayā vāritā ca dinnasunkā cā’ti, te vivadamānā tava santike āgaccheyyūṃ. Kassa tvaṃ, mahārāja, aṭṭaṃ dhāreyyāsi”ti? “Purimassa bhante”ti. “Kiṃ kāraṇā”ti? “Kiñcāpi so evaṃ vadeyya, api ca tato yeva sā mahatī nibbattā”ti. “Evameva kho, mahārāja, kiñcāpi aññaṃ māraṇantikaṃ nāmarūpaṃ, aññaṃ paṭisandhismim nāmarūpaṃ, api ca tato yeva taṃ nibbattaṃ, tasmā nāparimutto pāpakehi kammehī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso gopālakassa hatthato khīraghaṭaṃ kiṇṭvā tasseva hatthe nikkhipitvā pakkameyya ‘sve gahetvā gamissāmi’ti, taṃ aparajju dadhi sampajjeyya. So āgantvā evaṃ vadeyya ‘dehi me khīraghaṭa’nti. So dadhim dasseyya. Itaro evaṃ vadeyya ‘nāhaṃ tava hatthato dadhim kiṇṭvāmi, dehi me khīraghaṭa’nti. So evaṃ vadeyya ‘ajānato te khīraṃ dadhibhūta’nti te vivadamānā tava santike āgaccheyyūṃ, kassa tvaṃ mahārāja, aṭṭaṃ dhāreyyāsi”ti? “Gopālakassa bhante”ti.

“Kiṃ kāraṇā”ti? “Kiñcāpi so evaṃ vadeyya, api ca tato yeva taṃ nibbatta”nti. “Evameva kho, mahārāja, kiñcāpi aññaṃ māraṇantikaṃ nāmarūpaṃ, aññaṃ paṭisandhimiṃ nāmarūpaṃ, api ca tato yeva taṃ nibbattaṃ, tasmā na parimutto pāpakehi kammehī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nāmarūpaekattanānattapañho chaṭṭho.

7. Therapaṭisandahanāpaṭisandahanapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, tvaṃ pana paṭisandahissasī”ti? “Alaṃ, mahārāja, kiṃ te tena pucchitena, nanu mayā paṭikacceva akkhātaṃ ‘sace, mahārāja, saupādāno bhavissāmi, paṭisandahissāmi, sace anupādāno bhavissāmi, na paṭisandahissāmi’”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso rañño adhikāraṃ kareyya. Rājā tuṭṭho adhikāraṃ dadeyya, so tena adhikārena pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṅgibhūto paricareyya, so ce janassa āroceyya ‘na me rājā kiñci paṭikarotī’ ti. Kiṃ nu kho so, mahārāja, puriso yuttakārī bhaveyyā”ti? “Na hi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, kiṃ te tena pucchitena, nanu mayā paṭikacceva akkhātaṃ ‘sace saupādāno bhavissāmi, paṭisandahissāmi, sace anupādāno bhavissāmi, na paṭisandahissāmi’”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Therapaṭisandahanāpaṭisandahanapañho sattamo.

8. Nāmarūpapaṭisandahanapañho

8. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘nāmarūpa’nti, tattha katamaṃ nāmaṃ, katamaṃ rūpa”nti. “Yaṃ tattha, mahārāja, oḷārikaṃ, etaṃ rūpaṃ, ye tattha sukhumā cittacetāsikā dhammā, etaṃ nāma”nti. “Bhante nāgasena, kena kāraṇena nāmaṃ yeva na paṭisandahati, rūpaṃ yeva vā”ti? “Aññaṃaññūpanissitā, mahārāja, ete dhammā ekatova uppajjantī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kukkuṭiyā kalalaṃ na bhaveyya, aṇḍampi na bhaveyya, yañca tattha kalalaṃ, yañca aṇḍaṃ, ubhopete aññaṃaññūpanissitā, ekatova nesam uppatti hoti. Evameva kho, mahārāja, yađi tattha nāmaṃ na bhaveyya, rūpampi na bhaveyya, yañceva tattha nāmaṃ, yañceva rūpaṃ, ubhopete aññaṃaññūpanissitā, ekatova nesam uppatti hoti. Evametaṃ dīghamaddhānaṃ sandhāvita”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nāmarūpapaṭisandahanapañho aṭṭhamo.

9. Addhānapañho

9. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘dīghamaddhāna’nti, kimetaṃ addhānaṃ nāmā”ti? “Atīto, mahārāja, addhā, anāgato addhā, paccuppanno addhā”ti. “Kiṃ pana, bhante, sabbe addhā atthī”ti? “Koci, mahārāja, addhā atthi, koci natthī”ti. “Katamo pana, bhante, atthi, katamo natthī”ti? “Ye te, mahārāja, sañkhārā atītā vīgatā niruddhā vipariṇatā, so addhā natthi, ye dhammā vipākā, ye ca vipākadhammadhammā, ye ca aññatra paṭisandhiṃ denti, so addhā atthi. Ye sattā kālaṅkatā aññatra uppannā, so ca addhā atthi. Ye sattā kālaṅkatā aññatra anuppannā, so addhā natthi. Ye ca sattā parinibbutā, so ca addhā natthi parinibbutattā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Addhānapañho navamo.

Addhānavaggo dutiyo.

Imasmiṃ vagge nava pañhā.

3. Vicāravaggo

1. Addhānamūlapañho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, atītassa addhānassa kiṃ mūlaṃ, anāgatassa addhānassa kiṃ mūlaṃ, paccuppanassa addhānassa kiṃ mūla”nti? “Atītassa ca, mahārāja, addhānassa anāgatassa ca addhānassa paccuppanassa ca addhānassa avijjā mūlaṃ. Avijjāpaccayā saṅkhārā, saṅkhārapaccayā viññāṇaṃ, viññāṇapaccayā nāmarūpaṃ, nāmarūpapaccayā saḷāyatanāṃ, saḷāyatanapaccayā phasso, phassapaccayā vedanā, vedanāpaccayā taṇhā, taṇhāpaccayā upādānaṃ, upādānapaccayā bhavo, bhavapaccayā jāti, jātipaccayā jarāmaṇaṃ sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā sambhavanti. Evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa addhānassa [dukkhakkhandhassa addhānassa (sī.)] purimā koṭi na paññāyatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Addhānamūlapañho paṭhamo.

2. Purimakoṭipañho

2. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘purimā koṭi na paññāyatī’ti, tassa opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, puriso parittaṃ [paripakkaṃ (ka.)] bījaṃ pathaviyaṃ nikkhipeyya, tato ankuro uṭṭhahitvā anupubbena vuḍḍhiṃ virūlhiṃ vepullaṃ āpajjitvā phalaṃ dadeyya. Tato bījaṃ gahetvā puna ropeyya, tatopi ankuro uṭṭhahitvā anupubbena vuḍḍhiṃ virūlhiṃ vepullaṃ āpajjitvā phalaṃ dadeyya. Evametissā santatiyā atthi anto”ti? “Natthi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, addhānassāpi purimā koṭi na paññāyatī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kukkuṭiyā aṇḍaṃ bhavēyya, aṇḍato kukkuṭi kukkuṭiyā aṇḍanti. Evametissā santatiyā atthi anto”ti? “Natthi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, addhānassāpi purimā koṭi na paññāyatī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. Thero pathaviyā cakkāṃ likhitvā milindaṃ rājānaṃ etadavoca “atthi, mahārāja, imassa cakkassa anto”ti? “Natthi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, imāni cakkāni vuttāni bhagavatā ‘cakkhuṇca paṭicca rūpe ca uppajjati cakkhuvīññāṇaṃ, tiṇṇaṃ saṅgati phasso, phassapaccayā vedanā, vedanāpaccayā taṇhā, taṇhāpaccayā upādānaṃ, upādānapaccayā kammaṃ, kammato puna cakkhuṃ jāyatī”ti. Evametissā santatiyā atthi anto”ti? “Natthi bhante”ti.

“Sotaṇca paṭicca sadde ca...pe... manaṇca paṭicca dhamme ca uppajjati manoviññāṇaṃ, tiṇṇaṃ saṅgati phasso, phassapaccayā vedanā, vedanāpaccayā taṇhā, taṇhāpaccayā upādānaṃ, upādānapaccayā kammaṃ, kammato puna mano jāyatī”ti. Evametissā santatiyā atthi anto”ti? “Natthi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, addhānassāpi purimā koṭi na paññāyatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Purimakoṭipañho dutiyo.

3. Koṭipaññāyanapañho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘purimā koṭi na paññāyatī’ti, katamā ca sā purimā koṭi”ti? “Yo kho, mahārāja, atīto addhā, esā purimā koṭi”ti. “Bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘purimā koṭi na paññāyatī’ti, kiṃ pana, bhante, sabbāpi purimā koṭi na paññāyatī”ti? “Kāci, mahārāja, paññāyatī, kāci

na paññāyatī”ti. “Katamā, bhante, paññāyati, katamā na paññāyatī”ti? “Ito pubbe, mahārāja, sabbena sabbam sabbathā sabbam avijjā nāhosīti eṣā purimā koṭi na paññāyati, yaṃ ahutvā sambhoti, hutvā paṭivigacchati, esapa purimā koṭi paññāyatī”ti.

“Bhante nāgasena, yaṃ ahutvā sambhoti, hutvā paṭivigacchati, nanu taṃ ubhato chinnaṃ atthaṃ gacchati”ti? “Yadi, mahārāja, ubhato chinnaṃ atthaṃ gacchati, ubhato chinnaṃ sakkā vaḍḍhetu”nti? “Āma, sāpi sakkā vaḍḍhetu”nti.”Nāhaṃ, bhante, etaṃ pucchāmi koṭito sakkā vaḍḍhetu”nti? “Āma sakkā vaḍḍhetu”nti.

“Opammaṃ karohī”ti. Thero tassa rukkhūpamaṃ akāsi, khandhā ca kevalassa dukkhakkhandhassa bījāni”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Koṭipaññāyanapañho tatiyo.

4. Saṅkhārajāyamānapañho

4. Rājā āha “bhante nāgasena, atthi keci saṅkhārā, ye jāyantī”ti? “Āma, mahārāja, atthi saṅkhārā, ye jāyantī”ti. “Katame te, bhante”ti? “Cakkhusmiñca kho, mahārāja, sati rūpesu ca cakkhuvīññāṇaṃ hoti, cakkhuvīññāṇe sati cakkhusamphasso hoti, cakkhusamphasse sati vedanā hoti, vedanāya sati taṇhā hoti, taṇhāya sati upādānaṃ hoti, upādāne sati bhavo hoti, bhavo sati jāti hoti, jātiyā sati jarāmaṇaṃ sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā sambhavanti, evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hoti. Cakkhusmiñca kho, mahārāja, asati rūpesu ca asati cakkhuvīññāṇaṃ na hoti, cakkhuvīññāṇe asati cakkhusamphasso na hoti, cakkhusamphasse asati vedanā na hoti, vedanāya asati taṇhā na hoti, taṇhāya asati upādānaṃ na hoti, upādāne asati bhavo na hoti, bhavo asati jāti na hoti, jātiyā asati jarāmaṇaṃ sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā na honti, evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa nirodho hoti”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Saṅkhārajāyamānapañho catuttho.

5. Bhavantaṅkhārajāyamānapañho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, atthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyantī”ti? “Natthi, mahārāja, keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva kho, mahārāja, saṅkhārā jāyantī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, idaṃ gehaṃ abhavantaṃ jātaṃ, yattha tvaṃ nisinnosī”ti? “Natthi kiñci, bhante, idha abhavantaṃ jātaṃ, bhavantaṃ yeva jātaṃ, imāni kho, bhante, dārūni vane ahesuṃ, ayañca mattikā pathaviyaṃ ahosi, itthīnañca purisānañca tajjena vāyāmena evamidaṃ gehaṃ nibbatta”nti. “Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, ye keci bījagāmahūtagāmā pathaviyaṃ nikkhittā anupubbena vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ āpajjamānā pupphāni ca phalāni ca dadeyyuṃ, na te rukkhā abhavantā jātā, bhavantā yeva te rukkhā jātā. Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva te saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kumbhakāro pathaviyā mattikaṃ uddharitvā nābhājanāni karoti, na tāni bhājanāni abhavantāni jātāni, bhavantāni yeva jātāni. Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, vīṇāya pattaṃ na siyā, cammaṃ na siyā, doṇi na siyā,

daṇḍo na siyā, upavīṇo na siyā, tantiyo na siyuṃ, koṇo na siyā, purisassa ca tajjo vāyāmo na siyā, jāyeyya saddo”ti? “Na hi bhante”ti. “Yato ca kho, mahārāja, vīṇāya pattamaṃ siyā, cammaṃ siyā, doṇi siyā, daṇḍo siyā, upavīṇo siyā, tantiyo siyuṃ, koṇo siyā, purisassa ca tajjo vāyāmo siyā, jāyeyya saddo”ti? “Āma, bhante, jāyeyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva kho saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, araṇi na siyā, araṇipotako na siyā, araṇiyottakaṃ na siyā, uttarāraṇi na siyā, coḷakaṃ na siyā, purisassa ca tajjo vāyāmo na siyā, jāyeyya so aggī”ti? “Na hi bhante”ti. “Yato ca kho, mahārāja, araṇi siyā, araṇipotako siyā, araṇiyottakaṃ siyā, uttarāraṇi siyā, coḷakaṃ siyā, purisassa ca tajjo vāyāmo siyā, jāyeyya so aggī”ti? “Āma, bhante, jāyeyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva kho saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, maṇi na siyā, ātapo na siyā, gomayaṃ na siyā, jāyeyya so aggī”ti? “Na hi bhante”ti. “Yato ca kho, mahārāja, maṇi siyā, ātapo siyā, gomayaṃ siyā, jāyeyya so aggī”ti? “Āma, bhante, jāyeyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva kho saṅkhārā jāyantī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, ādāso na siyā, ābhā na siyā, mukhaṃ na siyā, jāyeyya attā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Yato ca kho, mahārāja, ādāso siyā, ābhā siyā, mukhaṃ siyā, jāyeyya attā”ti? “Āma, bhante, jāyeyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi keci saṅkhārā, ye abhavantā jāyanti, bhavantā yeva kho saṅkhārā jāyantī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Bhavantasāṅkhārājāyamānapañho pañcama.

6. Vedagūpañho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, vedagū upalabbhatī”ti? “Ko panesa, mahārāja, vedagū nāmā”ti? “Yo, bhante, abbhantare jīvo cakkhunā rūpaṃ passati, sotena saddaṃ suṇāti, ghānena gandhaṃ ghāyati, jivhāya rasaṃ sāyati, kāyena phoṭṭhabbaṃ phusati, manasā dhammaṃ vijānāti, yathā mayaṃ idha pāsāde nisinnā yena yena vātapānena iccheyyāma passituṃ, tena tena vātapānena passeyyāma, puratthimenapi vātapānena passeyyāma, pacchimenapi vātapānena passeyyāma, uttarenapi vātapānena passeyyāma, dakkhiṇenapi vātapānena passeyyāma. Evameva kho, bhante, ayaṃ abbhantare jīvo yena yena dvārena icchatī passituṃ, tena tena dvārena passatī”ti.

Thero āha “pañcadvāraṃ, mahārāja, bhaṇissāmi, taṃ suṇohi, sādhukaṃ manasikarohi, yadi abbhantare jīvo cakkhunā rūpaṃ passati, yathā mayaṃ idha pāsāde nisinnā yena yena vātapānena iccheyyāma passituṃ, tena tena vātapānena rūpaṃ yeva passeyyāma, puratthimenapi vātapānena rūpaṃ yeva passeyyāma, pacchimenapi vātapānena rūpaṃ yeva passeyyāma, uttarenapi vātapānena rūpaṃ yeva passeyyāma, dakkhiṇenapi vātapānena rūpaṃ yeva passeyyāma, evametena abbhantare jīvena sotenapi rūpaṃ yeva passitabbaṃ, ghānenapi rūpaṃ yeva passitabbaṃ, jivhāyapi rūpaṃ yeva passitabbaṃ, kāyenapi rūpaṃ yeva passitabbaṃ, manasāpi rūpaṃ yeva passitabbaṃ; cakkhunāpi saddo yeva sotabbo, ghānenapi saddo yeva sotabbo, jivhāyapi saddo yeva sotabbo, kāyenapi saddo yeva sotabbo, manasāpi saddo yeva sotabbo; cakkhunāpi gandho yeva ghāyitabbo, sotenapi gandho yeva ghāyitabbo, jivhāyapi gandho yeva ghāyitabbo, kāyenapi gandho yeva ghāyitabbo, manasāpi gandho yeva ghāyitabbo; cakkhunāpi raso yeva sāyitabbo, sotenapi raso yeva sāyitabbo, ghānenapi raso yeva sāyitabbo, kāyenapi raso yeva sāyitabbo, manasāpi raso yeva sāyitabbo; cakkhunāpi phoṭṭhabbaṃ yeva phusitabbaṃ, sotenapi phoṭṭhabbaṃ yeva phusitabbaṃ, ghānenapi phoṭṭhabbaṃ yeva phusitabbaṃ, jivhāyapi phoṭṭhabbaṃ yeva phusitabbaṃ, manasāpi phoṭṭhabbaṃ yeva phusitabbaṃ; cakkhunāpi dhammaṃ yeva vijānitabbaṃ, sotenapi dhammaṃ yeva vijānitabbaṃ, ghānenapi dhammaṃ yeva vijānitabbaṃ, jivhāyapi dhammaṃ yeva vijānitabbaṃ, kāyenapi dhammaṃ yeva vijānitabba”nti? “Na hi bhante”ti.

“Na kho te, mahārāja, yujjati purimena vā pacchimaṃ, pacchimena vā purimaṃ, yathā vā pana,

mahārāja, mayam idha pāsāde nisinnā imesu jālavātapānesu ugghāṭitesu mahantena ākāsenā bahimukhā suṭṭhutarāṃ rūpaṃ passāma, evametena abbhantare jīvenāpi cakkhuvāresu ugghāṭitesu mahantena ākāsenā suṭṭhutarāṃ rūpaṃ passitabbam, sotesu ugghāṭitesu...pe... ghāne ugghāṭite...pe... jivhāya ugghāṭitāya...pe... kāye ugghāṭite mahantena ākāsenā suṭṭhutarāṃ saddo sotabbo, gandho ghāyitabbo, raso sāyitabbo, phoṭṭhabbo phusitabbo’’ti? ‘‘Na hi bhante’’ti.

‘‘Na kho te, mahārāja, yujjati purimena vā pacchimaṃ, pacchimena vā purimaṃ, yathā vā pana, mahārāja, ayam dinno nikkhamitvā bahidvāraakoṭṭhake tiṭṭheyya, jānāsi tvaṃ, mahārāja, ‘ayam dinno nikkhamitvā bahidvāraakoṭṭhake ṭhito’’ti? ‘‘Āma, bhante, jānāmī’’ti. ‘‘Yathā vā pana, mahārāja, ayam dinno anto pavisitvā tava purato tiṭṭheyya, jānāsi tvaṃ, mahārāja, ‘ayam dinno anto pavisitvā mama purato ṭhito’’ti? ‘‘Āma, bhante, jānāmī’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, abbhantare so jīvo jivhāya rase nikkhitte jāneyya ambulattam vā lavaṇattam vā tittakattam vā kaṭukattam vā kasāyattam vā madhurattam vā’’ti? ‘‘Āma, bhante, jāneyyā’’ti. ‘‘Te rase anto paviṭṭhe jāneyya ambulattam vā lavaṇattam vā tittakattam vā kaṭukattam vā kasāyattam vā madhurattam vā’’ti. ‘‘Na hi bhante’’ti.

‘‘Na kho te, mahārāja, yujjati purimena vā pacchimaṃ, pacchimena vā purimaṃ, yathā, mahārāja, kocideva puriso madhugaṭasataṃ āharāpetvā madhudoṇiṃ pūrāpetvā purisassa mukhaṃ pidahitvā [pidahitvāva (ka.)] madhudoṇiyā pakkhipeyya, jāneyya, mahārāja, so puriso madhuṃ sampannaṃ vā na sampannaṃ vā’’ti? ‘‘Na hi bhante’’ti. ‘‘Kena kāraṇenā’’ti. ‘‘Na hi tassa, bhante, mukhe madhu pavitṭha’’nti.

‘‘Na kho te, mahārāja, yujjati purimena vā pacchimaṃ, pacchimena vā purima’’nti. ‘‘Nāhaṃ paṭibalo tayā vādinā saddhiṃ sallapitum; sādhu, bhante, atthaṃ jappehī’’ti.

Thero abhidhammasamyuttāya kathāya rājānaṃ milindaṃ saññāpesi – ‘‘idha, mahārāja, cakkhuñca paṭicca rūpe ca uppajjati cakkhuvīññāṇaṃ, taṃsahajāta phasso vedanā saññā cetanā ekaggatā jīvitindriyaṃ manasikāroti evamete dhammā paccayato jāyanti, na hettha vedagū upalabbhati, sothañca paṭicca sadde ca... pe... manañca paṭicca dhamme ca uppajjati manovīññāṇaṃ, taṃsahajāta phasso vedanā saññā cetanā ekaggatā jīvitindriyaṃ manasikāroti evamete dhammā paccayato jāyanti, na hettha vedagū upalabbhati’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Vedagūpañho chaṭṭho.

7. Cakkhuvīññāṇādipañho

7. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, yattha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati’’ti? ‘‘Āma, mahārāja, yattha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati’’ti.

‘‘Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, paṭhamaṃ cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, pacchā manovīññāṇaṃ, udāhu manovīññāṇaṃ paṭhamaṃ uppajjati, pacchā cakkhuvīññāṇa’’nti? ‘‘Paṭhamaṃ, mahārāja, cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, pacchā manovīññāṇa’’nti.

‘‘Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, cakkhuvīññāṇaṃ manovīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yatthāhaṃ uppajjāmi, tvampi tattha uppajjāhī’’ti, udāhu manovīññāṇaṃ cakkhuvīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yattha tvaṃ uppajjissasi, ahampi tattha uppajjissāmi’’ti? ‘‘Na hi, mahārāja, anālāpo tesam aññamaññehī’’ti.

‘‘Kathaṃ, bhante nāgasena, yattha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati’’ti? ‘‘Ninnattā ca, mahārāja, dvārattā ca ciṇṇattā ca samudācaritattā cā’’ti.

‘‘Kathaṃ, bhante nāgasena, ninnattā yattha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati? Opammaṃ karohī’’ti. ‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, deve vassante katamena udakaṃ gaccheyyā’’ti? ‘‘Yena, bhante, ninnaṃ, tena gaccheyyā’’ti. ‘‘Athāparena samayena devo vasseyya, katamena taṃ udakaṃ gaccheyyā’’ti. ‘‘Yena, bhante, purimaṃ udakaṃ gataṃ, tampi tena gaccheyyā’’ti.

“Kiṃ nuṃ kho, mahārāja, purimaṃ udakaṃ pacchimaṃ udakaṃ āṇāpeti ‘yenāhaṃ gacchāmi, tvampi tena gacchāhī’ ti, pacchimaṃ vā udakaṃ purimaṃ udakaṃ āṇāpeti ‘yena tvam gacchissasi, ahampi tena gacchissāmi’” ti. “Na hi, bhante, anālāpo tesam aññamaññehi, ninnattā gacchantī” ti. “Evameva kho, mahārāja, ninnattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati, na cakkhuvīññāṇaṃ manovīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yathāhaṃ uppajjāmi, tvampi tattha uppajjāhī’ ti, nāpi manovīññāṇaṃ cakkhuvīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yatha tvam uppajjissasi, ahampi tattha uppajjissāmi’ ti, anālāpo tesam aññamaññehi, ninnattā uppajjantī” ti.

“Kathaṃ, bhante nāgasena, dvārattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati? Apemmaṃ karohī” ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, rañño paccantimaṃ nagaraṃ assa dalhapākāratorāṇaṃ ekadvāraṃ, tato puriso nikkhamitukāmo bhavēyya, katamena nikkhameyyā” ti? “Dvārena, bhante, nikkhameyyā” ti. “Athāparo puriso nikkhamitukāmo bhavēyya, katamena so nikkhameyyā” ti? “Yena, bhante, purimo puriso nikkhanto, sopi tena nikkhameyyā” ti.

“Kiṃ nu kho, mahārāja, purimo puriso pacchimaṃ purisaṃ āṇāpeti ‘yenāhaṃ gacchāmi, tvampi tena gacchāhī’ ti, pacchimo vā puriso purimaṃ purisaṃ āṇāpeti ‘yena tvam gacchissasi, ahampi tena gacchissāmi’” ti. “Na hi, bhante, anālāpo tesam aññamaññehi, dvārattā gacchantī” ti. “Evameva kho, mahārāja, dvārattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati, na cakkhuvīññāṇaṃ manovīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yathāhaṃ uppajjāmi, tvampi tattha uppajjāhī’ ti, nāpi manovīññāṇaṃ cakkhuvīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yatha tvam uppajjissasi, ahampi tattha uppajjissāmi’ ti, anālāpo tesam aññamaññehi, dvārattā uppajjantī” ti.

“Kathaṃ, bhante nāgasena, ciṇṇattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati? Opammaṃ karohī” ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, paṭhamaṃ ekaṃ sakaṭaṃ gaccheyya, atha dutiyaṃ sakaṭaṃ katamena gaccheyyā” ti? “Yena, bhante, purimaṃ sakaṭaṃ gataṃ, tampi tena gaccheyyā” ti.

“Kiṃ nu kho, mahārāja, purimaṃ sakaṭaṃ pacchimaṃ sakaṭaṃ āṇāpeti ‘yenāhaṃ gacchāmi, tvampi tena gacchāhī’ ti, pacchimaṃ vā sakaṭaṃ purimaṃ sakaṭaṃ āṇāpeti ‘yena tvam gacchissasi, ahampi tena gacchissāmi’” ti. “Na hi, bhante, anālāpo tesam aññamaññehi, ciṇṇattā gacchantī” ti. “Evameva kho, mahārāja, ciṇṇattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati, na cakkhuvīññāṇaṃ manovīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yathāhaṃ uppajjāmi, tvampi tattha uppajjāhī’ ti, nāpi manovīññāṇaṃ cakkhuvīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yatha tvam uppajjissasi, ahampi tattha uppajjissāmi’ ti, anālāpo tesam aññamaññehi, ciṇṇattā uppajjantī” ti.

“Kathaṃ, bhante nāgasena, samudācaritattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati? Opammaṃ karohī” ti. “Yathā, mahārāja, muddāgaṇanāsankhyālekhāsippaṭṭhānesu ādikammikassa dandhāyanā bhavati, athāparena samayena nisammakiriyāya samudācaritattā adandhāyanā bhavati. Evameva kho, mahārāja, samudācaritattā yatha cakkhuvīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati, na cakkhuvīññāṇaṃ manovīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yathāhaṃ uppajjāmi, tvampi tattha uppajjāhī’ ti, nāpi manovīññāṇaṃ cakkhuvīññāṇaṃ āṇāpeti ‘yatha tvam uppajjissasi, ahampi tattha uppajjissāmi’ ti, anālāpo tesam aññamaññehi, samudācaritattā uppajjantī” ti.

“Bhante nāgasena, yatha sotavīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati...pe... yatha ghānavīññāṇaṃ uppajjati...pe... yatha jivhāvīññāṇaṃ uppajjati...pe... yatha kāyavīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati” ti? “Āma, mahārāja, yatha kāyavīññāṇaṃ uppajjati, tattha manovīññāṇampi uppajjati” ti.

“Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, paṭhamaṃ kāyavīññāṇaṃ uppajjati, pacchā manovīññāṇaṃ, udāhu manovīññāṇaṃ paṭhamaṃ uppajjati, pacchā kāyavīññāṇaṃ” nti? “Kāyavīññāṇaṃ, mahārāja, paṭhamaṃ uppajjati, pacchā manovīññāṇaṃ” nti.

“Kiṃ nu kho, bhante nāgasena,...pe... anālāpo tesam aññamaññehi, samudācaritattā uppajjantī” ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā” ti.

Cakkhuvīññāḍīpaṇho sattamo.

8. Phassalakkhaṇapaṇho

8. Rājā āha “bhante nāgasena, yattha manovīññāṇaṃ uppajjati, phassopi vedanāpi tattha uppajjati”ti? “Āma, mahārāja, yattha manovīññāṇaṃ uppajjati, phassopi tattha uppajjati, vedanāpi tattha uppajjati, saññāpi tattha uppajjati, cetanāpi tattha uppajjati, vitakkopi tattha uppajjati, vicāropi tattha uppajjati, sabbepi phassappamukhā dhammā tattha uppajjanti”ti.

“Bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇo phasso”ti? “Phusanalakkhaṇo, mahārāja, phasso”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, dve meṇḍā yujjheyyuṃ, tesu yathā eko meṇḍo, evaṃ cakkhu daṭṭhabbaṃ yathā dutiyo meṇḍo, evaṃ rūpaṃ daṭṭhabbaṃ. Yathā tesam sannipāto, evaṃ phasso daṭṭhabbo”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, dve pāṇī vajjeyyuṃ, tesu yathā eko pāṇi, evaṃ cakkhu daṭṭhabbaṃ. Yathā dutiyo pāṇi, evaṃ rūpaṃ daṭṭhabbaṃ. Yathā tesam sannipāto, evaṃ phasso daṭṭhabbo”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, dve sammā vajjeyyuṃ, tesu yathā eko sammo, evaṃ cakkhu daṭṭhabbaṃ. Yathā dutiyo sammo, evaṃ rūpaṃ daṭṭhabbaṃ. Yathā tesam sannipāto, evaṃ phasso daṭṭhabbo”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Phassalakkhaṇapaṇho aṭṭhamo.

9. Vedanālakkhaṇapaṇho

9. “Bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇā vedanā”ti? “Vedayitalakkhaṇā, mahārāja, vedanā anubhavanalakkhaṇā cā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso rañño adhikāraṃ kareyya, tassa rājā tuṭṭho adhikāraṃ dadeyya, so tena adhikārena pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṅgibhūto paricareyya, tassa evamassa ‘mayā kho pubbe rañño adhikāro kato, tassa me rājā tuṭṭho adhikāraṃ adāsi, svāhaṃ tatonidānaṃ imaṃ evarūpaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, kocideva puriso kusalaṃ kammaṃ katvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggāṃ lokaṃ upapajjeyya, so ca tattha dibbehi pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṅgibhūto paricareyya, tassa evamassa ‘svāhaṃ kho pubbe kusalaṃ kammaṃ akāsiṃ, sohaṃ tatonidānaṃ imaṃ evarūpaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti, evaṃ kho, mahārāja, vedayitalakkhaṇā vedanā anubhavanalakkhaṇā cā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Vedanālakkhaṇapaṇho navamo.

10. Saññālakkhaṇapaṇho

10. “Bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇā saññā”ti? “Sañjānanalakkhaṇā, mahārāja, saññā. Kiṃ sañjānāti? Nīlāpī sañjānāti, pītāpī sañjānāti, lohītāpī sañjānāti, odātāpī sañjānāti, mañjīṭṭhāpī [mañjēṭṭhāpī (sī. pī.)] sañjānāti. Evaṃ kho, mahārāja, sañjānanalakkhaṇā saññā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, rañño bhaṇḍāgāriko bhaṇḍāgāraṃ pavisitvā nīlāpīlohītāpī odātāpī mañjīṭṭhānī [mañjēṭṭhānī (sī. pī.)] rājābhogānī rūpānī passitvā sañjānāti. Evaṃ kho, mahārāja, sañjānanalakkhaṇā saññā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Saññālakkaṇapaṇho dasamo.

11. Cetanālakkaṇapaṇho

11. “Bhante nāgasena, kiṃlakkaṇā cetanā”ti? “Cetayitalakkaṇā, mahārāja, cetanā abhisankharaṇalakkhaṇā cā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso viṣaṃ abhisankharitvā attanā ca piveyya, pare ca pāyeyya, so attanāpi dukkhito bhaveyya, parepi dukkhitā bhaveyyuṃ. Evameva kho, mahārāja, idhekacco puggalo akusalaṃ kammaṃ cetanāya cetayitvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā apāyaṃ duggatiṃ vinipātaṃ nirayaṃ upapajjeyya. Yepi tassa anusikkhanti, tepi kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā apāyaṃ duggatiṃ vinipātaṃ nirayaṃ upapajjanti.

“Yathā vā pana, mahārāja, kocideva puriso sappinavanītatelamadhuphāṇitaṃ ekajjhaṃ abhisankharitvā attanā ca piveyya, pare ca pāyeyya, so attanā sukhito bhaveyya, parepi sukhitā bhaveyyuṃ. Evameva kho, mahārāja, idhekacco puggalo kusalaṃ kammaṃ cetanāya cetayitvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggamaṃ lokaṃ upapajjati. Yepi tassa anusikkhanti, tepi kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggamaṃ lokaṃ upapajjanti. Evaṃ kho, mahārāja, cetayitalakkaṇā cetanā abhisankharaṇalakkhaṇā cā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Cetanālakkaṇapaṇho ekādasamo.

12. Viññāṇalakkhaṇapaṇho

12. “Bhante nāgasena, kiṃlakkaṇaṃ viññāṇa”nti? “Vijāṇanalakkaṇaṃ, mahārāja, viññāṇa”nti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, nagaraguttiko majjhe nagarasiṅghātake nisinno passeyya puratthimadisato purisaṃ āgacchantāṃ, passeyya dakkhiṇadisato purisaṃ āgacchantāṃ, passeyya pacchimadisato purisaṃ āgacchantāṃ, passeyya uttaradisato purisaṃ āgacchantāṃ. Evameva kho, mahārāja, yañca puriso cakkhunā rūpaṃ passati, taṃ viññāṇena vijāṇāti. Yañca sotena saddaṃ suṇāti, taṃ viññāṇena vijāṇāti. Yañca ghāṇena gandhaṃ ghāyati, taṃ viññāṇena vijāṇāti. Yañca jivhāya rasaṃ sāyati, taṃ viññāṇena vijāṇāti. Yañca kāyena phoṭṭhabbaṃ phusati, taṃ viññāṇena vijāṇāti, yañca manasā dhammaṃ vijāṇāti, taṃ viññāṇena vijāṇāti. Evaṃ kho, mahārāja, vijāṇanalakkaṇaṃ viññāṇa”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Viññāṇalakkhaṇapaṇho dvādasamo.

13. Vitakkalakkhaṇapaṇho

13. “Bhante nāgasena, kiṃlakkaṇo vitakko”ti? “Appanālakkaṇo mahārāja, vitakko”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, vaḍḍhakī suparikammakataṃ dāruṃ sandhismiṃ appeti, evameva kho, mahārāja, appanālakkaṇo vitakko”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Vitakkalakkhaṇapaṇho terasamo.

14. Vicāralakkhaṇapaṇho

14. “Bhante nāgasena, kiṃlakkhaṇo vicāro”ti? “Anumajjanalakkhaṇo, mahārāja, vicāro”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kaṃsathālaṃ ākoṭitaṃ pacchā anuravati anusandahati [anusaddāyati (ka.)], yathā, mahārāja, ākoṭanā, evaṃ vitakko daṭṭhabbo. Yathā anuravanā [anumajjanā (ka.)], evaṃ vicāro daṭṭhabbo”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Vicāralakkhaṇapañho cuddasamo.

Vicāravaggo tatiyo.

Imasmim vage cuddasa pañhā.

4. Nibbānavaggo

1. Phassādivinibbhujanapañho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, sakkā imesaṃ dhammānaṃ ekatobhāvagatānaṃ vinibbhujitvā vinibbhujitvā nānākaraṇaṃ paññāpetuṃ ‘ayaṃ phasso, ayaṃ vedanā, ayaṃ saññā, ayaṃ cetanā, idaṃ viññānaṃ, ayaṃ vitakko, ayaṃ vicāro’ti’”? “Na sakkā, mahārāja, imesaṃ dhammānaṃ ekatobhāvagatānaṃ vinibbhujitvā vinibbhujitvā nānākaraṇaṃ paññāpetuṃ ‘ayaṃ phasso, ayaṃ vedanā, ayaṃ saññā, ayaṃ cetanā, idaṃ viññānaṃ, ayaṃ vitakko, ayaṃ vicāro’”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, rañño sūdo arasaṃ vā rasaṃ vā [yūsaṃ vā rasaṃ vā (sī. syā. pī.)] kareyya, so tattha dadhimpī pakkhipeyya, loṇampi pakkhipeyya, siṅgiverampi pakkhipeyya, jīrakampi pakkhipeyya, maricampi pakkhipeyya, aññānīpi pakārāni pakkhipeyya, tamenāṃ rājā evaṃ vadeyya, ‘dadhissa me rasaṃ āhara, loṇassa me rasaṃ āhara, siṅgiverassa me rasaṃ āhara, jīrakassa me rasaṃ āhara, maricassa me rasaṃ āhara, sabbesaṃ me pakkhittānaṃ rasaṃ āharā’ti. Sakkā nu kho, mahārāja, tesāṃ rasānaṃ ekatobhāvagatānaṃ vinibbhujitvā vinibbhujitvā rasaṃ āharitūṃ ambulattaṃ vā lavaṇattaṃ vā tittakattaṃ vā kaṭukattaṃ vā kasāyattaṃ vā madhurattaṃ vā’”ti? “Na hi, bhante, sakkā tesāṃ rasānaṃ ekatobhāvagatānaṃ vinibbhujitvā vinibbhujitvā rasaṃ āharitūṃ ambulattaṃ vā lavaṇattaṃ vā tittakattaṃ vā kaṭukattaṃ vā kasāyattaṃ vā madhurattaṃ vā, api ca kho pana sakena sakena lakkhaṇena upaṭṭhahantī”ti. “Evameva kho, mahārāja, na sakkā imesaṃ dhammānaṃ ekatobhāvagatānaṃ vinibbhujitvā vinibbhujitvā nānākaraṇaṃ paññāpetuṃ ‘ayaṃ phasso, ayaṃ vedanā, ayaṃ saññā, ayaṃ cetanā, idaṃ viññānaṃ, ayaṃ vitakko, ayaṃ vicāro’ti, api ca kho pana sakena sakena lakkhaṇena upaṭṭhahantī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Phassādivinibbhujanapañho paṭhamo.

2. Nāgasenapañho

2. Thero āha “loṇaṃ, mahārāja, cakkhaviññeyya”nti. “Āma, bhante, cakkhaviññeyya”nti. “Suṭṭhu kho, mahārāja, jānāhī”ti. “Kiṃ pana, bhante, jivhāviññeyya”nti? “Āma, mahārāja, jivhāviññeyya”nti. “Kiṃ pana, bhante, sabbaṃ loṇaṃ jivhāya vijānātī”ti? “Āma, mahārāja, sabbaṃ loṇaṃ jivhāya vijānātī”.

“Yadi, bhante, sabbaṃ loṇaṃ jivhāya vijānātī, kissa pana taṃ sakaṭehi balībaddā [balībaddā (sī. pī.)] āharantī, nanu loṇameva āharitabba’nti? “Na sakkā, mahārāja, loṇameva āharitūṃ ekatobhāvagatā ete dhammā gocaranānattagatā loṇaṃ garubhāvo cāti. Sakkā pana, mahārāja, loṇaṃ tulāya tulayitū”nti? “Āma, bhante, sakkā”ti. “Na sakkā, mahārāja, loṇaṃ tulāya tulayitūṃ, garubhāvo tulāya tuliyatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nāgasenapañho dutiyo.

3. Pañcāyatanakammanibbattapañho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, yānimāni pañcāyatanāni, kiṃ nu tāni nānākammehi nibbattāni, udāhu ekena kammenā”ti? “Nānākammehi, mahārāja, nibbattāni, na ekena kammenā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, ekasmiṃ khetto nānābījāni vappeyyuṃ, tesam nānābījānaṃ nānāphalāni nibbatteyyu”nti? “Āma, bhante, nibbatteyyu”nti. “Evameva kho, mahārāja, yāni yāni pañcāyatanāni, tāni tāni nānākammehi nibbattāni, na ekena kammenā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Pañcāyatanakammanibbattapañho tatiyo.

4. Kammanānākaraṇapañho

4. Rājā āha “bhante nāgasena, kena kāraṇena manussā na sabbe samakā, aññe appāyukā, aññe dīghāyukā, aññe bahvābādā aññe appābādā, aññe dubbaṇṇā, aññe vaṇṇavanto, aññe appesakkhā, aññe mahesakkhā, aññe appabhogā, aññe mahābhogā, aññe nīcakulīnā, aññe mahākulīnā, aññe duppaññā, aññe paññavanto”ti?

Thero āha “kissa pana, mahārāja, rukkhā na sabbe samakā, aññe ambilā, aññe lavaṇā, aññe tittakā, aññe kaṭukā, aññe kasāvā, aññe madhurā”ti? “Maññāmi, bhante, bījānaṃ nānākaraṇenā”ti. “Evameva kho, mahārāja, kammānaṃ nānākaraṇena manussā na sabbe samakā, aññe appāyukā, aññe dīghāyukā, aññe bahvābādā, aññe appābādā, aññe dubbaṇṇā, aññe vaṇṇavanto, aññe appesakkhā, aññe mahesakkhā, aññe appabhogā, aññe mahābhogā, aññe nīcakulīnā, aññe mahākulīnā, aññe duppaññā, aññe paññavanto. Bhāsitaṃpetam mahārāja bhagavatā – ‘kammassakā, māṇava, sattā kammadāyādā kammayonī kammabandhū kammappaṭisaraṇā, kammaṃ satte vibhajati yadidaṃ hīnappaṇītatāyā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Kammanānākaraṇapañho catuttho.

5. Vāyāmakaraṇapañho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘kinti imaṃ dukkhaṃ nirujjheyya, aññañca dukkhaṃ nuppajjeyyā”ti. Etadatthā, mahārāja, amhākaṃ pabbajjā”ti. “Kiṃ paṭikacceva vāyamitena, nanu sampatte kāle vāyamitabba”nti? Thero āha “sampatte kāle, mahārāja, vāyāmo akiccakaro bhavati, paṭikacceva vāyāmo kiccakaro bhavatī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā tvaṃ pipāsito bhaveyyāsi, tadā tvaṃ udapānaṃ khaṇāpeyyāsi, taḷākaṃ khaṇāpeyyāsi ‘pānīyaṃ pivissāmī”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, sampatte kāle vāyāmo akiccakaro bhavati, paṭikacceva vāyāmo kiccakaro bhavatī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā tvaṃ bubhukkhito bhaveyyāsi, tadā tvaṃ khettaṃ kasāpeyyāsi, sāliṃ ropāpeyyāsi, dhaññaṃ atiharāpeyyāsi ‘bhattaṃ bhuñjissāmī”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, sampatte kāle vāyāmo akiccakaro bhavati, paṭikacceva vāyāmo kiccakaro bhavatī”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā te saṅgāmo paccupaṭṭhito bhaveyya, tadā tvaṃ parikhaṃ khaṇāpeyyāsi, pākāraṃ kārāpeyyāsi, gopuraṃ kārāpeyyāsi, aṭṭalakaṃ kārāpeyyāsi, dhaññaṃ atiharāpeyyāsi, tadā tvaṃ hatthismiṃ sikkheyyāsi, assasmiṃ sikkheyyāsi, rathasmiṃ sikkheyyāsi,

dhanusmiṃ sikkheyyāsi, tharusmiṃ sikkheyyāsi”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, sampatte kāle vāyāmo akiccakaro bhavati, paṭikacceva vāyāmo kiccakaro bhavati. Bhāsitampetam mahārāja bhagavatā –

“Paṭikacceva taṃ kayirā, yaṃ jaññā hitamattano;
Na sākaṭikacintāya, mantā dhīro parakkame.

“Yathā sākaṭiko maṭṭham [nāma (sī. pī. ka.) sam. ni. 1.103], samam hitvā mahāpatham;
Visamam maggamāruya, akkhacchinnova jhāyati.

“Evaṃ dhammā apakkamma, adhammamanuvattiya;
Mando maccu mukham patto, akkhacchinnova jhāyati”ti [socaṭī (sabbattha)].

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Vāyāmakaraṇapaṇho pañcama.

6. Nerayikaggiṇḥabhāvapaṇho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘pākatikaaggito nerayiko aggi mahābhitāpataro hoti, khuddakopi pāsāṇo pākatike aggimhi pakkhitto divasampi paccamāno [dhamamāno (sī. pī.)] na vilayaṃ gacchati, kūtāgāramattopi pāsāṇo nerayikaggimhi pakkhitto khaṇena vilayaṃ gacchati”ti, etaṃ vacanaṃ na saddahāmi, evañca pana vadetha ‘ye ca tattha uppunnā sattā, te anekānipi vassasahassāni niraye paccamānā na vilayaṃ gacchanti”ti, tampi vacanaṃ na saddahāmī”ti.

Thero āha “taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yā tā santi makariniyopi susumāriyopi kacchapiniyopi moriniyopi kapotiniyopi, kiṃnu tā kakkhaḷāni pāsāṇāni sakkharāyo ca khādanti”ti? “Āma, bhante, khādanti”ti. “Kiṃ pana tāni tāsam kucchiyaṃ koṭṭhabbantaragātāni vilayaṃ gacchanti”ti? “Āma, bhante, vilayaṃ gacchanti”ti. “Yo pana tāsam kucchiyaṃ gabbho, sopi vilayaṃ gacchati”ti? “Na hi bhante”ti. “Kena kāraṇenā”ti? “Maññāmi, bhante, kammādhikatena na vilayaṃ gacchati”ti. “Evameva kho, mahārāja, kammādhikatena nerayikā sattā anekānipi vassasahassāni niraye paccamānā na vilayaṃ gacchanti. Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā – ‘so na tāva kālam karoti, yāva na taṃ pāpakammaṃ byantīhoti”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yā tā santi sīhiniyopi byagghiniyopi dīpiniyopi kukkuriniyopi, kiṃnu tā kakkhaḷāni aṭṭhikāni maṃsāni khādanti”ti? “Āma, bhante, khādanti”ti. “Kiṃ pana tāni tāsam kucchiyaṃ koṭṭhabbantaragātāni vilayaṃ gacchanti”ti? “Āma, bhante, vilayaṃ gacchanti”ti. “Yo pana tāsam kucchiyaṃ gabbho, sopi vilayaṃ gacchati”ti? “Na hi bhante”ti. “Kena kāraṇenā”ti? “Maññāmi, bhante, kammādhikatena na vilayaṃ gacchati”ti. “Evameva kho, mahārāja, kammādhikatena nerayikā sattā anekānipi vassasahassāni niraye paccamānā na vilayaṃ gacchanti”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yā tā santi yonakasukhumāliniyopi khattiyasukhumāliniyopi brāhmaṇasukhumāliniyopi gahapatisukhumāliniyopi, kiṃnu tā kakkhaḷāni khajjakāni maṃsāni khādanti”ti? “Āma, bhante, khādanti”ti. “Kiṃ pana tāni tāsam kucchiyaṃ koṭṭhabbantaragātāni vilayaṃ gacchanti”ti? “Āma, bhante, vilayaṃ gacchanti”ti. “Yo pana tāsam kucchiyaṃ gabbho sopi vilayaṃ gacchati”ti? “Na hi bhante”ti. “Kena kāraṇenā”ti. “Maññāmi, bhante, kammādhikatena na vilayaṃ gacchati”ti. “Evameva kho, mahārāja, kammādhikatena nerayikā sattā anekānipi vassasahassāni niraye paccamānā na vilayaṃ gacchanti. Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā – ‘so na tāva kālam karoti, yāva na taṃ pāpakammaṃ byantīhoti”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nerayikaggiṇḥabhāvapaṇho chaṭṭho.

7. Pathavisandhārakapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘ayaṃ mahā pathavī udake patiṭṭhitā, udakaṃ vāte patiṭṭhitam, vāto ākāse patiṭṭhito’ti, etampi vacanaṃ na saddahāmī”ti. Thero dhammakarakena [dhammakaraṇena (ka.)] udakaṃ gahetvā rājānaṃ milindaṃ saññāpesi “yathā, mahārāja, imaṃ udakaṃ vātena ādhāritaṃ, evaṃ tampi udakaṃ vātena ādhārita”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Pathavisandhārakapañho sattamo.

8. Nirodhanibbānapañho

8. Rājā āha “bhante nāgasena, nirodho nibbāna”nti? “Āma, mahārāja, nirodho nibbāna”nti. “Kathaṃ, bhante, nāgasena, nirodho nibbāna”nti? “Sabbe bālaputhujjanā kho, mahārāja, ajjhaticabāhire āyatane abhinandanti abhivadanti ajjhosāya tiṭṭhanti, te tena sotena vuyhanti, na parimuccanti jātiyā jarāya maraṇena sokena paridevena dukkhehi domanassehi upāyāsehi na parimuccanti dukkhasmāti vadāmi. Sutavā ca kho, mahārāja, ariyasāvako ajjhaticabāhire āyatane nābhinandanti nābhivadati nājjhosāya tiṭṭhati, tassa taṃ anabhinandato anabhivadato anajjhosāya tiṭṭhato taṇhā nirujjhanti, taṇhānirodhā upādānanirodho, upādānanirodhā bhavanirodho, bhavanirodhā jātinirodho, jātinirodhā jarāmaraṇaṃ sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā nirujjhanti, evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa nirodho hoti, evaṃ kho, mahārāja, nirodho nibbāna”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nirodhanibbānapañho aṭṭhama.

9. Nibbānalabhanapañho

9. Rājā āha “bhante nāgasena, sabbeva labhanti nibbāna”nti? “Na kho, mahārāja, sabbeva labhanti nibbānaṃ, api ca kho, mahārāja, yo sammā paṭipanno abhiññeyye dhamme abhijānāti, pariññeyye dhamme parijānāti, pahātabbe dhamme pajahati, bhāvetabbe dhamme bhāveti, sacchikātabbe dhamme sacchikaroti, so labhati nibbāna”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nibbānalabhanapañho navama.

10. Nibbānasukhajānanapañho

10. Rājā āha “bhante nāgasena, yo na labhati nibbānaṃ, jānāti so ‘sukhaṃ nibbāna’”nti? “Āma, mahārāja, yo na labhati nibbānaṃ, jānāti so ‘sukhaṃ nibbāna’”nti. “Kathaṃ, bhante nāgasena, alabhati jānāti ‘sukhaṃ nibbāna’”nti? “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yesaṃ nacchinnā hatthapādā, jāneyyumaṃ te, mahārāja, ‘dukkhaṃ hatthapādachedana’”nti? “Āma, bhante, jāneyyumaṃ”nti. “Kathaṃ jāneyyumaṃ”nti? “Aññesaṃ, bhante, chinnahatthapādānaṃ paridevitasaddaṃ sutvā jānanti ‘dukkhaṃ hatthapādachedana’”nti. “Evameva kho, mahārāja, yesaṃ diṭṭhaṃ nibbānaṃ, tesamaṃ saddaṃ sutvā jānāti ‘sukhaṃ nibbāna’”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Nibbānasukhajānanapañho dasama.

Nibbānavaggo catuttho.

Imasmiṃ vagge dasa pañhā.

5. Buddhavaggo

1. Buddhassa atthinatthibhāvapañho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho tayā diṭṭho”ti? “Na hi, mahārāja”ti. “Atha te ācariyehi buddho diṭṭho”ti? “Na hi, mahārāja”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, natthi buddho”ti. “Kiṃ pana, mahārāja, himavati ūhā nadī tayā diṭṭhā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Atha te pitarā ūhā nadī diṭṭhā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, natthi ūhā nadī”ti. “Atthi, bhante, kiñcāpi mayā ūhā nadī na diṭṭhā, pitarāpi me ūhā nadī na diṭṭhā, api ca atthi ūhā nadī”ti. “Evameva kho, mahārāja, kiñcāpi mayā bhagavā na diṭṭho, ācariyehipi me bhagavā na diṭṭho, api ca atthi bhagavā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Buddhassa atthinatthibhāvapañho paṭhamo.

2. Buddhassa anuttarabhāvapañho

2. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho anuttaro”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā anuttaro”ti. “Kathaṃ, bhante nāgasena, adiṭṭhapubbaṃ jānāsi ‘buddho anuttaro’”ti? “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yehi adiṭṭhapubbo mahāsamuddo, jāneyyūṃ te, mahārāja, mahanto kho mahāsamuddo gambhīro appameyyo duppariyogāho, yatthimā pañca mahānadiyo satataṃ samitaṃ appenti, seyyathidaṃ, gaṅgā yamunā aciravatī sarabhū mahī, neva tassa ūnattaṃ vā pūrattaṃ vā paññāyatī”ti? “Āma, bhante, jāneyyū”nti. “Evameva kho, mahārāja, sāvake mahante parinibbute passitvā jānāmi ‘bhagavā anuttaro’”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Buddhassa anuttarabhāvapañho dutiyo.

3. Buddhassa anuttarabhāvajānanapañho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, sakkā jānituṃ ‘buddho anuttaro’”ti? “Āma, mahārāja, sakkā jānituṃ ‘bhagavā anuttaro’”ti. “Kathaṃ, bhante nāgasena, sakkā jānituṃ ‘buddho anuttaro’”ti. “Bhūtapubbaṃ, mahārāja, tissatthero nāma lekḥācariyo ahoṣi, bahūni vassāni abbhātītāni kālaṅkatassa kathaṃ so ñāyatī”ti. “Lekhena bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo dhammaṃ passati, so bhagavantaṃ passati, dhammo hi, mahārāja, bhagavatā desito”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Buddhassa anuttarabhāvajānanapañho tatiyo.

4. Dhammadiṭṭhapañho

4. Rājā āha “bhante nāgasena, dhammo tayā diṭṭho”ti. “Buddhanettiyā kho, mahārāja, buddhapaññattiyā yāvajīvaṃ sāvakehi vattitabba”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Dhammadiṭṭhapañho catuttho.

5. Asaṅkamanapaṭisandahanapañho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, na ca saṅkamati paṭisandahati cā”ti? “Āma, mahārāja, na ca saṅkamati paṭisandahati cā”ti. “Kathaṃ, bhante nāgasena, na ca saṅkamati paṭisandahati ca, opammaṃ karohī”ti? “Yathā, mahārāja, kocideva puriso padīpato padīpaṃ padīpeyya, kiṃnu kho so, mahārāja, padīpo padīpamhā saṅkanto”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, na ca saṅkamati paṭisandahati cā”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Abhijānāsi nu, tvaṃ mahārāja, daharako santo silokācariyassa santike kiñci silokaṃ gahita”nti? “Āma, bhante”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, so siloko ācariyamhā saṅkanto”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, na ca saṅkamati paṭisandahati cāti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Asaṅkamanapaṭisandahanapañho pañcamao.

6. Vedagūpañho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, vedagū upalabbhatī”ti? Thero āha “paramatthena kho, mahārāja, vedagū nupalabbhatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Vedagūpañho chaṭṭho.

7. Aññakāyasaṅkamanapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, atthi koci satto yo imamhā kāyā aññaṃ kāyaṃ saṅkamati”ti? “Na hi, mahārāja”ti. “Yadi, bhante nāgasena, imamhā kāyā aññaṃ kāyaṃ saṅkamanto natthi, nanu mutto bhavissati pāpakehi kammehī”ti? “Āma, mahārāja, yadi na paṭisandaheyya, mutto bhavissati pāpakehi kammehīti, yasmā ca kho, mahārāja, paṭisandahati, tasmā na parimutto pāpakehi kammehī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso aññatarassa purisassa ambaṃ avahareyya, kiṃ so daṇḍappatto bhaveyyā”ti? “Āma, bhante, daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Na kho so, mahārāja, tāni ambāni avahari, yāni tena ropitāni, kasmā daṇḍappatto bhaveyyā”ti? “Tāni, bhante, ambāni nissāya jātāni, tasmā daṇḍappatto bhaveyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, iminā nāmarūpena kammaṃ karoti sobhanaṃ vā asobhanaṃ vā, tena kammaṃ aññaṃ nāmarūpaṃ paṭisandahati, tasmā na parimutto pāpakehi kammehī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Aññakāyasaṅkamanapañho sattamao.

8. Kammaphalaatthibhāvapañho

8. Rājā āha “bhante nāgasena, iminā nāmarūpena kammaṃ kataṃ kusalaṃ vā akusalaṃ vā, kuhiṃ tāni kammāni tiṭṭhantī”ti? “Anubandheyyuṃ kho, mahārāja, tāni kammāni chāyāva anapāyini”ti [anupāyini (ka.)]. “Sakkā pana, bhante, tāni kammāni dassetuṃ ‘idha vā idha vā tāni kammāni tiṭṭhantī”ti? “Na sakkā, mahārāja, tāni kammāni dassetuṃ ‘idha vā idha vā tāni kammāni tiṭṭhantī”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yānimāni rukkhāni anibbattaphalāni, sakkā tesam phalāni dassetuṃ ‘idha vā idha vā tāni phalāni tiṭṭhantī”ti. “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, abbochinnāya santatiyā na sakkā tāni kammāni dassetuṃ ‘idha vā idha vā tāni kammāni tiṭṭhantī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Kammaphalaatthibhāvapañho aṭṭhamao.

9. Uppajjatijānanapañho

9. Rājā āha “bhante nāgasena, yo uppajjati, jānāti so ‘uppajjissāmī’”ti? “Āma, mahārāja, yo uppajjati jānāti so ‘uppajjissāmī’”ti. “Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kassako gahapatiko bījāni pathaviyaṃ nikkhipitvā sammā deve vassante jānāti ‘dhaññaṃ nibbattissatī’”ti? “Āma, bhante, jāneyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo uppajjati, jānāti so ‘uppajjissāmī’”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Uppajjatijānanapañho navamo.

10. Buddhanidassanapañho

10. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho atthī”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā atthī”ti. “Sakkā pana, bhante nāgasena, buddho nidassetuṃ idhavā idhavā”ti? “Parinibbuto, mahārāja, bhagavā anupādisesāya nibbānadhātuyā, na sakkā bhagavā nidassetuṃ ‘idha vā idha vā’”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, mahato aggikkhandhassa jalamānassa yā acci atthaṅgatā, sakkā sā acci dassetuṃ ‘idha vā idha vā’”ti? “Na hi, bhante, niruddhā sā acci appaññattim gatā”ti. “Evameva kho, mahārāja, bhagavā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto atthaṅgato, na sakkā bhagavā nidassetuṃ ‘idha vā idha vā’ ti, dhammakāyena pana kho, mahārāja, sakkā bhagavā nidassetuṃ. Dhammo hi, mahārāja, bhagavatā desito”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Buddhanidassanapañho dasamo.

Buddhavaggo pañcama.

Imasmiṃ vagge dasa pañhā.

6. Sativaggo

1. Kāyapiyāyanapañho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, piyo pabbajitānaṃ kāyo”ti? “Na kho, mahārāja, piyo pabbajitānaṃ kāyo”ti. “Atha kissa nu kho, bhante, kelāyatha mamāyathā”ti? “Kiṃ pana te, mahārāja, kadāci karahaci saṅgāmagatassa kaṇḍappahāro hotī”ti? “Āma, bhante, hotī”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, so vaṇo ālepena ca ālimpīyati telena ca makkhīyati sukhumena ca coḷapaṭṭena paliveṭhīyatī”ti? “Āma, bhante, ālepena ca ālimpīyati telena ca makkhīyati sukhumena ca coḷapaṭṭena paliveṭhīyatī”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, piyo te vaṇo, tena ālepena ca ālimpīyati telena ca makkhīyati sukhumena ca coḷapaṭṭena paliveṭhīyatī”ti? “Na me, bhante, piyo vaṇo, api ca maṃsassa ruhanatthāya ālepena ca ālimpīyati telena ca makkhīyati sukhumena ca coḷapaṭṭena paliveṭhīyatī”ti. “Evameva kho, mahārāja, appiyo pabbajitānaṃ kāyo, atha ca pabbajitā anajjhositā kāyaṃ pariharanti brahmacariyānuggahāya. Api ca kho, mahārāja, vaṇūpamo kāyo vutto bhagavatā, tena pabbajitā vaṇamiva kāyaṃ pariharanti anajjhositā. Bhāsitampeṭaṃ mahārāja bhagavatā –

“Allacammaṭṭicchanno, navadvāro mahāvaṇo;
Samantato paggharati, asucipūtigandhiyo”ti.
“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Kāyapiyāyanapañho paṭhama.

2. Sabbaññūbhāvapañho

2. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho sabbaññū sabbadassāvī”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā sabbaññū sabbadassāvī”ti. “Atha kissa nu kho, bhante nāgasena, sāvakānaṃ anupubbena sikkhāpadaṃ paññāpesī”ti? “Atthi pana te mahārāja, koci vejjo, yo imissaṃ pathaviyaṃ sabbabhesajjāni jānātī”ti? “Āma, bhante, atthī”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, so vejjo gilānakaṃ sampatte kāle bhesajjaṃ pāyeti, udāhu asampatte kāle”ti? “Sampatte kāle, bhante, gilānakaṃ bhesajjaṃ pāyeti, no asampatte kāle”ti? “Evameva kho, mahārāja, bhagavā sabbaññū sabbadassāvī na asampatte kāle sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññāpeti, sampatte kāle sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññāpeti yāvajīvaṃ anatikkamanīya”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sabbaññūbhāvapañho dutiyo.

3. Mahāpurisalakkhaṇapañho

3. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgato asītiyā ca anubyañjanehi parirañjito suvaṇṇavaṇṇo kañcanasannibhattaco byāmapabbho”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgato asītiyā ca anubyañjanehi parirañjito suvaṇṇavaṇṇo kañcanasannibhattaco byāmapabbho”ti.

“Kiṃ panassa, bhante, mātāpitaropi dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgatā asītiyā ca anubyañjanehi parirañjitā suvaṇṇavaṇṇā kañcanasannibhattacā byāmapabbhā”ti? “No cassa, mahārāja, mātāpitaro dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgatā asītiyā ca anubyañjanehi parirañjitā suvaṇṇavaṇṇā kañcanasannibhattacā byāmapabbhā”ti.

“Evaṃ sante kho, bhante nāgasena, na uppajjati buddho dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgato asītiyā ca anubyañjanehi parirañjito suvaṇṇavaṇṇo kañcanasannibhattaco byāmapabbhoti, api ca mātusadiso vā putto hoti mātupakkho vā, pitusadiso vā putto hoti pitupakkho vā”ti. Thero āha “atthi pana, mahārāja, kiñci padumaṃ satapatta”nti? “Āma, bhante, atthī”ti. “Tassa pana kuhiṃ sambhavo”ti? “Kaddame jāyati udake āsīyatī”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, padumaṃ kaddamena sadisaṃ vaṇṇena vā gandhena vā rasena vā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Atha udakena vā gandhena vā rasena vā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, bhagavā dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgato asītiyā ca anubyañjanehi parirañjito suvaṇṇavaṇṇo kañcanasannibhattaco byāmapabbho, no cassa mātāpitaro dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇehi samannāgatā asītiyā ca anubyañjanehi parirañjitā suvaṇṇavaṇṇā kañcanasannibhattacā byāmapabbhā”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Mahāpurisalakkhaṇapañho tatiyo.

4. Bhagavato brahmacāripaṇho

4. Rājā āha “bhante nāgasena, buddho brahmacārī”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā brahmacārī”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, buddho brahmuno sisso”ti? “Atthi pana te, mahārāja, hatthipāmokkho”ti? “Atthi, bhante”ti. “Kiṃnu kho, mahārāja, so hatthī kadāci karahaci koñcanādaṃ nadatīti? “Āma, bhante, nadatī”ti “tena hi, mahārāja, so hatthī koñcasakuṇassa sisso”ti? “Na hi, bhante”ti. “Kiṃ pana, mahārāja, brahmā sabuddhiko abuddhiko”ti? “Sabuddhiko, bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, brahmā bhagavato sisso”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Bhagavato brahmacāripaṇho catuttho.

5. Bhagavato upasampadāpaṇho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, upasampadā sundarā”ti? “Āma, mahārāja, upasampadā sundarā”ti.

“Atthi pana, bhante, buddhassa upasampadā, udāhu natthī”ti? “Upasampanno kho, mahārāja, bhagavā bodhirukkhamūle saha sabbaññutaññāna, natthi bhagavato upasampadā aññehi dinnā, yathā sāvakanāṃ, mahārāja, bhagavā sikkhāpadam paññāpeti yāvajīvam anatikkamanīya”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Bhagavato upasampadāpañho pañcama.

6. Assubhesajjābhesajjapañho

6. Rājā āha “bhante nāgasena, yo ca mātari matāya rodati, yo ca dhammapemena rodati, ubhinnaṃ tesam rodantānaṃ kassa assu bhesajjaṃ, kassa na bhesajja”nti? “Ekassa kho, mahārāja, assu rāgadosamohehi samalaṃ uṇhaṃ, ekassa pītisomanassena vimalaṃ sītalaṃ. Yaṃ kho, mahārāja, sītalaṃ, taṃ bhesajjaṃ, yaṃ uṇhaṃ, taṃ na bhesajja”nti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Assubhesajjābhesajjapañho chaṭṭho.

7. Sarāgavītarāganānākaraṇapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, kiṃ nānākaraṇaṃ sarāgassa ca vītarāgassa cā”ti? “Eko kho, mahārāja, ajjhosito, eko anajjhosito”ti. “Kiṃ etaṃ, bhante, ajjhosito anajjhosito nāmā”ti? “Eko kho, mahārāja, atthiko, eko anattiko”ti. “Passāmaham, bhante, evarūpaṃ yo ca sarāgo, yo ca vītarāgo, sabbopeso sobhanaṃ yeva icchati khādanīyaṃ vā bhojanīyaṃ vā, na koci pāpakaṃ icchatī”ti. “Avītarāgo kho, mahārāja, rasapaṭisaṃvedī ca rasarāgapaṭisaṃvedī ca bhojanaṃ bhuñjati, vītarāgo pana rasapaṭisaṃvedī bhojanaṃ bhuñjati, no ca kho rasarāgapaṭisaṃvedī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sarāgavītarāganānākaraṇapañho sattama.

8. Paññāpatiṭṭhānapañho

8. Rājā āha “bhante nāgasena, paññā kuhiṃ paṭivasatī”ti? “Na katthaci mahārājā”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, natthi paññā”ti. “Vāto, mahārāja, kuhiṃ paṭivasatī”ti? “Na katthaci bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, natthi vāto”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Paññāpatiṭṭhānapañho aṭṭhama.

9. Saṃsārapañho

9. Rājā āha “bhante nāgasena, yaṃ panetaṃ brūsi ‘saṃsāro’ti, katamo so saṃsāro”ti? “Idha, mahārāja, jāto idheva marati, idha mato aññatra uppajjati, tahiṃ jāto tahiṃ yeva marati, tahiṃ mato aññatra uppajjati, evaṃ kho, mahārāja, saṃsāro hotī”ti. “Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso pakkamāmbaṃ khāditvā aṭṭhiṃ ropeyya, tato mahanto ambarukkho nibbattivā phalāni dadeyya, atha so puriso tatopi pakkamāmbaṃ khāditvā aṭṭhiṃ ropeyya, tatopi mahanto ambarukkho nibbattivā phalāni dadeyya, evametesam rukkhānaṃ koṭi na paññāyati, evameva kho, mahārāja, idha jāto idheva marati, idha mato aññatra uppajjati, tahiṃ jāto tahiṃ yeva marati, tahiṃ mato aññatra uppajjati, evaṃ kho, mahārāja, saṃsāro hotī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Sam̄sārapañho navamo.

10. Cirakatasaraṇapañho

10. Rājā āha “bhante nāgasena, kena atītaṃ cirakataṃ saratī”ti? “Satiyā, mahārāja”ti. “Nanu, bhante nāgasena, cittaṇa saratī no satiyā”ti? “Abhijānāsi nu, tvaṃ mahārāja, kiñcīdeva karaṇīyaṃ katvā pamuṭṭha”nti? “Āma bhante”ti. “Kiṃ nu kho, tvaṃ mahārāja, tasmīṃ samaye acittako ahoṣī”ti? “Na hi, bhante, sati tasmīṃ samaye nāhoṣī”ti. “Atha kasmā, tvaṃ mahārāja, evamāha ‘cittaṇa saratī, no satiyā’”ti?

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Cirakatasaraṇapañho dasamo.

11. Abhijānantasatipañho

11. Rājā āha “bhante nāgasena, sabbā sati abhijānantī uppajjati, udāhu kaṭumikāva satī”ti? “Abhijānantīpi, mahārāja, kaṭumikāpi satī”ti. “Evañhi kho, bhante nāgasena, sabbā sati abhijānantī, natthi kaṭumikā satī”ti? “Yadi natthi, mahārāja, kaṭumikā sati, natthi kiñci sippikānaṃ kammāyatanehi vā sippāyatanehi vā vijjāṭṭhānehi vā karaṇīyaṃ, niraṭṭhakā ācariyā, yasmā ca kho, mahārāja, atthi kaṭumikā sati, tasmā atthi kammāyatanehi vā sippāyatanehi vā vijjāṭṭhānehi vā karaṇīyaṃ, attho ca ācariyehī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Abhijānantasatipañho ekādasamo.

Sativaggo chaṭṭho.

Imasmīṃ vagge ekādasa pañhā.

7. Arūpadhammavavattanavaggo

1. Satiuppajjanapañho

1. Rājā āha “bhante nāgasena, katihākārehi sati uppajjati”ti? “Sattarasahākārehi, mahārāja, sati uppajjati”ti. “Katamehi sattarasahākārehi”ti? “Abhijānatopi, mahārāja, sati uppajjati, kaṭumikāyapi sati uppajjati, oḷārikaviññānatopi sati uppajjati, hitaviññānatopi sati uppajjati, ahitaviññānatopi sati uppajjati, sabhāganimittatopi sati uppajjati, visabhāganimittatopi sati uppajjati, kathābhiññānatopi sati uppajjati, lakkhaṇatopi sati uppajjati, sāraṇatopi sati uppajjati, muddātopi sati uppajjati, gaṇanātopi sati uppajjati, dhāraṇatopi sati uppajjati, bhāvanatopi sati uppajjati, potthakanibandhanatopi sati uppajjati, upanikkhepatopi sati uppajjati, anubhūtatopi sati uppajjati”ti.

“Kathaṃ abhijānato sati uppajjati? Yathā, mahārāja, āyasmā ca ānando khujjuttarā ca upāsikā, ye vā pana aññepi keci jāṭissarā jātiṃ saranti, evaṃ abhijānato sati uppajjati.

“Kathaṃ kaṭumikāya sati uppajjati? Yo pakatiyā muṭṭhassatiko, pare ca taṃ sarāpanatthaṃ nibandhanti, evaṃ kaṭumikāya sati uppajjati.

“Kathaṃ oḷārikaviññānato sati uppajjati? Yadā rajje vā abhisitto hoti, sotāpattiphalaṃ vā patto hoti, evaṃ oḷārikaviññānato sati uppajjati.

“Kathaṃ hitaviññānato sati uppajjati? Yamhi sukhāpito, ‘amukasmīṃ evaṃ sukhāpito’ti sarati, evaṃ hitaviññānato sati uppajjati.

“Kathaṃ ahitaviññāṇato sati uppajjati? Yamhi dukkhāpito, ‘amukasmiṃ evaṃ dukkhāpito’ti sarati, evaṃ ahitaviññāṇato sati uppajjati.

“Kathaṃ sabhāganimittato sati uppajjati? Sadisaṃ puggalaṃ disvā mātaraṃ vā pitaraṃ vā bhātaraṃ vā bhaginiṃ vā sarati, oṭṭhaṃ vā goṇaṃ vā gadrabhaṃ vā disvā aññaṃ tādisaṃ oṭṭhaṃ vā goṇaṃ vā gadrabhaṃ vā sarati, evaṃ sabhāganimittato sati uppajjati.

“Kathaṃ visabhāganimattato sati uppajjati? Asukassa nāma vaṇṇo ediso, saddo ediso, gandho ediso, raso ediso, phoṭṭhabbo edisoti sarati, evampi visabhāganimittatopi ṃsati uppajjati.

“Kathaṃ kathābhiññāṇato sati uppajjati? Yo pakatiyā muṭṭhassatiko hoti, taṃ pare sarāpenti, tena so sarati, evaṃ kathābhiññāṇato sati uppajjati.

“Kathaṃ lakkhaṇato sati uppajjati? Yo pakatiyā balībaddānaṃ aṅgena jānāti, lakkhaṇena jānāti, evaṃ lakkhaṇato sati uppajjati.

“Kathaṃ sāraṇato sati uppajjati? Yo pakatiyā muṭṭhassatiko hoti, yo taṃ ‘sarāhi bho, sarāhi bho’ti punappunaṃ sarāpeti, evaṃ sāraṇato sati uppajjati.

“Kathaṃ muddāto sati uppajjati? Lipiyā sikkhitattā jānāti ‘imassa akkharassa anantaraṃ imaṃ akkharaṃ kātabba’nti evaṃ muddāto sati uppajjati.

“Kathaṃ gaṇanāto sati uppajjati? Gaṇanāya sikkhitattā gaṇakā bahumpi gaṇenti, evaṃ gaṇanāto sati uppajjati.

“Kathaṃ dhāraṇato sati uppajjati? Dhāraṇāya sikkhitattā dhāraṇakā bahumpi dhārenti, evaṃ dhāraṇato sati uppajjati.

“Kathaṃ bhāvanāto sati uppajjati? Idha bhikkhu anekavihiṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati, seyyathīdaṃ, ekampi jātiṃ dvepi jātiyo...pe... iti sākāraṃ sauddesaṃ pubbenivāsaṃ anussarati, evaṃ bhāvanāto sati uppajjati.

“Kathaṃ potthakanibandhanato sati uppajjati? Rājāno anusāsaniyaṃ assarantā [anussarantā (sabbattha)] etaṃ potthakaṃ āharathāti, tena potthakena anussaranti, evaṃ potthakanibandhanato sati uppajjati.

“Kathaṃ upanikkhepato sati uppajjati? Upanikkhitaṃ bhaṇḍaṃ disvā sarati, evaṃ upanikkhepato sati uppajjati.

“Kathaṃ anubhūto sati uppajjati? Diṭṭhattā rūpaṃ sarati, sutattā saddaṃ sarati, ghāyitattā gandhaṃ sarati, sāyitattā rasaṃ sarati, phuṭṭhattā phoṭṭhabbaṃ sarati, viññātattā dhammaṃ sarati, evaṃ anubhūto sati uppajjati. Imehi kho, mahārāja, sattarasahākārehi sati uppajjati”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Satiuppajjanapañho paṭhamo.

2. Buddhagaṇasatipaṭilābhapañho

2. Rājā āha “bhante nāgasena, tumhe etaṃ bhaṇḍaṭṭha ‘yo vassasataṃ akusalaṃ kareyya, maraṇakāle ca ekaṃ buddhagaṇaṃ satim paṭilabheyya, so devesu uppajjeyyā’ti etaṃ na saddahāmi, evaṃ pana vadetha ‘etena paṇātipātena niraye uppajjeyyā’ti etaṃ na saddahāmi”ti.

“Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, khuddakopi pāsāṇo vinā nāvāya uduke uppilaveyyā”ti. “Na hi,

bhante’’ti. ‘‘Kiṃ nu kho, mahārāja, vāhasatampi pāsāṇānaṃ nāvāya āropitaṃ udake uppilaveyyā’’ti?
‘‘Āma, bhante’’ti. ‘‘Yathā, mahārāja, nāvā, evaṃ kusalāni kammāni daṭṭhabbāni’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Buddhagūṇasatipaṭilābhapaṇho dutiyo.

3. Dukkappahānavāyamapaṇho

3. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, kiṃ tumhe atītassa dukkhassa pahānāya vāyamathā’’ti? ‘‘Na hi, mahārājā’’ti. ‘‘Kiṃ pana, bhante, anāgatassa dukkhassa pahānāya vāyamathā’’ti? ‘‘Na hi, mahārājā’’ti. ‘‘Kiṃ pana paccuppanassa dukkhassa pahānāya vāyamathā’’ti? ‘‘Na hi, mahārājā’’ti. ‘‘Yadi tumhe na atītassa dukkhassa pahānāya vāyamatha, na anāgatassa dukkhassa pahānāya vāyamatha, na paccuppanassa dukkhassa pahānāya vāyamatha, atha kimatthāya vāyamathā’’ti. Thero āha ‘kinti, mahārāja, idaṅca dukkhaṃ nirujjheyya, aññaṅca dukkhaṃ nuppajjeyyā’’ti etadatthāya vāyamāma’’ti.

‘‘Atthi pana te, bhante nāgasena, anāgataṃ dukkha’’nti? ‘‘Natthi [kathā. 828, 829 passitabbaṃ], mahārājā’’ti ‘‘tumhe kho, bhante nāgasena, atipaṇḍitā, ye tumhe asantānaṃ anāgatānaṃ dukkhānaṃ pahānāya vāyamathā’’ti? ‘‘Atthi pana te, mahārāja, keci paṭirājāno paccatthikā paccāmittā paccupaṭṭhitā hontī’’ti? ‘‘Āma, bhante, atthi’’ti. ‘‘Kiṃnu kho, mahārāja, tadā tumhe parikhaṃ khaṇāpeyyātha, pākāraṃ cināpeyyātha gopuraṃ kārāpeyyātha, aṭṭalakaṃ kārāpeyyātha, dhaññaṃ atiharāpeyyātha’’ti? ‘‘Na hi, bhante, paṭikacceva taṃ paṭiyattaṃ hotī’’ti. ‘‘Kiṃ tumhe, mahārāja, tadā hatthismiṃ sikkheyyātha, assasmiṃ sikkheyyātha, rathasmiṃ sikkheyyātha, dhanusmiṃ sikkheyyātha, tharusmiṃ sikkheyyātha’’ti? ‘‘Na hi, bhante, paṭikacceva taṃ sikkhitaṃ hotī’’ti. ‘‘Kissatthāyā’’ti? ‘‘Anāgatānaṃ, bhante, bhayānaṃ paṭibāhanatthāyā’’ti. ‘‘Kiṃ nu kho, mahārāja, atthi anāgataṃ bhaya’’nti? ‘‘Natthi, bhante’’ti. ‘‘Tumhe ca kho, mahārāja, atipaṇḍitā, ye tumhe asantānaṃ anāgatānaṃ bhayānaṃ paṭibāhanatthāya paṭiyādethā’’ti.

‘‘Bhiyyo opammaṃ karohīti. ‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā tvaṃ pipāsito bhaveyyāsi, tadā tvaṃ udapānaṃ khaṇāpeyyāsi, pokkharāṇiṃ khaṇāpeyyāsi, taḷakaṃ khaṇāpeyyāsi ‘pānīyaṃ pivissāmi’’’’ti? ‘‘Na hi, bhante, paṭikacceva taṃ paṭiyattaṃ hotī’’ti. ‘‘Kissatthāyā’’ti? ‘‘Anāgatānaṃ, bhante, pipāsānaṃ paṭibāhanatthāya paṭiyattaṃ hotī’’ti. ‘‘Atthi pana, mahārāja, anāgatā pipāsā’’ti? ‘‘Natthi, bhante’’ti. ‘‘Tumhe kho, mahārāja, atipaṇḍitā, ye tumhe asantānaṃ anāgatānaṃ pipāsānaṃ paṭibāhanatthāya taṃ paṭiyādethā’’ti.

‘‘Bhiyyo opammaṃ karohī’’ti. ‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, yadā tvaṃ bubhukkhito bhaveyyāsi, tadā tvaṃ khettaṃ kaṣāpeyyāsi, sāliṃ vapāpeyyāsi ‘bhattaṃ bhujjissāmi’’’’ti? ‘‘Na hi, bhante, paṭikacceva taṃ paṭiyattaṃ hotī’’ti. ‘‘Kissatthāyā’’ti. ‘‘Anāgatānaṃ, bhante, bubhukkhānaṃ paṭibāhanatthāyā’’ti. ‘‘Atthi pana, mahārāja, anāgatā bubhukkhā’’ti? ‘‘Natthi, bhante’’ti. ‘‘Tumhe kho, mahārāja, atipaṇḍitā, ye tumhe asantānaṃ anāgatānaṃ bubhukkhānaṃ paṭibāhanatthāya paṭiyādethā’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Dukkappahānavāyamapaṇho tatiyo.

4. Brahmaloḷakapaṇho

4. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, kīvadūro ito brahmaloko’’ti? ‘‘Dūro kho, mahārāja, ito brahmaloko kūṭāgāramattā silā tamhā patitā ahorattena aṭṭhacattālīsajojanasahassāni bhassamānā catūhi māsehi pathaviyaṃ paṭiṭṭhaheyyā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, tumhe evaṃ bhaṇatha ‘seyyathāpi balavā puriso samīñjitaṃ vā bāhaṃ pasāreyya, pasāritaṃ vā bāhaṃ samīñjeyya, evameva iddhiṃ bhikkhu cetovasippatto jambudīpe antarahito brahmaloke pātubhaveyyā’’ti etaṃ vacanaṃ na saddahāmi, evaṃ atisīghaṃ tāva bahūni yojanasatāni gacchissatī’’ti.

Thero āha “kuhiṃ pana, mahārāja, tava jātabhūmī”ti? “Atthi, bhante, alasando nāma dīpo, tatthāhaṃ jāto”ti. “Kīva dūro, mahārāja, ito alasando hotī”ti? “Dvimattāni, bhante, yojanasatānī”ti. “Abhijānāsi nu tvam, mahārāja, tатtha kiñcīdeva karaṇīyaṃ karitvā saritā”ti? “Āma, bhante, sarāmī”ti. “Lahuṃ kho tvam, mahārāja, gatosi dvimattāni yojanasatānī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Brahmalokapañho catuttho.

5. Dvinnaṃ lokuppannānaṃ samakabhāvapañho

5. Rājā āha “bhante nāgasena, yo idha kālaṅkato brahmaloke uppajjeyya, yo ca idha kālaṅkato kasmīre uppajjeyya, ko cirataraṃ ko sīghatara”nti? “Samakaṃ, mahārājā”ti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Kuhiṃ pana, mahārāja, tava jātanagara”nti? “Atthi, bhante, kalasigāmo nāma, tatthāhaṃ jāto”ti. “Kīva dūro, mahārāja, ito kalasigāmo hotī”ti. “Dvimattāni, bhante, yojanasatānī”ti. “Kīva dūraṃ, mahārāja, ito kasmīraṃ hotī”ti? “Dvādasa, bhante, yojanānī”ti. “Ingha, tvam mahārāja, kalasigāmaṃ cintehī”ti. “Cintito, bhante”ti. “Ingha, tvam mahārāja, kasmīraṃ cintehī”ti. “Cintitaṃ bhante”ti. “Katamaṃ nu kho, mahārāja, cirena cintitaṃ, katamaṃ sīghatara”nti? “Samakaṃ bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo idha kālaṅkato brahmaloke uppajjeyya, yo ca idha kālaṅkato kasmīre uppajjeyya, samakaṃ yeva uppajjanti”ti.

“Bhiyyo opammaṃ karohī”ti. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, dve sakuṇā ākāseṇa gaccheyyūṃ, tesu eko ucce rukkhe nisīdeyya, eko nīce rukkhe nisīdeyya, tesam samakaṃ patiṭṭhitānaṃ katamassa chāyā paṭhamataraṃ pathaviyaṃ patiṭṭhaheyya, katamassa chāyā cirena pathaviyaṃ patiṭṭhaheyyā”ti? “Samakaṃ, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo idha kālaṅkato brahmaloke uppajjeyya, yo ca idha kālaṅkato kasmīre uppajjeyya, samakaṃ yeva uppajjanti”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Dvinnaṃ lokuppannānaṃ samakabhāvapañho pañcama.

6. Bojjhaṅgapañho

6. Rājā āha “kati nu kho, bhante nāgasena, bojjhaṅgā”ti? “Satta kho, mahārāja, bojjhaṅgā”ti. “Katihi pana, bhante, bojjhaṅgehi bujjhatī”ti? “Ekena kho, mahārāja, bojjhaṅgena bujjhatī dhammavicayasambojjhaṅgenā”ti. “Atha kissa nu kho, bhante, vuccanti ‘satta bojjhaṅgā’”ti? “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, asī kosiyā pakkhitto aggahito hatthena ussahatī chejjaṃ chindītu”nti. “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, dhammavicayasambojjhaṅgena vinā chahi bojjhaṅgehi na bujjhatī”ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Bojjhaṅgapañho chaṭṭho.

7. Pāpuññānaṃ appānappabhāvapañho

7. Rājā āha “bhante nāgasena, kataraṃ nu kho bahutaraṃ puññaṃ vā apuññaṃ vā”ti? “Puññaṃ kho, mahārāja, bahutaraṃ, apuññaṃ thoka”nti. “Kena kāraṇenā”ti? “Apuññaṃ kho, mahārāja, karonto vippaṭṭisārī hoti ‘pāpakammaṃ mayā kata’nti, tena pāpaṃ na vaḍḍhati. Puññaṃ kho, mahārāja, karonto avippaṭṭisārī hoti, avippaṭṭisārīno pāmojjaṃ jāyati, pamuditassa pīti jāyati, pītimanassa kāyo passambhati, passaddhakāyo sukhaṃ vedeti, sukhiṇo cittaṃ samādhīyati, samāhito yathābhūtaṃ pajānāti, tena kāraṇena puññaṃ vaḍḍhati. Puriso kho, mahārāja, chinnahatthapādo bhagavato ekaṃ uppalahatthaṃ datvā ekanavutikappāni vinipātaṃ na gacchissati. Imināpi, mahārāja, kāraṇena bhaṇāmi ‘puññaṃ bahutaraṃ,

apuññaṃ thoka’’nti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Pāpapuññaṃ appānappabhāvapañho sattamo.

8. Jānantājānantapāpakaraṇapañho

8. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, yo jānanto pāpakammaṃ karoti, yo ajānanto pāpakammaṃ karoti, kassa bahutaraṃ apuñña’’nti? Thero āha ‘‘yo kho, mahārāja, ajānanto pāpakammaṃ karoti, tassa bahutaraṃ apuñña’’nti. ‘‘Tena hi, bhante nāgasena, yo amhākaṃ rājaputto vā rājamahāmatto vā ajānanto pāpakammaṃ karoti, taṃ mayaṃ diguṇaṃ daṇḍemā’’ti? ‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, tattaṃ ayoguḷaṃ ādittaṃ sampajjalitaṃ sajotibhūtaṃ eko jānanto gaṇheyya, eko ajānanto gaṇheyya, katamo [kassa (ka.)] balavataraṃ ḍayheyyā’’ti. ‘‘Yo kho, bhante, ajānanto gaṇheyya, so [tassa (pī. ka.)] balavataraṃ ḍayheyyā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, yo ajānanto pāpakammaṃ karoti, tassa bahutaraṃ apuñña’’nti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Jānantājānantapāpakaraṇapañho aṭṭhamo.

9. Uttarakurukādigamanapañho

9. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, atthi koci, yo iminā sarīrena uttarakuruṃ vā gaccheyya, brahmalokaṃ vā, aññaṃ vā pana dīpa’’nti? ‘‘Atthi, mahārāja, yo iminā cātummahābhūtikena kāyena uttarakuruṃ vā gaccheyya, brahmalokaṃ vā, aññaṃ vā pana dīpa’’nti.

‘‘Kathaṃ, bhante nāgasena, iminā cātummahābhūtikena kāyena uttarakuruṃ vā gaccheyya, brahmalokaṃ vā, aññaṃ vā pana dīpa’’nti? ‘‘Abhijānāsi nu, tvaṃ mahārāja, imissā pathaviyā vidatthiṃ vā ratanaṃ vā laṅghitā’’ti? ‘‘Āma, bhante, abhijānāmi ‘ahaṃ, bhante nāgasena, aṭṭhapi rataniyo laṅghemī’’ti. ‘‘Kathaṃ, tvaṃ mahārāja, aṭṭhapi rataniyo laṅghesī’’ti? ‘‘Ahañhi, bhante, cittaṃ uppādemī ‘ettha nipatissāmī’’ti saha cittuppādena kāyo me lahuko hotī’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, iddhiṃ bhikkhu cetovasippatto kāyaṃ citte samāropetvā cittavasena vehāsaṃ gacchatī’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Uttarakurukādigamanapañho navamo.

10. Dīghaṭṭhipaṇho

10. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, tumhe evaṃ bhaṇatha ‘aṭṭhikāni dīghāni yojanasatikānipī’’ti, rukkhopi tāva natthi yojanasatiko, kuto pana aṭṭhikāni dīghāni yojanasatikāni bhavissanti’’ti?

‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, sutāṃ te ‘mahāsamudde pañcayojanasatikāpi macchā atthī’’ti? ‘‘Āma, bhante, suta’’nti. ‘‘Nanu mahārāja, pañcayojanasatikassa macchassa aṭṭhikāni dīghāni bhavissanti yojanasatikānipī’’ti?

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Dīghaṭṭhipaṇho dasamo.

11. Assāsapassāsanirodhapaṇho

11. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, tumhe evaṃ bhaṇatha ‘sakkā assāsapassāse nirodhetu’’nti? ‘‘Āma,

mahārāja, sakkā assāsapassāse nirodhetu’’nti. ‘‘Kathaṃ, bhante nāgasena, sakkā assāsapassāse nirodhetu’’nti. ‘‘Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, sutapubbo te koci kākacchamāno’’ti. ‘‘Āma, bhante, sutapubbo’’ti. ‘‘Kiṃ nu kho, mahārāja, so saddo kāye namite virameyyā’’ti. ‘‘Āma, bhante, virameyyā’’ti. ‘‘So hi nāma, mahārāja, saddo abhāvitakāyassa abhāvitasīlassa abhāvitacittassa abhāvitapaññassa kāye namite viramissati, kiṃ pana bhāvitakāyassa bhāvitasīlassa bhāvitacittassa bhāvitapaññassa catutthajjhānaṃ samāpannassa assāsapassāsā na nirujjhissanti’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Assāsapassāsanirodhapañho ekādasamo.

12. Samuddapañho

12. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, ‘samuddo samuddo’ti vuccati, kena kāraṇena udakaṃ ‘samuddo’ti vuccati’’ti? Thero āha ‘‘yattakaṃ, mahārāja, udakaṃ, tattakaṃ loṇaṃ. Yattakaṃ loṇaṃ, tattakaṃ udakaṃ. Tasmā ‘samuddo’ti vuccati’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Samuddapañho dvādasamo.

13. Samuddaekarasapañho

13. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, kena kāraṇena samuddo ekaraso loṇaraso’’ti? ‘‘Ciraṇaṅghitattā kho, mahārāja, udakassa samuddo ekaraso loṇaraso’’ti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Samuddaekarasapañho terasamo.

14. Sukhumapañho

14. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, sakkā sabbaṃ sukhumaṃ chinditu’’nti? ‘‘Āma, mahārāja, sakkā sabbaṃ sukhumaṃ chinditu’’nti. ‘‘Kiṃ pana, bhante, sabbaṃ sukhuma’’nti? ‘‘Dhammo kho, mahārāja, sabbasukhuma, na kho, mahārāja, dhammā sabbe sukhumā, ‘sukhuma’nti vā ‘thūla’nti vā dhammānametamadhipaccanaṃ. Yaṃ kiñci chinditabbaṃ, sabbaṃ taṃ paññāya chindati, natthi dutiyaṃ paññāya chedana’’nti.

‘‘Kallosi, bhante nāgasenā’’ti.

Sukhumapañho cuddasamo.

15. Viññāṇanānatthapañho

15. Rājā āha ‘‘bhante nāgasena, ‘viññāṇa’nti vā ‘paññā’nti vā ‘bhūtasmiṃ jīvo’nti vā ime dhammā nānatthā ceva nānābyañjanā ca, udāhu ekatthā byañjanameva nāna’’nti? ‘‘Vijāṇanalakkhaṇaṃ, mahārāja, viññāṇaṃ, pajāṇanalakkhaṇā paññā, bhūtasmiṃ jīvo nupalabbhati’’ti. ‘‘Yadi jīvo nupalabbhati, atha ko carahi cakkhunā rūpaṃ passati, sotena saddaṃ suṇāti, ghānena gandhaṃ ghāyati, jivhāya rasaṃ sāyati, kāyena phoṭṭhabbaṃ phusati, manasā dhammaṃ vijānāti’’ti? Thero āha ‘‘yadi jīvo cakkhunā rūpaṃ passati...pe... manasā dhammaṃ vijānāti, so jīvo cakkhudvāresu uppāṭitesu mahantena ākāseṇa bahimukho suṭṭhutamaṃ rūpaṃ passeyya, sotesu uppāṭitesu, ghāne uppāṭite, jivhāya uppāṭitāya, kāye uppāṭite mahantena ākāseṇa suṭṭhutamaṃ saddaṃ suṇeyya, gandhaṃ ghāyeyya, rasaṃ sāyeyya, phoṭṭhabbaṃ phuseyyā’’ti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Tena hi, mahārāja, bhūtasmiṃ jīvo nupalabbhati’’ti.

“Kallosi, bhante nāgasenā”ti.

Viññāṇanānattappañho pannarasamo.

16. Arūpadhammavavattthānadukkarapañho

16. Rājā āha “bhante nāgasena, dukkaraṃ nu kho bhagavatā kata”nti? Thero āha “dukkaraṃ, mahārāja, bhagavatā kata”nti. “Kiṃ pana, bhante nāgasena, bhagavatā dukkaraṃ kata”nti. “Dukkaraṃ, mahārāja, bhagavatā kataṃ imesaṃ arūpīnaṃ cittacetāsikānaṃ dhammānaṃ ekārammaṇe vattamānānaṃ vavattthānaṃ akkhātaṃ ‘ayaṃ phasso, ayaṃ vedanā, ayaṃ saññā, ayaṃ cetanā, idaṃ citta’”nti.

“Opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, kocideva puriso nāvāya mahāsamuddaṃ ajjhogāhetvā hatthapuṭena udakaṃ gahetvā jivhāya sāyivā jāneyya nu kho, mahārāja, so puriso “idaṃ gaṅgāya udakaṃ, idaṃ yamunāya udakaṃ, idaṃ aciravatiyā udakaṃ, idaṃ sarabhuyā udakaṃ, idaṃ mahiyā udaka’”nti? “Dukkaraṃ, bhante, jānitu”nti. “Ito dukkarataraṃ kho, mahārāja, bhagavatā kataṃ imesaṃ arūpīnaṃ cittacetāsikānaṃ dhammānaṃ ekārammaṇe vattamānānaṃ vavattthānaṃ akkhātaṃ ‘ayaṃ phasso, ayaṃ vedanā, ayaṃ saññā, ayaṃ cetanā, idaṃ citta’”nti. “Suṭṭhu, bhante”ti rājā abbhānumodīti.

Arūpadhammavavattthānadukkarapañho soḷasamo.

Arūpadhammavavattthānavaggo sattamo.

Imasmiṃ vagge soḷasa pañhā.

Milindapañhapucchāvisajjanā

Thero āha “jānāsi kho, mahārāja, sampati kā velā”ti? “Āma, bhante, jānāmi ‘sampati paṭhamo yāmo atikkanto, majjhimo yāmo pavattati, ukkā padīpīyanti, cattāri paṭākāni āṇattāni gamissanti bhaṇḍato rājadeyyānī’”ti.

Yonakā evamāhaṃsu “kallosi, mahārāja, paṇḍito thero”ti. “Āma, bhante, paṇḍito thero, ediso ācariyo bhaveyya mādiso ca antevāsī, nacirasseva paṇḍito dhammaṃ ājāneyyā”ti. Tassa pañhaveyyākaraṇena tuṭṭho rājā theram nāgasenaṃ satahassagghanakena kambalena acchādetvā “bhante nāgasena, ajjatagge te aṭṭhasataṃ bhataṃ pañnapemi, yaṃ kiñci antepure kappiyaṃ, tena ca pavāremī”ti āha. Alaṃ mahārāja jīvāmī”ti. “Jānāmi, bhante nāgasena, jīvasi, api ca attānañca rakkha, mamañca rakkhāhī”ti. “Kathaṃ attānaṃ rakkhasi, ‘nāgaseno milindaṃ rājānaṃ pasādeti, na ca kiñci alabhī”ti parāpavādo [parappavādo (ka.)] āgaccheyyāti, evaṃ attānaṃ rakkha. Kathaṃ mamaṃ rakkhasi, ‘milindo rājā pasanno pasannākāraṃ na karotī”ti parāpavādo āgaccheyyāti, evaṃ mamaṃ rakkhāhī”ti. “Tathā hotu, mahārāja”ti. “Seyyathāpi, bhante, sīho migarājā suvaṇṇapañjare pakkhittopi bahimukho yeva hoti, evameva kho ahaṃ, bhante, kiñcāpi agāraṃ ajjhāvasāmi bahimukho yeva pana acchāmi. Sace ahaṃ, bhante, agāraṃ anāgāriyaṃ pabbajeyyaṃ, na ciram jīveyyaṃ, bahū me paccathikā”ti.

Atha kho āyasmā nāgaseno milindassa rañño pañhaṃ visajjetvā uṭṭhāyāsanaṃ saṅghārāmaṃ agamāsi. Acirapakkante ca āyasmante nāgasene milindassa rañño etadahosi “kiṃ mayā pucchitaṃ, kiṃ bhadantena nāgasenena visajjita”nti? Atha kho milindassa rañño etadahosi “sabbaṃ mayā supucchitaṃ, sabbaṃ bhadantena nāgasenena suvisajjita”nti. Āyasmato nāgasenassa saṅghārāmagatassa etadahosi “kiṃ milindena rañño pucchitaṃ, kiṃ mayā visajjita”nti. Atha kho āyasmato nāgasenassa etadahosi “sabbaṃ milindena rañño pucchitaṃ, sabbaṃ mayā suvisajjita”nti.

Atha kho āyasmā nāgaseno tassā rattiyaṃ accayena pubbaṇhasamayam nivāsetvā pattacīvaramādāya yena milindassa rañño nivesanaṃ tenupasankami, upasankamitvā paññatte āsane nisīdi. Atha kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinnō kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca –

“Mā kho bhadantassa evaṃ ahosi ‘nāgaseno mayā pañhaṃ pucchito’ ti teneva somanassena taṃ rattāvasesaṃ vītināmesīti na te evaṃ daṭṭhabbaṃ. Tassa mayhaṃ, bhante, taṃ rattāvasesaṃ etadahosi ‘kiṃ mayā pucchitaṃ, kiṃ bhadantena visajjita’ nti, ‘sabbhaṃ mayā supucchitaṃ, sabbhaṃ bhadantena suvisajjita’ nti.

Theropi evamāha – “mā kho mahārājassa evaṃ ahosi ‘milindassa rañño mayā pañho visajjito’ ti teneva somanassena taṃ rattāvasesaṃ vītināmesīti na te evaṃ daṭṭhabbaṃ. Tassa mayhaṃ, mahārāja, taṃ rattāvasesaṃ etadahosi ‘kiṃ milindena rañña pucchitaṃ, kiṃ mayā visajjita’ nti, ‘sabbhaṃ milindena rañña supucchitaṃ, sabbhaṃ mayā suvisajjita’ nti itiha te mahānāgā aññamaññaassa subhāsitaṃ samanumodimsūti.

Milindapañhapucchāvisajjanā niṭṭhitā.

Meṇḍakapañhārambhakathā

Aṭṭhamantaparivajjanīyaṭṭhānāni

Bhassappavādo [bhassappavedī (sī. pī.)] vetaṇḍī, atibuddhi vicakkhaṇo;
Milindo ñāṇabhedāya, nāgasenamupāgami.

Vasanto tassa chāyāya, paripucchaṃ punappunaṃ;
Pabhinnabuddhi hutvāna, sopi āsi tipeṭako.

Navaṅgaṃ anumajjanto, rattibhāge rahogato;
Addakki meṇḍake pañhe, dunniveṭhe saniggahe.

“Pariyāyabhāsitaṃ atthi, atthi sandhāyabhāsitaṃ;
Sabhāvabhāsitaṃ atthi, dhammarājassa sāsane.

“Tesamatthaṃ aviññāya, meṇḍake jinabhāsitaṃ;
Anāgatamhi addhāne, viggaho tattha hessati.

“Handa kathim pasādetvā, chejjāpessāmi meṇḍake;
Tassa niddiṭṭhamaggena, niddisissantyanāgate’ ti.

Atha kho milindo rājā pabhātāya rattiyā uddhaste [uṭṭhite (syā.), uggate (sī. pī.)] aruṇe sīsaṃ nhatvā sirasi añjaliṃ paggahetvā atītānāgatapaccuppanne sammāsambuddhe anussaritvā aṭṭha vattapaḍāni samādiyī “ito me anāgatāni satta divasāni aṭṭha guṇe samādiyitvā tapo caritabbo bhavissati, sohaṃ ciṇṇatapo samāno ācariyaṃ ārādhetvā meṇḍake pañhe pucchissāmi’ ti. Atha kho milindo rājā pakatidussayugaṃ apantvā ābharaṇāni ca omuñcitvā kāsavaṃ nivāsetvā muṇḍakapaṭisīsaṃ sīse paṭimuñcitvā munibhāvamupagantvā aṭṭha guṇe samādiyī “imaṃ sattāhaṃ mayā na rājattho anusāsitaṃ, na rāgūpasañhitaṃ cittaṃ uppādetabbaṃ, na dosūpasañhitaṃ cittaṃ uppādetabbaṃ, na mohūpasañhitaṃ cittaṃ uppādetabbaṃ, dāsakammakaraporise janepi nivātavuttinā bhavitabbaṃ, kāyikaṃ vācasikaṃ anurakkhitabbaṃ, chapi āyatanāni niravasesato anurakkhitabbāni, mettābhāvanāya mānasaṃ pakkhipitabba’ nti. Ime aṭṭha guṇe samādiyitvā tesveva aṭṭhasu guṇesu mānasaṃ patiṭṭhapetvā bahi anikkhamitvā sattāhaṃ vītināmetvā aṭṭhame divase pabhātāya rattiyā pageva pātarāsaṃ katvā okkhittacakkhu mitabhāṇī susaṅghitena iriyāpathena avikkhittena cittaṃ haṭṭhena udaggena vipasannena therāṃ nāgasenaṃ upasankamitvā therassa pāde sirasā vanditvā ekamantaṃ ṭhito idamavoca –

“Atthi me, bhante nāgasena, koci attho tumhehi saddhim mantayitabbo, na tattha añño koci tatiyo icchitabbo, suññe okāse pavivitte araññe aṭṭhaṅgupāgate samaṇasāruppe. Tattha so pañho pucchitabbo bhavissati, tattha me guyhaṃ na kātabbaṃ na rahassakaṃ, arahāmaṃ rahassakaṃ suṇitum sumantane upagate, upamāyapi so attho upaparikkhitabbo, yathā kiṃ viya, yathā nāma, bhante nāgasena, mahāpathavī nikkhepaṃ arahati nikkhepe upagate. Evameva kho, bhante nāgasena, arahāmaṃ rahassakaṃ suṇitum

sumantane upagate’’ti. Garunā saha pavivittapavanam pavisitvā idamavoca – ‘‘bhante nāgasena, idha purisena mantayitukāmena aṭṭha ṭhānāni parivajjayitabbāni bhavanti, na tesu ṭhānesu viññū puriso attham manteti, mantitopi attho paripatati na sambhavati. Katamāni aṭṭha ṭhānāni? Visamaṭṭhānam parivajjanīyam, sabhayam parivajjanīyam, ativātaṭṭhānam parivajjanīyam, paṭicchannaṭṭhānam parivajjanīyam, devaṭṭhānam parivajjanīyam, pantho parivajjanīyo, saṅgāmo [saṅkamo (sī. pī.)] parivajjanīyo, udakatittham parivajjanīyam. Imāni aṭṭha ṭhānāni parivajjanīyānī’’ti.

Thero āha ‘‘ko doso visamaṭṭhāne, sabhaye, ativāte, paṭicchanne, devaṭṭhāne, panthe, saṅgāme, udakatitthe’’ti? ‘‘Visame, bhante nāgasena, mantito attho vikirati vidhamati paggharati na sambhavati, sabhaye mano santassati, santassito na sammā attham samanupassati, ativāte saddo avibhūto hoti, paṭicchanne upassutiṃ tiṭṭhanti, devaṭṭhāne mantito attho garukam pariṇamati, panthe mantito attho tuccho bhavati, saṅgāme cañcalo bhavati, udakatitthe pākaṭo bhavati. Bhavatīha –

‘‘Visamam sabhayam ativāto, paṭicchannam devanissitam;
Pantho ca saṅgāmo tittham, aṭṭhete parivajjiyā’’ti.

Aṭṭha mantanassa parivajjanīyaṭṭhānāni.

Aṭṭhamantavināsakapuggalā

‘‘Bhante nāgasena, aṭṭhime puggalā mantiyamānā mantitam attham byāpādeti. Katame aṭṭha? Rāgacarito dosacarito mohacarito mānacarito luddho alaso ekacintī bāloti. Ime aṭṭha puggalā mantitam attham byāpādentī’’ti.

Thero āha ‘‘tesam ko doso’’ti? ‘‘Rāgacarito, bhante nāgasena, rāgavasena mantitam attham byāpādeti, dosacarito dosavasena mantitam attham byāpādeti, mohacarito mohavasena mantitam attham byāpādeti, mānacarito mānavasena mantitam attham byāpādeti, luddho lobhavasena mantitam attham byāpādeti, alaso alataṭṭhāya mantitam attham byāpādeti, ekacintī ekacintīyāya mantitam attham byāpādeti, bālo bālatāya mantitam attham byāpādeti. Bhavatīha –

‘‘Ratto duṭṭho ca mūḷho ca, mānī luddho tathālaso;
Ekacintī ca bālo ca, ete atthavināsakā’’ti.

Aṭṭha mantavināsakapuggalā.

Navaguyhamantavidhamasakam

‘‘Bhante nāgasena, navime puggalā mantitam guyham vivaranti na dhārenti. Katame nava? Rāgacarito dosacarito mohacarito bhīruko āmisagaruko itthī soṇḍo paṇḍako dārako’’ti.

Thero āha ‘‘tesam ko doso’’ti? ‘‘Rāgacarito, bhante nāgasena, rāgavasena mantitam guyham vivarati na dhāreti, dosacarito, bhante, dosavasena mantitam guyham vivarati na dhāreti, mūḷho mohavasena mantitam guyham vivarati na dhāreti, bhīruko bhayavasena mantitam guyham vivarati na dhāreti, āmisagaruko āmisahetu mantitam guyham vivarati na dhāreti, itthī paññāya ittaratāya mantitam guyham vivarati na dhāreti, soṇḍiko surālolatāya mantitam guyham vivarati na dhāreti, paṇḍako anekamsikatāya mantitam guyham vivarati na dhāreti, dārako capalatāya mantitam guyham vivarati na dhāreti. Bhavatīha –

‘‘Ratto duṭṭho ca mūḷho ca, bhīru āmisagaruko [āmisacakkhuko (sī. pī.)];
Itthī soṇḍo paṇḍako ca, navamo bhavati dārako.

‘‘Navete puggalā loke, ittarā calitā calā;
Etehi mantitam guyham, khippam bhavati pākaṭa’’nti.

Nava guyhamantavidhamsakā puggalā.

Aṭṭha paññāpaṭilābhakāraṇaṃ

“Bhante nāgasena, aṭṭhahi kāraṇehi buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati. Katamehi aṭṭhahi? Vayapariṇāmena buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, yasapariṇāmena buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, paripucchāya buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, titthasaṃvāseṇa buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, yoniso manasikāreṇa buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, sākacchāya buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, snehūpasevanena buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati, patirūpadesavāseṇa buddhi pariṇamati paripākaṃ gacchati. Bhavatīha –

“Vayena yasapucchāhi, titthavāseṇa yoniso;
Sākacchā snehasaṃsevā, patirūpavasena ca.

“Etāni aṭṭha ṭhānāni, buddhivisadakāraṇā;
Yesaṃ etāni sambhonti, tesam buddhi pabhijjati”’ti.

Aṭṭha paññāpaṭilābhakāraṇāni.

Ācariyaguṇaṃ

“Bhante nāgasena, ayaṃ bhūmibhāgo aṭṭha mantadosavivajjito, ahañca loke paramo mantisahāyo [mantasahāyo (sī.)], guyhamanurakkhī cāhaṃ yāvāhaṃ jīvissāmi tāva guyhamanurakkhissāmi, aṭṭhahi ca me kāraṇehi buddhi pariṇāmaṃ gatā, dullabho etarahi mādiso antevāsī, sammā paṭipanne antevāsike ye ācariyānaṃ pañcavīsati ācariyaguṇā, tehi guṇehi ācariyena sammā paṭipajjitabbaṃ. Katame pañcavīsati guṇā?

“Idha, bhante nāgasena, ācariyena antevāsīmhi satataṃ samitaṃ ārakkhā upaṭṭhapetabbā, asevanasevanā jānitabbā, pamattāppamattā jānitabbā, seyyavakāso jānitabbo, gelaññaṃ jānitabbaṃ, bhojanassa [bhojanīyaṃ (syā.)] laddhāladdhaṃ jānitabbaṃ, viseso jānitabbo, pattagataṃ saṃvibhajitabbaṃ, assāsītabbo ‘mā bhāyi, attho te abhikkamatī’ti, ‘iminā puggalena paṭicaratī’ti [paṭicarāhīti (ka.)] paṭicāro jānitabbo, gāme paṭicāro jānitabbo, vihāre paṭicāro jānitabbo, na tena hāso davo kātabbo [na tena saha sallāpo kātabbo (sī. pī.)], tena saha ālāpo kātabbo, chiddaṃ disvā adhivāsetabbaṃ, sakkaccakārinā bhavitabbaṃ, akhaṇḍakārinā bhavitabbaṃ, arahassakārinā bhavitabbaṃ, niravasesakārinā bhavitabbaṃ, ‘janemimaṃ [jānemimaṃ (syā.)] sippesū’ti janakacittaṃ upaṭṭhapetabbaṃ, ‘kathaṃ ayaṃ na parihāyeyyā’ti vaḍḍhicittaṃ upaṭṭhapetabbaṃ, ‘balavaṃ imaṃ karomi sikkhābalenā’ti cittaṃ upaṭṭhapetabbaṃ, mettacittaṃ upaṭṭhapetabbaṃ, āpadāsu na vijahitabbaṃ, karaṇīye nappamajjitabbaṃ, khalite dhammena paggahetabboti. Ime kho, bhante, pañcavīsati ācariyassa ācariyaguṇā, tehi guṇehi mayi sammā paṭipajjassu, saṃsayo me, bhante, uppanno, atthi meṇḍakapañhā jinabhāsītā, anāgate addhāne tattha viggaho uppajjissati, anāgate ca addhāne dullabhā bhavissanti tumhādisā buddhimanto, tesu me pañhesu cakkhuṃ dehi paravādānaṃ niggahāyā’ti.

Upāsakaguṇaṃ

Thero “sādhū”ti sampaṭicchitvā dasa upāsakassa upāsakaguṇe paridīpesi. “Dasa ime, mahārāja, upāsakassa upāsakaguṇā. Katame dasa, idha, mahārāja, upāsako saṅghena samānasukhadukkho hoti, dhammādhipateyyo hoti, yathābalaṃ saṃvibhāgarato hoti, jinasāsanaparihāniṃ disvā abhivaḍḍhiyā vāyamati. Sammāditṭhiko hoti, apagatakotūhalamaṅgaliko jīvitahetupi na aññaṃ sathāraṃ uddisati, kāyikavācasikañcassa rakkhitaṃ hoti, samaggārāmo hoti samaggarato, anusūyako hoti, na ca kuhanavasena sāsane carati, buddhaṃ saraṇaṃ gato hoti, dhammaṃ saraṇaṃ gato hoti, saṅghaṃ saraṇaṃ gato hoti. Ime kho, mahārāja, dasa upāsakassa upāsakaguṇā, te sabbe guṇā tayi saṃvijjanti, taṃ te yuttaṃ pattaṃ anucchavikaṃ patirūpaṃ yaṃ tvam jinasāsanaparihāniṃ disvā abhivaḍḍhiṃ icchasi, karomi te okāsaṃ, puccha maṃ tvam yathāsukha”nti.

Meṇḍakapañhārambhakathā niṭṭhitā.

4. Meṇḍakapaṅho

1. Iddhibalavaggo

1. Katādhikārasaphalapaṅho

1. Atha kho milindo rājā katāvakaṣo nipacca garuno pāde sirasi añjaliṃ katvā etadavoca “bhante nāgasena, ime titthiyā evaṃ bhaṅanti [vaṅco bhavati aphalo (sī. pī. ka.)] ‘yadi buddho pūjaṃ sādīyati, na parinibbuto buddho saṃyutto lokena antobhaviko lokasmiṃ lokasādhāraṇo, tasmā tassa kato adhikāro avaṅjho bhavati saphalo. Yadi parinibbuto visamṃyutto lokena nissaṭṭo sabbabhavahi, tassa pūjā nuppajjati, parinibbuto na kiñci sādīyati, asādīyantassa kato adhikāro vaṅjho bhavati aphalo’ti ubhato koṭṭiko eso paṅho, neso visayo appattamānasānaṃ, mahantānaṃ yeveso visayo, bhindetaṃ diṭṭhijālaṃ ekamse ṭhapaya, taveso paṅho anuppatto, anāgatānaṃ jinaputtānaṃ cakkhuṃ dehi paravādaniggahāyā’ti.

Thero āha “parinibbuto, mahārāja, bhagavā, na ca bhagavā pūjaṃ sādīyati, bodhimūle yeva tathāgatassa sādīyanā pahīnā, kiṃ pana anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbutassa. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“Pūjīyantā [pūjītā (syā.)] asamasamā, sadevamānusehi te;
Na sādīyanti sakkāraṃ, buddhānaṃ esa dhammatā”ti.

Rājā āha “bhante nāgasena, putto vā pituno vaṇṇaṃ bhāsati, pitā vā puttassa vaṇṇaṃ bhāsati, na cetāṃ kāraṇaṃ paravādānaṃ niggaḥāya, pasādappakāsaṇaṃ nāmetāṃ, iṅgha me tvaṃ tattha kāraṇaṃ sammā brūhi sakavādassa paṭiṭṭhāpanāya diṭṭhijālavivethānāyā’ti.

Thero āha “parinibbuto, mahārāja, bhagavā, na ca bhagavā pūjaṃ sādīyati, asādīyantasseva tathāgatassa devamanussā dhāturanānaṃ vatthūṃ karitvā tathāgatassa nāṇaratanārammaṇena sammāpaṭipattiṃ sevantā tisso sampattiyo paṭilabhanti.

“Yathā, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho pajjalitvā nibbāyeyya, api nu kho so, mahārāja, mahāaggikkhandho sādīyati tiṇakaṭṭhupādāna’nti? “Jalamānopi so, bhante, mahāaggikkhandho tiṇakaṭṭhupādānaṃ na sādīyati, kiṃ pana nibbuto upasanto acetano sādīyati? “Tasmīṃ pana, mahārāja, aggikkhandhe uparate upasante loke aggi suñño hoti”ti. “Na hi, bhante, kaṭṭhaṃ aggissa vatthu hoti upādānaṃ, ye keci manussā aggikāmā, te attano thāmabalavīriyena paccattapurisakārena kaṭṭhaṃ manthayitvā [madditvā (ka.)] aggiṃ nibbattetvā tena agginā aggikaraṇīyāni kammāni karontī”ti. “Tena hi, mahārāja, titthiyānaṃ vacanaṃ micchā bhavati ‘asādīyantassa kato adhikāro vaṅjho bhavati aphalo’ti.

“Yathā, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho pajjali, evameva bhagavā dasasahassiyā [dasasahassimhi (sī. pī. ka.)] lokadhātuyā buddhasīriyā pajjali. Yathā, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho pajjalitvā nibbuto, evameva bhagavā dasasahassiyā lokadhātuyā buddhasīriyā pajjalitvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto. Yathā, mahārāja, nibbuto aggikkhandho tiṇakaṭṭhupādānaṃ na sādīyati, evameva kho lokahitassa sādīyanā pahīnā upasantā. Yathā, mahārāja, manussā nibbute aggikkhandhe anupādāne attano thāmabalavīriyena paccattapurisakārena kaṭṭhaṃ manthayitvā aggiṃ nibbattetvā tena agginā aggikaraṇīyāni kammāni karonti, evameva kho devamanussā tathāgatassa parinibbutassa asādīyantasseva dhāturanānaṃ vatthūṃ karitvā tathāgatassa nāṇaratanārammaṇena sammāpaṭipattiṃ sevantā tisso sampattiyo paṭilabhanti, imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādīyantasseva kato adhikāro avaṅjho bhavati saphalo.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi yena kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādīyantasseva kato adhikāro avaṅjho bhavati saphalo. Yathā, mahārāja, mahatimahāvāto vāyitvā uparameyya, api nu kho so, mahārāja, uparato vāto sādīyati puna nibbattāpana’nti? “Na hi, bhante, uparatassa vātassa ābhogo vā manasikāro vā puna nibbattāpanāya”. “Kiṃ kāraṇaṃ”? “Acetanā sā vāyodhātū”ti. “Api nu tassa, mahārāja, uparatassa vātassa vātoti samaññā apagacchatī”ti? “Na hi, bhante,

tālavaṇṭavidhūpanāni vātassa uppattiyā paccayā, ye keci manussā uṇhābhitattā pariḷāhparipīḷitā, te tālavaṇṭena vā vidhūpanena vā attano thāmabalavīriyena paccattapurisakārena taṃ nibbattetvā tena vātena uṇhaṃ nibbāpentī pariḷāhaṃ vūpasamenti”ti. “Tena hi, mahārāja, titthiyānaṃ vacanaṃ micchā bhavati ‘asādiyantassa kato adhikāro vañjho bhavati aphaḷo’ti.

“Yathā, mahārāja, mahatimahāvāto vāyī, evameva bhagavā dasasahassiyā lokadhātuyā sīḷalamadhurasantasukhumamettāvātena upavāyī. Yathā, mahārāja, mahatimahāvāto vāyītvā uparato, evameva bhagavā sīḷalamadhurasantasukhumamettāvātena upavāyītvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto. Yathā, mahārāja, uparato vāto puna nibbattāpanaṃ na sādīyati, evameva lokahitassa sādīyanā pahīnā upasantā. Yathā, mahārāja, te manussā uṇhābhitattā pariḷāhparipīḷitā, evameva devamanussā tividhaggisantāpāpariḷāhparipīḷitā. Yathā tālavaṇṭavidhūpanāni vātassa nibbattiyā paccayā hontī, evameva tathāgatassa dhātu ca nīṇarātanañca paccayo hoti tissannaṃ sampattīnaṃ paṭilābhāya. Yathā manussā uṇhābhitattā pariḷāhparipīḷitā tālavaṇṭena vā vidhūpanena vā vātaṃ nibbattetvā uṇhaṃ nibbāpentī pariḷāhaṃ vūpasamenti, evameva devamanussā tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva dhātuñca nīṇarātanañca pūjetvā kusalaṃ nibbattetvā tena kusalena tividhaggisantāpāpariḷāhaṃ nibbāpentī vūpasamenti. Imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi paravādānaṃ nigghāya. Yathā, mahārāja, puriso bheriṃ ākoṭetvā saddaṃ nibbatteyya, yo so bherisaddo purisena nibbattito, so saddo antaradhāyeyya, apī nu kho so, mahārāja, saddo sādīyati puna nibbattāpana”ntī? “Na hi, bhante, antarahito so saddo, natthi tassa puna uppādāya ābhogo vā manasikāro vā, sakiṃ nibbatte bherisadde antarahite so bherisaddo samucchīno hoti. Bherī pana, bhante, paccayo hoti saddassa nibbattiyā, atha puriso paccaye satī attajena vāyāmena bheriṃ akoṭetvā saddaṃ nibbattetī”ti. “Evameva kho, mahārāja, bhagavā sīḷasamādhīpaññāvimuttivimuttīññadassanaparibhāvitaṃ dhāturatanañca dhammañca vinayañca anusīṭṭhañca [anusatthiñca (sī. pī.)] satthāraṃ ṭhāpayītvā sayāṃ anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto, na ca parinibbuto bhagavati sampattilābho upacchinno hoti, bhavadukkhaṭṭipīḷitā sattā dhāturatanañca dhammañca vinayañca anusīṭṭhañca paccayaṃ karitvā sampattikāmā sampattiyo paṭilābhanti, imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

“Diṭṭhañcetaṃ, mahārāja, bhagavatā anāgatamaddhānaṃ. Kathitañca bhaṇitañca ācikkhitañca ‘siyā kho panānanda, tumhākaṃ evamassa atītasatthukaṃ pāvācanaṃ natthi no satthāti, na kho panetaṃ, ānanda, evaṃ daṭṭhabbaṃ, yo vo, ānanda, mayā dhammo ca vinayo ca desito paññatto, so vo mamaccayena satthā’ti. Parinibbutassa tathāgatassa asādiyantassa kato adhikāro vañjho bhavati aphaḷoti, taṃ tesāṃ titthiyānaṃ vacanaṃ micchā abhūtaṃ vitathaṃ alikaṃ viruddhaṃ viparītaṃ dukkhadāyakaṃ dukkhavipākaṃ apāyagamañiyanti.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi yena kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphalo. Sādīyati nu kho, mahārāja, ayaṃ mahāpathavī ‘sabbabījāni mayī saṃviruhantū”ti? “Na hi, bhante”ti. “Kissa pana tāni, mahārāja, bījāni asādiyantiyā mahāpathaviyā saṃviruhitvā daḷhamūlajaṭṭapātīṭṭhitā khandhasārasākhāparivīthiññā pupphaphaladharā hontī”ti? “Asādiyantiyāpi, bhante, mahāpathavī tesāṃ bījānaṃ vatthūṃ hoti paccayaṃ detī viruhanāya, tāni bījāni taṃ vatthūṃ nissāya tena paccayena saṃviruhitvā daḷhamūlajaṭṭapātīṭṭhitā khandhasārasākhāparivīthiññā pupphaphaladharā hontī”ti. “Tena hi, mahārāja, titthiyā sake vāde natthā hontī hatā viruddhā, sace te bhaṇanti ‘asādiyantassa kato adhikāro vañjho bhavati aphaḷo’ ti.

“Yathā, mahārāja, mahāpathavī, evaṃ tathāgato araham sammāsambuddho. Yathā, mahārāja, mahāpathavī na kiñci sādīyati, evaṃ tathāgato na kiñci sādīyati. Yathā, mahārāja, tāni bījāni pathaviṃ nissāya saṃviruhitvā daḷhamūlajaṭṭapātīṭṭhitā khandhasārasākhāparivīthiññā pupphaphaladharā hontī, evaṃ devamanussā tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva dhātuñca nīṇarātanañca nissāya daḷhakusalāmūlapātīṭṭhitā samādhikkhandhadhammasārasīlasākhāparivīthiññā vimuttipupphasāmaññaphaladharā hontī, imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi yena kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa

asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphalo. Sādiyanti nu kho, mahārāja, ime oṭṭhā goṇā gadrabhā ajā pasū manussā antokucchismiṃ kimikulānaṃ sambhava’’nti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Kissa pana te, mahārāja, kimayo tesam asādiyantānaṃ antokucchismiṃ sambhavitvā bahuputtanattā vepullataṃ pāpuṇanti’’ti? ‘‘Pāpassa, bhante, kammassa balavatāya asādiyantānaṃ yeva tesam sattānaṃ antokucchismiṃ kimayo sambhavitvā bahuputtanattā vepullataṃ pāpuṇanti’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva dhātussa ca ñāṇārammaṇassa ca balavatāya tathāgate kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

‘‘Aparampī, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi yena kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphalo. Sādiyanti nu kho, mahārāja, ime manussā ime aṭṭhanavuti rogā kāye nibbantū’’ti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Kissa pana te, mahārāja, rogā asādiyantānaṃ kāye nipatanti’’ti? ‘‘Pubbe katena, bhante, duccharitena’’ti. ‘‘Yadi, mahārāja, pubbe kataṃ akusalaṃ idha vedanīyaṃ hoti, tena hi, mahārāja, pubbe katampi idha katampi kusalākusalaṃ kammaṃ avañjhaṃ bhavati saphalanti. Imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

‘‘Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, nandako nāma yakkho theram sārīputtaṃ āsādayivā pathaviṃ pavīṭṭho’’ti? ‘‘Āma, bhante, suyyati, loke pākaṭo eso’’ti. ‘‘Api nu kho, mahārāja, thero sārīputto sādiyi nandakassa yakkhassa mahāpathavigilana’’nti [pavattamānēpi (syā.)]. ‘‘Ubbattiyantepe, bhante, sadevake loke patamānēpi chamāyaṃ candimasūriye vikirantepe sinerupabbatarāje thero sārīputto na parassa dukkhaṃ sādiyeyya. Taṃ kissa hetu? Yena hetunā thero sārīputto kujjheyya vā dusseyya vā, so hetu therassa sārīputtassa samūhato samucchinnō, hetuno samuggāhātittā, bhante, thero sārīputto jīvitaḥārakepe kopam na kareyyā’’ti. ‘‘Yadi, mahārāja, thero sārīputto nandakassa yakkhassa pathavigilanaṃ na sādiyi, kissa pana nandako yakkho pathaviṃ pavīṭṭho’’ti? ‘‘Akusalassa, bhante, kammassa balavatāya’’ti. ‘‘Yadi, mahārāja, akusalassa kammassa balavatāya nandako yakkho pathaviṃ pavīṭṭho, asādiyantassāpi kato aparādho avañjho bhavati saphalo. Tena hi, mahārāja, akusalassāpi kammassa balavatāya asādiyantassa kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti. Imināpi, mahārāja, kāraṇena tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphaloti.

‘‘Kati nu kho te, mahārāja, manussā, ye etarahi mahāpathaviṃ pavīṭṭhā, atthi te tattha savaṇa’’nti? ‘‘Āma, bhante, suyyati’’ti. ‘‘Ingha tvam, mahārāja, sāvehi’’ti? ‘‘Ciñcamāṇavikā, bhante, suppabuddho ca sakko, devadatto ca thero, nandako ca yakkho, nando ca māṇavakoti. Sutametam, bhante, ime pañca janā mahāpathaviṃ pavīṭṭhā’’ti. ‘‘Kismiṃ te, mahārāja, aparaddhā’’ti? ‘‘Bhagavati ca, bhante, sāvakesu cā’’ti. ‘‘Api nu kho, mahārāja, bhagavā vā sāvakā vā sādiyiṃsu imesaṃ mahāpathavipavisana’’nti? ‘‘Na hi bhante’’ti. ‘‘Tena hi, mahārāja, tathāgatassa parinibbutassa asādiyantasseva kato adhikāro avañjho bhavati saphalo’’ti. ‘‘Suviññāpito, bhante nāgasena, pañho gambhīro uttānīkato, guyham vidamṣitaṃ, gaṇṭhi bhinnō, gahanaṃ agahanaṃ kataṃ, natṭhā paravādā, bhaggā kudiṭṭhī, nippabhā jātā kutitthiyā, tvam gaṇṭivarapavaramāsajjā’’ti.

Katādhikārasaphalapañho paṭhamo.

2. Sabbaññubhāvapañho

2. ‘‘Bhante nāgasena, buddho sabbaññū’’ti? ‘‘Āma, mahārāja, bhagavā sabbaññū, na ca bhagavato satataṃ samitaṃ ñāṇadassanaṃ paccupaṭṭhitaṃ, āvajjanapaṭibaddhaṃ bhagavato sabbaññūtañāṇaṃ, āvajjitvā yadicchakaṃ jānāti’’ti. ‘‘Tena hi, bhante nāgasena, buddho asabbaññūti. Yadi tassa pariyesanāya sabbaññūtañāṇaṃ hoti’’ti. ‘‘Vāhasataṃ kho, mahārāja, vīhīnaṃ aḍḍhacūlañca vāhā vīhisattambaṇāni dve ca tumbā ekaccharākkhaṇe pavattacittassa ettakā vīhī lakkhaṃ ṭhapīyamānā [ṭhapīyamāne (sī. pī.)] parikkhayaṃ pariyādānaṃ gaccheyyūṃ?’’

‘‘Tatrimē sattavidhā cittā pavattanti, ye te, mahārāja, sarāgā sadosā samohā sakilesā abhāvitakāyā abhāvitasīlā abhāvitacittā abhāvitapaññā, tesam taṃ cittaṃ garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Abhāvitattā cittassa. Yathā, mahārāja, vaṃsanālassa vitatassa visālassa vitthiṇṇassa saṃsibbitavisibbitassa sākhaṇajāṭaṭṭitaṃ ākaḍḍhiyantassa garukaṃ hoti āgamaṃ dandhaṃ. Kiṃ kāraṇā?’’

Saṃsibbitavisibbitattā sākḥānaṃ. Evameva kho, mahārāja, ye te sarāgā sadosā samohā sakilesā abhāvitakāyā abhāvitasilā abhāvitacittā abhāvitapaññā, tesam taṃ cittaṃ garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Saṃsibbitavisibbitattā kilesehi, idaṃ paṭhamam cittaṃ.

“Tatridaṃ dutiyaṃ cittaṃ vibhattamāpajjati – ye te, mahārāja, sotāpannā pihitāpāyā diṭṭhippattā viññātasatthusāsanā, tesam taṃ cittaṃ tīsu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati. Uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Tīsu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā. Yathā, mahārāja, vaṃsanāḷassa tipabbagaṇṭhiparisuddhassa upari sākḥājaṭṭajāṭitassa ākaḍḍhiyantassa yāva tipabbaṃ tāva lahukaṃ eti, tato upari thaddhaṃ. Kiṃ kāraṇā? Heṭṭhā parisuddhattā upari sākḥājaṭṭajāṭitattā. Evameva kho, mahārāja, ye te sotāpannā pihitāpāyā diṭṭhippattā viññātasatthusāsanā, tesam taṃ cittaṃ tīsu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Tīsu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā, idaṃ dutiyaṃ cittaṃ.

“Tatridaṃ tatiyaṃ cittaṃ vibhattamāpajjati – ye te, mahārāja, sakadāgāmino, yesaṃ rāgadosamohā tanubhūtā, tesam taṃ cittaṃ pañcasu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Pañcasu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā. Yathā, mahārāja, vaṃsanāḷassa pañcapabbagaṇṭhiparisuddhassa upari sākḥājaṭṭajāṭitassa ākaḍḍhiyantassa yāva pañcapabbaṃ tāva lahukaṃ eti, tato upari thaddhaṃ. Kiṃ kāraṇā? Heṭṭhā parisuddhattā upari sākḥājaṭṭajāṭitattā. Evameva kho, mahārāja, ye te sakadāgāmino, yesaṃ rāgadosamohā tanubhūtā, tesam taṃ cittaṃ pañcasu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Pañcasu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā, idaṃ tatiyaṃ cittaṃ.

“Tatridaṃ catutthaṃ cittaṃ vibhattamāpajjati – ye te, mahārāja, anāgāmino, yesaṃ pañcorambhāgiyāni saññojanāni pahīnāni, tesam taṃ cittaṃ dasasu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Dasasu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā. Yathā, mahārāja, vaṃsanāḷassa dasapabbagaṇṭhiparisuddhassa upari sākḥājaṭṭajāṭitassa ākaḍḍhiyantassa yāva dasapabbaṃ tāva lahukaṃ eti, tato upari thaddhaṃ. Kiṃ kāraṇā? Heṭṭhā parisuddhattā upari sākḥājaṭṭajāṭitattā. Evameva kho, mahārāja, ye te anāgāmino, yesaṃ pañcorambhāgiyāni saññojanāni pahīnāni, tesam taṃ cittaṃ dasasu ṭhānesu lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, uparibhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Dasasu ṭhānesu cittassa parisuddhattā upari kilesānaṃ appahīnattā, idaṃ catutthaṃ cittaṃ.

“Tatridaṃ pañcamaṃ cittaṃ vibhattamāpajjati – ye te, mahārāja, arahanto khīṇāsavā dhotamalā vantakilesā vusitavanto katakaraṇīyā ohitabhārā anuppattasatthā parikkhīṇabhavasaññojanā pattapaṭisambhidā sāvakabhūmīsu parisuddhā, tesam taṃ cittaṃ sāvakavisaye lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, paccekabuddhabhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Parisuddhattā sāvakavisaye, aparissuddhattā paccekabuddhavisaye. Yathā, mahārāja, vaṃsanāḷassa sabbapabbagaṇṭhiparisuddhassa ākaḍḍhiyantassa lahukaṃ hoti āgamaṃ adandhaṃ. Kiṃ kāraṇā? Sabbapabbagaṇṭhiparisuddhattā agahanattā vaṃsassa. Evameva kho, mahārāja, ye te arahanto khīṇāsavā dhotamalā vantakilesā vusitavanto katakaraṇīyā ohitabhārā anuppattasatthā parikkhīṇabhavasaññojanā pattapaṭisambhidā sāvakabhūmīsu parisuddhā, tesam taṃ cittaṃ sāvakavisaye lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, paccekabuddhabhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Parisuddhattā sāvakavisaye, aparissuddhattā paccekabuddhavisaye, idaṃ pañcamaṃ cittaṃ.

“Tatridaṃ chaṭṭhaṃ cittaṃ vibhattamāpajjati – ye te, mahārāja, paccekabuddhā sayambhuno anācariyakā ekacārino khaggavisāṇakappā sakavisaye parisuddhavimalacittā, tesam taṃ cittaṃ sakavisaye lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, sabbaññubuddhabhūmīsu garukaṃ uppajjati dandhaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Parisuddhattā sakavisaye mahantattā sabbaññubuddhavisayassa. Yathā, mahārāja, puriso sakavisayaṃ parittaṃ nadim rattimpi divāpi yadicchaka acchambhito otareyya, atha parato mahāsamuddaṃ gambhīraṃ vitthataṃ agādhamapāraṃ disvā bhāyeyya, dandhāyeyya na visaheyya otarituṃ. Kiṃ kāraṇā? Tiṇṇattā [ciṇṇattā (sī. syā. pī.)] sakavisayassa, mahantattā ca mahāsamuddassa. Evameva kho, mahārāja, ye te paccekabuddhā sayambhuno anācariyakā ekacārino khaggavisāṇakappā sakavisaye parisuddhavimalacittā, tesam taṃ cittaṃ sakavisaye lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati, sabbaññubuddhabhūmīsu garukaṃ

uppajjati dandham pavattati. Kiṃ kāraṇā? Parisuddhattā sakavisaye mahantattā sabbaññubuddhavisayassa, idaṃ chaṭṭham cittaṃ.

“Tatridaṃ sattamaṃ cittaṃ vibhataṃ uppajjati – ye te, mahārāja, sammāsambuddhā sabbaññuno dasabaladharā catuvesārājjavisārādā aṭṭhārasahi buddhadhammehi samannāgatā anantajinā anāvaraṇañā, tesam taṃ cittaṃ sabbattha lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Sabbattha parisuddhattā. Api nu kho, mahārāja, nārācassa sudhotassa vimalassa niggaṇṭhissa sukhumadhārassa ajimhassa avaṅkassa akuṭṭhassa dalhacāpasamārūḷhassa khomasukhume vā kappāsasukhume vā kambalasukhume vā balavanipātitaṃ dandhāyitattaṃ vā lagganaṃ vā hotī”ti? “Na hi, bhante, “kiṃ kāraṇā”? “Sukhumattā vatthānaṃ sudhotattā nārācassa nipātassa ca balavattā”ti, evameva kho, mahārāja, ye te sammāsambuddhā sabbaññuno dasabaladharā catuvesārājjavisārādā aṭṭhārasahi buddhadhammehi samannāgatā anantajinā anāvaraṇañā, tesam taṃ cittaṃ sabbattha lahukaṃ uppajjati lahukaṃ pavattati. Kiṃ kāraṇā? Sabbattha parisuddhattā, idaṃ sattamaṃ cittaṃ.

“Tatra, mahārāja, yadidaṃ sabbaññubuddhānaṃ cittaṃ, taṃ channampi cittānaṃ gaṇanaṃ atikkamitvā asaṅkhyeyyena guṇena parisuddhaṅca lahukaṅca. Yasmā ca bhagavato cittaṃ parisuddhaṅca lahukaṅca, tasmā, mahārāja, bhagavā yamakapāṭihīraṃ dasseti. Yamakapāṭihīre, mahārāja, nātabbaṃ buddhānaṃ bhagavantānaṃ cittaṃ evaṃ lahuparivattanti, na tattha sakkā uttarimā kāraṇaṃ vattum, tepi, mahārāja, pāṭihīrā sabbaññubuddhānaṃ cittaṃ upādāya gaṇanampi saṅkhampi kalampi kalabhāgampi na upenti, āvajjanapaṭibaddhaṃ, mahārāja, bhagavato sabbaññutañānaṃ, āvajjetvā yadicchakaṃ jānāti.

“Yathā, mahārāja, puriso hatthe ṭhapitaṃ yaṃ kiñci dutiye hatthe ṭhapeyya vivaṭena mukhena vācaṃ nicchāreyya, mukhagataṃ bhojanaṃ gileyya, ummīletvā vā nimīleyya, nimīletvā vā ummīleyya, samīñjitaṃ vā bāhaṃ pasāreyya, pasāritaṃ vā bāhaṃ samīñjeyya, cirataraṃ etaṃ, mahārāja, lahutaraṃ bhagavato sabbaññutañānaṃ, lahutaraṃ āvajjanaṃ, āvajjetvā yadicchakaṃ jānāti, āvajjanavikalāmattakena na tāvatā buddhā bhagavanto asabbaññuno nāma hotī”ti.

“Āvajjanampi, bhante nāgasena, pariyesanāya kātabbaṃ, iṅgha maṃ tattha kāraṇena saññāpehī”ti. “Yathā, mahārāja, purisassa aḍḍhassa mahaddhanassa mahābhogassa pahūtajātarūparajatassa pahūtavittūpakaraṇassa pahūtheadhanadhaññassa sālivihiyavataṇḍulatilamuggamāsapubbaṇṇāparaṇṇasappitelanavanītakhīradadhimadhuguḷaphāṇitā ca khaḷopikumbhipīṭharakoṭṭhabhājanagatā bhavēyyum, tassa ca purisassa pāhunako āgaccheyya bhattāraho bhattābhikaṅkhī, tassa ca gehe yaṃ randhaṃ bhojanaṃ, taṃ pariniṭṭhitaṃ bhavēyya, kumbhito taṇḍule nīharitvā bhojanaṃ randhēyya, api ca kho so, mahārāja, tāvatakena bhojanavekallamattakena adhana nāma kapaṇo nāma bhavēyyā”ti? “Na hi, bhante, cakkavattirañño gharepi, bhante, akāle bhojanavekallaṃ hoti, kiṃ pana gahapatikassā”ti? “Evameva kho, mahārāja, tathāgatassa āvajjanavikalāmattakaṃ sabbaññutañānaṃ āvajjetvā yadicchakaṃ jānāti.

“Yathā vā pana, mahārāja, rukkho assa phalito oṇatavinato piṇḍibhārabharito, na kiñci tattha patitaṃ phalaṃ bhavēyya, api nu kho so, mahārāja, rukkho tāvatakena patitaphalavekallamattakena aphalo nāma bhavēyyā”ti? “Na hi, bhante, patanapaṭibaddhāni tāni rukkhaphalāni, patite yadicchakaṃ labhatī”ti. “Evameva kho, mahārāja, tathāgatassa āvajjanapaṭibaddhaṃ sabbaññutañānaṃ āvajjetvā yadicchakaṃ jānātī”ti.

“Bhante nāgasena, āvajjetvā āvajjetvā buddho yadicchakaṃ jānātī”ti? “Āma, mahārāja, bhagavā āvajjetvā āvajjetvā yadicchakaṃ jānātī”ti.

“Yathā, mahārāja, cakkavattī rājā yadā cakkarataṃ sarati ‘upetu me cakkaratana’nti, sarite cakkarataṃ upeti, evameva kho, mahārāja, tathāgato āvajjetvā āvajjetvā yadicchakaṃ jānātī”ti. “Daḷhaṃ, bhante nāgasena, kāraṇaṃ, buddho sabbaññū, sampaṭicchāma buddho sabbaññū”ti.

Buddhasabbaññubhāvapañho dutiyo.

3. Devadattapabbajjapañho

3. “Bhante nāgasena, devadatto kena pabbājito”ti? “Cha yime, mahārāja, khattiyakumārā bhaddiyo ca anuruddho ca ānando ca bhagu ca kimilo [kimbilo (sī. pī.) ma. ni. 2.166 passitabbaṃ] ca devadatto ca upālikappako sattamo abhisambuddhe satthari sakyakulānandajanane bhagavantam anupabbajantā nikkhamimsu, te bhagavā pabbājesi”ti. “Nanu, bhante, devadattena pabbajitvā saṅgho bhinno”ti? “Āma, mahārāja, devadattena pabbajitvā saṅgho bhinno, na gihī saṅgham bhindati, na bhikkhunī, na sikkhamānā, na sāmaṇero, na sāmaṇerī saṅgham bhindati, bhikkhu pakatatto samānasamvāsako samānasīmāyam thito saṅgham bhindatīti. Saṅghabhedako, bhante, puggalo kiṃ kammaṃ phusatī”ti? “Kappaṭṭhitikaṃ, mahārāja, kammaṃ phusatī”ti.

“Kiṃ pana, bhante nāgasena, buddho jānāti ‘devadatto pabbajitvā saṅgham bhindissati, saṅgham bhinditvā kammaṃ niraye paccissatī’”ti? “Āma, mahārāja, tathāgato jānāti ‘devadatto pabbajitvā saṅgham bhindissati, saṅgham bhinditvā kammaṃ niraye paccissatī’”ti. “Yadi, bhante nāgasena, buddho jānāti ‘devadatto pabbajitvā saṅgham bhindissati, saṅgham bhinditvā kammaṃ niraye paccissatī’”ti, tena hi, bhante nāgasena, buddho kāruṇiko anukampako hitesī sabbasattānaṃ ahitaṃ apanetvā hitamupadahatīti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi taṃ ajānitvā pabbājesi, tena hi buddho asabbaññūti, ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, vijatehi etaṃ mahājaṭaṃ, bhinda parāpavādaṃ, anāgate addhāne tayā sadisā buddhimanto bhikkhū dullabhā bhavissanti, ettha tava balaṃ pakāsehi”ti.

“Kāruṇiko, mahārāja, bhagavā sabbaññū ca, kāruṇīna, mahārāja, bhagavā sabbaññutañāṇena devadattassa gatiṃ olokeno addasa devadattaṃ āpāyikaṃ kammaṃ [aparāpariyakammaṃ (sī. syā. pī.)] āyūhitvā anekāni kappakoṭisatasahassāni nirayena nirayaṃ vinipātena vinipātaṃ gacchantaṃ, taṃ bhagavā sabbaññutañāṇena jānitvā imassa ariyantakataṃ kammaṃ mama sāsane pabbajitassa pariyantakataṃ bhavissati, purimaṃ upādāya pariyantakataṃ dukkhaṃ bhavissati, apabbajitopi ayaṃ moghapuriso kappaṭṭhiyameva kammaṃ āyūhissatīti kāruṇīna devadattaṃ pabbājesi”ti.

“Tena hi, bhante nāgasena, buddho vadhitvā telena makkheti, papāte pātetvā hatthaṃ deti, māretvā jīvitam pariyesati, yaṃ so paṭhamaṃ dukkhaṃ datvā pacchā sukhaṃ upadahaṭi”ti? “Vadhetipi, mahārāja, tathāgato sattānaṃ hitavasena, pātetipi sattānaṃ hitavasena, māretipi sattānaṃ hitavasena, vadhitvāpi, mahārāja, tathāgato sattānaṃ hitameva upadahaṭi, pātetvāpi sattānaṃ hitameva upadahaṭi, māretvāpi sattānaṃ hitameva upadahaṭi. Yathā, mahārāja, mātāpitaro nāma vadhitvāpi pātayitvāpi puttānaṃ hitameva upadahaṭi, evameva kho, mahārāja, tathāgato vadhetipi sattānaṃ hitavasena, pātetipi sattānaṃ hitavasena, māretipi sattānaṃ hitavasena, vadhitvāpi, mahārāja, tathāgato sattānaṃ hitameva upadahaṭi, pātetvāpi sattānaṃ hitameva upadahaṭi, māretvāpi sattānaṃ hitameva upadahaṭi, yena yena yogena sattānaṃ guṇavuḍḍhi hoti, tena tena yogena sabbasattānaṃ hitameva upadahaṭi. Sace, mahārāja, devadatto na pabbājeyya, gihibhūto samāno nirayasamvattanikaṃ bahuṃ pāpakammaṃ katvā anekāni kappakoṭisatasahassāni nirayena nirayaṃ vinipātena vinipātaṃ gacchanto bahuṃ dukkhaṃ vedayissati, taṃ bhagavā jānamāno kāruṇīna devadattaṃ pabbājesi, ‘mama sāsane pabbajitassa dukkhaṃ pariyantakataṃ bhavissati’”ti kāruṇīna garukaṃ dukkhaṃ lahukaṃ akāsi.

“Yathā vā, mahārāja, dhanayasasiriñātibalena balavā puriso attano ñātiṃ vā mittam vā raññā garukaṃ daṇḍam dhārentam attano bahuvisattahabhāvena samatthātāya garukaṃ daṇḍam lahukaṃ akāsi, evameva kho, mahārāja, bhagavā bahūni kappakoṭisatasahassāni dukkhaṃ vedayamānaṃ devadattaṃ pabbājetvā silasamādhipaññāvimuttibalasamatthabhāvena garukaṃ dukkhaṃ lahukaṃ akāsi.

“Yathā vā pana, mahārāja, kusalo bhisakko sallakatto garukaṃ rogam balavosadhabalena lahukaṃ karoti, evameva kho, mahārāja, bahūni kappakoṭisatasahassāni dukkhaṃ vedayamānaṃ devadattaṃ bhagavā rogaññūtāya pabbājetvā kāruṇīnabalo patthaddhadhammosadhabalena garukaṃ dukkhaṃ lahukaṃ akāsi. Api nu kho so, mahārāja, bhagavā bahavedanīyaṃ devadattaṃ appavedanīyaṃ karonto kiñci apuññaṃ āpajjeyyā”ti? “Na kiñci, bhante, apuññaṃ āpajjeyya antamaso gaddūhanamattampī”ti. “Imampi kho, mahārāja, kāraṇam atthato sampaṭiccha, yena kāraṇena bhagavā devadattaṃ pabbājesi.

“Aparampi, mahārāja, uttarim kāraṇam suṇohi, yena kāraṇena bhagavā devadattaṃ pabbājesi. Yathā, mahārāja, coram āgucārim gahetvā rañño dasseyyum, ‘ayaṃ kho, deva, coro āgucārī, imassa yaṃ icchasi, taṃ daṇḍam paṇehi”ti. Tamenam rājā evaṃ vadeyya ‘tena hi, bhāṇe, imaṃ coram bahinagaraṃ nīharitvā āghātane

sīsaṃ chindathā’’ti, ‘evaṃ devā’’ti kho te rañño paṭissutvā taṃ bahinagaraṃ nīharitvā āghātaṃ nayeyyuṃ. Tameṃ passeyya kocideva puriso rañño santikā laddhavarō laddhayasadhanabhogo ādeyyavacano balavicchitakārī, so tassa kāruññaṃ katvā te purise evaṃ vadeyya ‘alaṃ, bho, kiṃ tumhākaṃ imassa sīsacchedanena, tena hi bho imassa hatthaṃ vā pādaṃ vā chinditvā jīvitaṃ rakkhatha, ahametassa kāraṇā rañño santike paṭivacanaṃ karissāmi’’ti. Te tassa balavato vacanena tassa corassa hatthaṃ vā pādaṃ vā chinditvā jīvitaṃ rakkheyyuṃ. Api nu kho so, mahārāja, puriso evaṃ kāri tassa corassa kiccakārī assā’’ti? ‘‘Jīvitadāyako so, bhante, puriso tassa corassa, jīvite dinne kiṃ tassa akataṃ nāma atthī’’ti? ‘‘Yā pana hatthapādacchedane vedanā, so tāya vedanāya kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti? ‘‘Attano katena so, bhante, corō dukkhavedanaṃ vedayati, jīvitadāyako pana puriso na kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, bhagavā kāruññaṃ devadattaṃ pabbājesi ‘mama sāsane pabbajitassa dukkhaṃ pariyantakataṃ bhavissati’’ti. Pariyantakatañca, mahārāja, devadattassa dukkhaṃ, devadatto, mahārāja, maraṇakāle –

‘‘Imehi atthīhi tamaggapuggalaṃ, devātidevaṃ naradammasārathim;
Samantacakkhuṃ satapuññalakkhaṇaṃ, pāṇehi buddhaṃ saraṇaṃ upemī’’ti.

‘‘Pāṇupetaṃ saraṇamagamāsi. Devadatto, mahārāja, cha koṭṭhāse kate kappe atikkante paṭhamakoṭṭhāse saṅghaṃ bhindī, pañca koṭṭhāse niraye paccitvā tato mucchitvā atthissaro nāma paccekabuddho bhavissati. Api nu kho so, mahārāja, bhagavā evaṃ kāri devadattassa kiccakārī assā’’ti? ‘‘Sabbadado, bhante nāgasena, tathāgato devadattassa, yaṃ tathāgato devadattaṃ paccekabodhiṃ pāpessati, kiṃ tathāgatena devadattassa akataṃ nāma atthī’’ti? ‘‘Yaṃ pana, mahārāja, devadatto saṅghaṃ bhinditvā niraye dukkhavedanaṃ vedayati, api nu kho bhagavā tatonidānaṃ kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti? ‘‘Na hi, bhante, attanā katena, bhante, devadatto kappam niraye paccati, dukkhapariyantakārako satthā na kiñci apuññaṃ āpajjati’’ti. ‘‘Imampi kho, tvaṃ mahārāja, kāraṇaṃ atthato sampaṭiccha, yena kāraṇena bhagavā devadattaṃ pabbājesi.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena bhagavā devadattaṃ pabbājesi. Yathā, mahārāja, kusalo bhisakko sallakatto vātapittasemhasannipātautupariṇāmaṃ visamaparīhāraopakkamīkopakkantaṃ pūṭikuṇapaduggandhābhisañchannaṃ antosallaṃ susiragataṃ pubbaruhrasampunṇaṃ vaṇaṃ vūpasamento vaṇamukhaṃ kakkhaḷatikhiṇakhārakatukena bhesajjena anulimpati paripaccanāya, paripaccitvā mudubhāvamupagataṃ satthena vikantayitvā ḍahati salākāya, daḍḍhe khāralavaṇaṃ deti, bhesajjena anulimpati vaṇaruhanāya byādhitassa sotthibhāvamanuppattiyā, api nu kho so, mahārāja, bhisakko sallakatto ahitacitto bhesajjena anulimpati, satthena vikanteti, ḍahati salākāya, khāralavaṇaṃ deti’’ti? ‘‘Na hi, bhante, hitacitto sotthikāmo tāni kiriyāni karotī’’ti. ‘‘Yā panassa bhesajjakiriyākaraṇena uppannā dukkhavedanā, tatonidānaṃ so bhisakko sallakatto kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti? ‘‘Hitacitto, bhante, sotthikāmo bhisakko sallakatto tāni kiriyāni karoti, kiṃ so tatonidānaṃ apuññaṃ āpajjeyya, saggagāmī so, bhante, bhisakko sallakatto’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, kāruññaṃ bhagavā devadattaṃ pabbājesi dukkharimuttiyā.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena bhagavā devadattaṃ pabbājesi. Yathā, mahārāja, puriso kaṇṭakena viddho assa, athaññataro puriso tassa hitakāmo sotthikāmo tiṇhena kaṇṭakenavā satthamukhena vā samantato chinditvā paggharantena lohiteṇa taṃ kaṇṭakaṃ nīhareyya, api nu kho so, mahārāja, puriso ahitakāmo taṃ kaṇṭakaṃ nīharatī’’ti? ‘‘Na hi, bhante, hitakāmo so, bhante, puriso sotthikāmo taṃ kaṇṭakaṃ nīharati. Sace so, bhante, taṃ kaṇṭakaṃ na nīhareyya, maraṇaṃ vā so tena pāpuṇeyya maraṇamattaṃ vā dukkha’’nti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, tathāgato kāruññaṃ devadattaṃ pabbājesi dukkharimuttiyā. Sace mahārāja, bhagavā devadattaṃ na pabbājeyya, kappakoṭṭisatasahassampi devadatto bhavaparamparāya niraye pacceyyā’’ti.

‘‘Anusotagāmiṃ, bhante nāgasena, devadattaṃ tathāgato paṭisotaṃ pāpesi, vipanthapaṭipannaṃ devadattaṃ panthe paṭipādesi, papāte patitassa devadattassa patiṭṭhaṃ adāsī, visamagataṃ devadattaṃ tathāgato samaṃ āropesi, ime ca, bhante nāgasena, hetū imāni ca kāraṇāni na sakkā aññaṃ sandassetuṃ aññatra tavādisena buddhimatā’’ti.

Devadattapabbajjapaṇho tatiyo.

4. Pathavicalanapaṇho

4. “Bhante nāgasena, bhāsitampeṭaṃ bhagavatā – ‘aṭṭhime, bhikkhave [aṭṭhime ānanda (a. ni. 8.70)], hetū aṭṭha paccayā mahato bhūmicālassa pātubhāvāyā’ti. Asesavacanaṃ idaṃ, nissesavacanaṃ idaṃ, nippariyāyavacanaṃ idaṃ, natthañño navamo hetu mahato bhūmicālassa pātubhāvāya. Yadi, bhante nāgasena, añño navamo hetu bhaveyya mahato bhūmicālassa pātubhāvāya, tampi hetuṃ bhagavā katheyya. Yasmā ca kho, bhante nāgasena, natthañño navamo hetu mahato bhūmicālassa pātubhāvāya, tasmā anācikkhito bhagavatā, ayañca navamo hetu dissati mahato bhūmicālassa pātubhāvāya, yaṃ vessantarena raññā mahādāne dīyamāne sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitāti. Yadi, bhante nāgasena, aṭṭheva hetū aṭṭha paccayā mahato bhūmicālassa pātubhāvāya, tena hi vessantarena raññā mahādāne dīyamāne sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitāti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi vessantarena raññā mahādāne dīyamāne sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā, tena hi aṭṭheva hetū aṭṭha paccayā mahato bhūmicālassa pātubhāvāyāti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho sukhumo dunniveṭhiyo andhakaraṇo ceva gambhīro ca, so tavānupatto, neso aññena ittarapaññena sakkā visajjetuṃ aññatra tavādisena buddhimatā’ti.

“Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā – ‘aṭṭhime, bhikkhave, hetū aṭṭha paccayā mahato bhūmicālassa pātubhāvāyā’ti. Yaṃ vessantarena raññā mahādāne dīyamāne sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā, tañca pana akālikam kadācuppattikam aṭṭhahi hetūhi vippamuttaṃ, tasmā agaṇitaṃ aṭṭhahi hetūhi.

“Yathā, mahārāja, loke tayo yeva meghā gaṇīyanti vassiko hemantiko pāvusakoti. Yadi te muñcitvā añño megho pavassatī, na so megho gaṇīyati sammatehi meghehi, akālameghotveva saṅkham gacchati. Evameva kho, mahārāja, vessantarena raññā mahādāne dīyamāne yaṃ sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā, akālikam etaṃ kadācuppattikam aṭṭhahi hetūhi vippamuttaṃ, na taṃ gaṇīyati aṭṭhahi hetūhi.

“Yathā vā pana, mahārāja, himavantā pabbatā pañca nadisatāni sandanti, tesam, mahārāja, pañcannaṃ nadisatānaṃ daseva nadiyo nadigaṇanāya gaṇīyanti. Seyyathīdaṃ, gaṅgā yamunā aciravatī sarabhū mahī sindhu sarassatī vetravatī vītaṃsā candabhāgātī, avasesā nadiyo nadigaṇanāya agaṇitā. Kiṃ kāraṇā? Na tā nadiyo dhuvasilā. Evameva kho, mahārāja, vessantarena raññā mahādāne dīyamāne yaṃ sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā, akālikam etaṃ kadācuppattikam aṭṭhahi hetūhi vippamuttaṃ, na taṃ gaṇīyati aṭṭhahi hetūhi.

“Yathā vā pana, mahārāja, rañño satampi dvisatampi tisatampi amaccā honti, tesam cha yeva janā amaccagaṇanāya gaṇīyanti. Seyyathīdaṃ, senāpati purohito akkhadasso bhaṇḍāgāriko chattaggāhako khaggaggāhako. Ete yeva amaccagaṇanāya gaṇīyanti. Kiṃ kāraṇā? Yuttattā rājaguṇehi, avasesā agaṇitā, sabbe amaccātveva saṅkham gacchanti. Evameva kho, mahārāja, vessantarena raññā mahādāne dīyamāne yaṃ sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā, akālikam etaṃ kadācuppattikam aṭṭhahi hetūhi vippamuttaṃ, na taṃ gaṇīyati aṭṭhahi hetūhi.

“Suyyati nu kho, mahārāja, etarahi jinasāsane katādhikārānaṃ diṭṭhadhammasukhavedanīyakammaṃ, kitti ca yesaṃ abbhuggatā devamanussesū’ti? “Āma, bhante, suyayati etarahi jinasāsane katādhikārānaṃ diṭṭhadhammasukhavedanīyakammaṃ, kitti ca yesaṃ abbhuggatā devamanussesu satta janāti”. “Ke ca te, mahārājā’ti? “Sumano ca, bhante, mālākāro, ekasāṭako ca brāhmaṇo, puṇṇo ca bhatako, mallikā ca devī, gopālamātā ca devī, suppiyā ca upāsikā, puṇṇā ca dāsīti ime satta diṭṭhadhammasukhavedanīyā sattā, kitti ca imesaṃ abbhuggatā devamanussesū’ti.

“Aparepi suyayanti nu kho atīte mānusakeneva sarīradehena tidasabhavanaṃ gatā’ti? “Āma, bhante, suyayanti’ti. “Ke ca te, mahārājā’ti? “Guttilo ca gandhabbo, sādhiṇo ca rājā, nīmī ca rājā, mandhātā ca rājāti ime caturo janā suyayanti, teneva mānusakena sarīradehena tidasabhavanaṃ gatā’ti. “Sucirampi kataṃ suyayati sukatadukkaṭanti? Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, atīte vā addhāne vattamāne vā addhāne itthannāmassa dāne dīyamāne sakim vā dvikkhattuṃ vā tikkhattuṃ vā mahāpathavī kampitā’ti? “Na hi bhante’ti. “Atthi me, mahārāja, āgamo adhigamo pariyatti savanaṃ sikkhābalaṃ sussūsā paripucchā ācariyupāsanaṃ, mayāpi na sutapubbaṃ ‘itthannāmassa dāne dīyamāne sakim vā dvikkhattuṃ vā tikkhattuṃ vā mahāpathavī kampitā’ti ṭhapetvā vessantarassa rājavasabhassa dānavaraṃ. Bhagavato ca, mahārāja, kassapassa, bhagavato ca sakyamuninoti dvinnaṃ buddhānaṃ antare gaṇanapathaṃ vītivattā vassakoṭiyo atikkantā, tatthapi me savanaṃ natthi ‘itthannāmassa dāne dīyamāne sakim vā dvikkhattuṃ vā tikkhattuṃ vā mahāpathavī kampitā’ti. Na, mahārāja, tāvatakena vīriyena tāvatakena parakkamena mahāpathavī kampati,

guṇabhārabharitā, mahārāja, sabbasoceyyakiriyaguṇabhārabharitā dhāretuṃ na visahantī mahāpathavī calati kampati pavedhati.

“Yathā, mahārāja, sakataṣṣa atibhārabharitassa nābhiyo ca nemiyo ca phalanti akkho bhijjati, evameva kho, mahārāja, sabbasoceyyakiriyaguṇabhārabharitā mahāpathavī dhāretuṃ na visahantī calati kampati pavedhati.

“Yathā vā pana, mahārāja, gaganam anilajalavegasañchāditaṃ ussannajalabhārabharitaṃ ativātena phuṭṭatā nadati ravati gaḷagaḷāyati, evameva kho, mahārāja, mahāpathavī rañño vessantarassa dānabalavipulaussannabhārabharitā dhāretuṃ na visahantī calati kampati pavedhati. Na hi, mahārāja, rañño vessantarassa cittaṃ rāgavasena pavattati, na dosavasena pavattati, na mohavasena pavattati, na mānavasena pavattati, na diṭṭhivasena pavattati, na kilesavasena pavattati, na vitakkavasena pavattati, na arativasena pavattati, atha kho dānavasena bahulaṃ pavattati ‘kinti anāgatā yācakā mama santike āgaccheyyuṃ, āgatā ca yācakā yathākāmaṃ labhitvā attamaṇā bhavēyyu’nti satataṃ samitaṃ dānaṃ pati mānaṃ ṭhapitaṃ hoti. Rañño, mahārāja, vessantarassa satataṃ samitaṃ dasasu ṭhānesu mānaṃ ṭhapitaṃ hoti dame same khantiyaṃ saṃvare yame niyame akkodhe avihimsāyaṃ sacce soceyye. Rañño, mahārāja, vessantarassa kāmesanā pahīnā, bhavesanā paṭippassaddhā, brahmacariyesanāya yeva ussukkaṃ āpanno, rañño, mahārāja, vessantarassa attarakkhā [pararakkhāya (sī. pī.)] pahīnā, sabbasattarakkhāya ussukkaṃ āpanno ‘kinti ime sattā samaggā assu arogā sadhanā dīghāyukā’ti bahulaṃ yeva mānaṃ pavattati. Dadamāno ca, mahārāja, vessantaro rājā taṃ dānaṃ na bhavasampattiṃ hetu deti, na dhanahetu deti, na paṭidānahetu deti, na upalāpanahetu deti, na āyuhetu deti, na vaṇṇahetu deti, na sukhahetu deti, na balahetu deti, na yasahetu deti, na puttahetu deti, na dhītuhetu deti, atha kho sabbaññūtaññānahetu sabbaññūtaññānaratanassa kāraṇā evarūpe atulavipulanuttare dānavare adāsī, sabbaññūtaṃ patto ca imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Jāliṃ kaṇhājinaṃ dhītaṃ, maddideviṃ patibbatam;
Cajamāno na cintesiṃ, bodhiyā yeva kāraṇā’ti.

“Vessantaro, mahārāja, rājā akkodhena kodhaṃ jināti, asādhūṃ sādhunā jināti, kadariyaṃ dānena jināti, alikavādīnaṃ saccena jināti, sabbaṃ akusalaṃ kusalena jināti. Tassa evaṃ dadamānassa dhammānugataṣṣa dhammasāsakassa [dhammāsāsakassa (ka.)] dānanissandabalava [dānanissandabala (sī. pī.)] vīriyavipulavipphārena heṭṭhā mahāvātā sañcalanti saṅikaṃ saṅikaṃ sakiṃ sakiṃ ākulākulā vāyanti onamanti unnamanti vinamanti, chinnapattapādapā [sīnappattapādapā (sī.)] papatanti, gumbaṃ gumbaṃ valāhakā gagane sandhāvanti, rajosañcitā vātā dāruṇā honti, gaganam uppīlitā vātā vāyanti, sahasā dhamadhamāyanti, mahābhīmo saddo niccharati, tesu vātesu kupitesu udakaṃ saṅikaṃ saṅikaṃ calati, udake calite khubbhanti macchakacchapā, yamakayamakā ūmiyo jāyanti, jalacarā sattā tasanti, jalavīci yuganaddho vattati, vīcinādo pavattati, ghorā bubbuḷā [pubbuḷā (ka.)] utṭhahanti, pheṇamālā bhavanti, uttarati mahāsamuddo, disāvidisaṃ dhāvati udakaṃ, uddhamṣotapaṭisotamukhā sandanti saliladhārā, tasanti asurā garuḷā nāgā yakkhā, ubbijjanti ‘kiṃ nu kho, kathaṃ nu kho, sāgaro viparivattatī’ti, gamanapathamesanti bhītacittā, khubhite luḷite jaladhāre pakampatī mahāpathavī sanagā sasāgarā, parivattati sinerugiri kūṭaselasikharo vinamamāno hoti, vimaṇā honti ahinakulabīḷarakoṭṭhukasūkaramigapakkhino, rudanti yakkhā appesakkhā, hasanti yakkhā mahesakkhā kampamānāya mahāpathaviyā.

“Yathā, mahārāja, mahati mahāpariyoge uddhanagate udakasampunṇe ākiṇṇataṇḍule heṭṭhato aggi jalamāno paṭhamaṃ tāva pariyogaṃ santāpeti, pariyogo santatto udakaṃ santāpeti, udakaṃ santattaṃ taṇḍulaṃ santāpeti, taṇḍulaṃ santattaṃ ummujjati nimujjati, bubbuḷakajātaṃ hoti, pheṇamālā uttarati; evameva kho, mahārāja, vessantaro rājā yaṃ loke duccajaṃ, taṃ caji, tassa taṃ duccajaṃ cajantassa dānassa sabhāvanissandena heṭṭhā mahāvātā dhāretuṃ na visahantā parikuppimṣu [parikuppimṣu (ka.)], mahāvātesu parikupitesu [parikhubbhitesu (syā.)] udakaṃ kampi, udake kampite mahāpathavī kampi, iti tadā mahāvātā ca udakañca mahāpathavī cāti ime tayo ekamaṇā viya ahesuṃ mahādānanissandena vipulabalavīriyena natthediso, mahārāja, aññassa dānānubhāvo, yathā vessantarassa rañño mahādānānubhāvo. Yathā, mahārāja, mahiyā bahuvīdhā maṇayo vijjanti. Seyyathīdaṃ, indanīlo mahānīlo jotiraso veḷuriyo ummāpuppho sirīsapuppho manoharo sūriyakanto candakanto vajiro khajjopanako phussarāgo lohitaṅgo masāragalloti, ete sabbe atikkamma cakkavattimaṇi aggamakkhāyati, cakkavattimaṇi, mahārāja, samantā yojanaṃ obhāseti. Evameva kho, mahārāja, yaṃ kiñci mahiyā dānaṃ vijjati api asadisadānaṃ paramaṃ, taṃ sabbaṃ atikkamma

vessantarassa rañño mahādānaṃ aggamakkhāyati, vessantarassa, mahārāja, rañño mahādāne dīyamāne sattakkhattuṃ mahāpathavī kampitā”ti.

“Acchariyaṃ, bhante nāgasena, buddhānaṃ, abbhutaṃ, bhante nāgasena, buddhānaṃ, yaṃ tathāgato bodhisatto samāno asamo lokena evaṃkhanti evaṃcitto evaṃadhimutti evaṃadhippāyo, bodhisattānaṃ, bhante nāgasena, parakkamo dakkhāpito, pāramī ca jinānaṃ bhiiyo obhāsītā, cariyaṃ caratopi tāva tathāgatassa sadevake loke seṭṭhabhāvo anudassito. Sādhu, bhante nāgasena, thomitāṃ jinasāsaṇaṃ, jotitā jinapāramī, chinno titthiyānaṃ vādagaṇṭhi, bhinno parāpavādakumbho [gumbo tayā vidhamsito (syā.)], pañho gambhīro uttānikato, gahanaṃ agahanaṃ katam, sammā laddham jinaputtānaṃ nibbāhanaṃ [nibbāyanaṃ (ka.)], evametam gaṇivarapavara tathā sampaṭicchāmā”ti.

Pathavicalanapañho catuttho.

5. Sivirājacakkhudānapañho

5. “Bhante nāgasena, tumhe evaṃ bhaṇatha ‘sivirājena yācakassa cakkhūni dinnāni, andhassa sato puna dibbacakkhūni uppannāni’ti, etampi vacanaṃ sakasaṇaṃ saniggahaṃ sadosaṃ ‘hetusamugghāte ahetusmiṃ avatthusmiṃ natthi dibbacakkhussa uppādo’ti sutte vuttaṃ, yadī, bhante nāgasena, sivirājena yācakassa cakkhūni dinnāni, tena hi ‘puna dibbacakkhūni uppannāni’ti yaṃ vacanaṃ, tam micchā; yadī dibbacakkhūni uppannāni, tena hi ‘sivirājena yācakassa cakkhūni dinnāni’ti yaṃ vacanaṃ, tampi micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho gaṇṭhitopi gaṇṭhitaro veṭhatopi veṭhataro gahanaṭopi gahanaṭaro, so tavānuppatto, tattha chandamabhijanehi nibbāhanāya paravādānaṃ niggahāyā”ti.

“Dinnāni, mahārāja, sivirājena yācakassa cakkhūni, tattha mā vimatiṃ uppādehi, puna dibbāni ca cakkhūni uppannāni, tatthāpi mā vimatiṃ janehī”ti. “Api nu kho, bhante nāgasena, hetusamugghāte ahetusmiṃ avatthusmiṃ dibbacakkhu uppajjati”ti? “Na hi, mahārājā”ti. “Kiṃ pana, bhante, ettha kāraṇaṃ, yena kāraṇena hetusamugghāte ahetusmiṃ avatthusmiṃ dibbacakkhu uppajjati, iṅgha tāva kāraṇena maṃ saññāpehī”ti?

“Kiṃ pana, mahārāja, atthi loke saccam nāma, yena saccavādino saccakiriyaṃ karontī”ti? “Āma, bhante, atthi loke saccam nāma, saccena, bhante nāgasena, saccavādino saccakiriyaṃ katvā devaṃ vassāpentī, aggiṃ nibbāpentī, visaṃ paṭihananti, aññampi vividham kattabbaṃ karontī”ti. “Tena hi, mahārāja, yujjati sameti sivirājassa saccabalena dibbacakkhūni uppannāni, saccabalena, mahārāja, avatthusmiṃ dibbacakkhu uppajjati, saccam yeva tattha vatthu bhavati dibbacakkhussa uppādāya.

“Yathā, mahārāja, ye keci sattā saccamanugāyanti ‘mahāmegho pavassatū’ti, tesam saha saccamanugātena mahāmegho pavassati, api nu kho, mahārāja, atthi ākāse vassahetu sannicito ‘yena hetunā mahāmegho pavassatī’”ti? “Na hi, bhante, saccam yeva tattha hetu bhavati mahato meghassa pavassanāyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi tassa pakatihetu, saccam yevettha vatthu bhavati dibbacakkhussa uppādāyati.

“Yathā vā pana, mahārāja, ye keci sattā saccamanugāyanti ‘jalitapajjalitamahāaggikkhandho paṭinivattatū’ti, tesam saha saccamanugātena jalitapajjalitamahāaggikkhandho khaṇena paṭinivattati. Api nu kho, mahārāja, atthi tasmim jalitapajjalite mahāaggikkhandhe hetu sannicito ‘yena hetunā jalitapajjalitamahāaggikkhandho khaṇena paṭinivattatī’”ti? “Na hi, bhante, saccam yeva tattha vatthu hoti tassa jalitapajjalitassa mahāaggikkhandhassa khaṇena paṭinivattanāyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi tassa pakatihetu, saccam yevettha vatthu bhavati dibbacakkhussa uppādāyati.

“Yathā vā pana, mahārāja, ye keci sattā saccamanugāyanti ‘visaṃ halāhalaṃ agadaṃ bhavatū’ti. Tesam saha saccamanugātena visaṃ halāhalaṃ khaṇena agadaṃ bhavati, api nu kho, mahārāja, atthi tasmim halāhalavise hetu sannicito ‘yena hetunā visaṃ halāhalaṃ khaṇena agadaṃ bhavatī’”ti? “Na hi, bhante, saccam yeva tattha hetu bhavati visassa halāhalassa khaṇena paṭighātāyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, vinā pakatihetuṃ saccam yevettha vatthu bhavati dibbacakkhussa uppādāyati.

“Catunnampi, mahārāja, ariyasaccānaṃ paṭivedhāya natthaññaṃ vatthu, saccam vatthum katvā cattāri ariyasaccāni paṭivijjhantīti. Atthi, mahārāja, cīnavisaye cīnarājā, so mahāsamudde kīṭitukāmo [balim kātukāmo (sī. pī.)] catumāse catumāse saccakiriyaṃ katvā saha rathena antomahāsamudde yojanaṃ pavisati, tassa rathasīsassa purato purato mahāvārikkhandho paṭikkamati, nikkhantassa puna ottharati, api nu kho, mahārāja, so mahāsamuddo sadevamanussenapi lokena pakatikāyabalena sakkā paṭikkamāpetu’nti? “Atiparittakepi, bhante, taḷāke udakaṃ na sakkā sadevamanussenapi lokena pakatikāyabalena paṭikkamāpetum, kiṃ pana mahāsamudde udaka’nti? “Imināpi, mahārāja, kāraṇena saccabalaṃ ñātappaṃ ‘natthi taṃ ṭhānaṃ, yaṃ saccena na pattabba’nti.

“Nagare, mahārāja, pāṭaliputte asoko dhammarājā sanegamajānapadaamaccabhaṭabalamahāmattehi parivuto gaṅgaṃ nadim [gaṅgānadim (sī.)] navasalilasampunṇaṃ samatitthikaṃ sambharitaṃ pañcayojanasatāyāmaṃ yojanaputhulaṃ sandamānaṃ disvā amacce evamāha ‘atthi koci, bhāṇe, samattho, yo imaṃ mahāgaṅgaṃ paṭisotaṃ sandāpetu’nti. Amaccā āhaṃsu ‘dukkaraṃ devā’ti.

“Tasmiṃ yeve gaṅgākūle ṭhitā bandhumatī nāma gaṇikā assosi raññā kira evaṃ vuttaṃ ‘sakkā nu kho imaṃ mahāgaṅgaṃ paṭisotaṃ sandāpetu’nti, sā evamāha ‘ahañhi nagare pāṭaliputte gaṇikā rūpūpajīvinī antimajivikā, mama tāva rājā saccakiriyaṃ passatū’ti. Atha sā saccakiriyaṃ akāsi, saha tassā saccakiriyaṃ khaṇena sā mahāgaṅgā gaḷagaḷāyanti paṭisotaṃ sandittha mahato janakāyassa passato.

“Atha rājā gaṅgāya āvaṭṭaūmivegajanitaṃ halāhalasaddaṃ sutvā vimhito acchariyabbhutaḷāto amacce evamāha ‘kissāyaṃ, bhāṇe, mahāgaṅgā paṭisotaṃ sandatī’ti? ‘Bandhumatī, mahārāja, gaṇikā tava vacanaṃ sutvā saccakiriyaṃ akāsi, tassā saccakiriyaṃ mahāgaṅgā uddhammukhā sandatī’ti.

“Atha saṃviggahadayo rājā turitaturito sayam gantvā taṃ gaṇikaṃ pucchi ‘saccaṃ kira, je, tayā saccakiriyaṃ ayaṃ gaṅgā paṭisotaṃ sandāpitā’ti? ‘Āma devā’ti. Rājā āha ‘kiṃ te tattha balaṃ atthi, ko vā te vacanaṃ ādiyati anumatto, kena tvaṃ balena imaṃ mahāgaṅgaṃ paṭisotaṃ sandāpesī’ti? Sā āha ‘saccabalenāhaṃ, mahārāja, imaṃ mahāgaṅgaṃ paṭisotaṃ sandāpesi’nti. Rājā āha ‘kiṃ te saccabalaṃ atthi coriyā dhuttiyā asatiyā chinnikāya pāpiyā bhinnasīlāya [pāpikāya bhinnasīmāya (sī.)] hiriaticcantikāya andhajanapalobhikāya’ti. ‘Saccaṃ, mahārāja, tādisikā ahaṃ, tādisikāyapi me, mahārāja, saccakiriyaṃ atthi, yāyāhaṃ icchamānā sadevakampi lokaṃ parivatteyya’nti. Rājā āha ‘katamā pana sā hoti saccakiriyaṃ, iṅha maṃ sāvehi’ti. ‘Yo me, mahārāja, dhanam deti khattiyo vā brāhmaṇo vā vesso vā suddo vā añño vā koci, tesam samakaṃ yeve upaṭṭhahāmi, ‘khattiyo’nti viseso natthi, ‘suddo’nti atimaññāna [atimaññamāno (ka.)] natthi, anunayappaṭighavippamuttā dhanassāmikaṃ paricarāmi, eṣā me deva saccakiriyaṃ, yāyāhaṃ imaṃ mahāgaṅgaṃ paṭisotaṃ sandāpesi’nti.

“Itipi, mahārāja, sacce ṭhitā na kiñci atthaṃ na vindanti. Dinnāni ca, mahārāja, sivrājena yācakassa cakkhūni, dibbacakkhūni ca uppannāni, tañca saccakiriyaṃ. Yaṃ pana sutte vuttaṃ ‘maṃsacakkhusmiṃ naṭṭhe ahetusmiṃ avatthusmiṃ natthi dibbacakkhussa uppādo’ti. Taṃ bhāvanāmayam cakkhum sandhāya vuttaṃ, evametam, mahārāja, dhārehi’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, sunibbeṭhito paṇho, suniddiṭṭho niggaho, sumadditā paravādā, evametam tathā sampaṭicchamī’ti.

Sivirājacakkhudānapaṇho pañcama.

6. Gabbhāvakkantipaṇho

6. “Bhante nāgasena, bhāsitampeṭam bhagavatā ‘tiṇṇam kho pana, bhikkhave, sannipātā gabbhassa avakkanti [gabbhassāvakkanti (ma. ni. 1.408)] hoti, idha mātāpitaro ca sannipatitā honti, mātā ca utunī hoti, gandhabbo ca paccupaṭṭhito hoti, imesaṃ kho, bhikkhave, tiṇṇam sannipātā gabbhassa avakkanti hotī’ti, asesavacanametam, nissesavacanametam, nipariyāyavacanametam, arahassavacanametam, sadevamanussānaṃ majjhe nisīditvā bhaṇitaṃ, ayañca dvinnam sannipātā gabbhassa avakkanti dissati, dukūlena tāpasena pārikāya tāpasiyā utunikāle dakkhiṇena hatthaṅguṭṭhena nābhi parāmatṭhā, tassa tena nābhiparāmasanena sāmakumāro nibbato. Mātānēnāpi isinā brāhmaṇakaññāya utunikāle dakkhiṇena hatthaṅguṭṭhena nābhi parāmatṭhā, tassa tena nābhiparāmasanena maṇḍabyo nāma māṇavako nibbattoti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘tiṇṇam kho pana, bhikkhave, sannipātā gabbhassa avakkanti hotī’ti.

Tena hi sāmo ca kumāro maṇḍabyo ca māṇavako ubhopi te nābhiparāmasanena nibbattāti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi, bhante, tathāgatena bhaṇitaṃ ‘sāmo ca kumāro maṇḍabyo ca māṇavako nābhiparāmasanena nibbattā’ ti, tena hi ‘tiṇṇaṃ kho pana, bhikkhave, sannipātā gabbhassa avakkanti hoti’ ti yaṃ vacanaṃ, tampi micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho sugambhīro sunipuṇo visayo buddhimantānaṃ, so tavānupatto, chinda vimatipathaṃ, dhārehi ñāṇavarappajjota’ nti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘tiṇṇaṃ kho pana, bhikkhave, sannipātā gabbhassa avakkanti hoti, idha mātāpitaro ca sannipatitā honti, mātā ca utunī hoti, gandhabbo ca paccupaṭṭhito hoti, evaṃ tiṇṇaṃ sannipātā gabbhassa avakkanti hoti’ ti. Bhaṇitaṃca ‘sāmo ca kumāro maṇḍabyo ca māṇavako nābhiparāmasanena nibbattā’ ti. “Tena hi, bhante nāgasena, yena kāraṇena pañho suvinicchito hoti, tena kāraṇena maṃ saññāpehi’ ti.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, saṃkicco ca kumāro isisiṅgo ca tāpaso thero ca kumārakassapo ‘iminā nāma te nibbattā’ ti? “Āma, bhante, suyyati, abbhuggatā tesam jāti, dve migadhenuyo tāva utunikāle dvinnāṃ tāpasānaṃ passāvāṭṭhānaṃ āgantvā sasambhavaṃ passāvaṃ pivimsu, tena passāvasambhavena saṃkicco ca kumāro isisiṅgo ca tāpaso nibbattā. Therassa udāyissa bhikkhunupassayaṃ upagatassa rattacittena bhikkhuniyā āṅgajātaṃ upanijjhāyantaṃ sambhavaṃ kāsāve mucci. Atha kho āyasmā udāyi taṃ bhikkhuniṃ etadavoca ‘gaccha bhagini, udakaṃ āhara antaravāsakaṃ dhovissāmi’ ti. ‘Āharayya ahameva dhovissāmi’ ti. Tato sā bhikkhunī utunisamaye taṃ sambhavaṃ ekadesaṃ mukhena aggahesi, ekadesaṃ āṅgajāte pakkhipi, tena thero kumārakassapo nibbattoti etaṃ jano āhā’ ti.

“Api nu kho tvaṃ, mahārāja, saddahasi taṃ vacana’ nti? “Āma bhante, balavaṃ tattha mayaṃ kāraṇaṃ upalabhāma, yena mayaṃ kāraṇena saddahāma ‘iminā kāraṇena nibbattā’ ti. “Kiṃ panettha, mahārāja, kāraṇa’ nti? “Suparikammakate, bhante, kalale bījaṃ nipatitvā khippaṃ saṃviruhati’ ti. “Āma mahārāja’ ti. “Evameva kho, bhante, sā bhikkhunī utunī samānā saṅṭhite kalale ruhira pacchinnavege ṭhitāya dhātuyā taṃ sambhavaṃ gahetvā tasmim kalale pakkhipi, tena tassā gabbho saṅṭhāsi, evaṃ tattha kāraṇaṃ paccema tesam nibbattiyā’ ti. “Evametam, mahārāja, tathā sampaṭicchāmi, yonippavesena gabbho sambhavatīti. Sampaṭicchasi pana, tvaṃ mahārāja, therassa kumārakassapassa gabbhāvakkamana’ nti? “Āma bhante’ ti. “Sādhu, mahārāja, paccāgatosi mama visayaṃ, ekavidhenapi gabbhāvakkantiṃ kathayanto mamānubalaṃ bhavissasi, atha yā pana tā dve migadhenuyo passāvaṃ pivitvā gabbhaṃ paṭilabhiṃsu, tāsam tvaṃ saddahasi gabbhassāvakkamana’ nti? “Āma, bhante, yaṃ kiñci bhuttaṃ pītaṃ khāyitaṃ lehitam, sabbaṃ taṃ kalalaṃ osarati, ṭhānagataṃ vuḍḍhimāpajjati. Yathā, bhante nāgasena, yā kāci saritā nāma, sabbā tā mahāsamuddaṃ osaranti, ṭhānagatā vuḍḍhimāpajjanti. Evameva kho, bhante nāgasena, yaṃ kiñci bhuttaṃ pītaṃ khāyitaṃ lehitam, sabbaṃ taṃ kalalaṃ osarati, ṭhānagataṃ vuḍḍhimāpajjati, tenāhaṃ kāraṇena saddahāmi mukhagatenapi gabbhassa avakkanti hoti’ ti. “Sādhu, mahārāja, gāḷhataṃ upagatosi mama visayaṃ, mukhapānenapi dvayasannipāto bhavati. Saṃkiccassa ca, mahārāja, kumārassa isisiṅgassa ca tāpasassa therassa ca kumārakassapassa gabbhāvakkamanaṃ sampaṭicchasi’ ti? “Āma, bhante, sannipāto osarati’ ti.

“Sāmopi, mahārāja, kumāro maṇḍabyopi māṇavako tīsu sannipātesu antogadhā, ekarāsā yeva purimena, tattha kāraṇaṃ vakkhāmi. Dukūlo ca, mahārāja, tāpaso pārikā ca tāpasī ubhopi te araṇṇāvāsā ahesuṃ pavivekādhimuttā uttamattagavesakā, tapatejena yāva brahmalokaṃ santāpesuṃ. Tesam tadā sakko devānamindo sāyaṃ pātaṃ upaṭṭhānaṃ āgacchati. So tesam garukatamettatāya upadhārento addasa anāgatamaddhāne dvinnampi tesam cakkhūnaṃ antaradhānaṃ, disvā te evamāha ‘ekaṃ me, bhonto, vacanaṃ karotha, sādhu ekaṃ puttaṃ janeyyātha, so tumhākaṃ upaṭṭhāko bhavissati ālambano cā’ ti. ‘Alaṃ, kosiya, mā evaṃ bhaṇī’ ti. Te tassa taṃ vacanaṃ na sampāṭicchimsu. Anukampako atthakāmo sakko devānamindo dutiyampi...pe... tatiyampi te evamāha ‘ekaṃ me, bhonto, vacanaṃ karotha, sādhu ekaṃ puttaṃ janeyyātha, so tumhākaṃ upaṭṭhāko bhavissati ālambano cā’ ti. Tatiyampi te āhaṃsu ‘alaṃ, kosiya, mā tvaṃ kho amhe anathe niyojehi, kadāyaṃ kāyo na bhijjissati, bhijjatu ayaṃ kāyo bhedanadhammo, bhijjantiyāpi dharaniyā patantepi selasikhare phalantepi ākāse patantepi candimasūriye neva mayaṃ lokadhammehi missayissāma, mā tvaṃ amhākaṃ sammukhabhāvaṃ upagaccha, upagatassa te eso vissāso, anattacaro tvaṃ maññe’ ti.

Tato sakko devānamindo tesam manaṃ alabhamāno garukato pañjaliko puna yāci ‘yadi me vacanaṃ na ussahatha kātuṃ, yadā tāpasī utunī hoti pupphavati, tadā tvaṃ, bhante, dakkhiṇena hatthaṅguṭṭhena nābhim parāmaseyyāsi, tena sā gabbhaṃ lacchati, sannipāto yevesa gabbhāvakkantiyā’ ti. ‘Sakkomaṃ, kosiya, taṃ

vacanaṃ kātuṃ, na tāvatakena amhākaṃ tapo bhijjati, hotū'ti sampatiḥchimsu. Tāya ca pana velāya devabhavane atthi devaputto ussannakusalamūlo khīṇāyuko āyukkhayappatto yadicchakaṃ samattho okkamituṃ api cakkavattikulepi. Atha sakko devānamindo taṃ devaputtaṃ upasaṅkamitvā evamāha 'ehi kho, mārisa, supabhāto te divaso, atthasiddhi upagatā, yamaṃ te upaṭṭhānamāgamiṃ, ramaṇīye te okāse vāso bhavissati, patirūpe kule paṭisandhi bhavissati, sundarehi mātāpitūhi vaḍḍhetabbo, ehi me vacanaṃ karohī'ti yāci. Dutiyampi...pe... tatiyampi yāci sirasi pañjalikato.

Tato so devaputto evamāha 'katamaṃ taṃ, mārisa, kulaṃ, yaṃ tvaṃ abhikkhaṇaṃ kittayasi punappuna'nti. 'Dukūlo ca tāpaso pārikā ca tāpasī'ti. So tassa vacanaṃ sutvā tuṭṭho sampatiḥchi 'sādhu, mārisa, yo tava chando, so hotu, ākaṅkhamāno ahaṃ, mārisa, patthite kule uppajjeyyaṃ, kimhi kule uppajjāmi aṇḍaje vā jalābuje vā saṃsedaje vā opapātike vā'ti? 'Jalābujāya, mārisa, yoniyā uppajjāhī'ti. Atha sakko devānamindo uppattidivasaṃ vigaṇetvā dukūlassa tāpasassa ārocesi 'asukasmim nāma divase tāpasī utunī bhavissati pupphavatī, tadā tvaṃ, bhante, dakkhiṇena hatthaṅguṭṭhena nābhiṃ parāmasēyyāsī'ti. Tasmim, mahārāja, divase tāpasī ca utunī pupphavatī ahosi, devaputto ca tatthūpago paccupaṭṭhito ahosi, tāpaso ca dakkhiṇena hatthaṅguṭṭhena tāpasīyā nābhiṃ parāmasi, iti te tayo sannipātā ahesuṃ, nābhiparāmasanena tāpasīyā rāgo udapādi, so panassā rāgo nābhiparāmasanaṃ paṭicca mā tvaṃ sannipātaṃ ajjhācārameva maññi, ūhasanampi [hasanampi (ka.)] sannipāto, ullapanampi sannipāto, upanijjhāyanampi sannipāto, pubbabhāgabhāvato rāgassa uppādāya āmasanena sannipāto jāyati, sannipātā okkamaṇaṃ hotīti.

“Anajjhācārepi, mahārāja, parāmasanena gabbhāvakkanti hoti. Yathā, mahārāja, aggi jalamāno aparāmasanopi upagatassa sītaṃ byapahanti, evameva kho, mahārāja, anajjhācārepi parāmasanena gabbhāvakkanti hoti.

“Catunnaṃ, mahārāja, vasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti kammavasena yonivasena kulavasena āyācanavasena, api ca sabbepe te sattā kammāsambhavā kammāsamuṭṭhānā.

“Kathaṃ, mahārāja, kammavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti? Ussannakusalamūlā, mahārāja, sattā yadicchakaṃ uppajjanti khattiyamahāsālakule vā brāhmaṇamahāsālakule vā gahapatimahāsālakule vā devesu vā aṇḍajāya vā yoniyā jalābujāya vā yoniyā saṃsedajāya vā yoniyā opapātikāya vā yoniyā. Yathā, mahārāja, puriso aḍḍho mahaddhano mahābhogo pahūtajātarūparajato pahūtavittūpakaraṇo pahūtadhanadhañño pahūtañātipakkho dāsīm vā dāsaṃ vā khettaṃ vā vatthum vā gāmaṃ vā nigamaṃ vā janapadaṃ vā yaṃ kiñci manasā abhipatthitaṃ, yadicchakaṃ dviguṇatiguṇampi dhanaṃ datvā kiṇāti, evameva kho, mahārāja, ussannakusalamūlā sattā yadicchakaṃ uppajjanti khattiyamahāsālakule vā brāhmaṇamahāsālakule vā gahapatimahāsālakule vā devesu vā aṇḍajāya vā yoniyā jalābujāya vā yoniyā saṃsedajāya vā yoniyā opapātikāya vā yoniyā. Evaṃ kammavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti.

“Kathaṃ yonivasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti? Kukkuṭānaṃ, mahārāja, vātena gabbhāvakkanti hoti. Balākānaṃ meghasaddena gabbhāvakkanti hoti. Sabbepe devā agabbhaseyyakā sattā yeva, tesam nānāvaṇṇena gabbhāvakkanti hoti. Yathā, mahārāja, manussā nānāvaṇṇena mahiyā caranti, keci purato paṭicchādentī, keci pacchato paṭicchādentī, keci naggā honti, keci bhaṇḍū honti setapaṭadharā, keci moḷibaddhā honti, keci bhaṇḍū kāsāvavasanā honti, keci kāsāvavasanā moḷibaddhā honti, keci jaṭiṇo vākacīradharā [vākacīrā (ka.)] honti, keci cammavasanā honti, keci rasmiyo nivāsenti, sabbepe te manussā nānāvaṇṇena mahiyā caranti, evameva kho, mahārāja, sattā yeva te sabbe, tesam nānāvaṇṇena gabbhāvakkanti hoti. Evaṃ yonivasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti.

“Kathaṃ kulavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti? Kulaṃ nāma, mahārāja, cattāri kulāni aṇḍajam jalābujam saṃsedajam opapātikaṃ. Yadi tattha gandhabbo yato kutoci āgantvā aṇḍaje kule uppajjati, so tattha aṇḍajo hoti...pe... jalābuje kule...pe... saṃsedaje kule...pe... opapātike kule uppajjati, so tattha opapātiko hoti. Tesu tesu kulesu tādisā yeva sattā sambhavanti. Yathā, mahārāja, himavati nerupabbataṃ ye keci migapakkhino upenti, sabbe te sakavaṇṇam vijahitvā suvaṇṇavaṇṇā honti, evameva kho, mahārāja, yo koci gandhabbo yato kutoci āgantvā aṇḍajam yonim upagantvā sabhāvavaṇṇam vijahitvā aṇḍajo hoti...pe... jalābujam...pe... saṃsedajam...pe... opapātikaṃ yonim upagantvā sabhāvavaṇṇam vijahitvā opapātiko hoti, evam kulavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti.

“Kathaṃ āyācanavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti? Idha, mahārāja, kulaṃ hoti aputtakam bahuṣāpateyyaṃ saddhaṃ pasannaṃ sīlavantaṃ kalyāṇadhammaṃ tapanissitaṃ, devaputto ca ussannakusalamūlo cavanadhammo hoti. Atha sakko devānamindo tassa kulassa anukampāya taṃ devaputtaṃ āyāceti ‘paṇidhehi, mārisa, asukassa kulassa mahesiyā kucchi’nti. So tassa āyācanahetu taṃ kulaṃ paṇidheti. Yathā, mahārāja, manussā puññakāmā samaṇaṃ manobhāvanīyaṃ āyācivā gehaṃ upanenti, ayaṃ upagantvā sabbassa kulassa sukhāvaho bhavissatīti. Evameva kho, mahārāja, sakko devānamindo taṃ devaputtaṃ āyācivā taṃ kulaṃ upaneti. Evaṃ āyācanavasena sattānaṃ gabbhāvakkanti hoti.

“Sāmo, mahārāja, kumāro sakkena devānamindena āyācito pārikāya tāpasīyā kucchiṃ okkanto. Sāmo, mahārāja, kumāro katapuñño, mātāpitaro sīlavanto kalyāṇadhammā, āyācako sakko, tiṇṇaṃ cetopaṇidhiyā sāmo kumāro nibbatta. Idha, mahārāja, nayakusalo puriso sukatthe anūpakhetto bijaṃ ropeyya, api nu tassa bījassa antarāyaṃ vivajjentassa vuḍḍhiyā koci antarāyo bhaveyyā”ti? “Na hi, bhante, nirupaghātaṃ bijaṃ khippaṃ saṃvireheyyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, sāmo kumāro mutto uppanantarāyehi tiṇṇaṃ cetopaṇidhiyā nibbatta.

“Api nu kho, mahārāja, sutapubbaṃ tayā isīnaṃ manopadosena iddho phīto mahājanapado sajana samucchīno”ti? “Āma, bhante, suyyati. Mahiyā daṇḍakāraññaṃ [daṇḍakāraññaṃ (ma. ni. 2.65)] majjhāraññaṃ kālingāraññaṃ mātaṅgāraññaṃ, sabbaṃ taṃ araññaṃ araññabhūtaṃ, sabbepe te janapadā isīnaṃ manopadosena khayāṃ gatā”ti. “Yadi, mahārāja, tesāṃ manopadosena susamiddhā janapadā ucchijjanti, api nu kho tesāṃ manopāsādena kiñci nibbatteyyā”ti? “Āma bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, sāmo kumāro tiṇṇaṃ balavantānaṃ cetopāsādena nibbatta isinimmito devanimmito puññanimmitoti. Evameva, mahārāja, dhārehi.

“Tayome, mahārāja, devaputtā sakkena devānamindena āyācitā kulaṃ uppannā. Katame tayo? Sāmo kumāro mahāpanādo kusarājā, tayopete bodhisattā”ti. “Sunidditthā, bhante nāgasena, gabbhāvakkanti, sukathitaṃ kāraṇaṃ, andhakāro āloko kato, jaṭā vijaṭitā, nicchuddhā paravādā, evameva tathā sampaṭicchāmī”ti.

Gabbhāvakkantipaṇho chaṭṭho.

7. Saddhammantaradhānapaṇho

7. “Bhante nāgasena, bhāsītapetaṃ bhagavatā ‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni [vassasahassāni (sī. passa a. ni. 8.51)] saddhammo ṭhassatīti. Puna ca parinibbānasamaye subhaddena paribbājakena paṇhaṃ puṭṭhena bhagavatā bhaṇitaṃ ‘ime ca, subhadda [dī. ni. 2.214 passitabbaṃ], bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’ti, asesavacanametāṃ, nissesavacanametāṃ, nippariyāyavacanametāṃ. Yadi, bhante nāgasena, tathāgatena bhaṇitaṃ ‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassatīti, tena hi ‘asuñño loko arahantehi assā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitaṃ ‘asuñño loko arahantehi assā’ti, tena hi ‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassatīti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho gahanatopi gahanataro balavatopi balavataro gaṇṭhitopi gaṇṭhitaro, so tavānuppatto, tatha te nāṇabalavipphāraṃ dassehi makaro viya sāgarabbhantaragato”ti.

“Bhāsītapetaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassatīti. Parinibbānasamaye ca subhaddassa paribbājakassa bhaṇitaṃ ‘ime ca, subhadda, bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’ti. Tañca pana, mahārāja, bhagavato vacanaṃ nānatthañceva hoti nānābyañjanañca, ayaṃ sāsana-paricchedo, ayaṃ paṭipatti paridīpanāti dūraṃ vivajjitā te ubho aññamaññaṃ. Yathā, mahārāja, nabhaṃ pathavito dūraṃ vivajjitaṃ, nirayaṃ saggato dūraṃ vivajjitaṃ, kusalaṃ akusalato dūraṃ vivajjitaṃ, sukhaṃ dukkhato dūraṃ vivajjitaṃ. Evameva kho, mahārāja, te ubho aññamaññaṃ dūraṃ vivajjitā.

“Api ca, mahārāja, mā te pucchā moghā assa [assu (sī. syā.)], rasato te saṃsanditvā kathayissāmi ‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassatīti yaṃ bhagavā āha, taṃ khayāṃ paridīpayanto sesakaṃ paricchindi, vassasahassaṃ, ānanda, saddhammo tiṭṭheyya, sace bhikkhuniyo na pabbājeyyūṃ. Pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassatīti. Api nu kho, mahārāja, bhagavā evaṃ vadanto

saddhammassa antaradhānaṃ vā vadeti abhisamayāṃ vā paṭikkosati’’ti? ‘‘Na hi bhante’’ti. ‘‘Naṭṭhaṃ, mahārāja, parikittayanto sesakaṃ paridīpayanto paricchindi. Yathā, mahārāja, puriso naṭṭhāyiko sabbasesakaṃ gahetvā janassa paridīpeyya ‘‘ettakaṃ me bhaṇḍaṃ naṭṭhaṃ, idaṃ sesaka’’nti. Evameva kho, mahārāja, bhagavā naṭṭhaṃ paridīpayanto sesakaṃ devamanussānaṃ kathesi ‘‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassati’’ti. Yaṃ pana, mahārāja, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘‘pañceva dāni, ānanda, vassasatāni saddhammo ṭhassati’’ti, sāsanaparichedo eso.

‘‘Yaṃ pana parinibbānasamaye subhaddassa paribbājakassa samaṇe parikittayanto āha ‘ime ca, subhadda, bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’’ti, paṭipattiparidīpanā esā, tvaṃ pana taṃ paricchedaṇca paridīpanaṇca ekarasaṃ karosi. Yadi pana te chando, ekarasaṃ katvā kathayissāmi, sādhukaṃ suṇohi manasikarohi avikkhittamānaso [avicalamānaso (sī.) avimānaso (pī. ka.)].

‘‘Idha, mahārāja, taḷako bhaveyya navasalilasampunṇo sammukhamuttariyamāno paricchinnō parivaṭumakato, apariyādiṇṇe yeva tasmim taḷake udakūpari mahāmegho aparāparaṃ anuppabandho abhivasseyya, api nu kho, mahārāja, tasmim taḷake udakaṃ parikkhayaṃ pariyādānaṃ gaccheyyā’’ti? ‘‘Na hi bhante’’ti. ‘‘Kena kāraṇena mahārājā’’ti? ‘‘Meghassa, bhante, anuppabandhatāyā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, jinasāsanavarasaddhammataḷako ācārasīlaguṇavattapaṭipattivimalanavasalilasampunṇo uttariyamāno bhavaggaṃ abhivassāpeyyuṃ. Evamidam jinasāsanavarasaddhammataḷako ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭheyya, arahantehi loko asuñño bhaveyya, imamatthaṃ bhagavatā sandhāya bhāsitaṃ ‘ime ca, subhadda, bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’’ti.

‘‘Idha pana, mahārāja, mahati mahāaggikkhandhe jalamāne aparāparaṃ sukkhatinakatthagomayāni upasaṃhareyyuṃ, api nu kho so, mahārāja, aggikkhandho nibbāyeyyā’’ti? ‘‘Na hi, bhante, bhiiyo bhiiyo so aggikkhandho jaleyya, bhiiyo bhiiyo pabhāseyyā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, dasasahassiyā [dasasahassimhi (bahūsu)] lokadhātuyā jinasāsanavarampi ācārasīlaguṇavattapaṭipattiyā jalati pabhāsati. Yadi pana, mahārāja, taduttariṃ buddhaputtā pañcahi padhāniyaṅgehi samannāgatā satatamappamattā padaheyyuṃ, tīsu sikkhāsu chandajātā sikkheyyuṃ, cārittaṇca sīlaṃ samattaṃ paripūreyyuṃ, evamidam jinasāsanavaram bhiiyo bhiiyo ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭheyya, asuñño loko arahantehi assāti imamatthaṃ bhagavatā sandhāya bhāsitaṃ ‘ime ca, subhadda, bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’’ti.

‘‘Idha pana, mahārāja, siniddhasamasumajjitasappabhāsavimalādāsaṃ [sappabham suvimalādāsaṃ (sī.)] saṃhasukhumagerukacuṇṇena aparāparaṃ majjeyyūṃ, api nu kho, mahārāja, tasmim ādāse malakaddamarajojallaṃ jāyeyyā’’ti? ‘‘Na hi, bhante, aññadatthu vimalataraṃ yeva bhaveyyā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, jinasāsanavaram pakatinimmalaṃ byapagataḷesamalarajojallaṃ, yadi taṃ buddhaputtā ācārasīlaguṇavattapaṭipattisallekhadhutaguṇena jinasāsanavaram sallakkheyyuṃ [sallikkheyyuṃ (sī. pī.)], evamidam jinasāsanavaram ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭheyya, asuñño ca loko arahantehi assāti imamatthaṃ bhagavatā sandhāya bhāsitaṃ ‘ime ca, subhadda, bhikkhū sammā vihareyyuṃ, asuñño loko arahantehi assā’’ti. Paṭipattimūlakaṃ, mahārāja, satthusāsaṃ paṭipattikāraṇaṃ paṭipattiyā anantarahitāya tiṭṭhati’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘saddhammantaradhāna’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ saddhammantaradhāna’nti? ‘‘Tīṇimāni, mahārāja, sāsanantaradhānāni. Katamāni tīṇi? Adhigamantaradhānaṃ paṭipattantaradhānaṃ līngantaradhānaṃ, adhigame, mahārāja, antarahite suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti, paṭipattiyā antarahitāya sikkhāpadapaññatti antaradhāyati, līngaṃyeva tiṭṭhati, līnge antarahite pavenūpacchedo hoti, imāni kho, mahārāja, tīṇi antaradhānāni’’ti.

‘‘Suviññāpito, bhante nāgasena, pañho, gambhīro uttānīkato, gaṇṭhi bhinnō, naṭṭhā paravādā bhaggā nippabhā katā, tvaṃ gaṇivaravasabhamāsajjāti.

Saddhammantaradhānapañho sattamo.

8. Akusalacchedanapañho

8. ‘‘Bhante nāgasena, tathāgato sabbaṃ akusalaṃ jhāpetvā sabbaññutaṃ patto, udāhu sāvasese akusale

sabbaññutaṃ patto’’ti? ‘‘Sabbam, mahārāja, akusalam jhāpetvā bhagavā sabbaññutaṃ patto, natthi bhagavato sesekaṃ akusala’’nti.

‘‘Kiṃ pana, bhante, dukkhā vedanā tathāgatassa kāye uppannapubbā’’ti? ‘‘Āma, mahārāja, rājagahe bhagavato pādo sakalikāya [sakkhalikāya (syā. ka.)] khato, lohitapakkhandikābādho uppanno, kāye abhisanne jīvakena vireko kārīto, vātābādhe uppanne upaṭṭhākena therena uṇhodakaṃ pariyaṭṭha’’nti.

‘‘Yadi, bhante nāgasena, tathāgato sabbam akusalam jhāpetvā sabbaññutaṃ patto, tena hi bhagavato pādo sakalikāya khato, lohitapakkhandikā ca ābādho uppannoti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatassa pādo sakalikāya khato, lohitapakkhandikā ca ābādho uppanno, tena hi tathāgato sabbam akusalam jhāpetvā sabbaññutaṃ pattoti tampi vacanaṃ micchā. Natthi, bhante, vinā kammaṃ vedayitaṃ, sabbam taṃ vedayitaṃ kammamūlakaṃ, taṃ kammeneva vedayati, ayampi ubhato koṭṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’’ti [nibbāyitabboti (ka.)].

‘‘Na hi, mahārāja, sabbam taṃ vedayitaṃ kammamūlakaṃ. Aṭṭhahi, mahārāja, kāraṇehi vedayitāni uppajjanti, yehi kāraṇehi puthū sattā vedanā vediyanti. Katamehi aṭṭhahi? Vātasamuṭṭhānāni kho, mahārāja, idhekaccāni vedayitāni uppajjanti, pittasamuṭṭhānāni kho, mahārāja...pe... semhasamuṭṭhānāni kho, mahārāja...pe... sannipātikanīni kho, mahārāja...pe... utupariṇāmajāni kho, mahārāja...pe... visamaparihārajāni kho, mahārāja...pe... opakkamikanīni kho, mahārāja...pe... kammavipākajāni kho, mahārāja, idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Imehi kho, mahārāja, aṭṭhahi kāraṇehi puthū sattā vedanā vedayanti. Tattha ye te puggalā ‘satte kammaṃ vibādhati’’ti vadeyyuṃ, te ime puggalā sattakāraṇaṃ paṭibāhanti. Tesam taṃ vacanaṃ micchā’’ti. ‘‘Bhante nāgasena, yañca vātikaṃ yañca pittikaṃ yañca semhikaṃ yañca sannipātikaṃ yañca utupariṇāmajaṃ yañca visamaparihārajaṃ yañca opakkamikaṃ, sabbete kammamuṭṭhānā yeva, kammeneva te sabbe sambhavanti’’ti.

‘‘Yadi, mahārāja, tepi sabbe kammamuṭṭhānāva ābādhā bhavyeyyuṃ, na tesam koṭṭhāsato lakkhaṇāni bhavyeyyuṃ. Vāto kho, mahārāja, kuppamāno dasavidhena kuppāti sītena uṇhena jighacchāya vipāsāya atibhuttana ṭhānena padhānena ādhāvanena upakkamena kammavipākena. Tatra ye te nava vidhā, na te atīte, na anāgate, vattamānake bhava uppajjanti, tasmā na vattabbā ‘kammambhavā sabbā vedanā’’ti. Pittaṃ, mahārāja, kuppamānaṃ tividhena kuppāti sītena uṇhena visamabhojanena. Semhaṃ, mahārāja, kuppamānaṃ tividhena kuppāti sītena uṇhena annapānena. Yo ca, mahārāja, vāto yañca pittaṃ yañca semhaṃ, tehi tehi kopehi kuppitvā missī hutvā sakaṃ sakaṃ vedanaṃ ākaḍḍhati. Utupariṇāmajā, mahārāja, vedanā utupariyāmena uppajjati. Visamaparihārajā vedanā visamaparihārena uppajjati. Opakkamikā, mahārāja, vedanā atthi kiriyā, atthi kammavipākā, kammavipākajā vedanā pubbe katena kammaṃ uppajjati. Iti kho, mahārāja, appaṃ kammavipākajaṃ, bahutaraṃ avasesaṃ. Tattha bālā ‘sabbam kammavipākajaṃ yevā’’ti atidhāvanti. Taṃ kammaṃ na sakkā vinā buddhaññena vavatthānaṃ kātuṃ.

‘‘Yaṃ pana, mahārāja, bhagavato pādo sakalikāya khato, taṃ vedayitaṃ neva vātasamuṭṭhānaṃ, na pittasamuṭṭhānaṃ, na semhasamuṭṭhānaṃ, na sannipātikaṃ, na utupariṇāmajaṃ, na visamaparihārajaṃ, na kammavipākajaṃ, opakkamikaṃ yeva. Devadatto hi, mahārāja, bahūni jātisatasahassāni tathāgate āghātaṃ bandhi, so tena āghātena mahatiṃ garuṃ silaṃ gahetvā ‘matthake pātesamī’’ti muñci, athaññe dve selā āgantvā taṃ silaṃ tathāgataṃ asampattaṃ yeva sampatichhiṃsu, tāsaṃ pahārena papaṭikā bhijjivā bhagavato pāde patitvā ruhiraṃ [nipatitvā rudhiraṃ (syā.)] uppādesi, kammavipākato vā, mahārāja, bhagavato esā vedanā nibbattā kiriyato vā, tatuddhaṃ natthaññā vedanā.

‘‘Yathā, mahārāja, khattaduṭṭhatāya vā bījaṃ na sambhavati bījaduṭṭhatāya vā. Evameva kho, mahārāja, kammavipākato vā bhagavato esā vedanā nibbattā kiriyato vā, tatuddhaṃ natthaññā vedanā.

‘‘Yathā vā pana, mahārāja, koṭṭhaduṭṭhatāya vā bhojanaṃ visamaṃ pariṇamati āhāraduṭṭhatāya vā, evameva kho, mahārāja, kammavipākato vā bhagavato esā vedanā nibbattā kiriyato vā, tatuddhaṃ natthaññā vedanā. Api ca, mahārāja, natthi bhagavato kammavipākajā vedanā, natthi visamaparihārajā vedanā, avasesehi samuṭṭhānehi bhagavato vedanā uppajjati, tāya ca pana vedanāya na sakkā bhagavantaṃ jīvitā voropetuṃ.

‘‘Nipatanti, mahārāja, imasmiṃ cātumahābhūtike [cātumahābhūtike (sī.)] kāye itṭhāniṭṭhā

subhāsubhavedanā. Idha, mahārāja, ākāse khitto leḍḍu mahāpathaviyā nipatati, api nu kho so, mahārāja, leḍḍu pubbe katena mahāpathaviyā nipatī”ti? “Na hi, bhante, natthi so, bhante, hetu mahāpathaviyā, yena hetunā mahāpathavī kusalākusalavipākam paṭisaṃvedeyya, paccuppanna, bhante, akammakena hetunā so leḍḍu mahāpathaviyaṃ nipatati. Yathā, mahārāja, mahāpathavī, evaṃ tathāgato daṭṭhabbo. Yathā leḍḍu pubbe akatena mahāpathaviyaṃ nipatati, evameva kho, mahārāja, tathāgatassa pubbe akatena sā sakalikāpāde nipatitā.

“Idha pana, mahārāja, manussā mahāpathaviṃ bhindanti ca khaṇanti ca, api nu kho, mahārāja, te manussā pubbe katena mahāpathaviṃ bhindanti ca khaṇanti cā”ti? “Na hi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yā sā sakalikā bhagavato pāde nipatitā, na sā sakalikā pubbe katena bhagavato pāde nipatitā. Yopi, mahārāja, bhagavato lohitapakkhandikābādho uppanno, so pi ābādho na pubbe katena uppanno, sannipātikeneva uppanno, ye keci, mahārāja, bhagavato kāyikā ābādhā uppannā, na te kammābhiniḅattā, channaṃ etesaṃ samuṭṭhānānaṃ aññatarato nibbattā.

“Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavaralañchake molīyasīvake [molīyasivake (syā. ka.) saṃ. ni. 4.269 passitabbaṃ] veyyākaraṇe –

“Pittasamuṭṭhānānīpi kho, sīvaka, idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Sāmaṃpi kho etaṃ, sīvaka, veditabbaṃ, yathā pittasamuṭṭhānānīpi idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Lokassapi kho etaṃ, sīvaka, saccasammataṃ, yathā pittasamuṭṭhānānīpi idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Tatra, sīvaka, ye te samaṇabrāhmaṇā evaṃvādino evaṃdiṭṭhino “yaṃ kiñcāyaṃ purisaṃpuggalo paṭisaṃvedeti sukhaṃ vā dukkhaṃ vā adukkhamasukhaṃ vā, sabbaṃ taṃ pubbe katahetū”ti. Yañca sāmaṃ ñātaṃ, tañca atidhāvanti, yañca loke saccasammataṃ, tañca atidhāvanti. Tasmā tesāṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ micchāti vadāmi.

“Semhasamuṭṭhānānīpi kho, sīvaka, idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Vātasamuṭṭhānānīpi kho, sīvaka...pe... sannipātikānīpi kho, sīvaka...pe... utupariṇāmajānīpi kho, sīvaka...pe... visamaparihārajānīpi kho, sīvaka...pe... opakkamikānīpi kho, sīvaka...pe... kammavipākajānīpi kho, sīvaka, idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Sāmaṃpi kho etaṃ, sīvaka, veditabbaṃ, yathā kammavipākajānīpi idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Lokassapi kho etaṃ, sīvaka, saccasammataṃ, yathā kammavipākajānīpi idhekaccāni vedayitāni uppajjanti. Tatra, sīvaka, ye te samaṇabrāhmaṇā evaṃvādino evaṃdiṭṭhino “yaṃ kiñcāyaṃ purisaṃpuggalo paṭisaṃvedeti sukhaṃ vā dukkhaṃ vā adukkhamasukhaṃ vā, sabbaṃ taṃ pubbe katahetū”ti. Yañca sāmaṃ ñātaṃ, tañca atidhāvanti, yañca loke saccasammataṃ, tañca atidhāvanti. Tasmā tesāṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ micchāti vadāmi”ti.

“Itipi, mahārāja, na sabbā vedanā kammavipākajā, sabbaṃ, mahārāja, akusalaṃ jhāpetvā bhagavā sabbaññutaṃ pattoti evameṭaṃ dhārehi”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmi”ti.

Akusalacchedanapañho aṭṭhamo.

9. Uttarikaraṇīyapañho

9. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘yaṃ kiñci karaṇīyaṃ tathāgatassa, sabbaṃ taṃ bodhiyā yeva mūle pariniṭṭhitaṃ, natthi tathāgatassa uttariṃ karaṇīyaṃ, katassa vā paticayo’ti, idañca temāsaṃ paṭisallānaṃ dissati. Yadi, bhante nāgasena, yaṃ kiñci karaṇīyaṃ tathāgatassa, sabbaṃ taṃ bodhiyā yeva mūle pariniṭṭhitaṃ, natthi tathāgatassa uttariṃ karaṇīyaṃ, katassa vā paticayo, tena hi ‘temāsaṃ paṭisallāno’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi temāsaṃ paṭisallāno, tena hi ‘yaṃ kiñci karaṇīyaṃ, tathāgatassa, sabbaṃ taṃ bodhiyā yeva mūle pariniṭṭhita’nti tampi vacanaṃ micchā. Natthi katakaraṇīyassa paṭisallānaṃ, sakaraṇīyasessa paṭisallānaṃ yathā nāma byādhitasessa bhesajjena karaṇīyaṃ hoti, abyādhitassa kiṃ bhesajjena. Chātasessa bhojanena karaṇīyaṃ hoti, achātasassa kiṃ bhojanena. Evameva kho, bhante nāgasena, natthi katakaraṇīyassa paṭisallānaṃ, sakaraṇīyasessa paṭisallānaṃ. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Yaṃ kiñci, mahārāja, karaṇīyaṃ tathāgatassa, sabbaṃ taṃ bodhiyā yeva mūle pariniṭṭhitaṃ, natthi tathāgatassa uttariṃ karaṇīyaṃ, katassa vā paticayo, bhagavā ca temāsaṃ paṭisallāno, paṭisallānaṃ kho,

mahārāja, bahugūṇaṃ, sabbepi tathāgatā paṭisallīyitvā sabbaññutaṃ pattā, taṃ te sukataḡuṇaṃ amanussarantā paṭisallānaṃ sevanti. Yathā, mahārāja, puriso rañño santikā laddhavarō paṭiladdhabhogo taṃ sukataḡuṇaṃ amanussaranto aparāparaṃ rañño upaṭṭhānaṃ eti. Evameva kho, mahārāja, sabbepi tathāgatā paṭisallīyitvā sabbaññutaṃ pattā, taṃ te sukataḡuṇaṃ amanussarantā paṭisallānaṃ sevanti.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso āturo dukkhito bāḡhagilāno bhisakkamupasevitvā sotthimanuppatto taṃ sukataḡuṇaṃ amanussaranto aparāparaṃ bhisakkamupasevati. Evameva kho, mahārāja, sabbepi tathāgatā paṭisallīyitvā sabbaññutaṃ pattā, taṃ te sukataḡuṇaṃ amanussarantā paṭisallānaṃ sevanti.

“Aṭṭhavīsati kho panime, mahārāja, paṭisallānaguṇā, ye guṇe samanussarantā [samanupassantā (sī. pī.)] tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti. Katame aṭṭhavīsati? Idha, mahārāja, paṭisallānaṃ paṭisallīyamānaṃ attānaṃ rakkhati, āyuṃ vaḡḡdheti, balaṃ deti, vajiṃ pidahati, ayasamapaneti, yasamupaneti, aratiṃ vinodeti, ratimupadahati, bhayamapaneti, vesārajjāṃ karoti, kosajjamapaneti, vīriyamabhijaneti, rāgamapaneti, dosamapaneti, mohamapaneti, mānaṃ nihanti, vitakkaṃ bhañjati, cittaṃ ekaggaṃ karoti, mānaṃ snehayati [sobhayati (sī.)], hāsaṃ janeti, garukaṃ karoti, lābhamuppādayati, namassiyaṃ karoti, pītiṃ pāpeti, pāmojjāṃ karoti, saṅkhārānaṃ sabhāvaṃ dassayati, bhavappaṭisandhiṃ ugghāṭeti, sabbasāmaññaṃ deti. Ime kho, mahārāja, aṭṭhavīsati paṭisallānaguṇā, ye guṇe samanussarantā tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti.

“Api ca kho, mahārāja, tathāgatā santaṃ sukhaṃ samāpattiratiṃ anubhavitukāmā paṭisallānaṃ sevanti pariyoṣitasāṅkappā. Catūhi kho, mahārāja, kāraṇehi tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti. Katamehi catūhi? Vihāraphāsutāyapi, mahārāja, tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti, anavajjagūṇabahulatāyapi tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti, asesariyavīthitopi tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti, sabbabuddhānaṃ thutathomitavaṇṇitapasatthatopi tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti. Imehi kho, mahārāja, catūhi kāraṇehi tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti. Iti kho, mahārāja, tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti na sakaraṇīyatāya, na katassa vā paticayāya, atha kho guṇavisesadassāvīyatāya tathāgatā paṭisallānaṃ sevanti”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampatṭicchāmi”ti.

Uttarikaṇīyapañho navamo.

10. Iddhibaladassanapañho

10. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetāṃ bhagavatā ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā bahulīkatā yānīkatā vatthukatā anuṭṭhitā paricitā susamāraddhā, so ākaṅkhamāno, ānanda, tathāgato kappāṃ vā tiṭṭheyya kappāvesesaṃ vā’ti. Puna ca bhaṇitaṃ ‘ito tiṇṇaṃ māsānaṃ accayena tathāgato parinibbāyissati’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā...pe... kappāvesesaṃ vā’ti, tena hi temāsaparicchedo micchā. Yadi, bhante, tathāgatena bhaṇitaṃ ‘ito tiṇṇaṃ māsānaṃ accayena tathāgato parinibbāyissati’ti, tena hi ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā...pe... kappāvesesaṃ vā’ti tampi vacanaṃ micchā. Natthi tathāgatānaṃ aṭṭhāne gajjitaṃ. Amoghavacanā buddhā bhagavanto tathavacanā advejjhavanā. Ayampi ubhato koṭiko pañho gambhīro sunipuṇo dunnijjhāpayo tavānuppatto, bhindetaṃ diṭṭhijālaṃ, ekaṃse ṭhapaya, bhinda paravāda”nti.

“Bhāsitaṃpetāṃ, mahārāja, bhagavatā ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā...pe... kappāvesesaṃ vā’ti, temāsaparicchedo ca bhaṇito, so ca pana kappo āyukappo vuccati. Na, mahārāja, bhagavā attano balaṃ kittayamāno evamāha, iddhibalaṃ pana mahārāja, bhagavā parikittayamāno evamāha ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā...pe... kappāvesesaṃ vā’ti.

“Yathā, mahārāja, rañño assājānīyo bhavyeṃ sīghagati anilajavo, tassa rājā javabalaṃ parikittayanto sanegamaṃ jānapadabhaṭṭabalaṃ brāhmaṇagahapatikaamaccajanamaṃ jje evaṃ vadeyya ‘ākaṅkhamāno me, bho, ayaṃ hayavaro sāgarajalariyantaṃ mahiṃ anuvicaritvā khaṇena idhāgaccheyyā’ti, na ca taṃ javagatiṃ tassaṃ parisāyaṃ dasseyya, vijjati ca so javo tassa, samattho ca so khaṇena sāgarajalariyantaṃ mahiṃ anuvicaritum. Evameva kho, mahārāja, bhagavā attano iddhibalaṃ parikittayamāno evamāha, tampi tevijjānaṃ chaḡabhiññaṃ arahantaṃ vimalakhīṇāsavānaṃ devamanussānaṃca majjhe nisīditvā bhaṇitaṃ ‘tathāgatassa kho, ānanda, cattāro iddhipādā bhāvitā bahulīkatā yānīkatā vatthukatā anuṭṭhitā paricitā susamāraddhā, so ākaṅkhamāno, ānanda, tathāgato kappāṃ vā tiṭṭheyya kappāvesesaṃ vā’ti. Vijjati ca taṃ,

mahārāja, iddhibalaṃ bhagavato, samattho ca bhagavā iddhibalena kammaṃ vā t̥hātuṃ kappāvasesaṃ vā, na ca bhagavā taṃ iddhibalaṃ tassaṃ parisāyaṃ dasseti, anattiko, mahārāja, bhagavā sabbabhavēhi, garahitā ca tathāgatassa sabbabhavā. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘seyyathāpi, bhikkhave, appamattakopi gūtho duggandho hoti. Evameva kho ahaṃ, bhikkhave, appamattakampi bhavaṃ na vaṇṇemi antamaso accharāsaṅghātamattampi’ ti api nu kho, mahārāja, bhagavā sabbabhavagatiyoniyo gūthasamaṃ disvā iddhibalaṃ nissāya bhavesu chandarāgaṃ kareyyā’ ti? ‘Na hi bhante’ ti. ‘Tena hi, mahārāja, bhagavā iddhibalaṃ parikkittayamāno evarūpaṃ buddhasīhanādamabhinadī’ ti. ‘Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmi’ ti.

Iddhibaladassanapañho dasamo.

Iddhibalavaggo paṭhamo.

Imasmiṃ vagge dasa pañhā.

2. Abhejjavaggo

1. Khuddānukhuddakapañho

1. ‘Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetamaṃ bhagavatā ‘abhiññāyāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desemi no anabhiññāyā’ ti. Puna ca vinayapaññattiyā evaṃ bhaṇitaṃ ‘ākaṅkhamāno, ānanda, saṅgho mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanatū’ ti. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni duppaññattāni, udāhu avatthusmiṃ ajānitvā paññattāni, yaṃ bhagavā attano accayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanāpeti? Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘abhiññāyāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desemi no anabhiññāyā’ ti, tena hi ‘ākaṅkhamāno, ānanda, saṅgho mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanatū’ ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgate vinayapaññattiyā evaṃ bhaṇitaṃ ‘ākaṅkhamāno, ānanda, saṅgho mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanatū’ ti tena hi ‘abhiññāyāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desemi no anabhiññāyā’ ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho sukhumo nipuṇo gambhīro sugambhīro dunnijjhāpayo, so tavānuppatto, tattha te nāṇabalavipphāraṃ dassēhi’ ti.

‘Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘abhiññāyāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desemi no anabhiññāyā’ ti, vinayapaññattiyāpi evaṃ bhaṇitaṃ ‘ākaṅkhamāno, ānanda, saṅgho mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanatū’ ti, taṃ pana, mahārāja, tathāgato bhikkhū vīmaṃsamāno āha ‘ukkalessanti [ukkaḍḍhissanti (sī.), ussakkissanti (syā.)] nu kho mama sāvakaṃ mayā vissajjāpīyamānā mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni, udāhu ādiyissanti’ ti.

‘Yathā, mahārāja, cakkavattī rājā putte evaṃ vadeyya ‘ayaṃ kho, tātā, mahājanapado sabbadisāsu sāgarapariyanto, dukkaro, tātā, tāvatakena balena dhāretuṃ, etha tumhe, tātā, mamaccayena paccante paccante dese pajathā’ ti. Api nu kho te, mahārāja, kumārā pituaccayena hatthagate janapade sabbe te paccante paccante dese muñceyyu’ nti? ‘Na hi bhante, rājato [rājāno (sī. pī.)], bhante, luddhatarā [laddhatarā (ka.)] kumārā rajjalobhena taduttariṃ diguṇatiguṇaṃ janapadaṃ pariggaṇheyyuṃ [parikaḍḍheyyuṃ (sī. pī.)], kiṃ pana te hatthagataṃ janapadaṃ muñceyyu’ nti? ‘Evameva kho, mahārāja, tathāgato bhikkhū vīmaṃsamāno evamāha ‘ākaṅkhamāno, ānanda, saṅgho mamaccayena khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanatū’ ti. Dukkharimuttiyā, mahārāja, buddhaputtā dhammalobhena aññampi uttariṃ diyaḍḍhasikkhāpadasataṃ gopeyyuṃ, kiṃ pana pakatipaññattaṃ sikkhāpadaṃ muñceyyu’ nti?

‘Bhante nāgasena, yaṃ bhagavā āha ‘khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni’ ti, etthāyaṃ jano sammūlho vimatiṃjāto adhikato saṃsayapakkhando. Katamāni tāni khuddakāni sikkhāpadāni, katamāni anukhuddakāni sikkhāpadāni? Dukkaṭaṃ, mahārāja, khuddakaṃ sikkhāpadaṃ, dubbhāsitaṃ anukhuddakaṃ sikkhāpadaṃ, imāni dve khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni, pubbakehipi, mahārāja, mahātherehi ettha vimati uppāditā, tehipi ekajjhaṃ na kato dhammasaṅghitipariyāye bhagavatā eso pañho upadiṭṭhoti. Cīranikkhittaṃ, bhante nāgasena, jīnarahassaṃ ajjetarahi loke vivaṭaṃ pakāṭaṃ kata’ nti.

Khuddānukhuddakapañho paṭhamo.

2. Abyākaraṇīyapañho

2. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetamaṃ bhagavatā ‘natthānanda tathāgatassa dhammesu ācariyamuṭṭhī’ti, puna ca therena mālukyaputtana [māluṅkyaputtana (sī. syā. pī.) sam. ni. 4.95; a. ni. 1.4.257 passitabbaṃ] pañhaṃ puṭṭho na byākāsi. Eso kho, bhante nāgasena, pañho dvayanto [dvayato (sī.)] ekantanissito bhavissati ajānana vā gūyha karaṇena vā. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘natthānanda tathāgatassa dhammesu ācariyamuṭṭhī’ti, tena hi therassa mālukyaputtassa ajānanta na byākataṃ. Yadi jānanta na byākataṃ, tena hi atthi tathāgatassa dhammesu ācariyamuṭṭhi. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘natthānanda tathāgatassa dhammesu ācariyamuṭṭhī’ti, abyākato ca therena mālukyaputtana pucchito pañho, tañca pana na ajānanta na gūyha karaṇena. Cattārimāni, mahārāja, pañhabyākaraṇāni. Katamāni cattāri? Ekaṃsabyākaraṇīyo pañho vibhajjabyākaraṇīyo pañho paṭipucchābyākaraṇīyo pañho ṭhapanīyo pañhoti.

“Katamo ca, mahārāja, ekaṃsabyākaraṇīyo pañho? ‘Rūpaṃ anicca’nti ekaṃsabyākaraṇīyo pañho, ‘vedanā aniccā’ti...pe... ‘saññā aniccā’ti...pe... ‘saṅkhārā aniccā’ti...pe... ‘viññāṇaṃ anicca’nti ekaṃsabyākaraṇīyo pañho, ayaṃ ekaṃsabyākaraṇīyo pañho.

“Katamo vibhajjabyākaraṇīyo pañho? ‘Aniccaṃ pana rūpa’nti vibhajjabyākaraṇīyo pañho, ‘aniccā pana vedanā’ti...pe... ‘aniccā pana saññā’ti...pe... ‘aniccā pana saṅkhārā’ti...pe... ‘aniccaṃ pana viññāṇa’nti vibhajjabyākaraṇīyo pañho, ayaṃ vibhajjabyākaraṇīyo pañho.

“Katamo paṭipucchābyākaraṇīyo pañho? ‘Kiṃ nu kho cakkhunā sabbaṃ vijānātī’ti ayaṃ paṭipucchābyākaraṇīyo pañho.

“Katamo ṭhapanīyo pañho? ‘Sassato loko’ti ṭhapanīyo pañho, ‘asassato loko’ti. ‘Antavā loko’ti. ‘Anantavā loko’ti. ‘Antavā ca anantavā ca loko’ti. ‘Nevantavā nānantavā loko’ti. ‘Taṃ jīvaṃ taṃ sarīra’nti. ‘Aññaṃ jīvaṃ aññaṃ sarīra’nti. ‘Hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti. ‘Na hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti. ‘Hoti ca na ca hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti. ‘Neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti ṭhapanīyo pañho, ayaṃ ṭhapanīyo pañho.

“Bhagavā, mahārāja, therassa mālukyaputtassa taṃ ṭhapanīyaṃ pañhaṃ na byākāsi. So pana pañho kiṃ kāraṇā ṭhapanīyo? Na tassa dīpanāya hetu vā kāraṇaṃ vā atthi, tasmā so pañho ṭhapanīyo. Natthi buddhānaṃ bhagavantānaṃ akāraṇama hetukaṃ giramudīraṇa’nti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṃ tathā sampaṭicchāmi’ti.

Abyākaraṇīyapañho dutiyo.

3. Maccubhāyanābhāyanapañho

3. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetamaṃ bhagavatā ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti, puna bhaṇitaṃ ‘arahā sabbabhaya matikkanto’ti. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, arahā daṇḍabhaya tasati, niraye vā nerayikā sattā jalitā kuthitā tattā santattā tamhā jalitaggi jalakā mahānirayā cavamānā maccuno bhāyanti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti, tena hi ‘arahā sabbabhaya matikkanto’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi bhagavatā bhaṇitaṃ ‘arahā sabbabhaya matikkanto’ti, tena hi ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayaṃ ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Netamaṃ, mahārāja, vacanaṃ bhagavatā arahante upādāya bhaṇitaṃ ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti. Ṭhapito arahā tasmim vatthusmim, samūhato bhaya hetu arahato. Ye te, mahārāja, sattā

sakilesā, yesañca adhimattā attānudiṭṭhi, ye ca sukhadukkhesu unnatāvanatā, te upādāya bhagavatā bhaṇitaṃ ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti. Arahato, mahārāja, sabbagati upacchinnā, yoni viddhaṃsitā, paṭisandhi upahatā, bhaggā phāsukā, samūhatā sabbabhavālayā, samucchinnā sabbasaṅkhārā, hataṃ kusalākusalaṃ, vihatā avijjā, abījaṃ viññāṇaṃ kataṃ, daḍḍhā sabbakilesā, ativattā lokadhammā, tasmā arahā na tasati sabbabhayehi.

“Idha, mahārāja, rañño cattāro mahāmattā bhaveyyuṃ anurakkhā laddhayasā vissāsikā ṭhapitā mahati issariye ṭhāne. Atha rājā kismiñci deva karaṇīye samuppanne yāvatā sakavijite sabbajanassa āṇāpeyya ‘sabbeva me baliṃ karontu, sādheṭṭha tumhe cattāro mahāmattā taṃ karaṇīya’nti. Api nu kho, mahārāja, tesam catunnaṃ mahāmattānaṃ balibhayaṃ santāso uppajjeyyā’ti? “Na hi bhante”ti. “Kena kāraṇena mahārājā”ti. “Ṭhapitā te, bhante, raññā uttamaṭṭhāne, natthi tesam bali, samatikkantabalino te, avasese upādāya raññā āṇāpitaṃ ‘sabbeva me baliṃ karontū’ti. “Evameva kho, mahārāja, netam vacanaṃ bhagavatā arahante upādāya bhaṇitaṃ, ṭhapito arahā tasmim vatthusmim, samūhato bhayahetu arahato, ye te, mahārāja, sattā sakilesā, yesañca adhimattā attānudiṭṭhi, ye ca sukhadukkhesu unnatāvanatā, te upādāya bhagavatā bhaṇitaṃ ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti. Tasmā arahā na tasati sabbabhayehi”ti.

“Netam, bhante nāgasena, vacanaṃ sāvasesam, niravasesavacanametam ‘sabbe’ti. Tattha me uttarim kāraṇaṃ brūhi taṃ vacanaṃ patiṭṭhāpetu”nti.

“Idha, mahārāja, gāme gāmassāmiko āṇāpakaṃ āṇāpeyya ‘ehi, bho āṇāpaka, yāvatā gāme gāmikā, te sabbe sīghaṃ mama santike sannipātehi’ti. So ‘sādhu sāmī’ti sampaṭicchitvā gāmamajjhe ṭhatvā tikkhattuṃ saddamanussāveyya ‘yāvatā gāme gāmikā, te sabbe sīghasīghaṃ sāmīno santike sannipatantū’ti. Tato te gāmikā āṇāpakassa vacanena turitaturitā sannipatitvā gāmassāmikassa ārocenti ‘sannipatitā, sāmī, sabbe gāmikā, yaṃ te karaṇīyaṃ taṃ karohī’ti. Iti so, mahārāja, gāmassāmiko kuṭipurise sannipāto sabbe gāmike āṇāpeti, te ca āṇattā na sabbe sannipatanti, kuṭipurisā yeva sannipatanti, ‘ettakā yeva me gāmikā’ti gāmassāmiko ca tathā sampaṭicchati, aññe bahutarā anāgatā itthipurisā dāsīdāsā bhatakā kammakarā gāmikā gilānā gomahiṃsā ajeḷakā suvānā, ye anāgatā, sabbe te agaṇitā, kuṭipurise yeva upādāya āṇāpitattā ‘sabbe sannipatantū’ti. Evameva kho, mahārāja, netam vacanaṃ bhagavatā arahante upādāya bhaṇitaṃ, ṭhapito arahā tasmim vatthusmim, samūhato bhayahetu arahato, ye te, mahārāja, sattā sakilesā, yesañca adhimattā attānudiṭṭhi, ye ca sukhadukkhesu unnatāvanatā, te upādāya bhagavatā bhaṇitaṃ ‘sabbe tasanti daṇḍassa, sabbe bhāyanti maccuno’ti. Tasmā arahā na tasati sabbabhayehi.

“Atthi, mahārāja, sāvasesam vacanaṃ sāvaseso attho, atthi sāvasesam vacanaṃ niravaseso attho, atthi niravasesam vacanaṃ sāvaseso attho, atthi niravasesam vacanaṃ niravaseso attho. Tena tena attho sampaṭicchitabbo.

“Pañcavidhehi, mahārāja, kāraṇehi attho sampaṭicchitabbo āhaccapadena rasena ācariyavaṃsena [ācariyavaṃsatāya (pī. ka.)] adhippāyā kāraṇuttariyatāya. Ettha hi **āhaccapadanti** suttaṃ adhippetam. **Rasoti** suttānulomaṃ. **Ācariyavaṃsoti** ācariyavādo. **Adhippāyoti** attano matī. **Kāraṇuttariyatāti** imehi catūhi samentaṃ [sametam (sī.)] kāraṇaṃ. Imehi kho, mahārāja, pañcahi kāraṇehi attho sampaṭicchitabbo. Evameso pañho suvinicchito hotī”ti.

“Hotu, bhante nāgasena, tathā taṃ sampaṭicchāmi. Ṭhapito hotu arahā tasmim vatthusmim, tasantu avasesā sattā, niraye pana nerayikā sattā dukkhā tibbā kaṭukā vedanā vedayamānā jalitapajjalitasabbaṅgapaccaṅgā ruṇṇakāruṇṇakanditaparidevitalāpappitamukhā asayhatibbadukkhābhībhūtā atāṇā asaraṇā asaraṇībhūtā anappasokātūrā antimapacchimagatikā ekantasokaparāyaṇā uṇṇhatikhīṇacaṇḍakharatapanatejavanto bhīmabhayajanakaninādamahāsaddā saṃsibbitachabbidhajālāmālākulā samantā satayojanānupharaṇaccivegā kadariyā tapanā mahānirayā cavamānā maccuno bhāyanti”ti? “Āma, mahārājā”ti.

“Nanu, bhante nāgasena, nirayo ekantadukkhavedanīyo, kissa pana te nerayikā sattā ekantadukkhavedanīyā nirayā cavamānā maccuno bhāyanti, kissa niraye ramanti”ti? “Na te, mahārāja, nerayikā sattā niraye ramanti, muñcitukāmāva te nirayā. Maraṇasseva so [maraṇasseso (sī. pī.)], mahārāja, ānubhāvo, yena tesam santāso uppajjatī”ti. “Etaṃ kho, bhante nāgasena, na saddahāmi, yaṃ

muccitukāmānaṃ cutiyā santāso uppajjati, hāsanīyaṃ, bhante nāgasena, taṃ ṭhānaṃ, yaṃ te patthitaṃ labhanti, kāraṇena maṃ saññāpehi’’ti.

“Maraṇanti kho, mahārāja, etaṃ adiṭṭhasaccānaṃ tāsaniyaṭṭhānaṃ, ethāyaṃ jano tasati ca ubbijjati ca. Yo ca, mahārāja, kaṇhasappaṃ bhāyati, so maraṇassa bhāyanto kaṇhasappaṃ bhāyati. Yo ca hatthissa bhāyati...pe... sīhassa...pe... byagghassa...pe... dīpissa...pe... acchassa...pe... taracchassa...pe... mahimsassa...pe... gavayassa...pe... aggissa...pe... udakassa...pe... khāṇukassa...pe... kaṇṭakassa bhāyati. Yo ca sattiyaṃ bhāyati, so maraṇassa bhāyanto sattiyaṃ bhāyati. Maraṇasseva so [maraṇasseso (sī. pī.)], mahārāja, sarasabhāvatejo [sarasabhāvatejo (sī. pī.)], tassa sarasabhāvatejena sakilesā sattā maraṇassa tasanti bhāyanti, muccitukāmāpi, mahārāja, nerayikā sattā maraṇassa tasanti bhāyanti.

“Idha, mahārāja, purisassa kāye medo gaṇṭhi uppajjeyya. So tena rogena dukkhito upaddavā parimuccitukāmo bhisakkaṃ sallakattaṃ āmantāpeyya. Tassa vacanaṃ so bhisakko sallakatto sampañcchitvā tassa rogassa uddharaṇāya upakaraṇaṃ upaṭṭhāpeyya, satthakaṃ tikhiṇaṃ kareyya, yamakasalākā [dahanasalākā (ka.)] aggimhi pakkhipeyya, khāralavaṇaṃ nisadāya pisāpeyya, api nu kho, mahārāja, tassa āturaṃ tikhiṇasatthakacchedanena yamakasalākādahanena khāraloṇappavesanena tāso uppajjeyyā’’ti? “Āma bhante’’ti. “Iti, mahārāja, tassa āturaṃ rogā muccitukāmāssāpi vedanābhayā santāso uppajjati. Evameva kho, mahārāja, nirayā muccitukāmānampi nerayikānaṃ sattānaṃ maraṇabhayā santāso uppajjati.

“Idha, mahārāja, puriso issarāparādhiko baddho saṅkhalikabandhanena gabbhe pakkhitto parimuccitukāmo assa, tamenāṃ so issaro mocetukāmo pakkosāpeyya. Api nu kho, mahārāja, tassa issarāparādhikassa purisassa ‘katadoso aha’nti jānantassa issaradassanena santāso uppajjeyyā’’ti? “Āma bhante’’ti. “Iti, mahārāja, tassa issarāparādhikassa purisassa parimuccitukāmāssāpi issarabhayā santāso uppajjati. Evameva kho, mahārāja, nirayā muccitukāmānampi nerayikānaṃ sattānaṃ maraṇabhayā santāso uppajjati’’ti.

“Aparampi, bhante, uttarim kāraṇaṃ brūhi, yenāhaṃ kāraṇena okappeyya’’nti. “Idha, mahārāja, puriso daṭṭhavisena āsīvisena daṭṭho bhaveyya, so tena visavikārena pateyya upateyya vaṭṭeyya pavaṭṭeyya, athaññataro puriso balavantena mantapadena taṃ daṭṭhaviṣaṃ āsīviṣaṃ ānetvā taṃ daṭṭhaviṣaṃ paccācamāpeyya, api nu kho, mahārāja, tassa visagatassa purisassa tasmim daṭṭhavisē sappe sotthihetu upagacchante santāso uppajjeyyā’’ti? “Āma bhante’’ti. Iti, mahārāja, tathārūpe ahimhi sotthihetupi upagacchante tassa santāso uppajjati. Evameva kho, mahārāja, nirayā muccitukāmānampi nerayikānaṃ sattānaṃ maraṇabhayā santāso uppajjati. Anīṭṭhaṃ, mahārāja, sabbasattānaṃ maraṇaṃ, tasmā nerayikā sattā nirayā parimuccitukāmāpi maccuno bhāyanti’’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameva tathā sampañcchāmi’’ti.

Maccubhāyanābhāyanapaṇho tatiyo.

4. Maccupāsamuttipaṇho

4. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā –

“Na antalikkhe na samuddamajjhe, na pabbatānaṃ vivaraṃ pavissa;
Na vijjati so jagatippadeso, yatthaṭṭhito mucceyya maccupāsā’’ti.

“Puna bhagavatā parittā ca uddiṭṭhā. Seyyathidaṃ, ratanasuttaṃ mettasuttaṃ khandhaparittam moraparittam dhajaggaparittam āṭṭhāṇiyaparittam aṅgulimālaparittam. Yadi, bhante nāgasena, ākāsagatopi samuddamajjhagatopi pāsādakuṭileṇaguḥāpabbhāradaribilagiri vivarapabbatantaragatopi na muccati maccupāsā, tena hi parittakammaṃ micchā. Yadi parittakaraṇena maccupāsā parimutti bhavati, tena hi ‘na antalikkhe...pe... maccupāsā’’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho gaṇṭhitopi gaṇṭhitaro tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’’ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘na antalikkhe...pe... maccupāsā’’ti, parittā ca bhagavatā uddiṭṭhā, taṃca pana sāvasesāyukassa vayasampannassa apetakammāvaraṇassa, natthi, mahārāja,

khīṇāyukassa ṭhitiyā kiriyā vā upakkamo vā.

“Yathā mahārāja matassa rukkhassa sukkhassa koḷāpassa nisnehassa uparuddhajīvitassa gatāyusānkhārassa kumbhasahassenapi udake ākirante allattaṃ vā pallavitaharitaḥāvō vā na bhavēyya. Evameva kho, mahārāja, bhesajjaparittakammena natthi khīṇāyukassa ṭhitiyā kiriyā vā upakkamo vā, yāni tāni, mahārāja, mahiyā osadhāni bhesajjāni, tānipi khīṇāyukassa akiccarāni bhavanti. Sāvasesāyukaṃ, mahārāja, vayasampannaṃ apetakammāvaraṇaṃ parittaṃ rakkhati gopeti, tassatthāya bhagavatā parittā uddiṭṭhā.

“Yathā, mahārāja, kassako paripakke dhaññe mate sassanāle udakappavesanaṃ vāreyya, yaṃ pana sassaṃ taruṇaṃ meghasannibhaṃ vayasampannaṃ, taṃ udakavaḍḍhiyā vaḍḍhati. Evameva kho, mahārāja, khīṇāyukassa bhesajjaparittakiriyā ṭhapitā paṭikkhittā, ye pana te manussā sāvasesāyukā vayasampannā, tesam atthāya parittabhesajjāni bhaṇitāni, te parittabhesajjehi vaḍḍhanti”ti.

“Yadi, bhante nāgasena, khīṇāyuko marati, sāvasesāyuko jīvati, tena hi parittabhesajjāni niratthakāni honti”ti? “Diṭṭhapubbo pana tayā, mahārāja, koci rogo bhesajjehi paṭinivattito”ti? “Āma, bhante, anekasatāni diṭṭhāni”ti. “Tena hi, mahārāja, ‘parittabhesajjakiriyā niratthakā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhavati”ti.

“Dissanti, bhante nāgasena, vejjānaṃ upakkamā bhesajjapānānulepā, tena tesam upakkamena rogo paṭinivattati”ti. “Parittānampi, mahārāja, pavattiyamānānaṃ saddo suyyati, jivhā sukkhati, hadayaṃ byāvattati, kaṅṭho āturati. Tena tesam pavattena sabbe byādhayo vūpasanti, sabbā ṭīyo apagacchanti.

“Diṭṭhapubbo pana tayā, mahārāja, koci ahinā daṭṭho mantapadena visaṃ pātīyamāno visaṃ cikkhassanto uddhamadho ācamayamāno”ti? “Āma, bhante, ajjetarahipi taṃ loke vattati”ti. “Tena hi, mahārāja, ‘parittabhesajjakiriyā niratthakā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhavati. Kataparittaṇhi, mahārāja, purisaṃ ḍaṃsitukāmo ahi na ḍaṃsati, vivaṭaṃ mukhaṃ pidahati, corānaṃ ukkhittalaguḷampi na sambhavati, te laguḷaṃ muñcitvā pemaṃ karonti, kupitopi hatthināgo samāgantvā uparamati, pajjalitamahāaggikkhandhopi upagantvā nibbāyati, visaṃ halāhalampi khāyitaṃ agadaṃ sampajjati, āhāratthaṃ vā pharati, vadhakā hantukāmā upagantvā dāsabhūtā sampajjanti, akkantopi pāso na saṃvarati [na saṃcarati (sī.)].

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, ‘morassa kataparittassa sattavassasatāni luddako nāsakkhi pāsaṃ upanetaṃ, akataparittassa taṃ yeva divasaṃ pāsaṃ upanesi”ti? “Āma, bhante, suyyati, abbhuggato so saddo sadevake loke”ti. “Tena hi, mahārāja ‘parittabhesajjakiriyā niratthakā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhavati.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, ‘dānavo bhariyaṃ parirakkhanto samugge pakkhipitvā gilitvā kucchinā pariharati, atheko vijjādharo tassa dānavassa mukhena pavisitvā tāya saddhiṃ abhiramati, yadā so dānavo aññasi, atha samuggaṃ vamtivā vivari, saha samugge vivaṭe vijjādharo yathākāmaṃ [yena kāmaṃ (ka.)] pakkāmi”ti? “Āma, bhante, suyyati, abbhuggato sopi saddo sadevake loke”ti. “Nanu so, mahārāja, vijjādharo parittabalena [mantabalena (?)] gahaṇā mutto”ti. “Āma bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, atthi parittabalaṃ.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, ‘aparopi vijjādharo bārāṇasirañño antepure mahesiyā saddhiṃ sampaduṭṭho [saṃsaṭṭho (sī.)] gahaṇappatto samāno khaṇena adassanaṃ gato mantabalenā”ti. “Āma, bhante, suyyati”ti. “Nanu so, mahārāja, vijjādharo parittabalena gahaṇā mutto”ti? “Āma bhante”ti. “Tena hi, mahārāja, atthi parittabala”nti.

“Bhante nāgasena, ‘kiṃ sabbe yeva parittaṃ rakkhati’ti? “Ekacce, mahārāja, rakkhati, ekacce na rakkhati”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, parittaṃ na sabbatthika”nti? “Api nu kho, mahārāja, bhojanaṃ sabbesaṃ jīvitaṃ rakkhati”ti? “Ekacce, bhante, rakkhati, ekacce na rakkhati”ti. “Kiṃ kāraṇā”ti. “Yato, bhante, ekacce taṃ yeva bhojanaṃ atibhuñjitvā visūcīkāya maranti”ti. “Tena hi, mahārāja, bhojanaṃ na sabbesaṃ jīvitaṃ rakkhati”ti? “Dvīhi, bhante nāgasena, kāraṇehi bhojanaṃ jīvitaṃ harati atibhuttena vā usmādubbalatāya vā, āyudadaṃ, bhante nāgasena, bhojanaṃ durupacārena jīvitaṃ harati”ti. “Evameva kho,

mahārāja, parittaṃ ekacce rakkhati, ekacce na rakkhati.

“Tīhi, mahārāja, kāraṇehi parittaṃ na rakkhati kammāvaraṇena, kilesāvaraṇena, asaddahanatāya. Sattānurakkhaṇaṃ, mahārāja, parittaṃ attanā katena ārakkhaṃ jahati, yathā, mahārāja, mātā puttāṃ kucchigataṃ poṣeti, hitena upacārena janeti, janayitvā asucimalasiṅghāṇikamapanetvā uttamavarasugandhaṃ upalimpati, so aparena samayena paresaṃ putte akkosante vā paharante vā pahāraṃ deti. Te tassa kujjhivā parisāya ākaḍḍhitvā taṃ gahetvā sāmīno upanenti, yadī pana tassā putto aparaddho hoti velātivatto. Atha naṃ sāmīno manussā ākaḍḍhayamānā daṇḍamuggaraḍḍhānumuṭṭhīhi tāḷenti pothenti, apī nu kho, mahārāja, tassa mātā labhati ākaḍḍhanaparikaḍḍhanaṃ gāhaṃ sāmīno upanayanaṃ kātu’nti? ‘Na hi bhante’ti. ‘Kena kāraṇena, mahārāja’ti. ‘Attano, bhante, aparādhenā’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, sattānaṃ ārakkhaṃ parittaṃ attano aparādhenā vañjhaṃ karotī’ti [kāretīti (sī.)]. ‘Sādhu, bhante nāgasena, suvinicchito pañho, gahanaṃ agahanaṃ kataṃ, andhakāro āloko kato, viniveṭhitaṃ diṭṭhijālaṃ, tvaṃ gaṇivarapavaramāsajjā’ti.

Maccupāsamuttipaṇho catuttho.

5. Buddhalābhantarāyapaṇho

5. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘lābhī tathāgato cīvarapiṇḍapātāsenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārāna’nti. Puna ca tathāgato pañcasālaṃ brāhmaṇagāmaṃ piṇḍāya pavisitvā kiñcīdeva alabhitvā yathādhotena pattena nikkhantoti. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato lābhī cīvarapiṇḍapātāsenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārānaṃ, tena hi pañcasālaṃ brāhmaṇagāmaṃ piṇḍāya pavisitvā kiñcīdeva alabhitvā yathādhotena pattena nikkhantoti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi pañcasālaṃ brāhmaṇagāmaṃ piṇḍāya pavisitvā kiñcīdeva alabhitvā yathādhotena pattena nikkhanto, tena hi lābhī tathāgato cīvarapiṇḍapātāsenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārānanti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho sumahanto dunnibbeṭho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Lābhī, mahārāja, tathāgato cīvarapiṇḍapātāsenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārānaṃ, pañcasālaṃ brāhmaṇagāmaṃ piṇḍāya pavisitvā kiñcīdeva alabhitvā yathādhotena pattena nikkhanto, tañca pana mārasa pāpimato kāraṇā’ti. ‘Tena hi, bhante nāgasena, bhagavato gaṇanapathaṃ vītivattakappe [gaṇanapathavītivatte kappe (sī.)] abhisankhataṃ kusalaṃ kinti niṭṭhitaṃ, adhunuttṭhitena mārena pāpimatā tassa kusalassa balavegaṃ [taṃ kusalabalavegavipphāraṃ (sī.)] kinti pihitaṃ, tena hi, bhante nāgasena, tasmim vaṭṭhusmim dvīsu ṭhānesu upavādo āgacchati, kusalatopi akusalaṃ balavataraṃ hoti, buddhabalatopi mārabalaṃ balavataraṃ hotīti, tena hi rukkhassa mūlatopi aggaṃ bhārataraṃ hoti, guṇasamparikiṇṇatopi pāpiyaṃ balavataraṃ hotī’ti. ‘Na, mahārāja, tāvatakena kusalatopi akusalaṃ balavataraṃ nāma hoti, na buddhabalatopi mārabalaṃ balavataraṃ nāma hoti. Api cettha kāraṇaṃ icchitabbaṃ.

“Yathā, mahārāja, puriso rañño cakkavattissa madhuṃ vā madhupiṇḍikaṃ vā aññaṃ vā upāyanaṃ abhihareyya, tamenāṃ rañño dvārapālo evaṃ vadeyya ‘akālo, bho, ayaṃ rañño dassanāya, tena hi, bho, tava upāyanaṃ gahetvā sīghasīghaṃ paṭinivatta, pure tava rājā daṇḍaṃ dhāressatī’ti [mā te rājā daṇḍaṃ pāpeyyāti (sī.)]. Tato so puriso daṇḍabhayā tasito ubbiggo taṃ upāyanaṃ ādāya sīghasīghaṃ paṭinivatteyya, apī nu kho so, mahārāja, rājā cakkavattī tāvatakena upāyanavikalāmattakena dvārapālato dubbalataro nāma hoti, aññaṃ vā pana kiñci upāyanaṃ na labheyyā’ti? ‘Na hi, bhante, issāpakato so, bhante, dvārapālo upāyanaṃ nivāresi, aññaṃ pana dvārena satahassaguṇampi rañño upāyanaṃ upeti’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, issāpakato māro pāpimā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi, aññāni pana anekāni devatāsatahassāni amataṃ dibbaṃ ojaṃ gahetvā upagatāni ‘bhagavato kāye ojaṃ odahissāmā’ti bhagavantaṃ namassamānāni pañjalikāni ṭhitānī’ti.

“Hotu, bhante nāgasena, sulabhā bhagavato cattāro paccayā loke uttamapurisassa, yācitova bhagavā devamanussohi cattāro paccaye paribhuñjati, apī ca kho pana mārasa yo adhippāyo, so tāvatakena siddho, yaṃ so bhagavato bhojanassa antarāyamakāsi. Ettha me, bhante, kañkhā na chijjati, vimatijjātohaṃ tattha saṃsayapakkhando. Na me tattha mānasaṃ pakkhandati, yaṃ tathāgatassa arahato sammāsambuddhassa sadevake loke aggapuggalavarassa kusalavarapuññasambhavassa asamasamassa anupamassa appaṭisamassa chavakaṃ lāmakaṃ parittaṃ pāpaṃ anariyaṃ vipannaṃ māro lābhantarāyamakāsi’ti.

“Cattāro kho, mahārāja, antarāyā adit̥thantarāyo uddissa katantarāyo upakkhaṭantarāyo paribhogantarāyoti. Tattha katamo adit̥thantarāyo? Anodissa adassanena anabhisankhataṃ koci antarāyaṃ karoti ‘kiṃ parassa dinnenā’ti, ayaṃ adit̥thantarāyo nāma.

“Katamo uddissa katantarāyo? Idhekaccaṃ puggalaṃ upadisitvā uddissa bhojanaṃ paṭiyattaṃ hoti, taṃ koci antarāyaṃ karoti, ayaṃ uddissa katantarāyo nāma.

“Katamo upakkhaṭantarāyo? Idha yaṃ kiñci upakkhaṭaṃ hoti appaṭiggahitaṃ, tattha koci antarāyaṃ karoti, ayaṃ upakkhaṭantarāyo nāma.

“Katamo paribhogantarāyo? Idha yaṃ kiñci paribhogaṃ, tattha koci antarāyaṃ karoti, ayaṃ paribhogantarāyo nāma. Ime kho, mahārāja, cattāro antarāyā.

“Yaṃ pana māro pāpimā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi, taṃ neva bhagavato paribhogaṃ na upakkhaṭaṃ na uddissakataṃ, anāgataṃ asampattaṃ adassanena antarāyaṃ kataṃ, taṃ pana nekassa bhagavato yeva, atha kho ye te tena samayena nikkhantā abbhāgatā, sabbepi te taṃ divasaṃ bhojanaṃ na labhiṃsu, nāhaṃ taṃ, mahārāja, passāmi sadevake loke samārake sabrahmake sassamaṇabrāhmaṇiyā pajāya sadevamanussāya, yo tassa bhagavato uddissa kataṃ upakkhaṭaṃ paribhogaṃ antarāyaṃ kareyya. Sace koci issāya uddissa kataṃ upakkhaṭaṃ paribhogaṃ antarāyaṃ kareyya, phaleyya tassa muddhā satadhā vā sahasadhā vā.

“Cattārome, mahārāja, tathāgatassa kenaci anāvaraṇiyā guṇā. Katame cattāro? Lābho, mahārāja, bhagavato uddissa kato upakkhaṭo na sakkā kenaci antarāyaṃ kātuṃ; sarīrānugatā, mahārāja, bhagavato byāmapabhā na sakkā kenaci antarāyaṃ kātuṃ; sabbaññutaṃ, mahārāja, bhagavato ñāṇaratanā na sakkā kenaci antarāyaṃ kātuṃ; jīvitā, mahārāja, bhagavato na sakkā kenaci antarāyaṃ kātuṃ. Ime kho, mahārāja, cattāro tathāgatassa kenaci anāvaraṇiyā guṇā, sabbepete, mahārāja, guṇā ekarasā arogā akuppā aparūpakkamā aphuṣāni kiriyāni. Adassanena, mahārāja, māro pāpimā nilīyitvā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi.

“Yathā, mahārāja, rañño paccante dese visame adassanena nilīyitvā corā panthaṃ dūsentī. Yadi pana rājā te core passeyya, api nu kho te corā sotthiṃ labheyyu’nti? ‘Na hi, bhante, pharasunā phālāpeyya satadhā vā sahasadhā vā’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, adassanena māro pāpimā nilīyitvā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi.

“Yathā vā pana, mahārāja, itthī sapatikā adassanena nilīyitvā parapurisaṃ sevati, evameva kho, mahārāja, adassanena māro pāpimā nilīyitvā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi. Yadi, mahārāja, itthī sāmikassa sammukhā parapurisaṃ sevati, api nu kho sā itthī sotthiṃ labheyyā’nti? ‘Na hi, bhante, haneyyāpi taṃ, bhante, sāmiko vadheyyāpi bandheyyāpi dāsittaṃ vā upaneyyā’nti. ‘Evameva kho, mahārāja, adassanena māro pāpimā nilīyitvā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi. Yadi, mahārāja, māro pāpimā bhagavato uddissa kataṃ upakkhaṭaṃ paribhogaṃ antarāyaṃ kareyya, phaleyya tassa muddhā satadhā vā sahasadhā vā’nti. ‘Evameva, bhante nāgasena, corikāya kataṃ mārena pāpimatā, nilīyitvā māro pāpimā pañcasālake brāhmaṇagahapatike anvāvisi. Sace so, bhante, māro pāpimā bhagavato uddissa kataṃ upakkhaṭaṃ paribhogaṃ antarāyaṃ kareyya, muddhā vāssa phaleyya satadhā vā sahasadhā vā, kāyo vāssa bhusamuṭṭhi viya vikireyya, sādhu, bhante nāgasena, evameva tathā sampaṭicchāmi’nti.

Buddhalābhantarāyapañho pañcama.

6. Apuññapañho

6. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘yo ajānanto pāṇātipātaṃ karoti, so balavataraṃ apuññaṃ pasavati’nti. Puna ca bhagavatā vinayapaññattiyā bhaṇitaṃ ‘anāpatti ajānantassā’nti. Yadi, bhante nāgasena, ajānitvā pāṇātipātaṃ karonto balavataraṃ apuññaṃ pasavati, tena hi ‘anāpatti ajānantassā’nti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi anāpatti ajānantassa, tena hi ‘ajānitvā pāṇātipātaṃ karonto balavataraṃ apuññaṃ pasavati’nti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho duruttaro duratikkamo tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’nti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘yo ajānanto pāṇātipātam karoti, so balavataram apuññam pasavatī’ ti. Puna ca vinayapaññattiyā bhagavatā bhaṇitam ‘anāpatti ajānantassā’ ti. Tattha atthantaram atthi. Katamam atthantaram? Atthi, mahārāja, āpatti saññāvimokkhā, atthi āpatti nosaññāvimokkhā. Yāyam, mahārāja, āpatti saññāvimokkhā, tam āpattiṃ ārabba bhagavatā bhaṇitam ‘anāpatti ajānantassā’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaticchāmī’ ti.

Apuññapañho chaṭṭho.

7. Bhikkhusaṅghapariharapañho

7. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘tathāgatassa kho, ānanda, na evam hoti ‘aham bhikkhusaṅgham pariharissāmī’” ti vā, “mamuddesiko bhikkhusaṅgho” ti vā’ ti. Puna ca metteyyassa bhagavato sabhāvaguṇam paridīpayamānena bhagavatā evam bhaṇitam ‘so anekasahassam bhikkhusaṅgham pariharissati, seyyathāpi aham etarahi anekasatam bhikkhusaṅgham pariharāmī’ ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitam ‘tathāgatassa kho, ānanda, na evam hoti ‘aham bhikkhusaṅgham pariharissāmī’” ti vā, “mamuddesiko bhikkhusaṅgho” ti vā’ ti, tena hi anekasatam bhikkhusaṅgham pariharāmīti yam vacanam, tam micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitam ‘so anekasahassam bhikkhusaṅgham pariharissati, seyyathāpi aham etarahi anekasatam bhikkhusaṅgham pariharāmī’ ti, tena hi tathāgatassa kho, ānanda, na evam hoti ‘aham bhikkhusaṅgham pariharissāmī’ ti vā, ‘mamuddesiko bhikkhusaṅgho’ ti vāti tampi vacanam micchā, ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘tathāgatassa kho, ānanda, na evam hoti ‘aham bhikkhusaṅgham pariharissāmī’” ti vā, “mamuddesiko bhikkhusaṅgho” ti vā’ ti. Puna ca metteyyassāpi bhagavato sabhāvaguṇam paridīpayamānena bhagavatā bhaṇitam ‘so anekasahassam bhikkhusaṅgham pariharissati, seyyathāpi aham etarahi anekasatam bhikkhusaṅgham pariharāmī’ ti. Etasmiñca, mahārāja, pañhe eko attho sāvaseso, eko attho niravaseso. Na, mahārāja, tathāgato parisāya anugāmiko, parisā pana tathāgatassa anugāmikā. Sammuti, mahārāja, esā ‘aha’nti ‘mamā’ ti, na paramattho eso, vīgataṃ, mahārāja, tathāgatassa pemaṃ, vīgato sineho, ‘mayha’ntipi tathāgatassa gahaṇam natthi, upādāya pana avassayo hoti.

“Yathā, mahārāja, pathavī bhūmaṭṭhānam sattānam patitṭhā hoti upassayam, pathavitṭhā cete sattā, na ca mahāpathaviyā ‘mayhete’ ti apekkhā hoti, evameva kho, mahārāja, tathāgato sabbasattānam patitṭhā hoti upassayam, tathāgataṭṭhā [tathāgatapatitṭhā eva (sī.)] cete sattā, na ca tathāgatassa ‘mayhete’ ti apekkhā hoti. Yathā vā pana, mahārāja, mahatimahāmegho abhivassanto tiṇarukkhasumanussānam vuḍḍhiṃ deti santatiṃ anupāleti. Vuṭṭhūpajīvino cete sattā sabbe, na ca mahāmeghassa ‘mayhete’ ti apekkhā hoti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato sabbasattānam kusaladhamme janeti anupāleti, satthūpajīvino cete sattā sabbe, na ca tathāgatassa ‘mayhete’ ti apekkhā hoti. Tam kissa hetu? Attānudiṭṭhiyā pahīnattā’ ti.

“Sādhu, bhante nāgasena, sunibbeṭhito pañho bahavidhehi kāraṇehi, gambhīro uttānīkato, gaṇṭhi bhinno, gahaṇam agahaṇam kataṃ, andhakāro āloko kato, bhaggā paravādā, jinaputtānam cakkhum upādita’nti.

Bhikkhusaṅghapariharapañho sattamo.

8. Abhejjaparisaṅghapañho

8. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘tathāgato abhejjapariso’ ti, puna ca bhaṇatha ‘devadattena ekappahāram pañca bhikkhusatāni bhinnāni’ ti. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato abhejjapariso, tena hi devadattena ekappahāram pañca bhikkhusatāni bhinnāni yam vacanam, tam micchā. Yadi devadattena ekappahāram pañca bhikkhusatāni bhinnāni, tena hi ‘tathāgato abhejjapariso’ ti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, gambhīro dunniveṭhiyo, gaṇṭhitopi gaṇṭhitaro, etthāyam jano āvaṇo nivuto ovuto pihito pariyanaddho, ettha tava ñaṇabalam dassēhi paravādesū’ ti.

“Abhejjapariso, mahārāja, tathāgato, devadattena ca ekappahāram pañca bhikkhusatāni bhinnāni, tañca pana bhedakassa balena, bhedake vijjamāne natthi, mahārāja, abhejjam nāma. Bhedake sati mātāpi puttana bhijjati, puttapi mātārā bhijjati, pitāpi puttana bhijjati, puttapi pitarā bhijjati, bhātāpi bhaginiyā bhijjati,

bhaginīpi bhātārā bhijjati, sahāyopi sahāyena bhijjati, nāvāpi nānādārusaṅghatitā ūmivegasampahārena bhijjati, rukkhopi madhukappasampannaphalo anilabalavegābhīhato bhijjati, suvaṇṇampi jātimantam [\[jātarūpampi \(sī.\)\]](#) lohena bhijjati. Api ca, mahārāja, neso adhippāyo viññūnam, nesā buddhānam adhimutti, neso paṇḍitānam chando ‘tathāgato bhejjapariso’ti. Api cettha kāraṇam atthi, yena kāraṇena tathāgato vuccati ‘abhejjapariso’ti. Katamaṃ ettha kāraṇam? Tathāgatassa, mahārāja, katena adānena vā appiyavacānena vā anattacariyāya vā asamānattatāya vā yato kutoci cariyam carantassapi parisā bhinnāti na sutapubbaṃ, tena kāraṇena tathāgato vuccati ‘abhejjapariso’ti. Tayāpetam, mahārāja, nātabbaṃ ‘atthi kiñci navaṅge buddhavacane sutāgatam, iminā nāma kāraṇena bodhisattassa katena tathāgatassa parisā bhinnā’ti? ‘Natthi bhante, no cetam loke dissati nopi suyyati. Sādhu, bhante nāgasena, evameṭam tathā sampaṭicchāmī’ti.

Abhejjaparisaṇḍaṃ aṭṭhamo.

Abhejjavaggo dutiyo.

Imasmiṃ vagge aṭṭha pañhā.

3. Paṇāmitavaggo

1. Setṭhadhammapañho

1. “Bhante nāgasena, bhāsītampetaṃ bhagavatā ‘dhammo hi, vāsetṭha, setṭho janetasmiṃ diṭṭhe ceva dhamme abhisamparāye cā’ti. Puna ca ‘upāsako gihī sotāpanno pihitāpāyo diṭṭhippatto viññātasāsano bhikkhum vā sāmaṇeraṃ vā puthujjanaṃ abhivādeti paccuṭṭheti’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘dhammo hi, vāsetṭha, setṭho janetasmiṃ diṭṭhe ceva dhamme abhisamparāye cā’ti, tena hi ‘upāsako gihī sotāpanno pihitāpāyo diṭṭhippatto viññātasāsano bhikkhum vā sāmaṇeraṃ vā puthujjanaṃ abhivādeti paccuṭṭheti’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi ‘upāsako gihī sotāpanno pihitāpāyo diṭṭhippatto viññātasāsano bhikkhum vā sāmaṇeraṃ vā puthujjanaṃ abhivādeti paccuṭṭheti’, tena hi ‘dhammo hi, vāsetṭha, setṭho janetasmiṃ diṭṭhe ceva dhamme abhisamparāye cāti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Bhāsītampetaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘dhammo hi, vāsetṭha, setṭho janetasmiṃ diṭṭhe ceva dhamme abhisamparāye cā’ti, ‘upāsako ca gihī sotāpanno pihitāpāyo diṭṭhippatto viññātasāsano bhikkhum vā sāmaṇeraṃ vā puthujjanaṃ abhivādeti paccuṭṭheti’. Tattha pana kāraṇam atthi. Katamaṃ taṃ kāraṇam?

“Vīsati kho panime, mahārāja, samaṇassa samaṇakaraṇā dhammā dve ca liṅgāni, yehi samaṇo abhivādanapaccuṭṭhānasamānanapūjanāraho hoti. Katame vīsati samaṇassa samaṇakaraṇā dhammā dve ca liṅgāni? Setṭho [\[setṭhabhūmisayo \(sī. syā.\)\]](#), [\[setṭho yamo \(pī.\)\]](#) dhammārāmo, aggo niyamo, cāro vihāro saṃyamo saṃvaro khanti soraccaṃ ekattacariyā ekattābhīrati paṭisallānaṃ hiriyappamaṃ vīriyaṃ appamādo sikkhāsamaṇānaṃ [\[sikkhāpadhānaṃ \(sī. syā.\)\]](#), [\[sukkāvadānaṃ \(ka.\)\]](#) uddeso paripucchā sīlādiabhirati nirālayatā sikkhāpadapāripūritā, kāsāvadhāraṇaṃ, bhaṇḍubhāvo. Ime kho, mahārāja, vīsati samaṇassa samaṇakaraṇā dhammā dve ca liṅgāni. Ete guṇe bhikkhu samādhāya vattati, so tesam dhammānaṃ anūnattā paripuṇṇattā sampannattā samannāgatattā asekkhabhūmiṃ arahantabhūmiṃ okkamati, setṭham bhūmantaram okkamati, arahattāsannagatoti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanaṃ abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Khīṇāsavehi so sāmāññaṃ upagato, natthi me so samayo’ti [\[taṃ sāmāñña’nti \(?\)\]](#) arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanaṃ abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Aggaparisaṃ so upagato, nāhaṃ taṃ ṭhānaṃ upagato’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanaṃ abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Labhati so pātimokkhuḍdesaṃ sotum, nāhaṃ taṃ labhāmi sotu’nti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanaṃ abhivādetum paccuṭṭhātum.

“So aññe pabbājeti upasampādeti jinasāsanam vaḍḍheti, ahametaṃ na labhāmi kātu’nti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Appamāṇesu so sikkhāpadesu samattakārī, nāhaṃ tesu vattāmi’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Upagato so samaṇaliṅgam, buddhādhippāye ṭhito, tenāhaṃ liṅgena dūramapagato’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Parūḷhakacchalomo so anaññitaamaṇḍito anulittasīlagandho, ahaṃ pana maṇḍanavibhūsanābhirato’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Api ca, mahārāja, ‘ye te vīsati samaṇakaraṇā dhammā dve ca liṅgāni, sabbepe te dhammā bhikkhussa samvījjanti, so yeva te dhamme dhāreti, aññepi tattha sikkhāpeti, so me āgamo sikkhāpanaṅca natthī’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Yathā, mahārāja, rājakumāro purohitassa santike vijjam adhīyati, khattiyadhammaṃ sikkhati, so aparena samayena abhisitto ācariyaṃ abhivādeti paccuṭṭheti ‘sikkhāpako me aya’nti, evameva kho, mahārāja, ‘bhikkhu sikkhāpako vaṃsadharo’ti arahati upāsako sotāpanno bhikkhum puthujjanam abhivādetum paccuṭṭhātum.

“Api ca, mahārāja, imināpetam pariyaēyena jānāhi bhikkhubhūmiyā mahantataṃ asamavipulabhāvaṃ. Yadi, mahārāja, upāsako sotāpanno arahattaṃ sacchikaroti, dveva tassa gatiyo bhavanti anaññā tasmim yeva divase parinibbāyeyya vā, bhikkhubhāvaṃ vā upagaccheyya. Acalā hi sā, mahārāja, pabbajjā, mahatī accuggatā, yadidaṃ bhikkhubhūmi’ti. “Nānagato, bhante nāgasena, pañho sunibbēṭhito balavatā atibuddhinā tayā, na yimaṃ pañhaṃ samattho añño evaṃ viniveṭhetum aññatra tavādisena buddhimatā’ti.

Seṭṭhadhammapañho paṭhamo.

2. Sabbasattahitapharaṇapañho

2. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘tathāgato sabbasattānaṃ ahitamapanetvā hitamupadahatī’ti. Puna ca bhaṇatha **aggikkhandhūpame** dhammapariyāye bhaññamāne ‘saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggata’nti. Aggikkhandhūpamaṃ, bhante, dhammapariyāyaṃ desentena tathāgatena saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ hitamapanetvā ahitamupadahitaṃ. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato sabbasattānaṃ ahitamapanetvā hitamupadahati, tena hi aggikkhandhūpame dhammapariyāye bhaññamāne saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggatanti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi aggikkhandhūpame dhammapariyāye bhaññamāne saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggataṃ, tena hi tathāgato sabbasattānaṃ ahitamapanetvā hitamupadahatī tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Tathāgato, mahārāja, sabbasattānaṃ ahitamapanetvā hitamupadahati, aggikkhandhūpame dhammapariyāye bhaññamāne saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggataṃ, tañca pana na tathāgatassa katena, tesam yeva attano katenā’ti.

“Yadi, bhante nāgasena, tathāgato aggikkhandhūpamaṃ dhammapariyāyaṃ na bhāseyya, api nu tesam uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggaccheyyāti, na hi, mahārāja, micchāpaṭipannānaṃ tesam bhagavato dhammapariyāyaṃ sutvā pariḷāho kāye uppajji, tena tesam pariḷāhena uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggata’nti. “Tena hi, bhante nāgasena, tathāgatasseva katena tesam uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggataṃ, tathāgato yeva tattha adhikāro tesam nāsanāya, yathā nāma, bhante nāgasena, ahi vammikaṃ paviseyya, athaññataro paṃsukāmo puriso vammikaṃ bhinditvā paṃsum hareyya, tassa paṃsuharaṇena vammikassa susiraṃ pidaheyya, atha tattheva so assāsaṃ alabhamāno mareyya, nanu so, bhante, ahi tassa purisassa katena maraṇappatto’ti. “Āma mahārājā’ti. “Evameva kho, bhante nāgasena, tathāgato yeva tattha adhikāro tesam

nāsanāyā’’ti.

“Tathāgato, mahārāja, dhammaṃ desayamāno anunayappaṭiḡhaṃ na karoti, anunayappaṭiḡhavippamutto dhammaṃ deseti, evaṃ dhamme desīyamāne ye tattha sammāpaṭiḡpannā, te bujjhanti. Ye pana micchāpaṭiḡpannā, te patanti. Yathā, mahārāja, purisassa ambaṃ vā jambuṃ vā madhukaṃ vā cālayamānassa yāni tattha phalāni sārāni daḷhabandhanāni, tāni tattheva accutāni tiṭṭhanti, yāni tattha phalāni pūtivaṇṭamūlāni dubbalabandhanāni, tāni patanti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato dhammaṃ desayamāno anunayappaṭiḡhaṃ na karoti, anunayappaṭiḡhavippamutto dhammaṃ deseti, evaṃ dhamme desīyamāne ye tattha sammāpaṭiḡpannā, te bujjhanti. Ye pana micchāpaṭiḡpannā, te patanti.

“Yathā vā pana, mahārāja, kassako dhaññaṃ ropetukāmo khettaṃ kasati, tassa kasantassa anekasatasahassāni tiṇāni maranti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato paripakkamānase satte bodhento [\[bodhetuṃ \(sī.\)\]](#) anunayappaṭiḡhavippamutto dhammaṃ deseti, evaṃ dhamme desīyamāne ye tattha sammāpaṭiḡpannā, te bujjhanti. Ye pana micchāpaṭiḡpannā, te tiṇāni viya maranti.

“Yathā vā pana, mahārāja, manussā rasahetu yantena ucchuṃ pīlayanti, tesam ucchuṃ pīlayamānānaṃ ye tattha yantamukhagatā kimayo, te pīliyanti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato paripakkamānase satte bodhento dhammayantamabhipīlayati [\[dhammayantamatipīlayati \(ka.\)\]](#), ye tattha micchāpaṭiḡpannā, te kimī viya maranti’’ti.

“Nanu, bhante nāgasena, te bhikkhū tāya dhammadesanāya patitā’’ti? “Apī nu kho, mahārāja, tacchako rukkhāṃ tacchanto [\[rakkhanto \(sī. pī.\)\]](#) ujukaṃ parisuddhaṃ karoti’’ti? “Na hi, bhante, vajjanīyaṃ apanetvā tacchako rukkhāṃ ujukaṃ parisuddhaṃ karoti’’ti. “Evameva kho, mahārāja, tathāgato parisam rakkhanto na sakkoti bodhaneyye [\[abodhanīye \(syā.\)\]](#) satte bodhetuṃ, micchāpaṭiḡpanne pana satte apanetvā bodhaneyye satte bodheti, attakatena pana te, mahārāja, micchāpaṭiḡpannā patanti.

“Yathā, mahārāja, kadalī veḷu assatarī attajena [\[attajena phalena \(sī.\)\]](#) haññati, evameva kho, mahārāja, ye te micchāpaṭiḡpannā, te attakatena haññanti patanti.

“Yathā, mahārāja, corā attakatena cakkhuppāṭanaṃ sūlāropanaṃ sīsacchedanaṃ pāpuṇanti, evameva kho, mahārāja, ye te micchāpaṭiḡpannā, te attakatena haññanti patanti [\[jinasāsanā patanti \(sī. pī.\)\]](#). Yesam, mahārāja, saṭṭhimattānaṃ bhikkhūnaṃ uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggaṭaṃ, tesam taṃ neva bhagavato katena, na paresam katena, atha kho attano yeva katena.

“Yathā, mahārāja, puriso sabbajanassa amataṃ dadeyya, te taṃ amataṃ asitvā arogā dīghāyukā sabbīto [\[sabbītiyā \(sī.\)\]](#) parimucceyyuṃ, athaññataro puriso durupacārena taṃ asitvā maraṇaṃ pāpuṇeyya, apī nu kho so, mahārāja, amatadāyako puriso tatonidānaṃ kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti? “Na hi, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, tathāgato dasasahassiyā lokadhātuyā devamanussānaṃ amataṃ dhammadānaṃ deti, ye te sattā bhabbā, te dhammāmatena bujjhanti. Ye pana te sattā abhabbā, te dhammāmatena haññanti patanti. Bhojanaṃ, mahārāja, sabbasattānaṃ jīvitaṃ rakkhati, tamekacce bhuñjitvā visūcikāya maranti, apī nu kho so, mahārāja, bhojanadāyako puriso tatonidānaṃ kiñci apuññaṃ āpajjeyyā’’ti? “Na hi, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, tathāgato dasasahassiyā lokadhātuyā devamanussānaṃ amataṃ dhammadānaṃ deti, ye te sattā bhabbā, te dhammāmatena bujjhanti. Ye pana te sattā abhabbā, te dhammāmatena haññanti patanti’’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampatiḡchāmi’’ti.

Sabbasattahitapharaṇapañho dutiyo.

3. Vatthaguyhanidassanapañho

3. “Bhante nāgasena, bhāsitampeṭaṃ tathāgatena –

“Kāyena saṃvaro sādhu [\[dha. pa. 361\]](#), sādhu vācāya saṃvaro;
Manasā saṃvaro sādhu, sādhu sabbattha saṃvaro’’ti.

“Puna ca tathāgato catunnaṃ parisānaṃ majjhe nisīditvā purato devamanussānaṃ selassa brāhmaṇassa kosohitaṃ vatthaguyhaṃ dassesi. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘kāyena saṃvaro sādhu’ti, tena hi selassa brāhmaṇassa kosohitaṃ vatthaguyhaṃ dassesīti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi selassa brāhmaṇassa kosohitaṃ vatthaguyhaṃ dasseti, tena hi ‘kāyena saṃvaro sādhu’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘kāyena saṃvaro sādhu’ti, selassa ca brāhmaṇassa kosohitaṃ vatthaguyhaṃ dassitaṃ. Yassa kho, mahārāja, tathāgate kaṅkhā uppannā, tassa bodhanatthāya bhagavā iddhiyā tappaṭibhāgaṃ kāyaṃ dasseti, so yeva taṃ pāṭihāriyaṃ passatī’”ti.

“Ko panetaṃ, bhante nāgasena, saddahissati, yaṃ parisagato eko yeva taṃ guyhaṃ passati, avasesā tattheva vasantā na passantīti. Ingha me tvaṃ tattha kāraṇaṃ upadisa, kāraṇena maṃ saññāpehi’”ti. “Ditthapubbo pana tayā, mahārāja, koci byādhitto puriso parikiṇṇo nātimittehi’”ti. “Āma bhante’”ti. “Api nu kho sā, mahārāja, parisā passatetaṃ vedanaṃ, yāya so puriso vedanāya vedayatī’”ti. “Na hi bhante, attanā yeva so, bhante, puriso vedayatī’”ti. “Evameva kho, mahārāja, yasseva tathāgate kaṅkhā uppannā, tasseva tathāgato bodhanatthāya iddhiyā tappaṭibhāgaṃ kāyaṃ dasseti, so yeva taṃ pāṭihāriyaṃ passati.

“Yathā vā pana, mahārāja, kañcīdeva purisaṃ bhūto āviseyya, api nu kho sā, mahārāja, parisā passati taṃ bhūtāgamaṇa’”nti? “Na hi, bhante, so yeva āturo tassa bhūtassa āgamaṇaṃ passatī’”ti. “Evameva kho, mahārāja, yasseva tathāgate kaṅkhā uppannā, tasseva tathāgato bodhanatthāya iddhiyā tappaṭibhāgaṃ kāyaṃ dasseti, so yeva taṃ pāṭihāriyaṃ passatī’”ti.

“Dukkaraṃ, bhante nāgasena, bhagavatā kataṃ, yaṃ ekassapi adassanīyaṃ, taṃ dassentenā’”ti. “Na, mahārāja, bhagavā guyhaṃ dassesi, iddhiyā pana chāyaṃ dassesī’”ti. “Chāyāyapi, bhante, ditthāya dittham yeva hotī guyhaṃ, yaṃ disvā niṭṭhaṃ gato’”ti. “Dukkarañcāpi, mahārāja, tathāgato karoti bodhaneyye satte bodhetuṃ. Yadi, mahārāja, tathāgato kiriyaṃ hāpeyya, bodhaneyyā sattā na bujjheyyuṃ. Yasmā ca kho, mahārāja, yogaññū tathāgato bodhaneyye satte bodhetuṃ, tasmā tathāgato yena yena yogena bodhaneyyā bujjhanti, tena tena yogena bodhaneyye bodheti.

“Yathā, mahārāja, bhisakko sallakatto yena yena bhesajjena āturo arogo hoti, tena tena bhesajjena āturaṃ upasaṅkamati, vamanīyaṃ vameṭi, virecanīyaṃ vireceti, anulepanīyaṃ anulimpeti, anuvāsānīyaṃ anuvāseti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato yena yena yogena bodhaneyyā sattā bujjhanti, tena tena yogena bodheti.

“Yathā vā pana, mahārāja, itthī mūlḥagabbhā bhisakkassa adassanīyaṃ guyhaṃ dasseti, evameva kho, mahārāja, tathāgato bodhaneyye satte bodhetuṃ adassanīyaṃ guyhaṃ iddhiyā chāyaṃ dassesi. Natthi, mahārāja, adassanīyo nāma okāso puggalaṃ upādāya. Yadi, mahārāja, koci bhagavato hadayaṃ disvā bujjheyya, tassapi bhagavā yogena hadayaṃ dasseyya, yogaññū, mahārāja, tathāgato desanākusalo.

“Nanu, mahārāja, tathāgato therassa nandassa adhimuttiṃ jānitvā taṃ devabhavanaṃ netvā devakaññāyo dassesi ‘imināyaṃ kulaputto bujjhissatī’”ti, tena ca so kulaputto bujjhi. Iti kho, mahārāja, tathāgato anekapariyāyena subhanimittaṃ hīlento garahanto jigucchanto tassa bodhanahetu kakuṭapāḍiniyo accharāyo dassesi. Evampi tathāgato yogaññū desanākusalo.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tathāgato therassa cūlapanthakassa bhātarā nikkadḍhitassa dukkhitassa dummanassa upagantvā sukhumaṃ coḷakhaṇḍaṃ adāsi ‘imināyaṃ kulaputto bujjhissatī’”ti, so ca kulaputto tena kāraṇena jinasāsane vasībhāvaṃ pāpuṇi. Evampi, mahārāja, tathāgato yogaññū desanākusalo.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tathāgato brāhmaṇassa mogharājassa yāva tatiyaṃ pañhaṃ puṭṭho na byākāsi ‘evamimassa kulaputtassa māno upasamissati, mānūpasamā abhisamayo bhavissatī’”ti, tena ca tassa kulaputtassa māno upasami, mānūpasamā so brāhmaṇo chasu abhiññāsu vasībhāvaṃ pāpuṇi. Evampi, mahārāja, tathāgato yogaññū desanākusalo’”ti.

“Sādhu, bhante nāgasena, sunibbeṭhito pañho bahavidhehi kāraṇehi, gahanaṃ agahanaṃ kataṃ,

andhakāro āloko kato, gaṇṭhi bhinno, bhaggā paravādā, jinaputtānaṃ cakkhuṃ tayā uppāditaṃ, nippaṭibhānā titthiyā, tvaṃ gaṇivarapavaramāsajjā’ ti.

Vatthaguyhanidassanapaṇho tatiyo.

4. Pharusavācābhāvapaṇho

4. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpettaṃ therena sārīputtēna dhammasenāpatinā ‘parisuddhavaśamācāro āvuso tathāgato, natthi tathāgatassa vacīduccaritaṃ, yaṃ tathāgato rakkheyya ‘mā me idaṃ paro aññāsī’ ti. Puna ca tathāgato therassa sudinnassa kalandaṃputtassa aparādhe pārājikaṃ paññapento pharusāhi vācāhi moghapurisavādena samudācari, tena ca so thero moghapurisavādena maṅkucittavasena rundhitattā vippaṭisārī nāsakkhi ariyamaggaṃ paṭivijjhituṃ. Yadi, bhante nāgasena, parisuddhavaśamācāro tathāgato, natthi tathāgatassa vacīduccaritaṃ, tena hi tathāgatena therassa sudinnassa kalandaṃputtassa aparādhe moghapurisavādena samudāciṅṅanti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi bhagavatā therassa sudinnassa kalandaṃputtassa aparādhe moghapurisavādena samudāciṅṅaṃ, tena hi parisuddhavaśamācāro tathāgato, natthi tathāgatassa vacīduccaritaṃ tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sārīputtēna dhammasenāpatinā ‘parisuddhavaśamācāro āvuso tathāgato, natthi tathāgatassa vacīduccaritaṃ, yaṃ tathāgato rakkheyya ‘mā me idaṃ paro aññāsī’ ti. Āyasmato ca sudinnassa kalandaṃputtassa aparādhe pārājikaṃ paññapenta bhagavatā moghapurisavādena samudāciṅṅaṃ, tañca pana aduṭṭhacittēna asārambhena yāthāvalakkhaṇena. Kiñca tattha yāthāvalakkhaṇaṃ, yassa, mahārāja, puggalassa imasmiṃ attabhāve catusaccābhisaṃmayo na hoti, tassa purisattaṃ moghaṃ aññaṃ kayiraṃānaṃ aññaṃ sambhavati, tena vuccati ‘moghapuriso’ ti. Iti, mahārāja, bhagavatā āyasmato sudinnassa kalandaṃputtassa satāvavacanaṃ samudāciṅṅaṃ, no abhūtavādenā’ ti.

“Sabhāvampi, bhante nāgasena, yo akkosanto bhaṇati, tassa mayaṃ kahāpaṇaṃ daṇḍaṃ dhārema, aparādho yeva so vatthuṃ nissāya viṣuṃ vohāraṃ ācaranto akkosatī’ ti. “Atthi pana, mahārāja, sutapubbaṃ tayā khalitassa abhivādanaṃ vā paccuṭṭhānaṃ vā sakkāraṃ vā upāyanānuppādānaṃ vā’ ti? “Na hi, bhante, yato kutoci yattha katthaci khalito, so paribhāsanāraho hoti tajjanāraho, uttamaṅgampissa chindanti hanantipi bandhantipi ghātentipi jhāpentipi’ ti [jāpentipīti (sī. pī.)]. “Tena hi, mahārāja, bhagavatā kiriyā yeva katā, no akiriyā’ ti.

“Kiriyaṃpi, bhante nāgasena, kurumānena patirūpena kātabbaṃ anucchavikena, savanenapi, bhante nāgasena, tathāgatassa sadevako loko ottappati hiriyatī bhīyyo dassanena tatuttariṃ upasaṅkamanena payirupāsanaṃ’ ti. “Api nu kho, mahārāja, tikicchako abhisanna kāye kupīte dose sinehanīyāni bhesajjāni detī’ ti? “Na hi, bhante, tiṅhāni lekhanīyāni bhesajjāni detī’ ti. “Evameva kho, mahārāja, tathāgato sabbakilesabyādhivūpasamāya anusitṭhiṃ deti, pharusāpi, mahārāja, tathāgatassa vācā satte sinehayati, muduke karoti. Yathā, mahārāja, uṇhampi udakaṃ yaṃ kiñci sinehanīyaṃ sinehayati, mudukaṃ karoti, evameva kho, mahārāja, pharusāpi tathāgatassa vācā atthavatī hoti karuṇāsahagatā. Yathā, mahārāja, pituvacanaṃ puttānaṃ atthavantaṃ hoti karuṇāsahagataṃ, evameva kho, mahārāja, pharusāpi tathāgatassa vācā atthavatī hoti karuṇāsahagatā. Pharusāpi, mahārāja, tathāgatassa vācā sattānaṃ kilesappahānā [kilesappahānāya (sī.)] hoti. Yathā, mahārāja, duggandhampi gomuttaṃ pītaṃ virasampi agadaṃ khāyitaṃ sattānaṃ byādhimā hanati, evameva kho, mahārāja, pharusāpi tathāgatassa vācā atthavatī karuṇāsahagatā. Yathā, mahārāja, mahantopi tūlapuṅṅo [tūlapicu (sī. syā.)] parassa kāye nipatitvā rujaṃ na karoti, evameva kho, mahārāja, pharusāpi tathāgatassa vācā na kassaci dukkhaṃ uppādetī’ ti. “Suvinicchito, bhante nāgasena, paṇho bahūhi kāraṇehi, sādhu, bhante nāgasena, evamevaṃ tathā sampaṭicchāmī’ ti.

Pharusavācābhāvapaṇho catuttho.

5. Rukkhaacetanābhāvapaṇho

5. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpettaṃ tathāgatena –

“Acetanam brāhmaṇa assuṇantaṃ, jāno ajānantamimaṃ palāsaṃ;
Āradhaviṛiyo dhuvam appamatto, sukhasēyyam pucchasi kissa hetū’ti [jā. 1.4.25].

Puna ca bhaṇitaṃ –

“Iti phandanarukkhopi, tāvade ajjhabhāsatha;
Mayhampi vacanam atthi, bhāradvāja suṇohi me’ti [jā. 1.13.20].

“Yadi, bhante nāgasena, rukkho acetano, tena hi phandanena rukkkena bhāradvājena saha sallapitanti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi phandanena rukkkena bhāradvājena saddhiṃ sallapitaṃ, tena hi rukkho acetanoti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppato, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘rukkho acetano’ti, phandanena ca rukkkena bhāradvājena saddhiṃ sallapitaṃ, tañca pana vacanam lokasamaññāya bhaṇitaṃ. Natthi, mahārāja, acetanassa rukkhasa sallāpo nāma, api ca, mahārāja, tasmim rukkhe adhivatthāya devatāyetaṃ adhivacanam rukkhoti, rukkho sallapatīti cesā lokapaṇṇatti, yathā, mahārāja, sakaṭam dhaññassa paripūritaṃ dhaññasakaṭanti jano voharati, na ca taṃ dhaññamayaṃ sakaṭam, rukkhamayaṃ sakaṭam, tasmim sakaṭe dhaññassa pana ākiritattā dhaññasakaṭanti jano voharati, evameva kho, mahārāja, na rukkho sallapati, rukkho acetano, yā pana tasmim rukkhe adhivatthā devatā, tassā yeva taṃ adhivacanam rukkhoti, rukkho sallapatīti cesā lokapaṇṇatti.

“Yathā vā pana, mahārāja, dadhiṃ manthayamāno takkaṃ manthemīti voharati, na taṃ takkaṃ, yaṃ so mantheti, dadhiṃ yeva so manthento takkaṃ manthemīti voharati, evameva kho, mahārāja, na rukkho sallapati, rukkho acetano. Yā pana tasmim rukkhe adhivatthā devatā, tassāyeva taṃ adhivacanam rukkhoti, rukkho sallapatīti cesā lokapaṇṇatti.

“Yathā vā pana, mahārāja, asantaṃ sādhetukāmo santaṃ sādhemīti voharati, asiddham siddhanti voharati, evamesā lokasamaññā, evameva kho, mahārāja, na rukkho sallapati, rukkho acetano. Yā pana tasmim rukkhe adhivatthā devatā, tassāyeva taṃ adhivacanam rukkhoti, rukkho sallapatīti cesā lokapaṇṇatti, yāya, mahārāja, lokasamaññāya jano voharati, tathāgatopi tāyeva lokasamaññāya sattānam dhammaṃ deseti’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭam tathā sampaṭicchāmī’ti.

Rukkhaacetanābhāvapañho pañcama.

6. Piṇḍapātamahapphalapañho

6. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam dhammasaṅgītikārahehi therehi –

“Cundassa bhantaṃ bhuñjivā, kammārassāti me sutam;
Ābādham samphusī dhīro, pabāḷham māraṇantika’nti [dī. ni. 2.190].

“Puna ca bhagavatā bhaṇitaṃ ‘dveme, ānanda, piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā ca. Katame dve? Yañca piṇḍapātāṃ paribhuñjivā tathāgato anuttaram sammāsambodhiṃ abhisambujjhi, yañca piṇḍapātāṃ paribhuñjivā tathāgato anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyati. Ime dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā, ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavato cundassa bhantaṃ bhuttāvissa [bhuñjivā (sī.)] kharo ābādho uppanno, pabāḷhā ca vedanā pavattā māraṇantikā, tena hi ‘dveme, ānanda, piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi dveme piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā ca, tena hi bhagavato cundassa bhantaṃ bhuttāvissa [bhuñjivā (sī.)] kharo ābādho uppanno, pabāḷhā ca vedanā pavattā māraṇantikāti tampi vacanam micchā. Kiṃnu kho, bhante nāgasena, so piṇḍapāto visagatatāya mahapphalo, roguppādatāya mahapphalo, āyuvināsakatāya mahapphalo, bhagavato jīvitaharaṇatāya mahapphalo? Tattha me kāraṇam brūhi paravādānam niggaḥāya, etthāyaṃ jano sammūḷho lobhasena atibahuṃ khāyitena lohitapakkhandikā uppannāti. Ayampi ubhato

koṭiko pañho tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo’’ti.

‘‘Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, dhammasaṅgītikārakehi therehi –

‘‘Cundassa bhattaṃ bhuñjivā, kammārassāti me suttaṃ;
Ābādhaṃ samphusī dhīro, pabāḷhaṃ māraṇantika’nti.

‘‘Bhagavatā ca bhaṇitaṃ ‘dveme, ānanda, piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā ca. Katame dve? Yañca piṇḍapātāṃ paribhuñjivā tathāgato anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambujjhi, yañca piṇḍapātāṃ paribhuñjivā tathāgato anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyati [parinibbāyi (sī.)], ime dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā, ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ ti.

‘‘So pana piṇḍapāto bahugūṇo anekānisaṃso. Devatā, mahārāja, haṭṭhā pasannamānasā ‘ayaṃ bhagavato pacchimo piṇḍapāto’ ti dibbaṃ ojaṃ sūkaramaddave ākiriṃsu. Tañca pana sammāpākaṃ lahupākaṃ [bahupākaṃ (sī.)] manuññaṃ bahurasāṃ jaṭṭharaggitejassa hitaṃ. Na, mahārāja, tatonidānaṃ bhagavato koci anuppanno rogo uppanno, api ca, mahārāja, bhagavato pakatidubbale sarīre khīṇe āyusaṅkhāre uppanno rogo bhiyyo abhivaḍḍhi.

‘‘Yathā, mahārāja, pakatiyā jalamāno aggi aññasmiṃ upādāne dinne bhiyyo pajjalati, evameva kho, mahārāja, bhagavato pakatidubbale sarīre khīṇe āyusaṅkhāre uppanno rogo bhiyyo abhivaḍḍhi.

‘‘Yathā vā pana, mahārāja, soto pakatiyā sandamāno abhivutṭhe mahāmeghe bhiyyo mahogho udakavāhako hoti, evameva kho, mahārāja, bhagavato pakatidubbale sarīre khīṇe āyusaṅkhāre uppanno rogo bhiyyo abhivaḍḍhi.

‘‘Yathā vā pana, mahārāja, pakatiyā abhisannadhātu kucchi aññasmiṃ ajjhoharite bhiyyo āyameyya [āmayeyya (sī.)], evameva kho, mahārāja, bhagavato pakatidubbale sarīre khīṇe āyusaṅkhāre uppanno rogo bhiyyo abhivaḍḍhi, natthi, mahārāja, tasmīṃ piṇḍapāte doso, na ca tassa sakkā dosaṃ āropetu’nti.

‘‘Bhante nāgasena, kena kāraṇena te dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ ti? ‘‘Dhammānumajjanasamāpattivasena, mahārāja, te dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ ti.

‘‘Bhante nāgasena, katamesaṃ dhammānaṃ anumajjanasamāpattivasena te dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ ti? ‘‘Navannaṃ, mahārāja, anupubbavihārasamāpattīnaṃ anulomappaṭilomasamāpajjanavasena te dve piṇḍapātā samasamaphalā samavipākā ativiya aññehi piṇḍapātehi mahapphalatarā ca mahānisaṃsatarā cā’ ti.

‘‘Bhante nāgasena, dvīsu yeva divasesu adhimattaṃ tathāgato navānupubbavihārasamāpattīyo anulomappaṭilomaṃ samāpajjī’ ti? ‘‘Āma, mahārājā’ ti. ‘‘Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ bhante nāgasena. Yaṃ imasmiṃ buddhakkhette asadisāṃ paramadānaṃ, tampi imehi dvīhi piṇḍapātehi agaṇitaṃ. Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena. Yāva mahantā navānupubbavihārasamāpattīyo, yatra hi nāma navānupubbavihārasamāpattivasena dānaṃ mahapphalataraṃ hoti mahānisaṃsatarañca. Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmī’ ti.

Piṇḍapātamahapphalapañho chaṭṭho.

7. Buddhapūjanapañho

7. ‘‘Bhante nāgasena, bhāsitampeṭaṃ tathāgatena ‘abyāvaṭā tumhe, ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjyā’ ti. Puna ca bhaṇitaṃ –

“Pūjetha naṃ pūjaniyassa dhātuṃ;
Evaṃ karā saggamito gamissathā”ti.

“Yadi, bhante nāgasena, tathāgatena bhaṇitaṃ ‘abyāvaṭā tumhe, ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjāyā’ti, tena hi ‘pūjetha naṃ pūjaniyassa dhātuṃ, evaṃ karā saggamito gamissathā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitaṃ ‘pūjetha naṃ pūjaniyassa dhātuṃ, evaṃ karā saggamito gamissathā’ti, tena hi ‘abyāvaṭā tumhe ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjāyā’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘abyāvaṭā tumhe, ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjāyā’ti, puna ca bhaṇitaṃ ‘pūjetha naṃ pūjaniyassa dhātuṃ, evaṃ karā saggamito gamissathā’ti, tañca pana na sabbesaṃ jinaputtānaṃ yeva ārabba bhaṇitaṃ ‘abyāvaṭā tumhe, ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjāyā’ti. Akammaṃ hetam, mahārāja, jinaputtānaṃ yadidaṃ pūjā, sammasanaṃ saṅkhārānaṃ, yoniso manasikāro, satipaṭṭhānānupassanā, ārammaṇasāraggāho, kilesayuddham, sadatthamanuyuñjanā, etaṃ jinaputtānaṃ karaṇīyaṃ, avasesānaṃ devamanussānaṃ pūjā karaṇīyā.

“Yathā, mahārāja, mahiyā rājaputtānaṃ hatthiassarathadhanutharulekhamuddāsikkhākhaggamantasuti-sammutiyuddhayujjhāpanakiriya karaṇīyā, avasesānaṃ puthuvessasuddānaṃ kasi vaṇijjā gorakkhā karaṇīyā, evameva kho, mahārāja, akammaṃ hetam jinaputtānaṃ yadidaṃ pūjā, sammasanaṃ saṅkhārānaṃ, yoniso manasikāro, satipaṭṭhānānupassanā, ārammaṇasāraggāho, kilesayuddham, sadatthamanuyuñjanā, etaṃ jinaputtānaṃ karaṇīyaṃ, avasesānaṃ devamanussānaṃ pūjā karaṇīyā.

“Yathā vā pana, mahārāja, brāhmaṇamaṇavakānaṃ iruvedaṃ yajuvedaṃ sāmavedaṃ athabbaṇavedaṃ lakkhaṇaṃ itihāsaṃ purāṇaṃ nighaṇḍu keṭubhaṃ akkharappabhedam padaṃ veyyākaraṇaṃ bhāsamaṃggaṃ uppātaṃ supinaṃ nimittaṃ chaḷaṅgaṃ candaggāhaṃ sūriyaggāhaṃ sukkaṛāhucariṃ uḷluggahayuddham [oḷuggahayuddham (ka.)] devadundubhissaraṃ okkanti ukkāpātaṃ bhūmikammaṃ [bhūmikammaṃ (sī. pī.)] disādāhaṃ bhummantalikkhaṃ jotisaṃ lokāyatikaṃ sācakkam migacakkam antaracakkam missakuppādam sakunārutaravitaṃ [sakunārutaṃ (sī.)] sikkhā karaṇīyā, avasesānaṃ puthuvessasuddānaṃ kasi vaṇijjā gorakkhā karaṇīyā, evameva kho, mahārāja, akammaṃ hetam jinaputtānaṃ yadidaṃ pūjā, sammasanaṃ saṅkhārānaṃ, yoniso manasikāro, satipaṭṭhānānupassanā, ārammaṇasāraggāho, kilesayuddham, sadatthamanuyuñjanā, etaṃ jinaputtānaṃ karaṇīyaṃ, avasesānaṃ devamanussānaṃ pūjā karaṇīyā, tasmā, mahārāja, tathāgato ‘mā ime akamme yuñjantu, kamme ime yuñjantū’ti āha ‘abyāvaṭā tumhe, ānanda, hotha tathāgatassa sarīrapūjāyā’ti. Yadetam, mahārāja, tathāgato na bhaṇeyya, pattacīvarampi attano pariyādāpetvā bhikkhū buddhapūjaṃ yeva kareyyu”nti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampañcchāmi”ti.

Buddhapūjanapañho sattamo.

8. Pādasakalikāhatapañho

8. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘bhagavato gacchantassa ayaṃ acetanā mahāpathavī ninnaṃ unnamati, unnataṃ onamatī’ti, puna ca bhaṇatha ‘bhagavato pādo sakalikāya khato’ti. Yā sā sakalikā bhagavato pāde patitā, kissa pana sā sakalikā bhagavato pādā na nivattā. Yadi, bhante nāgasena, bhagavato gacchantassa ayaṃ acetanā mahāpathavī ninnaṃ unnamati, unnataṃ onamatī, tena hi ‘bhagavato pādo sakalikāya khato’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi bhagavato pādo sakalikāya khato, tena hi ‘bhagavato gacchantassa ayaṃ acetanā mahāpathavī ninnaṃ unnamati unnataṃ onamatī’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Saccam, mahārāja, atthetaṃ bhagavato gacchantassa ayaṃ acetanā mahāpathavī ninnaṃ unnamati unnataṃ onamatī, bhagavato ca pādo sakalikāya khato, na ca pana sā sakalikā attano dhammatāya patitā, devadattassa upakkamena patitā. Devadatto, mahārāja, bahūni jātisatasahassāni bhagavati āghātaṃ bandhi, so tena āghātena ‘mahantaṃ kūtāgārappamaṇaṃ pāsānaṃ bhagavato upari pātesāmi’ti muñci. Atha dve selā pathavito uṭṭahitvā taṃ pāsānaṃ sampañcchimsu, atha nesam sampahārena pāsānato papaṭikā bhijjitvā yena vā tena vā patantī bhagavato pāde patitā”ti.

“Yathā ca, bhante nāgasena, dve selā pāsāṇaṃ sampaṭicchimsu, tatheva papaṭikāpi sampaṭicchitabbā”ti?
 “Sampaṭicchitampi, mahārāja, idhekaccaṃ paggharati pasavati na ṭhānamupagacchati, yathā, mahārāja, udakaṃ pāṇinā gahitaṃ aṅgulantarikāhi paggharati pasavati na ṭhānamupagacchati, khīraṃ takkaṃ madhuṃ sappi tesāṃ maccharasaṃ maṃsarasāṃ pāṇinā gahitaṃ aṅgulantarikāhi paggharati pasavati na ṭhānamupagacchati, evameva kho, mahārāja, sampaṭicchanaṭṭhaṃ upagatānaṃ dvinnāṃ selānaṃ sampahārena pāsāṇato papaṭikā bhijjivā yena vā tena vā patantī bhagavato pāde patitā.

“Yathā vā pana, mahārāja, saṅhasukhumaṇurajasamaṃ puḷinaṃ muṭṭhinā gahitaṃ aṅgulantarikāhi paggharati pasavati na ṭhānamupagacchati, evameva kho, mahārāja, sampaṭicchanaṭṭhaṃ upagatānaṃ dvinnāṃ selānaṃ sampahārena pāsāṇato papaṭikā bhijjivā yena vā tena vā patantī bhagavato pāde patitā.

“Yathā vā pana, mahārāja, kabaḷo mukhena gahito idhekaccassa mukhato mucchivā paggharati pasavati na ṭhānamupagacchati, evameva kho, mahārāja, sampaṭicchanaṭṭhaṃ upagatānaṃ dvinnāṃ selānaṃ sampahārena pāsāṇato papaṭikā bhijjivā yena vā tena vā patantī bhagavato pāde patitā”ti.

“Hotu, bhante nāgasena, sehi pāsāṇo sampaṭicchito, atha papaṭikāyapi apaciti kātābba yatheva mahāpathaviyā”ti? “Dvādasime, mahārāja, apacitiṃ na karonti. Katame dvādasā? Ratto rāgavasena apacitiṃ na karoti, duṭṭho dosavasena, mūḷho mohavasena, unnato mānavasena, nigguṇo avisesatāya, atithaddho anisedhanatāya, hīno hīnasabhāvatāya, vacanakaro anissaratāya, pāpo kadariyatāya, dukkhāpito paṭidukkhāpanatāya, luddho lobhābhūtatāya, āyūhito atthasādhanatāya [atthasādhanena (syā. pī. ka.)] apacitiṃ na karoti. Ime kho mahārāja dvādasā apacitiṃ na karonti. Sā ca pana papaṭikā pāsāṇasampahārena bhijjivā animittakatadisā yena vā tena vā patamānā bhagavato pāde patitā.

“Yathā vā pana, mahārāja, saṅhasukhumaṇurajo anilabalasamāhato animittakatadiso yena vā tena vā abhikirati, evameva kho, mahārāja, sā papaṭikā pāsāṇasampahārena bhijjivā animittakatadisā yena vā tena vā patamānā bhagavato pāde patitā. Yadi pana, mahārāja, sā papaṭikā pāsāṇato visuṃ na bhavēyya, tampi te selā pāsāṇapapaṭikaṃ uppativā gaṇṇeyyūṃ. Esā pana, mahārāja, papaṭikā na bhūmatṭhā na ākāsatṭhā, pāsāṇasampahārevegena bhijjivā animittakatadisā yena vā tena vā patamānā bhagavato pāde patitā.

“Yathā vā pana, mahārāja, vātamaṇḍalikāya ukkhittaṃ purāṇapaṇṇaṃ animittakatadisā yena vā tena vā patati, evameva kho, mahārāja, esā papaṭikā pāsāṇasampahārevegena animittakatadisā yena vā tena vā patamānā bhagavato pāde patitā. Api ca, mahārāja, akataññussa kadariyassa devadattassa dukkhānubhavanāya papaṭikā bhagavato pāde patitā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmī”ti.

Pādasakalikāhatapañho aṭṭhamo.

9. Aggaggasamaṇapañho

9. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetāṃ bhagavatā ‘āsavānaṃ khayā samaṇo hotī’ti. Puna ca bhaṇitaṃ –

“Catubbhi dhammehi samaṅgibhūtaṃ, taṃ ve naraṃ samaṇaṃ āhu loke”ti.

Tatrimē cattāro dhammā khanti appāhātā rativippahānaṃ ākiñcaññaṃ. Sabbāni panetāni aparikkhīṇāsavassa sakilesasseva honti. Yadi, bhante nāgasena, āsavānaṃ khayā samaṇo hoti, tena hi ‘catubbhi dhammehi samaṅgibhūtaṃ, taṃ ve naraṃ samaṇaṃ āhu loke’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi catubbhi dhammehi samaṅgibhūto samaṇo hoti, tena hi ‘āsavānaṃ khayā samaṇo hotī’ti tampi vacanaṃ micchā, ayampi ubhato koṭiko pañho tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Bhāsitaṃpetāṃ, mahārāja, bhagavatā ‘āsavānaṃ khayā samaṇo hotī’ti. Puna ca bhaṇitaṃ ‘catubbhi dhammehi samaṅgibhūtaṃ, taṃ ve naraṃ samaṇaṃ āhu loke’ti. Tadidaṃ, mahārāja, vacanaṃ tesāṃ tesāṃ puggalānaṃ guṇavasena bhaṇitaṃ ‘catubbhi dhammehi samaṅgibhūtaṃ, taṃ ve naraṃ samaṇaṃ āhu loke’ti, idaṃ pana niravasesavacanaṃ ‘āsavānaṃ khayā samaṇo hotī’ti.

“Api ca, mahārāja, ye keci kilesūpasamāya paṭipannā, te sabbe upādāyupādāya samaṇo khīṇāsavo aggamakkhāyati. Yathā, mahārāja, yāni kānici jalajathalajapupphāni, vassikaṃ tesam aggamakkhāyati, avasesāni yāni kānici vividhāni pupphajātāni, sabbāni tāni pupphāni yeva, upādāyupādāya pana vassikaṃ yeva pupphaṃ janassa patthitaṃ pihayitaṃ. Evameva kho, mahārāja, ye keci kilesūpasamāya paṭipannā, te sabbe upādāyupādāya samaṇo khīṇāsavo aggamakkhāyati.

“Yathā vā pana, mahārāja, sabbadhaññānaṃ sālī aggamakkhāyati, yā kāci avasesā vividhā dhaññajātiyo, tā sabbā upādāyupādāya bhojanāni sarīrayāpanāya, sālī yeva tesam aggamakkhāyati. Evameva kho, mahārāja, ye keci kilesūpasamāya paṭipannā, te sabbe upādāyupādāya samaṇo khīṇāsavo aggamakkhāyati”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampañcchāmi”ti.

Aggaggasamaṇapaṇho navamo.

10. Vaṇṇabhaṇanapaṇho

10. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā ‘mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā, saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando, na somanassaṃ, na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīya’nti puna ca tathāgato selassa brāhmaṇassa yathābhucce vaṇṇe bhaññamāne ānandito sumano uppilāvito bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ pakittesi –

“Rājāhamasmi selāti, dhammarājā anuttaro;
Dhammena cakkam vattemi, cakkam appaṭivattiya’nti [ma. ni. 2.399].

“Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando, na somanassaṃ, na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīya’nti, tena hi selassa brāhmaṇassa yathābhucce vaṇṇe bhaññamāne ānandito sumano uppilāvito bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ pakittesīti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi selassa brāhmaṇassa yathābhucce vaṇṇe bhaññamāne ānandito sumano uppilāvito bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ pakittesi, tena hi ‘mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando, na somanassaṃ, na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīya’nti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando, na somanassaṃ, na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīya’nti. Selassa ca brāhmaṇassa yathābhucce vaṇṇe bhaññamāne bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ pakittitaṃ –

“Rājāhamasmi selāti, dhammarājā anuttaro;
Dhammena cakkam vattemi, cakkam appaṭivattiya’nti.

“Paṭhamaṃ, mahārāja, bhagavatā dhammassa sabhāvasarasalakkhaṇaṃ sabhāvaṃ avitathaṃ bhūtaṃ tacchaṃ tathatthaṃ paridīpayamānena bhaṇitaṃ ‘mamaṃ vā bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando, na somanassaṃ, na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīya’nti. Yaṃ pana bhagavatā selassa brāhmaṇassa yathābhucce vaṇṇe bhaññamāne bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ pakittitaṃ ‘rājāhamasmi selāti, dhammarājā anuttaro’ti taṃ na lābhahetu, na yasahetu, na attahetu, na pakkahetu, na antevāsikamyatāya, atha kho anukampāya kāruṇṇena hitavasena evaṃ imassa dhammābhisamayo bhavissati tiṇṇaṅca māṇavakasātānanti, evaṃ bhiyyo uttariṃ sakaguṇaṃ bhaṇitaṃ ‘rājāhamasmi selāti, dhammarājā anuttaro’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampañcchāmi”ti.

Vaṇṇabhaṇanapaṇho dasamo.

11. Ahimsāniggahapaṇho

11. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetaṃ bhagavatā ‘ahiṃsayam paraṃ loke, piyo hohisi māmako’ti. Puna ca bhaṇitaṃ ‘niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhāraha’nti. Niggaho nāma, bhante nāgasena, hatthacchedo pādacchedo vadho bandhanaṃ kāraṇā māraṇaṃ santativikopanaṃ, na etaṃ vacanaṃ bhagavato yuttaṃ, na ca bhagavā arahati etaṃ vacanaṃ vattaṃ. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘ahiṃsayam paraṃ loke, piyo hohisi māmako’ti, tena hi “niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhāraha’nti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitaṃ “niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhāraha’nti, tena hi “ahiṃsayam paraṃ loke, piyo hohisi māmako’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘ahiṃsayam paraṃ loke, piyo hohisi māmako’ti, bhaṇitañca ‘niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhāraha’nti. ‘Ahiṃsayam paraṃ loke, piyo hohisi māmako’ti sabbesaṃ, mahārāja, tathāgatānaṃ anumataṃ etaṃ, esā anusitṭhi, esā dhammadesanā, dhammo hi, mahārāja, ahiṃsālakkaṇaṃ, sabhāvavacanaṃ etaṃ. Yaṃ pana, mahārāja, tathāgato āha ‘niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhāraha’nti, bhāsā esā, uddhataṃ, mahārāja, cittaṃ niggahetabbaṃ, līnaṃ cittaṃ paggaṇhetabbaṃ. Akusalaṃ cittaṃ niggahetabbaṃ, kusalaṃ cittaṃ paggaṇhetabbaṃ. Ayoniso manasikāro niggahetabbo, yoniso manasikāro paggaṇhetabbo. Micchāpaṭipanno niggahetabbo, sammāpaṭipanno paggaṇhetabbo. Anariyo niggahetabbo ariyo paggaṇhetabbo. Coro niggahetabbo, acoro paggaṇhetabbo’”ti.

“Hotu, bhante nāgasena, idāni tvaṃ paccāgatosi mama visayaṃ, yamaṃ pucchāmi, so me attho upagato. Coro pana, bhante nāgasena, niggaṇhantena kathaṃ niggahetabbo’”ti? “Coro, mahārāja, niggaṇhantena evaṃ niggahetabbo, paribhāsanīyo paribhāsitaṃ, daṇḍanīyo daṇḍetabbo, pabbājanīyo pabbājetabbo, bandhanīyo bandhitabbo, ghātānīyo ghātetabbo’”ti. “Yaṃ pana, bhante nāgasena, corānaṃ ghātanaṃ, taṃ tathāgatānaṃ anumata’”nti? “Na hi, mahārāja’”ti. “Kissa pana coro anusāsanīyo anumato tathāgatāna’”nti? “Yo so, mahārāja, ghātīyati, na so tathāgatānaṃ anumatiyā ghātīyati, sayamkatena so ghātīyati, api ca dhammānusitṭhiyā anusāsīyati, sakkā pana, mahārāja, tayā purisaṃ akāraṃ anaparādhaṃ vīthiyaṃ carantaṃ gahetvā ghātayitu’”nti? “Na sakkā, bhante’”ti. “Kena kāraṇena, mahārāja’”ti? “Akārakattā, bhante’”ti. “Evameva kho, mahārāja, na coro tathāgatānaṃ anumatiyā haññati, sayamkatena so haññati, kiṃ panettha anusāsako kiñci dosaṃ āpajjati’”ti? “Na hi bhante’”ti. “Tena hi, mahārāja, tathāgatānaṃ anusitṭhi sammānusitṭhi hoti’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evamevaṃ tathā sampācchāmi’”ti.

Ahiṃsāniggahapañho ekādasamo.

12. Bhikkhupaṇāmitapañho

12. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā ‘akkodhano vigatakhilohasmaṃ’ti, puna ca tathāgato there sārīputtamoggallāne sapaṇise paṇāmesi, kiṃ nu kho, bhante nāgasena, tathāgato kupito paṇisaṃ paṇāmesi, udāhu tuṭṭho paṇāmesi, etaṃ tāva jānāhi imaṃ nāmāti? Yadi, bhante nāgasena, kupito paṇisaṃ paṇāmesi, tena hi tathāgatassa kodho appaṭivattito, yadi tuṭṭho paṇāmesi, tena hi avatthusmiṃ ajānantena paṇāmitā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘akkodhano vigatakhilohasmaṃ’ti, paṇāmitā ca therā sārīputtamoggallānā sapaṇisā, tañca pana na kopena, idha, mahārāja, kocideva puriso mahāpathaviyā mūle vā khāṇuke vā pāsāne vā kaṭhale vā visame vā bhūmibhāge khalitvā patati, api nu kho, mahārāja, mahāpathavī kupitā taṃ pātetī’”ti? “Na hi, bhante, natthi mahāpathaviyā kopo vā pasādo vā, anunayappaṭighavippamuttā mahāpathavī, sayameva so alaso khalitvā patitoti. Evameva kho, mahārāja, natthi tathāgatānaṃ kopo vā pasādo vā, anunayappaṭighavippamuttā tathāgatā arahanto sammāsambuddhā, atha kho sayam kateneva te attano aparādheṇa paṇāmitā.

“Idha pana, mahārāja, mahāsamuddo na matena kuṇapena samvasati, yaṃ hoti mahāsamudde matam kuṇapaṃ, taṃ khippameva nicchubhati thalaṃ ussāreti. Api nu kho, mahārāja, mahāsamuddo kupito taṃ kuṇapaṃ nicchubhati’”ti? “Na hi, bhante, natthi mahāsamuddassa kopo vā pasādo vā, anunayappaṭighavippamutto mahāsamuddo’”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi tathāgatānaṃ kopo vā pasādo vā, anunayappaṭighavippamuttā tathāgatā arahanto sammāsambuddhā, atha kho sayam kateneva te attano aparādheṇa paṇāmitā.

“Yathā, mahārāja, pathaviyā khalito patīyati, evaṃ jinasāsanavare khalito paṇāmīyati. Yathā, mahārāja, samudde mataṃ kuṇapaṃ nicchubhīyati, evaṃ jinasāsanavare khalito paṇāmīyati. Yaṃ pana te, mahārāja, tathāgato paṇāmesi, tesam atthakāmo hitakāmo sukakāmo visuddhikāmo ‘evaṃ ime jātijarābyādhimaraṇehi parimuccissanti’ ti paṇāmesi’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampaṭicchāmi’ ti.

Bhikkhupaṇāmitapaṇho dvādasamo.

Paṇāmitavaggo tatiyo.

Imasmiṃ vagge dvādasa paṇhā.

4. Sabbaññutañāṇavaggo

1. Iddhikammavipākapaṇho

1. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā ‘etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakānaṃ bhikkhūnaṃ iddhimantānaṃ yadidaṃ mahāmoggallāno’ ti. Puna ca kira so laguḷehi pariṇāhito bhinnasāso sañcuṇṇitaṭṭhimaṃsadhamanichinnaparigatto parinibbuto [dhamanimajjaparikatto (sī. pī.), dhammanimiñjaparigatto (syā.)]. Yadi, bhante nāgasena, thero mahāmoggallāno iddhiyā koṭiṃ gato, tena hi laguḷehi pothito parinibbutoti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi laguḷehi pariṇāhito parinibbuto, tena hi iddhiyā koṭiṃ gatoti tampi vacanaṃ micchā. Kiṃ na samattho iddhiyā attano upaghātaṃ apanayitum, sadevakassapī lokassa paṭisaraṇaṃ bhavitum arahoti? Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakānaṃ bhikkhūnaṃ iddhimantānaṃ yadidaṃ mahāmoggallāno’ ti. Āyasmā ca mahāmoggallāno laguḷahato parinibbuto, tañca pana kammādhiggahitena’ ti.

“Nanu, bhante nāgasena, iddhimato iddhivisayopi kammavipākopi dve acintiyā, acintiyena acintiyam apanayitabbaṃ. Yathā nāma, bhante, keci phalakāmā kapitthena kapitthaṃ pothenti, ambena ambaṃ pothenti, evameva kho, bhante nāgasena, acintiyena acintiyam pothayitvā apanetabba’ nti? “Acintiyānampi, mahārāja, ekaṃ adhimattaṃ balavataraṃ, yathā, mahārāja, mahiyā rājāno honti samajaccā, samajaccānampi tesam eko sabbe abhibhavitvā āṇaṃ pavatteti. Evameva kho, mahārāja, tesam acintiyānaṃ kammavipākaṃ yeva adhimattaṃ balavataraṃ, kammavipākaṃ yeva sabbe abhibhaviya āṇaṃ pavatteti, kammādhiggahitassa avasesā kiriyā okāsaṃ na labhanti.

“Idha pana, mahārāja, koci puriso kismiñciveva pakaraṇe aparajjhanti, na tassa mātā vā pitā vā bhaginī vā bhātaro vā sakhī vā sahāyakā vā [bhaginibhātaro vā sakhisahāyakā vā (sī. pī. ka.)] tāyanti, atha kho rājā yeva tattha abhibhaviya āṇaṃ pavatteti. Kiṃ tattha kāraṇaṃ? Aparādhikatā. Evameva kho, mahārāja, tesam acintiyānaṃ kammavipākaṃ yeva adhimattaṃ balavataraṃ, kammavipākaṃ yeva sabbe abhibhaviya āṇaṃ pavatteti, kammādhiggahitassa avasesā kiriyā okāsaṃ na labhanti.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahiyā davadāhe samuṭṭhite ghaṭasahassampi udakaṃ na sakkoti nibbāpetum, atha kho aggi yeva tattha abhibhaviya āṇaṃ pavatteti. Kiṃ tattha kāraṇaṃ? Balavatā tejassa. Evameva kho, mahārāja, tesam acintiyānaṃ kammavipākaṃ yeva adhimattaṃ balavataraṃ, kammavipākaṃ yeva sabbe abhibhaviya āṇaṃ pavatteti, kammādhiggahitassa avasesā kiriyā okāsaṃ na labhanti, tasmā, mahārāja, āyasmato mahāmoggallānassa kammādhiggahitassa laguḷehi pothiyamānassa iddhiyā samannāhāro nāhosī’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampaṭicchāmi’ ti.

Iddhikammavipākapaṇho paṭhamo.

2. Dhammavinayapaṭicchannāpaṭicchannapaṇho

2. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘tathāgatappavedito, bhikkhave, dhammavinayo vivaṭo virocati no paṭicchanno’ti. Puna ca pātimokkhuddeso kevalañca vinayapiṭakam pihitam paṭicchannaṃ. Yadi, bhante nāgasena, jinasāsane yuttam vā pattam vā samayam labhetha, vinayapaṇṇatti vivaṭā sobheyya. Kena kāraṇena? Kevalam tattha sikkhā samyamo niyamo sīlaguṇaācārapaṇṇatti attharaso dhammaraso vimuttiraso. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitam ‘tathāgatappavedito, bhikkhave, dhammavinayo vivaṭo virocati no paṭicchanno’ti, tena hi ‘pātimokkhuddeso kevalañca vinayapiṭakam pihitam paṭicchanna’nti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi pātimokkhuddeso kevalañca vinayapiṭakam pihitam paṭicchannaṃ, tena hi ‘tathāgatappavedito, bhikkhave, dhammavinayo vivaṭo virocati no paṭicchanno’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘tathāgatappavedito, bhikkhave, dhammavinayo vivaṭo virocati no paṭicchanno’ti. Puna ca pātimokkhuddeso kevalañca vinayapiṭakam pihitam paṭicchannaṃ, tañca pana na sabbesaṃ, sīmaṃ katvā pihitam.

“Tividhena, mahārāja, bhagavatā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito, pubbakānaṃ tathāgatānaṃ vaṃsavasena pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito, dhammassa garukattā pihito, bhikkhubhūmiyā garukattā pihito.

“Katham pubbakānaṃ tathāgatānaṃ vaṃsavasena pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito, eso vaṃso, mahārāja, sabbesaṃ pubbakānaṃ tathāgatānaṃ yadidaṃ bhikkhumajjhe pātimokkhuddeso avasesānaṃ pihito. Yathā, mahārāja, khattiyānaṃ khattiyamāyā khattiyesu yeva carati, evametam khattiyānaṃ lokassa pavenī avasesānaṃ pihitā. Evameva kho, mahārāja, eso vaṃso sabbesaṃ pubbakānaṃ tathāgatānaṃ yadidaṃ bhikkhumajjhe pātimokkhuddeso avasesānaṃ pihito.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahiyā gaṇā vattanti, seyyathidaṃ, mallā atonā pabbatā dhammagiriya brahmagiriya naṭakā naccakā laṅghakā pisācā mañibhaddā puṇṇabaddhā candimasūriyā siridevatā kālidevatā, sivā vasudevā ghanikā asipāsā bhaddiputtāti, tesam tesam rahassaṃ tesu tesu gaṇesu yeva carati, avasesānaṃ pihitam. Evameva kho, mahārāja, eso vaṃso sabbesaṃ pubbakānaṃ tathāgatānaṃ yadidaṃ bhikkhumajjhe pātimokkhuddeso avasesānaṃ pihito. Evaṃ pubbakānaṃ tathāgatānaṃ vaṃsavasena pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito.

“Katham dhammassa garukattā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito? Dhammo, mahārāja, garuko bhāriyo, tattha sammattakārī aññaṃ ārādheti, taṃ tattha paramparāsammattakārītāya pāpuṇāti, na taṃ tattha paramparāsammattakārītāya pāpuṇāti, mā cāyaṃ sāraddhammo varadhammo asamattakārīnaṃ hatthagato oññāto avaññāto hīlito khīlito garahito bhavatu, mā cāyaṃ sāraddhammo varadhammo dujjanagato oññāto avaññāto hīlito khīlito garahito bhavatūti. Evaṃ dhammassa garukattā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito.

“Yathā, mahārāja, sāravarapavaraabhijātājātimantarattalohitacandanaṃ nāma savarapuramanugataṃ oññātaṃ avaññātaṃ hīlitaṃ khīlitaṃ garahitaṃ bhavati, evameva kho, mahārāja, mā cāyaṃ sāraddhammo varadhammo paramparāsamattakārīnaṃ hatthagato oññāto avaññāto hīlito khīlito garahito bhavatu, mā cāyaṃ sāraddhammo varadhammo dujjanagato oññāto avaññāto hīlito khīlito garahito bhavatūti. Evaṃ dhammassa garukattā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito.

“Katham bhikkhubhūmiyā garukattā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito, bhikkhubhāvo kho, mahārāja, loke atuliyō appamaṇo anagghiyo, na sakkā kenaci agghāpetuṃ tuletūṃ parimetuṃ, māyaṃ evarūpe bhikkhubhāve ṭhito lokena samasamo bhavatūti bhikkhūnaṃ yeva antare pātimokkhuddeso carati. Yathā, mahārāja, loke varapavarabhaṇḍam vattham vā attharaṇam vā gajaturaṅgarathasuvaṇṇarajatamaṇimuttāitthiratanādīni vā vijitakammasūrā vā [nijjitakammasūrā vā (sī. pī.)] sabbe te rājānamupagacchanti, evameva kho, mahārāja, yāvata loke [loke sikkhā (sī. pī.)] sugatāgamapariyattīcārasamyamasīlasamvaraguṇā, sabbe te bhikkhusaṅghamupagatā bhavanti. Evaṃ bhikkhubhūmiyā garukattā pātimokkhuddeso sīmaṃ katvā pihito”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampiṭicchāmi”ti.

Dhammavinayapaṭicchannāpaṭicchannapañho dutiyo.

3. Musāvādagarulahubhāvapañho

3. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘sampajānamusāvāde pārājiko hotī’ti. Puna ca bhaṇitam ‘sampajānamusāvāde lahukam āpattiṃ āpajjati ekassa santike desanāvattuka’nti. Bhante nāgasena, ko panettha viseso, kiṃ kāraṇam, yañcekena musāvādena ucchijjati, yañcekena musāvādena satekiccho hoti? Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitam ‘sampajānamusāvāde pārājiko hotī’ti, tena hi ‘sampajānamusāvāde lahukam āpattiṃ āpajjati ekassa santike desanāvattuka’nti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitam ‘sampajānamusāvāde lahukam āpattiṃ āpajjati ekassa santike desanāvattuka’nti, tena hi ‘sampajānamusāvāde pārājiko hotī’ti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘sampajānamusāvāde pārājiko hotī’ti. Bhaṇitañca ‘sampajānamusāvāde lahukam āpattiṃ āpajjati ekassa santike desanāvattuka’nti, tañca pana vatthuasena garukalahukam hoti. Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, idha koci puriso parassa pañinā pahāram dadeyya, tassa tumhe kiṃ daṇḍam dhārethā’”ti? “Yadi so, bhante, āha ‘nakkhamāmī’”ti, tassa mayaṃ akkhamamāne kahāpaṇam harāpema’”ti “idha pana, mahārāja, so yeva puriso tava pañinā pahāram dadeyya, tassa pana ko daṇḍo’”ti? “Hatthampissa, bhante, chedāpeyyāma, pādampi chedāpeyyāma, yāva sīsam kaḷīracchejjam chedāpeyyāma, sabbampi taṃ geham vilumpāpeyyāma, ubhatopakkhe [ubhatopasse (sī. pī. ka.)] yāva sattamaṃ kulam samugghātāpeyyāma’”ti. “Ko panettha, mahārāja, viseso, kiṃ kāraṇam, yaṃ ekassa pañippahāre sukhumo kahāpaṇo daṇḍo, yaṃ tava pañippahāre hatthacchejjam pādacchejjam yāva kaḷīracchejjam sabbagehādānam ubhatopakkhe yāva sattamakulā samugghāto’”ti? “Manussantarena, bhante’”ti. “Evameva kho, mahārāja, sampajānamusāvādo vatthuasena garukalahuko hotī’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaṭicchāmī’”ti.

Musāvādagarulahubhāvapañho tatiyo.

4. Bodhisattadhammatāpañho

4. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā **dhammatādhmmapariyāye** ‘pubbeva bodhisattānam mātāpitaro niyatā honti, bodhi niyatā hoti, aggasāvākā niyatā honti, putto niyato hoti, upaṭṭhāko niyato hotī’ti. Puna ca tumhe bhaṇatha ‘tusite kāye ṭhito bodhisatto aṭṭha mahāvilokanāni viloketi, kālam viloketi, dīpaṃ viloketi, desam viloketi, kulam viloketi, janettiṃ viloketi, āyuaṃ viloketi, māsam viloketi, nekkhammaṃ viloketi’”ti. Bhante nāgasena, aparipakke ñāṇe bujjhanaṃ natthi, paripakke ñāṇe na sakkā nimesantarampi āgamaṃ, anatikkamanīyaṃ paripakkamānaṃ. Kasmā bodhisatto kālam vilokehi ‘kamhi kāle uppajjāmī’”ti. Aparipakke ñāṇe bujjhanaṃ natthi, paripakke ñāṇe na sakkā nimesantarampi āgamaṃ, kasmā bodhisatto kulam viloketi ‘kumhi kule uppajjāmī’”ti. Yadi, bhante nāgasena, pubbeva bodhisattassa mātāpitaro niyatā, tena hi ‘kulam viloketi’”ti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi kulam viloketi, tena hi ‘pubbeva bodhisattassa mātāpitaro niyatā’”ti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Niyatā, mahārāja, pubbeva bodhisattassa mātāpitaro, kulañca bodhisatto viloketi. Kinti pana kulam viloketi ‘ye me mātāpitaro, te khattiyā udāhu brāhmaṇā’”ti. Evaṃ kulam viloketi.

“Aṭṭhannaṃ, mahārāja, pubbeva anāgataṃ oloketabbaṃ hoti. Katamesaṃ aṭṭhannaṃ? Vāñijassa, mahārāja, pubbeva vikkayabhaṇḍam oloketabbaṃ hoti, hatthināgassa pubbeva soṇḍāya anāgato maggo oloketabbo hoti, sākaṭikassa pubbeva anāgataṃ titham oloketabbaṃ hoti, niyāmakassa pubbeva anāgataṃ tīram oloketvā nāvā pesetabbā hoti, bhisakkassa pubbeva āyuaṃ oloketvā āturo upasaṅkamitabbo hoti, uttarasetussa pubbeva thirāthirabhāvaṃ jānitvā abhiruhitabbaṃ hoti, bhikkhussa pubbeva anāgataṃ kālam paccavekkhitvā bhojanaṃ bhuñjitabbaṃ hoti, bodhisattānam pubbeva kulam oloketabbaṃ hoti ‘khattiyakulam vā brāhmaṇakulam vā’”ti. Imesaṃ kho, mahārāja, aṭṭhannaṃ pubbeva anāgataṃ oloketabbaṃ hotī’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaṭicchāmī’”ti.

Bodhisattadhammatāpañho catuttho.

5. Attanipātanapañho

5. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘na, bhikkhave, attānam pātetabbaṃ, yo pāteyya, yathādhammo kāretabbo’ti. Puna ca tumhe bhaṇatha ‘yattha katthaci bhagavā sāvakanāṃ dhammaṃ desayamāno anekapariyāyena jātiyā jarāya byādhino maraṇassa samucchedāya dhammaṃ deseti, yo hi koci jātijarābyādhimaraṇaṃ samatikkamati, taṃ paramāya pasamsāya pasamsati’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitam ‘na, bhikkhave, attānam pātetabbaṃ, yo pāteyya, yathādhammo kāretabbo’ti, tena hi ‘jātiyā jarāya byādhino maraṇassa samucchedāya dhammaṃ deseti’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi jātiyā jarāya byādhino maraṇassa samucchedāya dhammaṃ deseti, tena hi ‘na, bhikkhave, attānam pātetabbaṃ, yo pāteyya, yathādhammo kāretabbo’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘na, bhikkhave, attānam pātetabbaṃ, yo pāteyya, yathādhammo kāretabbo’ti. Yattha katthaci bhagavatā sāvakanāṃ dhammaṃ desayamānena ca anekapariyāyena jātiyā jarāya byādhino maraṇassa samucchedāya dhammo desito, tattha pana kāraṇaṃ atthi, yena bhagavā kāraṇena paṭikkhipi samādapesi cā’ti.

“Kiṃ panettha, bhante nāgasena, kāraṇaṃ, yena bhagavā kāraṇena paṭikkhipi samādapesi cā’ti? “Sīlavā, mahārāja, sīlasampanno agadasamo sattānaṃ kilesavisavināsane, osadhasamo sattānaṃ kilesabyādhivūpasame, udakasamo sattānaṃ kilesarajojallāpaharaṇe, maṇiratanasamo sattānaṃ sabbasampattidāne, nāvāsamo sattānaṃ caturghapāragamane, satthavāhasamo sattānaṃ jātikantārātaraṇe, vātasamo sattānaṃ tividhaggisantāpanibbāpane, mahāmeghasamo sattānaṃ mānasaparipūraṇe, ācariyasamo sattānaṃ kusalasikkhāpane, sudesakasamo sattānaṃ khemapathamācikkhaṇe. Evarūpo, mahārāja, bahugūṇo anekagūṇo appamaṇagūṇo guṇarāsi guṇapuñjo sattānaṃ vaḍḍhikaro sīlavā ‘mā vinassī’ti sattānaṃ anukampāya bhagavā sikkhāpadaṃ paññāpesi ‘na, bhikkhave, attānam pātetabbaṃ, yo pāteyya, yathādhammo kāretabbo’ti. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena bhagavā paṭikkhipi. Bhāsitampetam, mahārāja, therena kumārakassapena vicitrakathikena pāyāsirajāññaṃ paralokaṃ dīpayamānena ‘yathā yathā kho rājāñña samaṇabrāhmaṇā sīlavanto kalyāṇadhammā ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭhanti, tathā tathā bahum puññaṃ pasavanti, bahujanahitāya ca paṭipajjanti bahujanasukhāya lokānukampāya atthāya hitāya sukhāya devamanussāna’nti.

“Kena pana kāraṇena bhagavā samādapesi? Jātipi, mahārāja, dukkhā, jarāpi dukkhā, byādhipi dukkho, maraṇampi dukkhaṃ, sokopi dukkho, paridevopi dukkho, dukkhampi dukkhaṃ, domanassampi dukkhaṃ, upāyāsopi dukkho, appiyehi sampayogopi dukkho, piyehi vippayogopi dukkho, mātumaraṇampi dukkhaṃ, pitumaraṇampi dukkhaṃ, bhātumaraṇampi dukkhaṃ, bhaginimaraṇampi dukkhaṃ, puttamaraṇampi dukkhaṃ, dāramaraṇampi dukkhaṃ, dāsamarāṇampi dukkhaṃ [idaṃ vākyam sī. pī. potthakesu natthi], ñātumaraṇampi dukkhaṃ, ñātibyasanampi dukkhaṃ, rogabyasanampi dukkhaṃ, bhogabyasanampi dukkhaṃ, sīlabyanampi dukkhaṃ, diṭṭhibyanampi dukkhaṃ, rājabhayampi dukkhaṃ, corabhayampi dukkhaṃ, veribhayampi dukkhaṃ, dubbhikkhabhayampi dukkhaṃ, aggibhayampi dukkhaṃ, udakabhayampi dukkhaṃ, ūmibhayampi dukkhaṃ, āvaṭṭabhayampi dukkhaṃ, kumbhīlabhayampi dukkhaṃ, susukābhayampi dukkhaṃ, attānuvādabhayampi dukkhaṃ, parānuvādabhayampi dukkhaṃ, daṇḍabhayampi dukkhaṃ, duggatibhayampi dukkhaṃ, parisāsārajjabhayampi dukkhaṃ, ājīvabhayampi dukkhaṃ, maraṇabhayampi dukkhaṃ, vettehi tāḷanampi dukkhaṃ, kasāhi tāḷanampi dukkhaṃ, addhadaṇḍakehi tāḷanampi dukkhaṃ, hatthacchedanampi dukkhaṃ, pādacchedanampi dukkhaṃ, hatthapādacchedanampi dukkhaṃ, kaṇṇacchedanampi dukkhaṃ, nāsacchedanampi dukkhaṃ, kaṇṇanāsacchedanampi dukkhaṃ, bilaṅgathālikampi dukkhaṃ, saṅkhamuṇḍikampi dukkhaṃ, rāhumukhampi dukkhaṃ, jotimālikampi dukkhaṃ, hatthapajjotikampi dukkhaṃ, erakavattikampi dukkhaṃ, cīrakavāsikampi dukkhaṃ, eṇeyyakampi dukkhaṃ, baḷisamaṃsikampi dukkhaṃ, kahāpaṇikampi dukkhaṃ, khārāpatacchikampi dukkhaṃ, palighaparivattikampi dukkhaṃ, palālapīṭhakampi dukkhaṃ, tattenā telenā osiṅcanampi dukkhaṃ, sunakhehi khādāpanampi dukkhaṃ, jīvasūlāropanampi dukkhaṃ, asinā sīsacchedanampi dukkhaṃ, evarūpāni, mahārāja, bahuvīdhāni anekavīdhāni dukkhāni saṃsāragato anubhavati.

“Yathā, mahārāja, himavantapabbate abhivutṭhaṃ udakaṃ gaṅgāya nadiyā pāsāṇa sakkhara khara marumba āvaṭṭa gaggalaka ūmikavaṅkacadika āvaraṇaṇīvaraṇamūlakasākhāsu pariyottharati, evameva kho,

mahārāja, evarūpāni bahuvīdhāni anekavidhāni dukkhāni saṃsāragato anubhavati. Pavattaṃ, mahārāja, dukkhaṃ, appavattaṃ sukhaṃ. Appavattassa guṇaṃ pavattassa [pavatte (sī. pī. ka.)] ca bhayaṃ dīpayamāno, mahārāja, bhagavā appavattassa sacchikiriyāya jātijarābyādhimaraṇasamatikkamāya samādapesi, idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena bhagavā samādapesi’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, sunibbeṭhito paṇho, sukathitaṃ kāraṇaṃ, evamettha tathā sampañchāmi’ ti.

Attanipātanapaṇho pañcama.

6. Mettābhāvanānisamsapaṇho

6. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpettaṃ bhagavatā ‘mettāya, bhikkhave, cetovimuttiyā āsevitāya bhāvitāya bahulīkatāya yānīkatāya vatthukatāya anuṭṭhitāya paricitāya susamāradhāya ekādasānisamsā pāṭikaṅkhā. Katame ekādasā? Sukhaṃ supati, sukhaṃ paṭibujjhati, na pāpakaṃ supinaṃ passati, manussānaṃ piyo hoti, amanussānaṃ piyo hoti, devatā rakkhanti, nāssa aggi vā visaṃ vā satthaṃ vā kamati [satthaṃ kamati (syā.) a. ni. 11.15 passitabbam], tuvaṭṭaṃ cittaṃ samādhīyati, mukhavaṇṇo vipassīdati, asammūḷho kālaṃ karoti, uttariṃ appaṭivijjhanto brahmalokūpago hoti’ ti. Puna ca tumhe bhaṇatha ‘sāmo kumāro mettāvīhārī migasaṅghena parivuto pavane vicaranto pīṭiyakkhena raññā viddho visapītena sallena tattheva mucchito patito’ ti.

“Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘mettāya bhikkhave...pe... brahmalokūpago hoti’ ti, tena hi “sāmo kumāro mettāvīhārī migasaṅghena parivuto pavane vicaranto pīṭiyakkhena raññā viddho visapītena sallena tattheva mucchito patito’ ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi sāmo kumāro mettāvīhārī migasaṅghena parivuto pavane vicaranto pīṭiyakkhena raññā viddho visapītena sallena tattheva mucchito patito, tena hi ‘mettāya, bhikkhave...pe... satthaṃ vā kamati’ ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho sunipuṇo parisāṇho sukhumo gambhīro, api sunipuṇānaṃ manujānaṃ gatte sedaṃ moceyya, so tavānuppatto, vijatehi taṃ mahājāṭajāṭitaṃ, anāgatānaṃ jinaputtānaṃ cakkhuṃ dehi nibbāhanāyā’ ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘mettāya bhikkhave...pe... satthaṃ vā kamati’ ti. Sāmo ca kumāro mettāvīhārī migasaṅghena parivuto pavane vicaranto pīṭiyakkhena raññā viddho visapītena sallena tattheva mucchito patito, tattha pana, mahārāja, kāraṇaṃ atthi. Katamaṃ tattha kāraṇaṃ? Nete, mahārāja, guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā, sāmo, mahārāja, kumāro ghaṭaṃ ukkhipanto tasmim̐ khaṇe mettābhāvanāya pamatto ahoṣi.

“Yasmim̐, mahārāja, khaṇe puggalo mettaṃ samāpanno hoti, na tassa puggalassa tasmim̐ khaṇe aggi vā visaṃ vā satthaṃ vā kamati. Tassa ye keci ahitakāmā upagantvā taṃ na passanti, na tasmim̐ okāsaṃ labhanti. Nete, mahārāja, guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā. Idha, mahārāja, puriso saṅgāmasūro abhejjakavacajālīkaṃ sannayhitvā saṅgāmaṃ otareyya, tassa sarā khittā upagantvā patanti vikiranti, na tasmim̐ okāsaṃ labhanti, neso, mahārāja, guṇo saṅgāmasūrassa, abhejjakavacajālīkāyeso guṇo, yassa sarā khittā upagantvā patanti vikiranti. Evameva kho, mahārāja, nete guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā.

“Yasmim̐, mahārāja, khaṇe puggalo mettaṃ samāpanno hoti, na tassa puggalassa tasmim̐ khaṇe aggi vā visaṃ vā satthaṃ vā kamati. Tassa ye keci ahitakāmā upagantvā taṃ na passanti, tasmim̐ okāsaṃ na labhanti, nete, mahārāja, guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā. Idha pana, mahārāja, puriso dibbaṃ antaradhānaṃ mūlaṃ hatthe kareyya, yāva taṃ mūlaṃ tassa hatthagataṃ hoti, tāva na añño koci pakatimanusso taṃ purisaṃ passati. Neso, mahārāja, guṇo purisassa, mūlasseso guṇo antaradhānassa, yaṃ so pakatimanussānaṃ cakkhupathe na dissati. Evameva kho, mahārāja, nete guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā.

“Yasmim̐, mahārāja, khaṇe puggalo mettaṃ samāpanno hoti, na tassa puggalassa tasmim̐ khaṇe aggi vā visaṃ vā satthaṃ vā kamati. Tassa ye keci ahitakāmā upagantvā taṃ na passanti, na tasmim̐ okāsaṃ labhanti. Nete, mahārāja, guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā. Yathā vā pana, mahārāja, purisaṃ sukataṃ mahāleṇamanuppaviṭṭhaṃ mahatimahāmegho abhivassanto na sakkoti temayitum̐, neso, mahārāja, guṇo purisassa, mahāleṇasseso guṇo, yaṃ mahāmegho abhivassamāno na taṃ temeti. Evameva kho, mahārāja, nete guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā.

“Yasmiṃ, mahārāja, khaṇe puggalo mettaṃ samāpanno hoti, na tassa puggalassa tasmim khaṇe aggi vā visaṃ vā satthaṃ vā kamati. Tassa ye keci ahitakāmā upagantvā taṃ na passantī, na tassa sakkonti ahitaṃ kātuṃ nete, mahārāja, guṇā puggalassa, mettābhāvanāyete guṇā”ti. “Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ bhante nāgasena, sabbapāpanivāraṇā mettābhāvanā”ti. “Sabbakusalaguṇāvahā, mahārāja, mettābhāvanā hitānampi ahitānampi, ye te satta viññābaddhā, sabbesaṃ mahānisaṃsā mettābhāvanā saṃvibhajitabbā”ti.

Mettābhāvanānisaṃsapaṇho chaṭṭho.

7. Kusalākusalasamavisamapaṇho

7. “Bhante nāgasena ‘kusalakārissapi akusalakārissapi vipāko samasamo, udāhu koci viseso atthī’ti? “Atthi, mahārāja, kusalassa ca akusalassa ca viseso, kusalaṃ, mahārāja, sukhavipākaṃ saggasaṃvattaniṃ, akusalaṃ dukkhavipākaṃ nirayasaṃvattanika”nti.

“Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘devadatto ekantakaṇho, ekantakaṇhehi dhammehi samannāgato, bodhisatto ekantasukko, ekantasukkehi dhammehi samannāgato’ti. Puna ca devadatto bhava bhava yasena ca pakkhena ca bodhisattena samasamo hoti, kadāci adhikataro vā. Yadā devadatto nagare bārānasiyaṃ brahmadattassa raṇho purohitaputto ahoṣi, tadā bodhisatto chavakacaṇḍālo ahoṣi vijjādharo, vijjaṃ parijappitvā akāle ambaphalāni nibbatesi, ettha tāva bodhisatto devadattato jātiyā nihīno yasena ca nihīno.

“Puna caparaṃ yadā devadatto rājā ahoṣi mahā mahīpati sabbakāmasamaṅgī, tadā bodhisatto tassūpabhogo ahoṣi hatthināgo sabbalakkhaṇasampanno, tassa cārugativilāsaṃ asahamāno rājā vadhamicchanto hatthācariyaṃ evamavoca ‘asikkhito te, ācariya, hatthināgo, tassa ākāsagamanāṃ nāma kāraṇaṃ karohī’ti, tatthapi tāva bodhisatto devadattato jātiyā nihīno lāmako tiracchānagato.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi pavane naṭṭhāyiko, tadā bodhisatto mahāpathavī nāma makkaṭo ahoṣi, etthapi tāva dissati viseso manussassa ca tiracchānagatassa ca, tatthapi tāva bodhisatto devadattato jātiyā nihīno.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi soṇuttaro nāma nesādo balavā balavataro nāgabalo, tadā bodhisatto chaddanto nāma nāgarājā ahoṣi. Tadā so luddako taṃ hatthināgaṃ ghātesī, tatthapi tāva devadattova adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi vanacarako aniketavāsī, tadā bodhisatto sakuṇo ahoṣi tittiro mantajjhāyī, tadāpi so vanacarako taṃ sakuṇaṃ ghātesī, tatthapi tāva devadattova jātiyā adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto kalābu nāma kāsirājā [kāsikarājā (ka.)] ahoṣi, tadā bodhisatto tāpaso ahoṣi khantivādī. Tadā so rājā tassa tāpasassa kuddho hatthapāde vaṃsakaḷīre viya chedāpesi, tatthapi tāva devadatto yeva adhikataro jātiyā ca yasena ca.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi vanacaro, tadā bodhisatto nandiyo nāma vānarindo ahoṣi, tadāpi so vanacaro taṃ vānarindaṃ ghātesī saddhiṃ mātaraṃ kaniṭṭhabhātikena ca, tatthapi tāva devadatto yeva adhikataro jātiyā.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi acelako kārambhiyo nāma, tadā bodhisatto paṇḍarako nāma nāgarājā ahoṣi, tatthapi tāva devadatto yeva adhikataro jātiyā.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahoṣi pavane jaṭilako, tadā bodhisatto tacchako nāma mahāsūkaro ahoṣi, tatthapi tāva devadatto yeva jātiyā adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto cetīsu sūraparicaro nāma rājā ahoṣi upari purisamatte gagane vehāsaṅgamo, tadā bodhisatto kapilo nāma brāhmaṇo ahoṣi, tatthapi tāva devadatto yeva adhikataro jātiyā ca

yasena ca.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahosi sāmo nāma, tadā bodhisatto ruru nāma migarājā ahosi, tatthapi tāva devadatto yeva jātiyā adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto manusso ahosi luddako pavanacaro, tadā bodhisatto hatthināgo ahosi, so luddako tassa hatthināgassa sattakkhattuṃ dante chinditvā hari, tatthapi tāva devadatto yeva yoniyā adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto siṅgālo ahosi khattiyadhammo, so yāvatā jambudīpe padesarājāno te sabbe anuyutte akāsi, tadā bodhisatto vidhuro nāma paṇḍito ahosi, tatthapi tāva devadatto yeva yasena adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto hatthināgo hutvā laṭukikāya sakuṇikāya puttake ghātesī, tadā bodhisattopi hatthināgo ahosi yūthapati, tattha tāva ubhopi te samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto yakkho ahosi adhammo nāma, tadā bodhisattopi yakkho ahosi dhammo nāma, tatthapi tāva ubhopi samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto nāviko ahosi pañcannaṃ kulasatānaṃ issaro, tadā bodhisattopi nāviko ahosi pañcannaṃ kulasatānaṃ issaro, tatthapi tāva ubhopi samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto satthavāho ahosi pañcannaṃ sakaṭasatānaṃ issaro, tadā bodhisattopi satthavāho ahosi pañcannaṃ sakaṭasatānaṃ issaro, tatthapi tāva ubhopi samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto sākho nāma migarājā ahosi, tadā bodhisattopi nigrodho nāma migarājā ahosi, tatthapi tāva ubhopi samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto sākho nāma senāpati ahosi, tadā bodhisattopi nigrodho nāma rājā ahosi, tatthapi tāva ubhopi samasamā ahesuṃ.

“Puna caparaṃ yadā devadatto khaṇḍahālo nāma brāhmaṇo ahosi, tadā bodhisatto cando nāma rājakumāro ahosi, tadā so khaṇḍahālo yeva adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto brahmadatto nāma rājā ahosi, tadā bodhisatto tassa putto mahāpadumo nāma kumāro ahosi, tadā so rājā sakaputtaṃ corapapāte khipāpesi, yato kutoci pitāva puttānaṃ adhikataro hoti viṣiṭṭhoti, tatthapi tāva devadatto yeva adhikataro.

“Puna caparaṃ yadā devadatto mahāpatāpo nāma rājā ahosi, tadā bodhisatto tassa putto dhammapālo nāma kumāro ahosi, tadā so rājā sakaputtassa hatthapāde sīsaṅca chedāpesi, tatthapi tāva devadatto yeva uttaro adhikataro.

Ajjetarahi ubhopi sakyakule jāyiṃsu. Bodhisatto buddho ahosi sabbaññū lokanāyako, devadatto tassa devātidēvassa sāsane pabbajitvā iddhiṃ nibbattetvā buddhālayaṃ akāsi. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, yaṃ mayā bhaṇitaṃ, taṃ sabbaṃ tathaṃ udāhu vitatha’’nti?

“Yaṃ tvamaṃ, mahārāja, bahuvīdhaṃ kāraṇaṃ osāresi, sabbaṃ taṃ tatheva, no aññathā’’ti. “Yadi, bhante nāgasena, kaṇhōpi sukkopi samasamatikā honti, tena hi kusalampi akusalampi samasamavipākaṃ hoti’’ti? “Na hi, mahārāja, kusalampi akusalampi samasamavipākaṃ hoti, na hi, mahārāja, devadatto sabbajanehi paṭiviruddho, bodhisatteneva paṭiviruddho. Yo tassa bodhisattena paṭiviruddho, so tasmīṃ tasmīṃ yeva bhava paccati phalaṃ deti. Devadattopi, mahārāja, issariye ṭhito janapadesu ārakkhaṃ deti, setuṃ sabhaṃ puññasālaṃ kāreti, samaṇabrāhmaṇānaṃ kapaṇaddhikavaṇibbakānaṃ nāthānāthānaṃ yathapaṇihitaṃ dānaṃ deti. Tassa so vipākena bhava bhava sampattiyo paṭilabhati. Kassetamaṃ, mahārāja, sakkā vattumaṃ vinā dānena

damena saṃyamena uposathakammena sampattiṃ anubhavissatī?

“Yaṃ pana tvam, mahārāja, evaṃ vadesi ‘devadatto ca bodhisatto ca ekato anuparivattantī’ ti, so na jātisatassa accayena samāgamo ahosi, na jātisahassassa accayena, na jātisatasahassassa accayena, kadāci karahaci bahūnaṃ ahorattānaṃ accayena samāgamo ahosi. Yaṃ panetaṃ, mahārāja, bhagavatā **kāṇakacchapopamaṃ** upadassitaṃ manussattappaṭilābhāya, tathūpamaṃ, mahārāja, imesaṃ samāgamaṃ dhārehi.

“Na, mahārāja, bodhisattassa devadatteneva saddhiṃ samāgamo ahosi, theropi, mahārāja, sāriputto anekesu jātisatasahassesu bodhisattassa pitā ahosi, mahāpitā ahosi, cūlapitā ahosi, bhātā ahosi, putto ahosi, bhāgineyyo ahosi, mitto ahosi.

“Bodhisattopi, mahārāja, anekesu jātisatasahassesu therassa sāriputtassa pitā ahosi, mahāpitā ahosi, cūlapitā ahosi, bhātā ahosi, putto ahosi, bhāgineyyo ahosi, mitto ahosi, sabbepi, mahārāja, sattanikāyapariyāpannā saṃsārasotamanugatā saṃsārasotena vuyhantā appiyehipi piyehipi samāgacchanti. Yathā, mahārāja, udakaṃ sotena vuyhamānaṃ suciasucikalyāṇapāpakena samāgacchatī, evameva kho, mahārāja, sabbepi sattanikāyapariyāpannā saṃsārasotamanugatā saṃsārasotena vuyhantā appiyehipi piyehipi samāgacchanti. Devadatto, mahārāja, yakkho samāno attanā adhammo pare adhamme niyojetvā sattapaññāsavassakoṭiyo saṭṭhi ca vassasatasahassāni mahāniraye pacci, bodhisattopi, mahārāja, yakkho samāno attanā dhammo pare dhamme niyojetvā sattapaññāsavassakoṭiyo saṭṭhi ca vassasatasahassāni sagge modī sabbakāmasamaṅgī, api ca, mahārāja, devadatto imasmiṃ bhava buddhaṃ anāsādanīyamāsādayitvā samaggañca saṅghaṃ bhinditvā pathaviṃ pāvīsi, tathāgato bujjhitvā sabbadhamme parinibbuto upadhisaṅkhaye” ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evamevaṃ tathā sampaṭicchamī” ti.

Kusalākusalasamavisamapañho sattamo.

8. Amarādevīpañho

8. “Bhante nāgasena, bhāsitampeṭaṃ bhagavatā –

“Sace labhetha khaṇaṃ vā raho vā, nimantakaṃ [nivātakaṃ (kuṇālajātaka)] vāpi labhetha tādisaṃ; Sabbāva [sabbāpi (sī. pī.)] itthī kayīruṃ [kareyyuṃ (sī. pī. ka.)] nu pāpaṃ, aññaṃ aladdhā pīṭhasappinā saddhi’nti.

“Puna ca kathīyati ‘mahosadhassa bhariyā amarā nāma itthī gāmake ṭhapitā pavuttthapatikā raho nisinnā vivittā rājappaṭisamaṃ sāmikaṃ karitvā sahasena nimantīyamānā pāpaṃ nākāsī’ ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘sace...pe... saddhi’nti tena hi ‘mahosadhassa bhariyā...pe... nākāsī’ ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi mahosadhassa bhariyā...pe... nākāsī, tena hi ‘sace...pe... saddhi’nti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo” ti.

“Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘sace...pe... saddhi’nti. Kathīyati ca ‘mahosadhassa bhariyā ... pe... nākāsī’ ti. Kareyya sā, mahārāja, itthī sahasaṃ labhamānā tādisena purisena saddhiṃ pāpakammaṃ, na sā kareyya sace khaṇaṃ vā raho vā nimantakaṃ vāpi tādisaṃ labheyya, vicinantī sā, mahārāja, amarā itthī na addasa khaṇaṃ vā raho vā nimantakaṃ vāpi tādisaṃ.

“Idha loke garahabhayā khaṇaṃ na passi, paraloke nirayabhayā khaṇaṃ na passi, kaṭukavipākaṃ pāpanti khaṇaṃ na passi, piyaṃ amuñcitukāmā khaṇaṃ na passi, sāmikassa garukatāya khaṇaṃ na passi, dhammaṃ apacāyantī khaṇaṃ na passi, anariyaṃ garahantī khaṇaṃ na passi, kiriyāṃ abhinditukāmā khaṇaṃ na passi. Evarūpehi bahūhi kāraṇehi khaṇaṃ na passi.

“Rahopi sā loke vicinitvā apassantī pāpaṃ nākāsī. Sace sā manussehi raho labheyya, atha amanussehi raho na labheyya. Sace amanussehi raho labheyya, atha paracittavidūhi pabbajitehi raho na labheyya. Sace paracittavidūhi pabbajitehi raho labheyya, atha paracittavidūnīhi devatāhi raho na labheyya. Sace

paracittavidūnīhi devatāhi raho labheyya, attanāva pāpehi raho na labheyya. Sace attanāva pāpehi raho labheyya, atha adhammena raho na labheyya. Evarūpehi bahuvīdhehi kāraṇehi raho alabhitvā pāpaṃ nākāsi.

“Nimantakampi sā loke vicinitvā tādisaṃ alabhanṭī pāpaṃ nākāsi. Mahosadho, mahārāja, paṇḍito aṭṭhavīsatiyā aṅgehi samannāgato. Katamehi aṭṭhavīsatiyā aṅgehi samannāgato? Mahosadho, mahārāja, sūro hirimā ottappī sapakkho mittasampanno khamo sīlavā saccavādī soceyyasampanno akkodhano anatimānī anusūyako vīriyavā āyūhako saṅgāhako saṃvibhāgī sakhilo nivātavutti saṅho asaṭṭho amāyāvī atibuddhisampanno kittimā vijjāsampanno hitesī upanissitānaṃ patthito sabbajanassa dhanavā yasavā. Mahosadho, mahārāja, paṇḍito imehi aṭṭhavīsatiyā aṅgehi samannāgato. Sā aññaṃ tādisaṃ nimantakaṃ alabhitvā pāpaṃ nākāsi”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampaṭicchāmī”ti.

Amarādevīpaṇho aṭṭhamo.

9. Arahantaabhāyanapaṇho

9. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetaṃ bhagavatā ‘vigatabhayasantāsā arahanto’ti. Puna ca nagare rājagahe dhanapālakaṃ hatthiṃ bhagavati opatantaṃ disvā pañca khīṇāsavasatāni pariccajivā jinavaraṃ pakkantāni disāvidisaṃ ekaṃ ṭhapetvā therāṃ ānandaṃ. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, te arahanto bhayā pakkantā, paññāyissati sakena kammenāti dasabalaṃ pātetukāmā pakkantā, udāhu tathāgatassa atulaṃ vipulamasamaṃ pāṭihāriyaṃ daṭṭhukāmā pakkantā? Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘vigatabhayasantāsā arahanto’ti, tena hi ‘nagare...pe... ānanda’nti yaṃ vacanaṃ taṃ micchā. Yadi nagare rājagahe dhanapālakaṃ hatthiṃ bhagavati opatantaṃ disvā pañca khīṇāsavasatāni pariccajivā jinavaraṃ pakkantāni disāvidisaṃ ekaṃ ṭhapetvā therāṃ ānandaṃ, tena hi ‘vigatabhayasantāsā arahanto’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘vigatabhayasantāsā arahanto’ti, nagare rājagahe dhanapālakaṃ hatthiṃ bhagavati opatantaṃ disvā pañca khīṇāsavasatāni pariccajivā jinavaraṃ pakkantāni disāvidisaṃ ekaṃ ṭhapetvā therāṃ ānandaṃ, tañca pana na bhayā, nāpi bhagavantaṃ pātetukāmatāya.

“Yena pana, mahārāja, hetunā arahanto bhāyeyyaṃ vā tāseyyaṃ vā, so hetu arahantānaṃ samucchino, tasmā vigatabhayasantāsā arahanto, bhāyati nu, mahārāja, mahāpathavī khaṇantepe bhindantepe dhārentepi samuddapabbatagirisikhareti? “Na hi, bhante”ti. “Kena kāraṇena mahārājā”ti? “Natthi, bhante, mahāpathaviyā so hetu, yena hetunā mahāpathavī bhāyeyya vā tāseyya vā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi arahantānaṃ so hetu, yena hetunā arahanto bhāyeyyaṃ vā tāseyyaṃ vā.

“Bhāyati nu, mahārāja, girisikharaṃ chindante vā bhindante vā patante vā agginā dahante vā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Kena kāraṇena mahārājā”ti? “Natthi, bhante, girisikharassa so hetu, yena hetunā girisikharaṃ bhāyeyya vā tāseyya vā”ti. “Evameva kho, mahārāja, natthi arahantānaṃ so hetu, yena hetunā arahanto bhāyeyyaṃ vā tāseyyaṃ vā.

“Yadipi, mahārāja, lokadhātusatasahassesu ye keci sattanikāyapariyāpannā sabbepi te sattihatthā ekaṃ arahantaṃ upadhāvitvā tāseyyaṃ, na bhaveyya arahato cittassa kiñci aññathattaṃ. Kiṃ kāraṇaṃ? Aṭṭhānamanavakāsātāya.

“Api ca, mahārāja, tesāṃ khīṇāsavānaṃ evaṃ cetoparivitakko ahosi ‘ajja naravarapavare jinavaravasabhe nagaravaramanuppaviṭṭhe vīthiyā dhanapālako hatthī āpatissati, asaṃsayamatidevadevaṃ upaṭṭhāko na pariccajissati, yadi mayaṃ sabbepi bhagavantaṃ na pariccajissāma, ānandassa guṇo pākaṭo na bhavissati, na heva ca tathāgataṃ samupagamissati hatthināgo, handa mayaṃ apagacchāma, evamidaṃ mahato janakāyassa kilesabandhanamokkho bhavissati, ānandassa ca guṇo pākaṭo bhavissati”ti. Evaṃ te arahanto ānisaṃsaṃ disvā disāvidisaṃ pakkantā”ti. “Suvibhatto, bhante nāgasena, paṇho, evametaṃ natthi arahantānaṃ bhayaṃ vā santāso vā, ānisaṃsaṃ disvā arahanto pakkantā disāvidisa”nti.

Arahantaabhāyanapaṇho navamo.

10. Buddhasabbaññubhāvapañho

10. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘tathāgato sabbaññū’ti. Puna ca bhaṇatha ‘tathāgatena sārīputtamoggallānappamukhe bhikkhusaṅghe paṇāmite cātumeyyakā ca sakyā brahmā ca sahampati bījūpamañca vacchataruṇūpamañca upadassetvā bhagavantaṃ pasādesuṃ khamāpesuṃ nijjhataṃ akaṃsū’ti. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, aññātā tā upamā tathāgatassa, yāhi tathāgato upamāhi orato khamito upasanto nijjhataṃ gato? Yadi, bhante nāgasena, tathāgatassa tā upamā aññātā, tena hi buddho asabbaññū, yadi ñātā, tena hi okassa pasayha vīmaṃsāpekkho paṇāmesi, tena hi tassa akāruññātā sambhavati. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Sabbaññū, mahārāja, tathāgato, tāhi ca upamāhi bhagavā pasanno orato khamito upasanto nijjhataṃ gato. Dhammassāmī, mahārāja, tathāgato, tathāgatappavediteheva te opammehi tathāgataṃ ārādhesuṃ tosesuṃ pasādesuṃ, tesañca tathāgato pasanno ‘sādhū’ti abbhānumodi.

“Yathā, mahārāja, itthī sāmikassa santakeneva dhanena sāmikaṃ ārādheti toseti pasādeti, tañca sāmiko ‘sādhū’ti abbhānumodati, evameva kho, mahārāja, cātumeyyakā ca sakyā brahmā ca sahampati tathāgatappavediteheva opammehi tathāgataṃ ārādhesuṃ tosesuṃ pasādesuṃ, tesañca tathāgato pasanno ‘sādhū’ti abbhānumodi.

“Yathā vā pana, mahārāja, kappako rañño santakeneva suvaṇṇaphaṇakena rañño uttamaṅgaṃ pasādhayamāno rājānaṃ ārādheti toseti pasādeti, tassa ca rājā pasanno ‘sādhū’ti abbhānumodati, yathicchītanuppadeti, evameva kho, mahārāja, cātumeyyakā ca sakyā brahmā ca sahampati tathāgatappavediteheva opammehi tathāgataṃ ārādhesuṃ tosesuṃ pasādesuṃ, tesañca tathāgato pasanno ‘sādhū’ti abbhānumodi.

“Yathā vā pana, mahārāja, saddhivihāriko upajjhāyābhatam piṇḍapātam gahetvā upajjhāyassa upanāmento upajjhāyam ārādheti toseti pasādeti, tañca upajjhāyo pasanno ‘sādhū’ti abbhānumodati, evameva kho, mahārāja, cātumeyyakā ca sakyā brahmā ca sahampati tathāgatappavediteheva opammehi tathāgataṃ ārādhesuṃ tosesuṃ pasādesuṃ, tesañca tathāgato pasanno ‘sādhū’ti abbhānumoditvā sabbadukkhaparimuttīyā dhammaṃ desesī’”ti. “Sādhū, bhante nāgasena, evametam tathā sampañcchāmīti.

Buddhasabbaññubhāvapañho dasamo.

Sabbaññūtaññavaggo catuttho.

Imasmiṃ vagge dasa pañhā.

5. Santhavavaggo

1. Santhavapañho

1. “Bhante nāgasena, bhāsītampetam bhagavatā –

“Santhavato bhayaṃ jātam, nīketā jāyate rajo;
Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’nti.

“Puna ca bhagavatā bhaṇitam ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’ti. Yadi, bhante nāgasena, tathāgatena bhaṇitam ‘santhavato bhayaṃ jātam, nīketā jāyate rajo. Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’nti, tena hi ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitam ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’ti, tena hi ‘santhavato bhayaṃ jātam, nīketā jāyate rajo. Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’nti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘santhavato bhayaṃ jātaṃ, nīketā jāyate rajo. Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’ntī. Bhaṇītañca ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’tī. Yaṃ, mahārāja, bhagavatā bhaṇītaṃ ‘santhavato bhayaṃ jātaṃ, nīketā jāyate rajo. Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’ntī, taṃ sabhāvavacanaṃ asesavacanaṃ nīssesavacanaṃ nippariyāyavacanaṃ samaṇānucchavaṃ samaṇasārappaṃ samaṇappatīrūpaṃ samaṇārahaṃ samaṇagocaraṃ samaṇappaṭīpadā samaṇappaṭīpattī. Yathā, mahārāja, āraññako mīgo araññe pavane caramāno nīrālayo anīketo yathīcchakaṃ sayatī, evameva kho, mahārāja, bhikkhunā ‘santhavato bhayaṃ jātaṃ, nīketā jāyate rajo. Anīketamasanthavaṃ, etaṃ ve munīdassana’ntī cintetabbaṃ.

“Yaṃ pana, mahārāja, bhagavatā bhaṇītaṃ ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’tī, taṃ dve atthavase sampassamānena bhagavatā bhaṇītaṃ. Katame dve? Vihāradānaṃ nāma sabbabuddhehi vaṇṇītaṃ anumataṃ thomītaṃ pasatthaṃ, taṃ te vihāradānaṃ datvā jātijarāmaraṇā parimuccīssantīti. Ayaṃ tāva paṭhāmo ānīsaṃso vihāradāne.

“Puna ca paraṃ vihāre vijjāmāne bhikkhuniyo byattasānketā bhavīssantī, sulabbaṃ dassanaṃ dassanākāmānaṃ, anīkete duddassanā bhavīssantīti. Ayaṃ dutīyo ānīsaṃso vihāradāne. Ime dve atthavase sampassamānena bhagavatā bhaṇītaṃ ‘vihāre kāraye ramme, vāsāyetta bahussute’tī, na tatha buddhaputtēna ālayo karaṇīyo nīkete’tī. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭīcchāmī’tī.

Santhavapañho paṭhāmo.

2. Udarasaṃyatapañho

2. “Bhante nāgasena, bhāsītampeṭaṃ bhagavatā –

“‘Uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī.

“Puna ca bhagavatā bhaṇītaṃ ‘ahaṃ kho panudāyī, appekadā imīnā pattēna samatīttīkampi bhūñjāmi, bhīyyopi bhūñjāmī’tī. Yādī, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇītaṃ ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī, tena hī ‘ahaṃ kho panudāyī, appekadā imīnā pattēna samatīttīkampi bhūñjāmi, bhīyyopi bhūñjāmī’tī yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yādī tathāgatēna bhaṇītaṃ ‘ahaṃ kho panudāyī, appekadā imīnā pattēna samatīttīkampi bhūñjāmi, bhīyyopi bhūñjāmī’tī, tena hī ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī tampi vacanaṃ micchā. Ayaṃpi ubhato koṭīko pañho tavānupatto, so tayā nībbāhitabbo’tī.

“Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī, bhaṇītañca ‘ahaṃ kho panudāyī, appekadā imīnā pattēna samatīttīkampi bhūñjāmi, bhīyyopi bhūñjāmī’tī. Yaṃ, mahārāja, bhagavatā bhaṇītaṃ ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī, taṃ sabhāvavacanaṃ asesavacanaṃ nīssesavacanaṃ nippariyāyavacanaṃ bhūtavacanaṃ tacchavacanaṃ yāthāvavacanaṃ avīparītavacanaṃ isīvacanaṃ munīvacanaṃ bhagavantavacanaṃ arahantavacanaṃ paccekabuddhavacanaṃ jīnavacanaṃ sabbaññuvacanaṃ tathāgatassa arahato sammāsambuddhassa vacanaṃ.

“Udare asaṃyato, mahārāja, pāṇampi hanatī, adīnampi ādīyati, parādārampi gacchatī, musāpi bhaṇatī, majjampi pīvatī, mātarampi jīvītā voropetī, pītarampi jīvītā voropetī, arahantampi jīvītā voropetī, saṅghampi bhīndatī, duṭṭhēna cīttēna tathāgatassa lohītampi uppādetī. Nanu, mahārāja, devadatto udare asaṃyato saṅghaṃ bhīndītvā kappatṭhīyaṃ kammaṃ āyūhī [āyūhātī (ka.)]. Evarūpānī, mahārāja, aññānīpi bahūvidhānī kāraṇānī dīsvā bhagavatā bhaṇītaṃ ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī.

“Udare saṃyato, mahārāja, catusaccābhisamayā abhīsametī, cattārī sāmāññaphalānī sacchīkarotī, catūsū paṭīsambhīdāsū aṭṭhasū samāpattīsū chasū abhīññāsū vasībhāvaṃ pāpuṇātī, kevalāñca samaṇadhamaṃ pūretī. Nanu, mahārāja, sukapotako udare saṃyato hutvā yāva tāvatīmsabhavanaṃ kampetvā sakkāṃ devānamīdaṃ upaṭṭhānamupanesī, evarūpānī, mahārāja, aññānīpi bahūvidhānī kāraṇānī dīsvā bhagavatā bhaṇītaṃ ‘uttīṭṭhe nappamajjeyya, udare saṃyato siyā’tī.

“Yaṃ pana, mahārāja, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘ahaṃ kho panudāyi appekadā iminā pattena samatittikampi bhuñjāmi, bhīyyopi bhuñjāmi’ ti, taṃ katakiccena niṭṭhitakiriyena siddhatthena vusitavosānena nirāvaraṇena sabbaññunā sayambhunā tathāgatena attānaṃ upādāya bhaṇitaṃ.

“Yathā, mahārāja, vantassa virittassa anuvāsitassa āturaṃ sappāyakiriyā icchitabbā hoti, evameva kho, mahārāja, sakilesassa adiṭṭhasaccassa udare saṃyamo karaṇīyo hoti. Yathā, mahārāja, maṇiratanassa sappabhāsassa jātimantassa abhijātiparisuddhassa majjananighaṃsanaparisodhanena karaṇīyaṃ na hoti, evameva kho, mahārāja, tathāgatassa buddhavisaye pāramiṃ gatassa kiriyākaraṇesu āvaraṇaṃ na hoti’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmi’ ti.

Udarasaṃyatapaṇho dutiyo.

3. Buddhaappābādhaṇho

3. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpettaṃ bhagavatā ‘ahamasmi, bhikkhave, brāhmaṇo yācayogo sadā payatapaṇi antimadehadharo anuttaro bhisakko sallakatto’ ti. Puna ca bhaṇitaṃ bhagavatā ‘etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakānaṃ bhikkhūnaṃ appābādhaṇaṃ yadidaṃ bākulo’ ti. Bhagavato ca sarīre bahukkhattuṃ ābādho uppanno dissati. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato anuttaro, tena hi ‘etadaggaṃ...pe... bākulo’ ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi thero bākulo appābādhaṇaṃ aggo, tena hi ‘ahamasmi...pe... sallakatto’ ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘ahamasmi...pe... sallakatto’ ti, bhaṇitaṃca ‘etadaggaṃ...pe... bākulo’ ti, taṃca pana bāhiraṇaṃ āgamānaṃ adhigamānaṃ pariyattīnaṃ attani vijjamaṇataṃ sandhāya bhāsitaṃ.

“Santi kho pana, mahārāja, bhagavato sāvakā ṭhānacaṅkamikā, te ṭhānena caṅkamena divārattim vītināmeti, bhagavā pana, mahārāja, ṭhānena caṅkamena nisajjāya sayanena divārattim vītināmeti, ye te, mahārāja, bhikkhū ṭhānacaṅkamikā, te tena aṅgena atirekā.

“Santi kho pana, mahārāja, bhagavato sāvakā ekāsanikā, te jīvitahetupi dutiyaṃ bhojanaṃ na bhuñjanti, bhagavā pana, mahārāja, dutiyampi yāva tatiyampi bhojanaṃ bhuñjati, ye te, mahārāja, bhikkhū ekāsanikā, te tena aṅgena atirekā, anekavidhāni, mahārāja, tāni karaṇāni tesam tesam taṃ taṃ sandhāya bhaṇitāni. Bhagavā pana, mahārāja, anuttaro sīlena samādhinaṃ paññāya vimuttiyā vimuttiñāṇadassanena dasahi ca balehi catūhi vesārajjehi aṭṭhārasahi buddhadhammehi chahi asādhāraṇehi ñāṇehi, kevale ca buddhavisaye taṃ sandhāya bhaṇitaṃ ‘ahamasmi...pe... sallakatto’ ti.

“Idha, mahārāja, manussesu eko jātimā hoti, eko dhanavā, eko vijjavā, eko sippavā, eko sūro, eko vicakkhaṇo, sabbepe abhibhaviya rājā yeva tesam uttamo hoti, evameva kho, mahārāja, bhagavā sabbasattānaṃ aggo jeṭṭho seṭṭho.

“Yaṃ pana āyasmā bākulo appābādho ahosi, taṃ abhinīhārasena, so hi, mahārāja, anomadassissa bhagavato udaravātābādhe uppanne vipassissa ca bhagavato aṭṭhasaṭṭhiyā ca bhikkhusatasahassānaṃ tiṇapupphakaroge uppanne sayam tāpaso samāno nānābhesajjehi taṃ byādhiṃ apantvā appābādhatam patto, bhaṇito ca ‘etadaggaṃ...pe... bākulo’ ti.

“Bhagavato, mahārāja, byādhimhi uppajjantepi anuppajjantepi dhutaṅgaṃ ādiyantepi anādiyantepi natthi bhagavatā sadiso koci satto. Bhāsitaṃpettaṃ mahārāja bhagavatā devātidevena **saṃyuttanikāy**avaralañchake

—
“Yāvata, bhikkhave, sattā apadā vā dvipadā vā catuppadā vā bahuppadā vā rūpino vā arūpino vā saññino vā asaññino vā nevasaññināsaññino vā, tathāgato tesam aggamakkhāyati araham sammāsambuddho’ ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmi’ ti.

Buddhaappābādhaṇho tatiyo.

4. Magguppādanapaṇho

4. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā ‘tathāgato bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti. Puna ca bhaṇitam ‘addasam khvāham, bhikkhave, purāṇam maggam purāṇam añjasam pubbakehi sammāsambuddhehi anuyāta’nti. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato anuppanassa maggassa uppādetā, tena hi ‘addasam khvāham, bhikkhave, purāṇam maggam purāṇam añjasam pubbakehi sammāsambuddhehi anuyāta’nti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitam ‘addasam khvāham, bhikkhave, purāṇam maggam purāṇam añjasam pubbakehi sammāsambuddhehi anuyāta’nti, tena hi ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti. Bhaṇitaṃca ‘addasam khvāham, bhikkhave, purāṇam maggam purāṇam añjasam pubbakehi sammāsambuddhehi anuyāta’nti, taṃ dvayampi sabhāvavacanameva, pubbakānam, mahārāja, tathāgatānam antaradhānena asati anusāsake maggo antaradhāyī, taṃ [so taṃ (sī. pī. ka.)] tathāgato maggam luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam paññācakkhunā sampassamāno [sammāsamāno (sī. pī.)] addasa pubbakehi sammāsambuddhehi anuyātam, taṃkāraṇā āha ‘addasam khvāham, bhikkhave, purāṇam maggam purāṇam añjasam pubbakehi sammāsambuddhehi anuyāta’nti.

“Pubbakānam, mahārāja, tathāgatānam antaradhānena asati anusāsake luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam maggam yaṃ dāni tathāgato saṅcaraṇam akāsi, taṃkāraṇā āha ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti.

“Idha, mahārāja, rañño cakkavattissa antaradhānena maṇiratanam girisikhantare nilīyati, aparassa cakkavattissa sammāpaṭipattiyā upagacchati, api nu kho taṃ, mahārāja, maṇiratanam tassa pakata’nti? “Na hi, bhante, pākatikam yeva taṃ maṇiratanam, tena pana nibbattita’nti [nibbattanti (sī. pī.)]. “Evameva kho, mahārāja, pākatikam pubbakehi tathāgatehi anuciṇṇam aṭṭhaṅgikam sivaṃ maggam asati anusāsake luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam bhagavā paññācakkhunā sampassamāno uppādesi, saṅcaraṇam akāsi, taṃkāraṇā āha ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, santam yeva puttam yoniyā janayivā mātā ‘janikā’ti vuccati, evameva kho, mahārāja, tathāgato santam yeva maggam luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam paññācakkhunā sampassamāno uppādesi, saṅcaraṇam akāsi, taṃkāraṇā āha ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, koci puriso yaṃ kiñci naṭṭham passati, ‘tena taṃ bhaṇḍam nibbattita’nti jano voharati, evameva kho, mahārāja, tathāgato santam yeva maggam luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam paññācakkhunā sampassamāno uppādesi, saṅcaraṇam akāsi, taṃkāraṇā āha ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, koci puriso vanaṃ sodhetvā bhūmiṃ nīharati, ‘tassa sā bhūmī’ti jano voharati, na cesā bhūmi tena pavattitā, taṃ bhūmiṃ kāraṇam katvā bhūmisāmiko nāma hoti, evameva kho, mahārāja, tathāgato santam yeva maggam luggam paluggam gūḷham pihitam paṭicchannam asaṅcaraṇam paññāya sampassamāno uppādesi, saṅcaraṇam akāsi, taṃkāraṇā āha ‘tathāgato, bhikkhave, araham sammāsambuddho anuppanassa maggassa uppādetā’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampāṭicchāmī’”ti.

Magguppādanapaṇho catuttho.

5. Buddhaaviheṭṭhakapaṇho

5. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘pubbe vāham manussabhūto samāno sattānam aviheṭhakajātiko ahosi’nti. Puna ca bhaṇitam ‘lomasakassapo nāma isi samāno anekasate pāṇe ghātayitvā vājapeyyam mahāyaññaṃ yajī’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitam ‘pubbe vāham manussabhūto samāno sattānam aviheṭhakajātiko ahosi’nti, tena hi ‘lomasakassapena isinā anekasate pāṇe ghātayitvā vājapeyyam mahāyaññaṃ yajita’nti yaṃ vacanam, taṃ micchā. Yadi ‘lomasakassapena isinā anekasate pāṇe ghātayitvā vājapeyyam mahāyaññaṃ yajitam’, tena hi ‘pubbe vāham manussabhūto samāno sattānam aviheṭhakajātiko ahosi’nti tampi vacanam micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’”ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘pubbe vāham manussabhūto samāno sattānam aviheṭhakajātiko ahosi’nti, ‘lomasakassapena isinā anekasate pāṇe ghātayitvā vājapeyyam mahāyaññaṃ yajitam’, tañca pana rāgavasena visaññinā, no sacetanenā’”ti.

“Aṭṭhime, bhante nāgasena, puggalā pāṇam hananti. Katame aṭṭha? Ratto rāgavasena pāṇam hanati, duṭṭho dosavasena pāṇam hanati, mūḷho mohavasena pāṇam hanati, mānī mānavasena pāṇam hanati, luddho lobhavasena pāṇam hanati, akiñcano jīvikatthāya pāṇam hanati, bālo hassavasena [aññānavasena (ka. sī.)] pāṇam hanati, rājā vinayanavasena pāṇam hanati. Ime kho, bhante nāgasena, aṭṭha puggalā pāṇam hananti. Pākatikam yeve, bhante nāgasena, bodhisattena kata’nti. “Na, mahārāja, pākatikam bodhisattena katham, yadi, mahārāja, bodhisatto pakatibhāvena onameyya mahāyaññaṃ yajitum, na yimam gātham bhaṇeyya –

“Sasamuddapariyāyam, mahim sāgarakuṇḍalam;
Na icche saha nindāya, evam seyha [sayha (sī. pī.)] vijānahī’ti.

“Evaṃvādī, mahārāja, bodhisatto saha dassanena candavatiyā rājakaññāya visaññī ahosi khittacitto ratto visaññībhūto ākulākulo turitaturito tena vikkhittabhantalulītacittena mahatimahāpasughātagalaruhirasañcayam vājapeyyam mahāyaññaṃ yaji.

“Yathā, mahārāja, ummattako khittacitto jalitampi jātavedam akkamati, kupitampi āsīvisam gaṇhāti, mattampi hatthim upeti, samuddampi atīradassim pakkhandati, candanikampi oḷigallampi omaddati, kaṇṭakādhānampi abhiruhati, papātepi patati, asucimpi bhakkheti, naggopi rathiyā carati, aññampi bahuvidham akiriyaṃ karoti. Evameva kho, mahārāja, bodhisatto saha dassanena candavatiyā rājakaññāya visaññī ahosi khittacitto ratto visaññībhūto ākulākulo turitaturito, tena vikkhittabhantalulītacittena mahatimahāpasughātagalaruhirasañcayam vājapeyyam mahāyaññaṃ yaji.

“Khittacittena, mahārāja, katham pāpam diṭṭhadhammepi na mahāsāvajjam hoti, samparāye vipākenapi no tathā. Idha, mahārāja, koci ummattako vajjhamāpajjeyya, tassa tumhe kiṃ daṇḍam dhārethā’”ti? “Ko, bhante, ummattakassa daṇḍo bhavissati, taṃ mayam pothāpetvā nīharāpema, esova tassa daṇḍo’”ti. “Iti kho, mahārāja, ummattakassa aparādhe daṇḍopi na bhavati, tasmā ummattakassa katepi na doso bhavati satekiccho. Evameva kho, mahārāja, lomasakassapo isi saha dassanena candavatiyā rājakaññāya visaññī ahosi khittacitto ratto visaññībhūto visaṭṭapayāto ākulākulo turitaturito, tena vikkhittabhantalulītacittena mahatimahāpasughātagalaruhirasañcayam vājapeyyam mahāyaññaṃ yaji. Yādā ca pana pakaticitto ahosi paṭiladdhassati, tadā punadeva pabbajitvā pañcābhīññāyo nibbattetvā brahmalokūpago ahosi’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaticchāmī’”ti.

Buddhaaviheṭhakapañho pañcamo.

6. Chaddantajotipālārabbhapañho

6. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā chaddanto nāgarājā –

“Vadhissametanti parāmasanto, kāsāvamaddakkhi dhajam isīnam;
Dukkheṇa phutṭhassudapādi saññā, arahaddhajo sabbhi avajjharūpo’”ti.

“Puna ca bhaṇitaṃ ‘jotipālamāṇavo samāno kassapaṃ bhagavantaṃ arahantaṃ sammāsambuddhaṃ muṇḍakavādena samaṇakavādena asabbhāhi pharusāhi vācāhi akkosi paribhāsī’ti. Yadi, bhante nāgasena, bodhisatto tiracchānagato samāno kāsāvaṃ abhipūjayi, tena hi ‘jotipālena māṇavena kassapo bhagavā arahaṃ sammāsambuddho muṇḍakavādena samaṇakavādena asabbhāhi pharusāhi vācāhi akkuṭṭho paribhāsito’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi jotipālena māṇavena kassapo bhagavā arahaṃ sammāsambuddho muṇḍakavādena samaṇakavādena asabbhāhi pharusāhi vācāhi akkuṭṭho paribhāsito, tena hi ‘chaddantena nāgarājena kāsāvaṃ pūjita’nti tampi vacanaṃ micchā. Yadi tiracchānagatena bodhisattena kakkhaḷakharakaṭukavedanaṃ vedayamānena luddakena nivatthaṃ kāsāvaṃ pūjitaṃ, kiṃ manussabhūto samāno paripakkañño paripakkāya bodhiyā kassapaṃ bhagavantaṃ arahantaṃ sammāsambuddhaṃ dasabalaṃ lokanāyakaṃ uditoditaṃ jalitabyāmobhāsaṃ pavaruttamaṃ pavararucirakāsikakāsāvamabhipārutaṃ disvā na pūjayi? Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabboti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā chaddanto nāgarājā ‘vadhissametanti...pe... avajjharūpo’ti. Jotipālena ca māṇavena kassapo bhagavā arahaṃ sammāsambuddho muṇḍakavādena samaṇakavādena asabbhāhi pharusāhi vācāhi akkuṭṭho paribhāsito, tañca pana jātivāsena kulavasena. Jotipālo, mahārāja, māṇavo assaddhe appasanne kule paccājāto, tassa mātāpitaro bhaginibhātaro dāsīdāsaceṭakaparivārakamanussā brahmadevatā brahmagarukā, te ‘brāhmaṇā eva uttamā pavarā’ti avasese pabbajite garahanti jigucchanti, tesam taṃ vacanaṃ sutvā jotipālo māṇavo ghaṭikārena kumbhakārena satthāraṃ dassanāya pakkosito evamāha ‘kiṃ pana tena muṇḍakena samaṇakena diṭṭhenā’ti.

“Yathā, mahārāja, amataṃ visamāsajja tittakaṃ hoti, yathā ca sītodakaṃ aggimāsajja uṇhaṃ hoti, evameva kho, mahārāja, jotipālo māṇavo assaddhe appasanne kule paccājāto, so kulavasena andho hutvā [so kulajātivāsena andho bhavitvā (syā.)] tathāgataṃ akkosi paribhāsī.

“Yathā, mahārāja, jalitapajjalito mahāaggikkhandho sappabhāso udakamāsajja upahatappabhātejo sītalo kāḷako bhavati paripakkanigguṇḍiphalasadiso, evameva kho, mahārāja, jotipālo māṇavo puñṇavā saddho ñāṇavipulasappabhāso assaddhe appasanne kule paccājāto, so kulavasena andho hutvā tathāgataṃ akkosi paribhāsī, upagantvā ca buddhaguṇamaññāya ceṭakabhūto viya ahoṣi, jinasāsane pabbajitvā abhiññā ca samāpattiyo ca nibbatttvā brahmalokūpago ahoṣī’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaṭicchāmī’ti.

Chaddantajotipālārabbhapaṇho chaṭṭho.

7. Ghaṭikārapaṇho

7. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpettaṃ bhagavatā ‘ghaṭikārassa kumbhakārassa āvesanaṃ sabbaṃ temāsaṃ ākāsacchadanaṃ aṭṭhāsī, na devotivassī’ti. Puna ca bhaṇitaṃ ‘kassapassa tathāgatassa [bhagavato arahato sammāsambuddhassa (ma. ni. 2.289)] kuṭi ovassatī’ti. Kissa pana, bhante nāgasena, tathāgatassa evamussannakusalāmūlassa [evarūpassa ussannakusalāmūlassa (ka.)] kuṭi ovassati, tathāgatassa nāma so ānubhāvo icchitabbo? Yadi, bhante nāgasena, ghaṭikārassa kumbhakārassa āvesanaṃ anovassaṃ ākāsacchadanaṃ ahoṣi, tena hi ‘tathāgatassa kuṭi ovassatī’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatassa kuṭi ovassati, tena hi ‘ghaṭikārassa kumbhakārassa āvesanaṃ anovassakaṃ ahoṣi ākāsacchadana’nti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko paṇho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘ghaṭikārassa kumbhakārassa āvesanaṃ sabbaṃ temāsaṃ ākāsacchadanaṃ aṭṭhāsī, na devotivassī’ti. Bhaṇitañca ‘kassapassa tathāgatassa kuṭi ovassatī’ti. Ghaṭikāro, mahārāja, kumbhakāro sīlavā kalyāṇadhammo ussannakusalāmūlo andhe jiṇṇe mātāpitaro poseti, tassa asammukhā anāpucchāyevassa ghare tiṇaṃ haritvā bhagavato kuṭim chādesuṃ, so tena tiṇaharaṇena akampitaṃ asaṅcalaṃ susaṅghitaṃ vipulamasamaṃ pītiṃ paṭilabhati, bhiiyo somanassañca atulaṃ uppādesi ‘aho vata me bhagavā lokuttamo suvissattho’ti, tena tassa diṭṭhadhammiko vipāko nibbatto. Na hi, mahārāja, tathāgato tāvatakena vikārena calati.

“Yathā, mahārāja, sineru girirājā anekasatasahassavātasampahārenapi na kampati na calati, mahodadhi

varappavarasāgaro anekasatanahutamahāgaṅgāsatasahasshipi na pūrati na vikāramāpajjati, evameva kho, mahārāja, tathāgato na tāvatakena vikārena calati.

“Yaṃ pana, mahārāja, tathāgatassa kuṭi ovassati, taṃ mahato janakāyassa anukampāya. Dveme, mahārāja, atthavase sampassamānā tathāgatā sayāṃ nimmitaṃ paccayaṃ nappaṭisevanti, ‘ayaṃ aggadakkhiṇeyyo satthā’ti bhagavato paccayaṃ datvā devamanussā sabbaduggatito parimuccissantīti, dassetvā vuttiṃ pariyasantīti ‘mā aññe upavadeyyu’nti. Ime dve atthavase sampassamānā tathāgatā sayāṃ nimmitaṃ paccayaṃ nappaṭisevanti. Yadi, mahārāja, sakko vā taṃ kuṭiṃ anovassaṃ kareyya brahmā vā sayāṃ vā, sāvajjaṃ bhavēyya taṃ yeva karaṇaṃ [kāraṇaṃ (sī. pī.)] sadosaṃ saniggahaṃ, ime vibhūtaṃ [vibhūsaṃ (sī. pī.)] katvā lokaṃ sammohenti adhikataṃ karontīti, tasmā taṃ karaṇaṃ vajjanīyaṃ. Na, mahārāja, tathāgatā vatthum yācanti, tāya avatthuyācānāya aparibhāsīyā bhavanti”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaṭicchāmī”ti.

Ghaṭikārapañho sattamo.

8. Brāhmaṇarājavadapañho

8. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam tathāgatena ‘ahamasmi, bhikkhave, brāhmaṇo yācayogo’ti. Puna ca bhaṇitaṃ ‘rājāhamasmi selā’ti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘ahamasmi, bhikkhave, brāhmaṇo yācayogo’ti, tena hi ‘rājāhamasmi selā’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitaṃ ‘rājāhamasmi selā’ti, tena hi ‘ahamasmi, bhikkhave, brāhmaṇo yācayogo’ti tampi vacanaṃ micchā. Khattiyō vā hi bhavēyya brāhmaṇo vā, natthi ekāya jātiyā dve vaṇṇā nāma, ayampi ubhato koṭiko pañho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo”ti.

“Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā ‘ahamasmi, bhikkhave, brāhmaṇo yācayogo’ti, puna ca bhaṇitaṃ ‘rājāhamasmi selā’ti, tattha kāraṇaṃ atthi, yena kāraṇena tathāgato brāhmaṇo ca rājā ca hotī”ti.

“Kiṃ pana taṃ, bhante nāgasena, kāraṇaṃ, yena kāraṇena tathāgato brāhmaṇo ca rājā ca hotī”?
“Sabbe, mahārāja, pāpakā akusalā dhammā tathāgatassa bāhitā pahīnā apagatā byapagatā ucchinnā khīṇā khayam pattā nibbutā upasantā, tasmā tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇo nāma saṃsayamanekaṃsaṃ vimatipathaṃ vītivatto, bhagavāpi, mahārāja, saṃsayamanekaṃsaṃ vimatipathaṃ vītivatto, tena kāraṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇo nāma sabbabhavagatiyoninissaṭo malarajagatavippamutto asahāyo, bhagavāpi, mahārāja, sabbabhavagatiyoninissaṭo malarajagatavippamutto asahāyo, tena kāraṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇā nāma aggasetṭhavarapavaradibbavīhārabahulo, bhagavāpi, mahārāja, aggasetṭhavarapavaradibbavīhārabahulo, tenāpi kaparaṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇo nāma ajjhayana ajjhāpana dānappaṭiggahaṇa dama saṃyamaniyamapubbamanusīṭṭhi paveṇi vaṃsa dharaṇo, bhagavāpi, mahārāja, ajjhayana ajjhāpana dānappaṭiggahaṇa dama saṃyama niyama pubbajināciṇṇa anusīṭṭhi paveṇi vaṃsa dharaṇo tenāpi kāraṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇo nāma brahāsukhavīhārajjhānājhāyī; bhagavāpi, mahārāja, brahāsukhavīhārajjhānājhāyī, tenāpi kāraṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇo nāma sabbabhavābhavagatīsu abhijātivattitamanucaritaṃ jānāti, bhagavāpi, mahārāja, sabbabhavābhavagatīsu abhijātivattitamanucaritaṃ jānāti, tenāpi kāraṇena tathāgato ‘brāhmaṇo’ti vuccati.

“Brāhmaṇoti, mahārāja, bhagavato netam nāmaṃ mātārā kataṃ, na pitarā kataṃ, na bhātārā kataṃ, na bhaginiyā kataṃ, na mittāmacchehi kataṃ, na ñātisālohitehi kataṃ, na samaṇabrāhmaṇehi kataṃ, na devatāhi kataṃ, vimokkhaṅkamaṃ buddhānaṃ bhagavantānaṃ nāmaṃ bodhiyā yeva mūle mārasenaṃ vidhamitvā

atītānāgatapaccuppanne pāpake akusale dhamme bāhetvā saha sabbaññutaññassa paṭilābhā paṭiladdhapātubhūtasamuppannamatte sacchikā paññatti yadidaṃ brāhmaṇoti, tena kāraṇena tathāgato vuccati ‘brāhmaṇo’”ti.

“Kena pana, bhante nāgasena, kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti? “Rājā nāma, mahārāja, yo koci rajjaṃ kāreti lokamanusāsati, bhagavāpi, mahārāja, dasasahassiyā lokadhātuyā dhammena rajjaṃ kāreti, sadevakaṃ lokaṃ samārakaṃ sabrahmakāṃ sassamaṇabrāhmaṇiṃ pajjaṃ sadevamanussaṃ anusāsati, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti.

“Rājā nāma, mahārāja, sabbajanamanusse abhibhavitvā nandayanto ñātisaṅghaṃ, socayanto amittasaṅghaṃ, mahatimahāyasasiriharaṃ thirasāradaṇḍaṃ anūnasatasalākālaṅkataṃ ussāpeti paṇḍaravimalasetacchattaṃ, bhagavāpi, mahārāja, socayanto mārasenaṃ micchāpaṭipannaṃ, nandayanto devamanusse sammāpaṭipanne dasasahassiyā lokadhātuyā mahatimahāyasasiriharaṃ khantithirasāradaṇḍaṃ ñāṇavarasatasalākālaṅkataṃ ussāpeti aggavaravimuttiṃ paṇḍaravimalasetacchattaṃ, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti.

“Rājā nāma upagatasampattajanānaṃ bahūnamabhivandanīyo bhavati, bhagavāpi, mahārāja, upagatasampattadevamanussānaṃ bahūnamabhivandanīyo, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti.

“Rājā nāma yassa kassaci ārādhakassa pasīditvā varitaṃ varaṃ datvā kāmena tappayati, bhagavāpi, mahārāja, yassa kassaci kāyena vācāya manasā ārādhakassa pasīditvā varitaṃ varamanuttaraṃ sabbadukkhaparimuttiṃ datvā asesakāmaarena ca tappayati, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti.

“Rājā nāma āṇaṃ vītikkamantaṃ vīgarahati jhāpeti [jāpeti (sī. pī.)] dhamseti, bhagavatopi, mahārāja, sāsanavare āṇaṃ atikkamanto alajjī maṅkubhāvena oññāto hīlito garahito bhavitvā vajjati jinasāsanavaramhā, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti.

“Rājā nāma pubbakānaṃ dhammikānaṃ rājūnaṃ paveṇimanusiṭṭhiyā dhammādhammamanudīpayitvā dhammena rajjaṃ kārayamāno pihayito piyo patthito bhavati janamanussānaṃ, ciraṃ rājakulavaṃsaṃ ṭhapayati dhammaguṇabalena, bhagavāpi, mahārāja, pubbakānaṃ sayambhūnaṃ paveṇimanusiṭṭhiyā dhammādhammamanudīpayitvā dhammena lokamanusāsamaṇo pihayito piyo patthito devamanussānaṃ ciraṃ sāsaṇaṃ pavatteti dhammaguṇabalena, tenāpi kāraṇena tathāgato vuccati ‘rājā’”ti. Evamanekavidhaṃ, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena tathāgato brāhmaṇopi bhaveyya rājāpi bhaveyya, suniṇṇo bhikkhu kappampi no naṃ sampādeyya, kiṃ atibahuṃ bhaṇitena, saṃkhittaṃ sampaṭicchitabba’”nti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampaṭicchāmī””ti.

Brāhmaṇarājavadapaṇho aṭṭhamo.

9. Gāthābhigītaḥojanakathāpaṇho

9. “Bhante nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā –

“Gāthābhigītaṃ me abhojaneyyaṃ [abhojanīyaṃ (ka.) su. ni. 81 passitabbaṃ], sampassataṃ brāhmaṇa nesa dhammā;
Gāthābhigītaṃ panudanti buddhā, dhamme satī brāhmaṇa vuttiresā’”ti.

“Puna ca bhagavā parisāya dhammaṃ desento kathento anupubbikathaṃ paṭhamaṃ tāva dānakathaṃ katheti, pacchā sīlakathaṃ, tassa bhagavato sabbalokissarassa bhāsitaṃ sutvā devamanussā abhisāṅkharitvā dānaṃ denti, tassa taṃ uyyojitaṃ dānaṃ sāvakaṃ paribhuñjanti. Yadi, bhante nāgasena, bhagavatā bhaṇitaṃ ‘gāthābhigītaṃ me abhojaneyya’”nti, tena hi ‘bhagavā dānakathaṃ paṭhamaṃ katheti’”ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi dānakathaṃ paṭhamaṃ katheti, tena hi ‘gāthābhigītaṃ me abhojaneyya’”nti tampi vacanaṃ micchā. Kiṃ kāraṇaṃ? Yo so, bhante, dakkhiṇeyyo gihīnaṃ piṇḍapātadānaṃ vipākaṃ katheti, tassa te dhammakathaṃ sutvā pasannacittā aparāparaṃ dānaṃ denti, ye taṃ dānaṃ paribhuñjanti, sabbe te

gāthābhigītaṃ paribhuñjanti. Ayampi ubhato koṭiko pañho nipuṇo gambhīro tapānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’'ti.

“Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā ‘gāthābhigītaṃ me abhojaneyyaṃ, sampassataṃ brāhmaṇa nesa dhammo. Gāthābhigītaṃ panudanti buddhā, dhamme satī brāhmaṇa vuttiresā’'ti, katheti ca bhagavā paṭhamaṃ dānakathaṃ, tañca pana kiriyaṃ sabbesaṃ tathāgatānaṃ paṭhamaṃ dānakathāya, tattha cittaṃ abhiramāpetvā pacchā sīle niyojenti. Yathā, mahārāja, manussā taruṇadārakānaṃ paṭhamaṃ tāva kīḷābhaṇḍakāni denti. Seyyathidaṃ, vaṅkakaṃ ghaṭikaṃ ciṅgulakaṃ pattāḷhakaṃ rathakaṃ dhanukaṃ, pacchā te sake sake kamme niyojenti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato paṭhamaṃ dānakathāya cittaṃ abhiramāpetvā pacchā sīle niyojenti.

“Yathā vā pana, mahārāja, bhisakko nāma āturānaṃ paṭhamaṃ tāva catūhapañcāhaṃ telaṃ pāyeti balakaraṇāya sinehanāya, pacchā vireceti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato paṭhamaṃ tāva dānakathāya cittaṃ abhiramāpetvā pacchā sīle niyojenti. Dāyakānaṃ, mahārāja, dānapatīnaṃ cittaṃ mudukaṃ hoti maddavaṃ siniddhaṃ, tena te dānasetusaṅkamena dānanāvāya saṃsārasāgarapāramanugacchanti, tasmā tesam paṭhamaṃ kammabhūmimanusāsati, na ca kenaci [tena (sī. pī.)] viññattimāpajjati’'ti.

“Bhante nāgasena, ‘viññatti’nti yaṃ vadesi, kati pana tā viññattiyo’'ti? ‘Dvemā, mahārāja, viññattiyo kāyaviññatti vacīviññatti cāti. Tattha atthi kāyaviññatti sāvajjā, atthi anavajjā. Atthi vacīviññatti sāvajjā, atthi anavajjā.

“Katamā kāyaviññatti sāvajjā? Idhekacco bhikkhu kulāni upagantvā anokāse ṭhito ṭhānaṃ bhañjati, ayaṃ kāyaviññatti sāvajjā. Tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīḷito khīḷito garahito paribhūto acittīkato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Puna caparaṃ, mahārāja, idhekacco bhikkhu kulāni upagantvā anokāse ṭhito galaṃ paṇāmetvā morapekkhitaṃ pekkhati ‘evaṃ ime passanti’'ti, tena ca te passanti. Ayampi kāyaviññatti sāvajjā. Tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīḷito khīḷito garahito paribhūto acittīkato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Puna caparaṃ, mahārāja, idhekacco bhikkhu hanukāya vā bhamukāya vā aṅguḷṭhena vā viññāpeti, ayampi kāyaviññatti sāvajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīḷito khīḷito garahito paribhūto acittīkato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Katamā kāyaviññatti anavajjā? Idha bhikkhu kulāni upagantvā sato samāhito sampajāno ṭhānepi aṭṭhānepi yathānusiṭṭhiṃ gantvā ṭhāne tiṭṭhati, dātukāmesu tiṭṭhati, adātukāmesu pakkamati. Ayaṃ kāyaviññatti anavajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye vaṇṇito hoti thuto pasattho sallekhitācāro, parisuddhājīvotveva saṅkhaṃ gacchati. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

‘Na ve yācanti sappaññā, dhīro ca veditumarahati [ariyā garahanti yācanaṃ (sī. pī.)];
Uddissa ariyā tiṭṭhanti, esā ariyāna yācana’'ti.

“Katamā vacīviññatti sāvajjā? Idha, mahārāja, bhikkhu vācāya bahuvidhaṃ viññāpeti cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhāraṃ, ayaṃ vacīviññatti sāvajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīḷito khīḷito garahito paribhūto acittīkato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Puna caparaṃ, mahārāja, idhekacco bhikkhu paresaṃ sāvento evaṃ bhaṇati ‘iminā me attho’'ti, tāya ca vācāya paresaṃ sāvitāya tassa lābho uppajjati, ayampi vacīviññatti sāvajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīḷito khīḷito garahito paribhūto acittīkato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Puna caparaṃ, mahārāja, idhekacco bhikkhu vacīvipphārena parisāya sāveti ‘evañca evañca

bhikkhūnaṃ dātabba'nti, tañca te vacanaṃ sutvā parikittitaṃ abhiharanti, ayampi vacīviññatti sāvajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīlito khīlito garahito paribhūto acittikato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Nanu, mahārāja, theropi sārīputto atthaṅgate sūriye rattibhāge gilāno samāno therena mahāmoggallānena bhesajjaṃ pucchīyamāno vācaṃ bhindi, tassa tena vacībhedena bhesajjaṃ uppajji. Atha thero sārīputto ‘vacībhedena me imaṃ bhesajjaṃ uppannaṃ, mā me ājīvo bhijjī’ ti ājīvabhedabhayaṃ taṃ bhesajjaṃ pajahi na upajīvi. Evampi vacīviññatti sāvajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā na paribhuñjanti. So ca puggalo ariyānaṃ samaye oññāto hoti hīlito khīlito garahito paribhūto acittikato, bhinnājīvotveva saṅkhaṃ gacchati.

“Katamā vacīviññatti anavajjā? Idha, mahārāja, bhikkhu sati paccaye bhesajjaṃ viññāpeti ñātipavāritesu kulesu, ayaṃ vacīviññatti anavajjā, tāya ca viññāpitaṃ ariyā paribhuñjanti, so ca puggalo ariyānaṃ samaye vaṇṇito hoti thomito pasattho, parisuddhājīvotveva saṅkhaṃ gacchati, anumato tathāgatehi arahantehi sammāsambuddehi.

“Yaṃ pana, mahārāja, tathāgato kasibhāradvājassa brāhmaṇassa bhojanaṃ pajahi [pajahati (ka.)], taṃ āveṭhanaviniveṭhanakaḍḍhananiggahappaṭikammaṇa nibbatti, tasmā tathāgato taṃ piṇḍapātaṃ paṭikkhipi na upajīvi’ ti.

“Sabbakālaṃ, bhante nāgasena, tathāgate bhuñjamāne devatā dibbaṃ ojaṃ patte ākiranti, udāhu ‘sūkaramaddave ca madhupāyāse ca’ ti dvīsu yeva piṇḍapātesu ākirimsū’ ti? “Sabbakālaṃ, mahārāja, tathāgate bhuñjamāne devatā dibbaṃ ojaṃ gahetvā upatīṭṭhitvā uddhaṭṭudhate ālope ākiranti.

“Yathā, mahārāja, rañño sūdo rañño bhuñjantassa sūpaṃ gahetvā upatīṭṭhitvā kabaḷe kabaḷe sūpaṃ ākirati, evameva kho, mahārāja, sabbakālaṃ tathāgate bhuñjamāne devatā dibbaṃ ojaṃ gahetvā upatīṭṭhitvā uddhaṭṭudhate ālope dibbaṃ ojaṃ ākiranti. Verañjāyampi, mahārāja, tathāgatassa sukkhayavapulake [sukkhayavamūlake (ka.)] bhuñjamānassa devatā dibbena ojena temayitvā temayitvā upasaṃharimsu, tena tathāgatassa kāyo upacito ahoṣī’ ti. “Lābhā vata, bhante nāgasena, tāsāṃ devatānaṃ, yā tathāgatassa sarīrapaṭijaggane satataṃ samitaṃ ussukkamāpanā. Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampācchāmi’ ti.

Gāthābhigītabhojanakathāpañho navamo.

10. Dhammadesanāya appossukkapañho

10. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyehi kappānaṃ satasahassena ca etthantare sabbaññutañānaṃ paripācetaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāyā’ ti. Puna ca ‘sabbaññutaṃ pattassa appossukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāyā’ ti.

“Yathā nāma, bhante nāgasena, issāso vā issāsantevāsī vā bahuke divase saṅgāmatthāya upāsaṇaṃ sikkhitvā sampatte mahāyuddhe osakkeyya, evameva kho, bhante nāgasena, tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyehi kappānaṃ satasahassena ca etthantare sabbaññutañānaṃ paripācetaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāya sabbaññutaṃ pattena dhammadesanāya osakkitaṃ.

“Yathā vā pana, bhante nāgasena, mallo vā mallantevāsī vā bahuke divase nibbuddhaṃ sikkhitvā sampatte mallayuddhe osakkeyya, evameva kho, bhante nāgasena, tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyehi kappānaṃ satasahassena ca etthantare sabbaññutañānaṃ paripācetaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāya sabbaññutaṃ pattena dhammadesanāya osakkitaṃ.

“Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, tathāgatena bhayā osakkitaṃ, udāhu apākaṭatāya osakkitaṃ, udāhu dubbalatāya osakkitaṃ, udāhu asabbaññutāya osakkitaṃ, kiṃ tattha kāraṇaṃ, iṅgha me tvaṃ kāraṇaṃ brūhi kaṅkhāvitarāṇāya. Yadi, bhante nāgasena, tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyehi kappānaṃ satasahassena ca

etthantare sabbaññutaññaṃ paripācitaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāya, tena hi ‘sabbaññutaṃ pattassa apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāya’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi sabbaññutaṃ pattassa apposukkatāya cittaṃ nami no dhammadesanāya, tena hi ‘tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyete kappānaṃ satasahassena ca etthantare sabbaññutaññaṃ paripācitaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāyā’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho gambhīro dunnibbeṭho tavānuppatto, so tayā nibbāhitabbo’ti.

“Paripācitaṃca, mahārāja, tathāgatena catūhi ca asaṅkhyeyyete kappānaṃ satasahassena ca etthantare sabbaññutaññaṃ mahato janakāyassa samuddharaṇāya, pattasabbaññutassa ca apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāya. Taṃca pana dhammassa gambhīranipuṇaduddasaduranubodhasukhumaduppaṭivedhataṃ sattānaṃca ālayārāmatam sakkāyaditthiyā dalhasuggahitataṃca disvā ‘kiṃ nu kho, kathaṃ nu kho’ti apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāya, sattānaṃ paṭivedhacintanamānasam yevetaṃ.

“Yathā, mahārāja, bhisakko sallakatto anekabyādhipariṭṭitaṃ naraṃ upasaṅkamtivā evaṃ cintayati ‘kena nu kho upakkamena katamena vā bhesajjena imassa byādhi vūpasameyyā’ti, evameva kho, mahārāja, tathāgatassa sabbakilesabyādhipariṭṭitaṃ janaṃ dhammassa ca gambhīranipuṇaduddasaduranubodhasukhumaduppaṭivedhataṃ disvā ‘kiṃ nu kho, kathaṃ nu kho’ti apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāya, sattānaṃ paṭivedhacintanamānasam yevetaṃ.

“Yathā, mahārāja, rañño khattiyassa muddhāvasittassa dovārikaanīkaṭṭhapārisajjanegamabhaṭabala [balattha (sī. pī.)] amaccarājāññarājūpajīvine jane disvā evaṃ cittaṃuppajjeyya ‘kiṃ nu kho, kathaṃ nu kho ime saṅgaṇhissāmī’ti, evameva kho, mahārāja, tathāgatassa dhammassa gambhīranipuṇaduddasaduranubodhasukhumaduppaṭivedhataṃ sattānaṃca ālayārāmatam sakkāyaditthiyā dalhasuggahitataṃca disvā ‘kiṃ nu kho, kathaṃ nu kho’ti apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāya, sattānaṃ paṭivedhacintanamānasam yevetaṃ.

“Api ca, mahārāja, sabbesaṃ tathāgatānaṃ dhammatā esā, yaṃ brahmunā āyācitā dhammaṃ desenti. Tattha pana kiṃ kāraṇaṃ? Ye tena samayena manussā tāpasaparibbājakā samaṇabrāhmaṇā, sabbete brahmadevatā honti brahmagarukā brahmaparāyaṇā, tasmā tassa balavato yasavato nātassa paññātassa uttarassa accuggatassa onamanena sadevako loko onamissati okappessati adhimuccissatīti iminā ca, mahārāja, kāraṇena tathāgatā brahmunā āyācitā dhammaṃ desenti.

“Yathā, mahārāja, koci rājā vā rājamahāmatto vā yassa onamati apacitiṃ karoti, balavatarassa tassa onamanena avasesā janatā onamati apacitiṃ karoti, evameva kho, mahārāja, brahme onamite tathāgatānaṃ sadevako loko onamissati, pūjitaṃpūjako mahārāja, loko, tasmā so brahmā sabbesaṃ tathāgatānaṃ āyāceti dhammadesanāya, tena ca kāraṇena tathāgatā brahmunā āyācitā dhammaṃ desenti’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, sunibbeṭhito pañho, atibhadraṃ veyyākaraṇaṃ, evamevaṃ tathā sampācicchāmī’ti.

Dhammadesanāya apposukkapañho dasamo.

11. Ācariyānācariyapañho

11. “Bhante, nāgasena, bhāsitaṃpetam bhagavatā –

“Na me ācariyo atthi, sadiso me na vijjati;
Sadevakasmim lokasmim, natthi me paṭipuggalo’ti [mahāva. 11].

“Puna ca bhaṇitaṃ ‘iti kho, bhikkhave, āḷāro kālāmo ācariyo me samāno antevāsīm maṃ samānaṃ attanā samasamaṃ ṭhapesi, uḷārāya ca maṃ pūjāya pūjesī’ti. Yadi, bhante nāgasena, tathāgatena bhaṇitaṃ ‘na me ācariyo atthi, sadiso me na vijjati. Sadevakasmim lokasmim, natthi me paṭipuggalo’ti, tena hi ‘iti kho, bhikkhave, āḷāro kālāmo ācariyo me samāno antevāsīm maṃ samānaṃ attanā samasamaṃ ṭhapesī’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā. Yadi tathāgatena bhaṇitaṃ ‘iti kho, bhikkhave, āḷāro kālāmo ācariyo me samāno antevāsīm maṃ samānaṃ attanā samasamaṃ ṭhapesī’ti, tena hi ‘na me ācariyo atthi, sadiso me na vijjati. Sadevakasmim lokasmim, natthi me paṭipuggalo’ti tampi vacanaṃ micchā. Ayampi ubhato koṭiko pañho

tavānupatto, so tayā nibbāhitabbo’’ti.

‘‘Bhāsitampetam, mahārāja, tathāgatena ‘na me ācariyo atthi, sadiso me na vijjati. Sadevakasmiṃ lokasmiṃ, natthi me paṭipuggalo’ti, bhaṇitaṇca ‘iti kho, bhikkhave, āḷāro kālāmo ācariyo me samāno antevāsīmaṃ maṃ samānaṃ attanā samasamaṃ ṭhapesi, uḷārāya ca maṃ pūjāya pūjesī’ti.

‘‘Taṇca pana vacanaṃ pubbeva sambodhā anabhisambuddhassa bodhisattasseva sato ācariyabhāvaṃ sandhāya bhāsitaṃ.

‘Pañcime, mahārāja, pubbeva sambodhā anabhisambuddhassa bodhisattassa sato ācariyā, yehi anusitṭho bodhisatto tattha tattha divasaṃ vītināmesi. Katame pañca? Ye te, mahārāja, aṭṭha brāhmaṇā jātamatte bodhisatte lakkhaṇāni pariggaṇhimsu, seyyathīdaṃ, rāmo dhajo lakkhaṇo mantī yañño suyāmo subhojo sudattoti. Te tassa sotthiṃ pavedayitvā rakkhākammaṃ akaṃsu, te ca paṭhamaṃ ācariyā.

‘‘Puna caparaṃ, mahārāja, bodhisattassa pitā suddhodano rājā yaṃ tena samayena abhijātaṃ udiccajātimaṃ padakaṃ veyyākaraṇaṃ chaḷaṅgavantaṃ sabbamittaṃ nāma brāhmaṇaṃ upanetvā sovaṇṇena bhīṅgārena [bhiṅkārena (sī. pī.)] udakaṃ oṇojetvā ‘imaṃ kumāraṃ sikkhāpehī’ti adāsi, ayaṃ dutiyo ācariyo.

‘‘Puna caparaṃ, mahārāja, yā sā devatā bodhisattaṃ saṃvejesī, yassā vacanaṃ sutvā bodhisatto saṃviggo ubbiggo tasmiṃ yeva khaṇe nekkhammaṃ nikkhamitvā pabbaji, ayaṃ tatiyo ācariyo.

‘‘Puna caparaṃ, mahārāja, āḷāro kālāmo ākiṅcaññāyatanassa parikammaṃ ācikkhi, ayaṃ catuttho ācariyo.

‘‘Puna caparaṃ, mahārāja, udako rāmaputto nevasaññānāsaññāyatanassa parikammaṃ ācikkhi [ācikkhati (ka.)], ayaṃ pañcimo ācariyo. Ime kho, mahārāja, pubbeva sambodhā anabhisambuddhassa bodhisattassa sato pañca ācariyā. Te ca pana ācariyā lokiye dhamme. Imasmiṅca pana, mahārāja, lokuttare dhamme sabbaññutañāṇappaṭivedhāya natthi tathāgatassa anuttaro anusāsako, sayambhū, mahārāja, tathāgato anācariyako, tasmā kāraṇā tathāgatena bhaṇitaṃ ‘na me ācariyo atthi, sadiso me na vijjati. Sadevakasmiṃ lokasmiṃ, natthi me paṭipuggalo’ti. ‘‘Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmī’’ti.

Ācariyānācariyapañho ekādasamo.

Santhavavaggo pañcimo.

Imasmiṃ vagge ekādasa pañho.

Meṇḍakapañho niṭṭhito.

5. Anumānapañho

1. Buddhavaggo

1. Dvinnaṃ buddhānaṃ anuppajjamānapañho

1. ‘‘Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ ekissā lokadhātuyā dve arahanto sammāsambuddho apubbaṃ acarimaṃ uppajjeyyūṃ, netam ṭhānaṃ vijjati’ti. Desentā ca, bhante nāgasena, sabbepi tathāgatā sattatiṃsa bodhipakkhiyadhamme desenti, kathayamānā ca cattāri ariyasaccāni kathenti, sikkhāpentā ca tīsu sikkhāsu sikkhāpenti, anusāsamānā ca appamādappaṭipattiyam anusāsanti. Yadi, bhante nāgasena, sabbesampi tathāgatānaṃ ekā desanā ekā kathā ekā sikkhā ekā anusitṭhi, kena kāraṇena dve tathāgatā ekakkhaṇe nuppajjanti? Ekenapi tāva buddhuppādena ayaṃ loko obhāsajāto, yadi dutiyo buddho bhavēyya, dvinnaṃ pabhāya ayaṃ loko bhiyyosomattāya

obhāsajāto bhaveyya, ovadamānā ca dve tathāgatā sukhaṃ ovadeyyuṃ, anusāsamānā ca sukhaṃ anusāseyyuṃ, tattha me kāraṇaṃ brūhi, yathāhaṃ nissamsayo bhaveyya’’nti.

“Ayaṃ, mahārāja, dasasahassī lokadhātu ekabuddhadhāraṇī, ekasseva tathāgatassa guṇaṃ dhāreti, yadi dutiyo buddho uppajjeyya, nāyaṃ dasasahassī lokadhātu dhāreyya, caleyya kampeyya nameyya onameyya vinameyya vikireyya vidhameyya viddhaṃseyya, na ṭhānamupagaccheyya.

“Yathā, mahārāja, nāvā ekapurisasandhāraṇī [ekapurisasantāraṇī (sī. pī.)] bhaveyya, ekasmiṃ purise abhirūlḥe sā nāvā samupādikā [samudakā (ka.)] bhaveyya. Atha dutiyo puriso āgaccheyya tādiso āyunā vaṇṇena vayena pamāṇena kisathūlena sabbaṅgapaccaṅgena, so taṃ nāvaṃ abhirūheyya, api nu sā, mahārāja, nāvā dvinnampi dhāreyyā’’ti? “Na hi, bhante, caleyya kampeyya nameyya onameyya vinameyya vikireyya vidhameyya viddhaṃseyya, na ṭhānamupagaccheyya, osīdeyya udake’’ti. “Evameva kho, mahārāja, ayaṃ dasasahassī lokadhātu ekabuddhadhāraṇī, ekasseva tathāgatassa guṇaṃ dhāreti, yadi dutiyo buddho uppajjeyya, nāyaṃ dasasahassī lokadhātu dhāreyya, caleyya kampeyya nameyya onameyya vinameyya vikireyya vidhameyya viddhaṃseyya, na ṭhānamupagaccheyya.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso yāvadatthaṃ bhojanaṃ bhuñjeyya chādentāṃ yāva kaṇṭhamabhipūrayitvā, so dhāto pīṇito paripuṇṇo nirantaro tandikato anonamitandaṇḍajāto punadeva tattakaṃ bhojanaṃ bhuñjeyya, api nu kho so, mahārāja, puriso sukhito bhaveyyā’’ti? “Na hi, bhante, sakiṃ bhuttova mareyyā’’ti [bhutto vameyyāti (ka.)]. “Evameva kho, mahārāja, ayaṃ dasasahassī lokadhātu ekabuddhadhāraṇī, ekasseva tathāgatassa guṇaṃ dhāreti, yadi dutiyo buddho uppajjeyya, nāyaṃ dasasahassī lokadhātu dhāreyya, caleyya kampeyya nameyya onameyya vinameyya vikireyya vidhameyya viddhaṃseyya, na ṭhānamupagaccheyya’’ti.

“Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, atidhamabhārena pathavī calatī’’ti? “Idha, mahārāja, dve sakaṭā ratanaparipūrītā bhaveyyuṃ yāva mukhasamā, ekasmā sakaṭato ratanaṃ gahetvā ekasmiṃ sakaṭe ākireyyuṃ, api nu kho taṃ, mahārāja, sakaṭaṃ dvinnampi sakaṭānaṃ ratanaṃ dhāreyyā’’ti? “Na hi, bhante, nābhipi tassa phaleyya, arāpi tassa bhijjeyyuṃ, nemipi tassa opateyya, akkhopi tassa bhijjeyyā’’ti. “Kiṃ nu kho, mahārāja, atiratanabhārena sakaṭaṃ bhijjati’’ti? “Āma, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, atidhamabhārena pathavī calati.

“Api ca, mahārāja, imaṃ kāraṇaṃ buddhabalaparidīpanāya osāritaṃ. Aññampi tattha abhirūpaṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena dve sammāsambuddho ekakkhaṇe nuppajjanti. Yadi, mahārāja, dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe uppajjeyyuṃ, tesamā parisāya vivādo uppajjeyya ‘tumhākaṃ buddho, amhākaṃ buddho’’ti, ubhato pakkhajātā bhaveyyuṃ, yathā, mahārāja, dvinnamā balavāmaccānaṃ parisāya vivādo uppajjeyya ‘tumhākaṃ amacco, amhākaṃ amacco’’ti, ubhato pakkhajātā honti, evameva kho, mahārāja, yadi dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe uppajjeyyuṃ, tesamā parisāya vivādo uppajjeyya ‘tumhākaṃ buddho, amhākaṃ buddho’’ti, ubhato pakkhajātā bhaveyyuṃ. Idamā tāva, mahārāja, ekaṃ kāraṇaṃ, yena kāraṇena dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe nuppajjanti.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe nuppajjanti. Yadi, mahārāja, dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe uppajjeyyuṃ, ‘aggo buddho’’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhaveyya, ‘jeṭṭho buddho’’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhaveyya, ‘setṭho buddho’’ti, ‘visitṭho buddho’’ti, ‘uttamo buddho’’ti, ‘pavaro buddho’’ti, ‘asamo buddho’’ti, ‘asamasamo buddho’’ti, ‘appaṭimo buddho’’ti, ‘appaṭibhāgo buddho’’ti, ‘appaṭipuggalo buddho’’ti yaṃ vacanaṃ, taṃ micchā bhaveyya. Idampi kho tvaṃ, mahārāja, kāraṇaṃ atthato sampaṭiccha, yena kāraṇena dve sammāsambuddhā ekakkhaṇe nuppajjanti.

“Api ca kho, mahārāja, buddhānaṃ bhagavantānaṃ sabhāvapakati esāyaṃ, eko yeva buddho loke uppajjati. Kasmā kāraṇā? Mahantatāya sabbaññubuddhaguṇānaṃ. Aññampi, mahārāja, yaṃ loke mahantaṃ, taṃ ekaṃ yeva hoti. Pathavī, mahārāja, mahantī, sā ekā yeva. Sāgaro mahanto, so eko yeva. Sineru girirājā mahanto, so eko yeva. Ākāso mahanto, so eko yeva. Sakko mahanto, so eko yeva. Māro mahanto, so eko yeva. Mahābrahmā mahanto, so eko yeva. Tathāgato arahamā sammāsambuddho mahanto, so eko yeva lokasmiṃ. Yattha te uppajjanti, tattha aññassa okāso na hoti, tasmā, mahārāja, tathāgato arahamā

sammāsambuddho eko yeva lokasmiṃ uppajjati’ ti.

“Sukathito, bhante nāgasena, pañho opammehi kārāṇehi. Anipuṇopetaṃ sutvā attamano bhaveyya, kiṃ pana mādiso mahāpañño. Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampāṭicchāmi’ ti.

Dvinnam buddhānam anuppajjamānapañho paṭhamo.

2. Gotamivatthadānapañho

2. “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā mātucchāya mahāpajāpatiyā gotamiyā vassikasāṭikāya dīyamānāya ‘saṅhe gotami dehi, saṅhe te dinne ahañceva pūjito bhavissāmi saṅho cā’ ti. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, tathāgato saṅharatanato na bhāriko na garuko na dakkhiṇeyyo, yaṃ tathāgato sakāya mātucchāya sayam piñjitaṃ [picchitam (sī. pī.)] sayam luñcitaṃ sayam pothitaṃ sayam kantitaṃ sayam vāyitaṃ vassikasāṭikaṃ attano dīyamānam saṅghassa dāpesi. Yadi, bhante nāgasena, tathāgato saṅharatanato uttaro bhaveyya adhiko vā visiṭṭho vā, ‘mayi dinne mahapphalaṃ bhavissati’ ti na tathāgato mātucchāya sayam piñjitaṃ sayam luñcitaṃ sayam pothitaṃ vassikasāṭikaṃ saṅhe dāpeyya, yasmā ca kho bhante nāgasena tathāgato attānam na patthayati [na patthīyati (sī. pī.)] na upanissayati, tasmā tathāgato mātucchāya tam vassikasāṭikaṃ saṅghassa dāpesi’ ti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā mātucchāya mahāpajāpatiyā gotamiyā vassikasāṭikāya dīyamānāya ‘saṅhe gotami dehi, saṅhe te dinne ahañceva pūjito bhavissāmi saṅho cā’ ti. Tam pana na attano patimānanassa avipākatāya na adakkhiṇeyyatāya, api ca kho, mahārāja, hitatthāya anukampāya anāgatamaddhānam saṅho mamaccayena cittikato bhavissatīti vijjamāne yeva guṇe parikkittayanto evamāha ‘saṅhe gotami dehi, saṅhe te dinne ahañceva pūjito bhavissāmi saṅho cā’ ti.

“Yathā, mahārāja, pitā dharamāno yeva amaccabhaṭabaladovārikaanīkaṭṭhapārisajjanamajjhe rañño santike puttassa vijjamānam yeva guṇam pakitteti [parikitteti (ka.)] ‘idha ṭhapito anāgatamaddhānam janamajjhe pūjito bhavissati’ ti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato hitatthāya anukampāya anāgatamaddhānam saṅho mamaccayena cittikato bhavissatīti vijjamāne yeva guṇe pakittayanto evamāha ‘saṅhe gotami dehi, saṅhe te dinne ahañceva pūjito bhavissāmi saṅho cā’ ti.

“Na kho, mahārāja, tāvatakena vassikasāṭikānuppādānamattakena saṅho tathāgatato adhiko nāma hoti visiṭṭho vā. Yathā, mahārāja, mātāpitaro puttānam ucchādentī parimaddanti nahāpenti sambāhenti, api nu kho, mahārāja, tāvatakena ucchādanaparimaddananahāpanasambāhanamattakena ‘putto mātāpitūhi adhiko nāma hoti visiṭṭho vā’ ti? “Na hi, bhante, akāmakaraṇīyā bhante puttā mātāpitūnam, tasmā mātāpitaro puttānam ucchādanaparimaddananahāpanasambāhanam karonti’ ti. Evameva kho, mahārāja, na tāvatakena vassikasāṭikānuppādānamattakena saṅho tathāgatato adhiko nāma hoti visiṭṭho vāti. Api ca tathāgato akāmakaraṇīyam karonto mātucchāya tam vassikasāṭikaṃ saṅghassa dāpesi.

“Yathā vā pana, mahārāja, kocideva puriso rañño upāyanam āhareyya, tam rājā upāyanam aññatarassa bhaṭassa vā balassa vā senāpatissa vā purohitassa vā dadeyya. Api nu kho so, mahārāja, puriso tāvatakena upāyanapaṭilābhamattakena raññā adhiko nāma hoti visiṭṭho vā’ ti? “Na hi, bhante, rājabhattiko, bhante, so puriso rājūpajīvī, taṭṭhāne ṭhapento rājā upāyanam detī’ ti. “Evameva kho, mahārāja, na tāvatakena vassikasāṭikānuppādānamattakena saṅho tathāgatato adhiko nāma hoti visiṭṭho vā, atha kho tathāgatabhattiko tathāgatūpajīvī. Taṭṭhāne ṭhapento tathāgato saṅghassa vassikasāṭikaṃ dāpesi.

“Api ca, mahārāja, tathāgatassa evam ahosi ‘sabhāvapaṭipūjanīyo saṅho, mama santakena saṅgham paṭipūjessāmi’ ti saṅghassa vassikasāṭikaṃ dāpesi, na, mahārāja, tathāgato attano yeva paṭipūjanam vaṇṇeti, atha kho ye loka paṭipūjanārahā, tesampi tathāgato paṭipūjanam vaṇṇeti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena majjhimanikāyavaralañchake dhammadāyādadhammapariyāye appicchapaṭipattiṃ pakittayamānena ‘asu yeva me purimo bhikkhu pujjataro ca pāsaṃsataro cā’ ti. “Natthi, mahārāja, bhavesu koci satto tathāgatato dakkhiṇeyyo vā uttaro vā adhiko vā visiṭṭho vā, tathāgatova uttaro adhiko visiṭṭho.

“Bhāsitampetam, mahārāja, saṃyuttanikāyavare māṇavagāmikena devaputtena bhagavato purato ṭhatvā devamanussamajjhe –

“Vipulo rājagahīyānaṃ [rājagahikānaṃ (ka.) saṃ. ni. 1.111 passitabbam], giri seṭṭho pavuccati; Seto himavataṃ seṭṭho, ādicco aghagāminam.

“Samuddo udadhinaṃ seṭṭho, nakkhattānañca candimā; Sadevakassa lokassa, buddho aggo pavuccatī’ti.

“Tā kho panetā, mahārāja, māṇavagāmikena devaputtena gāthā sugītā na duggītā, subhāsītā na dubbhāsītā, anumatā ca bhagavatā, nanu, mahārāja, therenapi sārīputtena dhammasenāpatinā bhaṇitam –

“‘Eko manopasādo; Saraṇagamanamañjalipaṇāmo vā; Ussahate tārayitum, mārabalanisūdane buddhe’ti.

“Bhagavatā ca bhaṇitam devātidevena ‘ekapuggalo, bhikkhave, loke uppajjamāno uppajjati bahujanahitāya bahujanasukhāya lokānukampāya atthāya hitāya sukhāya devamanussānaṃ. Katamo ekapuggalo? Tathāgato araham sammāsambuddho...pe... devamanussāna’nti. ‘Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampañchamī’ti.

Gotamivattadānapañho dutiyo.

3. Ghipabbajitasammāpaṭipattipaṇho

[3] “Bhante nāgasena, bhāsitampetam bhagavatā ‘gihino vāham, bhikkhave, pabbajitassa vā sammāpaṭipattim vaṇṇemi, gihī vā bhikkhave pabbajito vā sammāpaṭipanno sammāpaṭipattādhikaraṇahetu ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusala’nti. Yadi, bhante nāgasena, gihī odātavasano kāmabhogī puttadārasambādhasayanaṃ ajjhāvasanto kāsikacandanaṃ paccanubhonto mālāgandhavilepanam dhārento jātarūparajataṃ sādīyanto maṇikuṇḍala [maṇikanaka (sī. pī.)] vicittamoḷibaddho sammāpaṭipanno ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusalam, pabbajitopi bhaṇḍukāsāvavattavasano parapiṇḍamajjhupagato catūsu sīlakkhandhesu sammāparipūrakārī diyaḍḍhesu sikkhāpadasatesu samādāya vattanto terasasu dhutaḡuṇesu anavasesam vattanto sammāpaṭipanno ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusalam. Tattha, bhante, ko viseso gihino vā pabbajitassa vā? Aphalam hoti tapokammaṃ, nīratthakā pabbajjā. Vañjhā sikkhāpadagopanā, mogham dhutaḡuṇasamādānam, kiṃ tattha dukkhamanuciṇṇena, nanu nāma sukheva sukham adhigantabba’nti.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā ‘gihino vāham, bhikkhave, pabbajitassa vā sammāpaṭipattim vaṇṇemi, gihī vā, bhikkhave, pabbajito vā sammāpaṭipanno sammāpaṭipattādhikaraṇahetu ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusala’nti. Evametam, mahārāja, sammāpaṭipannova seṭṭho, pabbajitopi, mahārāja, ‘pabbajitomhī’ti na sammā paṭipajjeyya, atha kho so ārakāva sāmāññā, ārakāva brahmaññā, pageva gihī odātavasano. Gihīpi, mahārāja, sammāpaṭipanno ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusalam, pabbajitopi, mahārāja, sammāpaṭipanno ārādhako hoti ñāyam dhammaṃ kusalam.

“Api ca kho, mahārāja, pabbajitova sāmāññassa issaro adhipati; pabbajjā, mahārāja, bahugūṇā anekagūṇā appamāṇagūṇā, na sakkā pabbajjāya guṇam parimāṇam kātum.

“Yathā, mahārāja, kāmādadassa maṇīratanassa na sakkā dhanena aggho parimāṇam kātum ‘ettakam maṇīratanassa mūla’nti, evameva kho, mahārāja, pabbajjā bahugūṇā anekagūṇā appamāṇagūṇā, na sakkā pabbajjāya guṇam parimāṇam kātum.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahāsamudde ūmiyo na sakkā parimāṇam kātum ‘ettakā mahāsamudde ūmiyo’ti, evameva kho, mahārāja, pabbajjā bahugūṇā anekagūṇā appamāṇagūṇā, na sakkā pabbajjāya guṇam parimāṇam kātum.

“Pabbajitassa, mahārāja, yaṃ kiñci karaṇīyaṃ, sabbaṃ taṃ khippameva samijjhāti no cirarattāya. Kiṃ karaṇā? Pabbajito, mahārāja, appiccho hoti santuṭṭho pavivitto asaṃsaṭṭho āraddhavīriyo nirālayo aniketo paripuṇṇasīlo sallekhitācāro dhutappaṭipattikusalo hoti, taṃ karaṇā pabbajitassa yaṃ kiñci karaṇīyaṃ, sabbaṃ taṃ khippameva samijjhāti no cirarattāya. Yathā, mahārāja, niggaṇṭhisamasudhotaujuvimalanārāco susajjito sammā vahati, evameva kho, mahārāja, pabbajitassa yaṃ kiñci karaṇīyaṃ, sabbaṃ taṃ khippameva samijjhāti no cirarattāya”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmī”ti.

Gihipabbajitasammāpaṭipattipaṇho tatiyo.

4. Paṭipadādosapaṇho

4. “Bhante nāgasena, yadā bodhisatto dukkarakārikāṃ akāsi, netādiso aññatra ārambho ahosi nikkamo kilesayuddhaṃ maccusenāṃ vidhamanaṃ āhārapariggaho dukkarakārikā, evarūpe parakkame kiñci assādaṃ alabhītvā tameva cittaṃ parihāpetvā evamavoca ‘na kho panāhaṃ imāya kaṭukāya dukkarakārikāya adhigacchāmi uttarimanussadhammaṃ alamariyaññadassanavisesaṃ, siyā nu kho añño maggo bodhāyā’ti, tato nibbindītvā aññena magena sabbaññutaṃ patto, puna tāya paṭipadāya sāvake anusāsati samādapeti.

“Ārambhatha nikkhamatha, yuñjatha buddhasāsane;
Dhunātha maccuno senaṃ, naḷāgāraṃva kuñjaro’ti [saṃ. ni. 1.185].

“Kena na kho, bhante nāgasena, karaṇena tathāgato yāya paṭipadāya attanā nibbinno virattarūpo, tattha sāvake anusāsati samādapeti”ti?

“Tadāpi, mahārāja, etarahipi sā yeva paṭipadā, taṃ yeva paṭipadaṃ paṭipajjitvā bodhisatto sabbaññutaṃ patto. Api ca, mahārāja, bodhisatto ativīriyaṃ karonto niravasesato āhāraṃ uparundhi. Tassa āhārūparodhena cittadubbalyaṃ uppajji. So tena dubbalyena nāsakkhi sabbaññutaṃ pāpuṇitum, so mattamattaṃ kabaḷikārāhāraṃ sevanto tāyeva paṭipadāya nacirasseva sabbaññutaṃ pāpuṇi. So yeva, mahārāja, paṭipadā sabbesaṃ tathāgatānaṃ sabbaññutaññappaṭilābhāya.

“Yathā, mahārāja, sabbesaṃ sattānaṃ āhāro upatthambho, āhārūpanissitā sabbe sattā sukhaṃ anubhavanti, evameva kho, mahārāja, sā yeva paṭipadā sabbesaṃ tathāgatānaṃ sabbaññutaññappaṭilābhāya, neso, mahārāja, doso ārambhassa, na nikkamassa, na kilesayuddhassa, yena tathāgato tasmim samaye na pāpuṇi sabbaññutaññanaṃ, atha kho āhārūparodhasseveso doso, sadā paṭiyattā yevesā paṭipadā.

“Yathā, mahārāja, puriso addhānaṃ ativegena gaccheyya, tena so pakkhahato vā bhavye pīṭhasappī vā asaṅcaro pathavitale. Api nu kho, mahārāja, mahāpathaviyā doso atthi, yena so puriso pakkhahato ahoṣī”ti? “Na hi, bhante; sadā paṭiyattā, bhante, mahāpathavī, kuto tassā doso? Vāyāmasseveso doso, yena so puriso pakkhahato ahoṣī”ti. “Evameva kho, mahārāja, neso doso ārambhassa, na nikkamassa, na kilesayuddhassa, yena tathāgato tasmim samaye na pāpuṇi sabbaññutaññanaṃ, atha kho āhārūparodhasseveso doso sadā paṭiyattā yevesā paṭipadā.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso kiliṭṭhaṃ sātakaṃ nivāseyya, na so taṃ dhovāpeyya, neso doso udakassa, sadā paṭiyattaṃ udakaṃ. Purisasseveso doso. Evameva kho, mahārāja, neso doso ārambhassa, na nikkamassa, na kilesayuddhassa, yena tathāgato tasmim samaye na pāpuṇi sabbaññutaññanaṃ, atha kho āhārūparodhasseveso doso, sadā paṭiyattā yevesā paṭipadā, tasmā tathāgato tāyeva paṭipadāya sāvake anusāsati samādapeti, evaṃ kho, mahārāja, sadā paṭiyattā anavajjā sā paṭipadā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampaṭicchāmī”ti.

Paṭipadādosapaṇho catuttho.

5. Hīnāyāvattanapaṇho

5. “Bhante nāgasena, mahantaṃ idaṃ tathāgatasānaṃ sāraṃ varaṃ seṭṭhaṃ pavaraṃ anupamaṃ

parisuddham vimalam paṇḍaram anavajjam, na yuttam gihim tāvatakam pabbajetum, gihī yeva [gihim yeva (sī. pī.)] ekasmiṃ phale vinetvā yadā apunarāvattī hoti tadā so pabbājetabbo. Kiṃ kāraṇā? Ime dujjanā tāva tathā sāsane visuddhe pabbajitvā paṇinivattitvā hīnāyāvattanti, tesam paccāgamanena ayam mahājano evam vicinteti ‘tucchakam vata bho etam samaṇassa gotamassa sāsanam bhavissati, yaṃ ime paṇinivattantī’ ti, idamettha kāraṇā’ nti.

“Yathā, mahārāja, taḷako bhavyeaya sampuṇṇasucivimalasītalasalilo, atha yo koci kiliṭṭho malakaddamagato tam taḷakam gantvā anahāyitvā kiliṭṭhova paṇinivatteyya, tathā, mahārāja, katamam jano garaheyya kiliṭṭham vā taḷakam vā’ ti? “Kiliṭṭham, bhante, jano garaheyya ‘ayam taḷakam gantvā anahāyitvā kiliṭṭhova paṇinivatto, kiṃ imam anahāyitukāmam taḷako sayam nahāpessati, ko doso taḷakassā’ ti. Evameva kho, mahārāja, tathāgato vimuttivarasalilasampuṇṇam saddhammavarataḷakam māpesi ‘ye keci kilesamalakiliṭṭhā sacetanā budhā, te idha nahāyitvā sabbakilese pavāhayissantī’ ti. Yadi koci tam saddhammavarataḷakam gantvā anahāyitvā sakilesova paṇinivattitvā hīnāyāvattati tam yeva jano garahissati ‘ayam jinasāsane pabbajitvā tathā patiṭṭham alabhitvā hīnāyāvatto, kiṃ imam appaṭipajjantam jinasāsanam sayam bodhessati, ko doso jinasāsanassā’ ti?

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso paramabyādhitō roguppattikusalam amoghadhuvasiddhakammaṃ bhisakkaṃ sallakattam disvā atikicchāpetvā sabyādhikova paṇinivatteyya, tathā katamam jano garaheyya āturaṃ vā bhisakkaṃ vā’ ti? “Āturaṃ, bhante, jano garaheyya ‘ayam roguppattikusalam amoghadhuvasiddhakammaṃ bhisakkaṃ sallakattam disvā atikicchāpetvā sabyādhikova paṇinivatto, kiṃ imam atikicchāpentam bhisakko sayam tikicchissati, ko doso bhisakkassā’ ti? “Evameva kho, mahārāja, tathāgato antosāsanasamugge kevalam sakalakilesabyādhivūpasamanasamattham amatosadham pakkhipi, ‘ye keci kilesabyādhīpīṭhā sacetanā budhā, te imam amatosadham pivitvā sabbakilesabyādhim vūpasamessantī’ ti. Yadi koci yaṃ amatosadham apivitvā sakilesova paṇinivattitvā hīnāyāvattati, tam yeva jano garahissati ‘ayam jinasāsane pabbajitvā tathā patiṭṭham alabhitvā hīnāyāvatto, kiṃ imam appaṭipajjantam jinasāsanam sayam bodhessati, ko doso jinasāsanassā’ ti?

“Yathā vā pana, mahārāja, chāto puriso mahatimahāpuññabhattachaparivesanam gantvā tam bhattam abhuñjitvā chātova paṇinivatteyya, tathā katamam jano garaheyya chātam vā puññabhattacham vā’ ti? “Chātam, bhante, jano garaheyya ‘ayam khudāpīṭho puññabhattacham paṭilabhitvā abhuñjitvā chātova paṇinivatto, kiṃ imassa abhuñjantassa bhojanam sayam mukham pavisissati, ko doso bhojanassā’ ti? “Evameva kho, mahārāja, tathāgato antosāsanasamugge paramapavaram santam sivaṃ paṇitam amatam paramamadhuram kāyagatāsati bhojanam ṭhapesi ‘ye keci kilesachātājjhataṃ taṇhāparetamānasā sacetanā budhā, te imam bhojanam bhuñjitvā kāmarūpārūpabhavesu sabbam taṇhamapanessantī’ ti. Yadi koci tam bhojanam abhuñjitvā taṇhāsītova paṇinivattitvā hīnāyāvattati, taññeva jano garahissati ‘ayam jinasāsane pabbajitvā tathā patiṭṭham alabhitvā hīnāyāvatto, kiṃ imam appaṭipajjantam jinasāsanam sayam bodhessasi, ko doso jinasāsanassā’ ti.

“Yadi, mahārāja, tathāgato gihim yeva ekasmiṃ phale vinītam pabbājeyya, na nāmāyam pabbajjā kilesappahānāya visuddhiyā vā, natthi pabbajjāya karaṇīyam. Yathā, mahārāja, puriso anekasatena kamma taḷakam khaṇāpetvā parisāya evamanussāveyya ‘mā me, bhonto, keci saṃkiliṭṭhā imam taḷakam otaratha, pavāhitarajojallā parisuddhā vimalamaṭṭhā imam taḷakam otarathā’ ti. Apī nu kho, mahārāja, tesam pavāhitarajojallānam parisuddhānam vimalamaṭṭhānam tena taḷakena karaṇīyam bhavyeā’ ti? “Na hi, bhante, yassathāya te tam taḷakam upagaccheyyūṃ, tam aññatreva tesam kataṃ karaṇīyam, kiṃ tesam tena taḷakenā’ ti? “Evameva kho, mahārāja, yadi tathāgato gihim yeva ekasmiṃ phale vinītam pabbājeyya, tattheva tesam kataṃ karaṇīyam, kiṃ tesam pabbajjāya.

“Yathā vā pana, mahārāja, sabhāvaisibhattiko sutamantapadadharo atakkiko roguppattikusalo amoghadhuvasiddhakammo bhisakko sallakatto sabbarogūpasamabhesajjam sannipātetvā parisāya evamanussāveyya ‘mā kho, bhonto, keci sabyādhikā mama santike upagacchatha, abyādhikā arogā mama santike upagacchathā’ ti. Apī nu kho, mahārāja, tesam abyādhikānam arogānam paripuṇṇānam udaggānam tena bhisakkena karaṇīyam bhavyeā’ ti? “Na hi, bhante, yassathāya te tam bhisakkaṃ sallakattam upagaccheyyūṃ, tam aññatreva tesam kataṃ karaṇīyam, kiṃ tesam tena bhisakkena’ ti? “Evameva kho, mahārāja, yadi tathāgato gihim yeva ekasmiṃ phale vinītam pabbājeyya, tattheva tesam kataṃ karaṇīyam, kiṃ tesam pabbajjāya?

“Yathā vā pana, mahārāja, koci puriso anekathālipākasaṭaṃ bhojanaṃ paṭiyādāpetvā parisāya evamanussāveyya ‘mā me, bhonto, keci chātā imaṃ parivesanaṃ upagacchatha, subhuttā tittā suhitā dhātā pīṇitā paripuṇṇā imaṃ parivesanaṃ upagacchathā’”ti. Api nu kho mahārāja, tesam bhuttāvīnaṃ tittānaṃ suhitānaṃ dhātānaṃ pīṇitānaṃ paripuṇṇānaṃ tena bhojanena karaṇīyaṃ bhavyeyyā”ti? “Na hi, bhante, yassatthāya te taṃ parivesanaṃ upagaccheyyūṃ, taṃ aññatreva tesam kataṃ karaṇīyaṃ, kiṃ tesam tāya parivesanāyā”ti? “Evameva kho, mahārāja, yadi tathāgato gihim yeva ekasmiṃ phale vinitaṃ pabbājeyya, tattheva tesam kataṃ karaṇīyaṃ, kiṃ tesam pabbajjāya?

“Api ca, mahārāja, ye hīnāyāvattanti, te jinasāsanassa pañca atulīye guṇe dassenti. Katame pañca? Bhūmimahantabhāvaṃ dassenti, parisuddhavalabhāvaṃ dassenti, pāpehi asaṃvāsiyabhāvaṃ dassenti, duppaṭivedhabhāvaṃ dassenti, bahusaṃvararakkhiyabhāvaṃ dassenti.

“Kathaṃ bhūmimahantabhāvaṃ dassenti? Yathā, mahārāja, puriso adhano hīnājacco nibbiseso buddhiparihīno mahārājjaṃ paṭilabhivā na cirasseva paripatati paridhaṃsati parihāyati yasato, na sakkoti issariyaṃ sandhāretuṃ. Kiṃ kāraṇaṃ? Mahantattā issariyassa. Evameva kho, mahārāja, ye keci nibbisesā akatapuññā buddhiparihīnā jinasāsane pabbajanti, te taṃ pabbajjaṃ pavaruttamaṃ sandhāretuṃ avisahantā na cirasseva jinasāsanā paripatitvā paridhaṃsitvā parihāyitvā hīnāyāvattanti, na sakkonti jinasāsanā sandhāretuṃ. Kiṃ kāraṇaṃ? Mahantattā jinasāsanabhūmiyā. Evaṃ bhūmimahantabhāvaṃ dassenti.

“Kathaṃ parisuddhavalabhāvaṃ dassenti? Yathā, mahārāja, vāri pokkharapatte vikirati vidhamati vidhaṃseti, na thānamupagacchati nūpalimpati. Kiṃ kāraṇaṃ? Parisuddhavalalattā padumassa. Evameva kho, mahārāja, ye keci saṭhā kūṭā vaṅkā kuṭilā visamadiṭṭhino jinasāsane pabbajanti, te parisuddhavalalanikkaṇṭakapaṇḍaravarappavarasāsanato na cirasseva vikiritvā vidhamitvā vidhaṃsetvā asaṇṭahitvā anupalimpitvā hīnāyāvattanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Parisuddhavalalattā jinasāsanassa. Evaṃ parisuddhavalalabhāvaṃ dassenti.

“Kathaṃ pāpehi asaṃvāsiyabhāvaṃ dassenti? Yathā, mahārāja, mahāsamuddo na matena kuṇapena saṃvasati, yaṃ hoti mahāsamudde mataṃ kuṇapaṃ, taṃ khippameva tīraṃ upaneti thalaṃ vā ussāreti. Kiṃ kāraṇaṃ? Mahābhūtānaṃ bhavanattā mahāsamuddassa. Evameva kho, mahārāja, ye keci pāpakā asaṃvutā ahirikā akiriya osannavīriyā kusitā kiliṭṭhā dujjanā manussā jinasāsane pabbajanti, te na cirasseva jinasāsanato arahantavimalakhīṇāsavamaḥbhūtabhavanato nikkhamitvā asaṃvasitvā hīnāyāvattanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Pāpehi asaṃvāsiyattā jinasāsanassa. Evaṃ pāpehi asaṃvāsiyabhāvaṃ dassenti.

“Kathaṃ duppaṭivedhabhāvaṃ dassenti? Yathā, mahārāja, ye keci achekā asikkhitā asippino mativippahīnā issāsā [issatthā (sī. syā. pī.)] vālaggavedhaṃ avisahantā vigaḷanti pakkamanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Saṃhasukhumaduppaṭivedhattā vālaggassa. Evameva kho, mahārāja, ye keci duppaññā jaḷā eḷamūgā mūḷhā dandhagatikā janā jinasāsane pabbajanti, te taṃ paramasaṃhasukhumacatusaccappaṭivedhaṃ paṭivijjhituṃ avisahantā jinasāsanā vigaḷitvā pakkamitvā na cirasseva hīnāyāvattanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Paramasaṃhasukhumaduppaṭivedhatāya saccānaṃ. Evaṃ duppaṭivedhabhāvaṃ dassenti.

“Kathaṃ bahusaṃvararakkhiyabhāvaṃ dassenti? Yathā, mahārāja, kocideva puriso mahatimahāyuddhabhūmimupagato parasenāya disāvīdisāhi samantā parivārito sattihatthaṃ janamupentaṃ disvā bhīto osakkati paṭinivattati palāyati. Kiṃ kāraṇaṃ? Bahuvīdhayuddhamukharakkhaṇabhayā. Evameva kho, mahārāja, ye keci pāpakā asaṃvutā ahirikā akiriya akkhanṭī capalā calitā ittarā bālajanā jinasāsane pabbajanti, te bahuvīdhaṃ sikkhāpadaṃ parirakkhituṃ avisahantā osakkitvā paṭinivattitvā palāyitvā na cirasseva hīnāyāvattanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Bahuvīdhasaṃvararakkhiyabhāvattā jinasāsanassa. Evaṃ bahuvīdhasaṃvararakkhiyabhāvaṃ dassenti.

“Thalajuttamepi, mahārāja, vassikāgumbe kimividdhāni pupphāni honti, tāni aṅkurāni saṅkuṭitāni antarā yeva paripatanti, na ca tesu paripatitesu vassikāgumbo hīḷito nāma hoti. Yāni tattha thitāni pupphāni, tāni sammā gandhena disāvīdisaṃ abhibyāpenti. Evameva kho, mahārāja, ye te jinasāsane pabbajitvā hīnāyāvattanti, te jinasāsane kimividdhāni vassikāpupphāni viya vaṇṇagandharahitā nibbaṇṇākārasīlā abhabbā vepullāya, na ca tesam hīnāyāvattanena jinasāsanā hīḷitaṃ nāma hoti. Ye tattha thitā bhikkhū, te sadevakam lokam sīlavaragandhena abhibyāpenti.

“Sālīnampi, mahārāja, nirātānkānaṃ lohitaṅkānaṃ antare karumbhakaṃ nāma sālijāti uppajjitvā antarā yeva vinassati, na ca tassā vinaṭṭhattā lohitaṅkānaṃ hīlītā nāma honti. Ye tattha ṭhitā sālī, te rājūpabhogā honti. Evameva kho, mahārāja, ye te jinasāsane pabbajitvā hīnāyāvattanti, te lohitaṅkānaṃ antare karumbhakaṃ vya jinasāsane na vaḍḍhitvā vepullataṃ na pāpuṇitvā [vaḍḍhitvā vepullataṃ apāpuṇitvā (sī. ka.)] antarā yeva hīnāyāvattanti, na ca tesam hīnāyāvattanena jinasāsanaṃ hīlitaṃ nāma hoti. Ye tattha ṭhitā bhikkhū te arahattassa anucchavikā honti.

“Kāmadadassāpi, mahārāja, maṇiratanassa ekadesaṃ [ekadese (ka.)] kakkasaṃ uppajjati, na ca tattha kakkasuppannattā maṇiratanam hīlitaṃ nāma hoti. Yaṃ tattha parisuddham maṇiratanassa, taṃ janassa hāsakaraṃ hoti. Evameva kho, mahārāja, ye te jinasāsane pabbajitvā hīnāyāvattanti, kakkasā te jinasāsane papaṭikā, na ca tesam hīnāyāvattanena jinasāsanaṃ hīlitaṃ nāma hoti. Ye tattha ṭhitā bhikkhū, te devamanussānaṃ hāsajanakā honti.

“Jātisampannassāpi, mahārāja, lohitaṅkānaṃ ekadesaṃ pūtikaṃ hoti appagandham. Na tena lohitaṅkānaṃ hīlitaṃ nāma hoti. Yaṃ tattha apūtikaṃ sugandham, taṃ samantā vidhūpeti abhivyāpeti. Evameva kho, mahārāja, ye te jinasāsane pabbajitvā hīnāyāvattanti, te lohitaṅkānaṃ antare pūtikadesamiva chaḍḍanīyā jinasāsane, na ca tesam hīnāyāvattanena jinasāsanaṃ hīlitaṃ nāma hoti. Ye tattha ṭhitā bhikkhū, te sadevakaṃ lokaṃ sīlavaracandanagandhena anulimpayanti”ti.

“Sādhu, bhante nāgasena, tena tena anucchavikena tena tena sadisena kāraṇena niravajjamanupāpitaṃ jinasāsanaṃ seṭṭhabhāvena paridīpitaṃ, hīnāyāvattamāpi te jinasāsanaṃ seṭṭhabhāvaṃ yeva paridīpenti”ti.

Hīnāyāvattanapañho pañcamaṃ.

6. Arahantavedanāvediyānaṃ pañho

6. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘arahā ekaṃ vedanaṃ vedayati kāyikaṃ, na cetasika’nti. Kiṃ nu kho, bhante nāgasena, arahato cittaṃ yaṃ kāyaṃ nissāya pavattati, tattha arahā anissaro assāmī avasavattī”ti? “Āma, mahārājā”ti. “Na kho, bhante nāgasena, yuttametam, yaṃ so sakacittassa pavattamāne kāye anissaro hoti assāmī avasavattī; sakuṇopi tāva, bhante, yasmim kulāvake paṭivasati, tattha so issaro hoti sāmī vasavattī”ti.

“Dasayime, mahārāja, kāyānugatā dhammā bhava bhava kāyaṃ anudhāvanti anuparivattanti. Katame dasa? Sītaṃ uṇhaṃ jighacchā pipāsā uccāro passāvo middham jarā byādhi maraṇam. Ime kho, mahārāja, dasa kāyānugatā dhammā bhava bhava kāyaṃ anudhāvanti anuparivattanti, tattha arahā anissaro assāmī avasavattī”ti.

“Bhante nāgasena, kena kāraṇena arahato kāye āṇā nappavattati issariyaṃ vā, tattha me kāraṇam brūhī”ti? “Yathā, mahārāja, ye keci pathavinissitā sattā, sabbe te pathaviṃ nissāya caranti viharanti vuttiṃ kappenti, api nu kho, mahārāja, tesam pathaviyā āṇā pavattati issariyaṃ vā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, arahato cittaṃ kāyaṃ nissāya pavattati, na ca arahato kāye āṇā pavattati issariyaṃ vā”ti.

“Bhante nāgasena, kena kāraṇena puthujjano kāyikampi cetasikampi vedanaṃ vedayati”ti? “Abhāvitattā, mahārāja, cittaṃ puthujjano kāyikampi cetasikampi vedanaṃ vedayati. Yathā, mahārāja, goṇo chāto paritasito abaladubbaparittakatiṇesu vā latāya vā upanibaddho assa, yadā so goṇo parikupito hoti, tadā saha upanibandhanaṃ pakkamati. Evameva kho, mahārāja, abhāvitacittassa vedanā uppajjitvā cittaṃ parikopeti, cittaṃ parikupitaṃ kāyaṃ ābhujati nibbhujati samparivattakaṃ karoti. Atha kho so abhāvitacitto tasati ravati bheravarāvamabhiravati, idamettha, mahārāja, kāraṇam, yena kāraṇena puthujjano kāyikampi cetasikampi vedanaṃ vedayati”ti.

“Kiṃ pana taṃ kāraṇam, yena kāraṇena arahā ekaṃ vedanaṃ vedayati kāyikaṃ, na cetasika’nti? “Arahato, mahārāja, cittaṃ bhāvitam hoti subhāvitam dantaṃ sudantaṃ assavaṃ vacanakaraṃ, so dukkhāya vedanāya phutṭho samāno ‘anicca’nti dalham gaṇhāti, samādhithambhe cittaṃ upanibandhati, tassa taṃ cittaṃ samādhithambhe upanibandhanaṃ na vedhati na calati, ṭhitaṃ hoti avikkhitaṃ, tassa vedanāvikkāravipphārena

kāyo ābhujati nibbhujati samparivattati, idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena arahā ekaṃ vedanaṃ vedayati kāyikaṃ, na cetasika’’nti.

“Bhante nāgasena, taṃ nāma loke acchariyaṃ yaṃ kāye calamāne cittaṃ na calati, tattha me kāraṇaṃ brūhī’’ti. “Yathā, mahārāja, mahatimahārukkhe khandhasākhāpalāsasampanne anilabalasamāhate sākhā calati, api nu tassa khandhopi calatī’’ti? “Na hi, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, arahā dukkhāya vedanāya phuṭṭho samāno ‘anicca’’nti daḥhaṃ gaṇhāti, samādhithambhe cittaṃ upanibandhati, tassa taṃ cittaṃ samādhithambhe upanibandhanaṃ na vedhati na calati, ṭhitaṃ hoti avikkhittaṃ, tassa vedanāvīkāravipphārena kāyo ābhujati nibbhujati samparivattati, cittaṃ pana tassa na vedhati na calati khandho viya mahārukkhassā’’ti. “Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena, na me evarūpo sabbakāliko dhammapadīpo diṭṭhapubbo’’ti.

Arahantavedanāvediyana pañho chaṭṭho.

7. Abhisamayantarāyaka rapañho

7. “Bhante nāgasena, idha yo koci gihī pārājikaṃ ajjhāpanno bhavye, so aparena samayena pabbājeyya, attanāpi so na jāneyya ‘gihipārājikaṃ ajjhāpannosmi’’ti, napi tassa añño koci ācikkheyya ‘gihipārājikaṃ ajjhāpannosi’’ti. So ca tathattāya paṭipajjeyya, api nu tassa dhammābhisamayo bhavye’’ti? “Na hi, mahārāja’’ti. “Kena, bhante, kāraṇena’’ti? “Yo tassa hetu dhammābhisamayāya, so tassa samucchinnō, tasmā dhammābhisamayo na bhavati’’ti.

“Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘jānantassa kukkucçaṃ hoti, kukkucce sati āvaraṇaṃ hoti, āvaṇe citte dhammābhisamayo na hoti’’ti. Imassa pana ajānantassa akukkucçaḥātassa santacittassa viharato kena kāraṇena dhammābhisamayo na hoti, visamena visameneso pañho gacchati, cintetvā visajjethā’’ti.

“Ruhati, mahārāja, sukatthe sukalale maṇḍakhette sāradaṃ sukhasayitaṃ bīja’’nti? “Āma, bhante’’ti. “Api nu, mahārāja, taññeva bījaṃ ghanaselasilātale ruheyyā’’ti? “Na hi, bhante’’ti. “Kissa pana, mahārāja, taññeva bījaṃ kalale ruhati, kissa ghanasele na ruhati’’ti? “Natthi, bhante, tassa bījassa ruhanāya ghanasele hetu, ahetunā bījaṃ na ruhati’’ti. “Evameva kho, mahārāja, yena hetunā tassa dhammābhisamayo bhavye, so tassa hetu samucchinnō, ahetunā dhammābhisamayo na hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, daṇḍaleḍḍulaguḷamuggarā pathaviyā ṭhānamupagacchanti, api nu, mahārāja, te yeva daṇḍaleḍḍulaguḷamuggarā gagane ṭhānamupagacchantī’’ti? “Na hi bhante’’ti. “Kiṃ panettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena te yeva daṇḍaleḍḍulaguḷamuggarā pathaviyā ṭhānamupagacchanti, kena kāraṇena gagane na tiṭṭhanti’’ti? “Natthi, bhante, tesam daṇḍaleḍḍulaguḷamuggarānaṃ patiṭṭhānāya ākāse hetu, ahetunā na tiṭṭhanti’’ti. “Evameva kho, mahārāja, tassa tena dosena abhisamayahetu samucchinnō, hetusamugghāte ahetunā abhisamayo na hotīti.

“Yathā vā pana, mahārāja, thale aggi jalati, api nu kho, mahārāja, so yeva aggi uduke jalatī’’ti? “Na hi, bhante’’ti. “Kiṃ panettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena so yeva aggi thale jalati, kena kāraṇena uduke na jalatī’’ti? “Natthi, bhante, aggiṣṣa jalanāya uduke hetu, ahetunā na jalatī’’ti. “Evameva kho, mahārāja, tassa tena dosena abhisamayahetu samucchinnō, hetusamugghāte ahetunā dhammābhisamayo na hotīti.

“Bhante nāgasena, punapetaṃ atthaṃ cintehi, na me tattha cittasaññatti bhavati, ajānantassa asati kukkucce āvaraṇaṃ hotīti, kāraṇena maṃ saññāpehī’’ti. “Api nu, mahārāja, viṣaṃ halāhalaṃ ajānantena khāyitaṃ jīvitaṃ haratī’’ti? “Āma, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, ajānantenapi kataṃ pāpaṃ abhisamayantarāyakaṃ hoti.

“Api nu, mahārāja, aggi ajānitvā akkamantaṃ ḍahati’’ti? “Āma, bhante’’ti. “Evameva kho, mahārāja, ajānantenapi kataṃ pāpaṃ abhisamayantarāyakaṃ hoti.

“Api nu, mahārāja, ajānantaṃ āsīvisō ḍaṃsitvā jīvitaṃ haratī’’ti? “Āma, bhante’’ti. “Evameva kho,

mahārāja, ajānantenapi kataṃ pāpaṃ abhisamayantarāyakaraṃ hoti.

“Nanu, mahārāja, kāliṅgarājā samaṇakolañño sattaratanaparikiṇṇo hatthiratanamabhiruyha kuladassanāya gacchanto ajānantopi nāsakkhi bodhimaṇḍassa uparito gantuṃ, idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena ajānantenapi kataṃ pāpaṃ abhisamayantarāyakaraṃ hoti”’ti? “Jinabhāsitaṃ, bhante nāgasena, kāraṇaṃ na sakkā paṭikkosituṃ, esovetassa attho tathā sampaṭicchāmi”’ti.

Abhisamayantarāyakarapañho sattamo.

8. Dussīlapañho

8. “Bhante nāgasena, gihidussīlassa ca samaṇadussīlassa ca ko vireso, kiṃ nānākaraṇaṃ, ubhopete samasamagatikā, ubhinnampi samasamo vipāko hoti, udāhu kiñci nānākaraṇaṃ atthi”’ti?

“Dasa yime, mahārāja, guṇā samaṇadussīlassa gihidussīlato visesena atirekā, dasahi ca kāraṇehi uttariṃ dakkhiṇaṃ visodheti.

“Katame dasa guṇā samaṇadussīlassa gihidussīlato visesena atirekā? Idha, mahārāja, samaṇadussīlo buddhe sagāravo hoti, dhamme sagāravo hoti, saṅghe sagāravo hoti, sabrahmacārīsu sagāravo hoti, uddesaparipucchāya vāyamati, savanabahulo hoti, bhinnasīlopi, mahārāja, dussīlo parisagato ākappaṃ upaṭṭhapeti, garahabhayā kāyikaṃ vācasikaṃ rakkhati, padhānābhimukhañcassa hoti cittaṃ, bhikkhusāmaññaṃ upagato hoti. Karontopi, mahārāja, samaṇadussīlo pāpaṃ paṭicchannaṃ ācarati. Yathā, mahārāja, itthi sapatikā nilīyitvā rahasseneva pāpamācarati; evameva kho, mahārāja, karontopi samaṇadussīlo pāpaṃ paṭicchannaṃ ācarati. Ime kho, mahārāja, dasa guṇā samaṇadussīlassa gihidussīlato visesena atirekā.

“Katamehi dasahi kāraṇehi uttariṃ dakkhiṇaṃ visodheti? Anavaṃjjakavacadhāraṇatāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, isisāmaññabhaṇḍulīṅgadhāraṇatopi dakkhiṇaṃ visodheti, saṅghasamayamanuppaviṭṭhatāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, buddhadhammasaṅghasaraṇagatatāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, padhānāsayaniketavāsītāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, jinasāsanadhara [jinasāsanadhana (sī. pī.)] pariyesanatopi dakkhiṇaṃ visodheti, pavaradhammadesanatopi dakkhiṇaṃ visodheti, dhammadīpagatiparāyaṇatāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, ‘aggo buddho’ti ekantaūjudiṭṭhitāyapi dakkhiṇaṃ visodheti, uposathasamādānatopi dakkhiṇaṃ visodheti. Imehi kho, mahārāja, dasahi kāraṇehi uttariṃ dakkhiṇaṃ visodheti.

“Suvipannopi hi, mahārāja, samaṇadussīlo dāyakānaṃ dakkhiṇaṃ visodheti. Yathā, mahārāja, udakaṃ subahalampi kalalakaddamarajallaṃ apaneti; evameva kho, mahārāja, suvipannopi samaṇadussīlo dāyakānaṃ dakkhiṇaṃ visodheti.

“Yathā vā pana, mahārāja, uṇhodakaṃ sukudhitampi [sukaṭhitampi (sī. pī), sukhuṭhitampi (syā.)] jjalantaṃ mahantaṃ aggikkhandhaṃ nibbāpeti, evameva kho, mahārāja, suvipannopi samaṇadussīlo dāyakānaṃ dakkhiṇaṃ visodheti.

“Yathā vā pana, mahārāja, bhojanaṃ virasampi khudādubbalyaṃ apaneti, evameva kho, mahārāja, suvipannopi samaṇadussīlo dāyakānaṃ dakkhiṇaṃ visodheti.

“Bhāsitaṃpetaṃ, mahārāja, tathāgatena devātidevena majjhimanikāyavaralañchake dakkhiṇavibhaṅge veyyākaraṇe –

“Yo sīlavā dussīlesu dadāti dānaṃ, dhammena laddhaṃ supasannacitto;
Abhisaddhaṃ kammaphalaṃ uḷāraṃ, sā dakkhiṇā dāyakato visujjhatī”’ti [ma. ni. 3.382].

“Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena, tāvatakaṃ mayaṃ pañhaṃ apucchimha, taṃ tvaṃ opammehi kāraṇehi vibhāvento amatamadhuraṃ savanūpagaṃ akāsi. Yathā nāma, bhante, sūdo vā sūdantevāsī vā tāvatakaṃ maṃsaṃ labhitvā nānāvidhehi sambhārehi sampādetvā rājūpabhogaṃ karoti;

evameva kho, bhante nāgasena, tāvatakaṃ mayaṃ pañhaṃ apucchimha, taṃ tvaṃ opammehi kāraṇehi vibhāvetvā amatamadhurāṃ savanūpagaṃ akāsi'ti.

Dussīlapañho aṭṭhamo.

9. Udakasattajīvapañho

9. “Bhante nāgasena, imaṃ udakaṃ aggimhi tappamānaṃ ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdhaṃ, kiṃ nu kho, bhante nāgasena, udakaṃ jīvati, kiṃ kīlamānaṃ saddāyati, udāhu aññena paṭipīṭitaṃ saddāyati'ti? “Na hi, mahārāja, udakaṃ jīvati, natthi udake jīvo vā satto vā, api ca, mahārāja, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdha'ti.

“Bhante nāgasena, idhekacce titthiyā udakaṃ jīvātīti sītodakaṃ paṭikkhipitvā udakaṃ tāpetvā vekatikavekatikaṃ paribhuñjanti, te tumhe garahanti paribhavanti 'ekindriyaṃ samaṇā sakyaputtiyā jīvaṃ viheṭhenti'ti, taṃ tesāṃ garaḥaṃ paribhavaṃ vinodehi apanehi nicchārehī'ti. “Na hi, mahārāja, udakaṃ jīvati, natthi, mahārāja, udake jīvo vā satto vā, api ca, mahārāja, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdhaṃ.

“Yathā, mahārāja, udakaṃ sobbhasarasaritadahataḷākakandarapadaraudapānaninnapokkharāṇigataṃ vātāpavegassa mahantatāya pariyaḍiyati parikkhayaṃ gacchati, api nu tattha udakaṃ ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdha'ti? “Na hi, bhante'ti. “Yadi, mahārāja, udakaṃ jīveyya, tatthāpi udakaṃ saddāyeyya, imināpi, mahārāja, kāraṇena jānāhi 'natthi udake jīvo vā satto vā, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdha'ti.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi 'natthi udake jīvo vā satto vā, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyati'ti. Yadā pana, mahārāja, udakaṃ taṇḍulehi sammissitaṃ bhājanagataṃ hoti pihitaṃ uddhane aṭṭhapaṭaṃ, api nu tattha udakaṃ saddāyati'ti? “Na hi, bhante, acalaṃ hoti santasanta'ti. “Taṃ yeva pana, mahārāja, udakaṃ bhājanagataṃ aggim ujjāletvā uddhane aṭṭhapaṭaṃ hoti, api nu tattha udakaṃ acalaṃ hoti santasanta'ti? “Na hi, bhante, calati khubbhati luḷati āvilati ūmijātaṃ hoti, uddhamadho disāvidisaṃ gacchati, uttarati patarati pheṇamālī hotīti. Kissa pana taṃ, mahārāja, pākātikaṃ udakaṃ na calati santasantaṃ hoti, kissa pana aggigataṃ calati khubbhati luḷati āvilati ūmijātaṃ hoti, uddhamadho disāvidisaṃ gacchati, uttarati patarati pheṇamālī hotī'ti? “Pākātikaṃ, bhante, udakaṃ na calati, aggikataṃ pana udakaṃ aggisantāpavegassa mahantatāya ciccīṭāyati cīṭīcīṭāyati saddāyati bahuvīdha'ti. “Imināpi mahārāja, kāraṇena jānāhi 'natthi udake jīvo vā satto vā, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyati'ti.

“Aparampi, mahārāja, uttaraṃ kāraṇaṃ suṇohi, natthi udake jīvo vā satto vā, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyati. Hoti taṃ, mahārāja, udakaṃ ghare ghare udakavārakagataṃ pihita'ti? “Āma, bhante'ti. “Api nu taṃ, mahārāja, udakaṃ calati khubbhati luḷati āvilati ūmijātaṃ hoti, uddhamadho disāvidisaṃ gacchati, uttarati patarati pheṇamālī hotī'ti. “Na hi, bhante, acalaṃ taṃ hoti pākātikaṃ udakavārakagataṃ udaka'ti.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, 'mahāsamudde udakaṃ calati khubbhati luḷati āvilati ūmijātaṃ hoti, uddhamadho disāvidisaṃ gacchati, uttarati patarati pheṇamālī hoti, ussakkivā ossakkivā [ossakkivā'ti padaṃ sī. pī. potthakesu natthi] velāya paharati saddāyati bahuvīdha'ti? “Āma, bhante, sutapubbaṃ etaṃ mayā diṭṭhapubbañca 'mahāsamudde udakaṃ hatthasatampi dvepi hatthasatāni gagane ussakkati'ti. “Kissa, mahārāja, udakavārakagataṃ udakaṃ na calati na saddāyati, kissa pana mahāsamudde udakaṃ calati saddāyati'ti? “Vātavegassa mahantatāya, bhante, mahāsamudde udakaṃ calati saddāyati, udakavārakagataṃ udakaṃ aghaṭṭitaṃ kehici na calati na saddāyati'ti. “Yathā, mahārāja, vātavegassa mahantatāya mahāsamudde udakaṃ calati saddāyati evameva aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyati'ti.

“Nanu, mahārāja, bheripokkharāṃ sukkhaṃ sukkhena gocammaṇa onandhanti'ti? “Āma, bhante'ti. “Api nu, mahārāja, bheriyā jīvo vā satto vā atthī'ti. “Na hi, bhante'ti. “Kissa pana, mahārāja, bherī saddāyati'ti? “Itthiyā vā, bhante, purisassa vā tajjena vāyāmenā'ti. “Yathā, mahārāja, itthiyā vā purisassa vā

tajjena vāyāmena bherī saddāyati, evameva aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyati. Imināpi, mahārāja, kāraṇena jānāhi ‘natthi udake jīvo vā satto vā, aggisantāpavegassa mahantatāya udakaṃ saddāyatī’ ti.

“Mayhampi tāva, mahārāja, tava pucchitabbaṃ atthi, evameso pañho suvinicchito hoti, kiṃ nu kho, mahārāja, sabbehipi bhājanehi udakaṃ tappamānaṃ saddāyati, udāhu ekaccehi yeva bhājanehi tappamānaṃ saddāyatī’ ti? “Na hi, bhante, sabbehipi bhājanehi udakaṃ tappamānaṃ saddāyati, ekaccehi yeva bhājanehi udakaṃ tappamānaṃ saddāyatī’ ti. “Tena hi, mahārāja, jahitosi sakasamayam, paccāgatosi mama visayam, natthi udake jīvo vā satto vā. Yadi, mahārāja, sabbehipi bhājanehi udakaṃ tappamānaṃ saddāyeyya, yuttamidaṃ ‘udakaṃ jīvatī’ ti vattum. Na hi, mahārāja, udakaṃ dvayam hoti, yaṃ saddāyati, taṃ jīvatī, yaṃ na saddāyati, taṃ na jīvatīti. Yadi, mahārāja, udakaṃ jīveyya, mahantānaṃ hatthināgānaṃ ussannakāyānaṃ pabhinnānaṃ soṇḍāya ussiñcitvā mukhe pakkhipitvā kucchiṃ pavesayantānaṃ, tampi udakaṃ tesam dantantare cippiyamānaṃ saddāyeyya. Hatthasatikāpi mahānāvā garukā bhārikā anekasatasahassabhāraparipūrā mahāsamudde vicaranti, tāhipi cippiyamānaṃ udakaṃ saddāyeyya. Mahatimahantāpi macchā anekasatayojanikakāyā timī timiṅgalā timirapiṅgalā abbhantare nimuggā mahāsamudde nivāsaṭṭhānatāya paṭivasantā mahāudakadhārā ācamanti dhamanti ca, tesampi taṃ dantantarepi udarantarepi cippiyamānaṃ udakaṃ saddāyeyya. Yasmā ca kho, mahārāja, evarūpehi evarūpehi mahantehi paṭipīḷanehi paṭipīḷitaṃ udakaṃ na saddāyati tasmāpi natthi udake jīvo vā satto vāti, evametam, mahārāja, dhārehī’ ti.

“Sādhu, bhante nāgasena, dosāgato pañho anucchavikāya vibhattiyā vibhatto, yathā nāma, bhante nāgasena, mahagghaṃ maṇiratanam chekaṃ ācariyam kusalam sikkhitam maṇikāram pāpuṇitvā kittim labheyya thomanam pasamsam, muttāratanaṃ vā muttikaṃ dussaratanam vā dussikaṃ, lohitacandanaṃ vā gandhikaṃ pāpuṇitvā kittim labheyya thomanam pasamsam. Evameva kho, bhante nāgasena, dosāgato [desāgato (sī. pī.)] pañho anucchavikāya vibhattiyā vibhatto, evametam tathā sampatiicchāmi’ ti.

Udakasattajīvapañho navamo.

Buddhavaggo paṭhamo.

Imasmiṃ vagge nava pañhā.

2. Nippapañcavaggo

1. Nippapañcapañho

1. “Bhante nāgasena, bhāsitampeṭam bhagavatā ‘nippapañcārāmā, bhikkhave, viharatha nippapañcaratino’ ti, katamaṃ taṃ nippapañca’ nti? “Sotāpattiphalaṃ, mahārāja, nippapañcaṃ, sakadāgāmiphalaṃ nippapañcaṃ, anāgāmiphalaṃ nippapañcaṃ, arahattaphalaṃ nippapañca’ nti.

“Yadi, bhante nāgasena, sotāpattiphalaṃ nippapañcaṃ, sakadāgāmianāgāmīarahattaphalaṃ nippapañcaṃ, kissa pana ime bhikkhū uddisanti paripucchanti suttaṃ geyyaṃ veyyākaraṇam gātham udānam itivuttakam jātakam abbhutadhammaṃ vedallaṃ, navakammena palibujjhanti dānena ca pūjāya ca, nanu te jinappaṭikkhitaṃ kammaṃ karotī’ ti?

“Ye te, mahārāja, bhikkhū uddisanti paripucchanti suttaṃ geyyaṃ veyyākaraṇam gātham udānam itivuttakam jātakam abbhutadhammaṃ vedallaṃ, navakammena palibujjhanti dānena ca pūjāya ca, sabbe te nippapañcassa pattiyā karonti. Ye te, mahārāja, sabhāvaparissuddhā pubbe vāsivāsana, te ekacittakkaṇena nippapaca hontī. Ye pana te bhikkhū mahārajakkhā, te imehi payogehi nippapañcā hontī.

“Yathā, mahārāja, eko puriso khetto bījam ropetvā attano yathābalavīriyena vinā pākāravatiyā dhaññaṃ uddhareyya, eko puriso khetto bījam ropetvā vanaṃ pavisitvā kaṭṭhañca sākhañca chinditvā vatipākāram katvā dhaññaṃ uddhareyya. Yā tatha tassa vatipākārapariyesanā, sā dhaññatthāya. Evameva kho, mahārāja, ye te

sabhāvaparissuddhā pubbe vāsītavāsānā, te ekacittakkhaṇena nippapañcā honti, vinā vatipākāraṃ puriso viya dhaññuddhāro. Ye pana te bhikkhū mahārajakkhā, te imehi payogehi nippapañcā honti, vatipākāraṃ katvā puriso viya dhaññuddhāro.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso mahatimahante ambarukhamatthake phalapiṇḍi bhavēyya, atha tattha yo koci iddhiṃ āgantvā tassa phalaṃ hareyya, yo pana tattha aniddhiṃ, so kaṭṭhaṇca valliṇca chinditvā nisseṇiṃ bandhitvā tāya taṃ rukkhāṃ abhiruhitvā phalaṃ hareyya. Yā tattha tassa nisseṇipariyesanā, sā phalattāya. Evameva kho, mahārāja, ye te sabhāvaparissuddhā pubbe vāsītavāsānā, te ekacittakkhaṇena nippapañcā honti, iddhiṃ viya rukkhaphalaṃ haranto. Ye pana te bhikkhū mahārajakkhā, te iminā payogena saccāni abhisanti, nisseṇiyā viya puriso rukkhaphalaṃ haranto.

“Yathā vā pana, mahārāja, eko puriso atthakaraṇiko ekako yeva sāmikaṃ upagantvā atthaṃ sādheti. Eko dhanavā dhanavasena pariyaṃ vaḍḍhetvā parisāya atthaṃ sādheti. Yā tattha tassa parisapariyesanā, sā atthattāya. Evameva kho, mahārāja, ye te sabhāvaparissuddhā pubbe vāsītavāsānā, te ekacittakkhaṇena chasu abhiññāsu vasibhāvaṃ pāpuṇanti, puriso viya ekako atthasiddhiṃ karonto. Ye pana te bhikkhū mahārajakkhā, te imehi payogehi sāmāññatthamabhisādhenti, parisāya viya puriso atthasiddhiṃ karonto.

“Uddesopi, mahārāja, bahukāro, paripucchāpi bahukārā, navakammampi bahukāraṃ, dānampi bahukāraṃ, pūjāpi bahukārā tesu tesu karaṇīyesu. Yathā, mahārāja, puriso rājūpasevī katāvī amaccabhaṭṭabaladovārikaanīkaṭṭhapārisajjanehi, te tassa karaṇīye anuppatte sabbepi upakārā honti. Evameva kho, mahārāja, uddesopi bahukāro, paripucchāpi bahukārā, navakammampi bahukāraṃ, dānampi bahukāraṃ, pūjāpi bahukārā tesu tesu karaṇīyesu. Yadi, mahārāja, sabbepi abhijātiparissuddhā bhavēyyuṃ, anusāsānena [anusāsakena (sī. pī.)] karaṇīyaṃ na bhavēyya. Yasmā ca kho, mahārāja, savanena karaṇīyaṃ hoti, thero, mahārāja, sārīputto aparimitamasankhēyakappaṃ upādāya upacitakusalamūlo paññāya koṭṭiṃ gato, sopi vinā savanena nāsakkhi āsavakkhayaṃ pāpuṇituṃ. Tasmā, mahārāja, bahukāraṃ savanaṃ, tathā uddesopi paripucchāpi. Tasmā uddesaparipucchāpi nippapañcā saṅkhatā”ti. “Sunijjhāpito, bhante nāgasena, pañho, evameva tathā sampaṭicchāmi”ti.

Nippapañcapanho paṭhamo.

2. Khīṇāsavabhāvapañho

2. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘yo gihī arahattaṃ patto, dve vāssa gatiyo bhavanti anaññā, tasmīṃ yeva divase pabbajati vā parinibbāyati vā. Na so divaso sakkā atikkametu’nti. Sace so, bhante nāgasena, tasmīṃ divase ācariyaṃ vā upajjhāyaṃ vā pattacīvaraṃ vā na labhetha, api nu kho so arahā sayāṃ vā pabbajeyya divasaṃ vā atikkameyya, añño koci arahā iddhiṃ āgantvā taṃ pabbajeyya vā parinibbāyeyya vā’ti? “Na so, mahārāja, arahā sayāṃ pabbajeyya, sayāṃ pabbajanto theyyaṃ āpajjati, na ca divasaṃ atikkameyya, aññassa arahantassa āgamaṃ bhavēyya vā na vā bhavēyya, tasmīṃ yeva divase parinibbāyeyya”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, arahattassa santabhāvo vijahito hoti, yena adhigatassa jīvitahāro bhavati”ti.

“Visamaṃ, mahārāja, gihilingaṃ, visame liṅge liṅgadubbalatāya arahattaṃ patto gihī tasmīṃ yeva divase pabbajati vā parinibbāyati vā. Neso, mahārāja, doso arahattassa, gihilingasseveso doso yadidaṃ liṅgadubbalatā.

“Yathā, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ āyupālakaṃ jīvitarakkhakaṃ visamakoṭṭhassa mandadubbalagahaṇikassa avipākena jīvitaṃ harati. Neso, mahārāja, doso bhojanassa, koṭṭhasseveso doso yadidaṃ aggidubbalatā. Evameva kho, mahārāja, visame liṅge liṅgadubbalatāya arahattaṃ patto gihī tasmīṃ yeva divase pabbajati vā parinibbāyati vā. Neso, mahārāja, doso arahattassa, gihilingasseveso doso yadidaṃ liṅgadubbalatā.

“Yathā vā pana, mahārāja, parittaṃ tiṇasalākaṃ upari garuke pāsāṇe ṭhapite dubbalatāya bhijjitvā patati. Evameva kho, mahārāja, arahattaṃ patto gihī tena liṅgena arahattaṃ dhāretuṃ asakkonto tasmīṃ yeva divase pabbajati vā parinibbāyati vā.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso abalo dubbalo nihīnajacco parittapuñño mahatimahārajjaṃ labhitvā khaṇena paripatati paridhamṣati osakkati, na sakkoti issariyaṃ dhāretuṃ, evameva kho, mahārāja, arahattaṃ patto gihī tena liṅgena arahattaṃ dhāretuṃ na sakkoti, tena kāraṇena tasmim̐ yeva divase pabbajati vā parinibbāyati vā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampañcchāmī”ti.

Khīṇāsavabhāvapañho dutiyo.

3. Khīṇāsavasatisammosapañho

3. “Bhante nāgasena, atthi arahato satisammoso”ti? “Vigatasatisammosā kho, mahārāja, arahanto, natthi arahantānaṃ satisammoso”ti. “Āpajjeyya pana, bhante, arahā āpatti”nti? “Āma, mahārāja”ti. “Kismim̐ vatthusmi”nti? “Kuṭikāre, mahārāja, sañcaritte, vikāle kālasaññāya, pavārite appavāritasaññāya, anāritte atirittasaññāya”ti.

“Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘ye āpattiṃ āpajjanti, te dvīhi kāraṇehi āpajjanti anādariyena vā ajānanena vā’ti. Api nu kho, bhante, arahato anādariyaṃ hoti, yaṃ arahā āpattiṃ āpajjati”ti? “Na hi, mahārāja”ti.

“Yadi, bhante nāgasena, arahā āpattiṃ āpajjati, natthi ca arahato anādariyaṃ, tena hi atthi arahato satisammoso”ti? “Natthi, mahārāja, arahato satisammoso, āpattiṃca arahā āpajjati”ti.

“Tena hi, bhante, kāraṇena maṃ saññāpehi, kiṃ tattha kāraṇa”nti? “Dveme, mahārāja, kilesā lokavajjaṃ paṇṇattivajjañcāti. Katamaṃ, mahārāja, lokavajjaṃ? Dasa akusalakammāpathā, idaṃ vuccati lokavajjaṃ. Katamaṃ paṇṇattivajjaṃ? Yaṃ loke atthi samaṇānaṃ ananucchavikaṃ ananulomikaṃ, gihīnaṃ anavajjaṃ. Tattha bhagavā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññāpeti ‘yāvajīvaṃ anatikkamaṇīya’nti. Vikālabhojanaṃ, mahārāja, lokassa anavajjaṃ, taṃ jinasāsane vajjaṃ. Bhūtagāmaṃ vikopanaṃ, mahārāja, lokassa anavajjaṃ, taṃ jinasāsane vajjaṃ. Udaḥ hassadhammaṃ, mahārāja, lokassa anavajjaṃ, taṃ jinasāsane vajjaṃ. Iti evarūpāni evarūpāni, mahārāja, jinasāsane vajjāni, idaṃ vuccati paṇṇattivajjaṃ.

“Lokavajjaṃ abhabbo khīṇāsavo taṃ ajjhācarituṃ, yaṃ kilesaṃ paṇṇattivajjaṃ, taṃ ajānanto āpajjeyya. Avisayo, mahārāja, ekaccassa arahato sabbaṃ jānituṃ, na hi tassa balaṃ atthi sabbaṃ jānituṃ. Anaññātaṃ, mahārāja, arahato itthipurisānaṃ nāmapi gottampi, maggopi tassa mahiyā anaññāto; vimuttiṃ yeva, mahārāja, ekacco arahā jāneyya; chaḷabhiñño arahā sakavisayaṃ jāneyya; sabbaññū, mahārāja, tathāgatova sabbaṃ jānāti”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameṭaṃ tathā sampañcchāmī”ti.

Khīṇāsavasatisammosapañho tatiyo.

4. Loke natthibhāvapañho

4. “Bhante nāgasena, dissanti loke buddhā, dissanti paccakabuddhā, dissanti tathāgatassa sāvakā, dissanti cakkavattirājāno, dissanti padesarājāno, dissanti devamanussā, dissanti sadhanā, dissanti adhanā, dissanti sugatā, dissanti duggatā, dissati purisassa itthiliṅgaṃ pātubhūtaṃ, dissati itthiyā purisaliṅgaṃ pātubhūtaṃ, dissati sukataṃ dukkataṃ kammaṃ, dissanti kalyāṇapāpakānaṃ kammānaṃ vipākūpabhogino sattā, atthi loke sattā aṇḍajā jalābujā samsedajā opapātikā, atthi sattā apadā dvipadā catuppadā bahuppadā, atthi loke yakkhā rakkhasā kumbhaṇḍā asurā dānavā gandhabbā petā pisācā, atthi kinnarā mahoragā nāgā supaṇṇā siddhā vijjādhara, atthi hatthī assā gāvo mahiṃsā [mahisā (sī. pī.)] oṭṭhā gadrabhā ajā eḷakā migā sūkarā sīhā byagghā dīpī acchā kokā taracchā soṇā singālā, atthi bahuvīdhā sakuṇā, atthi suvaṇṇaṃ rajataṃ muttā maṇi saṅkha silā pavāḷaṃ lohitaṅka masāragallaṃ veḷuriyo vajiraṃ phalikaṃ kāḷaloḥaṃ tambaloḥaṃ vaṭṭaloḥaṃ kaṃsalohaṃ, atthi khomaṃ koseyyaṃ kappāsikaṃ sāṇaṃ bhaṅgaṃ kambalaṃ, atthi sāli vīhi yavo kaṅgu kudrūso varako godhūmo muggo, māso tilaṃ kulatthaṃ, atthi mūlagandho sārāgandho pheggugandho tacāgandho pattāgandho pupphāgandho phalāgandho sabbaṃgandho, atthi tiṇa latā gaccha rukkha osadhi vanappati nadī pabbata samudda macchakacchapā sabbaṃ loke atthi. Yaṃ, bhante, loke natthi, taṃ me kathehi”ti.

“Tīṇimāni, mahārāja, loke natthi. Katamāni tīṇi? Sacetanā vā acetanā vā ajarāmarā loke natthi, saṅkhārānaṃ niccatā natthi, paramatthena sattūpaladdhi natthi, imāni kho, mahārāja, tīṇi loke natthī”ti.
 “Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampañcchāmī”ti.

Loke natthibhāvapaṇho catuttho.

5. Akammajādipaṇho

5. “Bhante nāgasena, dissanti loke kammanibbattā, dissanti hetunibbattā, dissanti utunibbattā, yaṃ loke akammajaṃ ahetujaṃ anutujaṃ, taṃ me kathehī”ti. “Dveme, mahārāja, lokasmiṃ akammajā ahetujā anutujā. Katame dve? Ākāso, mahārāja, akammajo ahetujo anutujo; nibbānaṃ, mahārāja, akammajaṃ ahetujaṃ anutujaṃ. Ime kho, mahārāja, dve akammajā ahetujā anutujā”ti.

“Mā, bhante nāgasena, jinavacanaṃ makkhehi, mā ajānitvā paṇhaṃ byākarohī”ti. “Kiṃ kho, mahārāja, ahaṃ vadāmi, yaṃ maṃ tvaṃ evaṃ vadesi ‘mā, bhante nāgasena, jinavacanaṃ makkhehi, mā ajānitvā paṇhaṃ byākarohī’”ti? “Bhante nāgasena, yuttamidaṃ tāva vattum ‘ākāso akammajo ahetujo anutujo’ti. Anekasatehi pana, bhante nāgasena, kāraṇehi bhagavatā sāvakānaṃ nibbānassa sacchikiriyāya maggo akkhāto, atha ca pana tvaṃ evaṃ vadesi ‘ahetujaṃ nibbāna’”nti. “Saccaṃ, mahārāja, bhagavatā anekasatehi kāraṇehi sāvakānaṃ nibbānassa sacchikiriyāya maggo akkhāto, na ca pana nibbānassa uppādāya hetu akkhāto”ti.

“Ettha mayaṃ, bhante nāgasena, andhakārato andhakārataṃ pavisāma, vanato vanataṃ pavisāma, gahanato gahanataṃ [gahanantarato gahanantaram (ka.)] pavisāma, yatra hi nāma nibbānassa sacchikiriyāya hetu atthi, tassa pana dhammassa uppādāya hetu natthi. Yadi, bhante nāgasena, nibbānassa sacchikiriyāya hetu atthi, tena hi nibbānassa uppādāyapi hetu icchitabbo.

“Yathā pana, bhante nāgasena, puttassa pitā atthi, tena kāraṇena pitunopi pitā icchitabbo. Yathā antevāsikassa ācariyo atthi, tena kāraṇena ācariyassapi ācariyo icchitabbo. Yathā ankurassa bījaṃ atthi, tena kāraṇena bījassapi bījaṃ icchitabbaṃ. Evameva kho, bhante nāgasena, yadi nibbānassa sacchikiriyāya hetu atthi, tena kāraṇena nibbānassa uppādāyapi hetu icchitabbo.

“Yathā rukkhassa vā latāya vā agge sati tena kāraṇena majjhampi atthi, mūlampi atthi. Evameva kho, bhante nāgasena, yadi nibbānassa sacchikiriyāya hetu atthi, tena kāraṇena nibbānassa uppādāyapi hetu icchitabbo”ti.

“Anuppādanīyaṃ, mahārāja, nibbānaṃ, tasmā na nibbānassa uppādāya hetu akkhāto”ti. “Ingha, bhante nāgasena, kāraṇaṃ dassetvā kāraṇena maṃ saññāpehi, yathāhaṃ jāneyyaṃ nibbānassa sacchikiriyāya hetu atthi, nibbānassa uppādāya hetu natthī”ti.

“Tena hi, mahārāja, sakkaccaṃ sotaṃ odaha, sādhukaṃ suṇohi, vakkhāmi tattha kāraṇaṃ, sakuṇeyya, mahārāja, puriso pākatikena balena ito himavantaṃ pabbatarājaṃ upagantu”nti? “Āma, bhante”ti. “Sakuṇeyya pana so, mahārāja, puriso pākatikena balena himavantaṃ pabbatarājaṃ idha āharitu”nti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, sakkā nibbānassa sacchikiriyāya maggo akkhātuṃ, na sakkā nibbānassa uppādāya hetu dassetuṃ.

“Sakuṇeyya, mahārāja, puriso pākatikena balena mahāsamuddaṃ nāvāya uttaritvā pārimatīraṃ gantu”nti? “Āma, bhante”ti? “Sakuṇeyya pana so, mahārāja, puriso pākatikena balena mahāsamuddassa pārimatīraṃ idha āharitu”nti? “Na hi bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, sakkā nibbānassa sacchikiriyāya maggo akkhātuṃ, na sakkā nibbānassa uppādāya hetu dassetuṃ. Kiṃ kāraṇā? Asaṅkhatattā dhammassā”ti.

“Asaṅkhatam, bhante nāgasena, nibbāna”nti? “Āma, mahārāja, asaṅkhatam nibbānaṃ na kehici kataṃ, nibbānaṃ, mahārāja, na vattabbaṃ uppannanti vā anuppannanti vā uppādanīyanti vā atītanti vā anāgatanti vā paccuppannanti vā cakkhaviññeyyanti vā sotaviññeyyanti vā ghānaviññeyyanti vā jivhāviññeyyanti vā

kāyaviññeyyanti vā”ti. “Yadi, bhante nāgasena, nibbānaṃ na uppannaṃ na anuppannaṃ na uppādanīyaṃ na atītaṃ na anāgataṃ na paccuppannaṃ na cakkhaviññeyyaṃ na sotaviññeyyaṃ na ghānaviññeyyaṃ na jivhaviññeyyaṃ na kāyaviññeyyaṃ, tena hi, bhante nāgasena, tumhe natthidhammaṃ nibbānaṃ apadisatha ‘natthi nibbāna’nti. “Atthi, mahārāja, nibbānaṃ, manoviññeyyaṃ nibbānaṃ, visuddhena mānasena paṇītena ujukena anāvaraṇena nirāmisena sammāpaṭipanno ariyasāvako nibbānaṃ passaṭī”ti.

“Kīdisaṃ pana taṃ, bhante, nibbānaṃ, yaṃ taṃ opammehi ādīpanīyaṃ kāraṇehi maṃ saññāpehi, yathā atthidhammaṃ opammehi ādīpanīya”nti. “Atthi, mahārāja, vāto nāma”ti? “Āma, bhante”ti. “Ingha, mahārāja, vātaṃ dassehi vaṇṇato vā saṅghānato vā aṇuṃ vā thūlaṃ vā dīghaṃ vā rassaṃ vā”ti. “Na sakkā, bhante nāgasena, vāto upadassayituṃ, na so vāto hatthaggaṇaṃ vā nimmaddanaṃ vā upeti, api ca atthi so vāto”ti. “Yadi, mahārāja, na sakkā vāto upadassayituṃ, tena hi natthi vāto”ti? “Jānāmaṃ, bhante nāgasena, vāto atthīti me hadaye anupavīṭṭhaṃ, na cāhaṃ sakkomi vātaṃ upadassayitu”nti. “Evameva kho, mahārāja, atthi nibbānaṃ, na ca sakkā nibbānaṃ upadassayituṃ vaṇṇena vā saṅghānena vā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, sūpadassitaṃ opammaṃ, suniddiṭṭhaṃ kāraṇaṃ, evameva tathā sampaṭicchāmi ‘atthi nibbāna’”nti.

Akammajādipaṇho pañcama.

6. Kammajādipaṇho

6. “Bhante nāgasena, katame ettha kammajā, katame hetujā, katame utujā, katame na kammajā, na hetujā, na utujā”ti? “Ye keci, mahārāja, sattā sacetanā, sabbe te kammajā; aggī ca sabbāni ca bījajātāni hetujāni; pathavī ca pabbatā ca udakañca vāto ca, sabbe te utujā; ākāso ca nibbānañca ime dve akammajā ahetujā anutujā. Nibbānaṃ pana, mahārāja, na vattabbaṃ kammajanti vā hetujanti vā utujanti vā uppannanti vā anuppannanti vā uppādanīyanti vā atītanti vā anāgatanti vā paccuppannanti vā cakkhaviññeyyanti vā sotaviññeyyanti vā ghānaviññeyyanti vā jivhaviññeyyanti vā kāyaviññeyyanti vā, api ca, mahārāja, manoviññeyyaṃ nibbānaṃ, yaṃ so sammāpaṭipanno ariyasāvako visuddhena nāṇena passaṭī”ti. “Ramaṇīyo, bhante nāgasena, paṇho suvinicchito nissamsayo ekantaḡato, vimati uppacchinnā, tvaṃ gaṇivarapavaramāsajjā”ti.

Kammajādipaṇho chaṭṭho.

7. Yakkhapaṇho

7. “Bhante nāgasena, atthi loke yakkhā nāma”ti? “Āma, mahārāja, atthi loke yakkhā nāma”ti. “Cavanti pana te, bhante, yakkhā tamhā yoniyā”ti? “Āma, mahārāja, cavanti te yakkhā tamhā yoniyā”ti. “Kissa pana, bhante nāgasena, tesam matānaṃ yakkhānaṃ sarīraṃ na dissati, kuṇapagandhopi na vāyati”ti? “Dissati, mahārāja, matānaṃ yakkhānaṃ sarīraṃ, kuṇapagandhopi tesam vāyati, matānaṃ, mahārāja, yakkhānaṃ sarīraṃ kīṭavaṇṇena vā dissati, kimivaṇṇena vā dissati, kipillikavaṇṇena vā dissati, paṭaṅgavaṇṇena vā dissati, ahivaṇṇena vā dissati, vicchikavaṇṇena vā dissati, satapadivaṇṇena vā dissati, dijavaṇṇena vā dissati, migavaṇṇena vā dissati”ti. “Ko hi, bhante nāgasena, añño idaṃ paṇhaṃ puṭṭho visajjeyya aññātra tavādisena buddhimatā”ti.

Yakkhapaṇho sattama.

8. Anavasesasikkhāpadapaṇho

8. “Bhante nāgasena, ye te ahesuṃ tikicchakānaṃ pubbakā ācariyā seyyathidaṃ, nārado dhammantarī [dhanvantarī (?)] aṅgirasō kapilo kaṇḍaraggi sāmo atulo pubbakaccāyano, sabbepete ācariyā sakim yeva roguppattiñca nidānañca sabhāvañca samuṭṭhānañca tikicchañca kiriyāñca siddhāsiddhañca sabbam taṃ [santaṃ (ka.)] niravasesam jānitvā ‘imasmim kāye ettakā rogā uppajjissanti’ti ekappahārena kalāpaggāhaṃ karitvā suttaṃ bandhimsu, asabbaññuno ete sabbe, kissa pana tathāḡato sabbaññū samāno anāgataṃ kiriyam buddhañāṇena jānitvā ‘ettake nāma vatthusmim ettakaṃ nāma sikkhāpadaṃ pañṇāpetabbaṃ bhavissati’ti

paricchinditvā anavasesato sikkhāpadaṃ na paññapesi, uppannuppanne vatthusmiṃ ayase pākaṭe dose vitthārike puthugate ujjhāyantesu manussesu tasmim tasmim kāle sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapesī’ ti?

“Ñātametaṃ, mahārāja, tathāgatassa ‘imasmiṃ samaye imesu manussesu sādhiḱaṃ diyadḍhasikkhāpadaṃ paññapetabbaṃ bhavissatī’ ti, api ca tathāgatassa evaṃ ahosi ‘sace kho ahaṃ sādhiḱaṃ diyadḍhasikkhāpadaṃ ekappahāraṃ paññapessāmi, mahājano santāsamāpajjissati ‘bahukaṃ idha rakkhitabbaṃ, dukkaraṃ vata bho samaṇassa gotamassa sāsane pabbajitu’ nti, pabbajitukāmāpi na pabbajissanti, vacanañca me na saddahissanti, asaddahantā te manussā apāyagāmino bhavissanna-ti uppannuppanne vatthusmiṃ dhammadesanāya viññāpetvā pākaṭe dose sikkhāpadaṃ paññapessāmi’” ti. “Acchariyaṃ, bhante nāgasena, buddhānaṃ, abbhutaṃ, bhante nāgasena, buddhānaṃ, yāva mahantaṃ tathāgatassa sabbaññutaññaṃ, evametaṃ, bhante nāgasena, suniddiṭṭho eso attho tathāgatena, ‘bahukaṃ idha sikkhitabba’ nti sutvā sattānaṃ santāso uppajjeyya, ekopi jinasāsane na pabbajeyya, evametaṃ tathā sampañicchāmi’” ti.

Anavasesasikkhāpadapañho aṭṭhāmo.

9. Sūriyatapanapañho

9. “Bhante nāgasena, ayaṃ sūriyo sabbakālaṃ kaṭhinaṃ tapati, udāhu kiñcikālaṃ mandaṃ tapatī’ ti? “Sabbakālaṃ, mahārāja, sūriyo kaṭhinaṃ tapati, na kiñcikālaṃ mandaṃ tapatī’ ti. “Yadi, bhante nāgasena, sūriyo sabbakālaṃ kaṭhinaṃ tapati, kissa pana appekadā sūriyo kaṭhinaṃ tapati, appekadā mandaṃ tapatī’ ti? “Cattārome, mahārāja, sūriyassa rogā, yesaṃ aññatarena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapati. Katame cattāro? Abbhaṃ, mahārāja, sūriyassa rogo, tena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapati. Mahikā, mahārāja, sūriyassa rogo, tena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapati. Megho, mahārāja, sūriyassa rogo, tena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapati. Rāhu, mahārāja, sūriyassa rogo, tena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapati. Ime kho, mahārāja, cattāro sūriyassa rogā, yesaṃ aññatarena rogena paṭipīlito sūriyo mandaṃ tapatī’ ti. “Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ, bhante nāgasena, sūriyassapi tāva tejosampannassa rogo uppajjissati, kimaṅgaṃ pana aññesaṃ sattānaṃ, natthi, bhante, esā vibhatti aññassa aññatra tavādisena buddhimatā’” ti.

Sūriyatapanapañho navāmo.

10. Kaṭhinatapanapañho

10. “Bhante nāgasena, kissa hemante sūriyo kaṭhinaṃ tapati, no tathā gimhe’ ti? “Gimhe, mahārāja, anupahataṃ hoti rajojallaṃ, vātakkhubhitā reṇū gaganānugatā honti, ākāsepi abbhā subahalā honti, mahāvāto ca adhimattaṃ vāyati, te sabbe nānakulā samāyutā sūriyaraṃsiyo pidahanti, tena gimhe sūriyo mandaṃ tapati.

“Hemante pana, mahārāja, heṭṭhā pathavī nibbutā hoti, upari mahāmegho upaṭṭhito hoti, upasantaṃ hoti rajojallaṃ, reṇu ca santasantaṃ gagane carati, viḱatavalāhako ca hoti ākāso, vāto ca mandamandaṃ vāyati, etesaṃ uparatiyā visuddhā [visadā (sī. pī.)] honti sūriyaraṃsiyo, upaghātavimuttassa sūriyassa tāpo atī viya tapati. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena sūriyo hemante kaṭhinaṃ tapati, no tathā gimhe’ ti. “Sabbītimutto, bhante, sūriyo kaṭhinaṃ tapati, meghādisahagato kaṭhinaṃ na tapatī’ ti.

Kaṭhinatapanapañho dasāmo.

Nippapañcavaggo dutiyo.

Imasmim vagge dasa pañhā.

3. Vessantaravaggo

1. Vessantarapañho

1. “Bhante nāgasena, sabbeva bodhisattā puttadāraṃ denti, udāhu vessantareneva raññā puttadāraṃ dinna’nti? “Sabbepi, mahārāja, bodhisattā puttadāraṃ denti, na vessantareneva raññā puttadāraṃ dinna’nti. “Api ca kho, bhante nāgasena, tesam anumatena denti’”ti. “Bhāriyā, mahārāja, anumatā, dārakā pana bālātāya vilapimsu [lālapimsu (sī. pī.)], yadi te atthato jāneyyūṃ, tepi anumodeyyūṃ, na te vilapeyyu’nti.

“Dukkaraṃ, bhante nāgasena, bodhisattena kataṃ, yaṃ so attano orase piye putte brāhmaṇassa dāsathāya adāsi.

“Idampi dutiyaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ so attano orase piye putte bālake taruṇake latāya bandhitvā tena brāhmaṇena latāya anumajjīyante disvā ajjuhekkhi.

“Idampi tatiyaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ so sakena balena bandhanā muccitvā āgate dārake sārājjamupagate punadeva latāya bandhitvā adāsi.

“Idampi catutthaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ so dārake ‘ayaṃ kho, tāta, yakkho khādituṃ neti amhe’ti vilapante ‘mā bhāyithā’ti na assāsesi.

“Idampi pañcamaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ so jāliṣṣa kumārassa rudamānassa pādesu nipatitvā ‘alaṃ, tāta, kaṇhājinaṃ nivattehi, ahameva gacchāmi yakkhena saha, khādātu maṃ yakkho’ti yācamānassa evaṃ na sampatiṇchi.

“Idampi chaṭṭhaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ so jāliṣṣa kumārassa ‘pāsāṇasamaṃ nūna te, tāta, hadayaṃ, yaṃ tvaṃ amhākaṃ dukkhitānaṃ pekkhamāno nimmanussake brahāraññe yakkhena nīyamāne na nivāresī’ti vilapamānassa kāruṇṇaṃ nākāsi.

“Idampi sattamaṃ dukkarato dukkarataraṃ, yaṃ tassa ruḷaruḷassa bhīmabhīmassa nīte dārake adassanaṃ gamite na phali hadayaṃ satadhā vā sahasadhā vā, puññakāmena manujena kiṃ paradukkhāpanena, nanu nāma sakadānaṃ dātabbaṃ hoti’”ti?

“Dukkarassa, mahārāja, katattā bodhisattassa kittisaddo dasasahassiyā lokadhātuyā sadevamanussesu abhuggato, devā devabhavane pakittenti, asurā asurabhavane pakittenti, garuḷā garuḷabhavane pakittenti, nāgā nāgabhavane pakittenti, yakkhā yakkhabhavane pakittenti, anupubbena tassa kittisaddo paramparāya ajjetarahi idha amhākaṃ samayaṃ anupatto, taṃ mayaṃ dānaṃ pakittentā vikopentā nisinnā sudinnaṃ, udāhu duddinnanti. So kho panāyaṃ, mahārāja, kittisaddo nipuṇānaṃ viññūnaṃ vidūnaṃ vibhāvīnaṃ bodhisattānaṃ dasa guṇe anudassati. Katame dasa? Agedhatā nirālayatā cāgo pahānaṃ apunarāvattitā sukhumatā mahantatā duranubodhatā dullabhatā asadisatā buddhadhammassa, so kho panāyaṃ, mahārāja, kittisaddo nipuṇānaṃ viññūnaṃ vidūnaṃ vibhāvīnaṃ bodhisattānaṃ ime dasa guṇe anudassati’”ti.

“Bhante nāgasena, yo paraṃ dukkhāpetvā dānaṃ deti, api nu taṃ dānaṃ sukhavipākaṃ hoti saggasaṃvattanika’nti? “Āma, mahārāja, kiṃ vattabba’nti. “Ingha, bhante nāgasena, kāraṇaṃ upadassehī’ti. “Idha, mahārāja, koci samaṇo vā brāhmaṇo vā sīlavā hoti kalyāṇadhammo, so bhavēyya pakkhahato vā piṭṭhasappī vā aññataraṃ vā byādhiṃ āpanno, tamenāṃ yo koci puññakāmo yānaṃ āropetvā patthitaṃ desamanupāpeyya, api nu kho, mahārāja, tassa purisassa tatonidānaṃ kiñci sukhaṃ nibbatteyya saggasaṃvattanikaṃ taṃ kamma’nti? “Āma, bhante, kiṃ vattabbaṃ? Hatthiyānaṃ vā so, bhante, puriso labheyya assayānaṃ vā rathayānaṃ vā, thale thalayānaṃ jale jalayānaṃ devesu devayānaṃ manussesu manussayānaṃ, tadanucchavikaṃ tadanulomikaṃ bhavē bhavē nibbatteyya, tadanucchavikāni tadanulomikāni cassa sukhāni nibbatteyyūṃ, sugatito sugatiṃ gaccheyya, teneva kammābhisandena iddhiyānaṃ abhiruyha patthitaṃ nibbānanagaraṃ pāpuṇeyyā’nti. “Tena hi, mahārāja, paradukkhāpanena dinnadānaṃ sukhavipākaṃ hoti saggasaṃvattanikaṃ, yaṃ so puriso balībadde dukkhāpetvā evarūpaṃ sukhaṃ anubhavati.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yathā paradukkhāpanena dinnadānaṃ sukhavipākaṃ hoti saggasaṃvattanikaṃ. Idha, mahārāja, yo koci rājā janapadato dhammikaṃ baliṃ uddharāpetvā āṇāpavattanena dānaṃ dadeyya, api nu kho so, mahārāja, rājā tatonidānaṃ kiñci sukhaṃ anubhaveyya

saggasaṃvattanikaṃ taṃ dāna’nti? “Āma, bhante, kiṃ vattaḃbaṃ, tatonidānaṃ so, bhante, rājā uttarim anekasatasahassagaṇaṃ labheyya. Rājūnaṃ atirājā bhaveyya, devānaṃ atidevo bhaveyya, brahmānaṃ atibrahmā bhaveyya, samaṇānaṃ atisamaṇo bhaveyya, brāhmaṇānaṃ atibrāhmaṇo bhaveyya, arahantānaṃ atiarahā [atiarahanto (syā. ka.)] bhaveyyā”ti. “Tena hi, mahārāja, paradukkāpanena dinnadānaṃ sukhavipākaṃ hoti saggasaṃvattanikaṃ, yaṃ so rājā balinā janamaṃ piḷetvā dinnadānena evarūpaṃ uttarim yasaṃ sukhaṃ anubhavatī”ti.

“Atidānaṃ, bhante nāgasena, vessantarena raññā dinnamaṃ, yaṃ so sakaṃ bhariyamaṃ parassa bhariyatthāya adāsi, sake orase putte brāhmaṇassa dāsathāya adāsi, atidānaṃ nāma, bhante nāgasena, loke vidūhi ninditaṃ garahitaṃ, yathā nāma, bhante nāgasena, atibhārena sakaṭassa akkho bhijjati, atibhārena nāvā osīdati, atibhuttaṃ bhojanaṃ visamaṃ pariṇamati, ativassena dhaññaṃ vinassati, atidānena bhogakkhayaṃ upeti, atitāpena pathavī upaḍayhati, atirāgena ummattaḃkaḃ hoti, atidosena vajjho hoti, atimohena anayamaṃ āpajjati, atilobhena coraggahaṇamupagacchati, atibhayaṃ nirujjhati, atipūrena nadī uttarati, ativātena asani patati, atiaḃgaṇā odanaṃ uttarati, atisaṇcaraṇena na ciraṃ jīvati. Evameva kho, bhante nāgasena, atidānaṃ nāma loke vidūhi ninditaṃ garahitaṃ, atidānaṃ, bhante nāgasena, vessantarena raññā dinnamaṃ, na tatha kiṃci phalaṃ icchitabba’nti.

“Atidānaṃ, mahārāja, loke vidūhi vaṇṇitaṃ thutaṃ pasatthamaṃ, ye keci yādisamaṃ kīdisamaṃ dānaṃ denti [keci yādisamaṃ tādīsaṃ dānaṃ denti (syā.)], atidānadāyī loke kittimā pāpuṇāti. Yathā, mahārāja, atipavaratāya dībbaṃ vanamūlaṃ gahitaṃpi hatthapāse thitānaṃ parajānaṃ na dassayati, agado atijaccatāya [atiusabhatāya (ka.)] piḷāya samugghātaḃkaḃ rogānaṃ antakaro, agga atijotitāya ḍahati, udakaṃ atisītātāya nibbāpeti, padumaṃ parisuddhatāya na upalimpati vārikaddamena, maṇi atiguṇatāya kāmadado, vajiraṃ atitikhīnatāya vijjhati maṇimuttāphalikaṃ, pathavī atimahantatāya naroragamigapakkhijalaselapabbatadume dhāreti, samuddo atimahantatāya aparipūraṇo, sineru atibhāratāya acalo, ākāso ativithhāratāya ananto, sūriyo atippabbhatāya timiraṃ ghātetī, sīho atijātītāya vigatabhayaḃ, mallo atibalavatāya paṭimallaṃ khippaṃ ukkhipati, rājā atipuṇṇatāya adhipati, bhikkhu atisīlavantatāya nāgayakkhanaramarūhi namassanīyo, buddho atiaḃgatāya [ativisiṭhatāya (syā.)] anupamo. Evameva kho, mahārāja, atidānaṃ nāma loke vidūhi vaṇṇitaṃ thutaṃ pasatthamaṃ, ye keci yādisamaṃ kīdisamaṃ dānaṃ denti, atidānadāyī loke kittimā pāpuṇāti, atidānena vessantaro rājā dasasahassiyā lokadhātuyā vaṇṇito thuto pasattho mahito kittito, teneva atidānena vessantaro rājā ajjetarahi buddho jāto aggo sadevake loke.

“Atthi pana, mahārāja, loke thapanīyamaṃ dānaṃ, yaṃ dakkhiṇeyye anuppatte na dātabba’nti? “Dasa kho panimāni, bhante nāgasena, dānāni, yāni loke adānasammatāni, yo tāni dānāni deti, so apāyagāmī hoti. Katamāni dasa? Majjadānaṃ, bhante nāgasena, loke adānasammatamaṃ, yo taṃ dānaṃ deti, so apāyagāmī hoti. Samajjadānaṃ...pe... itthidānaṃ...pe... usabhadānaṃ...pe... cittakammaḃdānaṃ...pe... satthadānaṃ ...pe... visadānaṃ...pe... saṅkhalikadānaṃ...pe... kukkuṭasūkaradānaṃ...pe... tulākūṭamānakūṭadānaṃ, bhante nāgasena, loke adānasammatamaṃ hoti, yo taṃ dānaṃ deti, so apāyagāmī hoti. Imāni kho, bhante nāgasena, dasa dānāni loke adānasammatāni, yo tāni dānāni deti, so apāyagāmī hoti”ti.

“Nāma taṃ, mahārāja, adānasammatamaṃ pucchāmi, imaṃ khvāhaṃ, mahārāja, taṃ pucchāmi ‘atthi pana, mahārāja, loke thapanīyamaṃ dānaṃ, yaṃ dakkhiṇeyye anuppatte na dātabba’nti. “Natthi, bhante nāgasena, loke thapanīyamaṃ dānaṃ. Yaṃ dakkhiṇeyye anuppatte na dātabbaṃ, cittappasāde uppanne keci dakkhiṇeyyānaṃ bhojanaṃ denti, keci acchādānaṃ, keci sayanaṃ, keci āvasathaṃ, keci attharaṇapāvuraṇamaṃ, keci dāsīdāsaṃ, keci khattavatthumaṃ, keci dvīpadacatuppadamaṃ, keci sataṃ sahasamaṃ satasahasamaṃ, keci mahārājamaṃ, keci jīvitampi denti”ti. “Yadi pana, mahārāja, keci jīvitampi denti, kiṃ kāraṇā vessantaramā dānapatimā atibālhaṃ paripātesī sudinnaṃ putte ca dāre ca?”

“Api nu kho, mahārāja, atthi lokapakati lokāciṇṇamaṃ, labhati pitā puttamaṃ iṇaṭṭo vā ājīvikapakato vā āvapitumaṃ vā [ādhāpetumaṃ vā (syā.), ādhapitumaṃ vā (ka.)] vikkiṇitumaṃ vā”ti? “Āma, bhante, labhati pitā puttamaṃ iṇaṭṭo vā ājīvikapakato vā āvapitumaṃ vā vikkiṇitumaṃ vā”ti. “Yadi, mahārāja, labhati pitā puttamaṃ iṇaṭṭo vā ājīvikapakato vā āvapitumaṃ vā vikkiṇitumaṃ vā, vessantaropi, mahārāja, rājā alabhamāno sabbaññaṇānaṃ upadduto dukkhito tassa dhammadhanassa paṭilābhāya puttadāraṃ āvapesī ca vikkiṇī ca. Iti, mahārāja, vessantarena raññā aññesaṃ dinnamaṃ yeva dinnamaṃ, kataṃ yeva kataṃ. Kissa pana tvamaṃ, mahārāja, tena dānena vessantaramā dānapatimā atibālhaṃ apasādesī”ti?

“Nāhaṃ, bhante nāgasena, vessantarassa dānapatino dānaṃ garahāmi, api ca puttadāraṃ yācante niminitvā attānaṃ dātabba’nti. “Etaṃ kho, mahārāja, asabbhikāraṇaṃ, yaṃ puttadāraṃ yācante attānaṃ dadeyya, yaṃ yaṃ hi yācante taṃ tadeva dātabbaṃ, etaṃ sappurisānaṃ kammaṃ. Yathā, mahārāja, koci puriso pāṇīyaṃ āharāpeyya, tassa yo bhojanaṃ dadeyya, api nu so, mahārāja, puriso tassa kiccakārī assā’ti? “Na hi, bhante, yaṃ so āharāpeti, tameva tassa dento kiccakārī assā’ti. “Evameva kho, mahārāja, vessantaro rājā brāhmaṇe puttadāraṃ yācante puttadāraṃ yeva adāsi. Sace, mahārāja, brāhmaṇo vessantarassa sarīraṃ yāceyya, na so, mahārāja, attānaṃ rakkheyya na kampeyya na rajjeyya, tassa dinnāṃ pariccattaṃ yeva sarīraṃ bhaveyya. Sace, mahārāja, koci vessantaraṃ dānapatiṃ upagantvā yāceyya ‘dāsattaṃ me upehī’ti, dinnāṃ pariccattaṃ yevassa sarīraṃ bhaveyya, na so datvā tapeyya [thapeyya (sī.)], rañño, mahārāja, vessantarassa kāyo bahusādhāraṇo.

“Yathā, mahārāja, pakkā maṃsapesi bahusādhāraṇā, evameva kho, mahārāja, rañño vessantarassa kāyo bahusādhāraṇo. Yathā vā pana, mahārāja, phalito [phalino (?)] rukkho nānādiḥḥaṇasādhāraṇo, evameva kho, mahārāja, rañño vessantarassa kāyo bahusādhāraṇo. Kiṃ kāraṇā? ‘Evāhaṃ paṭipajjanto sammāsambodhiṃ pāpuṇissāmi’ti.

“Yathā, mahārāja, puriso adhana dhanatthiko dhanapariyesanaṃ caramāno ajapathaṃ saṅkupathaṃ vettapathaṃ gacchatī, jalathalavāṇijjaṃ karoti, kāyena vācāya manasā dhanāṃ āradhēti, dhanappaṭilābhāya vāyamaṭī. Evameva kho, mahārāja, vessantaro dānapati adhana buddhadhanaena sabbaññutaññāraṇaṃ paṭilābhāya yācakānaṃ dhanadhaññaṃ dāsīdāsaṃ yānavāhanaṃ sakalasāpateyyaṃ sakaṃ puttadāraṃ attānaṃ ca jītvā sammāsambodhiṃ yeva pariyesati.

“Yathā vā pana, mahārāja, amacco muddakāmo muddādhikāraṇaṃ yaṃ kiñci gehe dhanadhaññaṃ hiraññasuvāṇaṃ, taṃ sabbaṃ datvāpi muddappaṭilābhāya vāyamaṭī. Evameva kho, mahārāja, vessantaro dānapati sabbaṃ taṃ bāhirabbhantaradhanaṃ datvā jīvitampi paresaṃ datvā sammāsambodhiṃ yeva pariyesati.

“Api ca, mahārāja, vessantarassa dānapatino evaṃ ahoṣi ‘yaṃ so brāhmaṇo yācāti, tamevāhaṃ tassa dento kiccakārī nāma homī’ti, evaṃ so tassa puttadāramadāsi. Na kho, mahārāja, vessantaro dānapati dessatāya brāhmaṇassa puttadāramadāsi, na adassanakāmatāya puttadāramadāsi, na atibahukā me puttadārā, ‘na sakkomi te posetu’nti puttadāramadāsi, na ukkaṇṭhito ‘appiyā me’ti nīharitukāmatāya puttadāramadāsi. Atha kho sabbaññutaññāraṇasēva piyattā sabbaññutaññāssa kāraṇā vessantaro rājā evarūpaṃ atulaṃ vipulamanuttaraṃ piyaṃ manāpaṃ dayitaṃ pāṇasamaṃ puttadāradānavaraṃ brāhmaṇassa adāsi.

“Bhāsitaṃpetā, mahārāja, bhagavatā devātidevena **cariyāpiṭake** –

“Na me dessā ubho puttā, maddī devī na dessiyā;
Sabbaññutaṃ piyaṃ mayhaṃ, tasmā piye adāsaha’nti.

“Tasmā, mahārāja, vessantaro rājā puttadānaṃ [puttadāraṃ (ka.)] datvā paṇṇasālaṃ pavisitvā nipajji. Tassa atipemena dukkhitassa balavasoko uppajji, hadayavatthu uṇhamahosi. Nāsikāya appahontiyā mukhena uṇhe assāsapassāse vissajjesi, assūni parivattitvā lohitaṃdūni hutvā nettehi nikkhamiṃsu. Evameva kho, mahārāja, dukkhena vessantaro rājā brāhmaṇassa puttadāramadāsi ‘mā me dānapatho parihāyī’ti.

“Api ca, mahārāja, vessantaro rājā dve atthavase paṭicca brāhmaṇassa dve dārake adāsi. Katame dve? Dānapatho ca me aparihīno bhavissati, dukkhite ca me puttake vanamūlaphalehi itonidānaṃ ayyako mocessatīti. Jānāti hi, mahārāja, vessantaro rājā ‘na me dārakā sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjituṃ, ime ca dārake ayyako nikkiṇissati, evaṃ amhākampi gamaṇaṃ bhavissati’ti. Ime kho, mahārāja, dve atthavase paṭicca brāhmaṇassa dve dārake adāsi.

“Api ca, mahārāja, vessantaro rājā jānāti ‘ayaṃ kho brāhmaṇo jiṇṇo vuḍḍho mahallako dubbalo bhaggo daṇḍaparāyaṇo khīṇāyuko parittapuñño, neso samattho ime dārake dāsabhogena bhuñjitu’nti. Sakkūneyya pana, mahārāja, puriso pākātikena balena ime candimasūriye evaṃmahiddhike evaṃmahānubhāve gahetvā peḷāya vā samugge vā pakkhipitvā nippabhe katvā thālakaparibhogena [padīparibhogena (syā.)]

paribhuñjitu’’nti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, imasmiṃ loke candimasūriyappaṭibhāgassa vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītunti.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, rañño cakkavattissa maṇiratanam subham jātimantaṃ aṭṭhaṃsam suparikammakataṃ catuhatthāyāmaṃ sakaṭānābhīpariṇāhaṃ na sakkā kenaci pilotikāya veṭṭetvā peḷāya pakkhipitvā satthakanisānaparibhogena paribhuñjītuṃ, evameva kho, mahārāja, loke cakkavattirañño maṇiratanappaṭibhāgassa vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, tidhā pabhinno sabbaseto sattappaṭiṭṭhito aṭṭharatanubbedho navaratanāyāmapariṇāho pāsādiko dassanīyo uposatho nāgarājā na sakkā kenaci suppena vā sarāvena vā pidahītuṃ, govacchako viya vacchakasālāya pakkhipitvā pariharītuṃ vā, evameva kho, mahārāja, loke uposathanāgarājappaṭibhāgassa vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, mahāsamuddo dīghaputhulavithiṇṇo gambhīro appameyyo duruttaro ariyogāḷho anāvaṭo na sakkā kenaci sabbattha pidahītvā ekatitthena paribhogam kātuṃ, evameva kho, mahārāja, loke mahāsamuddappaṭibhāgassa vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, himavanto pabbatarājā pañcayojanasataṃ accuggato nabhe tisahassayojanāyāmavithhāro caturāsītīkūṭasahassappaṭimaṇḍito pañcannaṃ mahānādisatānaṃ pabhavo mahābhūtagaṇālayo nānāvidhagandhadharo dibbosadhasatasamalaṅkato nabhe valāhako viya accuggato dissati, evameva kho, mahārāja, loke himavantapabbatarājappaṭibhāgassa vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, rattandhakāratimisāyaṃ uparipabbatagge jalāmāno mahāaggikkhandho suvidūrepi paññāyati, evameva kho, mahārāja, vessantaro rājā pabbatagge jalāmāno mahāaggikkhandho viya suvidūrepi pākāto paññāyati, tassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, yena kāraṇena vessantarassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Yathā, mahārāja, himavante pabbate nāgapupphasamaye ujuvāte vāyante dasa dvādasa yojanāni pupphagandho vāyati, evameva kho, mahārāja, vessantarassa rañño api yojanasahashepi yāva akaniṭṭhabhavanaṃ etthantare surāsuraḡarūḡagandhabbayakkharakkhasamahoragakinnaraindabhavanesu kittisaddo abbhuggato, sīlavaragandho cassa sampavāyati, tena tassa dārakā na sakkā kenaci dāsabhogena bhuñjītuṃ. Anusiṭṭho, mahārāja, jālī kumāro pitarā vessantarena raññā ‘ayyako te, tāta, tumhe brāhmaṇassa dhanam datvā nikkiṇanto tam nikkhasahassaṃ datvā nikkiṇātu, kaṇhājinaṃ nikkiṇanto dāsasataṃ dāsasataṃ hatthisataṃ assasataṃ dhenusataṃ usabhasataṃ nikkhasatanti sabbasataṃ datvā nikkiṇātu, yadi te, tāta, ayyako tumhe brāhmaṇassa hatthato āṇāya balasā mudhā gaṇhāti, mā tumhe ayyakassa vacanaṃ karittha, brāhmaṇasseva anuyāyino hothā’’ti, evamanusāsītvā putte pesesi, tato jālīkumāro gantvā ayyakena puṭṭho kathesi –

‘‘Sahassaggham hi maṃ tāta, brāhmaṇassa pitā adā;
Atha kaṇhājinaṃ kaññaṃ, hatthīnaṅca satena cā’’ti.

‘‘Sunibbeṭhito, bhante nāgasena, paṇho; subhinnaṃ diṭṭhijālam; sumaddito paravādo; sakasamayo sudīpito; byañjanaṃ suparisodhitam; suvibhatto attho; evametam tathā sampaṭicchāmi’’ti.

Vessantarapaṇho paṭhamo.

2. Dukkarakārikapaṇho

2. “Bhante nāgasena, sabbeva bodhisattā dukkarakārikam karonti, udāhu gotameneva bodhisattena dukkarakārikā katā”ti? “Natthi, mahārāja, sabbesam bodhisattānam dukkarakārikā, gotameneva bodhisattena dukkarakārikā katā”ti.

“Bhante nāgasena, yadi evam ayuttam, yam bodhisattānam bodhisattehi vemattatā hoti”ti. “Catūhi, mahārāja, ṭhānehi bodhisattānam bodhisattehi vemattatā hoti. Katamehi catūhi? Kulavemattatā padhānavemattatā [addhānavemattatā (sī. syā. pī.)] āyuvemattatā pamānavemattatāti. Imehi kho, mahārāja, catūhi ṭhānehi bodhisattānam bodhisattehi vemattatā hoti. Sabbesampi, mahārāja, buddhānam rūpe sīle samādhimhi paññāya vimuttiyā vimuttiñānadassane catuvesāraṃje dasatathāgatabale chaasādhāraṇāñāṇe cuddasabuddhāñāṇe aṭṭhārasabuddhadhamme kevale ca buddhaguṇe [buddhadhamme (sī. pī.)] natthi vemattatā, sabbepe buddhā buddhadhammehi samasamā”ti.

“Yadi, bhante nāgasena, sabbepe buddhā buddhadhammehi samasamā, kena kāraṇena gotameneva bodhisattena dukkarakārikā katā”ti? “Aparipakke, mahārāja, ñāṇe aparipakkāya bodhiyā gotamo bodhisatto nekkhammabhiniikkhanto aparipakkaṃ ñāṇam paripācayamānena dukkarakārikā katā”ti.

“Bhante nāgasena, kena kāraṇena bodhisatto aparipakke ñāṇe aparipakkāya bodhiyā mahābhiniikkhamanam nikkhanto, nanu nāma ñāṇam paripācetvā paripakke ñāṇe nikkhamitabba”nti?

“Bodhisatto, mahārāja, viparītam itthāgāram disvā vippaṭisārī ahosi, tassa vippaṭisārissa arati uppajji, araticittam uppannam disvā aññataro mārakāyiko devaputto ‘ayam kho kālo araticittassa vinodanāyā’ti vehāse ṭhatvā idam vacanamabravi –

“Mārisa, mā kho tvaṃ ukkaṅṭhito ahosi, ito te sattame divase dibbam cakkaratanaṃ pātubhavissati sahasāram sanemikaṃ sanābhikaṃ sabbākāraparipūram, pathavīgatāni ca te ratanāni ākāsaṭṭhāni ca sayameva upagacchissanti, dvisahassaparittadīpaparivāresu catūsu mahādīpesu ekamukhena āṇā pavattissati, parosahassaṇca te puttā bhavissanti sūrā vīraṅgarūpā parasenappamaddanā, tehi puttehi parikiṇṇo sattaratanasamannāgato catuddīpamanusāsissasi”ti.

“Yathā nāma divasasantattam ayosūlam sabbattha upaḍahantam kaṅṅasotam paviseyya, evameva kho, mahārāja, bodhisattassa tam vacanam kaṅṅasotam pavisittha, iti so pakatīyāva ukkaṅṭhito tassā devatāya vacanena bhīyosomattāya ubbijji samvijji samvegamāpajji.

“Yathā pana, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho jalamāno aññena kaṭṭhena upaḍahito bhīyosomattāya jaleyya, evameva kho, mahārāja, bodhisatto pakatīyāva ukkaṅṭhito tassā devatāya vacanena bhīyosomattāya ubbijji samvijji samvegamāpajji.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahāpathavī pakatitintā nibbattaharitasaddalā āsittodakā cikkhallajātā punadeva mahāmeghe abhivūṭṭhe bhīyosomattāya cikkhallatārā assa, evameva kho, mahārāja, bodhisatto pakatīyāva ukkaṅṭhito tassā devatāya vacanena bhīyosomattāya ubbijji samvijji samvegamāpajji”ti.

“Api nu kho, bhante nāgasena, bodhisattassa yadi sattame divase dibbam cakkaratanaṃ nibbatteyya, paṭinivatteyya bodhisatto dibbe cakkaratane nibbatte”ti? “Na hi, mahārāja, sattame divase bodhisattassa dibbam cakkaratanaṃ nibbatteyya, api ca palobhanatthāya tāya devatāya musā bhaṇitam, yadipi, mahārāja, sattame divase dibbam cakkaratanaṃ nibbatteyya, bodhisatto na nivatteyya. Kiṃ kāraṇam? ‘Anicca’nti, mahārāja, bodhisatto daḷham aggahesi, ‘dukkham anattā’ti daḷham aggahesi, upādānakkhayaṃ patto.

“Yathā, mahārāja, anotattadahato udakam gaṅgam nadiṃ pavisati, gaṅgāya nadiyā mahāsamuddam pavisati, mahāsamuddato pātālamukham pavisati, api nu, mahārāja, tam udakam pātālamukhagam paṭinivatitvā mahāsamuddam paviseyya, mahāsamuddato gaṅgam nadiṃ paviseyya, gaṅgāya nadiyā puna anotattam paviseyyā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, bodhisattena kappānam satasahassam caturo ca asaṅkhyeyye kusalam paripācitam imassa bhavassa kāraṇā, soyaṃ antīmahavo anupatto paripakkaṃ bodhiñāṇam chahi vassehi buddho bhavissati sabbaññū loke aggapuggalo, api nu kho, mahārāja, bodhisatto cakkaratanaṃ kāraṇā [cakkaratanaṃ kāraṇā (sī. syā. pī.)] paṭinivatteyyā”ti [parinivatteyyāti (sī. pī.

ka.))]? ‘Na hi, bhante’ ti.

‘‘Api ca, mahārāja, mahāpathavī parivatteyya sakānanā sapabbatā, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ. Āroheyyapi ce, mahārāja, gaṅgāya udakaṃ paṭisotaṃ, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ; visusseyyapi ce, mahārāja, mahāsamuddo aparimitajaladhāro gopade udakaṃ viya, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ; phaleyyapi ce, mahārāja, sinerupabbatarājā satadhā vā sahasadhā vā, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ; pateyyumpi ce, mahārāja, candimasūriyā satārakā leḍḍu viya chamāyaṃ, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ; saṃvatteyyapi ce, mahārāja, ākāso kilañjamiva, natveva bodhisatto paṭinivatteyya apatvā sammāsambodhiṃ. Kiṃ kāraṇā? Padālitattā sabbabandhanāna’’nti.

‘‘Bhante nāgasena, kati loke bandhanāni’’ti? ‘‘Dasa kho panimāni, mahārāja, loke bandhanāni, yehi bandhanehi baddhā sattā na nikkhamanti, nikkhamitvāpi paṭinivattanti. Katamāni dasa? Mātā, mahārāja, loke bandhanaṃ, pitā, mahārāja, loke bandhanaṃ, bhariyā, mahārāja, loke bandhanaṃ, puttā, mahārāja, loke bandhanaṃ, ñātī, mahārāja, loke bandhanaṃ, mittā, mahārāja, loke bandhanaṃ, dhanā, mahārāja, loke bandhanaṃ, lābhasakkāro, mahārāja, loke bandhanaṃ, issariyaṃ, mahārāja, loke bandhanaṃ, pañca kāmagaṇā, mahārāja, loke bandhanaṃ, imāni kho mahārāja dasa loke bandhanāni, yehi bandhanehi baddhā sattā na nikkhamanti, nikkhamitvāpi paṭinivattanti, tāni dasa bandhanāni bodhisattassa chinnāni padālitāni, tasmā, mahārāja, bodhisatto na paṭinivattatī’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, yadi bodhisatto uppanne araticitte devatāya vacanena aparipakke ñāṇe aparipakkāya bodhiyā nekkhammabhinnikkhanto, kiṃ tassa dukkarakārikāya katāya, nanu nāma sabbabhakkhena bhavitabbaṃ ñāṇaparipākaṃ āgamayamānenā’’ti?

‘‘Dasa kho panime, mahārāja, puggalā lokasmiṃ oññatā avaññatā hīlītā khīlītā garahitā paribhūtā acittīkatā. Katame dasa? Itthī, mahārāja, vidhavā lokasmiṃ oññatā avaññatā hīlītā khīlītā garahitā paribhūtā acittīkatā. Dubbalō, mahārāja, puggalo...pe... amittañāti, mahārāja, puggalo...pe... mahagghaso, mahārāja, puggalo...pe... agarukulavāsiko, mahārāja, puggalo...pe... pāpamitto, mahārāja, puggalo...pe... dhanahīno, mahārāja, puggalo...pe... ācārahīno, mahārāja, puggalo...pe... kammahīno, mahārāja, puggalo...pe... payogaḥīno, mahārāja, puggalo lokasmiṃ oññato avaññato hīlito khīlito garahito paribhūto acittīkato. Ime kho, mahārāja, dasa puggalā lokasmiṃ oññatā avaññatā hīlītā khīlītā garahitā paribhūtā acittīkatā. Imāni kho, mahārāja, dasa ṭhānāni anussaramānassa bodhisattassa evaṃ saññā uppajji ‘māhaṃ kammahīno assaṃ payogaḥīno garahito devamanussānaṃ, yaṃnūnāhaṃ kammassāmī assaṃ kammagaru kammādhīpateyyo kammaṣīlo kammadhōrayho kammaniketavā appamatto vihareyya’’nti, evaṃ kho, mahārāja, bodhisatto ñāṇaṃ paripācento dukkarakārikaṃ akāsī’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, bodhisatto dukkarakārikaṃ karonto evamāha ‘na kho panāhaṃ imāya kaṭukāya dukkarakārikāya adhigacchāmi uttarimanussadhammaṃ alamariyañāṇadassanavisesaṃ, siyā nu kho añño maggo bodhāyā’’ti. Api nu tasmīṃ samaye bodhisattassa maggaṃ ārabba satisammoso ahoṣī’’ti?

‘‘Pañcavīsati kho panime, mahārāja, cittadubbalīkaraṇā dhammā, yehi dubbalīkataṃ cittaṃ na sammā samādhīyati āsavānaṃ khayāya. Katame pañcavīsati? Kodho, mahārāja, cittadubbalīkaraṇo dhammo, yena dubbalīkataṃ cittaṃ na sammā samādhīyati āsavānaṃ khayāya, upanāho...pe... makkho...pe... paḷaso...pe... issā...pe... macchariyaṃ...pe... māyā...pe... sāṭṭheyyaṃ...pe... thambho...pe... sārāmbho...pe... māno...pe... atimāno...pe... mado...pe... pamādo...pe... thinamidhammaṃ...pe... tandī [nandī (pī. ka.)] ...pe... ālasyaṃ...pe... pāpamittatā...pe... rūpā...pe... saddā...pe... gandhā...pe... rasā...pe... phoṭṭhabbā...pe... khudāpipāsā...pe... aratī, mahārāja, cittadubbalīkaraṇo dhammo, yena dubbalīkataṃ cittaṃ na sammā samādhīyati āsavānaṃ khayāya. Ime kho, mahārāja, pañcavīsati cittadubbalīkaraṇā dhammā, yehi dubbalīkataṃ cittaṃ na sammā samādhīyati āsavānaṃ khayāya.

Bodhisattassa kho, mahārāja, khudāpipāsā [khudāpipāsā (sī. pī. ka.)] kāyaṃ pariyaḍiyyiṃsu, kāye pariyaḍinne cittaṃ na sammā samādhīyati āsavānaṃ khayāya. Satasahassaṃ, mahārāja, kappānaṃ [kappe (ka.)] caturo ca asaṅkhyeyye kappe bodhisatto catunnaṃ yeva ariyasaccānaṃ abhisamayaṃ anvesi tāsu tāsu jātīsu, kiṃ panassa pacchime bhava abhisamayajātiyaṃ maggaṃ ārabba satisammoso hessati? Api ca,

mahārāja, bodhisattassa saññāmatam uppajji ‘siyā nu kho añño maggo bodhāyā’ti. Pubbe kho, mahārāja, bodhisatto ekamāsiko samāno pitu sakkassa kammante sītāya jambucchāyāya sirisayane pallaṅkam ābhujitvā nisinnō vivicceva kāmehi vicicca akusalehi dhammehi savitakkaṃ savicāraṃ vivekajaṃ pītisukhaṃ paṭhamam jhānam upasampajja vihāsi...pe... catuttham jhānam upasampajja vihāsi’ti. ‘‘Sādhu, bhante nāgasena, evametam tathā sampatiṅcchāmi, ñānam paripācento bodhisatto dukkarakārikaṃ akāsi’ti.

Dukkarakārikapaṅho dutiyo.

3. Kusalākusalabalavatarapaṅho

3. ‘‘Bhante nāgasena, katamam adhimattam balavataram kusalam vā akusalam vā’’ti? ‘‘Kusalam, mahārāja, adhimattam balavataram, no tathā akusala’nti. ‘‘Nāham, bhante nāgasena, tam vacanam sampatiṅcchāmi ‘kusalam adhimattam balavataram, no tathā akusala’nti, dissanti, bhante nāgasena, idha pañātipātino adinnādāyino kāmesumicchācarino musāvādino gāmaghātikā panthadūsakā nekatikā vañcanikā, sabbe te tāvatakena pāpena labhanti hatthacchedam pādacchedam hatthapādacchedam kaṇṇacchedam nāsacchedam kaṇṇanāsacchedam bilaṅgathālikam saṅkhamuṇḍikam rāhumukham jotimālikam hatthapajjotikam erakavattikam cīrakavāsikam eṇeyyakam baḷisamaṃsikam kahāpaṇikam khārāpatacchikam palighaparivattikam palālapīṭhikam tattenapi telena osiñcanam sunakhehipi khādāpanam jīvasūlāropanam asināpi sīsacchedam, keci rattim pāpam katvā rattim yeva vipākam anubhavanti, keci rattim katvā divā yeva anubhavanti, keci divā katvā divā yeva anubhavanti, keci divā katvā rattim yeva anubhavanti, keci dve tayo divase vītivatte anubhavanti, sabbepi te diṭṭheva dhamme vipākam anubhavanti. Atthi pana, bhante nāgasena, koci ekassa vā dvinnam vā tiṇṇam vā catunnam vā pañcannam vā dasannam vā satassa vā sahasassa vā satahasassa vā saparivāram dānam datvā diṭṭhadhammikam bhogaṃ vā yasam vā sukham vā anubhavitā sīlena vā uposathakammena vā’’ti?

‘‘Atthi, mahārāja, cattāro purisā dānam datvā sīlam samādiyitvā uposathakammaṃ katvā diṭṭheva dhamme teneva sarīradehena tidasapure samanuppattā’’ti [[yasamanupattāti \(sī. pī.\)](#)]. ‘‘Ko ca ko ca bhante’’ti? ‘‘Mandhātā, mahārāja, rājā, nimi rājā, sādhiṇo rājā, guttilo ca gandhabbo’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, anekehi tam bhavasahashehi antaritam, dvinnampetam amhākam [[dīpitaṃ, amhākampetaṃ \(ka.\)](#)] parokkham, yadi samatthosi vattamānake bhava bhagavato dharamānakāle kathehi’’ti? ‘‘Vattamānakepi, mahārāja, bhava punṇako dāso therassa sārīputtassa bhojanam datvā tadaheva seṭṭhiṭṭhānam ajjhupagato, so etarahi punṇako seṭṭhīti paññāyī, gopālamātā devī attano kese vikkiṇitvā laddhehi aṭṭhahi kahāpaṇehi therassa mahācaccāyanassa attatṭhamakassa piṇḍapātam datvā tadaheva rañño candapajjotassa [[udenassa \(sī. pī.\)](#)] aggamahesiṭṭhānam pattā. Suppiyā upāsikā aññatarassa gilānabhikkhuno attano ūrumaṃsena paṭicchādanīyam datvā dutiyadivase yeva rūlḥavaṇā sañchavī [[sacchavī \(sī. pī.\)](#)] arogā jātā. Mallikā devī bhagavato ābhidosikam kummāsapiṇḍam datvā tadaheva rañño kosalassa aggamahesī jātā. Sumano mālākāro aṭṭhahi sumanapupphamuṭṭhīhi bhagavantam pūjetvā tam divasam yeva mahāsampattim patto. Ekasāṭako brāhmaṇo uttarasāṭakena bhagavantam pūjetvā tam divasam yeva sabbatṭhakaṃ labhi, sabbepete, mahārāja, diṭṭhadhammikam bhogaṇca yasaṇca anubhaviṃsū’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, vicinitvā pariyesitvā cha jane yeva addasāsī’’ti. ‘‘Āma, mahārājā’’ti. ‘‘Tena hi, bhante nāgasena, akusalam yeva adhimattam balavataram, no tathā kusalam. Ahañhi, bhante nāgasena, ekadivasam yeva dasapi purise passāmi pāpassa kammassa vipākena sūlesu āropente, vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi purisasatampi purisasahassampi passāmi pāpassa kammassa vipākena sūlesu āropente. Nandakulassa, bhante nāgasena, bhaddasālo nāma senāpatiputto ahoṣi. Tena ca raññā candaguttana saṅgāmo samupabyūlho ahoṣi. Tasmim kho pana, bhante nāgasena, saṅgāme ubhato balakāye asītīkabandharūpāni ahesum, ekasmim kira sīsakabandhe paripāte [[paripuṇṇe \(sabbattha\)](#)] ekam kabandharūpaṃ utṭhahati, sabbepete pāpasseva kammassa vipākena anayabyasanaṃ āpannā. Imināpi, bhante nāgasena, kāraṇena bhaṇāmi akusalam yeva adhimattam balavataram, no tathā kusala’nti.

‘‘Suyyati, bhante nāgasena, imasmim buddhasāsane kosalena raññā asadisadānam dinna’nti? ‘‘Āma, mahārāja, suyati’’ti. ‘‘Api nu kho, bhante nāgasena, kosalarājā tam asadisam dānam datvā tatonidānam kañci diṭṭhadhammikam bhogaṃ vā yasam vā sukham vā paṭilabhī’’ti [[paṭilabhatīti \(ka.\)](#)]? ‘‘Na hi, mahārājā’’ti.

“Yadi, bhante nāgasena, kosalarājā evarūpaṃ anuttaraṃ dānaṃ datvāpi na labhi [na labhati (ka.)] tatonidānaṃ kañci diṭṭhadhammikaṃ bhogaṃ vā yasaṃ vā sukhaṃ vā, tena hi, bhante nāgasena, akusalaṃ yeva adhimattaṃ balavataraṃ, no tathā kusala”nti.

“Parittattā, mahārāja, akusalaṃ khippaṃ pariṇamati, vipulattā kusalaṃ dīghena kālena pariṇamati, upamāyapi, mahārāja, etaṃ upaparikkhitabbaṃ. Yathā, mahārāja, aparante janapade kumudabhaṇḍikā nāma dhaññajāti māsalūnā [māsapūrā (ka.)] antogehagatā hoti, sālāyo chappañcamāsehi pariṇamanti, kiṃ panettha, mahārāja, antaraṃ ko viseso kumudabhaṇḍikāya ca sālīnañcā”ti? “Parittattā, bhante, kumudabhaṇḍikāya, vipulattā ca sālīnaṃ. Sālāyo, bhante nāgasena, rājārahā rājabhogaṃ, kumudabhaṇḍikā dāsakammakarānaṃ bhogaṃ”nti. “Evameva kho, mahārāja, parittattā akusalaṃ khippaṃ pariṇamati, vipulattā kusalaṃ dīghena kālena pariṇamati”ti.

“Yaṃ tattha, bhante nāgasena, khippaṃ pariṇamati, taṃ nāma loke adhimattaṃ balavataraṃ, tasmā akusalaṃ balavataraṃ, no tathā kusalaṃ. Yathā nāma, bhante nāgasena, yo koci yodho mahatimahāyuddhaṃ pavisitvā paṭisattūṃ upakacchake gahevā ākaḍḍhitvā khippataraṃ sāmīno upanēyya, so yodho loke samattho sūro nāma. Yo ca bhisakko khippaṃ sallaṃ uddharati rogamaṇeti, so bhisakko cheko nāma. Yo gaṇako siḅhasiḅhaṃ gaṇetvā khippaṃ dassayati, so gaṇako cheko nāma. Yo mallo khippaṃ paṭimallaṃ ukkhipitvā uttānakaṃ pāteṭi, so mallo samattho sūro nāma. Evameva kho, bhante nāgasena, yaṃ khippaṃ pariṇamati kusalaṃ vā akusalaṃ vā, taṃ loke adhimattaṃ balavatara”nti.

“Ubhayampi taṃ, mahārāja, kammaṃ samparāyavedanīyameva, api ca kho akusalaṃ sāvajjatāya khaṇena diṭṭhadhammavedanīyaṃ hoti, pubbakehi, mahārāja, khattiyehi ṭhapito eso niyamo ‘yo pāṇaṃ hanati, so daṇḍāraho...pe... yo adinnaṃ ādiyati...pe... yo paradāraṃ gacchati...pe... yo musā bhaṇati...pe... yo gāmaṃ ghāteṭi...pe... yo panthaṃ dūseti...pe... yo nikatiṃ karoti...pe... yo vañcanaṃ karoti, so daṇḍāraho vadhitabbo chettabbo bhettabbo hantabbo”ti. Taṃ te upādāya vicinitvā vicinitvā daṇḍenti vadhenti chindanti bhindanti hananti ca, api nu, mahārāja, atthi kehici ṭhapito niyamo ‘yo dānaṃ vā deti, sīlaṃ vā rakkhati, uposathakammaṃ vā karoti, tassa dhaṇaṃ vā yasaṃ vā dātabba”nti; api nu taṃ vicinitvā vicinitvā dhaṇaṃ vā yasaṃ vā denti, corassa katakammaṃ vadhabandhanaṃ viyā”ti? “Na hi, bhante”ti. “Yadi, mahārāja, dāyakaṇaṃ vicinitvā vicinitvā dhaṇaṃ vā yasaṃ vā dadeyyuṃ, kusalampi diṭṭhadhammavedanīyaṃ bhavēyya, yasmā ca kho, mahārāja, dāyake na vicinanti ‘dhaṇaṃ vā yasaṃ vā dassāmā”ti, tasmā kusalaṃ na diṭṭhadhammavedanīyaṃ. Iminā, mahārāja, kāraṇena akusalaṃ diṭṭhadhammavedanīyaṃ, samparāyeva so adhimattaṃ balavataraṃ vedanaṃ vedayati”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, tavādisena buddhimantena vinā neso pañho sunibbheṭhiyo, lokikaṃ, bhante nāgasena, lokuttarena viññāpita”nti.

Kusalākusalabalavatarapañho tatiyo.

4. Pabbapetādisapañho

4. “Bhante nāgasena, ime dāyaka dānaṃ datvā pabbapetānaṃ ādisanti [uddisanti (ka. sī.)] ‘idaṃ tesam pāpuṇātū”ti, api nu te kiñci tatonidānaṃ vipākaṃ paṭilabhanti”ti? “Keci, mahārāja, paṭilabhanti, keci nappaṭilabhanti”ti. “Ke, bhante, paṭilabhanti, ke nappaṭilabhanti”ti? “Nirayūpapannā, mahārāja, nappaṭilabhanti, saggagatā nappaṭilabhanti, tiracchānāyonigatā nappaṭilabhanti, catunnaṃ petānaṃ tayo petā nappaṭilabhanti vantāsikā khuppiṇāsino nijjhāmatāhikā, labhanti petā paradattūpajīvino, tepi saramānā yeva labhanti”ti.

“Tena hi, bhante nāgasena, dāyakaṇaṃ dānaṃ visositaṃ [visotaṃ (sī. pī.)] hoti aphalaṃ, yesaṃ uddissa kataṃ yadi te nappaṭilabhanti”ti? “Na hi taṃ, mahārāja, dānaṃ aphalaṃ hoti avipākaṃ, dāyaka yeva tassa phalaṃ anubhavanti”ti. “Tena hi, bhante nāgasena, kāraṇena maṃ saññāpehi”ti. “Idha, mahārāja, keci manussā macchamaṃsasurābhattakhajjakāni paṭiyādetvā nātikulaṃ gacchanti, yadi te nātakā taṃ upāyanaṃ na sampāccheyyūṃ, api nu taṃ upāyanaṃ visositaṃ gaccheyya vinasseyya vā”ti? “Na hi, bhante, sāmikānaṃ yeva taṃ hoti”ti. “Evameva kho, mahārāja, dāyaka yeva tassa phalaṃ anubhavanti. Yathā pana, mahārāja, puriso gabbhaṃ pavitṭho asati purato nikkhamaṇaṃ kenā nikkhameyyā”ti. “Pavitṭheneva bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, dāyaka yeva tassa phalaṃ anubhavanti”ti. “Hotu, bhante nāgasena, evameva tathā sampācchāmi, dāyaka yeva tassa phalaṃ anubhavanti, na mayaṃ taṃ kāraṇaṃ vilomemāti.

“Bhante nāgasena, yadi imesaṃ dāyakānaṃ dinnadānaṃ pubbapetānaṃ pāpuṇāti, te ca tassa vipākaṃ anubhavanti. Tena hi yo pāṇātipātī luddo lohitaṇṇī paduṭṭhamanasaṅkappo manusse ghātetvā dāruṇaṃ kammaṃ katvā pubbapetānaṃ ādiseyya ‘imassa me kammaṃ vipāko pubbapetānaṃ pāpuṇātū’ti, api nu tassa vipāko pubbapetānaṃ pāpuṇāti’ti? ‘Na hi, mahārāja’ti.

“Bhante nāgasena, ko tattha hetu kiṃ kāraṇaṃ, yena kusalaṃ pāpuṇāti akusalaṃ na pāpuṇāti’ti? ‘Neso, mahārāja, pañho pucchitabbo, mā ca tvaṃ, mahārāja, ‘visajjako atthi’ti apucchitabbaṃ pucchi, ‘kissa ākāso nirālambo, kissa gaṅgā uddhammukhā na sandati, kissa ime manussā ca dijā ca dvipadā migā catuppadā’ti tampi maṃ tvaṃ pucchissasi’ti. ‘Nāhaṃ taṃ, bhante nāgasena, vihesāpekkho pucchāmi, api ca nibbāhanatthāya [nibbānatthāya (ka.)] sandehassa pucchāmi, bahū manussā loke vāmagāmino [pāpagāhino (syā.)] vicakkhukā, ‘kinti te otāraṃ na labheyyu’nti evāhaṃ taṃ pucchāmi’ti. ‘Na sakkā, mahārāja, saha akatena ananumatena saha pāpaṃ kammaṃ saṃvibhajitūṃ.

“Yathā, mahārāja, manussā udakanibbāhanena udakaṃ suvidūrampi haranti, api nu, mahārāja, sakkā ghanamahāselapabbato [pabbato (ka.)] nibbāhanena yathicchitaṃ haritu’nti? ‘Na hi, bhante’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, sakkā kusalaṃ saṃvibhajitūṃ, na sakkā akusalaṃ saṃvibhajitūṃ. Yathā vā pana, mahārāja, sakkā telena padīpo jāletūṃ, api nu, mahārāja, sakkā udakena padīpo jāletu’nti? ‘Na hi, bhante’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, sakkā kusalaṃ saṃvibhajitūṃ, na sakkā akusalaṃ saṃvibhajitūṃ. Yathā vā pana, mahārāja, kassakā taḷākato udakaṃ nīharitvā dhaññaṃ paripācenti, api nu kho, mahārāja, sakkā mahāsamuddato udakaṃ nīharitvā dhaññaṃ paripācetu’nti? ‘Na hi, bhante’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, sakkā kusalaṃ saṃvibhajitūṃ, na sakkā akusalaṃ saṃvibhajitū’nti.

“Bhante nāgasena, kena kāraṇena sakkā kusalaṃ saṃvibhajitūṃ, na sakkā akusalaṃ saṃvibhajitūṃ. Kāraṇena maṃ saññāpehi, nāhaṃ andho anāloko sutvā vedissāmi’ti. ‘Akusalaṃ, mahārāja, thokaṃ, kusalaṃ bahukaṃ, thokattā akusalaṃ kattāraṃ yeva pariyādiyati, bahukattā kusalaṃ sadevakaṃ lokaṃ ajjhottharati’ti. ‘Opammaṃ karohi’ti.

“Yathā, mahārāja, parittaṃ ekaṃ udakabindu pathaviyaṃ nipateyya, api nu kho taṃ, mahārāja, udakabindu dasapi dvādasapi yojanāni ajjhotthareyyā’ti? ‘Na hi, bhante, yattha taṃ udakabindu nipatitaṃ, tattheva pariyādiyati’ti. ‘Kena kāraṇena, mahārāja’ti? ‘Parittattā, bhante, udakabindussā’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, parittaṃ akusalaṃ parittattā kattāraṃ yeva pariyādiyati, na sakkā saṃvibhajitūṃ.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahatimahāmegho abhivasseyya tappayanto dharāṇitalaṃ, api nu kho so, mahārāja, mahāmegho samantato otthareyyā’ti. ‘Āma, bhante, pūrayitvā so mahāmegho sobbhasara saritasākhākandarapadaradahataḷāka [mātikāḷāka (ka.)] udapānapokkharāṇiyo dasapi dvādasapi yojanāni ajjhotthareyyā’ti. ‘Kena kāraṇena, mahārāja’ti? ‘Mahantattā, bhante, meghassā’ti. ‘Evameva kho, mahārāja, kusalaṃ bahukaṃ, bahukattā sakkā devamanussehipi saṃvibhajitū’nti.

“Bhante nāgasena, kena kāraṇena akusalaṃ thokaṃ kusalaṃ bahutara’nti? ‘Idha, mahārāja, yo koci dānaṃ deti, sīlaṃ samādiyati, uposathakammaṃ karoti, so haṭṭho pahaṭṭho hasito pamudito pasannamānaso vedajāto hoti, tassa aparāparaṃ pīti uppajjati, pītimanassa bhiiyo bhiiyo kusalaṃ pavaḍḍhati.

“Yathā, mahārāja, udapāne bahusalilasampuṇṇe ekena desena udakaṃ paviseyya, ekena nikkhameyya, nikkhamantepe aparāparaṃ uppajjati, na sakkā hoti khayaṃ pāpetuṃ. Evameva kho, mahārāja, kusalaṃ bhiiyo bhiiyo pavaḍḍhati. Vassasatepe ce, mahārāja, puriso kataṃ kusalaṃ āvajjeyya, āvajjite āvajjite bhiiyo bhiiyo kusalaṃ pavaḍḍhati. Tassa taṃ kusalaṃ sakkā hoti yathicchakehi saddhiṃ saṃvibhajitūṃ, idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena kusalaṃ bahutaraṃ.

“Akusalaṃ pana, mahārāja, karonto pacchā vippaṭṭisārī hoti, vippaṭṭisārīno cittaṃ paṭilīyati paṭikuṭati paṭivattati na sampasārīyati socati tappati hāyati khīyati na parivaḍḍhati tattheva pariyādiyati. Yathā, mahārāja, sukkhāya nadiyā mahāpuḷināya unnatāvanatāya kuṭilasaṅkuṭilāya uparito parittaṃ udakaṃ āgacchantāṃ hāyati khīyati na parivaḍḍhati tattheva pariyādiyati. Evameva kho, mahārāja, akusalaṃ karontassa cittaṃ paṭilīyati paṭikuṭati paṭivattati na sampasārīyati socati tappati hāyati khīyati na parivaḍḍhati tattheva pariyādiyati, idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena akusalaṃ thoka’nti. ‘Sādhu, bhante

nāgasena, evametam tathā sampañicchāmī’ ti.

Pubbapetādisapañho catuttho.

5. Supinapañho

5. “Bhante nāgasena, imasmim loke naranāriyo supinaṃ passanti kalyāṇampi pāpakampi, diṭṭhapubbampi adiṭṭhapubbampi, katapubbampi akatapubbampi, khemampi sabhayampi, dūrepi santikepi, bahuvidhānīpi anekavaṇṇasahassāni dissanti, kiñcetaṃ supinaṃ nāma, ko cetam passatī’ ti? “Nimittametam, mahārāja, supinaṃ nāma, yaṃ cittassa āpāta [āpātha (sī. pī.)] mupagacchati. Chayime, mahārāja, supinaṃ passanti, vātiko supinaṃ passati, pittiko supinaṃ passati, semhiko supinaṃ passati, devatūpasamhāro supinaṃ passati, samudāciṇṇato supinaṃ passati, pubbanimittato supinaṃ passati, tatra, mahārāja, yaṃ pubbanimittato supinaṃ passati, tam yeva saccaṃ, avasesaṃ micchā’ ti.

“Bhante nāgasena, yo pubbanimittato supinaṃ passati, kiṃ tassa cittaṃ sayam gantvā tam nimittam vicināti, tam vā nimittam cittassa āpātamupagacchati, añño vā āgantvā tassa ārocetī’ ti? “Na, mahārāja, tassa cittaṃ sayam gantvā tam nimittam vicināti, nāpi añño koci āgantvā tassa āroceti, atha kho tam yeva nimittam cittassa āpātamupagacchati. Yathā, mahārāja, ādāso na sayam kuhiñci gantvā chāyaṃ vicināti, nāpi añño koci chāyaṃ ānetvā ādāsaṃ āropeti [āroceti (ka.)], atha kho yato kutoci chāyā āgantvā ādāsassa āpātamupagacchati, evameva kho, mahārāja, na tassa cittaṃ sayam gantvā tam nimittam vicināti, nāpi añño koci āgantvā āroceti, atha kho yato kutoci nimittam āgantvā cittassa āpātamupagacchati’ ti.

“Bhante nāgasena, yaṃ tam cittaṃ supinaṃ passati, api nu tam cittaṃ jānāti ‘evaṃ nāma vipāko bhavissati khemaṃ vā bhayaṃ vā’ ti? “Na hi, mahārāja, tam cittaṃ jānāti ‘evaṃvipāko bhavissati khemaṃ vā bhayaṃ vā’ ti, nimitte pana uppanne aññesaṃ katheti, tato te atthaṃ kathentī’ ti.

“Ingha, bhante nāgasena, kāraṇam me dassehī’ ti. “Yathā, mahārāja, sarīre tilakā pīlakā daddūni utṭhahanti lābhāya vā alābhāya vā, yasāya vā ayasāya vā, nindāya vā pasaṃsāya vā, sukhāya vā dukkhāya vā, api nu tā, mahārāja, pīlakā jānitvā uppajjanti ‘imaṃ nāma mayaṃ atthaṃ nipphādessāmā’ ti? “Na hi, bhante, yādise tā okāse pīlakā sambhavanti, tatha tā pīlakā disvā nemittakā byākaronti ‘evaṃ nāma vipāko bhavissati’ ti. “Evameva kho, mahārāja, yaṃ tam cittaṃ supinaṃ passati, na tam cittaṃ jānāti ‘evaṃ nāma vipāko bhavissati khemaṃ vā bhayaṃ vā’ ti, nimitte pana uppanne aññesaṃ katheti, tato te atthaṃ kathentī’ ti.

“Bhante nāgasena, yo supinaṃ passati, so niddāyanto, udāhu jāgaranto [jagganto (sī. pī.)] passatī’ ti? “Yo so, mahārāja, supinaṃ passati, na so niddāyanto passati, nāpi jāgaranto passati. Api ca okkante middhe asampatte bhavaṅge etthantare supinaṃ passati. Middhasamārūḷhassa, mahārāja, cittaṃ bhavaṅgataṃ hoti, bhavaṅgataṃ cittaṃ nappavattati, appavattaṃ cittaṃ sukhadukkhaṃ nappajānāti, appaṭivijānantassa supino na hoti, pavattamāne citte supinaṃ passati.

“Yathā, mahārāja, timire andhakāre appabhāse suparisuddhepi ādāse chāyā na dissati, evameva kho, mahārāja, middhasamārūḷhe citte bhavaṅgagate tiṭṭhamānēpi sarīre cittaṃ appavattaṃ hoti, appavatte citte supinaṃ na passati. Yathā, mahārāja, ādāso, evaṃ sarīraṃ daṭṭhabbaṃ; yathā andhakāro, evaṃ middhaṃ daṭṭhabbaṃ; yathā āloko, evaṃ cittaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Yathā vā pana, mahārāja, mahikotthaṭassa sūriyassa pabhā na dissati santā yeva sūriyarasmi appavattā hoti, appavattāya sūriyarasmiyā āloko na hoti, evameva kho, mahārāja, middhasamārūḷhassa cittaṃ bhavaṅgataṃ hoti, bhavaṅgataṃ cittaṃ nappavattati, appavatte citte supinaṃ na passati. Yathā, mahārāja, sūriyo, evaṃ sarīraṃ daṭṭhabbaṃ; yathā mahikottharaṇam, evaṃ middhaṃ daṭṭhabbaṃ; yathā sūriyarasmi, evaṃ cittaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Dvinnaṃ, mahārāja, santēpi sarīre cittaṃ appavattaṃ hoti, middhasamārūḷhassa bhavaṅgataṃ santēpi sarīre cittaṃ appavattaṃ hoti, nirodhasamāpannassa santēpi sarīre cittaṃ appavattaṃ hoti, jāgarantassa, mahārāja, cittaṃ lolaṃ hoti vivaṭaṃ pākāṭaṃ anibaddhaṃ, evarūpassa citte nimittam āpātam na upeti. Yathā, mahārāja, purisaṃ vivaṭaṃ pākāṭaṃ akiriyaṃ arahassaṃ rahassakāmā parivajjenti, evameva

kho, mahārāja, jāgarantassa dibbo attho āpātaṃ na upeti, tasmā jāgaranto supinaṃ na passati. Yathā vā pana, mahārāja, bhikkhuṃ bhinnājīvaṃ anācāraṃ pāpamittaṃ dussīlaṃ kusītaṃ hīnavīriyaṃ kusalā bodhipakkhiyā dhammā āpātaṃ na upenti, evameva kho, mahārāja, jāgarantassa dibbo attho āpātaṃ na upeti, tasmā jāgaranto supinaṃ na passati”ti.

“Bhante nāgasena, atthi middhassa ādimajjhāpariyosāna”nti? “Āma, mahārāja, atthi middhassa ādimajjhāpariyosāna”nti. “Katamaṃ ādi, katamaṃ majjhaṃ, katamaṃ pariyosāna”nti? “Yo, mahārāja, kāyassa onāho pariyonāho dubbalyaṃ mandatā akammaññatā kāyassa, ayaṃ middhassa ādi; yo, mahārāja, kapiniddāpareto vokiṇṇakaṃ jaggaṭi [vokiṇṇataṃ gacchati (nisya)], idaṃ middhassa majjhaṃ; bhavaṅgagati pariyosanaṃ. Majjhūpagato, mahārāja, kapiniddāpareto supinaṃ passati. Yathā, mahārāja, koci yatacārī samāhitacitto t̥hitadhammo acalabuddhi pahīnakotūhalasaddaṃ vanamajjhogāhitvā sukhumaṃ atthaṃ cintayati, na ca so tattha middhaṃ okkamati, so tattha samāhito ekaggacitto sukhumaṃ atthaṃ paṭivijjhati, evameva kho, mahārāja, jāgaro na middhasamāpanno, majjhūpagato kapiniddāpareto supinaṃ passati. Yathā, mahārāja, kotūhalasaddo, evaṃ jāgaraṃ daṭṭhabbaṃ; yathā vivittaṃ vanaṃ, evaṃ kapiniddāpareto daṭṭhabbo; yathā so kotūhalasaddaṃ ohāya middhaṃ vivajjetvā majjhatabhūto sukhumaṃ atthaṃ paṭivijjhati, evaṃ jāgaro na middhasamāpanno kapiniddāpareto supinaṃ passati”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameva tathā sampaṭicchāmi”ti.

Supinapañho pañcama.

6. Akālamaraṇapañho

6. “Bhante nāgasena, ye te sattā maranti, sabbe te kāle yeva maranti, udāhu akālepi maranti”ti? “Atthi, mahārāja, kālepi maraṇaṃ, atthi akālepi maraṇa”nti.

“Bhante nāgasena, ke kāle maranti, ke akāle maranti”ti? “Diṭṭhapubbā pana, mahārāja, tayā ambarukkhā vā jamburukkhā vā, aññasmā vā pana phalarukkhā phalāni patantāni āmāni ca pakkāni cā”ti? “Āma, bhante”ti. “Yāni tāni, mahārāja, phalāni rukkhato patanti, sabbāni tāni kāle yeva patanti, udāhu akālepi”ti? “Yāni tāni, bhante nāgasena, phalāni paripakkāni vilīnāni patanti, sabbāni tāni kāle patanti. Yāni pana tāni avasesāni phalāni tesu kānici kimividdhāni patanti, kānici laguḷahatāni [sakuṇapahatā (syā.), lakuḷahatāni (sī. pī. ka.)] patanti, kānici vātappahatāni patanti, kānici antopūtikāni hutvā patanti, sabbāni tāni akāle patanti”ti. “Evameva kho, mahārāja, ye te jarāvegahatā maranti, te yeva kāle maranti, avasesā keci kammappaṭibālḥā maranti, keci gatippaṭibālḥā maranti, keci kiriyappaṭibālḥā maranti”ti.

“Bhante nāgasena, ye te kammappaṭibālḥā maranti, yepi te gatippaṭibālḥā maranti, yepi te kiriyappaṭibālḥā maranti, yepi te jarāvegappaṭibālḥā maranti, sabbe te kāle yeva maranti, yopi mātukucchigato marati, so tassa kālo, kāle yeva so marati. Yopi vijātaghare marati, so tassa kālo, sopi kāle yeva marati. Yopi māsiko marati...pe... yopi vassasatiko marati, so tassa kālo, kāle yeva so marati, tena hi, bhante nāgasena, akāle maraṇaṃ nāma na hoti, ye keci maranti, sabbe te kāle yeva maranti”ti.

“Sattime, mahārāja, vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle maranti. Katame satta? Jighacchito, mahārāja, bhojanaṃ alabhamāno upahatabbhantaro vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, pipāsito, mahārāja, pānīyaṃ alabhamāno parisukkhahadayo vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, ahinā daṭṭho, mahārāja, visavegābhīhato ticicchakaṃ alabhamāno vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, visamāsito, mahārāja, ḍayhantesu aṅgapaccaṅgesu agadaṃ alabhamāno vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, aggigato, mahārāja, jhāyamāno nibbāpanaṃ alabhamāno vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, udakagato, mahārāja, paṭiṭṭhaṃ alabhamāno vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, sattihato, mahārāja, ābādhiko bhisakkaṃ alabhamāno vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle marati, ime kho, mahārāja, satta vijjamānēpi uttariṃ āyusmiṃ akāle maranti. Tatrāpāhaṃ, mahārāja, ekaṃsena vadāmi.

“Aṭṭhavidhena, mahārāja, sattānaṃ kālaṅkiriyaṃ hoti, vātasamuṭṭhānena pittasamuṭṭhānena semhasamuṭṭhānena sannipātikena utuvipariṇāmena visamaparīhārena opakkamikena kammavipākena, mahārāja, sattānaṃ kālaṅkiriyaṃ hoti. Tatra, mahārāja, yadidaṃ kammavipākena kālaṅkiriyaṃ, sā yeva tattha sāmāyikā [sāmāyikā (ka.)] kālaṅkiriyaṃ, avasesā asāmāyikā kālaṅkiriyaṃ. Bhavati ca –

“‘Jighacchāya pipāsāya, ahidaṭṭhā [ahidaṭṭho (sī.), ahinā daṭṭho (pī.)] visena ca;
 Aggiudakasattīhi, akāle tattha mīyati;
 Vātapittena semhena, sannipātenutūhi ca;
 Visamopakkamakammehi, akāle tattha mīyatī’ti.

“‘Keci, mahārāja, sattā pubbe katena tena tena akusalakammavipākena maranti. Idha, mahārāja, yo pubbe pare jighacchāya māreti, so bahūni vassasatasahassāni jighacchāya paripīḷito chāto parikilanto sukkhamilātahadayo bubhukkhito [sukkhito (sī. pī. ka.)] visukkhito jhāyanto abbhantaram parīdayhanto jighacchāya yeva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare pipāsāya māreti, so bahūni vassasatasahassāni peto hutvā nijjhāmatanīhiko samāno lūkho kiso parisukkhītahadayo pipāsāya yeva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare ahinā ḍaṃsāpetvā māreti, so bahūni vassasatasahassāni ajagaramukheneva ajagaramukhaṃ kaṇhasappamukheneva kaṇhasappamukhaṃ parivattitvā tehi khāyitakhāyito ahihi daṭṭho yeva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare viṣaṃ datvā māreti, so bahūni vassasatasahassāni ḍayhantehi aṅgapaccaṅgehi bhijjamānena sarīrena kuṇapagandhaṃ vāyanto viseneva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare agginā māreti, so bahūni vassasatasahassāni aṅgārapabbateneva aṅgārapabbataṃ yamavisayeneva yamavisayaṃ parivattitvā daḍḍhavidadaḍḍhagatto agginā yeva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare udakena māreti, so bahūni vassasatasahassāni hataviluttabhaggadubbalaḡatto khubbhitacitto [khubbhitacitto (sī. pī.)] udakeneva [udake yeva (bahūsu)] marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ.

“‘Yo pubbe pare sattiyā māreti, so bahūni vassasatasahassāni chinnabhinnakoṭṭitavikoṭṭito sattimukhasamāhato sattiyā yeva marati daharopi majjhimopi mahallakopi, idampi tassa sāmāyikamaraṇaṃ’.

“‘Bhante nāgasena, akāle maraṇaṃ atthīti yaṃ vadeti, iṅgha me tvaṃ tattha kāraṇaṃ atidīsāti’’. ‘‘Yathā, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho ādinnatiṇakaṭṭhasākhāpalāso pariyaḍinnabhakkho upādānasaṅkhayā nibbāyati, so aggi vuccati ‘anīṭiko anupaddavo samaye nibbuto nāmā’ti, evameva kho, mahārāja, yo koci bahūni divasasahassāni jīvitvā jarājiṅṅo āyukkhaṃ anīṭiko anupaddavo marati, so vuccati ‘samaye maraṇamupagato’ti.

“‘Yathā vā pana, mahārāja, mahatimahāaggikkhandho ādinnatiṇakaṭṭhasākhāpalāso assa, taṃ apariyaḍinne yeva tiṇakaṭṭhasākhāpalāse mahatimahāmeḡho abhippavassitvā nibbāpeyya, api nu kho, mahārāja, mahāaggikkhandho samaye nibbuto nāma hotī’ti? ‘‘Na hi, bhante’’. ‘‘Kissa pana so, mahārāja, pacchimo aggikkhandho purimakena aggikkhandhena samasamagatiko nāhosī’ti? ‘‘Āgantukena, bhante, meghena paṭipīḷito so aggikkhandho asamaye nibbuto’’. Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīḷito vātasamuṭṭhānena vā pittasamuṭṭhānena vā semhasamuṭṭhānena vā sannipātikena vā utupariṇāmajena vā visamaparihārajena vā opakkamikena vā jighacchāya vā pipāsāya vā sappadaṭṭhena vā visamāsītena vā agginā vā udakena vā sattivegappaṭipīḷito vā akāle marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena akāle maraṇaṃ atthi.

“‘Yathā vā pana, mahārāja, gagane mahatimahāvalāhako utṭhahitvā ninnāca thalaṅca paripūrayanto abhivassati, so vuccati ‘meḡho anīṭiko anupaddavo vassatī’ti. Evameva kho, mahārāja, yo koci ciraṃ jīvitvā jarājiṅṅo āyukkhaṃ anīṭiko anupaddavo marati, so vuccati ‘samaye maraṇamupagato’ti.

“‘Yathā vā pana, mahārāja, gagane mahatimahāvalāhako utṭhahitvā antarāyeva mahatā vātena

abbhattham gaccheyya, api nu kho so, mahārāja, mahāvalāhako samaye vigato nāma hotī’ ti? “Na hi, bhante” ti. “Kissa pana so, mahārāja, pacchimo valāhako purimena valāhakena samasamagatiko nāhosī’ ti? “Āgantukena, bhante, vātena paṭipīlito so valāhako asamayappatto yeva vigato’ ti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇam, yena kāraṇena akāle maraṇam atthīti.

“Yathā vā pana, mahārāja, balavā āsīviso kupito kiñcīdeva purisaṃ ḍaṃseyya, tassa taṃ visaṃ anītikam anupaddavaṃ maraṇam pāpeyya, taṃ visaṃ vuccati ‘anītikamanupaddavaṃ koṭigata’ nti. Evameva kho, mahārāja, yo koci ciraṃ jīvitvā jarājīṇṇo āyukkhayā anītico anupaddavo marati, so vuccati ‘anītico anupaddavo jīvitakoṭigato sāmāyikam maraṇamupagato’ ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, balavatā āsīvisena daṭṭhassa antarāyeva āhituṇḍiko agadaṃ datvā avisaṃ kareyya, api nu kho taṃ, mahārāja, visaṃ samaye vigataṃ nāma hotī’ ti? “Na hi bhante” ti. “Kissa pana taṃ, mahārāja, pacchimaṃ visaṃ purimakena visena samasamagatikaṃ nāhosī’ ti? “Āgantukena, bhante, agadena paṭipīlitaṃ visaṃ akoṭigataṃ yeva vigata’ nti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇam, yena kāraṇena akāle maraṇam atthīti.

“Yathā vā pana, mahārāja, issāso saraṃ pāteyya, sace so saro yathāgatigamanapathamattakam gacchati, so saro vuccati ‘anītico anupaddavo yathāgatigamanapathamattakam gato nāma’ ti. Evameva kho, mahārāja, yo koci ciraṃ jīvitvā jarājīṇṇo āyukkhayā anītico anupaddavo marati, so vuccati ‘anītico anupaddavo samaye maraṇamupagato’ ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, issāso saraṃ pāteyya, tassa taṃ saraṃ tasmim yeva khaṇe koci gaṇheyya, api nu kho so, mahārāja, saro yathāgatigamanapathamattakam gato nāma hotī’ ti? “Na hi, bhante” ti. “Kissa pana so, mahārāja, pacchimo saro purimakena sarena samasamagatiko nāhosī’ ti? “Āgantukena, bhante, gahaṇena tassa sarassa gamaṇam upacchinna’ nti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇam, yena kāraṇena akāle maraṇam atthīti.

“Yathā vā pana, mahārāja, yo koci lohamayaṃ bhājanaṃ ākoṭeyya, tassa ākoṭanena saddo nibbattivā yathāgatigamanapathamattakam gacchati, so saddo vuccati ‘anītico anupaddavo yathāgatigamanapathamattakam gato nāma’ ti. Evameva kho, mahārāja, yo koci bahūni divasasahassāni jīvitvā jarājīṇṇo āyukkhayā anītico anupaddavo marati, so vuccati ‘anītico anupaddavo samaye maraṇamupagato’ ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, yo koci lohamayaṃ bhājanaṃ ākoṭeyya, tassa ākoṭanena saddo nibbatteyya, nibbatte sadde adūragate koci āmaseyya, saha āmasanena saddo nirujjheyya, api nu kho so, mahārāja, saddo yathāgatigamanapathamattakam gato nāma hotī’ ti? “Na hi, bhante” ti. “Kissa pana, mahārāja, pacchimo saddo purimakena saddena samasamagatiko nāhosī’ ti? “Āgantukena, bhante, āmasanena so saddo uparato’ ti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Idamettha mahārāja kāraṇam, yena kāraṇena akāle maraṇam atthīti.

“Yathā vā pana, mahārāja, khetto suvirūḷhaṃ dhañṇabījaṃ sammā pavattamānena vassena otatavitataākīṇṇabahuphalam hutvā [\[uṭṭhitaākīṇṇabahuphalam bhavitvā \(syā.\)\]](#) sassuṭṭhānasamayaṃ pāpuṇāti, taṃ dhañṇam vuccati ‘anītikamanupaddavaṃ samayasampattaṃ nāma hotī’ ti. Evameva kho, mahārāja, yo koci bahūni divasasahassāni jīvitvā jarājīṇṇo āyukkhayā anītico anupaddavo marati, so vuccati ‘anītico anupaddavo samaye maraṇamupagato’ ti.

“Yathā vā pana, mahārāja, khetto suvirūḷhaṃ dhañṇabījaṃ udakena vikalam mareyya, api nu kho taṃ, mahārāja, dhañṇam asamayasampattaṃ nāma hotī’ ti? “Na hi, bhante” ti. “Kissa pana taṃ, mahārāja, pacchimaṃ dhañṇam purimakena dhañṇena samasamagatikaṃ nāhosī’ ti? “Āgantukena, bhante, uḥhena paṭipīlitaṃ taṃ dhañṇam mata’ nti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena

paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena akāle maraṇaṃ atthīti.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, ‘sampannataruṇasassaṃ kimayo utṭhahitvā samūlaṃ nāsenti’”ti? “Sutapubbañceva taṃ, bhante, amhehi diṭṭhapubbañcā”ti. “Kiṃ nu kho taṃ, mahārāja, sassaṃ kāle naṭṭhaṃ, udāhu akāle naṭṭha”nti? “Akāle, bhante, yadi kho taṃ, bhante, sassaṃ kimayo na khādeyyuṃ, sassuddharaṇasamayaṃ pāpuṇeyyā”ti. “Kiṃ pana, mahārāja, āgantukena upaghātena sassaṃ vinassati, nirupaghātaṃ sassaṃ sassuddharaṇasamayaṃ pāpuṇātī”ti? “Āma, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā...pe... sattivegappaṭipīlito vā marati. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena akāle maraṇaṃ atthīti.

“Sutapubbaṃ pana tayā, mahārāja, ‘sampanne sasse phalabhāranamite mañcaritapatte karakavassaṃ nāma vassajāti nipatitvā vināseti aphalaṃ karotī”ti? “Sutapubbañceva taṃ, bhante, amhehi diṭṭhapubbañcā”ti. “Api nu kho taṃ, mahārāja, sassaṃ kāle naṭṭhaṃ, udāhu akāle naṭṭha”nti? “Akāle, bhante, yadi kho taṃ, bhante, sassaṃ karakavassaṃ na vasseyya sassuddharaṇasamayaṃ pāpuṇeyyā”ti. “Kiṃ pana, mahārāja, āgantukena upaghātena sassaṃ vinassati, nirupaghātaṃ sassaṃ sassuddharaṇasamayaṃ pāpuṇātī”ti? “Āma, bhante”ti. “Evameva kho, mahārāja, yo koci akāle marati, so āgantukena rogena paṭipīlito vātasamuṭṭhānena vā pīttasamuṭṭhānena vā semhasamuṭṭhānena vā sannipātikena vā utupariṇāmajena vā visamaparihārajena vā opakkamikena vā jighacchāya vā pipāsāya vā sappadaṭṭhena vā visamāsitena vā agginā vā udakena vā sattivegappaṭipīlito vā akāle marati. Yadi pana āgantukena rogena paṭipīlito na bhavēyya, samayeva maraṇaṃ pāpuṇeyyā. Idamettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yena kāraṇena akāle maraṇaṃ atthī”ti.

“Acchariyaṃ, bhante nāgasena, abbhutaṃ bhante nāgasena, sudassitaṃ kāraṇaṃ, sudassitaṃ opammaṃ akāle maraṇassa paridīpanāya, ‘atthi akāle maraṇa’nti uttānikataṃ pākaṭaṃ kataṃ vibhūtaṃ kataṃ, acittavikkhittakopi, bhante nāgasena, manujo ekamekenapi tāva opammaṃ niṭṭhaṃ gaccheyya ‘atthi akāle maraṇa’nti, kiṃ pana manujo sacetano? Paṭhamopammenevāhaṃ, bhante, saññatto ‘atthi akāle maraṇa’nti, api ca aparāparaṃ nibbāhanaṃ sotukāmo na sampaṭicchī”nti.

Akālamarāṇapañho chaṭṭho.

7. Cetiyaṃ pāṭihāriyapañho

7. “Bhante nāgasena, sabbesaṃ parinibbutānaṃ cetiye pāṭihāraṃ hoti, udāhu ekaccānaṃ yeva hotī”ti? “Ekaccānaṃ, mahārāja, hoti, ekaccānaṃ na hotī”ti. “Katamesaṃ, bhante, hoti, katamesaṃ na hotī”ti? “Tiṇṇannaṃ, mahārāja, aññatarassa adhiṭṭhānā parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti. Katamesaṃ tiṇṇannaṃ? Idha, mahārāja, arahā devamanussānaṃ anukampāya tiṭṭhantova adhiṭṭhāti ‘evaṃnāma cetiye pāṭihāraṃ hotū’ti, tassa adhiṭṭhānavasena cetiye pāṭihāraṃ hoti, evaṃ arahato adhiṭṭhānavasena parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, devatā manussānaṃ anukampāya parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ dassenti ‘iminā pāṭihārena saddhammo nīccasampaggahito bhavissati, manussā ca pasannā kusalena abhivaḍḍhissanti’ti, evaṃ devatānaṃ adhiṭṭhānavasena parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, itthī vā puriso vā saddho pasanno paṇḍito byatto medhāvī buddhisampanno yoniso cintayitvā gandhaṃ vā mālaṃ vā dussaṃ vā aññatarāṃ vā kiñci adhiṭṭhahitvā cetiye ukkhipati ‘evaṃnāma hotū’ti, tassapi adhiṭṭhānavasena parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti, evaṃ manussānaṃ adhiṭṭhānavasena parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti.

“Imesaṃ kho, mahārāja, tiṇṇannaṃ aññatarassa adhiṭṭhānavasena parinibbutassa cetiye pāṭihāraṃ hoti.

“Yadi, mahārāja, tesāṃ adhiṭṭhānaṃ na hoti, khīṇāsavassapi chaḷabhiññassa cetovasippattassa cetiye pāṭihāraṃ na hoti, asatipi, mahārāja, pāṭihāre caritaṃ disvā suparisuddhaṃ okappetabbaṃ niṭṭhaṃ gantabbaṃ saddahitabbaṃ ‘suparinibbuto ayaṃ buddhaputto’”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametāṃ tathā sampaṭicchāmī”ti.

Cetiyaṭṭhāriyapaṇho sattamo.

8. Dhammābhisamayapaṇho

8. “Bhante nāgasena, ye te sammā paṭipajjanti, tesam sabbesam yeva dhammābhisamayo hoti, udāhu kassaci na hotī”ti? “Kassaci, mahārāja, hoti, kassaci na hotī”ti. “Kassa bhante hoti, kassa na hotī”ti? “Tiracchānagatassa, mahārāja, suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti, pettivisayūpapannassa...pe... micchādīṭṭhikassa...pe... kuhakassa...pe... mātughātakassa...pe... pitughātakassa...pe... arahantaghātakassa...pe... saṅghabhedakassa...pe... lohituppādakassa...pe... theyyasamvāsakassa...pe... titthiyapakkantassa...pe... bhikkhunidūsakassa...pe... terasannaṃ garukāpattīnaṃ aññataraṃ āpajjitvā avuṭṭhitassa...pe... paṇḍakassa...pe... ubhatobyañjanakassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti...pe... yopi manussadaharako ūnakasattavassiko, tassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti. Imesaṃ kho, mahārāja, soḷasannaṃ puggalānaṃ suppaṭipannānampi dhammābhisamayo na hotī”ti.

“Bhante nāgasena, ye te pannarasa puggalā viruddhā yeva, tesam dhammābhisamayo hotu vā mā vā hotu, atha kena kāraṇena manussadaharakassa ūnakasattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hotī? Ettha tāva paṇho bhavati ‘nanu nāma daharakassa na rāgo hoti, na doso hoti, na moho hoti, na māno hoti, na micchādīṭṭhi hoti, na arati hoti, na kāmavitakko hoti, amissito kilesehi, so nāma daharako yutto ca patto ca arahati ca cattāri saccāni ekapaṭivedhena paṭivijjhitu”nti.

“Taññevettha, mahārāja, kāraṇaṃ, yenāhaṃ kāraṇena bhaṇāmi ‘ūnakasattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hotī’ti. Yadi, mahārāja, ūnakasattavassiko rājanīye rajjeyya, dussanīye dusseyya, mohanīye muyheyya, madanīye majjeyya, dīṭṭhiṃ vijāneyya, ratiñca aratiñca vijāneyya, kusalākusalāṃ vitakkeyya, bhavēyya tassa dhammābhisamayo, api ca, mahārāja, ūnakasattavassikassa cittaṃ abalaṃ dubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, asaṅkhatā nibbānadhātu garukā bhārikā vipulā mahatī. Ūnakasattavassiko, mahārāja, tena dubbalena cittaṃ parittakena mandena avibhūtena na sakkoti garukaṃ bhārikaṃ vipulaṃ mahatiṃ asaṅkhatam nibbānadhātum paṭivijjhituṃ.

“Yathā, mahārāja, sinerupabbatarājā garuko bhāriko vipulo mahanto, api nu kho taṃ, mahārāja, puriso attano pākatikena thāmabalavīriyena sakuṇeyya sinerupabbatarājānaṃ uddharitu”nti? “Na hi, bhante”ti. “Kena kāraṇena mahārājā”ti? “Dubbaltā, bhante, purisassa, mahantattā sinerupabbatarājassā”ti. “Evameva kho, mahārāja, ūnakasattavassikassa cittaṃ abalaṃ dubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, asaṅkhatā nibbānadhātu garukā bhārikā vipulā mahatī. Ūnakasattavassiko tena dubbalena cittaṃ parittakena mandena avibhūtena na sakkoti garukaṃ bhārikaṃ vipulaṃ mahatiṃ asaṅkhatam nibbānadhātum paṭivijjhituṃ, tena kāraṇena ūnakasattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, ayaṃ mahāpathavī dīghā āyatā puthulā vitthatā visālā vitthiṇṇā vipulā mahantā, api nu kho taṃ, mahārāja, mahāpathaviṃ sakkā parittakena udakabindukena temetvā udakacikkhallaṃ kātu”nti? “Na hi, bhante”ti. “Kena kāraṇena, mahārājā”ti? “Parittattā, bhante, udakabindussa, mahantattā mahāpathaviyā”ti. “Evameva kho, mahārāja, ūnakasattavassikassa cittaṃ abalaṃ dubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, asaṅkhatā nibbānadhātu dīghā āyatā puthulā vitthatā visālā vitthiṇṇā vipulā mahantā. Ūnakasattavassiko tena dubbalena cittaṃ parittakena mandena avibhūtena na sakkoti mahatiṃ asaṅkhatam nibbānadhātum paṭivijjhituṃ, tena kāraṇena ūnakasattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, abaladubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, asaṅkhatā nibbānadhātu dīghā āyatā puthulā vitthatā visālā vitthiṇṇā vipulā mahantā, api nu kho, mahārāja, tāvatakena mandena agginā sakkā sadevake loke andhakāraṃ vidhamitvā ālokaṃ dassetu”nti? “Na hi, bhante”ti. “Kena kāraṇena mahārājā”ti? “Mandattā, bhante, aggissa, lokassa mahantattā”ti. “Evameva kho, mahārāja, ūnakasattavassikassa cittaṃ abalaṃ dubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, mahatā ca avijjandhakārena pihitaṃ. Tasmā dukkaraṃ ñāṇālokaṃ dassayituṃ, tena kāraṇena ūnakasattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayo na hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, āturo kiso aṇuparimitakāyo sālakakimi hatthināgaṃ tidhā pabhinnaṃ navāyataṃ tivitthatam dasapariṇāhaṃ aṭṭharatanikaṃ sakaṭṭhānamupagataṃ disvā gilituṃ parikaḍḍheyya, api

nu kho so, mahārāja, sālakkakimi sakkuṇeyya taṃ hatthināgaṃ gilitu’’nti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Kena kāraṇena, mahārāja’’ti? ‘‘Parittattā, bhante, sālakkakimissa, mahantattā hatthināgassā’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, ūnakaṣattavassikassa cittaṃ abalaṃ dubbalaṃ parittaṃ appaṃ thokaṃ mandaṃ avibhūtaṃ, mahatī asaṅkhatā nibbānadhātu. So tena dubbalena cittaṃ parittakena mandena avibhūtena na sakkoti mahatiṃ asaṅkhatam nibbānadhātum paṭivijjhitum, tena kāraṇena ūnakaṣattavassikassa suppaṭipannassāpi dhammābhisamayā na hotī’’ti. ‘‘Sādhu, bhante nāgasena, evameva tathā sampaṭicchāmi’’ti.

Dhammābhisamayapañho aṭṭhamo.

9. Ekantasukhanibbānapaṇho

9. ‘‘Bhante nāgasena, kiṃ ekantasukhaṃ nibbānaṃ, udāhu dukkhena missa’’nti? ‘‘Ekantasukhaṃ, mahārāja, nibbānaṃ, dukkhena amissa’’nti.

‘‘Na mayaṃ taṃ, bhante nāgasena, vacanaṃ saddahāma ‘ekantasukhaṃ nibbāna’nti, evamettha mayaṃ, bhante nāgasena, paccema ‘nibbānaṃ dukkhena missa’nti, kāraṇaṅcetta upalabhāma ‘nibbānaṃ dukkhena missa’nti. Katamaṃ ettha kāraṇaṃ? Ye te, bhante nāgasena, nibbānaṃ pariyesanti, tesam dissati kāyassa ca cittaṃ ca ātāpo paritāpo ṭhānacaṅkamanisajjāsayanāhārapariggaho middhassa ca uparodho āyatanānaṃ ca paṭipīḷanaṃ dhanadhaññaṃ piyaṇātimittappajhanaṃ. Ye keci loke sukhitā sukhasamappitā, te sabbe pi pañcahi kāmaguṇehi āyatane ramenti brūhenti, manāpikamanāpikabahuvidhasubhanimittena rūpena cakkhū ramenti brūhenti, manāpikamanāpikagītavādītābahuvidhasubhanimittena saddena sotam ramenti brūhenti, manāpikamanāpikapupphaphalāpattatacamūlasārabahuvidhasubhanimittena gandhena ghānaṃ ramenti brūhenti, manāpikamanāpikahajjabhojjaleyyapeyyasāyanīyabahuvidhasubhanimittena rasena jivhaṃ ramenti brūhenti, manāpikamanāpikasaṅhasukhumamudumaddavabahuvidhasubhanimittena phassena kāyaṃ ramenti brūhenti, manāpikamanāpikakalyāṇapāpakasubhāsuhābahuvidhavitakkamanasikārena manaṃ ramenti brūhenti. Tumhe taṃ cakkhusotaghānā jivhākāyamanabrūhanaṃ hanatha upahanatha, chindatha upacchindatha, rundhatha uparundhatha. Tena kāyopi paritapati, cittampi paritapati, kāye paritatte kāyikadukkhavedanaṃ vediyati, citte paritatte cetasikadukkhavedanaṃ vediyati. Nanu māgaṇḍiyopi [māgaṇḍiyopi (sī. pī.)] paribbājako bhagavantaṃ garahamāno evamāha ‘bhūnahu [bhūtaḥacco (pī.), bhūnaḥacco (ka.)] samaṇo gotamo’nti. Idamettha kāraṇaṃ, yenāhaṃ kāraṇena brūmi ‘nibbānaṃ dukkhena missa’’nti.

‘‘Na hi, mahārāja, nibbānaṃ dukkhena missaṃ, ekantasukhaṃ nibbānaṃ. Yaṃ pana tvaṃ, mahārāja, brūsi ‘nibbānaṃ dukkha’nti, netam dukkhaṃ nibbānaṃ nāma, nibbānassa pana sacchikiriyāya pubbhāgo eso, nibbānapariyesanaṃ etaṃ, ekantasukhaṃ yeva, mahārāja, nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ. Ettha kāraṇaṃ vadāmi. Atthi, mahārāja, rājūnaṃ rajjasukhaṃ nāmā’’ti? ‘‘Āma, bhante, atthi rājūnaṃ rajjasukha’’nti. ‘‘Api nu kho taṃ, mahārāja, rajjasukhaṃ dukkhena missa’’nti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Kissa pana te, mahārāja, rājāno paccante kupite tesam paccantanissitānaṃ paṭisedhāya amaccehi pariṇāyakehi bhāṭehi balatthehi parivutā pavāsaṃ gantvā ḍaṃsamakasavātātapapaṭipīḷitā samavisame paridhāvanti, mahāyuddhaṅca karonti, jīvitasamāsaṅca pāpuṇantī’’ti? ‘‘Netam, bhante nāgasena, rajjasukhaṃ nāma, rajjasukhassa pariyesanāya pubbhāgo eso, dukkhena, bhante nāgasena, rājāno rajjam pariyesitvā rajjasukhaṃ anubhavanti, evaṃ, bhante nāgasena, rajjasukhaṃ dukkhena amissaṃ, aññaṃ taṃ rajjasukhaṃ, aññaṃ dukkha’’nti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ. Ye pana taṃ nibbānaṃ pariyesanti, te kāyaṅca cittaṅca ātāpetvā ṭhānacaṅkamanisajjāsayanāhāraṃ pariggahetvā middham uparundhitvā āyatanāni paṭipīḷetvā kāyaṅca jīvitaṅca pariccajivā dukkhena nibbānaṃ pariyesitvā ekantasukhaṃ nibbānaṃ anubhavanti, nihatapaccāmittā viya rājāno rajjasukhaṃ. Evaṃ, mahārāja, ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ, aññaṃ nibbānaṃ, aññaṃ dukkhanti.

‘‘Aparampi, mahārāja, uttarim kāraṇaṃ suṇohi ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ, aññaṃ dukkhaṃ, aññaṃ nibbānanti. Atthi, mahārāja, ācariyānaṃ sippavantaṅca sippasukhaṃ nāmā’’ti? ‘‘Āma, bhante, atthi ācariyānaṃ sippavantaṅca sippasukha’’nti. ‘‘Api nu kho taṃ, mahārāja, sippasukhaṃ dukkhena missa’’nti? ‘‘Na hi, bhante’’ti. ‘‘Kissa pana te, mahārāja, ācariyā [idam padaṃ sī. pī. potthakesu natthi] ācariyānaṃ abhivādanapaccuṭṭhānena udakāharaṅgharasammajjanadantakāṭṭhamukhodakānuppadānena ucchiṭṭhapaṭiggahaṅaucchādananahāpanapādaparikkamma sakacittaṃ nikkhipitvā paracittānupattanena

dukkhaseyyāya visamabhojanena kāyaṃ ātāpentī’nti? “Netam, bhante nāgasena, sippasukhaṃ nāma, sippapariyesanāya pubbabhāgo eso, dukkhena, bhante nāgasena, ācariyā sippaṃ pariyesitvā sippasukhaṃ anubhavanti, evaṃ, bhante nāgasena, sippasukhaṃ dukkhena amissaṃ, aññaṃ taṃ sippasukhaṃ, aññaṃ dukkha’nti. “Evameva kho, mahārāja, ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ. Ye pana taṃ nibbānaṃ pariyesanti, te kāyañca cittañca ātāpetvā ṭhānacaṅkamanisajjāsayanāhāraṃ pariggahetvā middhaṃ uparundhitvā āyatanāni paṭipīletvā kāyañca jīvitañca pariccajitvā dukkhena nibbānaṃ pariyesitvā ekantasukhaṃ nibbānaṃ anubhavanti, ācariyā viya sippasukhaṃ. Evaṃ, mahārāja, ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na dukkhena missaṃ, aññaṃ dukkhaṃ, aññaṃ nibbāna’nti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampañcchāmi’nti.

Ekantasukhanibbānapañho navamo.

10. Nibbānarūpasañṭhānapañho

10. “Bhante nāgasena, ‘nibbānaṃ nibbāna’nti yaṃ vadesi, sakkā pana tassa nibbānassa rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitu’nti? “Appaṭibhāgaṃ, mahārāja, nibbānaṃ, na sakkā nibbānassa rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitu’nti. “Etampāhaṃ, bhante nāgasena, na sampañcchāmi, yaṃ atthidhammassa nibbānassa rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā apaññāpanaṃ, kāraṇena maṃ saññāpehi’nti. “Hotu, mahārāja, kāraṇena taṃ saññāpessāmi. Atthi, mahārāja, mahāsamuddo nāmā’nti? “Āma, bhante, attheso mahāsamuddo’nti. “Sace taṃ, mahārāja, koci evaṃ puccheyya ‘kittakaṃ, mahārāja, mahāsamudde udakaṃ, kati pana te sattā, ye mahāsamudde paṭivasanti’nti, evaṃ puṭṭho tvaṃ, mahārāja, kinti tassa byākareyyāsī’nti? “Sace maṃ, bhante, koci evaṃ puccheyya ‘kittakaṃ, mahārāja, mahāsamudde udakaṃ, kati pana te sattā, ye mahāsamudde paṭivasanti’nti, tamahaṃ, bhante, evaṃ vadeyyaṃ ‘apucchitabbaṃ maṃ tvaṃ ambho purisa pucchasi, nesā pucchā kenaci pucchitabbā, ṭhapanīyo eso pañho. Avibhatto lokakkhāyikehi mahāsamuddo, na sakkā mahāsamudde udakaṃ pariminituṃ sattā vā ye tattha vāsamupagatāti evāhaṃ bhante tassa paṭivacanaṃ dadeyya’nti.

“Kissa pana, tvaṃ mahārāja, atthidhamme mahāsamudde evaṃ paṭivacanaṃ dadeyyāsi, nanu vigaṇetvā [\[minivā \(ka.\)\]](#) tassa ācikkhitabbaṃ ‘ettakaṃ mahāsamudde udakaṃ, ettakā ca sattā mahāsamudde paṭivasanti’nti? “Na sakkā, bhante, avisayo eso pañho’nti.

“Yathā, mahārāja, atthidhamme yeva mahāsamudde na sakkā udakaṃ parigaṇetuṃ [\[pariminituṃ \(ka.\)\]](#) sattā vā ye tattha vāsamupagatā, evameva kho, mahārāja, atthidhammasseva nibbānassa na sakkā rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayituṃ, vigaṇeyya, mahārāja, iddhiṃ cetovasippatto mahāsamudde udakaṃ tatrāsaye ca satte, na tveva so iddhiṃ cetovasippatto sakkuṇeyya nibbānassa rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayituṃ.

“Aparampi, mahārāja, uttariṃ kāraṇaṃ suṇohi, atthidhammasseva nibbānassa na sakkā rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitunti. Atthi, mahārāja, devesu arūpakāyikā nāma devā’nti. “Āma, bhante, suyati ‘atthi devesu arūpakāyikā nāma devā’nti. “Sakkā pana, mahārāja, tesam arūpakāyikānaṃ devānaṃ rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitu’nti? “Na hi, bhante’nti. “Tena hi, mahārāja, natthi arūpakāyikā devā’nti? “Atthi, bhante, arūpakāyikā devā, na ca sakkā tesam rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitu’nti. “Yathā, mahārāja, atthisattānaṃ yeva arūpakāyikānaṃ devānaṃ na sakkā rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayituṃ, evameva kho, mahārāja, atthidhammasseva nibbānassa na sakkā rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayitu’nti.

“Bhante nāgasena, hotu ekantasukhaṃ nibbānaṃ, na ca sakkā tassa rūpaṃ vā sañṭhānaṃ vā vayaṃ vā pamāṇaṃ vā opammaṃ vā kāraṇena vā hetunā vā nayena vā upadassayituṃ. Atthi pana, bhante, nibbānassa

guṇaṃ aññehi anupaviṭṭhaṃ kiñci opammanidassanamatta’’nti? ‘‘Sarūpato, mahārāja, natthi, guṇato pana sakkā kiñci opammanidassanamattaṃ upadassayitu’’nti. ‘‘Sādhu, bhante nāgasena, yathāhaṃ labhāmi nibbānassa guṇatopi ekadesaparidīpanamattaṃ, tathā sīghaṃ brūhi, nibbāpehi me hadayapariḷāhaṃ vinaya sītalamadhuravacanamālutenā’’ti.

‘‘Padumassa, mahārāja, eko guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho, udakassa dve guṇā, agadassa tayo guṇā, mahāsamuddassa cattāro guṇā, bhojanassa pañca guṇā, ākāsassa dasa guṇā, maṇīratanassa tayo guṇā, lohitaandanassa tayo guṇā, sappimaṇḍassa tayo guṇā, girisikharassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘padumassa eko guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho’’ti yaṃ vadesi, katamo padumassa eko guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho’’ti? ‘‘Yathā, mahārāja, padumaṃ anupalittaṃ udakena, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sabbakilesehi anupalittaṃ. Ayaṃ, mahārāja, padumassa eko guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘udakassa dve guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti yaṃ vadesi, katame udakassa dve guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti? ‘‘Yathā, mahārāja, udakaṃ sītalaṃ pariḷāhanibbāpanaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sītalaṃ sabbakilesapariḷāhanibbāpanaṃ. Ayaṃ, mahārāja, udakassa paṭhamo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, udakaṃ kilantatasitapipāsītaghammābhittānaṃ janapasupajānaṃ pipāsāvinayanaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ kāmataṇhābhavataṇhāvibhavataṇhāpipāsāvinayanaṃ. Ayaṃ, mahārāja, udakassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Ime kho, mahārāja, udakassa dve guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘agadassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti yaṃ vadesi, katame agadassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti? ‘‘Yathā, mahārāja, agado visapīḷitānaṃ sattānaṃ paṭisaraṇaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ kilesavisapīḷitānaṃ sattānaṃ paṭisaraṇaṃ. Ayaṃ, mahārāja, agadassa paṭhamo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, agado rogānaṃ antakaro, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sabbadukkhānaṃ antakaraṃ. Ayaṃ, mahārāja, agadassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, agado amataṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ amataṃ. Ayaṃ, mahārāja, agadassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Ime kho, mahārāja, agadassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘mahāsamuddassa cattāro guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti yaṃ vadesi, katame mahāsamuddassa cattāro guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti? ‘‘Yathā, mahārāja, mahāsamuddo suñño sabbakuṇapehi, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ suññaṃ sabbakilesakuṇapehi. Ayaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa paṭhamo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo mahanto anorapāro, na paripūrati sabbasavantīhi, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ mahantaṃ anorapāraṃ, na pūrati sabbasattehi. Ayaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo mahantānaṃ bhūtānaṃ āvāso, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ mahantānaṃ arahantānaṃ vimalakhīṇāsavabalappattavasībhūtamaḥbhūtānaṃ āvāso. Ayaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo aparimitavivīdhavīpūlavīcipupphasaṃkusumito, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ aparimitavivīdhavīpūlaparisuddhavījjāvimuttipupphasaṃkusumitaṃ. Ayaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa catuttho guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Ime kho, mahārāja, mahāsamuddassa cattāro guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, ‘bhojanassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti yaṃ vadesi, katame bhojanassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’’ti? ‘‘Yathā, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ āyudhāraṇaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sacchikataṃ jarāmaṇaṇāsanato āyudhāraṇaṃ. Ayaṃ, mahārāja, bhojanassa paṭhamo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ balavaḍḍhanaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sacchikataṃ sabbasattānaṃ iddhibalavaḍḍhanaṃ. Ayaṃ, mahārāja, bhojanassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ vaṇṇajanaṇaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sacchikataṃ sabbasattānaṃ guṇavaṇṇajanaṇaṃ. Ayaṃ, mahārāja, bhojanassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ darathavūpasamaṇaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sacchikataṃ sabbasattānaṃ sabbakilesadarathavūpasamaṇaṃ. Ayaṃ, mahārāja, bhojanassa catuttho guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭho. Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṃ sabbasattānaṃ jighacchādubbalyapaṭivīnodanaṃ, evameva kho, mahārāja,

nibbānaṃ sacchikataṃ sabbasattānaṃ sabbadukkhajighacchādubbalyapaṭivinodanaṃ. Ayaṃ, mahārāja, bhojanassa pañcama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti.

“Bhante nāgasena, ‘ākāsassa dasa guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’ti yaṃ vadesi, katame ākāsassa dasa guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti? “Yathā, mahārāja, ākāso na jāyati, na jīyati, na mīyati, na cavati, na uppajjati, duppasaho, acorāharaṇo, anissīto, vihagagamano, nirāvaraṇo, ananto. Evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ na jāyati, na jīyati, na mīyati, na cavati, na uppajjati, duppasahaṃ, acorāharaṇaṃ, anissitaṃ, ariyagamaṇaṃ, nirāvaraṇaṃ, anantaṃ. Ime kho, mahārāja, ākāsassa dasa guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti.

“Bhante nāgasena, ‘maṇiratanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’ti yaṃ vadesi, katame maṇiratanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti? “Yathā, mahārāja, maṇiratanāṃ kāmadaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ kāmadaṃ. Ayaṃ, mahārāja, maṇiratanassa paṭhama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, maṇiratanāṃ hāsakaraṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ hāsakaraṃ. Ayaṃ, mahārāja, maṇiratanassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, maṇiratanāṃ ujjotattakaraṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ ujjotattakaraṃ [ujjotattakaraṃ (sī. pī.), ujjotittakaraṃ (syā.)]. Ayaṃ, mahārāja, maṇiratanassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Ime kho, mahārāja, maṇiratanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti.

“Bhante nāgasena, ‘lohitacandanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’ti yaṃ vadesi, katame lohitacandanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti? “Yathā, mahārāja, lohitacandaṃ dullabhaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ dullabhaṃ. Ayaṃ, mahārāja, lohitacandanassa paṭhama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, lohitacandaṃ asamasugandhaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ asamasugandhaṃ. Ayaṃ, mahārāja, lohitacandanassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, lohitacandaṃ sajjanapasatthaṃ [sabbajanapasatthaṃ (syā.)], evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ ariyasajjanapasatthaṃ. Ayaṃ, mahārāja, lohitacandanassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Ime kho, mahārāja, lohitacandanassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti.

“Bhante nāgasena, ‘sappimaṇḍassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’ti yaṃ vadesi, katame sappimaṇḍassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti? “Yathā, mahārāja, sappimaṇḍo vaṇṇasampanno, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ guṇavaṇṇasampannaṃ. Ayaṃ, mahārāja, sappimaṇḍassa paṭhama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, sappimaṇḍo gandhasampanno, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ silagandhasampannaṃ. Ayaṃ, mahārāja, sappimaṇḍassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, sappimaṇḍo rāsasampanno, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ rāsasampannaṃ. Ayaṃ, mahārāja, sappimaṇḍassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Ime kho, mahārāja, sappimaṇḍassa tayo guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti.

“Bhante nāgasena, ‘girisikharassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā’ti yaṃ vadesi, katame girisikharassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti? “Yathā, mahārāja, girisikharaṃ accuggataṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ accugataṃ. Ayaṃ, mahārāja, girisikharassa paṭhama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, girisikharaṃ acalaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ acalaṃ. Ayaṃ, mahārāja, girisikharassa dutiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, girisikharaṃ duradhirohaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ duradhirohaṃ sabbakilesānaṃ. Ayaṃ, mahārāja, girisikharassa tatiyo guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, girisikharaṃ sabbabījānaṃ avirūhanaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ sabbakilesānaṃ avirūhanaṃ. Ayaṃ, mahārāja, girisikharassa catuttho guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Puna caparaṃ, mahārāja, girisikharaṃ anunayappaṭighavippamuttaṃ, evameva kho, mahārāja, nibbānaṃ anunayappaṭighavippamuttaṃ. Ayaṃ, mahārāja, girisikharassa pañcama guṇo nibbānaṃ anupaviṭṭhā. Ime kho, mahārāja, girisikharassa pañca guṇā nibbānaṃ anupaviṭṭhā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evameva tathā sampaṭicchamī”ti.

Nibbānarūpasanṭhānapaṇho dasamo.

11. Nibbānasacchikaraṇapaṇho

11. “Bhante nāgasena, tumhe bhaṇatha ‘nibbānaṃ na atītaṃ, na anāgataṃ, na paccuppannaṃ, na uppannaṃ na anuppannaṃ na uppādanīya’nti. Idha, bhante nāgasena, yo koci sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikaroti, so uppannaṃ sacchikaroti, udāhu uppādetvā sacchikaroti’ti? “Yo koci, mahārāja, sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikaroti, so na uppannaṃ sacchikaroti, na uppādetvā sacchikaroti, api ca, mahārāja, atthesā nibbānadhātu, yaṃ so sammāpaṭipanno sacchikaroti’ti.

“Mā, bhante nāgasena, imaṃ pañhaṃ paṭicchannaṃ katvā dīpehi, vivaṭaṃ pākataṃ katvā dīpehi chandajāto ussāhajāto, yaṃ te sikkhitam, taṃ sabbaṃ etthevākiraṇi, etthāyaṃ jano sammūlho vimatijāto saṃsayapakkhando, bhindetaṃ antodosasalla”nti. “Atthesā, mahārāja, nibbānadhātu santā sukhā pañītā, taṃ sammāpaṭipanno jinānusiṭṭhiyā saṅkhāre sammasanto paññāya sacchikaroti. Yathā, mahārāja, antevāsiko ācariyānusiṭṭhiyā vijjāṃ paññāya sacchikaroti, evameva kho, mahārāja, sammāpaṭipanno jinānusiṭṭhiyā paññāya nibbānaṃ sacchikaroti.

“Kathaṃ pana taṃ nibbānaṃ daṭṭhabbanti? Anītito nirupaddavato abhayato khemato santato sukhato sātato pañītato sucito sīlato daṭṭhabbaṃ.

“Yathā, mahārāja, puriso bahukaṭṭhapuñjēna jalitakaṭṭhitena agginā dayhamāno vāyāmena tato muñcitvā niraggikokāsaṃ pavisitvā tattha paramasukhaṃ labheyya, evameva kho, mahārāja, yo sammāpaṭipanno, so yoniso manasikārena byapagatavidhaggisāntāpaṃ paramasukhaṃ nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā, mahārāja, aggi, evaṃ tividhaggi daṭṭhabbo; yathā aggigato puriso, evaṃ sammāpaṭipanno daṭṭhabbo; yathā niraggikokāso, evaṃ nibbānaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso ahikukkuramanussakuṇapasarīraṇaṃ jākoṭṭhāsārāsigoṭṭhāsaṃ kuṇapajaṭṭhāntaramanupaviṭṭho vāyāmena tato muñcitvā nikkūṇapokāsaṃ pavisitvā tattha paramasukhaṃ labheyya, evameva kho, mahārāja, yo sammāpaṭipanno, so yoniso manasikārena byapagatakilesakuṇapaṃ paramasukhaṃ nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā, mahārāja, kuṇapaṃ, evaṃ pañca kāmagaṇā daṭṭhabbā; yathā kuṇapagato puriso, evaṃ sammāpaṭipanno daṭṭhabbo; yathā nikkūṇapokāso, evaṃ nibbānaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso bhīto tasito kampito viparītavibbhantacitto vāyāmena tato muñcitvā dalhaṃ thiraṃ acalaṃ abhayaṭṭhānaṃ pavisitvā tattha paramasukhaṃ labheyya, evameva kho, mahārāja, yo sammāpaṭipanno, so yoniso manasikārena byapagatabhayaśāntāsaṃ paramasukhaṃ nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā, mahārāja, bhayaṃ, evaṃ jātijarābyādhiramaṇaṃ paṭicca aparāparaṃ pavattabhayaṃ daṭṭhabbaṃ; yathā bhīto puriso, evaṃ sammāpaṭipanno daṭṭhabbo; yathā abhayaṭṭhānaṃ, evaṃ nibbānaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Yathā vā pana, mahārāja, puriso kiliṭṭhamalinakalalakaddamadese patito vāyāmena taṃ kalalakaddamaṃ apavāhetvā parisuddhavigāmaṃ upagantvā tattha paramasukhaṃ labheyya, evameva kho, mahārāja, yo sammāpaṭipanno, so yoniso manasikārena byapagatakilesamalakaddamaṃ paramasukhaṃ nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā, mahārāja, kalalaṃ, evaṃ lābhasakkārasiloko daṭṭhabbo; yathā kalalagato puriso, evaṃ sammāpaṭipanno daṭṭhabbo; yathā parisuddhavigāmaṃ, evaṃ nibbānaṃ daṭṭhabbaṃ.

“Tañca pana nibbānaṃ sammāpaṭipanno kinti sacchikaroti? Yo so, mahārāja, sammāpaṭipanno, so saṅkhārānaṃ pavattaṃ sammasati. Pavattaṃ sammasamāno tattha jātiṃ passati jaraṃ passati byādhim passati maraṇaṃ passati, na tattha kiñci sukhaṃ sātāṃ passati āditopi majjhatopi pariyośānatopi. So tattha kiñci na gayhūpagaṃ passati. Yathā, mahārāja, puriso divasasāntatte ayogule jalite tatte kaṭṭhite āditopi majjhatopi pariyośānatopi na kiñci gayhūpagaṃ padesaṃ passati, evameva kho, mahārāja, yo saṅkhārānaṃ pavattaṃ sammasati, so pavattaṃ sammasamāno tattha jātiṃ passati jaraṃ passati byādhim passati maraṇaṃ passati, na tattha kiñci sukhaṃ sātāṃ passati āditopi majjhatopi pariyośānatopi. So tattha [\[idaṃ padadvayaṃ sī. pī. potthakesu natthi\]](#) na kiñci gayhūpagaṃ passati, tassa gayhūpagaṃ apassantassa citte arati saṅṭhāti, kāyasmim dāho okkamati, so atāṇo asaraṇo asaraṇībhūto bhavesu nibbindati.

“Yathā, mahārāja, puriso jalitajālaṃ mahantaṃ aggikkhandhaṃ paviseyya, so tattha atāṇo asaraṇo asaraṇībhūto aggimhi nibbindeyya, evameva kho, mahārāja, tassa gayhūpagaṃ apassantassa citte arati saṅṭhāti, kāyasmim dāho okkamati, so atāṇo asaraṇo asaraṇībhūto bhavesu nibbindati.

“Tassa pavatte bhayadassāvissa evaṃ cittaṃ uppajjati ‘santattaṃ kho panetaṃ pavattaṃ sampajjalitaṃ bahudukkhaṃ bahūpāyāsaṃ, yadi koci labhetha appavattaṃ etaṃ santaṃ etaṃ paṇītaṃ, yadidaṃ sabbasaṅkhārasamatho sabbūpadhipaṭinissaggo taṇhakkhayo virāgo nirodho nibbāna’nti. Iti hettaṃ [hittaṃ (sī.), hi idaṃ (pī.)] tassa appavatte cittaṃ pakkhandati pasīdati pahaṃsayati tusayati [pahaṃsīyati kuhīyati (sī. pī.)] ‘paṭiladdhaṃ kho me nissaraṇa’nti.

“Yathā, mahārāja, puriso vippanaṭṭho videsapakkhando nibbāhanamaggaṃ disvā tattha pakkhandati pasīdati pahaṃsayati tusayati [pahaṃsīyati kuhīyati (sī. pī.)] ‘paṭiladdho me nibbāhanamaggo’ti, evameva kho, mahārāja, pavatte bhayadassāvissa appavatte cittaṃ pakkhandati pasīdati pahaṃsayati tusayati [pahaṃsīyati kuhīyati (sī. pī.)] ‘paṭiladdhaṃ kho me nissaraṇa’nti.

“So appavattatthāya maggaṃ āyūhati gavesati bhāveti bahulīkaroti, tassa tadatthaṃ sati santiṭṭhati, tadatthaṃ vīriyaṃ santiṭṭhati, tadatthaṃ pīti santiṭṭhati, tassa taṃ cittaṃ aparāparaṃ manasikaroto pavattaṃ samatikkamitvā appavattaṃ okkamati, appavattamanuppatto, mahārāja, sammāpaṭipanno ‘nibbānaṃ sacchikarotī’ti vuccatī’ti. “Sādhu, bhante nāgasena, evametaṃ tathā sampaṭicchāmi’ti.

Nibbānasacchikaraṇapaṇho ekādasamo.

12. Nibbānasannihitapaṇho

12. “Bhante nāgasena, atthi so padeso puratthimāya vā disāya dakkhiṇāya vā disāya pacchimāya vā disāya uttarāya vā disāya uddhaṃ vā adho vā tiriyaṃ vā, yattha nibbānaṃ sannihita’nti? “Natthi, mahārāja, so padeso puratthimāya vā disāya dakkhiṇāya vā disāya pacchimāya vā disāya uttarāya vā disāya uddhaṃ vā adho vā tiriyaṃ vā, yattha nibbānaṃ sannihita’nti.

“Yadi, bhante nāgasena, natthi nibbānassa sannihitokāso, tena hi natthi nibbānaṃ? Yesañca taṃ nibbānaṃ sacchikataṃ, tesampi sacchikiriyā micchā, kāraṇaṃ tattha vakkhāmi, yathā, bhante nāgasena, mahiyā dhaññuṭṭhānaṃ khettaṃ atthi, gandhuṭṭhānaṃ pupphaṃ atthi, pupphuṭṭhānaṃ gumbo atthi, phaluṭṭhānaṃ rukkho atthi, ratanuṭṭhānaṃ ākaro atthi, tattha yo koci yaṃ yaṃ icchati, so tattha gantvā taṃ taṃ harati, evameva kho, bhante nāgasena, yadi nibbānaṃ atthi, tassa nibbānassa uṭṭhānokāso pi icchitabbo, yasmā ca kho, bhante nāgasena, nibbānassa uṭṭhānokāso natthi, tasmā natthi nibbānanti brūmi, yesañca nibbānaṃ sacchikataṃ, tesampi sacchikiriyā micchā’nti.

“Natthi, mahārāja, nibbānassa sannihitokāso, atthi cettaṃ nibbānaṃ, sammāpaṭipanno yoniso manasikārena nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā pana, mahārāja, atthi agga nāma, natthi tassa sannihitokāso, dve kaṭṭhāni saṅghaṭṭento aggaṃ adhigacchati. Evameva kho, mahārāja, atthi nibbānaṃ, natthi tassa sannihitokāso, sammāpaṭipanno yoniso manasikārena nibbānaṃ sacchikaroti.

“Yathā vā pana, mahārāja, atthi satta ratanāni nāma. Seyyathidaṃ, cakkaratanaṃ hatthiratanam assaratanaṃ maṇiratanam itthiratanam gahapatiratanam pariṇāyakaratanam. Na ca tesam ratanānam sannihitokāso atthi, khattiyassa pana sammāpaṭipannassa paṭipattibalena tāni ratanāni upagacchanti. Evameva kho, mahārāja, atthi nibbānaṃ, natthi tassa sannihitokāso, sammāpaṭipanno yoniso manasikārena nibbānaṃ sacchikarotī’nti.

“Bhante nāgasena, nibbānassa sannihitokāso mā hotu, atthi pana taṃ ṭhānaṃ, yattha ṭhito sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikarotī’nti? “Āma, mahārāja, atthi taṃ ṭhānaṃ, yattha ṭhito sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikarotī’nti.

“Katamaṃ pana, bhante, taṃ ṭhānaṃ, yattha ṭhito sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikarotī’nti? “Sīlaṃ, mahārāja, ṭhānaṃ, sīle patiṭṭhito yoniso manasikaronto sakkayavanepi cīnavilātepi alandepi nigumbepi [nikumbepi (sī. syā. pī.)] kāsikosalepi kasmīrepi gandhārepi nagamuddhanipi brahmalokepi yattha katthacipi ṭhito sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikaroti. Yathā, mahārāja, yo koci cakkhumā puriso sakayavanepi cīnavilātepi alandepi nigumbepi kāsikosalepi kasmīrepi gandhārepi nagamuddhanipi brahmalokepi yattha katthacipi ṭhito ākāsaṃ passati, evameva kho, mahārāja, sīle patiṭṭhito yoniso manasikaronto sakayavanepi...

pe... yattha katthacipi t̥hito sammāpaṭipanno nibbānaṃ sacchikaroti.

“Yathā vā pana, mahārāja, sakayavanepi...pe... yattha katthacipi t̥hitassa pubbadisā atthi, evameva kho, mahārāja, sīle patiṭṭhitassa yoniso manasikarontassa sakkayavanepi...pe... yattha katthacipi t̥hitassa sammāpaṭipannassa atthi nibbānasacchikiriyā”ti. “Sādhu, bhante nāgasena, desitaṃ tayā nibbānaṃ, desitā nibbānasacchikiriyā, parikkhatā sīlaguṇā, dassitā sammāpaṭipatti, ussāpito dhammaddhajo, saṅghapitā dhammanetti, avañjho suppayuttānaṃ sammāpayogo, evametam gaṇivarapavara tathā sampaṭicchāmī”ti.

Nibbānasannihitapañho dvādasamo.

Vessantaravaggo tatiyo.

Imasmim vagge dvādasa pañhā.

4. Anumānavaggo

1. Anumānapañho

1. Atha kho milindo rājā yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkamī, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdī, ekamantaṃ nisinno kho milindo rājā ñātukāmo sotukāmo dhāretukāmo ñāṇālokaṃ daṭṭhukāmo aññānaṃ bhinditukāmo ñāṇālokaṃ uppādetukāmo avijjandhakāraṃ nāsetukāmo adhimattaṃ dhitiṅca ussāhaṅca satiṅca sampajaññaṅca upaṭṭhapetvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “bhante nāgasena, kiṃ pana buddho tayā diṭṭho”ti. “Na hi, mahārājā”ti. “Kiṃ pana te ācariyehi buddho diṭṭho”ti? “Na hi, mahārājā”ti. “Bhante nāgasena, na kira tayā buddho diṭṭho, nāpi kira te ācariyehi buddho diṭṭho, tena hi, bhante nāgasena, natthi buddho, na hettha buddho paññāyati”ti.

“Atthi pana te, mahārāja, pubbakā khattiyā, ye te tava khattiyavaṃsassa pubbaṅgamā”ti? “Āma, bhante. Ko saṃsayo, atthi pubbakā khattiyā, ye mama khattiyavaṃsassa pubbaṅgamā”ti. “Diṭṭhapubbā tayā, mahārāja, pubbakā khattiyā”ti? “Na hi bhante”ti. “Ye pana taṃ, mahārāja, anusāsanti purohitā senāpatino akkhadassā mahāmatā, tehi pubbakā khattiyā diṭṭhapubbā”ti? “Na hi bhante”ti. “Yadi pana te, mahārāja, pubbakā khattiyā na diṭṭhā, nāpi kira te anusāsakehi pubbakā khattiyā diṭṭhā, tena hi natthi pubbakā khattiyā, na hettha pubbakā khattiyā paññāyanti”ti.

“Dissanti, bhante nāgasena, pubbakānaṃ khattiyānaṃ anubhūtāni paribhogabhaṇḍāni. Seyyathidaṃ, setacchattaṃ uṇhīsaṃ pādukā vālabhijāni khaggaratanaṃ mahārahāni ca sayanāni. Yehi mayaṃ jāneyyāma saddaheyyāma ‘atthi pubbakā khattiyā’ti. “Evameva kho, mahārāja, mayampetaṃ bhagavantaṃ jāneyyāma saddaheyyāma. Atthi taṃ kāraṇaṃ, yena mayaṃ kāraṇena jāneyyāma saddaheyyāma ‘atthi so bhagavā’ti. Katamaṃ taṃ kāraṇaṃ? Atthi kho, mahārāja, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena anubhūtāni paribhogabhaṇḍāni. Seyyathidaṃ, cattāro satipaṭṭhānā cattāro sammappadhānā cattāro iddhipādā pañcindriyāni pañca balāni satta bojjhaṅgā ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, yehi sadevako loko jānāti saddahati ‘atthi so bhagavā’ti. Iminā, mahārāja, kāraṇena iminā hetunā iminā nayena iminā anumānena ñātabbo ‘atthi so bhagavā’ti.

“Bahū jane tārayitvā, nibbuto upadhikkhaye;
Anumānena ñātabbaṃ, atthi so dvipaduttamo”ti.

“Bhante nāgasena, opammaṃ karohī”ti. “Yathā, mahārāja, nagaravaḍḍhakī nagaraṃ māpetukāmo paṭhamaṃ tāva samaṃ annatamanonataṃ asakkharapāsānaṃ nirupaddavamanavajjaṃ ramaṇiyaṃ bhūmibhāgaṃ anuviloketvā yaṃ tattha visamaṃ, taṃ samaṃ kārapetvā khāṇukaṇṭakaṃ visodhāpetvā tattha nagaraṃ māpeyya sobhanaṃ vibhattaṃ bhāgaso mitaṃ ukkiṇṇaparikhāpākāraṃ daḷhagopuraṭṭalakoṭṭakaṃ puthucaccaratukkāsandhisīghāṭakaṃ sucisamatarājāmaggaṃ suvibhattaantarāpaṇaṃ ārāmuyyānataḷākakokkharāṇiudapānasampannaṃ bahuvidhadevaṭṭhānappaṭimaṇḍitaṃ sabbadosavirahitaṃ, so tasmim nagare sabbathā vepullattaṃ patte aññaṃ desaṃ upagaccheyya, atha taṃ nagaraṃ aparena samayena

iddham bhavēyya phītam subhikkham khemaṃ samiddham sivaṃ anītikaṃ nirupaddavaṃ nānājanasamākulaṃ, puthū khattiyā brāhmaṇā vessā suddā hatthārohā assārohā rathikā pattikā dhanuggahā tharuggahā celakā calakā piṇḍadāyākā uggā rājaputtā pakkhandino mahānāgā sūrā vammīno yodhino dāsikaputtā bhaṭṭiputtā [dāsaputtā bhaṭṭiputtā (sī. pī.)] mallakā gaṇakā ālārikā sūdā kappakā nahāpakā cundā mālākārā suvaṇṇakārā sajjhukārā sīsakārā tipukārā lohakārā vaṭṭakārā ayokārā maṇikārā pesakārā kumbhakārā veṇukārā loṇakārā cammakārā rathakārā dantakārā rajjukārā kocchakārā suttakārā vilīvakārā dhanukārā jiyakārā usukārā cittakārā raṅgakārā rajakā tantavāyā tunnavāyā heraññikā dussikā gandhikā tiṇhāarakā kaṭṭhāarakā bhatakā paṇṇikā phalikā [phallikā (sī. pī.)] mūlikā odanikā pūvikā macchikā maṃsikā majjikā naṭakā naccakā laṅghakā indajālikā vetālikā mallā chavaḍḍhakā pupphachāḍḍakā venā nesādā gaṇikā lāsikā kumbhadāsiyo sakkayavanacīnavilātā ujjenakā bhārukacchakā kāsikosalā parantakā māgadhakā sāketakā soreyyakā [soratṭhakā (sī. pī.)] pāveyyakā koṭumbaramāthurakā alasandakasmīragandhārā taṃ nagaraṃ vāsāya upagatā nānāvīsāyino janā navaṃ suvibhattaṃ adosamanavajjaṃ ramaṇīyaṃ taṃ nagaraṃ passitvā anumānena jānanti ‘cheko vata bho so nagaravaḍḍhakī, yo imassa nagarassa māpetā’ ti. Evameva kho, mahārāja, so bhagavā asamo asamasamo appaṭṭisamo asadiso atulo asaṅkhyeyo appameyyo aparimeyyo amitaguṇo guṇapāramippatto anantadhiti anantatejo anantavīriyo anantabalo buddhabalāpāramiṃ gato sasenamāraṃ parājetvā diṭṭhijālaṃ padāletvā avijjaṃ khepetvā vijjaṃ uppādetvā dhammukkaṃ dhārayitvā sabbaññutaṃ pāpuṇitvā vijjitasāṅgāmo dhammanagaraṃ māpesi.

“Bhagavato kho, mahārāja, dhammanagaraṃ sīlapākāraṃ hiriparikhaṃ nāṇadvāraḥkoṭṭhakaṃ vīriyaatṭālakāṃ saddhāesikāṃ satidovārikāṃ paññāpāsādaṃ suttantacaccaraṃ abhidhammasiṅghāṭakaṃ vinayavinicchayaṃ satipaṭṭhānavīthikāṃ, tassa kho pana, mahārāja, satipaṭṭhānavīthiyaṃ evarūpā āpaṇā pasāritā honti. Seyyathīdaṃ, pupphāpaṇaṃ gandhāpaṇaṃ phalāpaṇaṃ agadāpaṇaṃ osadhāpaṇaṃ amatāpaṇaṃ ratanāpaṇaṃ sabbāpaṇa’ nti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato pupphāpaṇa’ nti? “Atthi kho pana, mahārāja, tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena ārammaṇavibhattiyo akkhātā. Seyyathīdaṃ, aniccasaññā dukkhasaññā anattasaññā asubhasaññā ādīnavasaññā pahānasaññā virāgasaññā nirodhasaññā sabbaloke anabhiratisaññā sabbasaṅkhāresu aniccasaññā ānāpānassati uddhumātakasaññā vinīlakasaññā vipubbakasaññā vicchiddakasaññā vikkhāyitakasaññā vikkhittakasaññā hatavikkhittakasaññā lohītakasaññā puḷavakasaññā aṭṭhikasaññā mettāsaññā karuṇāsaññā muditāsaññā upekkhāsaññā maraṇānussati kāyagatāsati, ime kho, mahārāja, buddhena bhagavatā ārammaṇavibhattiyo akkhātā. Tattha yo koci jarāmaraṇā muccitukāmo, so tesu aññātaraṃ ārammaṇaṃ gaṇhāti, tena ārammaṇena rāgā vimuccati, dosā vimuccati, mohā vimuccati, mānato vimuccati, diṭṭhito vimuccati, saṃsāraṃ tarati, taṇhāsotaṃ nivāreti, tividdhaṃ malaṃ visodheti, sabbakilese upahantvā amalaṃ virajaṃ suddhaṃ paṇḍaraṃ ajātiṃ ajaraṃ amaraṃ sukhaṃ sītībhūtaṃ abhayaṃ nagaruttamaṃ nibbānanagaraṃ pavisitvā arahatte cittaṃ vimoceti, idaṃ vuccati mahārāja ‘bhagavato pupphāpaṇa’ nti.

“Kammamūlaṃ gahetvāna, āpaṇaṃ upagacchatha;
Ārammaṇaṃ kiṇitvāna, tato muccatha muttiyā’ ti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato gandhāpaṇa’ nti? “Atthi kho pana, mahārāja, tena bhagavatā sīlavibhattiyo akkhātā, yena sīlagandhena anulittā bhagavato puttā sadevakaṃ lokaṃ sīlagandhena dhūpenti sampadhūpenti, disampi anudisampi anuvātampi paṭivātampi vāyanti ativāyanti, pharitvā tiṭṭhanti. Katamā tā sīlavibhattiyo? Saraṇasīlaṃ pañcaṅgasīlaṃ aṭṭhaṅgasīlaṃ dasaṅgasīlaṃ pañcuddesapariyāpannaṃ pātīmokkhasaṃvarasīlaṃ. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato gandhāpaṇa’ nti. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Na pupphagandho paṭivātameti, na candanaṃ taggaramallikā vā;
Sataṅca gandho paṭivātameti, sabbā disā sappuriso pavāyati [pavāti (sī. pī.) dha. pa. 54
passitabbaṃ].

“Candanaṃ tagaraṃ vāpi, uppalaṃ atha vassikī;
Etesaṃ gandhajātānaṃ, sīlagandho anuttaro.

“Appamatto ayam gandho, yvāyam tagaracandanam;
Yo ca sīlavataṃ gandho, vāti devesu uttamo”’ti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato phalāpaṇa”’nti? “Phalāni kho, mahārāja, bhagavatā akkhātāni. Seyyathīdaṃ, sotāpattiphalaṃ sakadāgāmiphalaṃ anāgāmiphalaṃ arahattaphalaṃ suññataphalasaṃpatti animittaphalasaṃpatti appaṇihitaphalasaṃpatti. Tattha yo koci yaṃ phalaṃ icchati, so kammamūlaṃ datvā patthitaṃ phalaṃ kiṇāti. Yadi sotāpattiphalaṃ, yadi sakadāgāmiphalaṃ, yadi anāgāmiphalaṃ, yadi arahattaphalaṃ, yadi suññataphalasaṃpattiṃ, yadi animittaphalasaṃpattiṃ, yadi appaṇihitaphalasaṃpattiṃ. Yathā, mahārāja, kassaci purisassa dhuvaphalo ambo bhaveyya, so na tāva tato phalāni pātetī, yāva kayikā na āgacchanti, anuppatte pana kayike mūlaṃ gahetvā evaṃ ācikkhati ‘ambho purisa eso kho dhuvaphalo ambo, tato yaṃ icchasi, ettakaṃ phalaṃ gaṇhāhi salāṭukaṃ vā dovilaṃ vā kesikaṃ vā āmaṃ vā pakkaṃ vā’ti, so tena attanā dinnamūlena yadi salāṭukaṃ icchati, salāṭukaṃ gaṇhāti, yadi dovilaṃ icchati, dovilaṃ gaṇhāti, yadi kesikaṃ icchati, kesikaṃ gaṇhāti, yadi āmaṃ icchati, āmaṃ gaṇhāti, yadi pakkaṃ icchati, pakkaṃ gaṇhāti. Evameva kho, mahārāja, yo yaṃ phalaṃ icchati, so kammamūlaṃ datvā patthitaṃ phalaṃ gaṇhāti, yadi sotāpattiphalaṃ...pe... yadi appaṇihitaphalasaṃpattiṃ, idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato phalāpaṇa’nti.

“Kammamūlaṃ janā datvā, gaṇhanti amataphalaṃ;
Tena te sukhitā hontī, ye kītā amatapphala”’nti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato agadāpaṇa”’nti? “Agadāni kho, mahārāja, bhagavatā akkhātāni, yehi agadehi so bhagavā sadevakaṃ lokaṃ kilesavisato parimoceti. Katamāni pana tāni agadāni? Yānimāni, mahārāja, bhagavatā cattāri ariyasaccāni akkhātāni. Seyyathīdaṃ, dukkhaṃ ariyasaccaṃ dukkhasamudayaṃ ariyasaccaṃ dukkhanirodhaṃ ariyasaccaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā ariyasaccaṃ, tattha ye keci aññāpekkhā catusaccaṃ dhammaṃ suṇanti, te jātiyā parimuccanti, jarāya parimuccanti, maraṇā parimuccanti, sokaparidevadukkhadomanassupāyāsehi parimuccanti, idaṃ vuccati mahārāja ‘bhagavato agadāpaṇa’nti.

“Ye keci agadā loke [loke agadā (pī.)], visānaṃ paṭibāhakā;
Dhammāgadasamaṃ natthi, etaṃ pivatha bhikkhavo”’ti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato osadhāpaṇa”’nti? “Osadhāni kho, mahārāja, bhagavatā akkhātāni, yehi osadhehi so bhagavā devamanusse tikiçchati. Seyyathīdaṃ, cattāro satipattihānā cattāro sammappadhānā cattāro iddhipādā pañcindriyāni pañca balāni satta bojjhaṅgā ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, etehi osadhehi bhagavā micchādīṭṭhiṃ vireceti, micchāsaṅkappaṃ vireceti, micchāvācaṃ vireceti, micchākammaṃ vireceti, micchājīvaṃ vireceti, micchāvāyāmaṃ vireceti, micchāsatiṃ vireceti, micchāsamādhīṃ vireceti, lobhavamaṇaṃ kāreti, dosavamaṇaṃ kāreti, mohavamaṇaṃ kāreti, mānavamaṇaṃ kāreti, diṭṭhivamaṇaṃ kāreti, vicikicchāvamaṇaṃ kāreti, uddhaccavamaṇaṃ kāreti, thinamidhāvamaṇaṃ kāreti, ahirikānottappavamaṇaṃ kāreti, sabbakilesavamaṇaṃ kāreti, idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato osadhāpaṇa’nti.

“Ye keci osadhā loke, vijjanti vividhā bahū;
Dhammosadhasamaṃ natthi, etaṃ pivatha bhikkhavo.

“Dhammosadhaṃ pivivāna, ajarāmarāṇā siyuṃ;
Bhāvayitvā ca passivā, nibbutā upadhikkhaye”’ti.

“Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato amatāpaṇa”’nti? “Amataṃ kho, mahārāja, bhagavatā akkhātāṃ, yena amatena so bhagavā sadevakaṃ lokaṃ abhisīnci, yena amatena abhisittā devamanussā jātijarābyādhiramaṇasokaparidevadukkhadomanassupāyāsehi parimuccimṣu. Katamaṃ taṃ amataṃ? Yadi daṃ kāyagatāsati. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena ‘amataṃ te, bhikkhave, paribhuñjanti, ye kāyagatāsatiṃ paribhuñjanti’ti. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato amatāpaṇa’nti.

“Byādhitam janatam disvā, amatāpaṇam pasārayi;

Kammena taṃ kiṇṭvāna, amataṃ ādetha bhikkhavo’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato ratanāpaṇa’’nti? ‘‘Ratanāni kho, mahārāja, bhagavatā akkhātāni, yehi ratanehi vibhūsitā bhagavato puttā sadevakaṃ lokaṃ virocanti obhāsenti pabhāsenti jalanti pajjalanti uddhaṃ adho tiriyaṃ ālokaṃ dassenti. Katamāni tāni ratanāni? Sīlaratanaṃ samādhiratanam paññāratanaṃ vimuttiratanam vimuttiñānadassanaratanam paṭisambhidāratanaṃ bojjaṅgaratanam.

‘‘Katamaṃ, mahārāja, bhagavato sīlaratanaṃ? Pātimokkhasamvarasīlam indriyasamvarasīlam ājīvapārisuddhisīlam paccayasannissitasīlam cūlasīlam majjhimasīlam mahāsīlam maggasīlam phalasīlam. Sīlaratanaṃ kho, mahārāja, vibhūsitassa puggalassa sadevako loko samārako sabrahmako sassamaṇabrāhmaṇī pajā pihayati pattheti, sīlaratanapiḷandho kho, mahārāja, bhikkhu disampi anudisampi uddhampi adhopi tiriyaṃ virocati ativirocati [atirocati (sī. pī.)], heṭṭhato avīciṃ uparito bhavaggaṃ upādāya etthantare sabbaratanaṃ atikkamivā [atisayivā (sī. pī.)] abhibhavivā ajjhottharivā tiṭṭhati, evarūpāni kho, mahārāja, sīlaratanaṃ bhagavato ratanāpaṇe pasāritāni, idaṃ vuccati mahārāja ‘bhagavato sīlaratana’’nti.

‘‘Evarūpāni sīlāni, santi buddhassa āpaṇe;
Kammena taṃ kiṇṭvāna, ratanaṃ vo piḷandhathā’’ti.

‘‘Katamaṃ, mahārāja, bhagavato samādhiratanam? Savitakkasavicāro samādhi, avitakkavicāramatto samādhi, avitakkaavicāro samādhi, suññato samādhi, animitto samādhi, appaṇihito samādhi. Samādhiratanam kho, mahārāja, piḷandhassa bhikkhuno ye te kāmavitakkabyāpādavitakkavihiṃsāvitakkamānuddhaccaditṭhivicikicchākilesavatthūni vividhāni ca kuvitakkāni, te sabbe samādhiṃ āsajja vikiranti vidhamanti viddhaṃsanti na saṅṭhanti [na saṅṭhanti (sī.)] na upalimpanti [na upalimpanti (sī. pī.)]. Yathā, mahārāja, vāri pokkharapatte vikiranti vidhamati viddhaṃsati na saṅṭhāti na upalimpanti. Taṃ kissa hetu? Parisuddhattā padumassa. Evameva kho, mahārāja, samādhiratanam piḷandhassa bhikkhuno ye te kāmavitakkabyāpādavitakkavihiṃsāvitakkamānuddhacca ditṭhivicikicchākilesavatthūni vividhāni ca kuvitakkāni, te sabbe samādhiṃ āsajja vikiranti vidhamanti viddhaṃsanti na saṅṭhanti na upalimpanti. Taṃ kissa hetu? Parisuddhattā samādhissa. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato samādhiratanam’’nti, evarūpāni kho, mahārāja, samādhiratanāni bhagavato ratanāpaṇe pasāritāni.

‘‘Samādhiratanamālassa, kuvitakkā na jāyare;
Na ca vikkhipate cittaṃ, etaṃ tumhe piḷandhathā’’ti.

‘‘Katamaṃ, mahārāja, bhagavato paññāratanaṃ? Yāya, mahārāja, paññāya ariyasāvako ‘idaṃ kusala’’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘idaṃ akusala’’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘idaṃ sāvajjaṃ, idaṃ anavajjaṃ, idaṃ sevītappaṃ, idaṃ na sevītappaṃ, idaṃ hīnaṃ, idaṃ paṇītaṃ, idaṃ kaṇhaṃ, idaṃ sukkaṃ, idaṃ kaṇhasukkasappaṭibhāga’’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘idaṃ dukkha’’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhasamudayo’’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhanirodho’’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā’’ti yathābhūtaṃ pajānāti. Idaṃ vuccati mahārāja ‘bhagavato paññāratana’’nti.

‘‘Paññāratanamālassa, na ciraṃ vattate bhavo;
Khippaṃ phasseti [phusseti (syā.), passati (ka.)] amataṃ, na ca so rocate bhava’’ti.

‘‘Katamaṃ, mahārāja, bhagavato vimuttiratanam’’? ‘‘Vimuttiratanam [vimuttiratananti (sī. pī.)] kho, mahārāja, arahattaṃ vuccati, arahattaṃ patto kho, mahārāja, bhikkhu ‘vimuttiratanam piḷandho’’ti vuccati. Yathā, mahārāja, puriso muttākalāpamaṇikalāpapavāḷakalāpābharaṇappaṭimaṇḍito [pavāḷābharaṇappaṭimaṇḍito (sī. pī.)] agalutagaratālīsakalohitacandanānulittagatto nāgapunnāgasālasalālacampakayūthikātimuttakapāḷaluppavassikamallikāvicitto sesajane atikkamivā virocati ativirocati obhāsati pabhāsati sampabhāsati jalati pajjalati abhibhavati ajjhottharati mālāgandharatanābharaṇehi, evameva kho, mahārāja, arahattaṃ patto khīṇāsavo vimuttiratanapiḷandho upādāyupādāya vimuttānaṃ bhikkhūnaṃ atikkamivā samatikkamivā virocati ativirocati obhāsati pabhāsati sampabhāsati jalati pajjalati abhibhavati ajjhottharati vimuttiyā. Taṃ kissa hetu? Aggaṃ, mahārāja, etaṃ piḷandhanaṃ sabbapiḷandhanānaṃ, yadidaṃ vimuttiḷandhanaṃ. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato

vimuttiratana'nti.

“Mañimālādharmaṃ geḥa, jano [gehaṃ, jano (ka.)] sāmim udikkhati;
Vimuttiratanaṃālantu, udikkhanti sadevakā'ti.

“Katamaṃ mahārāja, bhagavato vimuttiñāṇadassanaratanaṃ? Paccavekkhaṇañāṇaṃ, mahārāja, bhagavato vimuttiñāṇadassanaratanaṃti vuccati, yena ñāṇena ariyasāvako maggaphalanibbānāni pahīnakilesāvasiṭṭhakilese ca paccavekkhati.

“Ye ñāṇena bujjhanti, ariyā katakiccatam;
Tam ñāṇaratanaṃ laddhuṃ, vāyametha jinorasā'ti.

“Katamaṃ, mahārāja, bhagavato paṭisambhidāratanaṃ? Catasso kho, mahārāja, paṭisambhidāyo atthapaṭisambhidā dhammapaṭisambhidā niruttipaṭisambhidā paṭibhānapaṭisambhidāti. Imehi kho, mahārāja, catūhi paṭisambhidāratanehi samalaṅkato bhikkhu yaṃ yaṃ parisam upasaṅkamati, yaḍi khattiyaparisam, yaḍi brāhmaṇaparisam, yaḍi gahapatiparisam, yaḍi samaṇaparisam, visārado upasaṅkamati amaṅkubhūto abhīru acchambhī anutrāsī vigatalomahaṃso parisam upasaṅkamati.

“Yathā, mahārāja, yodho saṅgāmasūro sannaddhapañcāvudho acchambhito [asambhīto (sī. pī.)] saṅgāmaṃ otarati, ‘sace amittā dūre bhavissanti usunā pāṭayissāmi, tato orato bhavissanti sattiyā paharissāmi, tato orato bhavissanti kaṇayena paharissāmi, upagataṃ santaṃ maṇḍalaggena dvidhā chindissāmi, kāyūpagataṃ churikāya vinivijjhissāmī'ti [vijjhissāmīti (sī.)], evameva kho, mahārāja, catupaṭisambhidāratanaṃḍito bhikkhu acchambhito parisam upasaṅkamati. Yo koci maṃ atthapaṭisambhide pañhaṃ pucchissati, tassa atthena atthaṃ kathayissāmi, kāraṇena kāraṇaṃ kathayissāmi, hetunā hetuṃ kathayissāmi, nayena nayaṃ kathayissāmi, nissaṃsayam karissāmi, vimatiṃ vivecessāmi, tosayissāmi pañhaveyyākaraṇena.

“Yo koci maṃ dhammapaṭisambhide pañhaṃ pucchissati, tassa dhammena dhammaṃ kathayissāmi, amatena amataṃ kathayissāmi, asaṅkhatena asaṅkhatam kathayissāmi, nibbānena nibbānaṃ kathayissāmi, suññatena suññataṃ kathayissāmi, animittena animittam kathayissāmi, appaṇihitena appaṇihitam kathayissāmi, anejena anejaṃ kathayissāmi, nissaṃsayam karissāmi, vimatiṃ vivecessāmi, tosayissāmi pañhaveyyākaraṇena.

“Yo koci maṃ niruttipaṭisambhide pañhaṃ pucchissati, tassa niruttiyā niruttiṃ kathayissāmi, padaṇa padaṃ kathayissāmi, anupadaṇa anupadam kathayissāmi, akkharena akkharam kathayissāmi, sandhiyā sandhiṃ kathayissāmi, byañjanena byañjanaṃ kathayissāmi, anubyañjanena anubyañjanaṃ kathayissāmi, vaṇṇena vaṇṇam kathayissāmi, sarena saram kathayissāmi, paññattiyā paññattiṃ kathayissāmi, vohārena vohāram kathayissāmi, nissaṃsayam karissāmi, vimatiṃ vivecessāmi, tosayissāmi pañhaveyyākaraṇena.

“Yo koci maṃ paṭibhānapaṭisambhide pañhaṃ pucchissati, tassa paṭibhānena paṭibhānaṃ kathayissāmi, opammaṇa opammaṃ kathayissāmi, lakkhaṇena lakkhaṇam kathayissāmi, rasena rasaṃ kathayissāmi, nissaṃsayam karissāmi, vimatiṃ vivecessāmi, tosayissāmi pañhaveyyākaraṇenāti, idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato paṭisambhidāratana'nti.

“Paṭisambhidā kiṇitvāna, ñāṇena phassayeyya yo;
Acchambhito anubbiggo, atirocati sadevake'ti.

“Katamaṃ, mahārāja, bhagavato bojjhaṅgaratanaṃ? Sattime, mahārāja, bojjhaṅgā, satisambojjhaṅgo dhammavicayasambojjhaṅgo vīriyasambojjhaṅgo pītisambojjhaṅgo passaddhisambojjhaṅgo samādhisambojjhaṅgo upekkhāsambojjhaṅgo. Imehi kho, mahārāja, sattahi bojjhaṅgaratanehi paṭimaṇḍito bhikkhu sabbaṃ tamaṃ abhibhuyya sadevakaṃ lokaṃ obhāseti pabhāseti ālokaṃ janeti. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato bojjhaṅgaratana'nti.

“Bojjhaṅgaratanaṃālassa, utṭhahanti [upaṭṭhahanti (ka.), udikkhanti (syā.)] sadevakā;

Kammena taṃ kiṇṭvāna, ratanaṃ vo piḷandhathā’’ti.

‘‘Bhante nāgasena, katamaṃ buddhassa bhagavato sabbāpaṇa’’nti? ‘‘Sabbāpaṇaṃ kho, mahārāja, bhagavato navaṅgaṃ buddhavacanaṃ sārīrikāni pāribhogikāni cetiyāni saṅgharatanañca. Sabbāpaṇe, mahārāja, bhagavatā jātisampatti pasāritā, bhogasampatti pasāritā, āyusampatti pasāritā, ārogyasampatti pasāritā, vaṇṇasampatti pasāritā, paññāsampatti pasāritā, mānusikasampatti pasāritā, dibbasampatti pasāritā, nibbānasampatti pasāritā. Tattha ye taṃ taṃ sampattiṃ icchanti, te kammamūlaṃ datvā patthitapatthitaṃ sampattiṃ kiṇanti, keci sīlasamādānena kiṇanti, keci uposathakammena kiṇanti, appamattakenapi kammamūlena upādāyupādāya sampattiyo paṭilabhanti. Yathā, mahārāja, āpaṇikassa āpaṇe tilamuggamāse parittakenapi taṇḍulamuggamāsenā appakenapi mūlena upādāyupādāya gaṇhanti, evameva kho, mahārāja, bhagavato sabbāpaṇe appamattakenapi kammamūlena upādāyupādāya sampattiyo paṭilabhanti. Idaṃ vuccati, mahārāja, ‘bhagavato sabbāpaṇa’’nti.

‘‘Āyu arogatā vaṇṇaṃ, saggaṃ uccākulīnatā;
Asaṅkhatañca amataṃ, atthi sabbāpaṇe jine.

‘‘Appena bahukenāpi, kammamūlena gayhati;
Kiṇṭvā saddhāmūlena, samiddhā hotha bhikkhavo’’ti.

‘‘Bhagavato kho, mahārāja, dhammanagare evarūpā janā paṭivasanti, suddhantikā venayikā ābhidhammikā dhammakathikā jātakabhāṇakā dīghabhāṇakā majjhimbhāṇakā saṃyuttabhāṇakā aṅguttarabhāṇakā khuddakabhāṇakā sīlasampannā samādhisampannā paññāsampannā bojjhaṅgabhāvanārātā vipassakā sadatthamanuyuttā āraññikā rukkhamūlikā abbhokāsikā palālapuñjikā sosānikā nesajjikā paṭipannakā phalaṭṭhā sekkhā phalasaṅgino sotāpannā sakadāgāmino anāgāmino arahanto tevijjā chaḷabhiññā iddhimanto paññāya pāramiṃgatā satipaṭṭhānasammappadhānaiddhipādāindriyabalabojjhaṅgamaggavarajhānavimokkharū pārūpasantasukhasamāpattikusalā, tehi arahantehi ākulaṃ samākulaṃ ākiṇṇaṃ samākiṇṇaṃ naḷavanasaravanamiva dhammanagaraṃ ahoṣi. Bhavatīha –

‘‘Vītarāgā vītadosā, vītamohā anāsavā;
Vītataṇhā anādānā, dhammanagare vasanti te.

‘‘Āraññikā dhutadharā, jhāyino lūkhacīvarā;
Vivekābhiratā dhīrā, dhammanagare vasanti te.

‘‘Nesajjikā santhatikā, athopi ṭhānacaṅkamā;
Paṃsukūladharā sabbe, dhammanagare vasanti te.

‘‘Ticīvaradharā santā, cammakhaṇḍacatutthakā;
Ratā ekāsane viññū, dhammanagare vasanti te.

‘‘Appicchā nipakā dhīrā, appāhārā alolupā;
Lābhālābhena santuṭṭhā, dhammanagare vasanti te.

‘‘Jhāyī jhānaratā dhīrā, santacittā samāhitā;
Ākiṇcaññaṃ patthayānā, dhammanagare vasanti te.

‘‘Paṭipannā phalaṭṭhā ca, sekkhā phalasaṅgino;
Āsīsakā [āsīṃsakā (sī. pī.)] uttamattaṃ, dhammanagare vasanti te.

‘‘Sotāpannā ca vimalā, sakadāgāmino ca ye;
Anāgāmī ca arahanto, dhammanagare vasanti te.

““Satipaṭṭhānakusalā, bojjhaṅgabhāvanāratā;
Vipassakā dhammadharā, dhammanagare vasanti te.

““Iddhipādesu kusalā, samādhībhāvanāratā;
Sammappadhānānuyuttā, dhammanagare vasanti te.

““Abhiññāpāramippattā, pettike gocare ratā;
Antalikkhamhi caraṇā, dhammanagare vasanti te.

““Okkhittacakkhū mitabhāṇī, guttadvārā susaṃvutā;
Sudantā uttame damme [dhamme (sī. pī.)], dhammanagare vasanti te.

““Tevijjā chaḷabhiññā ca, iddhiyā pāramiṃ gatā;
Paññāya pāramippattā, dhammanagare vasanti te’ ti.

“Ye kho te, mahārāja, bhikkhū aparimitaññavaradharā asaṅgā atulaguṇā [atuliyaguṇā (sī. pī. ka.)] atulayasā atulabalā atulatejā dhammacakkānuppavattakā paññāpāramiṃ gatā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**dhammasenāpatino**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū iddhimanto adhigatappaṭṭisambhidāpattavesārājā gaganacarā durāsadā duppasahā anālabacarā sasāgaramahidharapathavikampako candasūriyaparimajjakā vikubbanādhīṭṭhānābhīnīhārakusalā iddhiyā pāramiṃ gatā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**purohitā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū dhutaṅgamanugatā appicchā santuṭṭhā viññattimanesanajigucchakā piṇḍāya sapadānacārino bhamaṛāva gandhamanughāyitvā pavisanti vivittakānanam, kāye ca jīvite ca nirapekkhā arahattamanuppattā dhutaṅgaguṇe agganikkhittā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**akkhadassā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū parisuddhā vimalā nikkilesā cutūpapātakusalā dibbacakkhumhi pāramiṃ gatā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**nagaraḷotakā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū bahussutā āgatāgamā dhammadharā vinayadharā mātīkādharā sithiladhanitadīgharassagarukalahukakkharaparicchekusalā navaṅgasāsanadharā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**dhammarakkhā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū vinayaññū vinayakovidā ṭhānāṭṭhānakusalā [nidānapaṭṭhanakusalā (sī. pī.), nidānavatthukusalā (syā.)] āpattānāpattigarukalahukasatekicchaatekicchavutṭhānadesanāniggaha-
paṭṭikammaosāraṇanissāraṇapaṭṭisāraṇakusalā vinaye pāramiṃ gatā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**rūparakkhā**’ ti [rūpadakkhāti (sī. syā. pī.)] vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū vimuttivarakusumamālabaddhā varapavaramahagghasetṭhabhāvamanuppattā bahujanakantamabhipatthitā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**pupphāpaṇikā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū catusaccābhisamayappaṭṭividdhā diṭṭhasaccā viññātasāsānā catūsu sāmāññaphalesu tiṇṇavicikicchā paṭṭiladdhaphalasukhā aññesampi paṭṭipannānam te phale saṃvibhajanti, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**phalāpaṇikā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū sīlasaṃvaragandhamanulittā [sīlavarasugandhamanulittā (sī. pī.)] anekavidhabahugūṇadharā kilesamaladuggandhavidhamakā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**gandhāpaṇikā**’ ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū dhammakāmā piyasamudāhārā abhidhamme abhivinaye ulārapāmojjā araññagatāpi rukkhāmūlagatāpi suññāgāragatāpi dhammavararasam pivanti, kāyena vācāya manasā dhammavararasamogāḷhā adhimattapaṭibhānā dhammesu dhammesanappaṭipannā ito vā tato vā yattha yattha appicchakathā santuṭṭhikathā pavivekakathā asaṃsaggakathā vīriyārambhakathā sīlakathā samādhikathā paññākathā vimuttikathā vimuttiñāṇadassanakathā, tattha tattha gantvā taṃ taṃ kathārasam pivanti, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**soṇḍā pipāsā**’ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū pubbarattāpararattaṃ jāgariyānuyogamanuyuttā nisajjaṭṭhānacānkamehi rattindivaṃ vītināmenti, bhāvanānuyogamanuyuttā kilesapaṭibāhanāya sadatthappasutā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**nagaraguttikā**’ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū navaṅgaṃ buddhavacanaṃ atthato ca byañjanato ca nayato ca kāraṇato ca hetuto ca udāharaṇato ca vācenti anuvācenti bhāsanti anubhāsanti, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**dhammāpaṇikā**’ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū dhammaratanabhogena āgamapariyattisutabhogena bhogino dhanino niddiṭṭhasarabyañjanalakkhaṇappaṭivedhā viññū pharaṇā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**dhammaseṭṭhino**’ti vuccanti.

“Ye pana te, mahārāja, bhikkhū ulāradesanāpaṭivedhā pariciññārammaṇavibhātiniddesā sikkhāguṇapāramippattā, evarūpā kho, mahārāja, bhikkhū bhagavato dhammanagare ‘**vissutadhammikā**’ti vuccanti.

“Evaṃ suvibhattaṃ kho, mahārāja, bhagavato dhammanagaraṃ evaṃ sumāpitaṃ evaṃ suvihitaṃ evaṃ suparipūritaṃ evaṃ suvatthāpitaṃ evaṃ surakkhitaṃ evaṃ sugopitaṃ evaṃ duppasayaṃ paccatthikehi paccāmittehi, iminā, mahārāja, kāraṇena iminā hetunā iminā nayena iminā anumānena ñātappaṃ atthi so bhagavāti.

“Yathāpi nagaraṃ disvā, suvibhattaṃ manoramaṃ;
Anumānena jānanti, vaḍḍhakissa mahattanaṃ.

“Tatheva lokanāthassa, disvā dhammapuraṃ varaṃ;
Anumānena jānanti, atthi so bhagavā iti.

“Anumānena jānanti, ūmiṃ disvāna sāgare;
Yathāyaṃ dissate ūmi, mahanto so bhavissati.

“Tathā buddhaṃ sokaṇudaṃ, sabbatthamaparājitaṃ;
Taṇhakkhayamanuppattaṃ, bhavasamāsāramocanaṃ.

“Anumānena ñātappaṃ, ūmiṃ disvā sadevake;
Yathā dhammūmivipphāro, aggo buddho bhavissati.

“Anumānena jānanti, disvā accuggataṃ girim;
Yathā accuggato eso, himavā so bhavissati.

“Tathā disvā dhammagirim, sītībhūtaṃ nirūpadhim;
Accuggataṃ bhagavato, acalaṃ suppaṭiṭṭhitaṃ.

“Anumānena ñātappaṃ, disvāna dhammapabbataṃ;
Tathā hi so mahāvīro, aggo buddho bhavissati.

“Yathāpi gajarājassa, padaṃ disvāna mānusā;

Anumānena jānanti, mahā eso gajo iti.

“Tattheva buddhanāgassa, padaṃ disvā vibhāvino;
Anumānena jānanti, uḷāro so bhavissati.

“Anumānena jānanti, bhīte disvāna kummige;
Migarājassa saddena, bhītāme kummigā iti.

“Tattheva titthiye disvā, vitthate bhītamānase;
Anumānena nītabbaṃ, dhammarājena gajjitaṃ.

“Nibbutaṃ pathaviṃ disvā, haritapattaṃ mahodikaṃ;
Anumānena jānanti, mahāmeghena nibbutaṃ.

“Tathevimaṃ janaṃ disvā, āmoditapamoditaṃ;
Anumānena nītabbaṃ, dhammameghena tappitaṃ.

“Laggaṃ disvā bhusaṃ paṅkaṃ, kalaladdagataṃ mahiṃ;
Anumānena jānanti, vārikkhandho mahā gato.

“Tathevimaṃ janaṃ disvā, rajapaṅkasamohitaṃ;
Vahitaṃ dhammanadiyā, viṣaṭṭhaṃ dhammasāgare.

“Dhammāmatagataṃ disvā, sadevakamimaṃ mahiṃ;
Anumānena nītabbaṃ, dhammakhandho mahā gato.

“Anumānena jānanti, ghāyitvā gandhamuttaṃ;
Yathāyaṃ vāyate gandho, hessanti pupphitā dumā.

“Tathevāyaṃ sīlagandho, pavāyati sadevake;
Anumānena nītabbaṃ, atthi buddho anuttaro’ ti.

“Evarūpena kho, mahārāja, kāraṇasatena kāraṇasahassena hetusatena hetusahassena nayasatena nayasahassena opammasatena opammasahassena sakkā buddhabalaṃ upadassayituṃ. Yathā, mahārāja, dakkho mālākāro nānāpuppharāsīmā ācariyānusiṭṭhiyā paccattapurisakārena vicittaṃ mālāguṇarāsīm kareyya, evameva kho, mahārāja, so bhagavā vicittapuppharāsi viya anantaḡuṇo appameyyaḡuṇo, ahametarahi jinasāsane mālākāro viya pupphaganthako pubbakānaṃ ācariyānaṃ maggenapi mayhaṃ buddhibalenapi asaṅkhyeyyenapi kāraṇena anumānena buddhabalaṃ dīpayissāmi, tvaṃ panettha chandaṃ janehi savanāyā’ ti.

“Dukkaraṃ, bhante nāgasena, aññesaṃ evarūpena kāraṇena anumānena buddhabalaṃ upadassayituṃ, nibbutosmi, bhante nāgasena, tumhākaṃ paramavicittena pañhaveyyākaraṇenā’ ti.

Anumānapañho paṭhamo.

2. Dhutaṅgapañho

“Passatāraññake bhikkhū, ajjhogāḷhe dhute guṇe;
Puna passati gihī rājā, anāgāmiphale ṭhite.

“Ubhopi te viloketvā, uppajji saṃsayo mahā;
Bujjheyya ce gihī dhamme, dhutaṅgaṃ nipphalaṃ siyā.

“Paravādivādamathanam, nipuṇam piṭakattaye;
Handa pucche kathiseṭṭham, so me kaṅkham viñessatī”ti.

Atha kho milindo rājā yenāyasmā nāgaseno tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā āyasmantaṃ nāgasenaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinna kho milindo rājā āyasmantaṃ nāgasenaṃ etadavoca “bhante nāgasena, atthi koci gihī agāriko kāmabhogī puttadārasambādhasayanaṃ ajjhāvasanto kāsikacandanaṃ paccanubhonto mālāgandhavilepanaṃ dhārayanto jātarūparajataṃ sādiyanto maṇimuttākañcanavicittamoḷibaddho yena santaṃ paramatthaṃ nibbānaṃ sacchikata”nti?

“Na, mahārāja, ekaññeva satamaṃ na dve satāni na tīṇi cattāri pañca satāni na sahasamaṃ na satahasamaṃ na koṭisamaṃ na koṭisahasamaṃ na koṭisatasahasamaṃ, tiṭṭhatu mahārāja dasannaṃ vīsatiyā satassa sahasassa abhisamayo, katamena te pariyāyena anuyogaṃ dammī”ti.

“Tvamevetamaṃ brūhī”ti. “Tenahi te, mahārāja, kathayissāmi satena vā sahasena vā satahasena vā koṭiyā vā koṭisatena vā koṭisahasena vā koṭisatasahasena vā, yā kāci navaṅge buddhavacane sallekhitācārappaṭipattidhutavaraṅgaguṇanissitā [dhutavaraṅgaguṇanissitā (sī. syā. pī.)] thā, tā sabbā idha samosarissanti. Yathā, mahārāja, ninnunnatasamavisamathalāthaladesabhāge abhivutṭhamaṃ udakamaṃ, sabbamaṃ taṃ tato vinigāḷitvā mahodadhiṃ sāgaraṃ samosarati, evameva kho, mahārāja, sampādake sati yā kāci navaṅge buddhavacane sallekhitācārappaṭipattidhutaṅgaguṇadharanissitā kathā, tā sabbā idha samosarissanti.

“Mayhampettha, mahārāja, paribyattatāya buddhiyā kāraṇaparidīpanaṃ samosarissati, teneso attho suvibhatto vicitto paripuṇṇo parisuddho samānīto bhavissati. Yathā, mahārāja, kusalo lekhācariyo anusitṭho lekhaṃ osārento attano byattatāya buddhiyā kāraṇaparidīpanena lekhaṃ paripūreti, evamaṃ sā lekhā samattā paripuṇṇā anūnikā bhavissati. Evameva mayhampettha paribyattatāya buddhiyā kāraṇaparidīpanaṃ samosarissati, teneso attho suvibhatto vicitto paripuṇṇo parisuddho samānīto bhavissati.

“Nagare, mahārāja, sāvatthiyā pañcakoṭimattā ariyasāvakaṃ bhagavato upāsakaupāsikāyo sattapaṇṇāsasahasāni tīṇi ca satahasasāni anāgāmiphale patiṭṭhitā, te sabbepi gihī yeva, na pabbajitā. Puna tattheva kaṇḍambamūle yamakapāṭihāriye vīsati pañakoṭiyo abhisamiṃsu, puna cūḷarāhulovāde [mahārāhulovāde (sī. pī.)], mahāmaṅgalasuttante, samacittapariyāye, parābhavasuttante, purābhedasuttante, kalahavivādasuttante, cūḷabyūhasuttante, mahābyūhasuttante, tuvaṭakasuttante, sārīputtasuttante gaṇanapathamatītānaṃ devatānaṃ dhammābhisamayo ahosi.

“Nagare rājagahe paññāsasahasāni tīṇi ca satahasasāni ariyasāvakaṃ bhagavato upāsakaupāsikāyo, puna tattheva dhanapālahatthināgadamaṃ navutī pañakoṭiyo, pārāyanasamāgame pāsānakacetiye cuddasa pañakoṭiyo, puna indasālaguhāyaṃ asīti devatākoṭiyo, puna bārāṇasiyaṃ isipatane migadāye paṭhame dhammadesane aṭṭhārasa brahmaṃkoṭiyo aparimāṇā ca devatāyo, puna tāvatīṃsabhavane paṇḍukambalasilāyaṃ abhidhammadesanāya asīti devatākoṭiyo, devorohaṇe saṅkassanagaradvāre lokavivaraṇapāṭihāriye pasannānaṃ naramarūnaṃ tiṃsa koṭiyo abhisamiṃsu.

Puna sakkesu kapilavatthusmiṃ nigrodhārāme buddhavaṃsadesanāya mahāsamayasuttantadesanāya ca gaṇanapathamatītānaṃ devatānaṃ dhammābhisamayo ahosi. Puna sumanaṃmālākārasamāgame, garahadinnasamāgame, ānandasetṭhisamāgame, jambukājīvakasamāgame, maṇḍukadevaputtasamāgame, maṭṭhakuṇḍalidevaputtasamāgame, sulasānagarasobhinisamāgame, sirimānagarasobhinisamāgame, pesakārādhītusamāgame, cūḷasubhaddāsamāgame, sāketabrāhmaṇassa āḷāhanadassanasamāgame, sūnāparantakasamāgame, sakkapañhasamāgame, tirokuṭṭasamāgame [tirokuṭṭasamāgame (sī. pī.)], ratanasuttasamāgame paccekaṃ caturāsītiyā pañasahasānaṃ dhammābhisamayo ahosi, yāvatā, mahārāja, bhagavā loke aṭṭhāsi, tāva tīsu maṇḍalesu soḷasasu mahājanapadesu yattha yattha bhagavā vihāsi, tattha tattha yebhuyyena dve tayo cattāro pañca satamaṃ sahasamaṃ satahasamaṃ devā ca manussā ca santaṃ paramatthaṃ nibbānaṃ sacchikariṃsu. Ye te, mahārāja, devā gihī yeva, na te pabbajitā, etāni ceva, mahārāja, aññāni ca anekāni devatākoṭisatasahasāni gihī agārikā kāmabhogino santaṃ paramatthaṃ nibbānaṃ sacchikariṃsū”ti.

“Yadi, bhante nāgasena, gihī agārikā kāmabhogino santaṃ paramatthaṃ nibbānaṃ sacchikaronti, atha imāni dhutaṅgāni kimatthaṃ sādheṇī, tena kāraṇena dhutaṅgāni akiccarāni honti. Yadi, bhante nāgasena,

vinā mantosadhehi byādhayo vūpasamanti, kiṃ vamanavirecanādinā sarīradubbakaraṇena? Yadi muṭṭhīhi paṭisattuniggaho bhavati, kiṃ asisattisaradhanukodaṇḍalaguḷamuggarehi? Yadi gaṇṭhikuṭīlasusirakaṇṭalātāsākhā ālambitvā rukkkhamabhirūhanaṃ bhavati, kiṃ dīghadaḷhanissenipariyesanena? Yadi thaṇḍilaseyyāya dhātusamatā bhavati, kiṃ sukhasamphassamahatimahāsirisayanapariyesanena? Yadi ekako sāsānkasappaṭibhayavisamakantāratarāṇasamattho bhavati, kiṃ sannaddhasajjamahatimahāsathapariyesanena? Yadi nadisaraṃ bāhunā taritūṃ samattho bhavati, kiṃ dhuvasetunāvāpariyesanena? Yadi sakasantakena ghāsacchādanaṃ kātūṃ pahoti, kiṃ parūpasevanapiyasamullāpapacchāpuredhāvanena? Yadi akhātatalāke udakaṃ labhati, kiṃ udapānataḷākapokkharāṇikhaṇanena? Evameva kho, bhante nāgasena, yadi gihī agārikā kāmabhogino santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti, kiṃ dhutaguṇavarasamādiyanenā’ ti?

“Aṭṭhavīsati kho panime, mahārāja, dhutaṅgaguṇā yathābhuccaguṇā, yehi guṇehi dhutaṅgāni sabbabuddhānaṃ pihayitāni patthitāni. Katame aṭṭhavīsati? Idha, mahārāja, dhutaṅgaṃ suddhājīvaṃ sukhapalaṃ anavajjaṃ na paradukkhāpanaṃ abhayaṃ asampīlanaṃ ekantavaḍḍhikaṃ aparihāniyaṃ amāyaṃ ārakkhā patthitadadaṃ sabbasattadamaṃ saṃvarahitaṃ patirūpaṃ anissitaṃ vipparamuttaṃ rāgakkhayaṃ dosakkhayaṃ mohakkhayaṃ mānappahānaṃ kuvitakkacchedanaṃ kaṅkhāvitarānaṃ kosajjaviddhamānaṃ aratippahānaṃ khamanaṃ atulaṃ appamāṇaṃ sabbadukkhakkhayaṃ gāmaṇaṃ, ime kho, mahārāja, aṭṭhavīsati dhutaṅgaguṇā yathābhuccaguṇā yehi guṇehi dhutaṅgāni sabbabuddhānaṃ pihayitāni patthitāni.

“Ye kho te, mahārāja, dhutaguṇe sammā upasevanti, te aṭṭhārasahi guṇehi samupetā bhavanti. Katamehi aṭṭhārasahi? Ācāro tesam suvisuddho hoti, paṭipadā supūritā hoti, kāyikaṃ vācasikaṃ surakkhitaṃ hoti, manosamācāro suvisuddho hoti, vīriyaṃ supaggahitaṃ hoti, bhayaṃ vūpasammati, attānudiṭṭhibyapagatā hoti, āghāto uparato hoti, mettā upaṭṭhitā hoti, āhāro pariññāto hoti, sabbasattānaṃ garukato hoti, bhōjane mattaññū hoti, jāgariyamanuyutto hoti, aniketo hoti, yattha phāsu tattha vihārī hoti, pāpajegucchī hoti, vivekāramo hoti, satataṃ appamatto hoti, ye te, mahārāja, dhutaguṇe sammā upasevanti, te imehi aṭṭhārasahi guṇehi samupetā bhavanti.

“Dasa ime, mahārāja, puggalā dhutaguṇārahā. Katame dasa? Saddho hoti hirimā dhitimā akuho atthavasī alolo sikkhākāmo dāhasamādāno anujjhānabahulo mettāvihārī, ime kho, mahārāja, dasa puggalā dhutaguṇārahā.

“Ye te, mahārāja, gihī agārikā kāmabhogino santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti, sabbe te purimāsu jātīsu terasasu dhutaguṇesu katūpāsanaṃ katabhūmikammā, te tattha cāraṇa paṭipattiṇca sodhayitvā ajetarahi gihī yeva santā santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti.

“Yathā, mahārāja, kusalo issāso antevāsike paṭhamaṃ tāva upāsanasālāyaṃ cāpabhedacāpāropanaggahaṇamuṭṭhippaṭipīḷanaaṅgulivināmanapādaṭṭhapanasaraggahaṇasannahanaākaḍḍhana saddhāraṇalakkhaniyamanakhipane tiṇapurisakachakaṇa [khaṇaka (sī. pī.)] tiṇapalālamattikāpuṇṇajaphalakalakkhavedhe anusikkhāpetvā rañño santike upāsanaṃ ārādhayitvā ājaññarathagajaturāṅghanadhaññahiraññasuvaṇṇadāsīdāsabhariyagāmavaraṃ labhati, evameva kho, mahārāja, ye te gihī agārikā kāmabhogino santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti, te sabbe purimāsu jātīsu terasasu dhutaguṇesu katūpāsanaṃ katabhūmikammā, te tattheva cāraṇa paṭipattiṇca sodhayitvā ajetarahi gihī yeva santā santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti. Na, mahārāja, dhutaguṇesu pubbāsevanaṃ vinā ekissā yeva jātiyā arahattaṃ sacchikiriyā hoti, uttamena pana vīriyena uttamāya paṭipattiyā tathārūpena ācariyena kalyāṇamittena arahattaṃ sacchikiriyā hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, bhisakko sallakatto ācariyaṃ dhanena vā vattappaṭipattiyā vā ārādhettvā sattaggahaṇachedanalekhanavedhanasalluddharaṇavaṇṇadhovanasosanabhesajjānulimpanavamana virecanānuvāsanaṃ kiriyamanusikkhitvā vijjāsu katasikkho katūpāsano katahattho āturo upasaṅkamati tikicchāya, evameva kho, mahārāja, ye te gihī agārikā kāmabhogino santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti, te sabbe purimāsu jātīsu terasasu dhutaguṇesu katūpāsanaṃ katabhūmikammā, te tattheva cāraṇa paṭipattiṇca sodhayitvā ajetarahi gihī yeva santā santam paramattham nibbānaṃ sacchikaronti, na,

mahārāja, dhutaḡuṇehi avisuddhānaṃ dhammābhisamayo hoti.

“Yathā, mahārāja, udakassa asecanena bījānaṃ avirūhanaṃ hoti, evameva kho, mahārāja, dhutaḡuṇehi avisuddhānaṃ dhammābhisamayo na hoti.

“Yathā vā pana, mahārāja, akatakusalānaṃ akatakalyāṇānaṃ sugatigamaṇaṃ na hoti, evameva kho, mahārāja, dhutaḡuṇehi avisuddhānaṃ dhammābhisamayo na hoti.

“Pathavisamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ patitṭhānaṭṭhena. Āposamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesamaladhovanaṭṭhena. Tejosamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesavanajjhāpanaṭṭhena. Vāyosamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesamalarajopavāhanaṭṭhena. Agadasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesabyādhivūpasamanaṭṭhena. Amatasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesavisanāsanāṭṭhena. Khettsamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbasāmaññaḡuṇasassavirūhanaṭṭhena. Manoharasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ patthiticchitasabbasampattivaradadaṭṭhena. Nāvāsamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ saṃsāramahaṇṇavapāragamaṇaṭṭhena. Bhīruttāṇasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ jarāmaṇabhītānaṃ assāsakaraṇaṭṭhena. Mātusamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kilesadukkhapaṭipīṭitānaṃ anuggāhakaṭṭhena. Pitusamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kusalavaḍḍhikāmānaṃ sabbasāmaññaḡuṇajanakaṭṭhena. Mittasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbasāmaññaḡuṇapariyesanaavisaṃvādaṭṭhena. Padumasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbakilesamalehi anupalittaṭṭhena. Catujjātiyavaragandhasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kilesaduggandhapaṭivinodanaṭṭhena. Girirājavarasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ aṭṭhalokadhammavātehi akampiyatṭhena. Ākāsasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbattha gahaṇāpagatauruvisaṭavittatamahantaṭṭhena. Nadīsamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kilesamalapavāhanaṭṭhena. Sudesakasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ jātikantārakilesavanagahananittaraṇaṭṭhena. Mahāsattavāhasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ sabbabhayasūññakhemaabhayavarapavaranibbānanagarasampāpanaṭṭhena. Sumajjitavimalādāsasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ saṅkhārānaṃ sabhāvadassanaṭṭhena. Phalakasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kilesalaguḷasarasattipaṭibāhanaṭṭhena. Chattasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ kilesavassatividhaggisantāpātapapaṭibāhanaṭṭhena. Candāsamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ pihayitapatthitaṭṭhena. Sūriyasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ mohatamatimiranāsanāṭṭhena. Sāgarasamaṃ, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ anekavidhasāmaññaḡuṇavararatanuṭṭhānaṭṭhena, aparimitasaṅkhyeyyaappameyyatṭhena ca. Evaṃ kho, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ visuddhikāmānaṃ bahūpakāraṃ sabbadarathapariḷāhanudaṃ aratinudaṃ bhayanudaṃ bhavanudaṃ khīlanudaṃ malanudaṃ sokaṇudaṃ dukkhanudaṃ rāganudaṃ dosanudaṃ mohanudaṃ mānanudaṃ ditṭhinudaṃ sabbākusaladhammanudaṃ yasāvahaṃ hitāvahaṃ sukhāvahaṃ phāsukaraṃ pītikaraṃ yogakkhemakaraṃ anavajjaṃ itṭhasukhavipākaṃ guṇarāsiguṇapuñjaṃ aparimitasaṅkhyeyya appameyyaḡuṇaṃ varaṃ pavaraṃ aggaṃ.

“Yathā, mahārāja, manussā upatthambhavasena bhojanaṃ upasevanti, hitavasena bhesajjaṃ upasevanti, upakāravasena mittaṃ upasevanti, tāraṇavasena nāvaṃ upasevanti, sugandhavasena mālāgandhaṃ upasevanti, abhayavasena bhīruttāṇaṃ upasevanti, patitṭhāvasena [patitṭhānavasena (ka.)] pathaviṃ upasevanti, sippavasena ācariyaṃ upasevanti, yasavasena rājānaṃ upasevanti, kāmadadavasena maṇiratanāṃ upasevanti, evameva kho, mahārāja, sabbasāmaññaḡuṇadadavasena ariyā dhutaḡuṇaṃ upasevanti.

“Yathā vā pana, mahārāja, udakaṃ bījavirūhanāya, aggi jhāpanāya, āhāro balāharaṇāya, latā bandhanāya, satthaṃ chedanāya, pānīyaṃ pipāsāvinayanāya, nidhi assāsakaraṇāya, nāvā tīrasampāpanāya, bhesajjaṃ byādhivūpasamanāya, yānaṃ sukhagamanāya, bhīruttāṇaṃ bhayavinodanāya, rājā ārakkhatthāya, phalakaṃ daṇḍaleḍḍulaguḷasarasattipaṭibāhanāya, ācariyo anusāsanāya, mātā posanāya, ādāso olokanāya, alaṅkāro sobhanāya, vatthaṃ paṭicchādanāya, nisseṇī ārohanāya, tulā visamavikkhepanāya [nikkhepanāya (sī. pī.)], mantāṃ parijappaṇāya, āvudhaṃ tajjanīyapaṭibāhanāya, padīpo andhakāravidhamanāya, vāto pariḷāhanibbāpanāya, sippaṃ vuttinippādanāya, agadaṃ jīvitarakkhaṇāya, ākaro ratanuppādanāya, ratanaṃ alaṅkarāya, āṇā anatikkamanāya, issariyaṃ vasavattanāya, evameva kho, mahārāja, dhutaḡuṇaṃ

sāmaññabījvirūhanāya, kilesamalajhāpanāya, iddhibalāharaṇāya, satisamvaranibandhanāya, vimativicikicchāsamucchedanāya, taṇhāpipāsavinayanāya, abhisamayaassāsakaraṇāya, caturoghanittharaṇāya, kilesabyādhivūpasamāya, nibbānasukhappaṭilābhāya, jātijarābyādhimaraṇasokaparidevadukkhadomanassupāyāsabhayavinodanāya, sāmaññaguṇaparirakkhaṇāya, aratikuvitakkapaṭibhānaṇāya, sakalasāmaññatthānusāsanaṇāya, sabbasāmaññaguṇaposaṇāya, samathavipassanāmagghaphalanibbānadassanāya, sakalalokathutathomitamahātimahāsobhanakaraṇāya, sabbāpāyapidaṇāya, sāmaññatthaselasikharamuddhani abhirūhanāya, vaṅkakuṭilavisamacittavikkhepanāya [cittanikkhepanāya (sī. pī.)], sevitaḅbāsevitabbadhamme sādhusajjhāyakaraṇāya, sabbakilesapaṭisattutajjanāya, avijjandhakāraviddhamanāya, tividhaggisantāpapariḷāhanibbāpanāya, saṅhasukhumasantasamāpattinipphādanāya, sakalasāmaññaguṇaparirakkhaṇāya, bojjaṅgavararatanuppādanāya, yogijanālaṅkaraṇāya, anavajjanipuṇasukhumasantisukhamanatikkamanāya, sakalasāmaññaariyadhammasavattanāya. Iti, mahārāja, imesaṃ guṇānaṃ adhigamāya yadidaṃ ekamekaṃ dhutaṅgaṃ, evaṃ, mahārāja, atuliyāṃ dhutaṅgaṃ appameyyāṃ asamaṃ appaṭisamaṃ appaṭibhāgaṃ appaṭiseṭṭhaṃ uttaraṃ seṭṭhaṃ viṣeṭṭhaṃ adhikaṃ āyataṃ puthulaṃ viṣeṭṭhaṃ vitthataṃ garukaṃ bhāriyaṃ mahantaṃ.

“Yo kho, mahārāja, puggalo pāpiccho icchāpakato kuhako luddho odariko lābhakāmo yasakāmo kittikāmo ayutto appatto ananucchaviko anaraho appatirūpo dhutaṅgaṃ [tadhugaṅgaṃ (ka.) evamuparipi] samādiyati, so diguṇaṃ daṇḍamaṇāpajjati, sabbaguṇaghātamāpajjati, diṭṭhadhammikaṃ hīḷanaṃ khīḷanaṃ garahanaṃ uppaṇḍanaṃ khipanaṃ asambhogaṃ nissāraṇaṃ nicchubhanaṃ pavāhanaṃ pabbājanaṃ paṭilabhati, samparāyepi satayojanike avcīmahāniraye uṇhakaṭhitatattasantattaaccijālāmālake anekavassakoṭṭisatasahassāni uddhamadho tiriyaṃ pheṇuddehakaṃ samparivattakaṃ paccati, tato muccitvā [muccitvā (sī. pī.)] kisapharusakāḷaṅgapaccaṅgo sūnuddhumātasusiruttamaṅgo [sūnuddhumātasūcimukhapamāṇasusiruttamaṅgo (sī. pī.)] chāto pipāsito visamabhīmarūpavaṇṇo bhaggakaṇṇasoto ummīlitanimīlitanettanayano arugattapakkagatto puḷavākīṇṇasabbakāyo vātamukhe jalamāno viya aggikkhandho anto jalamāno pajjalamāno atāno asaraṇo āruṇṇaruṇṇakaruṇṇaravaṃ paridevamāno nijjhāmetaṇhiko samaṇamahāpeto hutvā āhiṇḍamaṇo mahiyā aṭṭassaraṃ karoti.

“Yathā, mahārāja, koci ayutto appatto ananucchaviko anaraho appatirūpo hīno kujātiko khattiyābhisekena abhisiṅcati, so labhati hatthacchedaṃ pādacchedaṃ hatthapādacchedaṃ kaṇṇacchedaṃ nāsacchedaṃ kaṇṇanāsacchedaṃ bilaṅgathālikāṃ saṅkhamuṇḍikāṃ rāhumukhaṃ jotimālikāṃ hatthapajjotikaṃ erakavattikaṃ cīrakavāsikaṃ eṇeyyakaṃ baḷisamaṃsikaṃ kahāpaṇakaṃ khārāpatacchikaṃ palighaparivattikaṃ palālapīṭhakaṃ tattena telena osiṅcanaṃ sunakhehi khādāpanaṃ jīvasūlāropanaṃ asinā sīsacchedaṃ anekavihitampi kammakāraṇaṃ anubhavati. Kiṃ kāraṇā? Ayutto appatto ananucchaviko anaraho appatirūpo hīno kujātiko mahante issariye thāne attānaṃ thapesi, velaṃ ghātesi, evameva kho, mahārāja, yo koci puggalo pāpiccho...pe... mahiyā aṭṭassaraṃ karoti.

“Yo pana, mahārāja, puggalo yutto patto anucchaviko araho patirūpo appiccho santuṭṭho pavivitto asaṃsaṭṭho āradhāvīriyo pahitatto asaṭṭho amāyo anodariko alābhakāmo ayasakāmo akittikāmo saddho saddhāpabbajito jarāmaraṇā muccitukāmo ‘sāsaṇaṃ paggaṇhissāmī’ti dhutaṅgaṃ samādiyati, so diguṇaṃ pūjaṃ arahati devānaṃ piyo hoti manāpo pihayito patthito, jātisumanamallikādīnaṃ viya pupphaṃ nahātānulittassa, jighacchitassa viya paṇītabhojanaṃ, pipāsitassa viya sītalavimalasurabhipānīyaṃ, visagatassa viya osadhavaraṃ, sīghagamanakāmassa viya ājaññarathavaruttamaṃ, atthakāmassa viya manoharamaṇiratanāṃ, abhisiṅcitukāmassa viya paṇḍaravimalasetacchattaṃ, dhammakāmassa viya arahattaphalādhigamamanuttaraṃ. Tassa cattāro satipaṭṭhānā bhāvanāpāripūriṃ gacchanti, cattāro sammappadhānā cattāro iddhipādā pañcindriyāni pañca balāni satta bojjaṅgā ariyo aṭṭhaṅgiko maggo bhāvanāpāripūriṃ gacchati, samathavipassanā adhigacchati, adhigamappaṭipatti pariṇamati, cattāri sāmaññaphalāni catasso paṭisambhidā tisso vijjā chaḷabhiññā kevalo ca samaṇadhammo sabbe tassādheyyā honti, vimuttiapaṇḍaravimalasetacchattena abhisiṅcati.

“Yathā, mahārāja, rañño khattiyassa abhijātakulakulīnassa khattiyābhisekena abhisittassa paricaranti saraṭṭhanegamañānapadabhaṭṭabalā [balatthā (sī. pī.)] aṭṭhattiṃsā ca rājaparisā naṭanaccakā mukhamaṅgalikā sotthivācakā samaṇabrāhmaṇasabbapāsaṇḍagaṇā abhigacchanti, yaṃ kiñci pathavīyā paṭṭanaratanākaranagaraṇasūkatṭhānaverajjakachejjabhejjajanamanusāsanaṃ sabbattha sāmiko bhavati,

evameva kho, mahārāja, yo koci puggalo yutto patto...pe... vimuttipañḍaravimalasetacchattena abhisiñcati.

“Terasimāni, mahārāja, dhutaṅgāni, yehi suddhikato nibbānamahāsamuddaṃ pavisitvā bahuviddhaṃ dhammakīḷamabhikīḷati, rūpārūpaatṭhasamāpattiyo vaḷañjeti, iddhividhaṃ dībbasotadhātuṃ paracittavijānaṃ pubbenivāsānussatiṃ dībbacakkhuṃ sabbāsavakkhayañca pāpuṇāti. Katame terasa? Paṃsukūlikaṅgaṃ tecīvarikaṅgaṃ piṇḍapātikaṅgaṃ sapaḍānacārikaṅgaṃ ekāsanikaṅgaṃ pattapiṇḍikaṅgaṃ khalupacchābhattikaṅgaṃ āraññikaṅgaṃ rukkhamaḷlikaṅgaṃ abbhokāsikaṅgaṃ sosānikaṅgaṃ yathāsanthatikaṅgaṃ nesajjikaṅgaṃ, imehi kho, mahārāja, terasahi dhutaṅgehi pubbe āsevitehi nisevitehi ciñṇehi pariciñṇehi caritehi upacaritehi paripūritehi kevalaṃ sāmāññaṃ paṭilabhati, tassādheyyā honti kevalā santā sukhā samāpattiyo.

“Yathā, mahārāja, sadhano nāviko paṭṭane suṭṭhu katasuṅko mahāsamuddaṃ pavisitvā vaṅgaṃ takkolaṃ cīnaṃ sovīraṃ suraṭṭhaṃ alasaṃ kolapaṭṭanaṃ suvaṇṇabhūmiṃ gacchati aññaṃpi yaṃ kiñci nāvāsañcaraṇaṃ, evameva kho, mahārāja, imehi terasahi dhutaṅgehi pubbe āsevitehi nisevitehi ciñṇehi pariciñṇehi caritehi upacaritehi paripūritehi kevalaṃ sāmāññaṃ paṭilabhati, tassādheyyā honti kevalā santā sukhā samāpattiyo.

“Yathā, mahārāja, kassako paṭṭamaṃ khattadosaṃ tiṇakattṭhapāsāṇaṃ apanetvā kasitvā vapitvā sammā udakaṃ pavevetvā rakkhitvā gopetvā lavanamaddanena bahudhaññaṃ hoti, tassādheyyā bhavanti ye keci adhanā kapaṇā daliddā duggatajanā, evameva kho, mahārāja, imehi terasahi dhutaṅgehi pubbe āsevitehi... pe... kevalā santā sukhā samāpattiyo.

“Yathā vā pana, mahārāja, khattiyo muddhāvasitto abhijātakulīno chejjabhejjajananamanusāsane issaro hoti vasavattī sāmiko icchākaraṇo, kevalā ca mahāpathavī tassādheyyā hoti, evameva kho, mahārāja, imehi terasahi dhutaṅgehi pubbe āsevitehi nisevitehi ciñṇehi pariciñṇehi caritehi upacaritehi paripūritehi jinasānavare issaro hoti vasavattī sāmiko icchākaraṇo, kevalā ca samaṅgaṇā tassādheyyā honti.

“Nanu, mahārāja, thero upaseno vaṅgantaputto sallekhadhutaṅge paripūrakāritāya anādiyitvā sāvattiyā saṅghassa katikaṃ sapaṇiso naradammasārathim paṭisallānagataṃ upasaṅkamitvā bhagavato pāde sirasā vanditvā ekamantaṃ nisīdi, bhagavā ca taṃ suvinītaṃ parisam oloketvā haṭṭhatuṭṭho pamudito udaggo parisāya saddhim sallāpaṃ sallapitvā asambhinnena brahmāsarena etadavoca ‘pāsādikā kho pana tyāyaṃ upasena parisā, kataṃ tvaṃ upasena parisam vinesī’ti. Sopi sabbaññunā dasabalena devātidevena puṭṭho yathābhūtasabhāvagaṇavasena bhagavantaṃ etadavoca –

“Yo koci maṃ, bhante, upasaṅkamitvā pabbajjaṃ vā nissayaṃ vā yācati, tamahaṃ evaṃ vadāmi “ahaṃ kho āvuso āraññiko piṇḍapātiko paṃsukūlikaṃ tecīvariko. Sace tvampi āraññiko bhavissasi piṇḍapātiko paṃsukūlikaṃ tecīvariko, evāhaṃ taṃ pabbājessāmi nissayaṃ dassāmī’ti, sace so me, bhante, paṭissuṇitvā nandati oramati, evāhaṃ taṃ pabbājemi nissayaṃ demi, sace na nandati na oramati, na taṃ pabbājemi, na nissayaṃ demi, evāhaṃ, bhante, parisam vinemī’ti. Evaṃ kho [evampi (ka.)], mahārāja, dhutaṅgevarasamādiṇṇo jinasānavare issaro hoti. Vasavattī sāmiko icchākaraṇo, tassādheyyā honti kevalā santā sukhā samāpattiyo.

“Yathā, mahārāja, padumaṃ abhivuddhapaṇisuddhaudicajātippabhavaṃ siniddhaṃ mudu lobhanīyaṃ sugandhaṃ piyaṃ patthitaṃ pasatthaṃ jalakaddamamanupalittaṃ aṇupattakesarakaṇṇikābhimaṇḍitaṃ bhamaraṅgaṇasevitaṃ sītalasālilasaṃvaddhaṃ, evameva kho, mahārāja, imehi terasahi dhutaṅgehi pubbe āsevitehi nisevitehi ciñṇehi pariciñṇehi caritehi upacaritehi paripūritehi ariyasāvako tiṃsagaṇavarehi samupeto hoti.

“Katamehi tiṃsagaṇavarehi? Siniddhamudumaddavamettacitto hoti, ghātihatavihatakiḷeso hoti, hatanihatamānadabbo hoti, acaladaḷhanivīṭṭhanibbematikasaddho hoti, paripuṇṇapīṇitapahaṭṭhalobhanīyasantasukhasamāpattilābhī hoti, sīlavaraṇavaraasamasucigandhapaṇibhāvito hoti, devamanussānaṃ piyo hoti manāpo, khīṇāsavaariyavarapuggalapathito, devamanussānaṃ vanditapūjito, budhavibudhapaṇḍitajanānaṃ thutathavitathomitapasattho, idha vā huraṃ vā lokena anupalitto,

appathokavajjepi [appasāvajjepi (ka.)] bhayadassāvī, vipulavarasampattikāmānaṃ maggaphalavaratthasādhano, āyācitavipulapaṇītapaccayabhāgī, aniketasayano, jhānajjhositatappavaravīhārī, vijaṭṭhikilesajālavatthu, bhinnabhaggasaṅkuṭitasañchinnagatinīvaraṇo, akuppadhammo, abhinītavāso, anavajjabhogī, gativimutto, uttiṇṇasabbavicikiccho, vimuttijjhositattho [vimuttijjhāsītatto (sī. pī.)], diṭṭhadhammo, acaladaḥhabhīruttānamupagato, samucchinnānusayo, sabbāsavakkhayaṃ patto, santasukhasamāpattivīhārabahulo, sabbasamaṇaḡaṇasamupeto, imehi tiṃsagaṇavarehi samupeto hoti.

“Nanu, mahārāja, thero sārīputto dasasahasilokadhātuyā aggapuriso ṭhapetvā dasabalaṃ lokācariyaṃ, sopi aparimitamasāṅkhyeyyakappe samācitakusalāmūlo [samāciṇṇakusalāmūlo (ka.)] brāhmaṇakulakulīno manāpikaṃ kāmaratiṃ anekasatasāṅkhaṃ dhanavaraṇca ohāya jinasāsane pabbajitvā imehi terasahi dhutaḡaṇehi kāyavacīcittaṃ damayitvā ajjetarahi anantaḡaṇasamannāgato gotamassa bhagavato sāsanaṃ dhammacakkamanuppavattako jāto. Bhāsītampetaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena ekaṅguttaranikāyavaralañchake –

“Nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekapuggalampi samanupassāmi, yo evaṃ tathāgatena anuttaraṃ dhammacakkaṃ pavattitaṃ sammadeva anuppavatteti, yathayidaṃ bhikkhave, sārīputto, sārīputto. Bhikkhave, tathāgatena anuttaraṃ dhammacakkaṃ pavattitaṃ sammadeva anuppavatteti”’ti.

“Sādhu, bhante nāgasena, yaṃ kiñci navaṅgaṃ buddhavacanaṃ, yā ca lokuttarā kiriyā, yā ca loke adhiḡamavipulavarasampattiyo, sabbaṃ taṃ terasasu dhutaḡaṇesu samodhānopagata” [samodhānetabbaṃ (ka.)] nti.

Dhutaṅgapaṇho dutiyo.

Anumānavaggo catuttho.

6. Opammakathāpaṇho

Mātikā

Bhante nāgasena, katihaṅgehi samannāgato bhikkhu arahattaṃ sacchikarotīti?

Idha, mahārāja, arahattaṃ sacchikātukāmena bhikkhunā –

Gadrabhassa [ghorassarassa (sī. syā. pī.)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Kukkuṭassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Kalandakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Dīpiniyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Dīpikassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Kummassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Vaṃsassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Cāpassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Vāyasassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Makkaṭṭassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Gadrabhavaggo paṭhamo.

Lābulatāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Padumassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Bījassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Sālakalyāṇikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Nāvāya tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Nāvālagganakassa [nāvālagganakassa (sī. pī.)] dve aṅgāni gahetabbāni.

Kūpassa [kūpakassa (ka.)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Niyāmakassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Kammakārassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Samuddassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Samuddavaggo dutiyo.

Pathaviyā pañca aṅgāni gahetabbāni.

Āpassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Tejassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Vāyussa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Pabbatassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Ākāsassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Candassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Sūriyassa satta aṅgāni gahetabbāni.

Sakkassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Cakkavattissa cattāri aṅgāni gahetabbāni.

Pathavīvaggo tatiyo.

Upacikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Biḷārassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Undūrassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Vicchikassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Nakulassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Jarasiṅgālassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Migassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Gorūpassa cattāri aṅgāni gahetabbāni.

Varāhassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Hatthissa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Upacikāvaggo catuttho.

Sīhassa satta aṅgāni gahetabbāni.

Cakkavākassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Peṇāhikāya dve aṅgāni gahetabbāni.

Gharakapotassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Ulūkassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Satapattassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Vaggulissa dve aṅgāni gahetabbāni.

Jalūkāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Sappassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Ajagarassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Sīhavaggo pañcamo.

Panthamakkaṭṭakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Thanasitadārakassa [[thanapīṭadārakassa \(syā.\)](#)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Cittakadharakummassa [[cittakathalakummassa \(ka.\)](#)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Pavanassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Rukkassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Meghassa pañca aṅgāni gahetabbāni.

Mañiratanassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Māgavikassa cattāri aṅgāni gahetabbāni.

Bāḷisikassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Tacchakassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Makkaṭavaggo chaṭṭho.

Kumbhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Kālāyasassa [[kālahamsassa \(ka.\)](#)] dve aṅgāni gahetabbāni.

Chattassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Khettassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Agadassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Bhojanassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.

Issāsassa cattāri aṅgāni gahetabbāni.

Kumbhavaggo sattamo.

Rañño cattāri aṅgāni gahetabbāni.

Dovārikassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Nisadāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Padīpassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Mayūrasa dve aṅgāni gahetabbāni.

Turaṅgassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Soṇḍikassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Indakhīlassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Tulāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Khaggassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Macchassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Ṇaggāhakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

Byādhitassa dve aṅgāni gahetabbāni.

Matassa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Nadiyā dve aṅgāni gahetabbāni.
 Usabhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Maggassa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Sunkasāyikassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Corassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.
 Sakuṇagghiyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Sunakhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Tikicchakassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.
 Gabbhiniyā dve aṅgāni gahetabbāni.
 Camariyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Kikiyā dve aṅgāni gahetabbāni.
 Kapotikāya tīṇi aṅgāni gahetabbāni.
 Ekanayanassa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Kassakassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.
 Jambukasiṅgāliyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Caṅgavārakassa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Dabbiyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Iṇasādhakassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni.
 Anuvicinakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Sārathissa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Bhojakassa dve aṅgāni gahetabbāni.
 Tunnāvāyassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Nāvikassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbam.
 Bhamarassa dve aṅgāni gahetabbānīti.

Mātikā niṭṭhitā.

1. Gadrabhavaggo

1. Gadrabhaṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘gadrabhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, gadrabho nāma saṅkarakūṭepi catukkepi siṅghātakepi gāmadvārepi thusarāsīmhipi yattha katthaci sayati, na sayanabahulo hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena tiṇasanthārepi paṇṇasanthārepi kaṭṭhamañcakepi chamāyapi yattha katthaci cammakhaṇḍaṃ pattharivā yattha katthaci sayitabbaṃ, na sayanabahulena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, gadrabhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena ‘kaliṅgarūpadhānā, bhikkhave, etarahi mama sāvakā viharanti appamattā ātāpino padhānasmi’nti. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatināpi –

“Pallaṅkena nisinnassa, jaṇṇukenābhivassati;
Alaṃ phāsuvihārāya, pahitattassa bhikkhuno’”ti.

Gadrabhaṅgapañho paṭhamo.

2. Kukkuṭaṅgapañho

2. “Bhante nāgasena, ‘kukkuṭassa pañca aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, kukkuṭo kālena samayena paṭisallīyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kālena samayeneva cetiyaṅgaṇaṃ sammajjitvā pānīyaṃ paribhojanīyaṃ upaṭṭhapetvā sarīraṃ paṭijaggitvā nahāyitvā cetiyaṃ vanditvā vuḍḍhānaṃ bhikkhūnaṃ dassanāya gantvā kālena samayena suññāgāraṃ pavisitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kukkuṭassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kukkuṭo kālena samayeneva vuṭṭhāti. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kālena samayeneva vuṭṭhahitvā cetiyaṅgaṇaṃ sammajjitvā pānīyaṃ paribhojanīyaṃ upaṭṭhapetvā sarīraṃ paṭijaggitvā cetiyaṃ vanditvā punadeva suññāgāraṃ pavisitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kukkuṭassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kukkuṭo pathaviṃ khaṇitvā khaṇitvā ajjhohāraṃ ajjhoharati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena paccavekkhitvā paccavekkhitvā ajjhohāraṃ ajjhoharitabbaṃ ‘neva davāya na madāya na maṇḍanāya na vibhūsanāya, yāvadeva imassa kāyassa ṭhītiyā yāpanāya vihiṃsūparatiyā brahmacariyānuggahāya, iti purāṇaṅca vedanaṃ paṭihankhāmi navaṅca vedanaṃ na uppādessāmi, yātrā ca me bhavissati anavajjātā ca phāsuvihāro cā’nti. Idaṃ, mahārāja, kukkuṭassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Kantāre puttamaṃsaṃva, akkhassabbhañjanaṃ yathā;
Evaṃ āhari āhāraṃ, yāpanatthamamucchito’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kukkuṭo sacakkhukopi rattim andho hoti. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena anandheneva andhena viya bhavitabbaṃ, araññepi gocaragāme piṇḍāya carantenapi rajanīyesu rūpasaddagandharasaphoṭṭhabbadhammesu andhena badhirena mūgena viya bhavitabbaṃ, na nimittaṃ gahetabbaṃ, nānubyañjanaṃ gahetabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kukkuṭassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, therena mahākaccāyanena –

‘Cakkhumāssa yathā andho, sotavā badhiro yathā;
Pañāvāssa [jivhāvassa (sī. pī.)] yathā mūgo, balavā dubbaloriva;
Attaatthe [atha atthe (sī. pī.)] samuppanne, sayetha matasāyika’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kukkuṭo leḍḍudaṇḍalaguḷamuggarehi paripātiyantopi sakaṃ gehaṃ na vijahati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena cīvarakammaṃ karontenapi navakammaṃ

karontenapi vattappaṭivattaṃ karontenapi uddisantenapi uddisāpentenapi yoniso manasikāro na vijahitabbo, sakaṃ kho panetaṃ, mahārāja, yogino gehaṃ, yadidaṃ yoniso manasikāro. Idaṃ, mahārāja, kukkuṭassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena ‘ko ca, bhikkhave, bhikkhuno gocaro sako pettika visayo? Yadidaṃ cattāro satipaṭṭhānā’ti. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatināpi –

“Yathā sudanto mātaṅgo, sakaṃ soṇḍaṃ na maddati;
Bhakkhābhakkhaṃ vijānāti, attano vuttikappaṃ.

“Tatheva buddhaputtana, appamattena vā pana;
Jinavacanaṃ na madditabbaṃ, manasikāravaruṭṭama”’nti.

Kukkuṭaṅgapañho dutiyo.

3. Kalandakaṅgapañho

3. “Bhante nāgasena, ‘kalandakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, kalandako paṭisattumhi opatante naṅguṭṭhaṃ papphoṭevā mahantaṃ katvā teneva naṅguṭṭhalaguḷena paṭisattum paṭibāhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kilesasattumhi opatante satipaṭṭhānalaguḷaṃ papphoṭevā mahantaṃ katvā teneva satipaṭṭhānalaguḷena sabbakilesā paṭibāhitabbā. Idaṃ, mahārāja, kalandakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena cūḷapanthakena –

‘Yadā kilesā opatanti, sāmaññaṅgaṇadhamaṃsanā;
Satipaṭṭhānalaguḷena, hantabbā te punappuna”’nti.

Kalandakaṅgapañho tatiyo.

4. Dīpiniyaṅgapañho

4. “Bhante nāgasena, ‘dīpiniyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, dīpini sakim yeva gabbhaṃ gaṇhāti, na punappunaṃ purisaṃ upeti? Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena āyatim paṭisandhim uppattim gabbhaseyyaṃ cutim bhedaṃ khayaṃ vināsaṃ saṃsārabhayaṃ duggatim visamaṃ sampīḷitaṃ disvā ‘punabbhave nappaṭisandahissām’ti yoniso manasikāro karaṇīyo. Idaṃ, mahārāja, dīpiniyā ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena suttanipāte dhaniyagopālakasutte –

“Usabhoriva chetva bandhanāni, nāgo pūtilataṃva dālayitvā;
Nāhaṃ punupessaṃ gabbhaseyyaṃ, atha ce patthayaṃ pavassa devā”’ti.

Dīpiniyaṅgapañho catuttho.

5. Dīpikaṅgapañho

5. “Bhante nāgasena, ‘dīpikassa dve aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, dīpiko araṇṇe tiṇagahanaṃ vā vanagahanaṃ vā pabbatagahanaṃ vā nissāya nilīyitvā mige gaṇhāti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vivekaṃ sevitaṃ araṇṇaṃ rukkhamūlaṃ pabbataṃ kandaraṃ giriguhaṃ susānaṃ vanapatthaṃ abbhokāsaṃ palālapuñjaṃ appasaddaṃ appanigghosaṃ vijanavātaṃ manussarāhaseyyakaṃ paṭisallānasārappaṃ; vivekaṃ sevamāno hi, mahārāja, yogī yogāvacaro nacirasseva chaḷabhiññāsu ca vasibhavaṃ pāpuṇāti. Idaṃ, mahārāja, dīpikassa paṭhamam aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therehi dhammasaṅgāhakehi –

“Yathāpi dīpiko nāma, nilīyitvā gaṇhate [gaṇhatī (sī. pī.)] mige;

Tathevāyaṃ buddhaputto, yuttayogo vipassako;
Araññaṃ pavisitvāna, gaṇhāti phalamuttama’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, dīpiko yaṃ kiñci pasuṃ vadhitvā vāmena passena patitaṃ na bhakkheti. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena veḷudānena vā pattadānena vā pupphadānena vā phaladānena vā sinādānena vā mattikādānena vā cuṇṇadānena vā dantakaṭṭhadānena vā mukhodakadānena vā cātukamyatāya vā muggasupyatāya [muggasuppatāya (sī. pī.)] vā pārībhāṭa [pārībhāṭatāya (sī. pī.)] yatāya vā jaṅghapesanīyena vā vejjakammena vā dūtakammena vā paṇḍānānena vā piṇḍapaṭipīṇḍena vā dānānuppadānena vā vatthuvijjāya vā nakkhattavijjāya vā aṅgavijjāya [nagavijjāya (ka.)] vā aññataraññatarena vā buddhappaṭikuṭṭhena micchājīvena nipphāditāṃ bhojanaṃ na bhuñjitabbaṃ [paribhuñjitabbaṃ (sī. pī.)] vāmena passena patitaṃ pasuṃ viya dīpiko. Idaṃ, mahārāja, dīpikassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetāṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“‘Vacīviññattivipphārā, uppannaṃ madhupāyasam;
Sace bhutto bhavyeyāhaṃ, sājīvo garahito mama.

“‘Yadipi me antagaṇaṃ, nikkhamitvā bahī care;
Neva bhindeyyamājīvaṃ, cājamānopi jīvita’”nti.

Dīpikaṅgapañho pañcama.

6. Kummaṅgapañho

6. “Bhante nāgasena, ‘kummassa pañca aṅgāni gahetabbāni’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ti? ‘Yathā, mahārāja, kummo udakacaro udaye vāsaṃ kappeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbapāṇabhūtapuggalānaṃ hitānukampinā mettāsahagatena cetasā vipulena mahaggatena appamāṇena averena abyāpajjena sabbāvantaṃ lokaṃ pharivā viharitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kummassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kummo udake uppilavanto sīsaṃ ukkhipitvā yadi koci passati, tattheva nimujjati gāḷhamogāhati ‘mā maṃ te puna passeyyu’nti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kilesesu opatantesu ārammaṇasare nimujjitabbaṃ gāḷhamogāhitabbaṃ ‘mā maṃ kilesā puna passeyyu’nti. Idaṃ, mahārāja, kummassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kummo udakato nikkhamitvā kāyaṃ otāpeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena nisajjaṭṭhānasayanacāṅkamato mānaṃ nīharitvā sammappadhāne mānaṃ otāpetabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kummassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kummo pathaviṃ khaṇitvā vivitte vāsaṃ kappeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena lābhasakkārasilokaṃ pajahitvā suññaṃ vivittaṃ kānaṃ vanapatthaṃ pabbataṃ kandaraṃ giriguhaṃ appasaddaṃ appanigghosaṃ pavivittamogāhitvā vivitte yeva vāsaṃ upagantabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, kummassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetāṃ, mahārāja, therena upasenena vaṅgantaputtana –

“‘Vivittaṃ appanigghosaṃ, vāḷamiganisevitaṃ;
Seve senāsaṃ bhikkhu, paṭisallānakāraṇā’ti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kummo cārikaṃ caramāno yadi kañci passati vā, saddaṃ suṇāti vā, soṇḍipañcamāni aṅgāni sake kapāle nidahitvā apposukko tuṅhībhūto tiṭṭhati kāyamanurakkhanto, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbattha rūpasaddagandharasaphoṭṭhabbadhammesu āpatantesu chasu dvāresu saṃvarakavāṭaṃ anuggahētvā mānaṃ samodahitvā saṃvaraṃ katvā satena sampajānena vihātabbaṃ samaṇadhammaṃ anurakkhamānena. Idaṃ, mahārāja, kummassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetāṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare kummūpamasuttante –

“Kummova aṅgāni sake kapāle, samodahaṃ bhikkhu manovitaṅke;
Anissito aññamahēṭṭhayāno, parinibbutonūpavadeyya kañcī”’ti.

Kummaṅgapañho chaṭṭho.

7. Vaṃsaṅgapañho

7. “Bhante nāgasena, ‘vaṃsassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, vaṃso yattha vāto, tattha anulometi, nāññatthamanudhāvati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yaṃ buddhena bhagavatā bhāsitaṃ navaṅgaṃ satthu sāsanaṃ, taṃ anulomayivā kappiye anavajje ṭhatvā samaṇadhammaṃ yeva pariyesitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, vaṃsassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ mahārāja therena rāhulena –

“Navaṅgaṃ buddhavacanaṃ, anulometvāna sabbadā;
Kappiye anavajjasmim, ṭhatvāpāyaṃ samuttari”’nti.

Vaṃsaṅgapañho sattamo.

8. Cāpaṅgapañho

8. “Bhante nāgasena, ‘cāpassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, cāpo sutacchito namito [mito (sī. pī. ka.)] yāvaggamūlaṃ samakameva anunamati nappaṭitthambhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena theranavamaññhimaṃsamakesu anunamitabbaṃ nappaṭipharitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, cāpassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena vidhura [puṇṇaka] jātake –

“Cāpovūnudaro dhīro, vaṃso vāpi pakampaye [cāpo vā nuna me dhīro, vaṃsova anulomayaṃ (sī. pī. ka.)];
Paṭilomaṃ na vatteyya, sa rājavasatiṃ vase”’ti.

Cāpaṅgapañho aṭṭhama.

9. Vāyasaṅgapañho

9. “Bhante nāgasena, ‘vāyasassa dve aṅgāni gahetabbānī’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’nti? “Yathā, mahārāja, vāyaso āsaṅkitaparisaṅkito yattappayatto carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena āsaṅkitaparisaṅkitena yattapayattena upaṭṭhitāya satiyā saṃvutehi indriyehi caritabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, vāyasassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vāyaso yaṃ kiñci bhojanaṃ disvā ñātīhi saṃvibhajivā bhuñjati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ye te lābhā dhammikā dhammaladdhā antamaso pattariyāpannamattampi, tathārūpehi lābhehi paṭivibhattabhoginā bhavitabbaṃ sīlavantehi sabrahmacārīhi. Idaṃ, mahārāja, vāyasassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, therena sārīputtana dhammasenāpatinā –

“Sace me upanāmenti, yathāladhamaṃ tapassino;
Sabbe saṃvibhajivāna, tato bhuñjāmi bhojana”’nti.

Vāyasaṅgapañho navama.

10. Makkaṭṭaṅgapañho

10. “Bhante nāgasena, ‘makkaṭṭassa dve aṅgāni gahetabbānī’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni

gahetabbānī”ti? “Yathā, mahārāja, makkaṭo vāsamupagacchanto tathārūpe okāse mahatimahārukkhe pavivitte sabbatthakasākhe [sabbatthakasākhe (syā.), sabbatthasākhe (ka.)] bhīruttāṇe vāsamupagacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena lajjim pesalaṃ sīlavantaṃ kalyāṇadhammaṃ bahussutaṃ dhammadharaṃ vinayadharaṃ piyaṃ garubhāvanīyaṃ vattāraṃ vacanakkhamaṃ ovādakaṃ viññāpakaṃ sandassakaṃ samādapakaṃ samuttejakaṃ sampahaṃsakaṃ evarūpaṃ kalyāṇamittaṃ ācariyaṃ nissāya viharitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, makkaṭassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, makkaṭo rukkhe yeva carati tiṭṭhati nisīdati, yadi niddaṃ okkamati, tattheva rattiṃ vāsamanubhavati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena pavanābhimukhena bhavitabbaṃ, pavane yeva thānacānkamanisajjāsayaṇaṃ niddaṃ okkamitabbaṃ, tattheva satipaṭṭhānamanubhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, makkaṭassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, therena sāriputtena dhammasenāpatinā –

“Cānkamantopi tiṭṭhanto, nisajjāsayaṇena vā;
Pavane sobhate bhikkhu, pavanantaṃva vaṇṇita””nti.

Makkaṭaṅgapañho dasamo.

Gadrabhavaggo paṭhamo.

Tassuddānaṃ –

Gadrabho ceva [ghorassaro ca (sī. syā. pī.)] kukkuṭo, kalando dīpini dīpiko;
Kummo vaṃso ca cāpo ca, vāyaso atha makkaṭoti.

2. Samuddavaggo

1. Lābulataṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘lābulatāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, lābulatā tiṇe vā kaṭṭhe vā latāya vā soṇḍikāhi ālambitvā tassūpari vaḍḍhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena arahatte abhivaḍḍhitukāmena manasā ārammaṇaṃ ālambitvā arahatte abhivaḍḍhitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, lābulatāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, therena sāriputtena dhammasenāpatinā –

“Yathā lābulatā nāma, tiṇe kaṭṭhe latāya vā;
Ālambitvā soṇḍikāhi, tato vaḍḍhati uppari.

“Tattheva buddhaputtana, arahattaphalakāminā;
Ārammaṇaṃ ālambitvā, vaḍḍhitabbaṃ asekkhaphale””ti.

Lābulataṅgapañho paṭhamo.

2. Padumaṅgapañho

2. “Bhante nāgasena, ‘padumassa tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, padumaṃ uduke jātaṃ uduke saṃvaddhaṃ anupalittaṃ udakena, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kule gaṇe lābhe yase sakkāre sammānanāya paribhogapaccayesu ca sabbattha anupalittena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, padumassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, padumaṃ udakā accuggamma ṭhāti. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbalokaṃ abhibhavitvā accuggamma lokuttaradhamme ṭhātābbaṃ. Idaṃ, mahārāja,

padumassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, padumaṃ appamattakenapi anilena eritaṃ calati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena appamattakesupi kilesesu saṃyamo karaṇīyo, bhayadassāvīna viharitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, padumassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetā, mahārāja, bhagavatā devātidevena ‘aṇumattesu vajjesu bhayadassāvī samādāya sikkhati sikkhāpadesū’ti.

Padumaṅgapaṇho dutiyo.

3. Bijaṅgapaṇho

3. “Bhante nāgasena, ‘bījassa dve aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, bījaṃ appakampi samānaṃ bhaddake khette vuttaṃ deve sammā dhāraṃ paveccante subahūni phalāni anudassati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yathā paṭipāditā sīlaṃ kevalaṃ sāmāññaphalamanudassati. Evaṃ sammā paṭipajjitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, bījassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, bījaṃ suparisodhite khette ropitaṃ khippameva saṃvirūhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena mānaṃ supariṅgahitaṃ suññāgāre parisodhitaṃ satipaṭṭhānakhettavare khittaṃ khippameva virūhati. Idaṃ, mahārāja, bījassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetā, mahārāja, therena anuruddhena –

“Yathāpi khette [yathā khetto (sī.)] parisuddhe, bījaṅgassa paṭiṭṭhitaṃ;
Vipulaṃ tassa phalaṃ hoti, api toseti kassakaṃ.

“Tatheva yogino cittaṃ, suññāgāre visodhitaṃ;
Satipaṭṭhānakhettamhi, khippameva virūhātī”ti.

Bījaṅgapaṇho tatiyo.

4. Sālakalyāṇikaṅgapaṇho

4. “Bhante nāgasena, ‘sālakalyāṇikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, sālakalyāṇikā nāma antopathaviyaṃ yeva abhivaḍḍhati hatthasatampi bhiyyopi, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena cattāri sāmāññaphalāni catasso paṭisambhidā chaḷabhiññāyo kevalaṃ samaṇadhammaṃ suññāgāre yeva paripūrayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sālakalyāṇikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetā, mahārāja, therena rāhulena –

“Sālakalyāṇikā nāma, pādapo dharaṇīruho;
Antopathaviyaṃ yeva, satahatthopi vaḍḍhati.

“Yathā kālamhi sampatte, paripākena so dumo;
Uggañchitvāna ekāhaṃ, satahatthopi vaḍḍhati.

“Evamevāhaṃ mahāvīra, sālakalyāṇikā viya;
Abbhantare suññāgāre, dhammato abhivaḍḍhayī”nti.

Sālakalyāṇikaṅgapaṇho catuttho.

5. Nāvaṅgapaṇho

5. “Bhante nāgasena, ‘nāvāya tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, nāvā bahavidhadārusaṅghātasamavāyena bahumpi janaṃ tārayati,

evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ācārasīlaguṇavattappaṭivattabahavidhadhammasaṅghāṭasamavāyena sadevako loko tārayitabbo. Idam, mahārāja, nāvāya paṭhamam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, nāvā bahavidhaūmitthanitavegavisaṭamāvattavegam sahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena bahavidhakilesaūmivegam lābhasakkārayasasilokapūjanavandanā parakulesu nindāpasamsāsukhadukkhasammānanavimānanabahavidhadosaūmivegañca sahitabbam. Idam, mahārāja, nāvāya dutiyam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, nāvā aparimitamanantamapāramakkhobhitagambhīre mahatimahāghose timitimīngalamakaramacchagaṇākule mahatimahāsamudde carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena tiparivaṭṭa dvādasākāra catusaccābhisamayappaṭivedhe mānasam sañcārayitabbam. Idam, mahārāja, nāvāya tatiyam aṅgam gahetabbam. Bhāsītampetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena samyuttanikāyavare saccasamyutte –

“Vitakentā ca kho tumhe, bhikkhave, ‘idaṃ dukkha’nti vitakkeyyātha, ‘ayaṃ dukkhasamudayo’nti vitakkeyyātha, ‘ayaṃ dukkhanirodho’nti vitakkeyyātha, ‘ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā’nti vitakkeyyāthā’nti.

Nāvāṅgapaṇho pañcama.

6. Nāvālagganakaṅgapaṇho

6. “Bhante nāgasena, ‘nāvālagganakassa dve aṅgāni gahetabbānti’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānti’nti? “Yathā, mahārāja, nāvālagganakam bahuūmijālākulavikkhobhitasalilatale mahatimahāsamudde nāvam laggeti ṭhapeti, na deti disāvidisaṃ harituṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena rāgadosamohūmijāle mahatimahāvitakkasampahāre cittaṃ laggetabbam, na dātabbam disāvidisaṃ harituṃ. Idam, mahārāja, nāvālagganakassa paṭhamam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, nāvālagganakam na plavati [na pilavati (sī. pī.)] visīdati, hatthasatepi udae nāvam laggeti ṭhānamupaneti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena lābhayasakkāramānanavandanapūjanaapacitīsu lābhaggayasaggepi na plavitabbam, sarīrayāpanamattake yeva cittaṃ ṭhapetabbam. Idam, mahārāja, nāvālagganakassa dutiyam aṅgam gahetabbam. Bhāsītampetam, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“Yathā samudde lagganakam, na plavati visīdati;
Tatheva lābhasakkāre, mā plavatha visīdathā’nti.

Nāvālagganakaṅgapaṇho chaṭṭho.

7. Kūpaṅgapaṇho

7. “Bhante nāgasena, ‘kūpassa ekaṃ aṅgam gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamam taṃ ekaṃ aṅgam gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, kūpo rajjuñca varattañca laṅkārañca dhāreti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena satisampajaññasamannāgatena bhavitabbam, abhikkante paṭikkante ālokite vilokite samīñjite pasārite saṅghāṭipattacīvaradhāraṇe asite pīte khāyite sāyite uccārapassāvakamme gate ṭhite nisinne sutte jāgarite bhāsīte tuṅhībhāve sampajānakārīnā bhavitabbam. Idam, mahārāja, kūpassa ekaṃ aṅgam gahetabbam. Bhāsītampetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena ‘sato, bhikkhave, bhikkhu vihareyya sampajāno, ayaṃ vo amhākam anusāsanti’nti.

Kūpaṅgapaṇho sattama.

8. Niyāmakāṅgapaṇho

8. “Bhante nāgasena, ‘niyāmakassa tīni aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīni aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, niyāmakō rattindivam satataṃ samitaṃ appamatto yattappayatto nāvaṃ sāreti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena cittaṃ niyāmayamānena rattindivam satataṃ samitaṃ appamattena yattappayattena yoniso manasikārena cittaṃ niyāmetabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, niyāmakassa paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena dhammapade –

“Appamādaratā hotha, sacittamanurakkhatha;
Duggā uddharathattānaṃ, paṅke sannova [sattova (sī. pī.)] kuñjaro’ ti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, niyāmakassa yaṃ kiñci mahāsamudde kalyāṇam vā pāpakaṃ vā, sabbaṃ taṃ viditaṃ hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kusalākusalaṃ sāvajjānavajjaṃ hīnappaṇītaṃ kaṇhasukkasappaṭibhāgaṃ vijānitaṃ. Idaṃ, mahārāja, niyāmakassa dutiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, niyāmakō yante muddikaṃ deti ‘mā koci yantaṃ āmasitthā’ ti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena citte saṃvaramuddikā dātābā ‘mā kiñci pāpakaṃ akusalavitakkaṃ vitakkesī’ ti, idaṃ, mahārāja, niyāmakassa tatiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare ‘mā, bhikkhave, pāpake akusale vitakke vitakkeyyātha, seyyathīdaṃ, kāmavitakkaṃ byāpādavitaṃ vihiṃsāvitaṃ’ nti.

Niyāmaṅgapaṇho aṭṭhamo.

9. Kammakāraṅgapaṇho

9. “Bhante nāgasena, ‘kammakārassa ekaṃ aṅgam gahetabba’ nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgam gahetabba’ nti? “Yathā, mahārāja, kammakāro evaṃ cintayati ‘bhatako ahaṃ imāya nāvāya kammaṃ karomi, imāyāhaṃ nāvāya vāhasā bhattavetaṇaṃ labhāmi, na me pamādo karaṇīyo, appamādena me ayaṃ nāvā vāhetabbā’ ti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena evaṃ cintayitabbaṃ ‘imaṃ kho ahaṃ cātumahābhūtikaṃ kāyaṃ sammasanto satataṃ samitaṃ appamatto upaṭṭhitassati sato sampajāno samāhito ekaggacitto jātijarābyādhimaraṇasokaparidevadukkhadomanassupāyāsehi parimuccissāmīti appamādo me karaṇīyo’ ti, idaṃ, mahārāja, kammakārassa ekaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, therena sāriputtena dhammasenāpatinā –

“Kāyaṃ imaṃ sammasatha, pari jānātha punappunaṃ;
Kāye sabhāvaṃ disvāna, dukkhassantaṃ karissathā’ ti.

Kammakāraṅgapaṇho navamo.

10. Samuddaṅgapaṇho

10. “Bhante nāgasena, ‘samuddassa pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, mahāsamuddo matena kuṇapena saddhiṃ na saṃvasati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena rāgadosamohamānadiṭṭhimakkhapaḷāsaissāmacchariyamāyāsāṭṭheyyakuṭṭilavisamaduccaritakilesamālehi saddhiṃ na saṃvasitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, samuddassa paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo muttāmaṇiveḷuriyasaṅkhasilāpavāḷaphalikaṃvividharatananicayaṃ dhārento pidahati, na bahi vikirati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena maggaphalajhānavimokkhasamādhisamāpattivipassanābhiññāvividhaguṇaratanāni adhigantvā pidahitabbāni, na bahi nīharitabbāni. Idaṃ, mahārāja, samuddassa dutiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo mahantehi mahābhūtehi saddhiṃ saṃvasati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena appicchaṃ santuṭṭhaṃ dhutavādaṃ sallekhaṃvuttim ācārasampannaṃ lajjim

pesalaṃ garuṃ bhāvanīyaṃ vattāraṃ vacanakkhamaṃ codakaṃ pāpagaraḥiṃ ovādakaṃ anusāsakaṃ viññāpakaṃ sandassakaṃ samādapakaṃ samuttejakaṃ sampahaṃsakaṃ kalyāṇamittaṃ sabrahmacāriṃ nissāya vasitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo navasalilasampuṇṇāhi gaṅgāyamunāaciravatīsarabhūmahādīhi nadīsatasahasseehi antalikkhe saliladhārāhi ca pūritopi sakaṃ velaṃ nātivattati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena lābhasakkārasilokavandanamānanapūjanakāraṇā jīvitahetupi sañcicca sikkhāpadavītikkamo na karaṇīyo. Idaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Seyyathāpi, mahārāja [pahārādha (sī. pī.)], mahāsamuddo t̥hitadhammo velaṃ nātikkamati, evameva kho, mahārāja, yaṃ mahā sāvakaṇaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, taṃ mama sāvakā jīvitahetupi nātikkamantī’ti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mahāsamuddo sabbasavantīhi gaṅgāyamunāaciravatīsarabhūmahīhi antalikkhe udakadhārāhipi na paripūrati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena uddesaparipucchāsavanadhāraṇavinicchayaabhidhammavinayagāḥasuttantaviggahapadanikkhepapadasandhi padavibhattinavaṅgajinasāsanavaraṃ suṇantenāpi na tappitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, mahāsamuddassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena sutasomajātake –

“Aggi yathā tiṇakaṭṭhaṃ dahanto, na tappati sāgaro vā nadīhi;
Evampi ce [evampi ve (syā.), evaṃ hi me (ka.) jā. 1 asītinipāte] paṇḍitā rājasetṭha, sutvā na tappanti subhāsitenā”’ti.

Samuddaṅgapañho dasamo.Samuddavaggo dutiyo.

Tassuddānaṃ –

Lābulatā ca padumaṃ, bījaṃ sālakalyāṇikā;
Nāvā ca nāvālaggaṃ, kūpo niyāmakko tathā;
Kammakāro samuddo ca, vaggo tena pavuccatīti.

3. Pathavīvaggo

1. Pathavīaṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘pathaviyā pañca aṅgāni gahetabbāni’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ti? ‘Yathā, mahārāja, pathavī iṭṭhāniṭṭhāni kappūrāgarutagaracandanakuṅkumādīni ākirantepi pīttasemhapubbaruhirasedamedakheḷasiṅghāṇikalasika- muttakarīsādīni ākirantepi tādisā yeva, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena iṭṭhāniṭṭhe lābhālābhe yasāyase nindāpasamsāya sukhadukkhe sabbattha tādīnā yeva bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pathaviyā paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pathavī maṇḍanavibhūsanāpagatā sakagandhaparibhāvitā, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vibhūsanāpagatena sakasīlagandhaparibhāvitena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pathaviyā dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pathavī nīrantarā akhaṇḍacchiddā asusirā bahalā ghanā vitthiṇṇā, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena nīrantaramakhaṇḍacchiddamasusirabahalaghanavitthiṇṇasīlena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pathaviyā tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pathavī gāmanigamanagarajanapadarukkhapabbatanadītaḷakapokkharāṇīmigapakkhimanujanaranārīgaṇaṃ dhārentīpi akilāsu hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ovaḍantenapi anusāsantenapi viññāpentenapi sandassentenapi samādapentenapi samuttejantenapi sampahaṃsentenapi dhammadesanāsu akilāsunā

bhavittabbam. Idam, mahārāja, pathaviyā catuttham aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, pathavī anunayappaṭighavippamuttā, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena anunayappaṭighavippamuttāna pathavisamena cetasā viharittabbam. Idam, mahārāja, pathaviyā pañcamam aṅgam gahetabbam. Bhāsittampetaṃ, mahārāja, upāsikāya cūḷasubbhaddāya sakasamaṇe parikkittayamānāya –

“Ekañce bāham vāsiyā, tacche kupittamānasā [kupittamānaso (ka.)];
Ekañcebāham gandhena, ālimpeyya pamoditā [pamodito (ka.)].

“Amusmiṃ paṭigho natthi, rāgo asmiṃ na vijjati;
Pathavisamacittā te, tādisā samaṇā mamā”ti.

Pathaviāṅgapañho paṭhamo.

2. Āpaṅgapañho

2. “Bhante nāgasena, ‘āpassa pañca aṅgāni gahetabbāni’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ti? “Yathā, mahārāja, āpo susaṅṅhitamakampitamaluḷittasabhāvaparissuddho, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kuhanalapananemittakanippesikatam apanetvā susaṅṅhitamakampitamaluḷittasabhāvaparissuddhācārena bhavittabbam. Idam, mahārāja, āpassa paṭhamam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, āpo sītalasabhāvapaṅṅhito, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbasattesu khantimettānuddayasampanna hitesinā anukampakena bhavittabbam. Idam, mahārāja, āpassa duttiyam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, āpo asuciṃ suciṃ karoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena gāme vā araṅṅhe vā upajjhāye upajjhāyamattesu ācariye ācariyamattesu sabbattha anadhikaraṇena bhavittabbam anavasesakārinā. Idam, mahārāja, āpassa tatiyam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, āpo bahujanapaṅṅhito, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena appicchasantuṭṭhapavivittapaṅṅsallānena satatam sabbalokamabhapaṅṅhitena bhavittabbam. Idam, mahārāja, āpassa catuttham aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, āpo na kassaci ahittamupadahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena parabhaṅṅdanakalahaviggahavivādarittajjhānaaratijjanam kāyavacācittēhi pāpakaṃ na karaṅṅyam. Idam, mahārāja, āpassa pañcamam aṅgam gahetabbam. Bhāsittampetaṃ mahārāja, bhagavatā, devātidevena kaṅṅhajātake –

“Varañce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Na mano vā sarīram vā, maṃ-kate sakka kassaci;
Kadāci upahaṅṅnetha, etaṃ sakka varam vare”ti.

Āpaṅgapañho duttiyo.

3. Tejaṅgapañho

3. “Bhante nāgasena, ‘tejassa pañca aṅgāni gahetabbāni’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ti? “Yathā, mahārāja, tejo tiṅṅkaṅṅṅhasākhāpalāsam dāhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ye te abbhantarā vā bāhirā vā kilesā iṅṅṅhāniṅṅṅhārammaṅṅanubhavanā, sabbe te nāṅṅagginā dāhittabbā. Idam, mahārāja, tejassa paṭhamam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tejo niddayo akāruṇiko, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbakilesesu kāruṇīṇānuddayaṃ na kātabbā. Idaṃ, mahārāja, tejassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tejo sītaṃ paṭihanati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vīriyasantāpatejaṃ abhijānetvā kilesā paṭihantabbā. Idaṃ, mahārāja, tejassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tejo anunayappaṭiḅhaviṃṃpamutto uṇhamabhijāneti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena anunayappaṭiḅhaviṃṃpamuttēna tejosameṇa cetasā viharitabbam. Idaṃ, mahārāja, tejassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tejo andhakāraṃ vidhamitvā [vidhamati (sī. pī. ka.)] ālokaṃ dassayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena avijjandhakāraṃ vidhamitvā ñāṇālokaṃ dassayitabbam. Idaṃ, mahārāja, tejassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbam. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātideveṇa sakaṃ puttaṃ rāhulaṃ ovaḁantēna –

“Tejosamaṃ [ma. ni. 2.119], rāhula, bhāvaṇaṃ bhāvehi, tejosamaṃ hi te, rāhula, bhāvaṇaṃ bhāvayato uppanā? Manāpāmanāpā phassa cittaṃ na pariyaḁāya ṭhassantī”’ti.

Tejaṅgapaṇho tatiyo.

4. Vāyuṅgapaṇho

4. “Bhante nāgasena, ‘vāyussa pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, vāyu supupphitavanasaṇḁantaraṃ abhivāyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vimuttivarakusumapupphitārammaṇavanantare ramitabbam. Idaṃ, mahārāja, vāyussa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vāyu dharaṇīruhapāḁapagaṇe mathayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vanantaragatēna saṅkhāre vicināntēna kilesā mathayitabbā. Idaṃ, mahārāja, vāyussa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vāyu ākāse carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena lokuttaradhammesu mānasamaṃ saṅcārayitabbam. Idaṃ, mahārāja, vāyussa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vāyu gandhaṃ anubhavati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena attano sīlavarasurabhigandho [sīlasurabhigando (sī. pī.)] anubhavitabbo. Idaṃ, mahārāja, vāyussa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbam.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vāyu nirālayo aniketavāsī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena nirālayamaniketamasanthaveṇa sabbattha vimuttēna bhavitabbam. Idaṃ, mahārāja, vāyussa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbam. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātideveṇa suttanipāte –

““Santhavāto bhayaṃ jātaṃ, nicketā jāyate rajo;
Aniketamasanthavaṃ, etaṃ ve munidassana”’nti.

Vāyuṅgapaṇho catuttho.

5. Pabbataṅgapaṇho

5. “Bhante nāgasena, ‘pabbatassa pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, pabbato acalo akampito [akampiyo (sī. pī.)] asampavedhī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sammānane vimānane sakkāre asakkāre garukāre agarukāre yase ayase nindāya pasamsāya sukhe dukkhe iṭṭhāniṭṭhesu sabbattha rūpasaddagandharasaphoṭṭhabbhammesu

rajanīyesu na rajjitabbaṃ, dussanīyesu na dussitabbaṃ, muyhanīyesu na muyhitabbaṃ, na kampitabbaṃ na calitabbaṃ, pabbatena viya acalena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pabbatassa paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭam, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Selo yathā ekaghano [ekagghano (ka.) dha. pa. 81 dhammapade], vātena na samīrati;
Evaṃ nindāpasamsāsu, na samīñjanti paṇḍitā’ti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pabbato thaddho na kenaci saṃsaṭṭho, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena thaddhena asaṃsaṭṭhena bhavitabbaṃ, na kenaci saṃsaggo karaṇīyo. Idaṃ, mahārāja, pabbatassa dutiyam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭam, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Asaṃsaṭṭham gahaṭṭhehi, anāgārehi cūbhayaṃ;
Anokasārimappicchaṃ, tamahaṃ brūmi brāhmaṇa’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pabbate bījaṃ na virūhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sakamānase kilesā na virūhāpetabbā. Idaṃ, mahārāja, pabbatassa tatiyam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭam, mahārāja, therena subhūtinā –

“Rāgūpasamhitam cittam, yadā uppajjate mama;
Sayamva paccavekkhāmi [paccavekkhitvā (sabbattha)], ekaggo [ekako (sabbattha)] taṃ
damemahaṃ.

“Rajjase [rajyasi (sī.), rañjasi (pī.)] rajanīye ca, dussanīye ca dussase;
Muyhase [muyhasi (sī.)] mohanīye ca, nikkhamassu vanā tuvaṃ.

“Visuddhānam ayaṃ vāso, nimmalānam tapassinam;
Mā kho visuddham dūsesi, nikkhamassu vanā tuva’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pabbato accuggato, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ñāṇaccuggatena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pabbatassa catuttham aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭam, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Pamādam appamādena, yadā nudati paṇḍito;
Paññāpāsādamāruyha, asoko sokiniṃ pajam;
Pabbataṭṭhova bhūmaṭṭhe [bhummaṭṭhe (sī. pī.)], dhīro bāle avekkhatī’ti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pabbato anunnato anonato, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena unnatāvanati na karaṇīyā. Idaṃ, mahārāja, pabbatassa pañcamam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭam, mahārāja, upāsikāya cūḷasubhaddāya sakasamaṇe parikittayamānāya –

“Lābhena unnato loko, alābhena ca onato;
Lābhālābhena ekatthā [ekattāhā (sī. pī.)], tādīsā samaṇā mamā’’ti.

Pabbataṅgapañho pañcamo.

6. Ākāsaṅgapañho

6. “Bhante nāgasena, ‘ākāsassa pañca aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, ākāso sabbaso agayho, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbaso kilesehi agayhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ākāsassā paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, ākāso isitāpasabhūtadijagaṇānusañcarito, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ‘aniccam dukkham anattā’ti saṅkhāresu mānasam sañcārayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ākāsassā

dutiyam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, ākāso santāsanīyo, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbabhavapaṭisandhīsu mānaṣaṃ ubbejayitabbaṃ, assādo na kātabbo. Idaṃ, mahārāja, ākāssa tatiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, ākāso ananto appamāṇo aparimeyyo, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena anantasīlena aparimitaññaṇena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ākāssa catutthaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, ākāso alaggo asatto appatitṭhito apalibuddho, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kule gaṇe lābhe āvāse palibodhe paccaye sabbakilesesu ca sabbattha alaggena bhavitabbaṃ, anāsattena appatitṭhitena apalibuddhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ākāssa pañcamaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena sakaṃ puttaṃ rāhulaṃ ovaḍantena – ‘seyyathāpi, rāhula [ma. ni. 2.119], ākāso na katthaci patitṭhito, evameva kho tvaṃ, rāhula, ākāsasamaṃ bhāvanaṃ bhāvehi, ākāsasamaṃ hi te, rāhula, bhāvanaṃ bhāvayato uppannā manāpāmanāpā phassā cittaṃ pariyādāya ṭhassantī’”ti.

Ākāsaṅgapaṇho chaṭṭho.

7. Candaṅgapaṇho

7. “Bhante nāgasena, ‘candassa pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, cando sukkapakke udayanto uttaruttariṃ vaḍḍhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ācārasīlaguṇavattappaṭipattiyā āgamādhigame paṭisallāne satipaṭṭhāne indriyesu guttadvāratāya bhojane mattaññutāya jāgariyānuyoge uttaruttariṃ vaḍḍhitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, candassa paṭhamaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cando uḷārādhipati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena uḷārena chandādhipatinā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, candassa dutiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cando nisāya carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena pavivittena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, candassa tatiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cando vimānaketu, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sīlaketunā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, candassa catutthaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cando āyācitapatthito udeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena āyācitapatthitena kulāni upasaṅkamitabbāni. Idaṃ, mahārāja, candassa pañcamaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsītampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare ‘candūpamā, bhikkhave, kulāni upasaṅkamatha, apakasseva kāyaṃ apakassa cittaṃ niccanavakā kulesu appagabbhā’”ti [appagabbāti (ka.) saṃ. ni. 2.146].

Candaṅgapaṇho sattaṃ.

8. Sūriyaṅgapaṇho

8. “Bhante nāgasena, ‘sūriyassa [suriyassa (sī. syā. pī.)] satta aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni satta aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, sūriyo sabbam udakaṃ parisoseti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbakilesā anavasesaṃ parisosetabbā. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa paṭhamaṃ aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo tamandhakāraṃ vidhamati, evameva kho, mahārāja, yoginā

yogāvacarena sabbam rāgatamaṃ dosatamaṃ mohatamaṃ mānatamaṃ diṭṭhitamaṃ kilesatamaṃ sabbam duccharitamaṃ vidhamayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo abhikkhaṇaṃ carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena abhikkhaṇaṃ yoniso manasikāro kātabbo. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo raṃsimālī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ārammaṇamālinā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo mahājanakāyaṃ santāpento carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ācārasīlaguṇavattappaṭipattiyā jhānavimokkhasamādhisamāpattiindriyabalabojjhaṅgasatipaṭṭhānasammappadhānaiddhipādehi sadevako loko santāpayitabbo. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo rāhubhayā bhīto carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena duccharitaduggativisamakantāravipākavinipātakilesajālaṅgaṭṭe diṭṭhisāṅghāṭapaṭimukke kupathapakkhānde kummaggapaṭipanne [kumaggapaṭipanne (syā. ka.)] satte disvā mahatā saṃvegabhayena mānasam saṃvejetabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa chaṭṭhaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sūriyo kalyāṇapāpake dasseti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena indriyabalabojjhaṅgasatipaṭṭhānasammappadhānaiddhipādalokiyalokuttaradhammā dassetabbā. Idaṃ, mahārāja, sūriyassa sattamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, therena vaṅgīsenā –

“Yathāpi sūriyo udayanto, rūpaṃ dasseti pāṇinaṃ;
Suciṅca asuciṅcāpi, kalyāṇaṅcāpi pāpakaṃ.

“Tathā bhikkhu dhammadharo, avijjāpihitam janam;
Patham dasseti vividham, ādiccovudayaṃ yathā”’ti.

Sūriyaṅgapaṇho aṭṭhāmo.

9. Sakkaṅgapaṇho

9. “Bhante nāgasena, ‘sakkassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, sakko ekantasukhasamappito, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ekantapavivekasukhābhīratena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sakkassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sakko deve disvā paggaṇhāti, hāsamabhijaneti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kusalesu dhammesu alīnamatanditaṃ santaṃ mānasam paggahetabbaṃ, hāsamabhijanetabbaṃ, uṭṭhahitabbaṃ ghaṭitabbaṃ vāyamitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sakkassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sakkassa anabhirati nuppajjati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena suññāgāre anabhirati na uppādetabbā. Idaṃ, mahārāja, sakkassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, therena subhūtinā –

“Sāsane te mahāvīra, yato pabbajito aham;
Nābhijānāmi uppannaṃ, mānasam kāmasaṃhita”’nti.

Sakkaṅgapaṇho navāmo.

10. Cakkavattiṅgapaṇho

10. “Bhante nāgasena, ‘cakkavattissa cattāri aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni cattāri aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, cakkavattī catūhi saṅgahavatthūhi janam saṅgaṇhāti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena catassannaṃ parisānaṃ mānaṃ saṅgahetabbaṃ anuggahetabbaṃ sampahaṃsetabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, cakkavattissa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cakkavattissa vijite corā na uṭṭhahanti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kāmarāgabyāpādavahiṃsāvittakkā na uppādetabbā. Idaṃ, mahārāja, cakkavattissa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

““Vitakkūpasame ca yo rato, asubhaṃ bhāvayate [bhāvayati (syā.) dha. pa. 350 dhammapade] sadā sato;
Esa kho byantikāhiti, esa checchati mārabandhana’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cakkavattī divase divase samuddapariyantaṃ mahāpathaviṃ anuyāyati kalyāṇapāpakāni vicinamāno, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kāyakammaṃ vacīkammaṃ manokammaṃ divase divase paccavekkhitabbaṃ ‘kiṃ nu kho me imehi tīhi ṭhānehi anupavajjassa divaso vītivattatī’ ti. Idaṃ, mahārāja, cakkavattissa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena aṅguttaranikāyavare –

‘Kathambhūtassa me rattindivā vītivattantī [vītīpatantī (sī. pī.)] pabbajitena abhiṇṇam paccavekkhitabba’nti.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cakkavattissa abbhantarābhīrākkhā susaṃvihitā hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena abbhantarānaṃ bhīrānaṃ kilesānaṃ ārakkhāya satidovāriko ṭhapetabbo. Idaṃ, mahārāja, cakkavattissa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

‘Satidovāriko, bhikkhave, ariyasāvako akusalaṃ pajahati kusalaṃ bhāveti, sāvajjaṃ pajahati, anavajjaṃ bhāveti, suddhamattānaṃ pariharatī’ ti.

Cakkavattīṅgapāṇho dasamo.

Pathavīvaggo tatiyo.

Tassuddānaṃ –

Pathavī āpo ca tejo ca, vāyo ca pabbatena ca;
Ākāso candasūriyo ca, sakko ca cakkavattināti.

4. Upacikāvaggo

1. Upacikaṅgapāṇho

1. “Bhante nāgasena, ‘upacikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, upacikā upari chadanaṃ katvā attānaṃ pidahitvā gocarāya caratī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sīlasaṃvarachadanaṃ katvā mānaṃ pidahitvā piṇḍāya caritabbaṃ, sīlasaṃvarachadanaṃ kho, mahārāja, yogī yogāvacaro sabbabhayasamatikkanto hoti. Idaṃ, mahārāja, upacikāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ, bhāsitaṃpetam, mahārāja, therena upasenena vaṅgantaputtana –

““Sīlasaṃvarachadanaṃ, yogī katvāna mānaṃ;
Anupalitto lokena, bhayā ca parimuccatī’ ti.

Upacikaṅgapāṇho paṭhamo.

2. Biḷāraṅgapañho

2. “Bhante nāgasena, ‘biḷārassa dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, biḷāro guhāgatopi susiragatopi hammiyantaratagatopi undūraṃ yeva pariyesati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena gāmagatenāpi araññagatenāpi rukkhamūlagatenāpi suññāgāragatenāpi satataṃ samitaṃ appamattena kāyagatāsatiḥojanaṃ yeva pariyesitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, biḷārassa paṭhamāṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, biḷāro āsanne yeva gocaraṃ pariyesati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena imesu yeva pañcasu upādānakkhandhesu udayabbayānupassinā viharitabbaṃ ‘iti rūpaṃ iti rūpassa samudayo iti rūpassa atthaṅgamo, iti vedanā iti vedanāya samudayo iti vedanāya atthaṅgamo, iti saññā iti saññāya samudayo iti saññāya atthaṅgamo, iti saṅkhārā iti saṅkhārānaṃ samudayo iti saṅkhārānaṃ atthaṅgamo, iti viññānaṃ iti viññānaṃ samudayo iti viññānaṃ atthaṅgamo’ ti. Idaṃ, mahārāja, biḷārassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Na ito dūre bhavitabbaṃ, bhavaggaṃ kiṃ karissati;
Paccuppannamhi vohāre, sake kāyamhi vindathā” ti.

Biḷāraṅgapañho dutiyo.

3. Undūraṅgapañho

3. “Bhante nāgasena, ‘undūrassa [undurassa (syā. ka.)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti? “Yathā, mahārāja, undūro itocito ca vicaranto āhārūpāsīsako yeva carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena itocito ca vicarantena yoniso manasikārūpāsīsakeneva bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, undūrassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena upasenena vaṅgantaputtana –

“Dhammāsīsaṃ [dhammasīsaṃ (sī. pī.)] karitvāna, viharanto vipassako;
Anolīno viharati, upasanto sadā sato” ti.

Undūraṅgapañho tatiyo.

4. Vicchikaṅgapañho

4. “Bhante nāgasena, ‘vicchikassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti? “Yathā, mahārāja, vicchiko naṅgulāvudho naṅgulaṃ ussāpetvā carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ñāṇāvudhena bhavitabbaṃ, ñāṇaṃ ussāpetvā viharitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, vicchikassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena upasenena vaṅgantaputtana –

“Ñāṅakhaggaṃ gahetvāna, viharanto vipassako;
Parimuccati sabbabhayā, duppasaho ca so bhavē” ti.

Vicchikaṅgapañho catuttho.

5. Nakulaṅgapañho

5. “Bhante nāgasena, ‘nakulassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’ nti? “Yathā, mahārāja, nakulo uragamupagacchantaṃ bhesajjena kāyaṃ paribhāvetvā uragamupagacchati gahetaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kodhāghātabhulaṃ kalahaviggahavivādavirodhābhībhūtaṃ lokamupagacchantena mettābhesajjena mānaṃ anulimpitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, nakulassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sāriputtana dhammasenāpatinā –

“Tasmā sakam paresampi, kātabbā mettabhāvanā;
Mettacittena pharitabbam, etam buddhāna sāsana”’nti.

Nakulaṅgapaṇho pañcama.

6. Jarasiṅgalaṅgapaṇho

6. “Bhante nāgasena, ‘jarasiṅgālassa dve aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, jarasiṅgālo bhojanam paṭilabhitvā ajigucchamāno yāvadattham āharayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena bhojanam paṭilabhitvā ajigucchamānena sarīrayāpanamattameva paribhuñjitabbam. Idam, mahārāja, jarasiṅgālassa paṭhamam aṅgam gahetabbam. Bhāsitampetam, mahārāja, therena mahākassapena –

“Senāsanamhā oruyha, gāmam piṇḍāya pāvisim;
Bhuñjantam purisam kuṭṭhim, sakkacca nam upaṭṭhahim.

“So me pakkena hatthena, ālopaṃ upanāmayi;
Ālopaṃ pakkhipantassa, aṅgulipettha chijjatha.

“Kuṭṭamūlañca nissāya, ālopaṃ tam abhuñjisam;
Bhuñjamāne vā bhutte vā, jeguccham me na vijjatī’ti.

“Puna caparam, mahārāja, jarasiṅgālo bhojanam paṭilabhitvā na vicināti lūkham vā paṇītam vāti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena bhojanam paṭilabhitvā na vicinitabbam ‘lūkham vā paṇītam vā sampannam vā asampannam vā’ti, yathāladdhena santussitabbam. Idam, mahārāja, jarasiṅgālassa dutiyam aṅgam gahetabbam. Bhāsitampetam, mahārāja, therena upasenena vaṅgantaputtana –

“Lūkhenapi ca santusse, nāññam patthe rasam bahuṃ;
Rasesu anugiddhassa, jhāne na ramate [ramatī (sī. pī.)] mano;
Itarītarena santuṭṭho [santuṭṭhe (sī. pī.)], sāmāññam paripūrati”’ti.

Jarasiṅgalaṅgapaṇho chaṭṭho.

7. Migāṅgapaṇho

7. “Bhante nāgasena, ‘migassa tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, migo divā araññe carati, rattim abbhokāse, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena divā araññe viharitabbam, rattim abbhokāse. Idam, mahārāja, migassa paṭhamam aṅgam gahetabbam.

“Bhāsitampetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena lomahaṃsanapariyāye –

“So kho aham, sārīputta, yā tā rattiyō sītā hemantikā antaraṭṭhakā himapātasamayā [antaraṭṭhake himapātasamaye (sī. pī. ka.)], tathārūpāsu rattisu rattim abbhokāse viharāmi, divā vanasaṅḍe. Gimhānam pacchime māse divā abbhokāse viharāmi, rattim vanasaṅḍe’ti.

“Puna caparam, mahārāja, migo sattimhi vā sare vā opatante vañceti [vajjeti (ka.)] palāyati, na kāyamupaneti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kilesesu opatantesu vañcayitabbam [vajjayitabbam (ka.)] palāyitabbam, na cittamupanetabbam. Idam, mahārāja, migassa dutiyam aṅgam gahetabbam.

“Puna caparam, mahārāja, migo manusse disvā yena vā tena vā palāyati ‘mā mam te addasaṃsū’ti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena bhaṇḍanakalahaviggahavivādasīle dussīle kusīte

saṅgaṇikārāme disvā yena vā tena vā palāyitabbaṃ ‘mā maṃ te addasaṃsu, ahañca te mā addasa’nti. Idaṃ, mahārāja, migassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sārīputtana dhammasenāpatinā –

“Mā me kadāci pāpiccho, kusīto hīnavīriyo;
Appassuto anācāro, sammato [sameto (sī. pī.)] ahu katthacī”’ti.

Migaṅgapañho sattamo.

8. Gorūpaṅgapañho

8. “Bhante nāgasena, ‘gorūpassa cattāri aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni cattāri aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, gorūpo sakaṃ gehaṃ na vijahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sako kāyo na vijahitabbo ‘aniccucchādanaparimaddanabhedanavikiraṇavidhamsanadhammo ayaṃ kāyo’ ti. Idaṃ, mahārāja, gorūpassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, gorūpo ādinnadhuro sukhadukkhena dhuraṃ vahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ādinnabrahmacariyena sukhadukkhena yāva jīvitapariyādānā āpāṇakoṭikaṃ brahmacariyaṃ caritabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, gorūpassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, gorūpo chandena ghāyamāno pānīyaṃ pivati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ācariyupajjhāyānaṃ anusīṭṭhi chandena pemena pasādena ghāyamānena paṭiggahetabbā. Idaṃ, mahārāja, gorūpassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, gorūpo yena kenaci vāhiyamāno vahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena theranavamañjhimabhikkhūnampi gihiupāsakassāpi ovādānusāsānī siraṣā sampaṭicchitabba. Idaṃ, mahārāja, gorūpassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sārīputtana dhammasenāpatinā –

“Tadahu pabbajito santo, jātiyā sattavassiko;
Sopi maṃ anusāseyya, sampaṭicchāmi matthake [muddhanā (sī.)].

“Tibbaṃ chandañca pemañca, tasmīṃ disvā upaṭṭhāpe;
Ṭhapeyyācariyaṭṭhāne, sakkacca naṃ punappuna”’nti.

Gorūpaṅgapañho aṭṭhāmo.

9. Varāhaṅgapañho

9. “Bhante nāgasena, ‘varāhassa dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, varāho santattakaṭṭhite [santattakaṭṭhine (sī. pī.)] gimhasamaye sampatte udakaṃ upagacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena dosena citte āluṭitakhalitavibhantasantatte sītalāmatapaṇītamettābhāvanaṃ upagantabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, varāhassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, varāho cikkhallaṃmudakamupagantvā nāsikāya pathaviṃ khaṇitvā doṇiṃ katvā doṇikāya sayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena mānase kāyaṃ nikkhipitvā ārammaṇantaragatena sayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, varāhassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena piṇḍolabhāradvājena –

“Kāye [kāyena (ka.)] sabhāvaṃ disvāna, vicinitvā vipassako;
Ekākiyo adutiyo, seti ārammaṇantare”’ti.

Varāhaṅgapañho navamo.

10. Hatthiṅgapañho

10. “Bhante nāgasena, ‘hatthissa pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, hatthī nāma caranto yeva pathaviṃ dāleti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kāyaṃ sammāsamanēna sabbe kilesā dāletabbā. Idaṃ, mahārāja, hatthissa paṭhamāṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, hatthī sabbakāyēna apaloketi, ujukaṃ yeva pekkhati, na disāvidisā viloketi, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbakāyēna apalokinā bhavitabbāṃ, na disāvidisā viloketabbā, na uddhaṃ ulloketabbāṃ, na adho oloketabbāṃ, yugamattapekkhinā bhavitabbāṃ. Idaṃ, mahārāja, hatthissa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, hatthī anibaddhasayano gocarāyamanugantvā na tameva desaṃ vāsathamupagacchati, na dhuvappatiṭṭhālayo, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena anibaddhasayanena bhavitabbāṃ, nirālayena piṇḍāya gantabbāṃ, yadi passati vipassako manuññaṃ patirūpaṃ ruciradesa bhavaṃ maṇḍapaṃ vā rukkhamaḷaṃ vā guhaṃ vā pabbhāraṃ vā, tattheva vāsamupagantabbāṃ, dhuvappatiṭṭhālayo na kātabbo. Idaṃ, mahārāja, hatthissa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, hatthī udakaṃ ogāhitvā sucivimalasītalasalilaparipuṇṇaṃ kumuduppalapadumaṇḍarīkasañchannaṃ mahatimahantaṃ padumasaraṃ ogāhitvā kīḷati gajavarakīḷaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sucivimalavippasannamanāvīladhammavaravāriṇaṃ vimuttikusumasañchannaṃ mahāsatiṭṭhānapokkharāṇiṃ ogāhitvā ñāṇena saṅkhārā odhunitabbā vidhunitabbā, yogāvacarakīḷā kīḷitabbā. Idaṃ, mahārāja, hatthissa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, hatthī sato pādaṃ uddharati, sato pādaṃ nikkhipati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena satena sampajānena pādaṃ uddharitabbāṃ, satena sampajānena pādaṃ nikkhipitabbāṃ, abhikkamapaṭikkame samīñjanapasāraṇe sabbattha satena sampajānena bhavitabbāṃ. Idaṃ, mahārāja, hatthissa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ. Bhāsitaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare –

“Kāyena saṃvaro sādhu, sādhu vācāya saṃvaro;
Manasā saṃvaro sādhu, sādhu sabbattha saṃvaro;
Sabbattha saṃvuto lajjī, rakkhitoti pavuccatī” ti.

Hatthiṅgapañho dasamo. Upacikāvaggo catuttho.

Tassuddānaṃ –

Upacikā biḷāro ca, undūro vicchikena ca;
Nakulo siṅgālo migo,
Gorūpo varāho hatthinā dasāti.

5. Sīhavaggo

1. Sīhaṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘sīhassa satta aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni satta aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, sīho nāma setavimalaparīsuddhapaṇḍaro, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena setavimalaparīsuddhapaṇḍaracittena byapagatakukkuccena bhavitabbāṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa paṭhamāṃ aṅgaṃ gahetabbāṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho catucaraṇo vikkantacārī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena caturiddhipādacaraṇena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho abhirūparucirakesarī, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena abhirūparucirasīlakesarinā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho jīvitapariyādānēpi na kassaci onamati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānapaccayabhesajjaparikkhārapariyādānēpi na kassaci onamitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho sapaḍānabhakkho yasmaṃ okāse nipatati, tattheva yāvadatthaṃ bhakkhayati, na varamaṃsaṃ vicināti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sapaḍānabhakkhena bhavitabbaṃ, na kulāni vicinitabbāni, na pubbagehaṃ hitvā kulāni upasaṅkamitabbāni, na bhojanaṃ vicinitabbaṃ, yasmaṃ okāse kabaḷaṃ ādīyati, tasmaṃ yeva okāse bhuñjitabbaṃ sarīrayāpanatthaṃ [sarīrayāpanamattaṃ (sī. pī.)], na varabhojanaṃ vicinitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho asannidhibhakkho, sakimṃ gocaraṃ bhakkhayitvā na puna taṃ upagacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena asannidhikāraparibhoginā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa chaṭṭhaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sīho bhojanaṃ aladdhā na paritassati, laddhāpi bhojanaṃ agadhito [agathito (sī.)] amucchito anajjhosanno paribhuñjati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena bhojanaṃ aladdhā na paritassitabbaṃ, laddhāpi bhojanaṃ agadhiteṇa amucchiteṇa anajjhosannena ādīnavadassāvīnā nissaraṇapaññaṇa paribhuñjitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sīhassa sattamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare theramaṃ mahākassapaṃ parikittayamānena –

“Santuṭṭhoyamaṃ, bhikkhave, kassapo itarītareṇa piṇḍapāteṇa, itarītarapiṇḍapātasantuṭṭhiyā ca vaṇṇavādī, na ca piṇḍapātahetu anesanaṃ appatirūpaṃ āpajjati, aladdhā ca piṇḍapātaṃ na paritassati, laddhā ca piṇḍapātaṃ agadhito amucchito anajjhosanno ādīnavadassāvī nissaraṇapaññaṇo paribhuñjati”’ti.

Sīhaṅgapañho paṭhamo.

2. Cakkavākaṅgapañho

2. “Bhante nāgasena, ‘cakkavākassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’?” “Yathā, mahārāja, cakkavāko yāva jīvitapariyādānā dutiyikaṃ na vijahati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yāva jīvitapariyādānā yoniso manasikāro na vijahitabbo. Idaṃ, mahārāja, cakkavākassa paṭhamamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cakkavāko sevālapaṇakabhakkho, tena ca santuṭṭhiṃ āpajjati, tāya ca santuṭṭhiyā balena ca vaṇṇena ca na parihāyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yathālābhasantoso karaṇīyo, yathālābhasantuṭṭho kho, mahārāja, yogī yogāvacaro na parihāyati sīlena, na parihāyati samādhinā, na parihāyati paññāya, na parihāyati vimuttiyā, na parihāyati vimuttiñāḍassanena, na parihāyati sabbehi kusalehi dhammehi. Idaṃ, mahārāja, cakkavākassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, cakkavāko pāṇe na viheṭhayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena nihitadaṇḍena nihitasatthena lajjinā dayāpannena sabbapāṇabhūtahitānukampinā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, cakkavākassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena cakkavākajātake –

“Yo na hanti na ghāteteti, na jināti na jāpaye;
Mettaṃso [ahiṃsā (sī. pī.)] sabbabhūtesu, veraṃ tassa na kenacī”’ti.

Cakkavākaṅgapaṇho dutiyo.

3. Peṇāhikaṅgapaṇho

3. “Bhante nāgasena, ‘peṇāhikāya dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, peṇāhikā sakapatimhi usūyāya chāpake na posayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sakamane [sakamano (ka.)] kilese uppanne usūyāyitabbaṃ, satipaṭṭhānena sammāsaṃvarasusire pakkhipitvā manodvāre kāyagatāsati bhāvetabbā. Idaṃ, mahārāja, peṇāhikāya paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, peṇāhikā pavane divasaṃ gocaraṃ caritvā sāyaṃ pakkhigaṇaṃ upeti attano guttiyā, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ekakena pavivekaṃ sevitaṃ saṃyojanaparimuttiyā, tatra ratim alabhamānena upavādabhayaparirakkhaṇāya saṅghaṃ osarivā saṅgharakkhitena vasitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, peṇāhikāya dutiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, brahmunā sahampatinā bhagavato santike –

“Sevetha pantāni senāsanāni, careyya saṃyojanavippamokkhā;
Sace ratim nādhigaccheyya tattha, saṅhe vase rakkhitatto satimā” ti.

Peṇāhikaṅgapaṇho tatiyo.

4. Gharakapotāṅgapaṇho

4. “Bhante nāgasena, ‘gharakapotassa ekaṃ aṅgam gahetabba’ nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgam gahetabba’ nti? “Yathā, mahārāja, gharakapoto paragehe vasamāno na tesam kiñci bhaṇḍassa nimittaṃ gaṇhāti, majjhatto vasati saññābahulo, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena parakulaṃ upagatena tasmim kule itthīnaṃ vā purisānaṃ vā mañce vā pīthe vā vatthe vā alaṅkāre vā upabhoge vā paribhoge vā bhojanavikatīsu vā na nimittaṃ gahetabbaṃ, majjhattena bhavitabbaṃ, samaṇasaññā paccupaṭṭhapetabbā. Idaṃ, mahārāja, gharakapotassa ekaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena cūḷanāradajātake –

“Pavisitvā parakulaṃ, pānatthaṃ bhojanāya vā [pānesu bhojanesu vā (sī. pī.)];
Mitaṃ khāde mitaṃ bhuñje, na ca rūpe manam kare” ti.

Gharakapotāṅgapaṇho catuttho.

5. Ulūkaṅgapaṇho

5. “Bhante nāgasena, ‘ulūkassa dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, ulūko kākehi paṭiviruddho, rattim kākasaṅghaṃ gantvā bahūpi kāke hanati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena aññānena paṭiviruddho kātabbo, ekena raho nisīditvā aññānaṃ sampamadditabbaṃ, mūlato chinditabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ulūkassa paṭhamam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, ulūko suppaṭisallīno hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena paṭisallānārāmena bhavitabbaṃ paṭisallānaratena. Idaṃ, mahārāja, ulūkassa dutiyaṃ aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare –

“Idha, bhikkhave, bhikkhu paṭisallānārāmo paṭisallānarato “idaṃ dukkha” nti yathābhūtaṃ pajānāti, “ayaṃ dukkhasamudayo” ti yathā bhūtaṃ pajānāti, “ayaṃ dukkhanirodho” ti yathābhūtaṃ pajānāti, “ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā” ti yathābhūtaṃ pajānāti” ti.

Ulūkaṅgapaṇho pañcama.

6. Satapattaṅgapañho

6. “Bhante nāgasena, ‘satapattassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, satapatto ravitvā paresaṃ khemaṃ vā bhayaṃ vā ācikkhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena paresaṃ dhammaṃ desayamānena vinipātaṃ bhayato dassayitabbaṃ, nibbānaṃ khemato dassayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, satapattassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena piṇḍolabhāradvājena –

“Niraye bhayasantāsaṃ, nibbāne vipulaṃ sukhaṃ;
Ubhayānetānatthāni dassetabbāni yoginā”’ti.

Satapattaṅgapañho chaṭṭho.

7. Vaggulīṅgapañho

7. “Bhante nāgasena, ‘vaggulissa dve aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, vagguli gehaṃ pavisitvā vicaritvā nikkhamati, na tattha palibuddhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena gāmaṃ piṇḍāya pavisitvā sapadānaṃ vicaritvā paṭiladdhalābhena khippameva nikkhamitabbaṃ, na tattha palibuddhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, vaggulissa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, vagguli paragehe vasamāno na tesam pariḥāniṃ karoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kulāni upasaṅkamitvā atiyācanāya vā viññattibahulatāya vā kāyadosabahulatāya vā atibhāṇitāya vā samānasukhadukkhātāya vā na tesam koci vippaṭisāro karaṇīyo, napi tesam mūlakammaṃ pariḥāpetabbaṃ, sabbathā vaḍḍhi yeva icchitabbā. Idaṃ, mahārāja, vaggulissa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena dīghanikāyavare lakkhaṇasuttante –

“Suddhāya sīlena sutena buddhiyā, cāgena dhammena bahūhi sādhuhi;
Dhanena dhaññaena ca khattavatthunā, puttehi dārehi catuppadehi ca.

“Ñātīhi mittehi ca bandhavehi, balena vaṇṇena sukkena cūbhayaṃ;
Kathaṃ na hāyeyyūṃ paretī icchati, atthasamiddhiṃca panābhikaṅkhatī”’ti.

Vaggulīṅgapañho sattamo.

8. Jalūkaṅgapañho

8. “Bhante nāgasena, ‘jalūkāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, jalūkā yattha allīyati, tattheva daḷhaṃ allīyitvā ruhiraṃ pivati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yasmiṃ ārammaṇe cittaṃ allīyati, taṃ ārammaṇaṃ vaṇṇato ca saṅghānato ca disato ca okāsato ca paricchedato ca liṅgato ca nimittato ca daḷhaṃ patiṭṭhāpetvā tenevārammaṇena vimuttirasamasecanaṃ pātabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, jalūkāya ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena anuruddhena –

“Parisuddhena cittena, ārammaṇe patiṭṭhāya;
Tena cittena pātabbaṃ, vimuttirasamasecana”’nti.

Jalūkaṅgapañho aṭṭhamaṃ.

9. Sappaṅgapañho

9. “Bhante nāgasena, ‘sappassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, sappo urena gacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena

paññāya caritabbaṃ, paññāya caramānassa kho, mahārāja, yogino cittaṃ ñāye carati, vilakkhaṇaṃ vivajjeti, salakkhaṇaṃ bhāveti. Idaṃ, mahārāja, sappassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sappo caramāno osadhaṃ parivajjento carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena duccharitaṃ parivajjentena caritabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, sappassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, sappo manusse disvā tappati [manussaṃ disvā kampati (ka.)] socati cintayati, evameva kho mahārāja yoginā yogāvacarena kuvitakke, vitakketvā aratiṃ uppādayitvā tappitabbaṃ socitabbaṃ cintayitabbaṃ ‘pamādena me divaso vītināmito, na so puna sakkā laddhu’nti. Idaṃ, mahārāja, sappassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā bhallaṭṭiyajātaka dvinnaṃ kinnarānaṃ –

“‘Mayekarattaṃ [yamekarattiṃ (sī. pī.)] vippavasimha ludda, akāmakā aññamaññaṃ sarantā; Tamekarattaṃ [tamekarattiṃ (sī. pī.)] anutappamānā, socāma ‘sā ratti puna nahessatī’”ti.

Sappaṅgapañho navamo.

10. Ajagaraṅgapañho

10. “Bhante nāgasena, ‘ajagarassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? ‘Yathā, mahārāja, ajagaro mahatimahākāyo bahūpi divase ūnūdarō dīnataro kucchipūraṃ āhāraṃ na labhati, aparipuṇṇo yeva yāvadeva sarīrayāpanamattakena yāpeti, evameva kho, mahārāja, yogino yogāvacarassa bhikkhācariyappasutassa parapiṇḍamupagatassa paradinnappāṭikaṅkhissa sayamaṅgāhappaṭiviratassa dullabhaṃ udaraparipūraṃ āhāraṃ, api ca atthavasikena kulaputtana cattāro pañca ālope abhuñjitvā avasesaṃ udakena paripūretabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, ajagarassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sāriputtana dhammasenāpatinā –

“‘Allaṃ sukkaṃ vā bhuñjanto, na bālhaṃ suhito siyā;
Ūnūdarō mitāhāro, sato bhikkhu paribbaje.

“‘Cattāro pañca ālope, abhutvā udakaṃ pive;
Alaṃ phāsu vihārāya, pahitattassa bhikkhuno’”ti.

Ajagaraṅgapañho dasamo.

Sīhavaggo pañcama.

Tassuddānaṃ –

Kesarī cakkavāko ca, peṇāhi gharakapotako;
Ulūko satapatto ca, vagguli ca jalūpikā;
Sappo ajagaro ceva, vaggo tena pavuccatīti.

6. Makkaṭakavaggo

1. Panthamakkaṭakaṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘panthamakkaṭakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? ‘Yathā, mahārāja, panthamakkaṭako panthe makkaṭajālavitānaṃ katvā yadi tattha jālake laggati kimi vā makkhikā vā paṭaṅgo vā, taṃ gahetvā bhakkhayati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena chasu dvāresu satipaṭṭhānājālavitānaṃ katvā yadi tattha kilesamakkhikā bajjhanti, tattheva ghātetabbā. Idaṃ, mahārāja, panthamakkaṭakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena anuruddhena –

“Cittam niyame chasu dvāresu, satipaṭṭhānavaruttame;
Kilesā tattha laggā ce, hantabbā te vipassinā”’ti.

Panthamakkaṭakaṅgapaṇho paṭhamo.

2. Thanassitadārakaṅgapaṇho

2. “Bhante nāgasena, ‘thanassitadārakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, thanassitadārako sadatthe laggati, khīratthiko rodati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sadatthe laggitabbaṃ, sabbattha dhammañāṇena bhavitabbaṃ, uddese paripucchāya sammappayoge paviveke garusaṃvāse kalyāṇamittasevane. Idaṃ, mahārāja, thanassitadārakassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena dīghanikāyavare parinibbānasuttante –

“Inghaṃ tumhe, ānanda, sāratthe [sadatthe (sī. pī.)] ghaṭṭha, sāratthe anuyuñjatha;
Sāratthe appamattā ātāpino pahitattā viharathā”’ti.

Thanassitadārakaṅgapaṇho dutiyo.

3. Cittakadharakummaṅgapaṇho

3. “Bhante nāgasena, ‘cittakadharakummassa [cittakathalakummassa (sī. pī.)] ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, cittakadharakummo udakabhayā udakaṃ parivajjetvā vicarati, tāya ca pana udakaṃ parivajjanāya āyunā na parihāyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena pamāde bhayadassāvinā bhavitabbaṃ, appamāde guṇavisesadassāvinā. Tāya ca pana bhayadassāvitāya na parihāyati sāmāññā, nibbānassa santike upeti [ṭhapeti (ka.)]. Idaṃ, mahārāja, cittakadharakummassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena dhammapade –

“Appamādarato bhikkhu, pamāde bhayadassi vā;
Abhabbo parihānāya, nibbānasseva santike”’ti.

Cittakadharakummaṅgapaṇho catuttho.

4. Pavanaṅgapaṇho

4. “Bhante nāgasena, ‘pavanassa pañca aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, pavanaṃ nāma asucijanaṃ paṭicchādeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena paresaṃ aparaddhaṃ khalitaṃ paṭicchādetabbaṃ na vivaritabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pavanassa paṭhamam aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pavanaṃ suññaṃ pacurajanehi, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena rāgadosamohamānadiṭṭhijālehi sabbehi ca kilesehi suñña bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pavanassa dutiyam aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pavanaṃ vivittaṃ janasambādharahitaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena pāpakehi akusalehi dhammehi anariyehi pavivittena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pavanassa tatiyam aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pavanaṃ santaṃ parisuddhaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena santena parisuddhena bhavitabbaṃ, nibbutena pahīnamānena pahīnamakkhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pavanassa catuttham aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, pavanaṃ ariyajanasamsevitaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ariyajanasamseviteṇa bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, pavanassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena saṃyuttanikāyavare –

“Pavivittehi ariyehi, pahitattehi jhāyibhi;
Niccaṃ āradhaviṛiyehi, paṇḍitehi sahāvase”’ti.

Pavanaṅgapaṇho catuttho.

5. Rukkhaṅgapaṇho

5. “Bhante nāgasena, ‘rukkhassa tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, rukkho nāma pupphaphaladharo, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena vimuttipupphasāmaññaphaladhārinā bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, rukkhassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, rukkho upagatānamanuppaviṭṭhānaṃ janānaṃ chāyaṃ deti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena upagatānamanuppaviṭṭhānaṃ puggalānaṃ āmisappaṭisandhārena vā dhammappaṭisandhārena vā paṭisantharitaṃ. Idaṃ, mahārāja, rukkhassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, rukkho chāyāvemattaṃ na karoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbasattesu vemattatā na kātabbā, coravadhakapaccatthikesupi attanipi samasamā mettābhāvanā kātabbā, ‘kinti ime sattā averā abyāpajjā [abyāpajjhā (sī.)] anīghā sukhī attānaṃ parihareyyu’nti. Idaṃ, mahārāja, rukkhassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena sāriputtēna dhammasenāpatinā –

“Vadhake devadattamhi, core aṅgulimālake;
Dhanapāle rāhule ca, sabbattha samako munī”’ti.

Rukkhaṅgapaṇho pañcamaṃ.

6. Meghaṅgapaṇho

6. “Bhante nāgasena, ‘meghassa pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni pañca aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, meghe uppannaṃ rajojallaṃ vūpasameti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena uppannaṃ kilesarajojallaṃ vūpasametaṃ. Idaṃ, mahārāja, meghassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, meghe pathaviyā uṇhaṃ nibbāpeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena mettābhāvanāya sadevako loko nibbāpetabbo. Idaṃ, mahārāja, meghassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, meghe sabbabījāni viruhāpeti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbasattānaṃ saddhaṃ uppādetvā taṃ saddhābījaṃ tīsu sampattīsu ropetaṃ, dibbamānusikāsu sukhasampattīsu yāvaparamatthanibbānasukhasampattī. Idaṃ, mahārāja, meghassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, meghe ututo samuṭṭhahitvā dharaṇitalaruhe tiṇarukkhalatāgumbaosadhivanappatayo parirakkhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yoniso manasikāraṃ nibbattvā tena yoniso manasikārena samaṇadhammo parirakkhitabbo, yoniso manasikāraṃulakā sabbe kusalā dhammā. Idaṃ, mahārāja, meghassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, meghe vassamāno naditaḷākapokkharāṇiyo

kandarapadarasarasobbhaudapānāni ca paripūreti udakadhārāhi, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena āgamapariyattiyā dhammameghamabhivassayitvā adhigamakāmānaṃ mānaṃ paripūrayitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, meghassa pañcamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, therena sāriputtena dhammasenāpatinā –

“‘Bodhaneyyaṃ janaṃ disvā, satasahassepī yojane;
Khaṇena upagantvāna, bodheti taṃ mahāmunī’”ti.

Meghaṅgapañho chaṭṭho.

7. Mañiratanāṅgapañho

7. “Bhante nāgasena, ‘mañiratanassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti? ‘Yathā, mahārāja, mañiratanāṃ ekantaparisuddhaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ekantaparisuddhājīvena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, mañiratanassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mañiratanāṃ na kenaci saddhiṃ missīyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena pāpehi pāpasahāyehi saddhiṃ na missitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, mañiratanassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, mañiratanāṃ jātiratanehi yojīyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena uttamavarajātīmantehi saddhiṃ saṃvasitabbaṃ, paṭipannakaphalaṭṭhasekkhaphalasamaṅgīhi sotāpannasakadāgāmiānāgāmiarahantatevijjachaḷabhiññasamaṇamañiratanehi saddhiṃ saṃvasitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, mañiratanassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitampeṭaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena suttanipāte –

“‘Suddhā suddhehi saṃvāsaṃ, kappayavho patissatā;
Tato samaggā nipakā, dukkhassantaṃ karissathā’”ti.

Mañiratanapañho sattamo.

8. Māgavikāṅgapañho

8. “Bhante nāgasena, ‘māgavikassa cattāri aṅgāni gahetabbāni’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni cattāri aṅgāni gahetabbāni’ ti? ‘Yathā, mahārāja, māgaviko appamiddho hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena appamiddhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, māgavikassa paṭhamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, māgaviko mīgesu yeva cittaṃ upanibandhati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ārammaṇesu yeva cittaṃ upanibandhitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, māgavikassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, māgaviko kālaṃ kammaṃ jānāti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena paṭisallānassa kālo jānitabbo ‘ayaṃ kālo paṭisallānassa, ayaṃ kālo nikkhamāyā’ ti. Idaṃ, mahārāja, māgavikassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, māgaviko mīgaṃ disvā hāsamabhijāneti ‘imaṃ lacchāmī’ ti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ārammaṇe abhiramitabbaṃ, hāsamabhijānetabbaṃ ‘uttariṃ visesamadhigacchissāmī’ ti. Idaṃ, mahārāja, māgavikassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitampeṭaṃ mahārāja therena mogharājena –

“‘Ārammaṇe labhitvāna, pahitattena bhikkhunā;
Bhiyyo hāso janetabbo, adhigacchissāmi uttari’”nti.

Māgavikaṅgapañho aṭṭhamo.

9. Bāḷisikaṅgapañho

9. “Bhante nāgasena, ‘bāḷisikassa dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, bāḷisiko baḷisena macche uddharati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena ñāṇena uttariṃ sāmaññaphalāni uddharitabbāni. Idaṃ, mahārāja, bāḷisikassa paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, bāḷisiko parittakaṃ vadhitvā vipulaṃ lābhamadhigacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena parittalokāmisamattaṃ pariccajittabbaṃ. Lokāmisamattaṃ, mahārāja, pariccajivā yogī yogāvacaro vipulaṃ sāmaññaphalaṃ adhigacchati. Idaṃ, mahārāja, bāḷisikassa dutiyam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, therena rāhulena –

“Suññatañcānimittañca, vimokkhañcāppaṇihitaṃ;
Caturo phale chaḷabhiññā, cajivā lokāmisam labhe” ti.

Bāḷisikaṅgapañho navamo.

10. Tacchakaṅgapañho

10. “Bhante nāgasena, ‘tacchakassa dve aṅgāni gahetabbānī’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbānī’ ti? “Yathā, mahārāja, tacchako kāḷasuttaṃ anulometvā rukkhaṃ tacchati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena jinasāsanamanulomayivā sīlathaviyaṃ patitṭhahitvā saddhāhatthena paññāvāsiṃ gahetvā kilesā tacchetabbā. Idaṃ, mahārāja, tacchakassa paṭhamam aṅgam gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, tacchako phegguṃ apaharivā saramādiyati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sassataṃ ucchedaṃ taṃ jīvaṃ taṃ sarīraṃ aññaṃ jīvaṃ aññaṃ sarīraṃ taduttamaṃ aññaduttamaṃ akatamabhavvaṃ apurisakāraṃ abrahmacariyavāsaṃ sattavināsaṃ navasattapātubhāvaṃ saṅkhārasassatabhāvaṃ yo karoti, so paṭisaṃvedeti, añño karoti, añño paṭisaṃvedeti, kammaphaladassanā ca kiriyaphaladitṭhi ca iti evarūpāni ceva aññāni ca vivādapathāni apantvā saṅkhārānaṃ sabhāvaṃ paramasuññataṃ nirīhanijjīvatam [nisattanijjīvatam (ka.)] accantaṃ suññataṃ ādiyitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, tacchakassa dutiyam aṅgam gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetam, mahārāja, bhagavatā devātidevena suttanipāte –

“Kāraṇḍavaṃ niddhamatha, kasambuṃ apakassatha;
Tato palāpe vāhetha, assamaṇe samaṇamānīne.

“Niddhamitvāna pāpicche, pāpaācāragocare;
Suddhā suddhehi saṃvāsaṃ, kappayavho patissatā;
Tato samaggā nipakā, dukkhassantaṃ karissathā” ti.

Tacchakaṅgapañho dasamo.

Makkaṭakavaggo chaṭṭho.

Tassuddānaṃ –

Makkaṭo dārako kummo, vanaṃ rukkho ca pañcamo;
Megho maṇi māgaviko, bāḷisī tacchakena cāti.

7. Kumbhavaggo

1. Kumbhaṅgapañho

1. “Bhante nāgasena, ‘kumbhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti yaṃ vadesi, katamaṃ taṃ ekaṃ aṅgaṃ gahetabba’nti? “Yathā, mahārāja, kumbho sampuṇṇo na saṇati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena āgame adhigame pariyaṭṭiyaṃ sāmāññe pāraṃyaṃ patvā na saṇitabbaṃ, na tena māno karaṇīyo, na dabbo [dappo (sī.)] dassetabbo, nihataṃānena nihataḍḍhabbena bhavitabbaṃ, ujukena amukharena avikatthina. Idamaṃ, mahārāja, kumbhassa ekaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena suttaṇipāte –

“Yadūnakaṃ taṃ saṇati, yaṃ pūraṃ santameva taṃ;
Aḍḍhakumbhūpamo [rittakumbhūpamo (sī.)] bālo, rahado pūrova paṇḍito”’ti.

Kumbhaṅgapaṇho paṭhamo.

2. Kāḷāyasāṅgapaṇho

2. “Bhante nāgasena, ‘kāḷāyasassa [kāḷāhaṃsassa (ka.)] dve aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, kāḷāyaso supīto [suthito (ka.)] vamaṭṭi [vahaṭṭi (syā. ka.)], evameva kho, mahārāja, yogino yogāvacarassa mānasaṃ yoniso manasikārena [yoniso manasikāre (sī. syā. ka.)] apītaṃ vamaṭṭi. Idamaṃ, mahārāja, kāḷāyasassa paṭhamamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, kāḷāyaso sakiṃ pītaṃ udakaṃ na vamaṭṭi, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yo sakiṃ uppanno pasādo, na puna so vamaṭṭabbo ‘uḷāro so bhagavā sammāsambuddho, svākkhāto dhammo, suppaṭṭipanno saṅgho’nti. ‘Rūpaṃ aniccaṃ, vedanā aniccā, saññā aniccā, saṅkhārā aniccā, viññāṇaṃ aniccanti yaṃ sakiṃ uppannaṃ ñāṇaṃ, na puna taṃ vamaṭṭabbaṃ. Idamaṃ, mahārāja, kāḷāyasassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“Dassanamhi parisodhito [parisodhike (sī. ka.)] naro, ariyadhamme niyato visesagū;
Nappavedhati anekabhāgaso, sabbaso ca mukhabhāvameva so”’ti.

Kāḷāyasāṅgapaṇho dutiyo.

3. Chattaṅgapaṇho

3. “Bhante nāgasena, ‘chattassa tīṇi aṅgāni gahetabbāni’nti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’nti? “Yathā, mahārāja, chattaṃ upari muddhani carati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena kilesānaṃ upari muddhani carena bhavitabbaṃ. Idamaṃ, mahārāja, chattassa paṭhamamaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, chattaṃ muddhanupatthambhaṃ hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena yoniso manasikārupatthambhena bhavitabbaṃ. Idamaṃ, mahārāja, chattassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, chattaṃ vātātapameghavuṭṭhiyo paṭihanati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena nānāvīdhadīṭṭhiputhusamaṇabrāhmaṇānaṃ [mahāvāta (ka.)] matavātatividhaggisantāpakilesavuṭṭhiyo paṭihantabbā. Idamaṃ, mahārāja, chattassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpetamaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“Yathāpi chattaṃ vipulaṃ, acchiddaṃ thirasaṃhitamaṃ;
Vātātaṃ nivāreti, mahatī meghavuṭṭhiyo.

“Tatheva buddhaputtopi, sīlachattadharo suci;
Kilesavuṭṭhiṃ vāreti, santāpatividhaggayo”’ti.

Chattaṅgapaṇho tatiyo.

4. Khettaṅgapañho

4. “Bhante nāgasena, ‘khettaṅgapañho’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, khettaṅgapañho mātikāsampannaṃ hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sucaritavattappaṭivattamātikāsampannaṃ bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, khettaṅgapañho paṭhamāṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, khettaṅgapañho mariyādāsampannaṃ hoti, tāya ca mariyādāya udakaṃ rakkhitvā dhaññaṃ paripāceti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sīlahirimariyādāsampannaṃ bhavitabbaṃ, tāya ca sīlahirimariyādāya sāmāññaṃ rakkhitvā cattāri sāmāññaphalāni gahetabbāni. Idaṃ, mahārāja, khettaṅgapañho dutiyaṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, khettaṅgapañho uttānasampannaṃ hoti, kassakassa hāsajanakaṃ appampi bījaṃ vuttaṃ bahu hoti, bahu vuttaṃ bahutaraṃ hoti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena uttānasampannaṃ vipulaphaladāyinaṃ bhavitabbaṃ, dāyakānaṃ hāsajanakena bhavitabbaṃ, yathā appaṃ dinnāṃ bahu hoti, bahu dinnāṃ bahutaraṃ hoti. Idaṃ, mahārāja, khettaṅgapañho tatiyaṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena upālinā vinayadharena –

“‘Khettaṅgapañho bhavitabbaṃ, uttānavipuladāyinaṃ;
Esa khettaṅgapañho nāma, yo dadāti vipulaṃ phala’”nti.

Khettaṅgapañho catuttho.

5. Agadaṅgapañho

5. “Bhante nāgasena, ‘agadaṅgapañho’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni dve aṅgāni gahetabbāni’ ti. “Yathā, mahārāja, agadaṅgapañho kimī na saṅghahanti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena mānasa kilesā na saṅghapetabbā. Idaṃ, mahārāja, agadaṅgapañho paṭhamāṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, agadaṅgapañho daṭṭhaphuṭṭhaditṭhaasitaṃpiṭakāyitasāyitaṃ sabbāṃ viṣāṃ paṭihanati, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena rāgadosamohamānadiṭṭhivisaṃ sabbāṃ paṭihanitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, agadaṅgapañho dutiyaṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, bhagavatā devātidevena –

“‘Saṅkhārānaṃ sabhāvatthaṃ, daṭṭhukāmena yoginā;
Agadeneva hotabbaṃ, kilesavisaṃsāne’”ti.

Agadaṅgapañho pañcamaṃ.

6. Bhojanaṅgapañho

6. “Bhante nāgasena, ‘bhojanaṅgapañho’ ti yaṃ vadesi, katamāni tāni tīṇi aṅgāni gahetabbāni’ ti? “Yathā, mahārāja, bhojanaṅgapañho sabbasattānaṃ upatthambho, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbasattānaṃ maggupatthambhena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, bhojanaṅgapañho paṭhamāṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṅgapañho balaṃ vaḍḍhenti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena puñṇavaḍḍhiyā vaḍḍhitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, bhojanaṅgapañho dutiyaṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, bhojanaṅgapañho abhipatthitaṃ, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sabbalokābhipatthitena bhavitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, bhojanaṅgapañho tatiyaṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsitaṃpettaṃ, mahārāja, therena mahāmoggallānena –

“‘Saṃyamena niyāmena, sīlena paṭipattiyā;

Patthitena bhavitabbaṃ, sabbalokassa yoginā”’ti.

Bhojanaṅgapañho chaṭṭho.

7. Issāsaṅgapañho

7. “Bhante nāgasena, ‘issāsassa cattāri aṅgāni gahetabbānī’ti yaṃ vadesi, katamāni tāni cattāri aṅgāni gahetabbānī’ti? “Yathā, mahārāja, issāso sare pātayanto ubho pāde pathaviyaṃ daḷhaṃ patiṭṭhāpeti, jaṇṇuavekallaṃ karoti, sarakalāpaṃ kaṭṭisandhimhi ṭhapeti, kāyaṃ upatthaddhaṃ karoti, dve hatthe sandhiṭṭhānaṃ āropeti, muṭṭhiṃ pīlayati, aṅguliyo niran taraṃ karoti, gīvaṃ paggaṇhāti, cakkhūni mukhañca pidahati, nimittaṃ ujuṃ karoti, hāsamuppādeti ‘vijjhissāmī’ti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sīlathaviyaṃ vīriyapāde patiṭṭhāpetabbaṃ, khantisoraccaṃ avekallaṃ kātabbaṃ, saṃvare cittaṃ ṭhapetabbaṃ, saṃyamaniyame attā upanetaṃ, icchā mucchā pīlayitabbā, yoniso manasikāre cittaṃ niran taraṃ kātabbaṃ, vīriyaṃ paggahetabbaṃ, cha dvārā pidahitabbā, sati upaṭṭhapetabbā, hāsamuppādetabbaṃ ‘sabbakilese ñāṇanārācena vijjhissāmī’ti. Idaṃ, mahārāja, issāsassa paṭhamāṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, issāso ālakāṃ pariharati vaṅkajimhakuṭīlanārācassa ujukaraṇāya. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena imasmiṃ kāye satipaṭṭhānālakāṃ pariharitabbaṃ vaṅkajimhakuṭīlacittassa ujukaraṇāya. Idaṃ, mahārāja, issāsassa dutiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, issāso lakkhe upāseti, evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena imasmiṃ kāye upāsitabbaṃ. Kathaṃ mahārāja yoginā yogāvacarena imasmiṃ kāye upāsitabbaṃ? Aniccatō upāsitabbaṃ, dukkhato upāsitabbaṃ, anattato upāsitabbaṃ, rogato...pe... gaṇḍato...pe... sallato...pe... aghato...pe... ābādhato...pe... parato...pe... palokato...pe... ītito...pe... upaddavato...pe... bhayato...pe... upasaggato...pe... calato...pe... pabhaṅgato...pe... addhuvato...pe... atāṇato...pe... aḷeṇato...pe... asaraṇato...pe... rittato...pe... tucchato...pe... suññato...pe... ādīnavato...pe... vipariṇāmadhammato...pe... asārato...pe... aghamūlato...pe... vadhakato...pe... vibhavato...pe... sāsavato...pe... saṅkhatato...pe... mārāmisato...pe... jātidhammato...pe... jarādhammato...pe... byādhidhammato...pe... maraṇadhammato...pe... sokadhammato...pe... paridevadhammato...pe... upāyāsadhammato...pe... saṃkilesadhammato...pe... evaṃ kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena imasmiṃ kāye upāsitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, issāsassa tatiyaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ.

“Puna caparaṃ, mahārāja, issāso sāyaṃ pātaṃ upāsati. Evameva kho, mahārāja, yoginā yogāvacarena sāyaṃ pātaṃ ārammaṇe upāsitabbaṃ. Idaṃ, mahārāja, issāsassa catutthaṃ aṅgaṃ gahetabbaṃ. Bhāsītampetaṃ, mahārāja, therena sārīputtena dhammasenāpatinā –

“Yathā issāsako nāma, sāyaṃ pātaṃ upāsati;
Upāsanaṃ ariṅcanto [na ricchanto (sī. ka.)], labhate bhattavetaṃ.

“Tatheva buddhaputtopi, karoti kāyupāsanaṃ;
Kāyupāsanaṃ ariṅcanto, arahattamadhigacchatī”’ti.

Issāsaṅgapañho sattamo.

Kumbhavaggo sattamo [ito paraṃ rājaṅgapañhādikā aṭṭhatimsa pañhā vinaṭṭhā, yehi tā diṭṭhā, ṣṭehi no ārocetabbā puna muddāpanakāle pakkhipanattāyāti (na, bu, sa)].

Tassuddānaṃ –

Kumbho ca kālāyaso ca, chattaṃ khettañca agado;
Bhojanena ca issāso, vuttaṃ dāni vidūhīti.

Opammakathāpañho niṭṭhito.

Nigamanam

Iti chasu kaṇḍesu bāvīsativaggapatimaṇḍitesu dvāsaṭṭhiadhikā dvesatā imasmiṃ potthake āgatā milindapañhā samattā, anāgatā ca pana dvācattālīsā honti, āgatā ca anāgatā ca sabbā samodhānetvā catūhi adhikā tisatapañhā honti, sabbāva milindapañhāti saṅkham gacchanti.

Raṇṇo ca therassa ca pucchāvisajjanāvasāne caturāsīsitasasahassayojanabahalā udakapariyantam katvā ayam mahāpathavī chadhā kampittha, vijjullatā nicchariṃsu, devatā dibbapupphavassam pavassiṃsu, mahābrahmā sādhuḥkāramadāsi, mahāsamuddakucchiyam meghatthanitanigghoso viya mahāghoso ahoṣi, iti so milindo rājā ca orodhagaṇā ca sirasā añjaliṃ paṇāmetvā vandimṃsu.

Milindo rājā ativiya pamuditahadayo sumathitamānahadayo buddhasāsane sāramatino ratanattaye sunikkaṅkho niggumbo nitthaddho hutvā therassa guṇesu pabbajjāsu paṭipadāiriyāpathesu ca ativiya pasanno vissattho nirālayo nihata mānatthambho uddhaṭadāṭho viya bhujagindo evamāha ‘‘sādhu, bhante nāgasena, buddhavisayo pañho tayā visajjito, imasmiṃ buddhasāsane ṭhapetvā dhammasenāpatim sārīputtatheram añño tayā sadiso pañhavisajjane natthi, khamatha, bhante nāgasena, mama accayam, upāsakam mam, bhante nāgasena, dhāretha ajjatagge paṇupetam saraṇam gata’’nti.

Tadā rājā saha balakāyehi nāgasenattheram payirupāsivā milindam nāma vihāram kāretvā therassa niyyātetvā catūhi paccayehi nāgasenam koṭisatehi bhikkhūhi saddhim paricari, punapī therassa paññāya pasīditvā puttassa rajjam niyyātetvā agāasmā anagāriyam pabbajitvā vipassanam vaḍḍhetvā arahattam pāpuṇi, tena vuttam –

‘‘Paññā pasatthā lokasmiṃ, katā saddhammaṭṭhitiyā;
Paññāya vimatiṃ hantvā, santiṃ papponti paṇḍitā.

Yasmiṃ khandhe ṭhitā paññā, sati tattha anūnakā;
Pūjā visesassādhāro, aggo seṭṭho [so va (pī.)] anuttaro;
Tasmā hi paṇḍito poso, sampassam hitamattano [atthamattano (pī.)];
Paññavantambhipūjeyya, cetiyam viya sādaro’’ti [pūjijanti (pī.) ito param tisso gāthāyo sī. pī. potthakesu natthi].

Laṅkāyam doṇinagare, vasatā doṇināminā;
Mahātherena lekhitvā, suṭṭhapitam yathāsutam;
Milindarājapañho ca, nāgasenavisajjanaṃ;
Milindo hi mahāpañño, nāgaseno supañḍito;
Iminā puññakammena, ito gacchāmi tussitam;
Metteyyaṃnāgate passe, suṇeyyam dhammamuttamanti.

Milindapañho niṭṭhito.